

الوجیز

منتدی إقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

فی أصول الفقہ

بہ کوردی

دانائی:

دکتور عہ بدولکھ ریم زہیدان

عہ بدوللا مہ لا نہ حمہ د، نہ حمہ دنواوی

کردویہ تی بہ کوردی

بہ رگی یہ کہم

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆنى يېڭە

(مەسرى ئوقۇش ئىنسانى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيىجى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يېڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

الوجيز في أصول الفقه به كوردی

دانانی

دکتور عهبدولکه ریم زهیدان
(په حمه تی خوی لی بیت)

عهبدوللا مه لا نه حمه دناوایی
کردوویه تی به کوردی

دووه م چاپ

۲۰۱۷ - ۱۴۳۸

پیناسی کتیب

- * ناوی کتیب: الوجیز فی أصول الفقه، به کوردی.
- * دانانی: دکتور عەبدولکەریم زەیدان
- * وەرگیرانی: عەبدوللأ مهلا ئەحمەد، ئەحمەدئاوایی
- * پەيوەندیکردن: shexnami@yahoo.com
- * هەلەچن: ئەندازیار مهلا راستگو گەچینهیی.
- * نۆرە ی چاپ: چاپی دووهم
- * بلاوکردنەوی: کتیبخانە ی بیخود - سەیدسادق، ﴿٠٧٥٠١٢٤٦٨١٨﴾.
- * سالی چاپ: ١٤٣٨ - ٢٠١٧

ژمارە ی سپاردنی (١٢٣٧) ی، سالی (٢٠١٣) ی، پیدراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قسهی وه رگیږ﴾

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠٢ آل عمران:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ النساء:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ٧٠ يصليح لکم اعمالکم ويغفر لکم

ذنوبکم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما﴾ ٧١ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أما بعد: فإن اصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد ﷺ وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار.

پاشان: جه نابی دکتور مستهفا زهلمی، له پېشه کی چاپی پېنجه می کتیبه که یدا، ﴿أصول الفقه الاسلامي، في نسيجه الجديد﴾، زور جوانه، که فرمویه تی: " شتیکی حاشا هه لته گره، بق هرکه سی که دهس و په نجهی له گه ل دهقه شرعیه کاندانهرم کردووه، و دهیویت گه وه ری زانست له قولایی نه و دهقانه دا هه لپه پنجیت، پېویسته له چوار زانستدا زور شاره زا بیت، که په کیکیان (زانستی نوصولی فیه) ه، و پاشانیش به رده وامی ده دات، به گوftarه که ی و ده لیت، پېشه واهه زالی فرمویه تی، (من لا معرفه له بالمنطق، لا ثقة بعلمیه!)، به لام دکتور ده لیت، من گوتمه: (من لا معرفه له بأصول الفقه، لا ثقة بعلمیه!)، خودای مه زن سه رفرازی بکات، بق جوانی نه م فرمایشته به پیزه ی، به راستی هرکه س سه رنجیکی وردی نه م زانسته ی نه دابیت، نازانیت، نه م فرمایشته ی چه نده له جیگای خویدایه!

جا نه مرو که سه دان لیکولینه وه، و ماسته رنامه، و دکتورا، تاییه ت له م بواره دا

ده نووسریت، ئاستی نرخ و بایه خ و مه زنی ئەم زانسته پیرۆزه دەرده خات.

ئەگەر چی زانایانی کوردیش، بە زمانی عەرەبی لەم بوارەدا زۆر داھێنەر، و بە توانا بوون، هەر لە (ابن الحاجب)، تا (ئامیدی)، و (مەلا موحمەدی جەلی زادەیی کۆیی)، و دەیانێ تر، کە بە بەرگی کوردی، بەلام بە زمانی عەرەبی، پێگا تارێک و تەسکەکانی ئەم زانستەیان بۆ تامەزۆیانی زانست لە جیھانی ئیسلامیدا پووناک کردۆتەو، و سوپاس بۆ خوا ئیستاش وورده وورده بە زمانی کوردی، خەریکە وەرگێران، و شەرح، و لێکدانەو، و نووسین، دەرکەوتە کتێبخانەی کوردییەو، و تامەزۆیانی زانستی لە کوردستاندا پێی بەهرەمەند دەبێت.

بۆیە منیش لە بەر پۆشنایی ئەو گرنگییە ئەم زانستەدا، و وەك خزمەتێک بە قوتابییانی زانستی شەری لە کوردستاندا، بە بیرمدا هات، کە لەم بوارەدا، پەرچەفی ﴿الوجیز فی اصول الفقہ﴾، پێشکەش بکەم، کە پەرەوێکی ناسراوە، لە مەلەبەندە زانکۆیی، و ئەکادیمیەکاندا، بە هیوای ئەوێ کە جێی خۆی بگرێت، و خوای گەورە فەقی، و قوتابییانی زانستی شەری پێی بەهرەمەند بکات.

لە وەرگێڕانەکاندا، زیاتر پشتم بە پەرچەفی گشتی و مانادان بە دەستەو بەستوو، و خۆم لە تەرجمەیی حەرفی پاراستوو، و لە بە کوردی کردنی ئایەتەکاندا، (تەفسیری پامان سی)، (مامۆستا مەلا ئەحمەد کاکە مەحمود)م، بە کارهێناوە، "پەرجمەتی خوای لێ بێت".

ئومێدەوارم خودای پەروردگار، بە هۆی ئەم پەرەووە فەقی، و خوێندکاران، و تامەزۆیانی زانستی شەری کۆرد، لە هەر جێگایە کەن، پێی سوودمەند بکات، منیش لە دووعای خێر بێبەش نەکەن، و ئەوێ من نووسیومە، ئەگەر پێکابێتم، لە خودای مەزنەو، و ئەگەر هەلەشم کردبێت، لە خۆمەو، و ئومێدەوارم هەلەکان لە خزمەت مامۆستایاندا ئیصلاح بکەن، و ئیتر هەر بە تەمای دووعای خێر

خزمه تگوزاری زانسته گانی شه ریعت

باوکی نامی

(عه بدوللا مه لا نه حمه د، نه حمه دئاوایی)

(۲۰ / ۱ / ۲۰۱۴)

خورمال - هه ورامان - کوردستانی عێراق

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

(نرخاندن و دهستخوشی)

(به پینووسی عه‌للامه ماموستا نوری فارس حه‌مه‌خان)^(۱)

زانستی نوصولی فیهه، یه‌کیکه له زانسته به نرخه هه‌ره گرنکه شه‌ریه‌کان، فیهه—
و شه‌رعزان به بی‌نهم زانسته نابی به شه‌رعزان و فیهه‌ی ته‌واو، و هوی نهم پاشا گه‌ردانییه
که نیستا له بابته شهرع و فیهه‌وه سه‌ری هه‌لداوه، له سه‌رانسه‌ری جیهاندا، ده‌گه‌رتیه‌وه
بۆ دوور که‌وته‌وه‌ی (خۆ به موفتیکردووه‌کان) له‌م زانسته، که بنه‌ما و سه‌رچاوه‌یه بۆ
تینگه‌یشتنی ته‌واو له (قوربان) و (سونهت).

جا له‌بهر گرنکی و بایه‌خی نهم زانسته، زۆربه‌ی زانا گه‌وره‌کان بایه‌خ و گرنکی ته‌واویان
به‌م زانسته پڕ پیت و فه‌ر و به‌ره‌که‌ته داوه، و به‌ره‌می گه‌وره و به‌نرخیان نووسیوه، وه‌ک
(موخته‌سه‌ری ئیبن حاجیب)، (المُستَصَفی)، ئیمامی غه‌زالی، (جَمْعُ الْجَوَامِع) و
حاشیه و شه‌رحه‌کانی، و به‌زۆر زمانی زیندوو ته‌رجه‌مه و شه‌رح و رافه‌کراون و شی
کراونه‌ته‌وه و بوون به‌مایه‌ی پیت و فه‌ر و پیرۆزی بۆ نه‌ته‌وه‌ی نیسلام!

وه له‌بهر نه‌وه‌ی له‌م رۆژگاره‌دا، خۆتندنی نایینی پتویتی به‌به‌رنامه‌ی نوێ و گه‌شه‌کردن
و ناسانکاری هه‌یه، و ژیان نه‌وه‌نده‌لق و پۆپ و چلی به‌هه‌ر چوار لادا لی بۆته‌وه، ماموستا
نایینه‌ مه‌زنه‌ دلسۆزه‌کانی ئاین و ژیان و نیشتمان و هاو‌نیشتمانانی خۆیان، به‌په‌رۆشه‌وه
هه‌ول و کۆششی زۆریان داوه، که په‌ره و گه‌شه به‌م زانسته‌یه‌ به‌دن، که فه‌رزی کیفایه‌یه.

جا له‌م رۆوه‌وه ماموستای فره‌زانا، و خواناسی گه‌وره و نوصولزانی شاره‌زا، ماموستای
زانا (عه‌بدولکه‌ریم زه‌یدان) کتییکی جوانی داناوه، به‌ناو‌نیشانی (الْوَجِيزُ فِي أَصُولِ الْفِقْهِ)، و
له‌هه‌موو رۆوه‌یه‌که‌وه زه‌مینه‌ی زۆر جوانی بۆ په‌خساندووه، و نه‌وه‌ی که‌ پتویت بی‌بۆ
تینگه‌یشتنی ته‌واو له‌م عیلمه‌ شاعیلمه‌ په‌چاوی کردووه، و به‌راستی نهم کتیه‌ بۆ

^۱ زانای مه‌زن، ماموستا نوری فارس حه‌مه‌خان ناسراوه به‌ (وه‌رگێره‌ کورده‌که‌ی پتغه‌به‌ری خوا
ﷺ و وه‌رگێری (ریاض الصالحین)، و (موخته‌سه‌ری سه‌حیحی بوخاری)، و (موخته‌سه‌ری
سه‌حیحی موسلیم)، و (التاج الجامع للأصول)، و (بلوغ المرام)، و (اللؤلؤ والمرجان)، و
هه‌زاران فه‌رمووده‌ی پتغه‌به‌ره (ﷺ) بۆ سه‌ر زمانی کوردی، و خۆشی زۆر جوانی فه‌رمووه:

نووری تا ماوه‌ مه‌نونی خواجه که‌ ته‌رجومانی په‌سولوللایه!

فیرخووانی نهم سەردەمە، باشتەرین سەرچاوەیە بۆ فیربوونی (عیلمی ئوصلی فیکه)، چونکە:

یەكەم: بە زمانیکی رەوانی ئاسان دارپۆراوە.

دووهم: بەرەكەتی هەناسەى پرۆزى دانەرەكەى وهك باوەشێنكى فێك، چاو و دل و دەروونی خۆتەرى فێك و پۆشن و پووناك دەكاتهوه، ووشە بە ووشە و رێستە بە رێستە، دەلتى مامۆستای زەیدان - رەحمەتى خۆى لى بى - دەچىنى بە گۆچكەى خۆتەردا، كە واتاو مەعناى ناواو ناوايه! جا سوپاس بۆ خودا، لە كوردستانى لانەى نايسن و ژيان و مسوڵمانەتى و كوردایەتى و مەردایەتى و زانست پەرەردا، كۆمەلای لاوى خۆتێگەرەم، زیرەك و پۆشبیرو بیر پووناكو زاناو دانا، بە پێى پێوست، چاكى مەردیان لى هەڵكردووه، و لە هەموو بوارە باشەكاندا بە قەڵەمە نوورانییهكانیان شاكارى جوان دەرازیسنهوه، و پێشكەشى دەكەن بە جەماوەرى سەربەرزى خواپەرست و ئیسلامدۆستی كوردستان.

جا لەم خالەوه، لاوى خامە پەنگین: (مامۆستا عەبدوللا مەلا ئەحمەد، ئەحمەدئاوايى)، هەلساوه بە تەرجمەى نەم شاكارە جوانە، شاكارى (الوجيز في أصول الفقه)، و سوپاس بۆ خودا لە زۆر پووهوه، گەلى سەرکەوتوو، و تەوفىقى خودای لەگەڵ، لە راستیدا بۆ ئوصلخۆيتى كورد، نەم وەجیزە كوردییه، دەبى بە هۆكارىكى كارێگەر بۆ تێگەشتنى تەواو، لەم زانستە پرۆزە، كە زانینی و فیربوونی و بەخششی گەورەترین عیادەت و پەرستشە، خوا بە رەحمەتى خۆى بەشى باشمانى تى بخت، ئامین.

بەندەى خادیمی زانایان و مەشایخ و هەزاران، زۆر نەم وەرگێرانەم بە دلە، و دەستخۆشى لە (م. عەبدوللا) دەكەم، و لە خودای گەورە و مەزن داوا دەكەم، كە نموونەى (مامۆستای زەیدان) و (مامۆستا عەبدوللا) زۆر بى لە وولاتا، و دەنگى زوړنای زوړناژەنەكانى شەیتان لە هەموو لایى كپ بى، وە بە دلێكى پر لە پەژارە و ئیش و نازارەوه، لە خۆى خۆم دەلالیمهوه و دەلیم:

يا مَنْ تَرَى السَّمَالَ فِي جُحُورِهَا الدُّجَى كَمَا
تَرَى الشَّمْسُ وَالنَّجُومَ الرَّهْرَ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
يَا مَنْ لِأَجْلِ نَاقَةٍ دَمَّرْتَ قَوْمًا كَامِلًا
أَلَا تَرَى الْأَذَى الَّذِي قَدْ عَمَّ (شامى) شَامِلًا

أَلَيْسَ فِيهِمْ مُؤْمِنٌ كَلَّفَ فَوْقَ الطَّاقَةِ
 أَوْ طِفْلَةً يَتِيمَةً بَرِيئَةً كَالنَّاقَةِ
 يَا أَرْحَمًا مِنْ كُلِّ رَاحِمِينَ رُحْمَاكَ الْمُنَى
 لِكُلِّ مَظْلُومٍ، وَقَهْرَكَ الْمُنَى لِمَنْ جَنَى

کوروت و بوخت به کوردی پەتی، له پەسنی ئەم پەرێوەدا ئەم شیعەرە بەسێهەتی:
 لَخَيْرُ مَا يَهْدِي إِلَى عَبْدٍ وَفِي رَبِّهِ، نَظِيرُ ذَا الْمُصَنَّفِ

باسێکی تر: فەقی بۆوم لە مزگەوتی شێخ مەحمودی قەرەچێواری،
 عەبدوللا یەزدیم دەخویند، هەموو پۆژێ دەچووم بۆ لای مامۆستا مەلا غەفوری حاجی
 ئەحمەدی کانی سپیکەیی، لە مزگەوتی بن طەبەق، کە ئەو لەوێ فەقی بوو، لە لای مامۆستا
 مەلا مستەفای زەلمی، کە ئیمامی مزگەوتەکە بوو، دەرسە کەمان دەخویند، موستەعیدیکی
 تری لێ بوو، زۆر فەقییەکی بە یقار و سەلار و سەنگین بوو، زۆر ئەدم بوو، زۆر ثیقەیی بە
 خۆی هەبوو، لە گەڵ مامۆستا مەلا غەفوردای زۆر بەینیان خۆش بوو، چونکە هەردووکیان
 مەیلی تەسەوفیان هەبوو، مامۆستا مەلا غەفور زۆر لێی پازی بوو، دەیگوت: (ئەمە مەلا
 ئەحمەدە^(۱))، جاریبەجاری کە قەسە یەکی نەینییان هەبێ لە گەڵ مامۆستا مەلا مستەفای
 زەلمیدا بە هەورامی قەسە دەکەن، مامۆستا مەلا ئەحمەد بە تەمەن لە ئێمە گەرەتر بوو،
 ئێمە بە چاوی برای گەرە ی خۆمان تەماشامان دەکرد، ئەو کاتە وا دەزانم، یان (لُبُّ
 الأصول) یان (جَمْعُ الجوامع)ی، دەخویند، چونکە زۆر جار گلهیی لە مامۆستا مەلا مستەفای
 زەلمی هەبوو، کە بۆ ئەوەندە خۆی بە خەڵکی گەرە کەوێ ماندوو دەکا، بە تاییبەتی لە
 پرسێ شەرعدا، دەلێی: "دەرسی ئوصولی فیهیان بۆ پوون دەکاتەو!"

هەموو جاری مامۆستا مەلا غەفور دەیفەرموو: (ئەم مەلا ئەحمەدە، ئەهلیبەتییکی
 عیلمیی باشی هەیه، ئەگەر بوازی بۆ بسازی و مەدرەسەیی هەبێ، مەلایەکی گەرە ی
 چاکی لێ دەرەچی؟!)، زۆری نەخایاند، کە مامۆستا مەلا مستەفای زەلمی بوو بە
 ئیمامی عەسکەری، و مامۆستا مەلا ئەحمەدیش چوو بۆ لای مامۆستا مەلا مارفی
 خاوییی، و لای ئەو ئیجازە ی وەرگرت، یادی بە خێر!

۱. واتە: مامۆستا مەلا ئەحمەدی ئەحمەدئاوا، باوکی ئەم مەلا عەبدوللایە ی وەرگرتی ئەم پەرتووکی.

مەبەستە سىتېنكىسى قىزىق: بەرزىز كاك مەلا ەبداللانى مامۇستا مەلا ئەحمەدى - ئەحمەدئاۋايى، جەنابى مامۇستاي پايەبەرز و ھېژا مامۇستا شېخ جەلال شېخ ەبداللادە مەيەۋى ئىجازەتلىك ىلمىي - مەلەتلى بۇ نوۋسىۋە، كە جاران و بگرە ئىستائىش بەلگەلى زانائى و شارەزائى ئىجازەتلىك ەپدراۋەكەيە لە ەموو ىلمە شەرىئەكاندا، ەك ىلمى تەفسىر و ەدەت و فىقھ و ىلمى ئالە، ە بەندەلى ەژار شائەتلى دەدەم كە ەم مامۇستاي مۇجىز و ەم مامۇستاي مۇجاز شائانى ئەم بەخشىنى ئىجازەتلىك ەرگرتىلى ئىجازەتلىك، و تەئىددى ئىجازەتلىك نامەكەشىم كىرۋە و خۇشىم ئىجازەتلىك تائىبەتلى خۇم بۇ نوۋسىۋە، و داۋا لە كاك مەلا ەبداللادەكەم، كە جىگەلى ئومىددى ەموومان بىلىقەلەمە كاراكەلى لە خۇمەتلى ئىسلام و پەخشى نوۋرى قورئان، دىئەتلى نەكات، و لە خوا داۋا دەكەم كە ەمىشە كاك مەلا ەبداللادەكەتلى دىن و دۇنيا بىت، و بۇ ئىمەش و بۇ خۇشى و بۇ ەموو دۇست و برادەران مائەلى دۇئەلى خىر بىت. ئامىن.

دۇئا گۇتان

نورى فارس ەمەخان ەسەن
خادم العلماء و المشايخ و الفقراء

۲۰۱۶ / ۱۰ / ۲۸

سلىمانى - گەرەكلى مامۇستايان

ژياننامه‌ی عه‌للامه دکتور عه‌بدولکه‌ریم زه‌یدان

(په‌حمه‌تی خوای لی‌بیټ)

دکتور عه‌بدولکه‌ریم زه‌یدان به‌هیچ ئەلعانیی، (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیټ)، له‌ سالی (١٩١٧)، له‌ شاری (به‌غداد)ی، پایته‌ختی عێراق، له‌ دایک بووه، و یه‌کێک بووه، له‌ زانایانی ئەه‌لی سوننه‌ له‌ عێراق، و ئەمینداری پېش‌ووی کۆمه‌ڵه‌ی (أخوان المسلمین)بووه، هه‌ر له‌ عێراق، و به‌لام دواتر وازی له‌ حزبیه‌تی هێناوه، و خۆی بۆ خزمه‌ت کردنی زانسته ئیسلامیه‌کان په‌کلایی کردۆته‌وه، و هه‌روه‌ها یه‌کێک بووه، له‌ زانا زۆر شاره‌زاکانی زانستی ئوصولی فیهقی ئیسلامی، و شه‌ریعه‌تی ئیسلامی، و سه‌رده‌می نه‌شونماکردن، و گه‌وره‌ بوون و خویندنی هه‌ر له‌ شاری (به‌غداد)ی، پایته‌ختی عێراقدا بووه، و پاشان گه‌شتی کردووه، بۆ وولاتی (یه‌مه‌ن)، و له‌ زۆر له‌ زانکۆکانی ئەویدا ماوه‌ته‌وه، و هه‌ر له‌ شاری (به‌غداد)، (خانه‌ی مامۆستایانی سه‌ره‌تایی)، ته‌واو کردووه، و و بووه‌ته‌ مامۆستای سه‌ره‌تایی، و پاشان چۆته (کۆلیژی ماف)، و ئەویشی ته‌واو کردووه، و دواتر کراوه‌ته‌ به‌پێوه‌به‌ری (ئاماده‌یی نه‌جیبه‌ خاتونی ئایینی)، و دواتر په‌یوه‌ندی به‌ په‌یمانگای شه‌ریعه‌تی ئیسلامیه‌وه، له‌ زانکۆی (قاهیره)، کردووه، و بپروانه‌ی ماسته‌ری، به‌ پله‌ی(نایاب)، به‌ ده‌ست هێناوه، و هه‌ر دوا‌ی ئەمه‌یش بپروانه‌ی دکتورای له‌ زانکۆی (قاهیره)، له‌ سالی، (١٩٦٢)، به‌ پله‌یه‌کی به‌رز پێدراوه، و دکتور عه‌بدولکه‌ریم زه‌یدان، (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیټ)، پسرپۆی فیهقی ئیسلامی بووه، و ئاگاداری سه‌رجه‌می سه‌رچاوه‌ گرنگه‌کانی بووه، به‌ تایبه‌ت په‌رتوکه‌کانی، شیخ الإسلام، (ئیه‌بن ته‌یمیه)، و (ئیه‌بن قه‌ییمی جه‌وزی) - قوتابی، و هه‌روه‌ها له‌ پرس و باسی تایبه‌ت به‌ فیهقی ئیسلامیدا، گۆرینه‌وه‌ی بیروپای زانستی زۆری له‌ گه‌ل زانایانی پایه‌به‌رزدا کردووه.

- دواتر له‌ ژيانیدا، ئەم پوستانه‌ی وەرگرتوون:

(١). مامۆستای شه‌ریعه‌تی ئیسلامی بووه، و هه‌روه‌ها سه‌رۆکی به‌شی شه‌ریعه‌تی

- ئىسلامىي بووه، لە (كۆلېژى ماف)، لە زانكۆى بەغداد.
- (۲). مامۇستاي وانه شەرىعەيەكان بووه، و ھەروھا سەرۆكى بەشى ئايىن بووه، لە (كۆلېژى ئاداب)، لە زانكۆى بەغداد.
- (۳). مامۇستاي شەرىعەتى ئىسلامىي بووه، لە كۆلېژى توێژىنەو ئىسلامىيەكان، و ھەروھا پراگرايەتیشى کردووه.
- (۴). لە سالى، (۱۹۹۲) بە دواوه، تا كۆتايى تەمەنى، مامۇستاي شەرىعەتى ئىسلامىي بووه، لە كۆلېژى توێژىنەو ئىسلامىيەكان، و ھەروھا خوێندنى ماجستېر، و دكتورا، بووه، لە زانكۆى (صەنعاى،) پايتەختى يەمەن.
- (۵). ھەروھا مامۇستاي بەشى (فيقھ، وئوصول)، بووه، ھەر لە زانكۆى (ئيمان)، لە شارى (صەنعاى،) پايتەختى يەمەن.
- (۶). ھەر لە ھەفتاكانەو، ئەندامى كۆپبەندى زانايانى زانكۆى ئىسلامىي بووه.
- (۷). لە سالى، (۲۰۰۰) بە دواوه، ئەندامى كۆپبەندى فيقھى بووه، كە سەر بە (پايتەختى جيهانى ئىسلامىي) يە.
- (۸). ئەندامى كۆپبەندى كۆمىتەى فيقھى ئىسلامىي بووه، لە زانكۆى (ئيمان)، لە شارى (صەنعاى،) پايتەختى يەمەن.
- (۹). لە شەستەكاندا، چەندەھا وانەى لە، (فېستيفالى ھەفتەى فيقھى ئىسلامىي) دا، داوھتەو، لە ولاتى (كوھيت).
- (۱۰). لە شەستەكاندا، چەندەھا وتار، و بابەتى لە (ئىنسكلۆپېدىيەى فيقھى ئىسلامىي) دا، ھەر لە ولاتى (كوھيت)، نووسيوھ.
- (۱۱). بەشداری لە بازەنى زانستى، (ياسا، و زانستەى سياسىيەكان) دا، کردووه، كە لە سالى، (۱۹۶۹) دا، كە لە شارى (بەغداى،) پايتەختى عێراقدا، بە چاودېرى، (كۆمكارى ولاتانى عەرەبى)، سازدرايوو، كە وتارىكى، سەبارەت بە، (ياساى نۆدەولەتى گشتى، و شەرىعەتى ئىسلامىي)، پېشكەش کردووه.
- (۱۲). لە ھەفتاكاندا، وەك ئەندامى ئەنجومەنى ئەمىندارانى (زانكۆى ئىسلامىي)، ديارى كراوه، لە شارى (مەدينەى مەووەرە).
- (۱۳). لە ھەفتاكاندا، بەشداری (ھەفتەى فيقھى ئىسلامىي)، کردووه، و وتارىكى پېشكەش کردووه لە شارى (پياض)، لە سعودىيە.

- (١٤). له سآله كانى (١٩٩٥ - ١٩٩٦) دا، به شدارى (ههفتهى فقهى ئىسلامىي)، كردوه، له ولآتى قه تر.
- (١٥). سه ره رشتى سه دان نامهى ماجستىر، و دكتوراى كردوه، له زانكۆكانى (به غدا)، و (صه نعاى)، پايته ختى ولآتى يه مه ن.
- (١٦). ئه ندامى ليژنهى دادوه رى بووه، بۆ پيدانى خه لآتى (هائىل سه عىد)، بۆ زانست و ئاداب.
- (١٧). له سالى (١٩٥٤) دا، له سه ربازگه ي (سواره تووكه)، له كوردستانى عىراق، سه ره رشتى ئاينى، و په روه رده يى بووه، له و سه ربازگه يه دا.
- (١٨). خه لآتى، (مه ليك فه يصه لى جيهانى، له تويزينه وه ئىسلاميه كان)، له سالى، (١٤١٧ ك - ١٩٩٧ ن)، پييداوه، به هۆى كتيبه مه زنه كه يه وه، (المفصل في أحكام المرأة وبيت المسلم في الشريعة الإسلامية)، كه (١١) به رگه، و به پتي مه زه به جياوازه كان نووسيوه تى.
- له گه ل چه نده ها پايه ي زانستى و ئه كاديمى تر.

* كتيبه كانى؛

١. أحكام الذميين والمستأمنين في دار الإسلام.
٢. المدخل لدراسة الشريعة الإسلامية.
٣. الكفالة والحوالة في الفقه المقارن.
٤. أصول الدعوة.
٥. الفرد والدولة في الشريعة.
٦. المفصل في أحكام المرأة وبيت المسلم في الشريعة الإسلامية، (١١) به رگه.
٧. الوجيز في شرح القواعد الفقهية في الشريعة الإسلامية.
٨. الشرح العراقي للأصول العشرين.
٩. نظرات في الشريعة الإسلامية.
١٠. الوجيز في أصول الفقه. (كه له به رده ستماندايه).

* تويزينه وه زانستيه كانى؛

١١. أثر القصور في التصرفات والعقود.

۱۲. اللقطة وأحكامها في الشريعة الإسلامية.
 ۱۳. أحكام اللقيط في الشريعة الإسلامية.
 ۱۴. حالة الضرورة في الشريعة الإسلامية.
 ۱۵. الشريعة الإسلامية والقانون الدولي العام.
 ۱۶. الاختلاف في الشريعة الإسلامية.
 ۱۷. عقيدة القضاء والقدر وأثرها في سلوك الفرد.
 ۱۸. العقوبة في الشريعة الإسلامية.
 ۱۹. حقوق الأفراد في دار الإسلام.
 ۲۰. القيود الواردة على الملكية الفردية للمصلحة العامة في الشريعة الإسلامية.
 ۲۱. نظام القضاء في الشريعة الإسلامية.
 ۲۲. موقف الشريعة الإسلامية من الرق.
 ۲۳. النية المجردة في الشريعة الإسلامية.
 ۲۴. مسائل الرضاع في الشريعة الإسلامية.
- له گەل چەندەها کتێب و باسی زانستی و ئەکادیمی تر.

* کۆچی دوازی:

دوآجار، عەللامە دکتۆر عەبدولکەریم زەیدان، (پەحمەتی خوای لێ بێت)، له به‌رواری، (۲۸ - ۱ - ۲۰۱۴)، له شاری (هه‌نعا)، پایته‌ختی ولاتی یه‌مه‌ن، کۆچی دوازی کرد، غفرالله له‌، و أسکنه فسیح جناته.

﴿پیشہ کی دانہ﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

پاشان: شہر عزانانی شہریعتی نیسلام، (پہممتی خویان لی بیت)، زانستیکی زور
مہزنو بہ سودیان بؤ دانوین، کہ له ناو گہلانی تری جیہاندا هاویننہی نی یو نہ بووہ، چ له
پابردوو چ له نیستادا، کہ ئو زانستیش زانستی ئوصولی فیکہ، و مہبست له دانان و
دہرپرینی و پوونکردنہوی زانیاریہکانی و پہمہندو ماناکانی بریتی یہ له خزمہتکردنی
نیسلام، له ینگای دروست حالی بوونہوہ له قورٹان و فرمودہکانی پیغہمبہر (ﷺ) و
دہرہینانی حوکمہکان لو سہرچاوانہ، و ہرہوہا له سہرچاوه برپاپیکراوہکانی تر، ئہمہش
لہبر پؤشنایی کؤمہلک یاساو بنہمای بنچینہیی زانستی ئوصولی فیکہ.

پیش چہند سالتیک چہند زانیاریہکم لہسہر ئہم زانستہ مہزنہ یاداشت کردو، گومتہوہ بہ
قوتابیانی قوناغی چوارہمی کولٹری ماف له زانکوی بہغدادو، دواتر له کتیبیکدا کؤم
کردنہوہ، و ناوم نایہ: ﴿الوجیز فی أصول الفقه﴾، و لہچاہکانی پتیشویدا، ئہوی بہ
جیگای سوودم زانیوہ له پوختہکردن و زیادہو کہم لہسہر کردن و ہموارکردنہوہ، نمونہ
بؤ ہینانہوہدا بؤم ئہنجام داوہ، ہموو مرقفیکیش وایہ، کاتیک ئہمرق شتیکی نووسی،
سبہینی کہم و کورپی تیادا بہدی دہکات، ئہمہش له گہورہترین نیشانہکانی کہم و کورتی
مرؤفہو، تہنہا پەرورہدگار کاملی پہہایہ، و بہلام زورکس نازان.

لہو زیادانہی کہ بہ پتویستم زانیوہ بؤی زیادبکہم کہ لہچاہکانی پابردودا نہبووہ،
ہندیک نمونہ بوون له یاسا وہضعیہکان بؤ ئو یاسایانہی ئوصولی فیکہ، کہ پہیوہستن بہ
پافہکردنی دہقہکانہوہ، چونکہ ئو یاسا ئوصولیانہ پتوہرن، بؤ تیگہیشتن له دہستہواژہ
عہرہبیہکان و دروست حالی بوون لییانو، زانینی مہبستہکانیانو، لہبہرئہوی کہ (یاسا) بہ
زمانی عہرہبی نووسراوہتہوہ، ئہوا بیگومان لہکاتی تووژینہوہ و پافہکردنیدا، پتویستہ کہ
ملکہچی بؤ ئو یاساو بنہمایانہ ببیت، وہک دواتریش باسی دہکین.

لہ کؤتاییدا، ئومیدہوارم بہم کارہ گچکہیہ، ینگای حالی بوونم لہو شتانہی پتویستن لہم
زانستہدا، بؤ قوتابیانمان ئاسان کردبیتو، داواکارم له پەرورہدگار منو ئہوانیش سہرفراز
بکات، بؤ خزمہتی شہریعتہکے، و بہرز پاگرتنی فرمانہکانی، و ہر خودا بیسہر، و
وہلامدہرہوہی نزاکانہ.

د. عہبدولکەریم زہیدان

﴿پیشہ کی﴾

۱- دہرہ پٹانی حوکمہ شہرعیہ کان، لہو سہرچاوانہی کہ لہ پووی شہرعوہ ہپوا پٹکراون، کاریک و پڑوسہ یہ ک نیہ کہ بہ پٹی حزو پٹک و تنی لاوہ کی ہاتبیتہ ناروہ، بہ لکو دہبیت، لہ ناراستہ و پڑوگہی دیاریکراو و دروستہ وہ کہ سو زانای موجبہ ہید ہلئی ہینجاین، و بہ بہرچاوپوئی یاسا و پٹساکانی شہریعت و ہری گرتبن، و لہ سہر چہند یاسا و بنہ مایہ ک ہینابنی، کہ دواچار لہ گہل دہراویشٹہ کانیاںدا کڑو تہ بابن، و لہ م پڑگاہیہ وہ نیجتیہادہ کہ دروستہ و وہرگیراوہ، و ہر لیرہیشدایہ کہ دہگہین بہو حوکمانہی کہ دروست و گونجاو و بہردہستن۔

۲- ٹو زانستہی کہ بایہ خ دہدات بہ پافہ و لیکڑلینہ وہی سہرچاوہ کانی ٹہ حکامو، ٹاستی بہ دؤکیؤمینت بوونیانو، پلہوپایہ یان لہ کاتی کردنیاندا بہ بہ لگہی شہرعیو، مہرجہ کانی ٹو بہ بہ لگہ کردنہ، ٹہمہ زانستہی ٹو صولی فیقہہ ٹہم کارہ دہکاتو، نہخشہ پڑگاہی ٹو ہلہینجانی حوکمانہ دیاری دہکاتو، سہرجہ ٹو یاسا و پٹسایانہش دہردہ ہینیت، کہ پہیوہندیارن بہم بابہ تہوہ، و پہیوہندی و کڑنتاکتیاں لہ گہلیدا ہہیہو، ہہروہا باس لہو پڑو شوینانہ دہکات، کہ کہ سی موجبہ ہید دہبیت، پٹیانہ وہ پابہند بیت، لہ کاتی ٹاساندن و دہرہ پٹانی ٹو حوکمہ شہرعیانہیدا، کہ لہ (الأدلة التفصیلیة) وہردہ گیرین، ٹہم باس و خواسہ بہ زانستہی ٹو صولی فیقہہ ناوڑہد کراوہ، بڑیہ ٹہم زانستہیش، و ہک عہلامہ ٹہین خہلدون فرموویہ تی: لہ مہزنترین زانستہ کانی شہریعتہو، بہ بایہ خترین و بہ سودترینیانہ^۱۔

۳- ناوہ پڑکی زانستہی ٹو صولی فیقہہ ٹہوہیہ کہ باسماں کرد، بہ لام زانایانی ٹہ صولی فیقہہ پٹناسہی زاراوہی (اصطلاح)ی، بڑ دہکەن، بہو پٹییہی کہ ناوو نازناوہ بڑ زانستہی تابیہت لہ زانستہ شہرعیہ کانو، لہو پوانگہیہ وہ قسہی لہ سہر دہکەن، کہ ٹہم ووشہیہ، (مورہ کہ بی ٹیضافہی) یہو، لہ ووشہی (أصول) و (الفقہ) پٹکھاتوہ، کہ (أصول) بڑلای (الفقہ) ٹیضافہ کراوہ۔

لہ راستیدا، ٹہم پڑوگہیہ قوتابی سوختہ، واتہ، ٹہوہی کہ لہ سہرہ تائی ٹہم زانستہدا بیت، سودمہند دہکات بہوہی کہ زاراوہ کانی و زانایانی ٹہم زانستہی پڑ دہناسینیتو،

^۱مقدمۃ ابن خلدون، ل ۴۵۲۔

کاتیک که گه پابه وه بۆ سه رچاوه کانی ئەم زانسته تووشی شۆک نابیت، بۆیه ئیمه له م کتیبه دا له سه ر ئه و په وته کارمان کردو پایان ده هینینو، بۆیه باسی پیناسه ی زانستی (ئوصلی فیه) ده کین له و پوه یانه وه، که (موپه ککه بیکى ئیضافی) یه و، دواتر پیناسه ی ده کین به و جزیره ی که نازناوه بۆ زانستیکى تایبته، که ئیمه له پێودانگی رافه و توێژینه وه یه داین.

۴- پیناسه ی (ئوصلی فیه)، به گوێره ی ئەو پێودانگه ی که له دوو به شی بۆ لای یه کتر زیاده کراو (المركب الإضافي) پیک هاتبیت، و پیناسه ییش له سه ر ئەم شیوازه به جودا هه ردوو وشه ی (أصول) و (فقه) پیناسه بکه ی، (أصول) کۆی (أصل: بنه ما) یه، و له زمانى عه ره بیدا ئه و شته یه که شتی تری له سه ر بنیات نراوه، ئیتر ئه و بنیاتنا نه له پووی به رجه سته یی (حسّی) بیت، یان عه قلی چونیه که و، له پیناسه ی زانایان و به کاره یانایان بۆی، مه به ستیان له وشه ی (أصل) چه ند مانایه که، له واته^۱:

أ- به مانای به لگه (الدلیل) هاتوو، وه ک ده گوێرت (أصل هذه المسألة الأجماع) واته: به لگه که ی ئیجماعه، کۆپای زانایانه، که (أصل) مانای به لگه ی (وه رگرتوو، به گوێره ی ئەم مانایه که گوێرا، (أصول الفقه)، واته: به لگه کانی ئوصلی فیه، چونکه (فیه) له سه ر به لگه ی عه قلی بنیات نراوه.

ب- به مانای (الراجع: راستر) هاتوو، وه ک ئه وه ی که ده گوێرت، (الأصل في الكلام الحقيقة)، واته په هه ندی راستر (الراجع) ی، قسه، ئه وه یه که زیاتر به لای راستیدا ده که ویت، نه ک به لای په هه ندی ناپاست (المجان) داو، هه روه ها ده گوێرت (الكتاب أصل بالنسبة إلى القياس). واته، قورئان ئه پچه حتره له چا و قیاسدا.

ج- به مانای یاسا و پێسا (القاعدة) دیت، وه ک ده گوێرت، گوشتی مرداره وه بوو، بۆ که سی ناچار حه لاله، که ئه مه ش پێچه وانه ی یاسا و پێسای بنه په تی و گشتی یه و، هه روه ها که ده گوێرت، (الأصل أن الفاعل مرفوع)، واته یاسای گشتی و هه میشه یی له سه ر ئه وه یه، که فاعیل مه رفوعه، یاخود مه رفوع بوونی فاعیل، له یاسا بنه په تیه کانی زانستی پێزمانی عه ره بی (نحو) ه.

^۱ نهاية السؤل، شرح منهاج الأصول، الأسنوي، ل ۷، لطائف الأشارات. للشيخ عبد الحميد بن محمد علي قدس، که شه رحیکه له سه ر (الطرقات لنظم الوراقات)، ل ۸.

د- هاوراپوون، جا که دهگوتريت، (الأصل براءة الذمة) واته نهستوپاکی هاوراپيه له گهل نهو حالته دا، که نهو کهسه دورره له تومه ته که، تا پيچه وانهی نه م شته پووده داتو، نهستوپاکی نامينيت، که نه م نهستوپاکیيه هاوراپی حالته که نه بوو، ئيتير کابرا تومه تی نارپاسته ده کريت.

به لام (فيقه) له زمانی عه ره بيدا بوونی زانسته به شتيك، تيگه يشتنه ليی، به لام به کارهينانی له قورناني پيرزدا نه وه مان فيرده کات، که مه به ست ليی زانست بوونی په ها نی یه، به لکو بوونی تيگه يشتنیكي وردو هه ست پيكردينیكي ناسکه، نه وهك زانستی ته واو، ناسینی مه به ست که به گویره ی تيگه يشتنی قسه که رو، ليژه يشه وه خوی په روه ردگار له قورناني پيرزدا ده فه رمويث: ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ﴾^۱، واته: نهی شوعه يب زورو به ته واوی له و قسانه تيناگه ين، که تو ده يانکه يتو، هه روه ها قورناني ده فه رمويث: ﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾^۲، نه ری نهو خه لکه ده ليی له قسه تيناگه ين، که واته فيقه به مانای حالی بوونی ته واو نه هاتووه، به لکو مانای بوونی زانستی نيوه و ناچلی وه رگرتووه.

به لام فيقه له زاروهی زانایاندا بریتی یه له بوونی زانست به حوکه شريعیه کرداريه کان، که له به لکه ته فصیلیه کان وه رگراون،^۳ یا خود خودی نهو حوکمانه بریتين له فيقه.

(أحكام: حوکمه کان)، کۆی حوکمه، و بریتی یه له جيگيرکردنی حاله تيك به سه ر شتيك يان که سیکي تردا، به به لکه و دۆکیوميث، ئيتير نهو حالته پۆزه تيف بېت، يان نيگه تيف چونی که، وهك نهو قسه یه ی که ده ليث، (خۆر يان ده رها تووه، يان هه لته هاتووه)، (ئاو يان گهرمه، يان گهرم نی یه).

مه به ست له (الأحكام)، له م بواره دا، نه وه یه که کاروکرده وهی که سانی به ريار (المكلف) جيگير بکريتو، حاله تی (واجب) و (مندوب) و (حرام) و (که راهه ت) و (مباح) بوون، و دروستی و نادروستی (الصحة والفساد)، به تالبيان دیاری و پۆلین بکريتو، هه روه ها مه رج

۱ هود (۹۱).

۲ النساء (۷۸).

^۳ منهاج الأصول، الإمام البيضاوي، ل ۲۲، الأحكام في أصول الأحكام، للأمدی، ب ۱، ل ۷، إرشاد الفحول، للشوكاني، ل ۳، لطائف الأشارات، ل ۸.

ههروه‌ها له‌و حوكمه شه‌رعييه عه‌مه‌ليانه‌دا به مه‌رچ گه‌راوه كه وه‌رگه‌راو (مكتسب) بن،
واته له به‌لگه ته‌فصليه‌كان وه‌رگه‌را بن، له‌پي تيروانين و به‌لگه هينانه‌وه (النظر
والاستدلال) هه‌وه.

و به‌پي ئه‌م مه‌رجه بيت، زانيني په‌روه‌ردگار به ئه‌حكامه‌كان و زانستي پيغه‌مبه‌ر (ﷺ)
پينان، هه‌روه‌ها زانيني ته‌قليدكاره‌كان به ئه‌حكامه‌كان، ئه‌مانه هه‌موو له زاراوه‌ي زاناياندا
به فيقه‌ ناوزه‌ نه‌كران، و هه‌روه‌ها زانه‌كه‌شيان به (فه‌قيه) ناوزه‌ نه‌كراوه، چونكه
بووني زانستي په‌روه‌ردگار به‌و ئه‌حكامانه، له صيفاته لازمه‌كاني زاتي په‌روه‌ردگار خويه‌تي،
و ئه‌و زانايه به حوكم و به‌لگه‌كانيش، و هه‌روه‌ها زانستي پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) پينان له سروش
(وه‌حى) وه‌رگه‌راوه، نه‌ك له به‌لگه‌كان و، هه‌روه‌ها زانستي كه‌سى موقه‌ليد، له‌پنگاي
ته‌قليده‌وه فيري بووه، نه‌وه‌ك له‌پروى تيرامان و ئيجتihad كردنه‌وه.¹

(الأدلة التفصيلية)، ئه‌و به‌لگه جوزنيانه‌ن، كه هه‌ريه‌كه‌يان و هه‌ر به‌شيكيان په‌يوه‌ستن، به
پرسنكي تاييه‌ت و، وه‌ك ده‌ق به‌كاره‌يتراون بۆ حوكميني دياريكراو، وه‌ك:

١- فه‌رمايشتى په‌روه‌ردگار كه ده‌فه‌رموي: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ﴾^٢،
ئه‌مه به‌لگه‌يه‌كي ته‌فصيلي يه، واته به‌لگه‌يه‌كي جوزنييه‌و، تاييه‌ته به پرسنكي تاييه‌ته‌وه
كه ماره‌كردنى دايك و دايكى باوك و دايكى دايكه و هه‌روه‌ها به‌لگه‌يه له‌سه‌ر حوكميني
دياريكراو، كه حوكمي حه‌رامى ماره‌كردنى ئه‌و پيره‌يه كه ناومان هينان.

¹ ليره‌دا تيبيني ئه‌وه كراوه، كه كه‌سى ته‌قليدكار كه بريت له حوكمه شه‌رعيه‌كاني به به‌لگه‌وه زانى،
به (فه‌قيه) ناونا بريت، چونكه كه‌سى (فه‌قيه) لاي زانايانى ئوصول ئه‌وه‌يه كه هونه‌رى ده‌ره‌يتانى
حوكم و هه‌له‌يتجاني له به‌لگه‌كانه‌وه هه‌بيت، ئيتر چونيه‌كه به كردار ئيجتihadى كردبيت و حوكمي
هه‌له‌يتجاييت، ياخود ئيجتihadى نه‌كردبيت، و حوكمي هه‌له‌يه‌يتجاييت، كه‌واته (فه‌قيه) ئه‌و كه‌سه‌يه كه
فيقه‌ بويته خولاي، و ئه‌مه هه‌لگه‌ي ماناي ئيجتihadه، به‌لام ليره‌دا گوپايتك له ماناكه‌دا پويداوه، و
ووشه‌ي (فيقه) بۆ پرسه فيقه‌يه‌كان به‌كاره‌يتراوه، ئيتر چونيه‌كه ئه‌و كه‌سه به تيرامان و
به‌لگه‌هينانه‌وه ده‌ستي كه‌وتن، ياخود به‌پنگاي تيگه‌يشتن له قسه‌ي موجه‌ميده‌كان، ياخود به‌پنگاي
ته‌قليدكردن، و له‌به‌ركردن، هه‌روه‌ك چۆن كه‌سيك به‌و پنگايانه‌ي باسما ن كرد زانبارى ده‌ست كه‌وتبيت،
هه‌ر به (فه‌قيه): شه‌رعزان) ناوزه‌د كراوه، و ئه‌م مانا نوينه‌ش، له‌لای زانايانى فيقه، بلاؤوته‌وه، نه‌وه‌ك
له‌لای زانايانى ئوصولي فيقه، بپوانه (مذكرات في تاريخ الفقه)، للشيوخ فرج السهوري، ل: ٤.

² النساء (٢٢).

ب- فرمایشتی قورئان: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (۳۲) که به لگه یه کی جوزئییه و تایه ته به پرستیکی دیاریکراو، که داوین پیسی یه و، به لگه یه له سر حوکمیکی تایه ته، که حوکمی حرامی داوین پیسی کردنه.

ج- هه روه ها فرمایشتی قورئان که ده فرمویت: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾^۲ که به لگه یه کی جوزئی یه، له سر پرستیکی دیاریکراو، که ناماده کاری سه ریازی و هیزه له لایه ن کومه لئیکی دیاریکراوه وه، هه روه ها به لگه یه له سر حوکمیکی دیاریکراوی تایه ته، که حوکمی واجب بوونی ناماده سازی جه نگی یه، له لایه ن کومه لی موسولمانانه وه، بۆ ترساندن دوزمنانی ئیسلام.

د- هه روه ها وه ک ئه م فرمایشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فرمویت: (الْعَمْدُ قَوْدٌ بۆ کوشتنی نه نقه ست، تۆله کردنه وه به کوشتنه وه ی هه یه)، ئه مه به لگه یه کی جوزئییه، که په یوه سه ته به پرستیکی دیاریکراو، که کوشتنی به ده ست نه نقه سه ته وه، هه روه ها به لگه یه له سر ئه و حوکمه یش، که حوکمی بوونی کوشتنه وه تۆله کردنه وه یه.

ه- بوونی (الأجماع: کۆپای زانایان) له سر ئه وه ی که میراتی داپیره شه ش یه که، ئه مه یش به لگه یه کی جوزئییه که تایه ته به پرستیکی دیاریکراو که میراتی داپیره یه و، هه روه ها به لگه یه له سر ئه و حوکمه ی که واجبه شه ش یه ک بیدریت به داپیره.

که واته (الأدلة التفصیلیة) ئه و به لگانه ن که حوکمی هه موو پرستیگمان بۆ یه کلایی ده که نه وه و، بۆیه له م پوانگه یه وه بوونه ته باسو خواسی فقهیه کان، تا ئه و حوکمانه یان لی هه لبه یئنجن که لیئانه وه سه رچاوه یان گرتووه، ئه مه ش به پشت به ستن به و یاساو ریسیایانه ی که زانایانی ئوصولی فیه قه بۆ ده ره یئنانی ئه حکام و شیوازی په یه وه ی به لگه هئانه وه دایاننان، به لام زانای ئوصولی له سر ئه م به لگانه توژیینه وه ناکات، به لکو له سر به لگه گشتی یه کان (الأدلة الأجمالیة) یاخود (الأدلة الکلیة) توژیینه وه ده کات، تا له م ریگیاهه وه کومه لئیک یاساو ریسا دابنیت بۆ زانایانی فیه قه، تا ئه وانیش به سر به لگه جوزئییه کاندایا پراکتیزه یان بکه ن و جی به جی یان بکه ن و دواچار بگن به زانینی حوکمه شه رعیه کان.

۱ الأسراء (۳۲).

۲ الأنفال (۵۹).

۵- پیناسه‌ی (نوصولی فیه) له زاراو (اصطلاح) دا:

پیناسه‌ی ئەم زانسته به پێودانگه‌ی که نازناوه بۆ زانستێکی دیاریکراو بریتییه له زانینی یاساو به‌لگه گشتیه‌کان، ئەو یاساو به‌لگانه‌ی که فاکته‌رن بۆ گه‌یشتن به پێگای مه‌له‌ینجانی فیه،^۱ هه‌روه‌ک ئەم ناوه‌یش بێردراوه به‌سه‌ر خودی ئەو یاساو به‌لگه گشتیه‌کانه‌دا.

یاساو پێساکانیش (القواعد) ئەو پرس و دۆزه گشتی یانه‌ن که حوکمه‌کانیان جی‌ به‌جی ده‌کریت به‌سه‌ر ئەو شته لاوه‌کی و جوژنیانه‌یدا که له ژێر پکێفیدان، ئیتر له‌م پوانگه‌یه‌وه حوکمی ئەو شته جوژنیانه^۲ ده‌زانین، و له‌و نمونه‌یه‌ش:

یاسای بنه‌په‌تی (ئه‌مر بۆ واجب بوونه ته‌نها له کاتی‌کدا نه‌بی‌ت که نیشانه‌یه‌ک بی‌ته ئاراوه، له‌و په‌وه‌گه‌یه‌ی لا‌بدات)، ئەم یاسایه حوکمه‌کی جی‌ به‌جی ده‌بی‌ت به‌سه‌ر سه‌رجه‌می ده‌قه جوژنه‌کانی ژێر پکێفیداو به‌سه‌ریاندا پراکتیزه ده‌کرین، وه‌ک ئەم فه‌رمایشته، په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿كَاتِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾^۳، و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾^۴ که سه‌رجه‌م ده‌سته‌واژه پاسته‌وخۆکانی ئەمرو فه‌رمانکردن ده‌چنه ژێر ئەم یاساو قاعیده‌یه‌وه له پێگایه‌وه واجب بوونی ئەو شتانه ده‌زانین که په‌یوه‌ستن به ده‌سته‌واژه ئه‌مریه‌کانه‌وه، وه‌ک واجب بوونی پابه‌ند بوونی به گریبه‌سته‌کانی مامه‌له‌وه‌وه، هه‌روه‌ها واجبی نوێژ و زه‌کاتدان و گوێزپایه‌لی کردنی فه‌رمانه‌کانی پێشه‌وامان (ﷺ).

هه‌روه‌ها وه‌ک یاسای بنه‌په‌تی، (نه‌می بۆ حه‌رام بوونی شته‌که‌یه ته‌نها له کاتی‌کدا نه‌بی‌ت که نیشانه‌یه‌ک خۆی قوت بکاته‌وه له‌و ئا‌پاسته‌یه‌ی لا‌بدات) ئەم یاسایه به‌سه‌ر ئەو دا‌قانه‌دا

۱ فتح الفقار، بشرح المنار، لابن نجيم، ل ۷، تسهيل الوصول إلى علم الأصول، للمحلاوي، ل ۷، إرشاد الفحول، ل ۳

۲ ئەو یاساو پێشایانه‌یش به به‌لگه گشتیه‌کان ناوده‌برین و نه‌حکامه‌کانیش به نه‌حکامی گشتی ناوده‌برین. بۆیه فه‌رمانکردن (الأمر) به‌لگه‌یه‌کی گشتی یه‌و ئەو حوکمه‌ی که ده‌ریک‌درووه که واجب بوونه‌که‌یه حوکمێکی گشتی یه‌و ئەو ده‌قانه‌ی فه‌رمانه‌که‌یان کردرووه به‌لگه‌ی جوژن، حوکمه‌کانیش حوکمی جوژن.

۳ المائدة (۱).

۴ النور (۵۶).

جیّ به جیّ ده بیّت که مانای پاسته و خوی (نه هی: ریگرتن) ده گه یه نن و له م پښگای پراکتیزه کردنی یاسایانه وه بۆمان دهرده که ویت که نه و شتانه ی ده سته واژه ی (نه هی) یان بۆ به کاره ی تراوه حه رامن، وه ک ثایه تی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ﴾^۱، و هه روه ها ثایه تی: ﴿يَتَأْتِيهَا الذَّرِبُ﴾، اَمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ^۲، که واته به گویره ی ده قی به که م حوکمی داوین پیسی حه رام بوونه تی و حوکمی خواردنی مالی خه لک به ناهق نه میش دیسان حه رام بوونی نه و کرده وه نه شیاره یه .

له روانگی نه م یاسا بنه رپه تیانه وه که سی موخته هید ده گاته ئاستی هه لپنجانی فیه، واته دهره ی تانی حوکمی شه ری کرداری له به لگه ته فصیلیه کان که باسما ن کردن، جا که موخته هید ویستی حوکمی نویژ بزانیّت نه م ثایه ته ده خوینیّت ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾، ده لیّت (أَقِمُوا) ده سته واژه یه کی بیّ پښچ و په نای فه رمان کردنه و یاسای (الأمر للوجوب، الا لقرینه صارفة)، نه م بۆ واجب بوونه ی به سه ردا جیّ به جیّ ده بیّت و دهره نجام به وه ده گات که نویژ کردن واجبه .

پاشان سه باره ت به به لگه گشتیه کانیش (الأدلة الإجمالية) نه مانه یش بریتین له سه رچاوه کانی حوکمی شه ری وه ک قورئان و فه رموده و ئیجماع و قیاس، و زانینی نه مانه یش له روانگی زانینی ئاستی به به لگه بوونیان و پایه یان له به به لگه کردنیاندا ده بیّت و دپته دی و هه روه ها به زانینی په هه نده کانی به به لگه کردنی نه و ده قه له پووی ئا پاسته جیاوازه کانی به به لگه کردنییه وه و هه روه ها به زانینی مانای (الأجماع: کوپای زانیان) و هه رجه کانی و جوړه کانی قیاس و عیله ت و پښگا کانی زانینی نه و عیله تانه و زانینی شته کانی تری په یوه ست به قیاس و به لگه گشتیه کانی تر، که واته به زانینی سه رجه م نه مانه، زانینی به لگه ی ئیجمالی دپته دی.

زانای ئو صولّی فیه ته توژیښه وه و به دوا د اچوون له سه ر به لگه ئیجمالییه کان ده کات تا حوکمه جوژیښه کانیا ن لیوه وه ریگریّت، نه مه ش به پشت به ستن به یاسا ئو صولیه کان و به پشتیوانی پرس و باسی به لگه ئیجمالییه کان ده بیّت.

۱ الأسراء (۳۲).

۲ النساء (۲۹).

٦- نامانج له توښینه وې زانستی نوصولۍ فقهه و ناستی پښوستان بهم زانسته :-

له و باسانه وې پېشت له سهریان دواړو بزمان دهرده که ویت که مه به ست و نامانج له دانانی زانستی نوصولۍ فقهه بریتیه له گه یشتن به حوکمه شرعیه کرداریه کان نه ویش له پښکای دانانی یاسا و پړساو په پړه وگه لیک بڼ گه یشتن به و کاره، نه مه ش به شیوازیک ده بیت که که سی موجه ید له هه له و گرفت بیارزیت که واته فقهه و نوصول له ودا کڅکن که مه به ست لیان گه یشتنه به حوکمه شرعیه کان، چونکه نوصول په پړه و پښکای نه و گه یشتنه و پښکای هه لپه نجان پوون ده کاته و و فقهه یشتن به کرده و حوکمه کان دهرده هینیت له بهر پوښنایی نه و په پړه ودا که زانستی نوصول داینا و به جی به جی کردنی نه و یاسایانه ی زانستی نوصول دهری کردون.

نینجا نابیت بگوتیت نیستا پښوستان به و زانسته نییه، چونکه ده گوتیت دهرگی نیجتیهاد داخواه، چونکه نیمه ده لپن نیجتیهاد تا پوڅی دواړی به رده وامه، به لام کومه لیک مارجی هیه و نه وې فتوا ده دات که دهرگی نیجتیهاد داخواه نه و به نیجتیهادی خوی نه و قسه یی کردوه و له کاتیکدا بووه دیو یه تی هندی که خه لکی نه زان بی دهریایسی قسه یان له سهر شرعی په روه ردگار کردوه و هر به ناره زوی خویان نه حکامیان داناه و شرعیان بڼ خه لک کردوه و، هه روه دایوانه که سانی که دوست بوون بانگه شه ی نیجتیهاد یان کردوه، له کاتیکدا که نه نه ناوه که یان زانیوه و له ناوه پوکی ناحالین و نه م فه توایه لپره و سهرچاوه ی گرتوه.

بوی هه رکه س نه گه یشتبته پله ی نیجتیهاد هه پښوستی به و هیه که نه م زانسته بزانیو، له یاساکانی رابمینیت تا سهرچاوه ی قسه ی پشه و مه زنه کانمان بزانیو و بنه پرتی مه زه به کانیان بڼ پوون بیته و و نینجا لپره و تا راده یه که ده توانیت به رابه ری (المقارنه) و به لاداخستن (الترجیح) بکات له نیوان قسه جیا وازه کانیا ودا و هه روه دهرهینانی حوکمه کان له بهر پوښنایی په پړه و پشه واکانی نیسلامدا نه و په پړه و یاسایانه ی که له هه لوی کردن و دهرهینانی حوکمه کانداه و پشه وایانه به کاریان هیناون.

هه روه ها که سی بایه خدر به حوکمه شرعیه کان، دیسان نه میش ناتوانیت ده سبه رداری نه م زانسته ببیت و، که سی پاسپردراو یه کلابووه و بڼ یاسا مرفکرده کان هه له پاریزه ورو قازی وانه بیژ، هه ریه که یان پښوستی به م زانسته هیه، چونکه نه و یاسا و پړسایانه ی که زانستی نوصول داینان، و هه قیاس و بنه ماکانی و هه روه ها یاسا نوصولیه کان بڼ رافه ی ده که کان و پښکای به به لکه کردن و وانا و ده سته وازه کان به گوتیه ی خودی نه و مانایانه ی که

مه‌لی گرتووه و مه‌روه‌ها په‌مه‌ندی نه‌و به‌ به‌لگه‌کردنه و یاسا‌کانی ته‌رجیح له‌نیوان نه‌و به‌لگانه‌داو گشت نه‌مانه و زانیاری تریش پتویستن بۆ نه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌رباره به‌ نه‌حکامی وه‌ضعی تووژینه‌وه ده‌کات و ده‌یه‌ویت پافه‌ی نه‌و نه‌حکامانه بکات و نه‌و حوکمانه‌ش بزانی‌ت که‌ له‌سه‌ریان بنیات نراون بۆیه کۆلژده‌کانی شه‌ریعه و یاسا له‌ عیراق و ولاتانی شام و میسرو می تریش له‌ کۆن و ئیستادا بایه‌خیان داوه به‌ گوته‌وه‌ی نه‌م زانسته به‌ قوتا‌بییه‌کانیان.

٧- نه‌شونما‌کردنی زانستی ئوصولی فیهقه:

له‌ سه‌رده‌می ده‌رکه‌وتنی فیهقه‌وه ئوصولی فیهقه‌یش هه‌بووه چونکه که‌ فیهقه هه‌بوو بینگومان بوونی بنه‌ما و یاسا و پتساگه‌لیک‌یش پتویسته بۆی نه‌و یاسا و پتساگه‌له‌یش پایه‌و کۆله‌که‌ی زانستی ئوصول و ناوه‌پۆکه‌که‌ین، به‌لام فیهقه پتیش زانستی ئوصول که‌وت له‌په‌روی نووسینه‌وه و پتک خستنه‌وه، هه‌رچه‌نده له‌ هاتنه‌ئارادا هاوشان بوون، واته فیهقه کۆکرایه‌وه و پتک‌خرا و یاسا‌کانی هه‌لاوێر کران و به‌شه‌کانی پتک‌خستنیان بۆ کرا پتیش نه‌وه‌ی نه‌م کارو په‌رۆژه‌یه بۆ زانستی ئوصولی فیهقه نه‌نجام بدری‌ت، له‌ زانسته‌کانی تر جودا بکری‌ته‌وه و نه‌مه‌ش مانای نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که‌ ته‌نها له‌ و کاته‌وه سه‌ریه‌له‌دایت که‌ نووسراوه‌ته‌وه و پتک‌خراوه، به‌لکو پتیشتر هه‌بووه و زانیان به‌بێ یاسا و په‌یره‌وی دیاریکرا و حوکمیان ده‌رنه‌هتیاوه، به‌لکو به‌ یاسای ئوصولی نه‌و کارانه‌یان کردووه و نه‌و یاسا و پتسایانه له‌ هزری موخته‌هیده‌کاندا هه‌بووه و له‌به‌ر رتۆشنایی نه‌واندا حوکمیان هه‌له‌پنجاره به‌لام تا نه‌و کاته هتیشتا به‌ سه‌ربه‌خویی ده‌ریان نه‌په‌ربوو بۆیه هاوه‌لی مه‌زن عه‌بدوللای کوپی مه‌سعود (خوا لیتی رازی بیت) که‌ شه‌رع‌زانیکی مه‌زن بووه کاتیک ده‌یفه‌رموو نه‌و ژنه سکپه‌ری می‌رده‌که‌ی مردووه عیده‌که‌ی به‌ دانانی مندا‌له‌که‌ی ده‌بیت و نه‌وه عیده‌یه بۆی له‌به‌ر نه‌م نایه‌ته په‌رۆژه بووه که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأُولَئِذَا الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، و نه‌وه‌یشی کردۆته به‌لگه که‌ سووپه‌تی ته‌لاق که‌ نه‌و نایه‌ته‌ی تیادایه له‌دوای سووپه‌تی به‌قه‌ره دابه‌زیوه، که‌ نه‌م نایه‌ته‌ی تیادا هاتوه که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ به‌م به‌لگه هتیا‌نه‌وه‌یه‌ش ئاماژه به‌ یه‌کێک له‌ یاسا‌کانی زانستی ئوصول ده‌کات که‌ ده‌لێت: (إن النص اللاحق، ينسخ النص السابق: ده‌قی

١ الطلاق (٤).

٢ البقرة (٢٣٤).

دواتر ده قی پیشوو ده سرپټه وه، هرچه نده پاسته وخؤ ئاماژهی به مه نه کردوه،^۱ بیگومان هه موو شتیکیش هه روایه، له سه ره تادا دیتته دی، جا دواتر هه موو ده کریت، و پیکده خریت، و کۆده کریت هه وه ده نوو سرپټه وه، و نه و کۆکردنه وه یه ش سه لمینه ئی نه وه یه که پیشتر هه بووه، هه روه ک زانستی نه خو، و لۆژیک (منطق) که پیشتر عه ره به کان فاعیلیان مه رفوع کردوه، و مه فعلیان له قسه کردندا مه ن صوب کردوه، که چی هیشتا زانسته که نه نوو سرا بوویه وه، و چه نده ها یاسای تری نه خو هه، که جی به جی کراون، پیش پیکهستن و نوسینه وه و پیکهستنی زانستی نه خو، و خه لگانی ژیرو وریا باسی شتی به لگه نه ویست (بدیهی) یان کردوه، پیش نه وه ی که زانستی لۆژیک و یاساکانی زانستی لۆژیک (مه نطیق) بنووسرینه وه.

که واته زانستی ئوصولی فیه هه هاوشانی فیه هه و له گه ل نه ودا سه ریه له داوه و ته نانه ت پیش زانستی فیه هه یه هه بووه، چونکه ئوصول کۆمه له یاسایه که بۆ ده رهیتانی فیه هه و ته رازووی بیروپاگانه، به لام تا نه و کاته ئاتا جمان نه بوو به نوسینه وه ی و پیکهستنی.

بۆیه له سه ره تادا و له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) هه ر پتویستمان به قسه کردن له سه ری نه بوو، چ جای نوو سینه وه ی، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) خۆی سه رچاوه ی فه توا و پوون که ره وه ی نه حکام بوو هیچ پتویستیه ک له و سه رده مه دا نه بووه، به ئیجتیهاد کردن و فیه هه، جا که ئیجتیهاد نه بوو که واته په یره ی هه له ئیجتیهاد حوکمیش نی یه، ئیتیر پتویست به یاسا و پتساش ناکات.

۸- دوا ی کۆچی دوا ی پیغه مبه ر (ﷺ) پووداوی ئۆر جۆرا و جۆر پوویاندا که ده بوو به ئیجتیهاد کردن و ده رهیتانی یاسا و نه حکام له قورئان و سوننه ت پووبه پوویان بینه وه، به لام له م نیوه نده دا نه وه هه بوو که شه ر عزانانی هاوه لان (خوا ل یان پازی بیت)، پتویستیان به وه نه بوو که قسه له سه ر یاساکانی ئیجتیهاد و په وگه ی به به لگه هیتانه وه و هه له ئیجتیهاد بکه ن، چونکه زمانی عه ره بی و په وتی زمانه که یان ده زانی و هه روه ها په مه ندی به به لگه بوونی زاراوه و ده سه ت واژه کانیان وه ک خۆی ده زانی، چونکه نه ئینی و هه نری پاسته قینه ی شه ر ع دانانیان پت شاره زا بوو هه روه ها زانا بوون به هۆکاره کانی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کانی قورئان و ده ربیرینی فه رموده کان.

په یره ی نه م کۆمه له له ده رهیتانی نه حکامدا، نه وه بوو که هه رکات پوودا و یکیان بهاتایه به رده ست هه ولیان ده دا حوکمه که ی له قورئانی پیروژدا بدۆزنه وه، نه گه ر له قورئاندا

۱ شرح التوضیح، للتفقیح، ب ۱، ل ۳۹.

دهستان نه که وتايه، په نايان ده برده بهر سونه تي پټغه مېر (ﷺ) تا لوي د ه ستي بخه و نه گه له سونه تيشدا دهستان نه که وتايه نه و ا ئيجتیهاديان ده کردو ئيجتیهاده که شيان له بهر پوښنایي نه و زانينه خوياندا بوو، که هه يانبوو سه باره ت به ئامانجه کاني شريعت، هه روه ها له پوانگي نه و ئامازانه وه ئيجتیهاديان ده کرد که له ده که کان ده فامرانه وه، بويه تووشی هيچ سه ختي نه ده ببون له ئيجتیهاد کردنداو ئيتر پټويستان به نووسينه وه ياساکاني ئوصول نه بوو، نه مهش هوکاره که ي نه وه بوو که نه و حهزه فيقهيه ي هه يانبوو ئاسانکاري له م باره ي وه بۆ دروست کرد ببون که نه م زه ووقو حهزه فيقهيه ي شيان له مه وه بۆ دروست بوو بوو که زور هاوه لايه تي پټغه مېريان (ﷺ) کرد بوو زور له خزمه تيدا بوو ببون، نه مهش سه ره پای نه وه ي که خوښيان بير تيژو دهرون خاوين و خاوه ن ه ستي بالاو مه زن ببون. به م جوړه سه رده مي هاوه لان به يي کراو ياساکاني نه م زانستي ئوصولي فيقهه پټک نه خران و هه روه ها شو ټينکه وتواني نه وانيش (التابعين) نه م کاره يان هه ر نه کردو له هه لټينجاني حوکمدا هه ر له سه ر په يره وي هاوه لان پوښتن، چونکه هيشتا سه رده مه که يان نزیک بوو له سه رده مي پټغه مېره وه (ﷺ) و هه روه ها شه ر له سه ر ده ستي هاوه لان فير ببون و زانستيان له وان وه رگرتبوو، بويه هيشتا پټويستان به وه نه بوو زانستي ئوصولي فيقهه بنووسنه وه و پټکي بخه ن.

۹- به لام له دواي به کو تا ه اتني سه رده مي تابعين، جيهاني ئيسلامي فراوان بوو پووداوي زور و جوړاو جوړتر پوويانداو عه جه مه کان (بيگانه) تيکه لي عه ره به کان بوون و ئيتر زماني عه ره بي به پاراوييه که ي خوي نه مايه وه و، ليتره ئيجتیهاد و خه لکي موخته هيد زور ببون و، پټگاکاني هه لټينجاني حوکم زور ببون و، پکا به ري و چه له حاني و گفتوگوي ناته با هاتنه ئاراو، لايه ني تيکه ل و پټکه ل و ماناي زوره لگر دروست بوون و به ه وي هه مو نه مانه وه شه ر عزانه کان ه ستيان به وه کرد که کو مه ليک ياساو پټساو بنه ما بۆ ئيجتیهاد کردن دابنين، تا موخته هيد ه کان له کاتي راجياييدا بگه پټنه وه بۆ نه و ياسايانو هه روه ها تا نه و بنه مايانه بينه سه نگی مه حه ک بۆ زانستي فيقه و پای دروست لييانه وه سه رچاوه بگريټ.

نه م ياساو بنه ماگه له يش له زماني عه ره مي و ناوه پوکه که ي و ئامانچ و نه ټينيه کاني شريعت و، په چاوي به رژه وه ندي و په يره وي هاوه لان، له به لگه هيئانه وه وه رگيرابوون و ئيتر له م ياساو باس گه له ((زانستي ئوصولي فيقهه)) هاته پټکها تن.

۱۰- نه م زانسته به شيوه ي نوسراو کوکراوه، به ده رکه وت له سه ر شيوه ي کو مه ليک ياساو پټسا، که له قسه ي شه ر عزانه کان و پاڅه کان يان له سه ر حوکمه کان وه رگيرابوون، جا که شه ر عزانتيک باسي حوکميکي ده کردو به لگه که ي بۆ ده هيئاو پووي نه و به لگه ي

شیده کرده و دیاری ده کرد له م سه رویه نده دا تیشکی ئەم زانسته دهرده که وت ههروه ک پرۆسه ی پاجیایی نیوان شهرعزانه کان (الخلاف بین الفقهاء) به کۆمه لێک یاسای ئوصلی ده پۆشت به پۆوه که هه ر شهرعزانه و ئەو یاسا ئوصلیانه ی پشت پێ ده به ست، تا پاکه ی خۆی به هێز بکات و بسه لمێنیت و، مه زه به که ی خۆی سه ریخات و چاوی ئیجتیهاده که ی پوون بکاته وه و ئەمه ش شتی که زانستی ئوصلی زیاتر پۆشن ده کرده وه .

۱۱- گوتراوه که یه که م که سێک له زانستی ئوصلی فیه قه دا نووسیویه تی زانا ئەبو یوسفی هاره لێ ئیمام ئەبو حنیفه بووه، به لام هیچ له و کتیب و نووسراوانه یمان به ده ست نه که یشتوه .

قه سی باو لای زانایان ئەوه یه که یه که م که سێک ئەم زانسته ی نووسییه وه و کۆکرده وه و له کتیبی سه ریخۆدا داينا پێشه وا موحه ممه دی کوپی ئیدریسی شافعی بووه که له سالی (۲۰۴)ی، کۆچیدا وه فاتی کردوه .^۱

ئیمامی شافعی کتیبی (الرساله)ی، له م زانسته دا داناوه، که زۆر به ناویانگه و تیایدا قه سی له سه ر قورئان کردوه و پوونکرده وه کانی قورئانی بۆ ئەحکامه کان باس کردوه هه روه ها پوونکرده وه ی سوننه ت بۆ قورئان و یاسی ئیجماع و قیاس و (الناسخ) و (المنسوخ) و ئەمرو نه می و ئاستی به به لگه بوونی فه رموده ی یه ک که س له پیاویه تدا و چه نده ها بابته تی تری ئوصلی له م کتیبه یدا باس کردوه .

په پره وی ئیمامی شافعی له کتیبی (الرساله) دا په پره ویکی ووردو قوله و ئەوه ی ده یلێت به به لگه و دۆکۆمێنت سه لماندویه تی و توێژینه وه ی بیروپای به رامبه ره کانی خۆیی به شیوه یه کی زانستیانه ی پته و کردوه .

له وای ئیمامی شافعی، پێشه وا (ئه حمه دی کوپی حه نبه ل) کتیبیکی سه باره ت به گوێرایه لی پێغه مبه ر (ﷺ) نووسیوه و هه روه ها په راویکی سه باره ت به (الناسخ والمنسوخ) و کتیبیکی ده رباره ی (العلل: فاکنه ره کان) داناوه و دواتر زانایان به شوێنیاندا ده ستیان دایه

۱ لای زانی پایه رز مه حمود شه هابی خوراسانی له پێشه کی کتیبی (فوائد الأصول) دا له (الحجة النائینی)ی شیخ موحه ممه د علی کازمی خوراسانی یه وه هێناویه تی که گوتویه تی: ژماره یه ک له زانا پایه به رزه کانی وه ک (ابن خلکان) و (ابن خلدون) و حاجی خه لیفه ی خاوه نی (کشف والظنون) ئەوه یان درکاندوه که یه که م که سێک له زانستی ئوصلی فیه قه دا کتیبی داناوه ئیمامی شافعی بووه، به لام ئەمه یه کلاکه ره وه نی یه، به لکو بۆی هه یه که (أبو يوسف يعقوب بن إبراهيم) که یه که م که سه نازناوی (قاضي القضاة) هه بووه، پێش ئیمامی شافعی له ئوصلۆدا کتیبی دانا بێت.

نوسینو، باسه کانی نوصولیان به ته وای پیکختو فراوانیان کردو زور زیاده یشیان خسته سر.

۱۲- رهوگهی زانایان له توئینه وهی زانستی نوصولی فیهیدا :-

زانایان دهر باره ی توئینه وهی زانستی نوصولی فیهیدا، ته نه یه ک پوهت و پینگه یان نه گرتوته بهر، به لکو خاوه نی چهند پوهت و میتودیکي جیان، هه یانه که په پره وی داپشتنی یاسا و بنه ما نوصولیه کانی گرتوته بهر به پشت به ستن به به لگو و دۆکیؤمیتنت، به بی گویدانه نه وهی که نایا نه و یاسا و بنه مایانه کۆکن یان پیچه وانن، له گه ل نه و لقه فیهیه یانه ی که له پیشه و موحته هیده کانه وه وهرگیراون، نه مه ناپاسته یه کی تیوری یه، مه به ست لیتی نه وه یه که بنه پوه تی نه م زانسته داپرئینه وه، به و شیوازه ی که به لگه کان دهری ده خه ن و ده لاله تی له سر ده کهن، و نه و یاسا و بناغه یه ده کهنه پیوهر بۆ کۆنترۆل کردنی نه و پپۆسه ی به لگه هیتانه وه یه (الاستدلال)، و هه روه ها نه و یاسا و پپۆ شویخانه کراونه ته پیوهر بۆ نیجته یادی زانا موحته هیده کان و نه کراونه ته خزمه تگوزاری چل و پپۆه و لقی مه زه به کان، نه م میتۆده یش به میتۆد رهوگهی موه که للمین ناسراوه و له م باره یه وه موعته زیله و شافعی و مالکی و زانایانی جه عفری له سه ره تادا که فیهیه یان نووسیه وه له سر نه م میتۆده ده پویشتن، هه رچه نده دواتر جه عفریه یه کان نه م میتۆده یان تیکه ل کرد له گه ل میتۆدیکي تردا که بریتی بوو له داپشتنه وهی یاسا کانی نوصول له بهر پۆشنایی پرسه لاوه کیه کانی مه زه به کاند.

نه م میتۆده پشت به نیستیدلال عه قلی ده به ستیت، له داپشتنی یاسا کانی نیجته یاد داو ده مارگیری بۆ مه زه به کان نی یه و که متر باس له بابته فه رعییه کان ده کات و نه و باس کردنه که مه یش ته نه ها بۆ نمونه هیتانه وه یه و هیچی تر.

۱۳- ژماره یه ک له زانایانی تر له سه ر میتۆدیکي تر ده پۆن، که بریتی یه له داپشتنه وهی یاسا نوصولیه کان له سه ر نه و شیوازه ی که له پیشه واکان وهرگیراوه، له بابته فه رعییه فیهیه یه کاند، واته نه م زانایانه نه و یاسا بنچینه ییانه یان داناه، که وای بۆ ده چن که پیشه وای مه زه به کان یان له کاتی نیجته یاد کردن و دهره یانی نه حکامدا په چاویان کردوون، نه م کاره شییان له بهر پۆشنایی نه وه دایه که له بابته فه رعییه فیهیه یه کاند گه یشتنه ده ستیان و زانایانی هه نه فی و ناویانگیان دهر کردووه که شوینکه وه ی نه م جۆره میتۆده ن و

تهنانهت ئەم پەوتە بە میتۆدی حەنەفییەکان ناسراوە.

ئەم پەوگە و میتۆدە بەو ناسراوە کە زیاتر شیوە پەوتیکی کرداری (الطابع العملي) وەرگرتوو و خۆی لە خۆیدا توێژینەوێکی کرداری و جۆی بەجۆی کاری و پراکتیزەییە بەسەر بابەتە فەرعییە فقهییەکاندا، ئەوانە ی کە لە پیشەوای مەزەبەکانەو گەشتۆتە دەستیان، هەرەها پەوگەیکە بۆ دەرھێنانی یاسا و پێساو بێردۆزەکانی زانستی ئۆصول، کە ئەو پیشەوایانە لەکاتی ھەلھێنجان و ئیجتیھادکردنەکانیاندا پەچاویان کردوون، بۆیە ئەم میتۆدە ئەو یاسا و پێسایانە دادەپێژێتەو کە لە خزمەت بابەتە فەرعییەکانی مەزەبەدان، تەنانهت ئەگەر یاسایەکی ئۆصولی لەگەڵ پێوایەتیی فقهیدا نەگونجای ئەو یاساکەیان دەسکاری دەکرد و ھەمواریان دەکردەو وازیان لەو پێوایەتە نەدەھێنا و پەپرەوانی ئەم میتۆدە بەرگری سەرەختانە دەکەن لە پەوگە ی پیشەوایانی ئەم مەزەبە، لەکاتی ئیجتیھادکردنیاندا ھەرەک زانای پایەبەرز (ئەبێن خەلدون) یش دەلێت: ئەم پەوتە و میتۆدەکە ی زۆر گونجاوترین بۆ بابەتە فەرعییەکان، و نزیکترین لە خۆدی فقهەو.

۱۴- لەکاتی توێژینەوێ ئەم زانستەدا میتۆدی سنیەمیشم بۆ دەرکەوتوو، کە بریتی یە لە کۆکردنەوێ ھەردوو پەوتەکەو، ئاشکراکردنی نەتییەکانی ناخی پەپرەوانی، ئەم میتۆدە نوێیەش ھەلەدەستێت بە دارشتنەوێ ئەو یاسا و بنەما ئۆصولیانە ی کە لەسەر بەلگە بنیات نراون، ئەم کارەیش بەشیوەیکە بۆ لایەنە نەنجام دەدن، تا ببێتە پێوەر بۆ ھەلھێنجانەن، ببێتە چاودێر بەسەر سەرچەم بێروپا و ئیجتیھادەکانەو، لەگەڵ پەچاوەکردنی ئەو شتانە ی کە لە پیشەوایانەو گواستراوەتەو، سەبارەت بە بابەتە فەرعییە فقهییەکان، ھەرەها کارەکات بۆ پوونکردنەو و پافەکردنی ئەو بنەمایانە ی کە ئەو بابەتە فەرعییانە ی لەسەر بنیات نراون، ھەرەها سەرچەم یاسا و بنەماکان پراکتیزە دەکات، دەیانبەستێتەو پێیەو، دەیانکاتە خزمەتگوزاری فەرەکان و زانایانی سەرچەم مەزەبە جیاوازەکانی شافعی و مالکی و حەنبەلی و جەعفەری و حەنەفی لەناو پەپرەوانی ئەم پەوتەدا بوونیان ھە یە.

۱۵- لەو کتیبانە ی کە لەسەر میتۆدی مۆتەکەللمین دانراوە، وەک کتیبی (البرھان) ی، ئیمامی حەمەدەین، کە ناوی عەبدولمەلیکی کوپی عەبدوللای جەوہینی شافعییە و لەسالی (۴۱۳) ی، کۆچی وەفاتی کردوو، ھەرەها کتیبی (المستصفی) ی، ئیمامی غەزالی، کە شافعی مەزەب بوو و لەسالی (۵۰۵) ی، کۆچی دنیای بەجۆی ھێشتوو و ھەرەها کتیبی

(المعتمد)ی، ئەبی حوسەین محەمەدی کوپی عەلی بەصەری، کە موختەزیلە بوو و لەسالی (٤١٣)ی، کۆچی وەفاتی کردوو، و ئەم سێ کتێبە لە لایەن پێشەوا (فەخرەدینی پازی) یەو کورت و پوخت کراوەتەو، کە ئیمامی پازی شافعی مەزەب بوو و لەسالی (٦٠٦)ی، کۆچی وەفاتی کردوو، هەرۆک دیسانەو پێشەوا سەیفەدینی ئامیدی شافعی کوردی پوختی کردوو تەو و زانیاری لەسەر زیادکردوو، ئەم کارە لە پەتوکیکدا ئەنجام داوە کە ناوی ناوەتە (الإحكام، في أصول الأحكام)، و ئیمامی ئامیدی لەسالی (٦٣١)ی، کۆچی لە دنیا دەرچوو.^١

سەبارەت بەو کتێبانەکانی کە لەسەر پەوتی زانیانی حەنەفی دانراون، گرنگترینیان بریتین لە کتێبی (الأصول)ی، ئەبو بەکر ئەحمەدی کوپی عەلی ناسراو بە (جەصاص)، کە لەسالی (٣٧٠)ی، کۆچی وەفاتی کردوو، هەرۆها کتێبی (الأصول)ی، ئەبوزەید عەبدوللای کوپی عومەری دەببوسی، کە لەسالی (٤٣٠)ی، کۆچی دنیای بەجێ هێشتوو، هەرۆها کتێبی (الأصول)ی، فەخرولئیسلا عەلی کوپی محەمەدی بەزەوی کە لەسالی (٤٨٣)ی کۆچی وەفاتی کردوو و هەرۆها شەرەحەکی سەر ئەم کتێبە کە ناوی (كشف الأسرار)ە، و عەبدولعەزیزی کوپی ئەحمەدی بوخاری لەسەری نووسیو، لە پەتوکیکدا ئەم میتۆدە و ئەم عەبدولعەزیز بوخاری لەسالی (٧٣٠)ی، کۆچی دنیای بەجێ هێشتوو.

لەو کتێبانەکانی کە لەسەر ئەو میتۆدە دانراون کە کۆکەرەوێ هەردوو پەوتەکیە. وەک کتێبی (بدیع النظام) کە کۆکەرەوێ هەردوو کتێبەکی بەزەوی و ئامیدی یەو، پێشەوا مظفر الدین ئەحمەد کوپی عەلی ساعاتی حەنەفی دایناو، کە لەسالی (٦٤٩)ی، کۆچی وەفاتی کردوو و هەرۆها کتێبی (التنقيح) و (التوضيح) کە شەرەحە لەسەری و صدر الشریعة عەبدوللای کوپی مەسعودی حەنەفی دایناو، کە لەسالی (٧٤٧)ی، کۆچی دنیای بەجێ هێشتوو، و هەرۆها کتێبی (شرح التوضيح) کە دانراوی شیخ سەعدەدینی مەسعودی کوپی عومەری تەفتازانی یەو، ئەمیش لەسالی (٧٩٢)ی، کۆچی وەفاتی کردوو و هەرۆها کتێبی (جمع الجوامع)، نوێسراوی تاج الدین عەبدولوەهابی کوپی عەلی سوبکی، کە شافعی مەزەب بوو و لەسالی (٧٧١)ی، کۆچی وەفاتی کردوو، هەرۆها کتێبی (التحریر)ی، ئێبن ھومامی حەنەفی، کە لەسالی (٨٦١)ی، کۆچی وەفاتی کردوو و هەرۆها کتێبی

١ هەرۆها جەنابی زانی پایەبەرزێ کورد، مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەپیس (پەحمەتی خۆی لێ بێت)، (المستصفی)ی، ئیمامی غەزالی کە ناومان برد، کورت و پوختی کردوو و ناوی ناوەتە (صفوة اللالی من مستصفی الإمام الغزالي) و چاپکراو. (وەرگێن)

(التقرير و التحبير)، که شهرحی ته حریره و موحه مەدی کوپی موحه مەدی ئەمیر حاجی حەلەبی، که قوتابی ئیبن هومام بووه، ئەو شهرحی نویسووه له سەری، و ئەمیش له سالی (٨٧٩)ی، کۆچیدا وه فاتی کردوووه و ههروهه ها کتیبی (مُسَلَّم الثبوت)ی، موحیه ددین کوپی عەبدولشەکور، که له سالی (١١١٩)ی، کۆچی دنیای به جێهێشتوووه و ههروهه ها ئەو شهرحی که زانای پایه بهرز (عبدالعلي محەمەدی کوپی نظام الدینی ئەنصاری) له سەر (مُسَلَّم الثبوت)ی، نووسیوووه، ئەمە و چەندهای تر له و کتیبانه که له سەر ئەم پهیره وهی کۆکه ره وهی نیوان دوو میتۆده که نوسراون.

ئینجا سه باره ت به و کتیبانه ی که له لای زانا یانی جه عفری گرنگن، وه ک کتیبی (الذریعة إلى أصول الشریعة) ی سه یید شهریفی مورته ضا، که له سالی (٣٣٦)ی، کۆچی وه فاتی هه رموووه و ههروهه ها کتیبی (عَدَّةُ الْأُصُول)ی، شیخ ئەبو جه عفر محەمەدی کوپی حسەینی کوپی عەلی طوسی، که له سالی (٤٦٠)ی، کۆچی وه فاتی کردوووه.^١ له کتیبه کانی دوا ی ئەم پێره ییش، په رتوکی (القوانین) دیته پێش، که ئەبو جه سه نی گه یلانی دایناوه و له سالی (١٢٠٥)ی، کۆچی له نووسینی بووه ته وه و له کتیبه هاوچه رخانه کانی شیان وه ک په رتوکی (العناوین)، که شیخ محەمەد مه هدی خالصی کاظمی دایناوه و له سالی (١٣٤١)ی، کۆچی له نووسینی بووه ته وه.

١٦- میتۆدی توێژینه وهی زانستی ئوصول:

باسه کانی زانستی ئوصول فیهقه، بریتین له باسی حوکمی شهرعی و به لگه ی حوکمی شهرعی و پێگا و پێبازی هه له ئینجانی ئەو حوکمه و، باسی خودی هه له ئینجه ر، واته: موحته هیده که، له و پوه وه که ئایا تا چه ند گونجاوه و له و ئاسته دایه که ئیجتیهاد بکات.

- له م پوانگه یه وه، باسه کانی ئەم کتیبه، به م شیوازه ی لای خوا ره وه دابهش ده که یین:

- به ندی یه که م: ده رباره ی حوکمه.

- به ندی دووهم: ده رباره ی به لگه ی ئەو حوکمانه یه.

- به ندی سێیه م: پێگا کانی ده ره ئینانی حوکم و بنه ما کامی حوکم و پاشکۆکانی

ئەمانه یه، وه ک: یاسا کانی یه کلاکردنه وه (الترجیع) و باسی ناسیخ و مه نسوخ.

- به ندی چوارهم: باسی ئیجتیهاد و مه رجه کانی، و که سی موحته هی دو ته قلید و

مانای ته قلید کردنه.

^١ فوائد الأصول، ل ٥.

﴿به ندی یه کهم﴾

باسه کانی حوکم - به شی یه کهم - حوکم و به شه کانی

(به شه باسی یه کهم)

پیناسه ی حوکم و به شه بنه رته تییه کانی

۱۷- زانینی حوکمی شهرعی، نامانجی سهره کییه له فیه و نوصولی فیه، به لام زانستی نوصول له پوانگی دانانی ئه و یاساو پئسایانه وه، پئگی گیشتن پئیان له پرسه که ده پوانیت و زانستی فیه، له پوانگی مه لهنجانی کرداری حوکمه که وه سهیری ده کات، نه ویش به جیبه جی کردن و پراکتیزه کردنی ئه و نامپازانه ی که زانستی نوصولی فیه، دایان، بۆ گیشتن به و زانیارییه.

حوکم له لای زانایانی نوصول، بریتی یه له فرمایشتی په روه ردگار، ئه و فرمایشتی که په یوه سته به کارو کرده و ی که سانی گه وره (مکلف)، له پووی داواکردن، (اقتضاء)، یان سه ریشک کردن (التخیر)، یان له پووی دانان (وضع) له وه، بیت.

مه به سته له فرمایشتی په روه ردگار (خطاب الله)، بریتی یه له فرمایشتی پاسته و خۆی خودای مه زن، که قورئانی پیروژه، یاخود به هۆی نیه و ندریکه وه فرموویتی، که له فرمایشتی ئه و زاته سه رچاوه ی گرتبیت. وه ک سوننه و نیجماع، ئه و به لگه شه رعییانه ی تر، که شه رعدانه، که په روه ردگاره له بنه رته دایان، تا حوکمه کان بزانریت.

سوننه: ئه وه یه که له پیغه مبه ره وه (ﷺ) به مه به سته شه رعدانان ده رپر دراوه، سوننه تیش له چاوی فرمایشتی په روه ردگار وه رگیراوه، پوونگه وه یه بۆی و سروش ی په روه ردگاره، بۆ پیغه مبه ر (ﷺ)، وه ک قورئان ده فرمویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ

۱ فواتح الرحموت، بشرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل (۵۴)، و إرشاد الفحول، دانانی، ئیمامی شه وکانی، ل

إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ﴿١﴾. ^۱ پيغمبر (ﷺ) هر له خوځه وه قسه ناکاتو، به لکو سروشی خودایه ده ری ده بریت.

نیجما عیش به تو بزی پتویستی به به لگه ی قورشان و فرموده هیه و به م پیودانگه یش بیت، نه ویش ده گه پته وه بۆ فرمایشتی په روه ردگارو هر سر به وه. هر روه ها به لگه شه رعیه کانی دیکه یش سرجه میان پافیارو پوونکه روه و ناشکراکاری فرمایشته کانی په روه ردگارو، پۆشن که روه ی حوکمی شه رعینو، ناتوانن جیگیر (ثابت) ی بکن.

مه به ست له (الافتضاء)، واته داواکردن (الطلب)، نیتر داواکردنه که له پوی کردن یان نه کردنه وه بیت، چونیه که و، هر روه ها چونیه که که نایا نه و داواکردنه وه به جوریک له جوره کان، داواکراوه که به تو بزی بکریت، یان به و جوره هاتوه، که (واباشتره، وابکریت) ی، لی بفامریته وه، واته (ته پجیح) بکریت.

مه به ست له (التخیر: سه ریشک کردن)، نه وه یه که سه ریشکه له نیوان کردن یان نه کردنی نه و کاره دا، به بی نه وه ی که لایه کیان بخات، به سر لایه کی تردا، و کابرای موکه لله ف هر کامیان نه نجام بدات، هر بوی دروسته.

مه به ست له (الوضع: دانان)، نه وه یه که شتی بکریته فاکته رو هوکار بۆ شتیکی ترو، بیته مه رج بۆ کردنی، یاخود بۆ نه کردنی.^۲

خودای په روه ردگار ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ﴾ ^۳ نه ی باوه پداران، به گریبه سته کانتانه وه پابه ند بن، نه مه حوکمیکی شه رع یه، چونکه فرمایشتی په روه ردگارو، په یوه سته به کاریک له کاره کانی مسولمانه بالغ بووه ژیره کان (مکلف)، که نه ویش پابه ند بوونه به گریبه سته کانه وه، له پووانگه ی داواکاریشه وه فرمویه تی که نه نجام بدریت.

۱ النجم (۳-۴).

۲ لیره وه ناوزه دکردنی شتی که (صحیح) دروسته، یان به تاله، یان خراب (فاسد) ه، ناوده نریت، هر وه که جیگای خویدا باسیان ده که ین.

۳ المائدة (۱).

هروه‌ها په‌روه‌دگار ده‌فرموت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

﴿٣٢﴾^۱ که نه‌میش حوکمیکی شرعی یه، چونکه فرمایشتی خودی شه‌رعدانه‌ره، که خودای مه‌زنه‌و، تاییدا داوای کردوه، که کارنگ هه‌یه نه‌نجام نه‌دریت، که داوین پیسی یه.

وه هروه‌ها قورئان ده‌فرموت: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾^۲ که نه‌میش حوکمیکی شرعی یه، چونکه بیژهی خودایه، که پاوکردنی حه‌لال کردوه، له‌ دواى ئیحرام شکاندن و به‌جیه‌نشتنی حه‌ره‌م.

هروه‌ها په‌روه‌دگار ده‌فرموت: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ﴾^۳ که نه‌میش حوکمیکی شرعی یه، چونکه نه‌میش هه‌ر فرمایشتی په‌روه‌دگاره، که بلاویونه‌وی به‌سه‌ر زه‌ویدا، له‌ دواى لیبونه‌وه له‌ نویژی هه‌ینی حه‌لال کردوه.

هروه‌ها په‌روه‌دگار ده‌فرموت: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾^۴ که نه‌میش حوکمیکی شرعی یه، چونکه بیژهی په‌روه‌دگاره، که حه‌جکردنی له‌سه‌ر که‌سانی موکه‌لله‌ف واجب کردوه.

هروه‌ها قورئان ده‌فرموت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا﴾^۵ که نه‌میش حوکمیکی شرعی یه، چونکه فرمایشتی زاتی خودایه، که دزی کردوته هؤکار بق واجب بوونی برینی ده‌ستی دزی پیاوړن.

هروه‌ها خودای مه‌زن ده‌فرموت: ﴿أَقْرِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ﴾^۶ که نه‌میش حوکمیکی شرعی یه، چونکه فرمایشت (خطاب)ی په‌روه‌دگاره، که لادانی خوری له‌ نیوه‌ی ناسمان پوو به‌ پوژئاوای^۷ کردوته فاکته‌ر، بق واجب بوونی نویژی نیوه‌پو.

۱ الأسراء (۳۲).

۲ المائدة (۲).

۳ الجمعة (۱۰).

۴ آل عمران (۹۷).

۵ المائدة (۳۸).

۶ الأسراء (۷۸).

۷ الذلوك: لادانی خوره له‌ نیوه‌ی ناسمان، به‌لای پوژئاوای ناسماندا.

هروه‌ها فرمایشتی پیغمبر (ﷺ) که فرمودیه تی: ((رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ، عَنْ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَ عَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَ عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَفِيْقَ)) واته: سئ جۆر که س تاوانیان له سهر نیه، و لهو حاله تیاندا له سهر کرده و هکانیان سزا نادرین، که سی خه وتوو، تا به خه بهر ده بیته وه، منداڵ تا بالغ ده بیته، شیت تا چاک ده بیته وه، نه مانه تا نهو حاله تیان له سهر لاده چیت، هه کاریکی نه شیاوایان کرد، چاوپۆشیان لی ده کریت، نه مهیش فرمایشتی شهردانه ره، که خودای مه زنه و له سهر زاری پیغمبر (ﷺ) ده ری برپوه و، وای داناوه، که خه وو منداڵی و شیتی کومه له هۆکاریکن که ته کلیف له سهر شانی نهو نه نجام ده رهیان لاده به نو، تا حاله ته که ی له سهر لاده چیت، له شهردا چاوپۆشی لی کراوه.

١٨- له پیناسه ی حوکه مه وه، له لای زانیانی نوصول، دوو بابته دینه زانین:

یه که م: نهو فرمایشته ی پهروه دگار، که په یوه سته به کهسانی بی ئه رک (غیر مکلف)، نه مه له لای زانیانی نوصولی فیه، به حوکم ناونه براوه، وهک نهو خیتابه ی که تایبه ته به زات و سیفات هکانی خودای مه زن، وهک ده فرمویت: ﴿وَاللّٰهُ يَكُلُّ شَيْءٍ عِلْمٌ﴾^١، خودا به هه موو شتی ئاگادارو زانایه، یان نهو فرمایشتانه ی پهروه دگار که په یوه ستن به و مادده بی گیانانه ی که دروستی کردوون وهک ده فرمویت: ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِیْ﴾^٢. خۆرو مانگو نه سستیره کان، ملکه چن بۆ فرمانی خودای مه زن، ههروه ها ده فرمویت: ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ۝ (١) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝ (٧)﴾^٣. ئایا زه ویمان نه کردۆته لانکه بۆتانو، شاخه کانمان نه کردۆته، میخی داکوتراو بۆ پاگرتنی نهو زهویه؟!

ههروه ها نهو خیطاب و فرمایشتانه ی پهروه دگار که په یوه ستن به کارو کرده وه ی مرقه بهر باره کان (المکلف)، به لام له سهر شیوه ی داوا (طلب) و سه رپشکردن (التخیر) و (الوضع: دانان) نه هاتوون، نه مه له چیرۆکه قورئانیه کاندای بوونی ههیه، وهک ده فرمویت: ﴿الْم ۝ (١)﴾

غُلِبَتِ الرُّومُ ۝ (٢) فَاِذْیَ الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْۢ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَیْقِلُوْنَ ۝ (٣) فِیۤ یَضِعُ

١ النور (٣٥).

٢ الأعراف (٥٤).

٣ النبأ (٦-٧).

که ئەمە چیرۆک و گیرانەوهی میژوو، وە یان دەربارەیی دروست کردنی دروستکراوەکانی دەفەر مۆیت: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾^١. خۆدا دروستکەری خۆتان و ئەو بتانەیشە کە دروستتان کردوون، کە ئەمانە لای زانایانی ئۆصول بە حوکم نەهێنراوەتە ئەژمار. دووهم: خۆدی خیطاب و فەرمايشته‌کەیی پەرورەدگار لەلای زانایانی ئۆصول بە حوکم هێنراوەتە ئەژمار، واتە خۆدی دەق و تیکستە شەرعییەکان حوکمن، بەلام لەلای شەرعزانەکان (الفقهاء)، حوکم بریتی یە لە شوێنەوارو جێ دەستەکانی ئەو خیطاب و ئەو مانایانەی کە دەیگریته‌خۆی، جا کە خۆدای مەزن دەفەر مۆیت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنٰٓءَ﴾^٢، ئەمە لەلای زانایانی ئۆصول حوکمە، بەلام لەلای شەرعزانەکان، ئەوەی ئەم دەقە گرتویەتیە خۆی، کە حەرامی داوێن پێسی یە، ئەو حوکمەکە یە.

١٩- بەشەکانی حوکمی شەرعی:

حوکم لەلای زانایانی ئۆصول، دەکرێتە دوو بەشەوه^٤:
یەكەم: حوکمی تەکلیفی (ئەرکدار)، ئەوەیە کە داواکردنی ئەنجامدانی کارێک، یان دەستپێشتنی و نەکردنی تیادا دەفامرێتەوه، یاخود سەرپشک دەکات لەنێوان کردن یان نەکردنی کارێکدا.
ئەم جۆرە حوکمەیش، بۆیە بە حوکمی تەکلیفی ناوێد کراوه، چونکە ئەرک و تۆبزی

١ الروم (١-٤).

٢ الصافات (٩٦).

٣ الاسراء (٣٢).

٤ هەندێ لە زانایانی ئۆصول حوکم دەکەنە سێ بەش:

- أ- حوکمی داواکاردار، واتە داوای کردنی کارێک یان نەکردنی گرتۆتە خۆی.
- ب- حوکمی سەرپشک دار: واتە سەرپشک دەکات، لە نێوان کردن یان نەکردنی کارێکدا.
- ت- حوکمی مەرج لەسەر دانراو (وضعی)، کە بریتی یە لەوەی کە شتێک بکێتە مەرج بۆ کردنی کارێک یان شتێکی تر، و یان بکێتە هۆکار، یان بکێتە هۆکاری بەرپێ گرتن و نەکردنی، بپوانە (الامدی ب١/١٣٧)، ئەم دابەشکارییە وردترە، و نزیکترە لە پێناسەکە یەوه، بەلام ئێمە بۆیە ئەو دابەشکرانە دوانەییەیی سەرەوه مان هێنا، چونکە زۆرینه‌ی زانایانی ئۆصول لەسەر ئەوه‌ن.

تیادایه بۆ سەر شانی مرۆڤو، بێگومان هەر کارێک داواکرا بێت بکریت، یان نه کریت، خۆی له خۆیدا نه مه ئه رکه، به لام ئه وهی که مانای سه رپشک کردن ده دات، ئه میش هه ر خراوه ته سه ر حوکمی ته کلیفی، به لام له و پوه وه که ئه مه یان په هه ندی چاو ئی پۆشین (التسامح) و، زاکردن (التغليب) و لایه نی زاراوه یی (الأصطلاح)ی، تیادا په چاو کراوه و، سه باره ت به پوهه ئیصطیلاحیه که ی هیچ گرفتێکی تیادا نییه و بێ خه مه .

یاخود گوتراوه، که دانانی (مُباح: پێگه پێدراو) له چوارچێوه ی به شه کانی حوکمی ته کلیفیدا به و پێودانگه یه که ئه م کاره تایبه ته به که سی موکه له ف، واته، موباح کران، یان سه رپشک کران (التخیر) له نێوان کردن یان نه کردنی کارێکدا، هه ر بۆ که سێک ده بێت، که شیاوه بۆ پابه ند بوون به کردن یان نه کردنی کارێکه وه، بۆیه له م په هه نده وه یه، که (مُباح) خراوه ته چوارچێوه ی حوکمی ته کلیفی، نه وه ک ئه وه ی که (مُباح) ئه رک بێت و، له سه ر شانی مرۆڤ قورسی دروست بکات.

دووهم: حوکم له پوه ی دانانه وه (الحکم الوَضعی): ئه میش ئه وه یه که شتێک بکاته فاکته رو هۆکار، یان مه رج، بۆ کردن یان نه کردنی شتێکی تر.

ئه م حوکمه ییش، بۆیه به (وَضعی) ناوزه دکراوه، چونکه فاکته ر (سبب) و مه رج (شرط) و پێگه ر (مانع)ی، کردوون، به نێوه ندگیر له نێوان دوو شتداو، ئه مه ش شه رعه دانه ر، که په روه ردگاره، یان پێغه مبه ره (ﷺ) که ئه ویش هه ر به فه رمانی په روه ردگار کردوونی، دایان و، واته، دانه ری شه ریه عت ئه و هۆکاره، یان ئه و مه رجه، یان ئه و پێگه ری دیاری کردوه، چونکه ته نها مافی ئه وه و، پێشتریش نمونه مان بۆ ئه م دوو جۆره هێنایه وه.

٢٠- جیاوازی نێوان حوکمی (ته کلیفی)، و حوکمی (وَضعی):

أ- حوکمی ته کلیفی، ئه و حوکمه یه که داوای کردنی کارێک، یاخود نه کردنی ئی ده فامریته وه، یان دروست بوونی (الأباحة) کردن یان نه کردنی کارێک، بۆ که سی موکه له ف ده خاته پوو، به لام حوکم له پوه ی دانانه وه (وَضعی)، ئه و ماناو سووده ی تیادا نی یه، چونکه مه به ست تیادا پوه ن کردنه وه ی ئه و فاکته رانه یه، یان ئه و مه رج و پێگه رانه یه، که شه رعه دانه ر (الشارع) دایان و، تا کابرای موکه له ف ئه وه بزانییت، که ئه و حوکمه شه رعیه، که ی داده مه زیی و، که ی دانامه زیی و، به رچاوپوه ن بێت، له م باره یه وه.

ب- ئه و شته ی که کراوه ته ئه رکی سه ر شان، ده بێت له توانای که سی موکه له فدا

بیتو، شتیک بیت، که کهسی موکله ف توانای کردن یان نه کردنی نه و کاره ی هه بیت، چونکه مه به ست له (ئەرك: تکلیف)، نه مه یه که کابرای نه رکدار نه و نه رکه جیبه جی بکات، جا که توانای جیبه جی کردنی نه بوو، نه و کاته تووشی سه رگه ردانیی ده بیتو، کاری له م جۆره ش دووره، له زاتی پهروه رداگاره وه، که شه رعدانه وه، شه ر له ئاستیکدا داده نیئت، که له توانای مرقّدا هه بیت، پراکتیزه ی بکات، هه ربۆیه ش یاسای (لا تکلیف، إلا بمقدور، نه و شته ی له توانای مرقّدا هه یه، ده کرّته ئەرك)، له شه ریه تی ئیسلامدا هاتووه .

به لام له حوکمی (وَضْعِي) دا، له ناوه پۆکی بابه ته که دا نه وه په چاو نه کراوه، که ده بیت، له توانای کهسی موکله فدا بیت، بۆیه هه یه تی که له توانای موکله فدا یه و، هه یه تی که له توانایا نی یه، به لام له گه ل نه مه یشدا هه رکات نه م حاله ته یان پوویدا، هه ر حوکمی شه ری تیادا جیبه جی ده کرّیت، نمونه بۆ نه و حوکمه وه ضعی یانه ی که له توانای موکله فدا هه ن، وهک، دزی و داوین پیسی و تاوانه کانی تر، که شه ر نه نجامدانیانی کردووه، به هۆکار بۆ سزادانه کانیان، وهک چۆن دزی کراوه ته هۆکار، بۆ بپینی دهستی دزه که و، داوین پیسی کراوه ته هۆکار، بۆ جه لد لیدان، یان به رد باران کردنی کهسی داوین پیسو، هه روه ها تاوانه کانی تریش و، گرّیه ست و کاروباره کانی تریش، هه موویان به مه رج گیراون، تا حوکمی شه رعیان له سه ر بنیات بنرّیت، وهک چۆن فروشتن، هۆکاره بۆ نه وه ی که کهسی دووه م ببیته خاوه ن مولک و، نیکاح و ماره کردن هۆکاره بۆ نه وه ی که ژن و پیاو له یه کتر حه لال ببن و، مافیان به سه ر یه کترییه وه بۆ دروست ببیت و، ئاماده بوونی دوو شایهت، مه رجه بۆ دروستی گرّیه ستی ماره کردن و، ده ستنوێژ مه رجه بۆ دروستی نوێژ و، نیکاح به بی شایهت نادرسته و، هه روه ها نوێژ به بی ده ستنوێژ به تاله و، کهسی میراتبه ر که خاوه ن میراتی کوشت، پێگره له میرات بردن و له میرات بیبه ش ده بیت و، هه روه ها کابرای وه سیهت بۆکرا و، که وه سیهتکاری کوشت، ده بیته پێگر، له جیبه جی کردنی وه سیه ته که . له و حوکمه وه ضعی یانه ی که له توانای کهسی موکله فدا نین، وهک هاتنی مانگی په مه زان، که هۆکاره بۆ واجب بوونی پۆژوو گرتن و، لاریبونه وه ی خۆر له نیوه ی ئاسمان، له کاتی نیوه پۆدا، هۆکاره بۆ واجب بوونی نوێژ و، خزمایه تی هۆکاره بۆ میرات بردن و، سه رجه م نه م هۆکارانه ییش له توانای کهسی موکله فدا نین و، هه روه ها بالّغ بوون مه رجه بۆ نه وه ی که کهسه که بتوانیئت خودموختاری وه ربگرّیت و، هه روه ها گه یشتن به سه رده می ژیری و عه قل شکان مه رجه بۆ نه و کهسه که هه ندی هه لّسۆکه وت هه ن، خۆی نه نجامیان بدات و، بیگومان بالّغی و کرانه وه ی

عەقل لە چوارچێوەی توانای موکەللە فدا نین، لێی بە دەرنو، ھەر ھەوا باوکایەتی پێگرە،
لەوێ کە بکوژیتەو، ھەریکات تەنانەت بە تاییبەتی کوپەکی خۆیشی کوشتو، شیتی
پێگرە لەوێ کە شیت تەکلینی بکەوێتە سەر شانو، بۆیە گریبەستەکانی دانا مەزینو،
ھەر ھەوا کەسی وەسیەت بۆکراو، لەبەر ئەوێ کە میراتگرە، ئەمە پێگرە لەوێ کە
وەسیەتەکی بۆ جیبەجی بکریت. لەسەر پای زۆرینە شەرعیانەکانو، سەرچەم ئەم
پێگرانەیش لە دەرەوێ چوارچێوەی تواناو دەسلاتی کەسی موکەللە فدان.

﴿به‌شه باسی دووهم﴾

به‌شه‌کانی حوکمی ته‌کیلی

۲۱- زۆرینه‌ی زانایانی ئوصولی فیتقه^۱، حوکمی ته‌کیلی دابه‌ش ده‌که‌ن، بۆ پینج به‌ش،

که نه‌مانه‌ی لای خواریه‌وه‌ن:-

یه‌که‌م: واجبیته‌ی (الایجاب)، ئه‌وه‌یه که شرع فرمان ده‌کات، به‌کردنی ئه‌و کاره، به‌تۆبزی و پابه‌ندبوونه‌وه‌ی، ئه‌و شوینه‌وارو کاریگه‌رییه‌ی که له‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وتی که‌سه موکه‌لله‌فه‌که دروستی ده‌کات، له‌کاتی نه‌جامدانیدا واجب بوونه‌که‌یه، (واته: کرده‌وه‌که له‌سه‌ر کابرای موکه‌لله‌ف واجب ده‌کات) و، ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی که داواکراوه نه‌جام بدریته، به‌و شیوه‌یه، ئه‌وه خودی واجبه‌که‌یه.

دووهم: (الندب): ئه‌و کاره‌یه که شرع داوای کردووه، به‌شیوه‌ی فرمان نا... به‌لکو وای به‌باشتر داناوه بکریته، و کاریگه‌ری ئه‌وه‌ی هه‌یه، که کرده‌وه‌که له‌سه‌ر کابرا (مندوب) ده‌کات و، وای داده‌نی، که باشتره بکریته، و کردنی ئه‌و کاره‌یش به‌و شیوازه، (مندوب)ه. سییه‌م: (التحریم: حه‌رام): ئه‌و شته‌یه که شرع داوای کردووه، نه‌جام نه‌دریته، به‌داواکردنی تۆبزی و پابه‌ندبوونی په‌هاو، کاره‌که له‌سه‌ر کابرای موکه‌لله‌ف حه‌رام ده‌کات و، کاریگه‌رییه‌که‌ی ئه‌و حه‌رام کردنه‌یه و، ئه‌و کاره‌ی که داوا کراوه، نه‌جام نه‌دریته، بریتی یه له‌هه‌رامه‌که، یاخود هه‌رامکراوه‌که.

چوارهم: (الکراهه)، ئه‌وه‌یه که شرع داوای کردووه، نه‌جام نه‌دریته، به‌لام به‌تۆبزی و یه‌کلایی داواکه‌ی نه‌کردووه، به‌لکو به‌باشتری داناوه نه‌کریته و، ئه‌م داواکردنه کرده‌وه‌که له‌سه‌ر کابرای موکه‌لله‌ف مه‌کروه ده‌کات، و کاریگه‌ری مه‌کروه بوونی له‌سه‌ر دروست ده‌کات و، ئه‌و کاره‌ی که له‌سه‌ر ئه‌م شیوازه داواکراوه نه‌کریته کاره مه‌کروه‌که‌یه.

پینجه‌م: (الاباحه: حه‌لال و زه‌لالی)، ئه‌و کاره‌یه که شرع کابرای موکه‌لله‌فی سه‌رپشک کردووه، له‌نیوان کردن و نه‌کردنیداو، هه‌چ کامیانی پێش نه‌خستوه، به‌سه‌ر ئه‌وی تریاندا، له‌نه‌جامدانیداو، کاریگه‌رییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که ئه‌و کاره له‌سه‌ر کابرای موکه‌لله‌ف موباح و حه‌لال

۱ حه‌نه‌فه‌کان دابه‌شی ده‌که‌ن، بۆ حه‌وت به‌ش، (الأفراض، الأیجاب، الندب، التحريم، و الکراهه تحريمًا، و الکراهه تنزيهًا، الاباحه).

دهكاتو، ټو كړده وده يه كه كابرې تيا دا سهرېشك كراوه، بریتي يه له كار ه موباحه كه .
 له م پووانگه يه وه بۆمان دهرده كه ویت، كه ټو شتانه ي كه داواكراوه بكریت، دوانن،
 (الواجب) و (المندوب)، و ټوانه ي كه داواكراوه ټه نجام نه درین، دیسان دوانن، (المحرّم) و
 (المكروه)، و ټوه ي كه مړؤف سهرېشك كراوه، له نیتوان كړدن و نه كړدنیدا به دلى خؤى، يه ك
 جؤره، كه ټویش (موباح) ه، و له مه ودوا له سر ه موو جؤرى له م جؤرانه و به گویره ي
 پیویست و سنورى خؤى ده دویتن.

مه به ستی یه كه م

باسی ((واجب))

۲۲- واجب، له پړوى شهرعه وه، ټو كار ه يه كه خودای مه زن داوای كړدوه، كه ټه نجام
 بدریتو، داواكړدنه كه یشی له پړوى پابه ندبوونی ته واوه يه، به جؤرىك كه هر كه س ټه نجامی
 نه دات، سه رزه نشت ده كړیتو، سزا ده دریتو، ټه نجامده ره كه ی ټافه رم ده كړیت، و پاداشت
 ده دریته وه له سر ټه نجامدانى.^۱

كارى واجب ده بیت، له پړوى دلنیا یی و پابه ندبوونی په هاوه ټه نجام بدریتو، ټم مانا یه ش
 له ده سته واژه كه يه وه ده فامریته وه، كه مانای فرمانكړدن تیا دایه، وه ك ده سته واژه ي
 پړوتی فرمانكړدن (الأمر) مانای واجبی تیا دایه، یان كه ټه نجامنه درا، له سرى سزا
 وهرده گیریت، بق نمونه، كړدنې نویتو، چاكه له گه ل دايك و باوكداو، پابه ندبوون به
 گرته بست و مامه ل وه، هند... كه سه رجه م ټه مانه كارو كړده وه ي واجب و، شهرع فرمانی
 دهر كړدوه، كه ده بیت مړؤفى موكه للاف پییا نه وه پابه ند بیت و ټه نجامیان بداتو، هره ها
 سزای داناوه بق ټو كه سانه ي كه جتبه جتیان ناكات.

(واجب) و (فرض) له لای جه ماوهری زانایان یه كړكنو، له حوكم و مانادا جیاوازیان نی
 یو، هره دووكیان مانای ټه مه یان ه يه، كه ده بیت ټه نجام بدریتو، كه سی ټه نجام نه دهریان

۱ الأحكام، لابن حزم، ب ۲، ل ۳۲۱.

دهبیت سزا وه ریگریټ، له سره څه مساردی به رامبه ریان.^۱ به لام څه نه فیه کان، جیباوازی ده کڼ، له نیوانیاندا، له پووی نه به لگه یوه، که نه و فرزو واجبه ی جیگیر کردووه. جا ده لټن نه گهر به لگه که (ظنی) گومانووی بوو، و یه کلاکه روه (قطعی) نه بوو، نه ووه واجبه، وه که نه و فرموده ثاحاده ی، که قوریانی کردن جیگیر ده کاتو، ده یسه لمینټ، و نه گهر به لگه که (قطعی) بوو، و (ظنی) نه بوو، وه که ده قه کانی قورثانی پیروز، سه باره ت به پیویستی نویژ، له سره که سی بالغ بوو، نه مه یان کردنی (فرض) ه، بویه څه نه فیه کان، له پوانگه ی نه و به لگه یوه که کاره که ی واجب کردووه، سه یریان کردووه و، (واجب) و (فرض) یان، ناوزه د کردووه.

به لام جه ماوه ری زانایان، و سه یری کرده وه که ده کڼ، که نه رکه له سره شانی که سی موکه لله ف، و سه یری نه وه یان نه کردووه، که ثایا به لگه که ی (قطعی) یه، یان (ظنی) یه، بویه جیباوازییان نه خستوته نیوان (واجب) و (فرض) و، هردو وکیان وه ناو به کاره یناوه، بویه ک شتی تاک مانا.

هر له بهر نه مېشه! که (پاداشت و سزا)، فرزو واجب لای څه نه فیه کان گورپانکاری به سه ردا هاتووه و، وایان داناوه، که پابه ندیبون به واجبه وه که متره، له پابه ندیبون به فره وه و، هر بویه ش سزای پشتگوځیختنی واجب، که متره له سزای نه نجامنه دانی فره، هره وه که چوڼ که سیک نکوئی لی بکات، له فره زیک، پیی کافر دهبیت، به لام که سیک نکوئی و ټینکاری واجیک بکات، پیی کافر نابیت.

به لام نه وه ی بقیعته دهرکه وتووه، نه وه یه که نه م پاجیاییه، له پووی دهرپینه وه یه، نه که له حقیقه تدا وایت، څه نه فیه کان هاوپان له گه ل جه ماوه ری زانایاندا، له سره نه وه ی که فره وه که واجب وایه، هردو وکیان داواکراوه که نه نجام بدرټن، به پیداکیری و دلنیایی ته واوه وه و، هره وه ها نه نجامنه ده ری تووشی سه رزه نشتی و سزای په روه ردگار دهبیت.

هر وه ها جه ماوه ری زانایان، له گه ل څه نه فیه کاند اهاوپان، له سره نه وه ی که نه و شته ی

۱ المسوّدۃ فی أصول الفقه، ل ۵۰، ټین عه قیلی څه نه بی له ټیعام نه حمه ده وه گټراویه تیه وه، که (فرض) نه وه یه که قورثان فره زی کردبیت، و (واجب) نه وه یه که فرموده واجبی کردبیت، و به م گټراونه یه بیت، څه نه بی و څه نه فیه کان زور له یه کتری نریکن، له کاتیکدا که جیباوازی له م جوړه بقی (فرض) و (واجب) لای غه یری نه وان بوونی نی یه.

که داواکراوه که نه‌نجام بدریٔ، به پیداکیری ته‌واوه‌وه، بۆی هه‌یه به‌لگه‌که‌ی قه‌طعی بیٔت،
 ئاساییشه که به‌لگه‌که‌ی ظه‌ننی بیٔت،^۱ به‌لام نه‌وه‌یان که به‌لگه‌که‌ی قه‌طعی یه، هه‌رک‌ه‌س
 ئینکاری و نکۆلی لی بکات، پئی کافر ده‌بیٔت.

سه‌ره‌پای نه‌مه‌ش جه‌ماوه‌ری زانایان، فره‌زو واجب به‌هاوشانی یه‌کتر ده‌زانن، چونکه
 هه‌ردووکیان پئیوستن له‌سه‌ر شانی که‌سی موکه‌لله‌فو، هه‌روه‌ها سه‌ره‌نشست کردن و سزا
 پئیوست ده‌بیٔت، له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که نه‌نجامیان ناداتو، نه‌مه‌ش به‌سه‌ بۆ نه‌وه‌ی که
 به‌سه‌لمیٔت، واجب و فره‌ز یه‌ک شتن. به‌لام په‌چاوکردنی به‌لگه‌کانیان و، قه‌رساندن ئاستی
 پابه‌ند کردنیان بۆ نه‌و کاره‌و، توندی سزاکه‌ی و، کافر کردنی نه‌وانه‌ی که نکۆلی یه‌کێکیان
 ده‌که‌ن، نه‌مانه‌ گشتیان باس گه‌لیکی دوورن له‌ نیوه‌پۆکو چیه‌تی (ماهیه)، و حه‌قیقه‌تی
 نه‌و کاره‌ی که که‌سی موکه‌لله‌ف پاسپێردراوه، به‌ نه‌جمادانی و پراکتیزه‌ کردنی، و ناویش
 نراوه، به (واجب)، و هه‌موو لایه‌کیش کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ناواخنی نه‌و فره‌مانه‌ی که
 شه‌رع داویه‌تی، له‌ پووی دلنایایی و پابه‌ندبوونی ته‌واوه‌وه‌یه، که‌واته ((نه‌م پاجیاییه‌ی که
 لی‌ره‌دا هاتۆته‌ ئارا له‌ ده‌رپرین (لفظ) دایه، بۆ به‌لگه‌ ته‌فصیلیه‌که ده‌گه‌رێته‌وه‌و، نه‌مه‌ش
 بابه‌تیکی فیه‌قی یه‌و، پاجیایی نیوان زانایانی ئوصول نی یه‌و، هه‌روه‌ها ته‌نانه‌ت له‌ نیوان
 شه‌رع‌زانه‌کانیشدا پاجیاییه‌که لایه‌لایی یه‌و، حه‌قیقی نی یه‌و)).^۲

۲۲- به‌شه‌کانی واجب:

- واجب ده‌بیٔته‌ چهند به‌شی‌که‌وه‌و، هه‌ریه‌شه‌ و خاوه‌نی په‌هه‌ند و تان و پۆی خۆیه‌تی و،
 لی‌ره‌دا چهند به‌شی‌کی هه‌یه، له‌وانه:
- دابه‌شکردنی واجب له‌ پووی کاتی پراکتیزه‌ کردنییه‌وه.
 - دابه‌شکردنی واجب، له‌ پووی نه‌وه‌وه که نه‌ندازه‌گیری بۆکرایٔت، یان بۆی
 نه‌کرایٔت.
 - دابه‌شکردنی واجب له‌ پووی نه‌وه‌ی که دیاریکراوه، یان دیاری نه‌کرایٔت.
 - دابه‌شکردنی واجب، له‌ پووی نه‌وه‌وه که مه‌به‌ست له‌ پراکتیزه‌ کردنی چی یه‌و،
 چۆنه.

۱ المستصفی، للأمام الغزالی، ب، ۱، ل ۶۶.

۲ سلم الوصول، للعلامة محمد بخیت المطبعی، ب، ۱، ل ۷۶.

لیره شدا باس له سرجه م ئم به شانه ده کین.

۲۴- دابه شکردنی واجب، له رووی کاتی جیبه جی کردنییه وه:

به م پتودانگیه ش بیت، ده بیتته دوو به شه وه، واجبی په ها (المطلق)، و واجبی کۆت و په یوه نندار (المقید).

واجبی په ها، ئه وه یه که شرع داوای کردووه، ئه نجام بدریت، به بی ئه وه ی که کاتی جیبه جی کردنه که ی بیه ستیته وه، به کاتیکی دیاریکراوه وه، به په های دایناوه، که سی موکه للاف له سهریه تی که ئه نجامی بدات، هرکات ویستی، و که ئه نجامیدا و جیبه جی کرد، ئیتر له سهر ئه ستوی لاده چیت و، له دواخستنیدا تاوانبار نابیت، به لام پتویسته که ده سپیشخه ری بکات، له جیبه جی کردن و ئه نجامدانیدا، چونکه چاره نووس نادیاره و مروژ نازانیت که ی مهرگ په خه ی پی ده گریت. نمونه ی ئم جوړه یش، وه ک، گرته وه ی پۆډووی په مه زان، بۆ که سیک که پۆډووی شکانده بیت، به هو ی بیانویه کی شه رعیه وه، جا ئم که سه له سهریه تی که بیگریته وه، هرکات ویستی، بی ئه وه ی که به سبتیته وه به سالتیک کاتیکی تاییه تیه وه، ئه مه ش پای گروپیک له شه رزانه کانه، وه ک حه نه فیه کان، هرچه ند گروپی تر هن، که پایان به م جوړه نی په .

هه روه ها وه ک ئه وه که فاره ته ی که واجب بووه، له سهر که سیک که سویندی که وتووه، ئه میش له سهریه تی که راسته وخو دوا ی که وتنی سوینده که که فاره ته که ی بدات، یا خود ماوه یه ک دوا ی ئه وه بیدات.

هه روه ها وه ک حه جکردن، که واجبه له سهر که سی ساماندار به شینه یی و، نه ک به په له و، ئه توانیت حه جکردنه که ئه نجام بدات، له هه ر سالتیکدا ویستی و، له هه ر ته مه نیکدا بوو.

واجبیتی کۆت و به نندار (المقید)، ئه و واجبه یه که شرع داوای کردووه، ئه نجام بدریت و، جیبه جی بگریت، به لام بۆ کاتی ئه نجام دانه که ی کاتی دیاریکراوی بۆ داناوه، وه ک پینج نویژه فره زه که و، پۆډووی په مه زان، که بیگومان پیش کاتی دیاریکراوی خو یان دروست نی په، ئه نجام بدرین و، له گه ل ئه مه ی شدا گه ر دواخزین، به بی بیانووی شه رع ی، مروژ سزای له سهر وهرده گریت.

ئمه بزانه که له (واجبی موقیه د) دا، پابه ندبوون له سهر کردنی کاره که و، جیبه جی کردنی له کاتی دیاریکراوی خویدا په چاوکراوه، به لام له (واجبی موله ق) دا، پابه ندبوون

ته نها له سەر کردنی کاره که په چا و کراوه، باسی کاته که ی نه کراوه.

بۆیه که سی موکه لاله هه رکات کاریکی واجبی له کاتی خۆیدا، به شتویه که دروست نه جامدا، کاره که ی به (آداء) ناوزه د کراوه، واته جیبه جی کردنی کامل و له کاتی خۆیدا، به لام نه گه له کاتی خۆیدا نه جامیدا، به لام به مه له و په له وه، به ناکامل و پاشان سه رله نوی به دروستی و کاملی دووباره ی کرده وه، نه و نه م دووهم جاره، کاره که ی به (إعادة) ناوزه د کراوه، واته دووباره کردنه وه، نه گه کاره که ی نه کردو، له غهیری کاتی خۆیدا جیبه جی کرد، نه و به (قضاء) ناوزه د کراوه، واته، دووباره کردنه وه کاریک که هر له بنه پرتدا نه کراییت و نیستا نه جامی بدات.^۱

۲۵- دابه شکردنی واجب له پووی نه وه وه، که نه اندازه گیری بۆ کراییت، یان بۆی نه کراییت:

واجب له پووی نه وه وه که نه اندازه ی نه وه ی تیایدا داوا کراوه چه نده، ده بیته دوو به شه وه، (واجبی سنوردار و، واجبی بی سنور- بی نه اندازه).

- واجبی سنوردار و، نه اندازه بۆ دانراو، بریتی یه له وه ی که شرع نه اندازه یه کی دیاریکراوی تیادا داناوه، وه زه کاتدان و، هه روه ها نرخ ی کرین و فروشتنه کان و، نه اندازه ی مافی کوشتن و تاوانه کانی تر (دیه)^۲ و، هتد... نه م جوړه ی واجب، له نه ستودایه و، دروسته به بی وه ستان له سەر بریاری دادگا و، پازی بوونی دوولایه نی پړۆسه که، نه نجام بدریت. چونکه خۆی له خۆیدا دیاریکراوه و، سنوری بۆ ده ستنیشان کراوه و، نه و کاته ی که جیبه جی کرا. جا له نه ستوی نه و که سه ده که ویت، که وه ک نه ر له سەر شانیه تی که نه نجامی بدات و، ده بیت به و جوړه ی جیبه جی بکات، که شرع دیاری کردووه و، نه خشه ی بۆ داناوه، که له سەر نه ستوی لاجیت.

- واجبی بی سنورو، نه اندازه نادیار، نه و واجبه یه که شرع نه اندازه که ی دیاری نه کردووه و، سنوری بۆ دانه ناوه، وه به خشین له پتی خوا دا، (جیا له زه کاتدان)، نه م جوړه به خشینه بی سنورو وه، نه اندازه که ی دیاری نه کراوه، به لکو به گویره ی پیدایستی

۱ تنقیح الأصول، إلى علم الأصول، للعلامة الحلي، و تسهيل الوصول إلى علم الأصول، للشيخ محمد عبدالرحمن المحلاوي، ل ۲۷۶.

۲ واته، نه و پاره یه ی که له جباتی تاوانی کوشتن و تاوانه کانی تر وه رده گیریت.

نه دارانو، توانای که سی به خشره، بویه هرکه س جیبه جی کردنی پیدایستییه کانی که سیکي هه ژاری به سهردا سه پینرا، نه وه نه و واجبه ی له سهر شانه، به لام به دیاریکراو سنورداری نا... به لکو پتویسته له سهری که پیدویستییه کانی نه و نه داره جیبه جی بکات، نه مهنده ی که نیت پیدایستی نامینیت.

هه روه ها نمونه یه کی تر، وه، هاوکاریکردن له سهر نه نجامدانی چاکه کاری، نه مهش واجبیکي بی سنوره و، به لکو ته نها جوری نه و چاکه یه ی که که سی موکه لاله له سهر شانه تی هاوکاری بکات، بۆ جیبه جی کردنی، سنوره که ی دیاری ده کات. ده نا په هایه و، چوارچیه یه کی سنورداری بۆ نییه ! نه م جۆره واجبه، سزا له سهر نه ستۆی مړۆف پتویست ناکات، چونکه نه و شته ی که سزا ده خاته نه ستۆی که سی نه نجامده ر، مه رچی نه وه یه که نه و شته سنوردارو دیاریکراو بیت، بویه بژیوی ژن، له سهر پیاو نی یه، پیش بریاری دادگا، یان پیش پازی بوونی هه ردوکیان له سهری، له سهر پای هه ندی له شه رعزانه کان، وه شه رعزانانی هه نه فی، چونکه پیش بریاری دادگا، یان پازی بوونی هه ردوکیان بری نه و بژیویه دیاری کراو نی یه، بویه ناکه ویتنه نه ستۆی پیاوه که و، به م هویه ناتوانیت، پیش بریاری دادگا، یان پیکه وتنی هه ردولا داوا بکریته و، پاشان له لای هه ندی له شه رعزانه کان، وه شه رعزانه کانی مه زه بی ئیمامی شافعی و، هی تریش، لایان وایه که بژیوی ژن له نه ستۆی میده که دایه، به لام له و کاته وه ی که پیاوه که خوی لادا، له کیشانی نه رکی نه و بژیویه، چونکه نه م بژیوی (نفقه) هیه له لای نه م بره شه رعزانه واجبیکي دیاریکراوه و، به پیتی حال و توانای میده که دیاریکراوه، بویه ژنه که ده توانیت پیش بریاری دادگا و، پیکه وتنی دوولایه نه داوای نه و مافه ی خوی بکات، واته، له و کاته وه ی که کابرای میده، یاخی بوو، و بژیوی جیبه جی نه ده کرد، و یاسای باری که سیتی له عیراق، ژماره (۸۸) سی، سالی (۱۹۵۹) کاری به م بریاره کردوه.^۱

۱ برگی چواره می، ماده ی (۲) ده لیت، بژیوی ژنیک که نه تۆرابیت له میده که ی، له نه ستۆی پیاوه که دایه، له و کاته وه ی که پیاوه که له بژیوی کیشانی دهستی هه لگرتوه.

۲۶- واجب له پوووی نه وه وه، که واجبکراوه که دیاری کرابیت، یان

دیاری نه کرابیت:

له م پوهه پوهه وه، واجب ده بیته دوو به شه وه، واجبی دیاریکراوو، واجبی دیارینه کراو. واجبی دیاریکراو، نه و واجبه یه که شرع به دیاریکراوی داوی جیبه جی کردنی کردوه، به بی نه وهی که که سی موکه لله فی سهریشک کردیت، که له نیوان چنه جوریکیدا، جوریکیان ه لبریزیت، وهک، نویژکردن و، پوژوگرتن و، گیرانه وهی مولکی ده ست به سهرداگیراوه که هر خودی شته که مابوو، نه م جوره واجبه، به نه نجامدانی خودی واجبه که، جا له نه ستوی مروه لاده چیت.

- واجبی دیارینه کراو: نه و واجبه یه که شرع داوی کردوه، نه نجام بدریت، به لام به دیاری کردنی خودی نه و شته نی یه، به لکو له ناو چنه بابیه تیکی زانراودا، ثاماره ی پیداوه، که سی موکه لله له سهریه تی که یه کیک له و شته زانراوانه ه لبریزیت و، نه نجامی بدات، وهک راپه راندنیکي نه و واجبه و، جاری وا هه یه، که نه و واجبه، له نیوان دوو شتدایه و، به کردنی یه کیکیان، نیتر واجبه که جیبه جی کراوه، وهک خوی پهره رداگر ده رباره ی دلی جینگ ده فرمویت: ﴿حَقَّ إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ فَتُدُوا الْوَثَاقَ فَمَا مَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِتْنَةٌ حَتَّى نَقْصَ الْحَرْبُ أَوْ زَارَهَا﴾ واته: بجهنگن تا کاتی لاوازیان ده کهن، به کوشنار لیکردنیکي زروو شکاندنیان، نینجا نه وهی ماوه دلی بکهن و مه حکم بیان به ستنه وه و، چاودیریان بکهن، پانه کهن، نه وسا یان به خورایی و منعت خستنه سهریان نازادیان بکهن، نه کهر پیشه وای مسولمانان پیی چاک بوو، یان به فیدیه و بریتی دانان، واته دیل به دلیان پیی بکهن، یان شتیکیان لی وهرگرن، به لام نه مه دوی نه وه یه شه وکهت و په روباالیان ده شکیت و، ده سلائی جهنکیان نامینیت و، نه مه ش تا کاتی جهنک ته و او ده بیت.

که واته پیشه وای مسولمانان ده توانیت، که دیله کان به منعت به ریدات، یان دیل به دلیان پیی بکات.

نینجا جاری وا هه یه که واجبی دیارینه کراو، له نیوان سی شتدا ده بیت، وهک، که فارهت و له جیاتی بقی سویندی که وتوو، که له م بابیه ته دا له سر که سی سویند که وتوو پیویسته که

به كَيْك له م سى شتانه نه نجام بدات، يان خواردن دانى (ده) كه سى كه مده ست، يان جلو بهگ پو شينيان و، يان نازاد كردنى به نديه كو، نه مەيش بۆ كاتيكه كه توانای دارایی هه بېت، به لام كه دارایی نه بوو، واجبه كه ده بېته واجبی دیاریکراو، كه نه ویش گرتنى سى پۆژ پۆژويه و، هه ندی له زانایان، نه م جۆره واجبه يان، به واجبی سه رپشك (مخیر) ناوزه دكردوه، چونكه كابرای موكه لله ف سه رپشكه، کامیان نه نجام بدات.^۱

۲۷- واجب به گویره ی روانگه ی شته داواکراوه كه :

له م روانگه به شه وه، واجب، ده بېته دوو به شه وه، واجبی دیاریکراو له سه ر گشت كه سیکی موكه لله ف (عینی)، و واجبیك، كه به كردنى له لای هه ندی كه س، له سه ر تیکرا لاده چیت، واته (الكفایه).

- (الواجب العینی): نه و داواکارییه، كه له سه ر هه موو تاکیکی موكه لله ف دانراوه و، ناراسته ی کراوه، واته: شه ر له سه ر هه موو كه سیکی موكه لله ف داناه و پتویستی کردوه، نه نجامی بدات و، هه ستانی کۆمه لێك كه س به و نه ركه، به س نی یه و، له سه ر شانی کۆمه له كه ی تری لانا بات و، کاتیک له سه ر نه ستوی كه سی موكه لله ف لاده چیت، كه خودی خوی جیبه جی بی بکات، چونكه مه به ستی شه ر له م کاره دا کاتیک دیته دی كه خودی كه سه كه نه نجامی دابیت و بۆیه هه ركه س نه نجامی نه دات تاوانبار ده بیت و له سه ری سزا وه رده گرت و كه خه لکی تر جیبه جی بی کرد، له سه ر نه م كه سه لانا چیت.

پوانگه ی نه م واجبه و مه به ست تیايدا، خودی كردنى کاره كه و هه روه ها خودی بکه ره كه یه، وهك: نوێژکردن و پۆژووگرتن و پابه ندبوون به گرێبه سته كانی مامه له و دانى هه موو مافێك وهك خوی...

- (الواجب الكفائي): نه و کاره یه كه شه ر داواى کردوه، كه کۆمه لێك كه سی موكه لله ف نه نجامی بده ن، نه وهك سه رجه می تاكه كانی نه و کۆمه له یه، چونكه ئامانج و مه به ستی شه ر نه وه یه كه کۆمه لێك نه نجامی بده ن، واته: مه به ست نه وه یه كه نه و کاره

۱ فواتح الرّحموت، شرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۶۶.

۲ هه ندی له زانایان به شی سییه میان بۆ زیاد کردوه، كه نه ویش نه و واجبه یه كه مه به ست تیايدا نه نجامدانیه تی له لایه ن خودی كه سیکی دیاریکراوه وه، وهك واجبی دیاریکراو له سه ر ته نها خودی پیتقه مبه ر (ﷺ) وهك: واجب کرانی شه ونوێژ له سه ری، المحلاوی، ل ۲۶۹.

هه بیټ و جیبه جی بکریټو، مه به سستی نه وه نی به که تاکه کان واته نه وانه ی که موکه للهه فن
 تاقی بکاته وه،^۱ جا که هه ندی که س کاره که یان نه نجامدا، نه و له سهر هینده که ی تر
 لاده جیټ،^۲ چونکه نه و جیبه جی کردنه ی له لایه ن کومه لیک که سه وه، له جیټی کردنی له لایه ن
 که سه کانی تره وه ده بیټ و نه ژمار ده کریټو ته نانه ت له م پوانگه یه وه نه و که سه یش که
 نه یکر دووه، هه ر به بکه رو جیبه جی کار ده هیټریټه نه ژمار، چونکه به کردنی له لایه ن
 کومه لیک که سه وه یتیر له سهر شانی نه وانی تر که وتووه و لاچووه، و نه گه ر که س به کاره که
 هه لته سټا، نه و له سهر جه م وه موو لایه ک تاوانبار ده بن، بویه داواکردن له م واجبه دا به سټراوه
 به کردنی کاره که وه، و نه وه ک به که سیکی دیاریکراوه وه، به لام له واجبی (عهینی:
 خودی) دا، مه به سټ تیایدا کردنی کاره که یه، له خودی که سه موکه للهه فکه وه، نمونه ی
 واجبی که فائی، وه: جیهاد له پټی خواداو دادوهری و فه توادان و له نایین و شرع شاره زا
 بوون و شایه تی دان و فه رمانکردن به چاکه و به رگری کردن له خراپه و کردنی کاره
 پیشه سازه یه کان و سهر جه م پیشه کان و نه و زانستانه ی که گه ل پټویستی پټیه تی و هه روه ها
 وه ک ناماده کردنی سهر جه م که ره سته کانی جه نگو، نه وه ی تر له و شتانه ی تر که له
 به رژه وه ندی که لدان، چونکه به شټیوه یه کی گشتی مه به سټ له (فه رزی کیفایه)،
 په چاوکردنی به رژه وه ندی گشتی که له و، هه روه ها نه گه ر واجبی که فائی جیبه جی نه کرا، نه و
 هه موو لایه ک تاوانبار ده بن، چونکه له سهر جه می گه ل داواکراوه که نه نجامی بده ن، بویه
 هه رکه س له توانایدا هه بوو ده بیټ بیکات و که سیټ که نه یده توانی بیکات ده بیټ که سی
 توانادار هان بدات بو کردنی، به لام نه گه ر هه ر نه نجام نه دراو جیبه جی نه کرا، نه وه که م
 کورپیه که له هه موو لایه که وه بووه و له سهر هه موویانه، واته: له سهر که سی تواناداره،
 چونکه نه نجامی نه داوه و هه روه ها له سهر که سی بی تواناکه یشه، چونکه که سی تواناداری
 هان نه داوه و پری نه کردووه، تا بجټ جیبه جیټی بکات، پټشه و شافیعی ده رباره ی فه رزی
 کیفائی ده فه رمویټ: نه گه ر سهر جه می خه لکی خه مسارد بوون و جیبه جیټیان نه کرد، نه و من
 له وه ده ترسم، که سهر جه م خه لکی توانادارو بی توانا گونا هبار بین.^۳

۱ تیسیر التحریر، ب ۲، ل ۳۶۳-۳۶۴.

۲ المسوټة، ل ۳۱.

۳ الرسالة، للأمام الشافعي، ل ۳۶۶.

له م پوانگه یه ی واجبیه وه دهرده که ویت، که پتویسته له سهر گه ل چاودتیری حکومت بکات و هانی بدات و بیخاته سهر پتگای نه نجامدانی (واجباته که فائیه کان) و، یان ئامرازه پتویسته کان بۆ جیبه جی کردنی واجب ئاماده و ساز بکات، چونکه حکومت بریکاری گه له جیبه جی کردنی به رزه وه ندیه گشتیه کاندای، توانای نه نجامدانی فرهزه کیفائیه کانی هه یه، جا که ده ولت خه مساردی له کردنیاندا نواند، نه و تیکرایی گه ل تاوانبار ده بن، به ده سه لاتی جیبه جی کردنیشه وه، چونکه گه ل نه یه توانیوه حکومت هاندات، تا ئامرازه کانی جیبه جی کردنه که دابین بکات، که پتویستن بۆ جیبه جی کردنی فرهزه کیفائیه کان و هه روه ها حکومتیش تاوانباره، چونکه له گه ل بوونی توانایدا، که چی هه ئه ساوه به جیبه جی کردنی نه و فرهزه کیفائیه نه.

جاری وا هه یه، که فرهزی (کیفایه) ده بیته فرهزی (عهین)، هه روه ک له (جیهاد کردندا) پووده دات، نه مه هه رکات به کردنی له لایه ن هه ندی که سه وه، ئامانجه که نه هاته دی، ئیتر ده بیته (فرهزی عهین) له سهر هه موو که سیکي موکه للهه ف، که توانای به ره نگار بوونه وه ی دوزمنی هه بیته، به هه ر جۆره چه کیک بیت و به هه ر جۆره پوویه پوویه بوونه وه یه ک بیت.

هه روه ها وه ک نه وه ی نه گه ر موکه للهه فیکي توانادار، خراپه یه کی بیني، به لام ته نها خۆی توانای به ره نگار بوونه وه یی هه بوو، نه و به گویره ی توانای خۆی له سه ریه تی که پوویه پووی نه و خراپه یه ببیته وه و هه روه ها نه گه ر له گوندیکدا ته نها یه ک دکتۆر هه بوو، نه و له سه ریه تی که فریای نه خۆشه کان بکه ویت و له سه ری واجبیه، به (واجبی عهینی) و هتد... که چاره سه ریان بۆ نه نجام بدات.

مەنبەستى دووھم

((باسى مەندوب))

۲۸- (الندب)، بە ماناي بانگەوازکردن بۇ كارىكى گىرنگ ھاتوھو (المندوب) واتە: شتە بانگەواز بۇكاراھكە، ياخود بانگ كردن بۇ كارىكى شياوو بايە خدار. مەرھەك شاعىر گوتىتە:

لا يسألون اخاهم، حينَ يندُبُهُم للنائباتِ على ما قالَ بُرْهاننا

كاتىك كە براكەيان، بانگيان دەكات لە كاتى دژوارى و سەختىدا دەچن بۆ لای و ھىچ بەلگەيە كيان ناوئەت، يان ھىچ بەلگەيەك داوا ناكەن بۆ ئەو بانگ كردنە، و پاستەوخۆ بەرھە پەوى دەكشەين!

لە زاراۋەدا، ئەو كارەيە كە شەرع داۋاي كردوھ جىيەجى بىكرىت، بەلام بە تۆبىزى و پىداگىرى نا... و بكارەكەى مەدح دەكرىت و لەسەر كردنى پاداشت وەرەدەگرىت، بەلام ئەنجام نەدەرى سەرزەنشەت ناكىت و سزا وەرناگرىت،^۱ بەلام لەسەر ھەندى لە جۆرەكانى مەندوب، سەرزەنشكارى و سزادان لە ئارادا ھەيە.

شىۋازى دەستەواژەى داواكردنەكە، كارىگەرى و پەنگدانەۋەى ھەيە، لەسەر ديارىكردى ئەو كارە ۋەك كارىكى مەندوب، ئەگەر ماناي مەندوب بوونى تىادا فامرايەۋە، ئەك ماناي تۆبىزى كردن و پىداگىرى تەۋاو (الالزام) و ئىتر چۈنەيەك ئەو نىشانەيەى كە لە مەندوب بوونەكەدا دەرگەوتوۋە دەق بىت، يان ھەر شتىكى تر، يەكسانە، جا كە خۋاي پەرۋەردگار دەفەرموئە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾^۲ ئەى ئەوانەى باۋەرتان ھىناۋە، ھەركات قەرزو قۆلەى ماۋەدارتان لەگەل يەكتەدا كرد و يان كرىن و فروشتنتان بە قەرز كرد، بۆ ماۋەيەكى ديارىكراۋ بىنوسن، كە ئەم داواكارىيە ماناي تۆبىزى و پىداگىرى سەرسەختى تىادا نافامرىتەۋە، بەپىي ئەو نىشانەيەى كە لە دەستەواژەى ئەم ئايەتەى تردا دەرگەوتوۋە، كە دەفەرموئە: ﴿فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ فَاِئْتُوا الَّذِي آوْتُمْنَ

۱ المسوؤة، ۵۷۶ل، الأحكام، لأبن حزم، ۱ل، ۴۰ل، ۳ب، ۳۲۱ل.

۲ البقرة (۲۸۲).

أَمْنَتُهُ^۱ واته: نه گهر بېرواتان به يه کتري هه بووو نه مين بوونو بارمته ي نه ويست، جا با نه و
 که سه ي که به نه مين دانراوه، واته: قهرزداره که له کاتي خویدا سپارده که (قهرزه که)
 بداته وه به خاوه نه که ي، که نه م ده قه دؤکيو مینته له سر نه وه ي که داواکردنی نووسینی
 قهرز، داوايه کی مهنديه، نه وه که به تويزی و پيداگيري، که نه مهش له پوانگه ي پښوینی کردنی
 بنده کانه وه يه، تا مافه کانين له فوتان بپاريزن، جا که نه م پښوینی يه يان په چاو نه کرد،
 نه و خویان به رپرسن له دهره نجامي خه مساردييه که يان.

هه روه ها که خوی په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾^۲ واته:
 پسوله يان بؤ بنووسنو بيکه نه مانگانه به سهر يانه وه، "بؤ نه و به ندانه ي نه يانه ويټ، خو پزگار
 بکه نه و له کؤيلايه تي نازاد ببن"، نه م نووسينه بؤ کاتيکه، نه گهر خيرو چاکه و توانای
 کارکردنو و خو نازادکردنتان لي ببين، واته: نه تانزانی نه مانه و فاميان تيايه و ناوه رؤکی
 پسوله تان بؤ جيبه جي ده که نه، ده قی نه م ثايه ته واه ده ده خات، که نووسینی نه و پسوله يه
 واجب نی يه، به پښی نيشانه ي نه و ياسا شرعيه ي که ده فهرمویت: (خاوه نه مولك نازاده،
 که چؤن مامه له که نه و مولکی خویدا ده کات).

هه روه ها وه که پښه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: ((يا معشر الشباب، من استطاع منكم الباءة،^۳
 فليتزوج)) نه ي کؤمه لي که نه جان، هه رکامتان توانای هه يه، با ژيانی هاوسه ريتی پښک
 بهيټيت، که نه م فهرمانه، ده لاله ت ناکات له سر واجب بوونی پښک بهيټيتانی پرؤسه ي
 هاوسه ريتی، له سر گشت موکه لله فيک، به پښی نيشانه ي نه و فهرمايشتانه ي که به
 موه واتيري له پښه مبه ر وه (ﷺ) گيردراونه ته وه، که هه موو موکه لله فيکی به تويزی
 پابه نه کردوه، ژيانی هاوسه ري پښک بهيټيت، سهره پای نه مهيش که توانای نه نجامدانی
 پرؤسه که ي هه بيت.

۲۹- مهنديوب، (سوننه ت) و (نافله) و (موسسته حله ب) و (تطوع) و (احسان) و
 (الفضيلة) يشی پي ده گوتریت و نه م مانايانه هه مويان له يه که وه نزیکن و مانای مهنديوبيان
 تيا دا ده فامریته وه، که نه ویش نه وه يه کاره که نه نجام بدریت، به بي پابه نديبوونی ره هاو

۱ البقرة (۲۸۳).

۲ النور (۳۳).

۳ الباءة: واته: توانا بوون بؤ جيبه جي کردنی پرؤسه ي هاوسه رگيري.

تۆيزى.

- مەندوب تەنھا يەك جۆرنى يە و چەند پلەيەكى ھەيە:

بالاترىن پلەي مەندوبە، ئەو ھەيان كە پېغەمبەر (ﷺ) بەردەوام خولياي سەرى بوو و لەسەرى پابەند بوو و زۆر بەدەگمەن، دەنا ھەرگىز پىشت گوئى نەخستو، ۋەك: كرىنى دوو پىكات نوئىزى سوننەت پېش نوئىزى بەياني، كە ئەمەش بە (سوننەتى مۇككەدە) ناوژەدكراو، كە كەسك خەمسارد بېت، تيايدا سەرزەنشەت دەكرىت، بەلام لەسەرى سزا نادرىت و ھەر ھەرو ھەك ئەنجامدانى پېرسەي ھاسەرگىرى لە كاتى خۇيداو لە بارودۇخى ئاسايدا، بۇ كەسك كە توانادار بېت و ھەر ھەرو ھەك بانگدان كە لە دروشمە ئىسلامىيەنە كە پەيوستە بە بەرژەو ھەندىيەكى ئايىنى گىشتىيەو و دروست نى يە خەمساردى و سستى تيايدا بىكرىت، بۇيە ئەگەر خەلكى جىگايەك پىكەوتن، لەسەر ئەو ھەي كە نەيكەن و وازى ئى بەيىن، ئەوا دەسەلاتى سەردەم دەبېت بەزۆر پىيان ئەنجام بدات.

دواي ئەم پلەيە، (سوننەتى غەيرە موئەككەدە) دېت، ۋەك ئەو سوننەتى كە پېغەمبەر (ﷺ) ھەمىشە لەسەرى بەردەوام نەبوو، ۋەك: چوار پىكاتە سوننەتەكى پېش نوئىزى نيوەرۆو ھەر ھەرو ھەك: خىر كرىنى زىادە، بۇ كەسك كە لە توانايدا ھەيە ئەنجامى بدات، ئەگەر ھەزارو نەدارىكى دەست نەكەوت، كە زۆر حالەتى خراب بوو، كەم دەست بوو، و پىويستى ھەبوو، ئەوا بۇ خىركەرەكە سوننەتەكە لىرەدا، غەيرە موئەككەدە.

دواي ئەم پلەيەي (مەندوب) يىش، پلەكانى (الفضيلة) و (الأدب) و (سنة الزوائد) دېن، كە ھامانان، ۋەك پەيپە و كرىنى پېغەمبەر (ﷺ)، لەو كرىدەو ھەك ئاسايدا، كە ۋەك مەروفيك ئەنجامى داو، ۋەك خواردن و خواردنەو ھەك: جا پەيپەوى كرىنى پېغەمبەر (ﷺ) لەم كارانەيدا سوننەتەو موستەھبەو نىشانەي پابەندى ئەو كەسەيە بە پېغەمبەر ھەك (ﷺ) ئەنجام نەدەرى سەرزەنشەت ناكرىت و سزا نادرىت، چونكە ئەم كارە كارىكى تايبەت بە ئايىن نى يەو تەنھا لە جوانىيەكانى ئاكارى مەروفي مەسولمانەو سەر بە پەوگەي پەرسشەكان نى

۱ بۇيە ناوئراو ھە (مەندوب: بانگواز بۆكراو)، چونكە شەرىع بانگەوازي بۇ كرىدو ھە بۇيە بە (مستحب: خۇشەويست) ناوئراو، چونكە شەرىع ھەز بە كرىنى دەكات و خۇشىي ئى دېت و بۇيە ناوئراو ھە (نفل)، چونكە لە دەرو ھەي فەرزەو ھەيە و خىرى كارەكە زىاتر دەكات و بۇيە (تطوع) يىشى پى دەگوترىت، چونكە بەكەرەكەي خۇبەخشانە ئەنجامى دەكات و كەبە (فضيلة) يىش، ناوژەدكراو، لەبەر ئەو ھەيە كە كرىنى باشتەرە لە نەكرىنى، (ردّ المختار) لابن عابدين، ب، ۱، ل ۹۱ و دواترىش.

یو به لکړ زیاتر په یوه نډی به نه ریته کانه وه هیه.

۳۰- لاهم باب ته دا، دوو شت تیبینی ده گرین:

یه که م: به گشتی مهنوب، وهک پیشه کی بۆ (واجب) دیت به رچاوو باسی لپوه ده کریت و
وا له که سی موکه للاف ده کریت، که به لایه وه ناسان بیت نه نجامی بدات، چونکه که مړوځ
نه و مهنوبانه ی نه نجامداو له سریان به رده وام بوو، نه وا جیبه جی کردنی واجب کانی له سر
ناسان ده بیت و خو ده گریت پتیانه وه و لاهم باره یه وه نیمای شاطبی ده فهرمویت: (نه گهر
به پوانگه یه کی گشتی تر، ته ماشای مهنوب بگیت ده بینیت وهک خزمه تگوزاری واجب وایه،
چونکه یان پیشه کییه بۆ واجب، یان بیرخه وهی واجب، نیت چونی که واجب که له جینس و
شپواری په کترین، یان نا...).

دووه م: مهنوب، نه گهر به لاهه کی و جوزنیش پتویست نه بیت، نه و له پووی په هایو
به گشتی پتویسته، واته دروست نی به که مړوځی موکه للاف سه رجهم مهنوبه کان به گشتی
وازی به بینیت، چونکه نه مه نه نگیه بوی و شوخت ده خاته عه دالهت و دادی مړوځی
مسولمانه وه و لاهم باره یه وه نه ده ب دادان و سه رزه نشت کردنی پتویسته، هه ربویه ش پیغه مبر
(ﷺ) بیري له وه کردنه وه، که مالی نه و که سانه بسوتینیت، که به به رده وای نوږی
جه ماعه تیان واز لپه تانه.

جا بانگدان و نوږی به کومه ل و خیری خوبه خشانه (التطوع) و سوننه تی به یانیا، نه مانه
هه مو به لاهه کی و تاكو ته رایي مهنوب، به لام به گشتی و په هایو نه نجامدانیان پتویسته و
دروست نی به به ته وای وازیان لپه تیریت.

هه روه ها وهک: ژنه تیان دروست نی به که سه رجهمی گه لی نیسلام واز له و پرپوسه یه به تین،
چونکه که واز له و کاره هینرا، ته وای گه لی نیسلام تیا ده چیت و نه م پرپوسه یه بۆ تا که کان
کاریکی مهنوبه، به لام بۆ سه رجهم گه له که واجب و وهک فره زی کیفایه وایه و بویه (وازه تیان
له سه رجهم مهنوبه کان، کاریگری هیه له سه ر باروځی ثابین، نه گهر نه واز لپه تانه
هه میسه یی بوو، به لام نه گهر واز لپه تانه که له هندی کاتا بوو، نه وه کاریگری نابیت).

۱ الموافقات، للأمام الشاطبي، ب ۱، ل ۱۵۱.

۲ الموافقات، للأمام الشاطبي، ب ۱، ل ۱۳۲-۱۳۳.

مه به سستی سییه م

باسی چه رام: (یاساغ و نه شیاو)

۳۱- چه رام:

نه و کاره به که شهر داوای کردوه که ده سستی ئی هه لڭریت، و نه کریت، و داواکردنه که یش له پووی تۆبزی و پیداکیری ته واوه به، و بویه نه و که سه ی که ده سستی ئی هه لڭده کریت پاداشتی له سه و هه رده کریت، و به که سیکی گوپرایه ل دیته نه ژمار، و نه نجامده ریش تاوانباره و به سه رپیچی کار ناو نووس ده کریت، ئیتر له وه شیدا چونیه که، به لگه ی چه رام کردنه که به کلاکه ره وه (قطعی) بیت، و هیچ گومانیکی تیدا نه بیت، وه ک چه رامی داوین پیسی کردن، یان به لگه که ی گومانای (ظنی) بیت، وه ک نه و شته چه رامانه ی که به فره مووده ی (ثاحاد) چه رام کران، هه ردووشیوازه که چونیه کنو چه رام کراوه که یان، به به های چه رامه، به لام لای هه نه فیه کان، چه رام به وه ناوزه رد ده کریت، که به لگه ی قطعی بیت، جا نه گه به لگه که ی (ظنی) بوو، نه و به (مه کروهی چه رام) ناوزه دیان کردوه.

چه رام بوونی شتیک له وه وه ده زانریت، که خودی ده ربپینی (لفظی)، چه رام بوئی به کار هاتبیت، وه ک له فزی (چه رام) یان، بیان له فزی (حه لال نییه)، وه ک خوای په روه ردگار ده فره مویت ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَمْهَکُمْ﴾^۱ یان پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فره مویت: (لا یحل مال امریء مسلم، إلا بطیب من نفسه) مالی مسولمان بو که سیکی تر حه لال نییه، مه گه به پازی بوونی خوئی نه بیت)،^۲ هه روه ها چه رام بوون له وه یشه وه ده زاندریت، که

۱ سورة (النساء/۲۳).

۲ با که س وا گومان نه بات، که مالی په یماندار (أهل الذمة) که ناموسلمان، حه لاله، چونکه ناوهینانی (موسلمان: المسلم) له فره مووده پیروزه که دا، نه و مانا و خه یاله ناگریتته وه، و له راستیدا، له ریزگرتنی مانا و مولک و هینانی دارایی و به کتری، به پزی بوونی خوئی، و زۆر شتی تردا، مسولمان و ناموسولمان چونیه کن، چونکه یاسای شهر ده فره مویت: نه وه ی ئیمه هه مانه، هی نه وانیشه، و چ مافیکیش له سه ر ئیمه به، له سه ر نه وانیشه، و پیشه وه واهل (خوا لیتی پازی بیت) ده فره مویت: بویه گرته سستی ذیمه و په یمانه که یان وه رگرتوه، تا خوینیان وه ک خوینی ئیمه پاریزداو بیت، وه هه روه ها مال و مولکیشیان، وه ک مال و مولکی خومان بهاریزریت، به روانه (بدائع الصنائع) للکاسانی، ب ۶، ل ۱۱۱، و سنن الدارقطنی، ب ۲، ل ۳۵۰، و شرح السیر الکبیر، ب ۳، ل ۳۵۰.

دهسته واژه‌ی نه‌هیکردن هاتیبی، که مانای توبیزی و پابه‌ندی رده‌های لی بغامریته‌وه، یاخود به کردنی کاره‌که سزادانی له‌سهریبت، نمونه بۆ یه‌که‌میان، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾^۱ واته بت په‌رستن شتیکی زۆر بی‌نرخ و پیسه. جا که وایه ئیوه‌ش له بت په‌رستن خۆتان دور بگرن، چونکه پیسن، و هه‌روه‌ها له هه‌موو گوتاریکی درۆ و نابه‌جی و هه‌لبه‌ستراویش خۆتان به دور بگرن، و هه‌روه‌ها قورئان ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾^۲ واته: ئاره‌ق خواردن و قوماز بازنی یانسیب و نه‌و به‌رده‌ی حه‌یوانی بته‌کانی له سهر سهر ده‌بدریبت، بۆ بته‌کان، و فالگرتنه‌وه. ئه‌مانه هه‌موویان پیسن و له کرده‌وه‌ی شه‌یتانن، له ئه‌نجامدانیان دور بکه‌ونه‌وه.

نموونه‌یش بۆ دووهم، واته: ئه‌وه‌یان که سزا بۆ کردنی دانراوه، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمَّا يَأْتُوا بِالْبَيِّنَاتِ مُّشْكَدَاتٍ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُنَّ بِغَيْرِ عِلْمِهِمْ وَإِلَىٰ جُلَدَةٍ ۝۲﴾^۳ واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که ژنان یان پیاوانی داوین پاک تۆمه‌ت بار ده‌که‌ن، به‌داوین پیس کردن، و دواتریش چوار شایه‌ت ناهیتن، بۆ چه‌سپاندنی داواکه‌یان، ده‌بیبت ئه‌وانه هه‌شتا شه‌لاقیان لی بدن، تا جاریکی تر به‌ناپه‌وا، ناموسی خه‌لکی له که‌دار نه‌که‌ن.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^۴، واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ستم و ناهه‌ق، مال و سامانی هه‌تیوان ده‌خۆن، ئه‌وانه ته‌نها ئاگرده‌که‌نه سکو و رگیانه‌وه، و به‌زووبیش ده‌خړینه ناو ئاگری که‌رمی دۆزه‌خه‌وه.

۱ سورة (الحج / ۳۰).

۲ سورة (المائدة / ۹۰).

۳ سورة (النور / ۴).

۴ سورة (النساء / ۱۰).

۳۲- به شه‌کانی چه پام:

ئەوێ لەکاتی جێگیرکردنی ئەحکام و یاساکانی شەریعەتی ئیسلامدا، بۆ ئێمە چەسپاوە و یەکلایی بۆتەو، ئەوێهە کە شەرع هەر شتێکی چه پام کردبێت، بە هۆی ئەوێهە بوو، کە ئەو کارە بەتەواوی خراپە، یان لایەنی خراپەیی زیاترە، و بەسەریدا زۆلتەر، و ئەم خراپییەیش، یان ئەوێهە کە دەگەڕێتەو بۆ خودی شتە چه پامەکە، و ئەمەیش بە (المحرّم لذاته)، یان (المحرّم لغيره) ناوزەد کراوە، واتە: لە بەر خودی کردەوێکە چه پام کراوە، و یان بۆ خودی کارەکە ناگەڕێتەو، بەلکو بۆ شتێک دەگەڕێتەو، کە پەڕیوەندی پێیەو هەیه، و ئەمەیش بە (المحرّم لغيره) ناوزەد کراوە، واتە: بەهۆی شتی ترەو، کە کۆنکاکت و پەڕیوەندی پێیەو هەیه، بۆیە چه پام کراوە.

۳۳- باسی (المحرّم لذاته):

ئەوێهە کە شەرع لە سەرەتاوە چه پامی کردووە، بەهۆی ئەو خراپە و زیانانەیی کە تیایدا هەیه، و قەت لێی جیا نابنەو، وەک، داوین پیسی و مارەکردنی ژنانی مەحڕەم، و خواردنی گۆشتی مردارەوێبوو، و فرۆشتنی، و هەروەها دزیکردن و کوشتنی بەناھەق، و هت.... کە ئەم جوړە کارانە لە خودی خۆیاندا، و بە هۆی خۆیانەو چه پام و چه پام کراون.

حوکمی ئەم جوړە چه پامە، ئەوێهە کە هەر لە بنەڕەدا ناشرەیی، و دروست نییه، کە کەسی موکلف ئەنجامی بدات، و ئەگەر بیکات، ئەوا تووشی سەرزەنش و سزا دەبێت، و هەروەها ناگونجێت، ببێتە مەرج و ئامراز (سبب) یکی شەری، و ئەحکامی لەسەر بنیات بنرێت و هەر کات بوو هۆی ئەو کار و دروستکاری گرتبەستێک، ئەوا ئەو گرتبەستەش هەڵدەوێت، و هیچ شوێنەوارو پێ و شوێنێکی شەری لە سەر ناگرێت بەر.

جا کە خواردنی مردارەوێ بوو، چه پامە لە سەر کەس موکلف، بۆیە دروست نییه، بیکات، و ببخوات، و هەروەها دزی کردن نابێتە مەرج و ئامرازی شەری، بۆ ئەوێ کە ئێتر ئەو مۆلکە بۆ دزەکە بچەسپێنێت، و هەروەها داوین پیس کردن، نابێتە هۆکاری یکی شەری بۆ چەسپاندنی پەچەڵە و میرات بردن، و هەروەها مردارەوێ بوو، ئەگەر بووێ مەرج، بۆ دروستی گرتبەستێک، یان شتێکی مردارەوێ بوو، تەوێ مامەڵە کە و گرتبەستەکە بوو، ئەوێ گرتبەستەکەیش هەڵدەوێت، چونکە مەرجەکە ناشرەیی، و ئەوێ کە لە

گرتیبه ست و مامه له یه کی شهرعی دروستدا پتویسته، له م مامه له به تاله دا پتوسیت نابیت، و هیچی له سهر بنیات نانریت، و ههروه ها گرتیبه ستی هاوسه ریکی نه گهر له گهل ژنیکى مه حرهم داکراو، و بهمه شیان ده زانی، که نه و ژنه مه حرهمه، ئیتیر گرتیبه سته که به تاله، و نه وهی له گرتیبه ستیکى هاوسه رگیری شهرعیدا پتویست ده بیت، له مدا هیچی نایه ته دی، و هیچ له سهر نه و گرتیبه سته بنیات نانریت، وه که چه سپاندنی په چه له ک، و میرات بردن و پابه ندی به مافه کانی هه ردوولاه، و له یه کتر حه لال بوونیان، و ته نانه ت جوتوبونیشیان به داوین پیسی (زینا) ده هینریتته هه ژمار، چونکه بنه مای کاره که حه پامه.

٣٤- به لام هه ندی له م جوړه حه پامه، (المحرّم لذاته)

له کاتی پتویستدا حه لال ده بیت، چونکه حه پام بوونه که ی به هوئی نه و خراپه و زیانانه وه بووه، که له خودی شته که دا هه ن، و پتچه واننه له گهل پاراستنی پتتچ شته پتوستیه که دا، که بریتین له، پاراستنی باوه رو ئایین و پاراستنی گیان، پاراستنی ژیری، و پاراستنی شهره ف، و پاراستنی مال و سامان، بویه مرداره و بوو، له کاتی برستیتی و ترسی مردن له برساندا، حه لال ده بیت، و ههروه ها ئاره ق خواردن، له کاتی تینویتی زۆردا، که ترسی مه رگی هه بوو، خواردنه وهی حه لال ده بیت، چونکه پاراستنی گیان پتوستیه، و ده بیت نه گهر به حه لال کردنی شتی حه پامیش بیت، بپاریزریت (به لام به گویره ی پتویست).

٣٥- باسی (المحرّم لغيره):

نه و حه پامه یه، که له بنه په تدا دروسته و شهرعییه، چونکه هیچ زیان و خراپه یه کی نییه، و یاخود لایه نی سوده که ی زیاتره، له لایه نی زیانه که ی، به لام به ستراره ته وه به شتیکه وه، که حه پامه، و په یوه ندی پتیه وه هه یه، وه که نویتکردن له زهوی داگیرکراودا، و مامه له کردن له کاتی نویتی هه نییدا، و ماره کردنی ژن، به مه به ستی نه وهی که حه لال بکرتیه وه، بو میترده پتیشووه که ی، که به ته لاقی سی به سی ته لاقی داوه، واته، ماره به جاش، و ههروه ها ماره کردنی ئافره تی، که که سیکی تر داوای کردبیت، واته، مامه له به سهر مامه له دا، و ههروه ها ته لاقی بیدعی، که ته لاقدانى ژنه له کاتی نه شیادوا، و یان مامه له ی چاره نووس نادیار، و ههروه ها نه و مامه له یه ی سووداره، و هند... که نه مانه هه موو له خودی خویندا

حه پام نین به لگو به هۆی کرده وه گه لێکی دهره وهی خۆیان وه هه پام بوون، و نه وه هه پام بوونه شیان له بهر خودی کرده وه که نه، چونکه خودی کاره که زیان و خراپه ی تیا دا نه، به لگو په یوه ندی به شتی که وه هه یه که نه و شته دووه مینه زیانی هه یه، و خراپه.

که لێره دا نوێژ، خۆی له خۆیدا شه رعیه و دروسته، و واجبیشه، به لام له بهر نه وهی که په یوه ندی به شتی که نادروسته وه هه یه، که کردنی هه تی له زه ویه کی داگیرکراوا، بۆیه پێگری کراوه، له لایه ن شه رعیه وه، به کردنی نوێژ، له زه وی داگیرکراوا.

هه روه ها مامه له کردن، له خودی خۆیدا هه لاله، به لام نه جامدانی له کاتی نوێژی هه ییندا، نه و خراپیه ده مینتته ئاراوه، که کابرا ئیتر ناتوانیت بچیت، بۆ نوێژی جومعه، که فره زه له سه ر شانی، بۆیه ئیتر شه رع له م کاته دا نه هی کردوه، له مامه له کردن.

هه روه ها ژن ماره برین، له خودی خۆیدا شه رعیه، و موباح و مه ندووبیشه، به لام نه جامدانی له کاتی که بچیت ژنیک ماره بکه یت، که سیکی تر داوی کردوه، و مامه له بکه یت به سه ر مامه له ی که سیکی تر دا، زیانه که ی لێره دایه که ئازاردانی خه لکی تیا دایه، و پق و دوژمنایه تی لێ ده که ویتته وه، بۆیه شه رع نه هی لیکردوه.

یاخود ماره برینی ژن، به نیازی (ماره به جاش)، نه مه یاری کردنه به ئامرازه شه رعیه کان، و به کاره ینانیانه له جیگای نه شیای خۆیاندا، بۆیه له بهر نه م فاکته ره شه رع نه هی لیکردوه.

۳۶- حوكمی نه م جوړه هه پامه، له سه ر تێپوانینی ئیمه وه ستاوه، بۆیه (المحرّم لغیره) له بنه پته دا و له خودی خۆدا شه رعیه، به لام له و پوه وه که په یوه ندی هه بیته، به شتی که هه پامه وه لێره دا هه پام و یاساغ ده بیته.

بۆیه هه ندیک له شه رعزانان (الفقهاء)، په هه ندی شه رع ی بوونی نه و شته یان له بنه پته دا زاکردوه به سه ر هه پام بوونه که یدا، به هۆی شتی تره وه، و گوتویانه: ده کریت به فاکته رێکی شه رع ی به ینتته هه ژمار، و پا داشت و سزای له سه ر دا بنریت، هه ر چه نده به هۆی نه و شته وه هه پام بووه، که په یوه ندی پتوه هه یه، بۆیه له م پوه وه بکه ره که ی تاوانبار ده بیته، واته، به هۆی په یوه ندی بوون به هه پامه که وه، نه ک به هۆی نه وهی که خودی کرده وه که ی نه جامداوه.

که واته له م پوانگه یه وه، نوێژکردن له زه وی داگیرکراوا دروسته، و له سه ر شان لاده چیت، به لام له و پوه وه تاوانبار، که له زه وی داگیرکراوا کردویه تی، و هه روه ها مامه له کردن له

کاتی نوڙی هه ینیدا دروسته، به لام تاوانیشه، چونکه له و کاته نه شیاوه دا کردوویه تی و هتد..... له لایه کی تریشه وه، هه ندیک له شه رزانه کان، لایه نی خراپه که یان زال کردووه، که له شتی په یوه ندیداردا هه یه، به سهر لایه نه بنه پرتیه که یدا، که هه لال بوونیه تی، و کرده وه که یان به خراپ ناوزه د کردووه، و پتیا یان وایه که هیچ پږو شوینیکي شهرعی نیه، و بکه ره که شی تاوانی ناگات، چونکه له بنه پرتدا کاره که به هوی نه و په یوه ندی بوونه ی به هه پامه وه، نیتر هه پام بووه، و بویه هیچ پږو شوینیکي شهرعی له سهر ناگریته بهر. بویه له سهر نه م بنه مایه بیت، نه م گروپه ی شه رزانه پتیا یان وایه، که نوږ له زهوی داگیرکراودا به تاله، و هه روه ها گریبه سستی ماره برین، به مه به سستی ماره به جاش و گریبه سستی ته لاق، له کاتی نه شیاودا (الطلاق البدعی) سه رجه میان به تالان، و هتد.....^۱

۱

۱ إن شاء الله ٲهوکردنه وهی زیاتر له م باره یه وه له به شه باسه کانی (الصحة والفساد)، و (النهي) دا، دیت.

مه‌به‌سی چواره‌م

((باسی مه‌کروه))

۳۷- مه‌کروه، ناپه‌سند، نه‌کاره‌یه که نه‌کردنی باشتره، له نه‌نجامدان و کردنی^۱، یاخود نه‌وه‌یه که شرع داوای له که‌سی موکه‌لله‌ف کردوه، که‌وازی لی بهینیت، به‌لام به‌توبزی و سه‌سه‌ختی و پیداکیری داواکه‌ی ئاراسته نه‌کردوه، وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌که له‌خودی خۆیدا ناپه‌سندی لی بفامریتته‌وه، یاخود به‌ده‌سته‌واژه‌ی (نه‌هی) کردن ده‌برپ‌درا‌بیت، و دواتر نیشانه‌یه‌ک په‌وته‌که‌ی گۆرپیت، له‌حه‌پامیتی بۆ مه‌کروه بوون.

نمونه بۆ یه‌که‌میان، وه‌ک فه‌رمووده‌ی: (إِنَّ اللَّهَ يَكْرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَ إِضَاعَةَ الْمَالِ: خُودَا واته‌ وات، و زۆد پرسیارکردن، و مال به‌هه‌ده‌ردانی به‌کاریکی ناپه‌سند هیناوه‌ته‌و نه‌ژمان).

نمونه‌یش بۆ دووه‌میان، وه‌ک ئایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ سَوْؤُكُمْ﴾^۱ واته‌ی ئه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه، له‌و شتانه مه‌پرسن و پرسیار مه‌که‌ن، که نه‌گه‌ر بۆتان پونبکریته‌وه، غه‌مبارو ناپه‌حه‌ت ده‌بن، و لی‌ره‌دا نه‌و نیشانه‌یه‌که نه‌م کاره له‌حه‌پامیتی ده‌گۆریت، بۆ مه‌کروه‌یتی، نه‌و ده‌قه‌یه که له‌هه‌مان ئایه‌تدا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْءَانُ بُدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾^۲ واته‌: نه‌گه‌ریش پرسیاره‌که هه‌لگن، بۆ نه‌و کاته‌ی قورئان بیتته‌ خواره‌وه، نه‌وسا وه‌لامه‌که‌تان بۆ شی بکریته‌وه، له‌وانه‌یه تووشی ناپه‌حه‌تی بین، که‌واته له‌و جۆره شتانه پرسیار مه‌که‌ن، نه‌وه‌ک له‌سه‌رتان توند بکریته‌وه.

حوکمی مه‌کروه: نه‌وه‌یه که بکه‌ره‌که تاوانبار نابیت، و هه‌ر چه‌نده سه‌رزه‌نشته‌ ده‌کریته‌، و به‌لام نه‌و که‌سه‌ی نایکات و وازی لی ده‌هینیت، ستایش ده‌کریته‌ و پاداشتی‌شی له‌سه‌ر وه‌رده‌گرتیت، نه‌گه‌ر له‌به‌ر خاتری خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌ستی لی هه‌لگرتبوو.

۳۸- نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی مه‌کروه، باس‌مان کرد، نه‌وه‌یه که‌پای جه‌ماوه‌ری زانا‌یانی له‌

۱ المحلاوي. ج. ۲۵۰.

۲ سورة (المائدة / ۱۰۱).

۳ سورة (المائدة / ۱۰۱).

سهره، و له زارواهی نه واند به کاره پتړاوه، و مه کړوه، لای نه وان په ک جوره، و په ک شته، و
نویش نه و په که باسما ن کرد، به لام له لای زانایانی حه نه فی مه کړوه، دوو جوره:

په که م: نه و مه کړوهی که حه پامه (مه کړوهی ته حریمی)، نویش نه و په که شهر داوی
کردووه، له که سی موکه لله ف، که ده بیت وازی لی به پتیت، و داواکه پشی مانای تو بزی و
پیداگیری تیا دایه، و نه م جوره پش به به لگهی (ظنی: گومانای) جیگیر کراوه، نه ک به
به لگهی (قطعی، په کلاکه روه)، و هک، خوازیبینی کردن، له کاتیکدا که که سیکی تر خوازیبینی
نه و ثافره ته ی کرد بیت، و هه روه ها مامه له کردن به سهر مامه له ی تردا، که نه م دووانه
هه ردوویان به فرموده ی (ناحاد) چه سپاون، و بیگومان فره موده ی ناحادیش به لگه یه کی
ظه ننی په و نه م جوره مه کړوه پش له لای حه نه فییه کان له گه ل واجبدا به رامبه ره، و له لای
جه ماوه ری زانایان حوکی حه پامی هه یه، و واته: بکه ره که ی سزا و ه رده گریت و هه رچه نده
نه و که سی که نکولی بکات، به کافر دانانریت، چونکه به لگه که ی ظه ننی و گومانای په .

دووه م: نه و مه کړوهی که جوانتره و باشتروایه نه کریت، و پاریزی تیدایه، (المکروه
التنزیهی)، نه میش نه و په که شهر داوی کردووه، دهستی لی هه لگیری، به لام داواکه،
موکه لله ف پابه ند ناکات پیته وه، و هک خواردنی گزشتی نه سپ، له کاتی پتویستدا، و له
شه ردا، و هه روه ها دهست نویژ گرتن به ناوی بهرماوه ی بالنده، حوکی نه م جوره مه کړوه،
نه و په که بکه ره که ی سه رزه نشت ناکریت، و سزایش له سه ری و ه رناگریت، هه رچه نده
نه کردنی کاره که ی باشته ره .

نه م پاچیاپییه ی نیوان حه نه فییه کان و جه ماوه ری زانایان، و هک پا جیاپییه که یان وایه، که له
نیوان (فه رن) و (واجب) دا هه یانبوو، حه نه فییه کان له پوانگهی به لگه که وه سه یریان کردووه،
که داوی واز هیثانی له و کاره کردووه، به تو بزی و پیداگیری ته و او، نه که ر به لگهی
په کلاکه روه (قطعی) بوو، نه وه له لایان حه پامه، و نه گه ر به لگه که ی گومانای (ظنی) بوو،
نه وه مه کړوهی حه پامه، و نه گه ر واز هیثانه که له و کاره، ناپیداگیری لی ده فامرایه وه، نه وه نه و
مه کړوه یه، که و باشته ره نه کریت، و بق ته نزیه .

به لام جه ماوه ری زانایان، له پوانگهی (قطعی) بوون و (ظنی) بوونه وه، سه یری به لگه که یان
نه کردووه، به لکو سه یری سروشتی داواکه یان کردووه، بق دهسته پشتنی نه و کاره، جا نه گه ر
داواکه ی پیداگیری لی ده فامرایه وه، نه وه له لایان حه پامه و نیتر چونیه که به لگه که ی قه طعی
بیت یان ظنی، و نه گه ر داوی نه و دهست هه لگرتنه له و کاره ناپیداگیری لی ده فامرایه وه،
نه وه له لایان مه کړوه و، نه م جوره پش له جی (المکروه تنزیها) دایه، له لای حه نه فییه کان.

مه به سستی پینجه م

((باسی موباح))

۳۹- موباح: نه وه به که شرع که سی موکه لله فی سه پرشک کردوه، له نیوان کردن و نه کردنی داو، و کردن و نه کردنی هیچ ستایش و سه رزه نشستیکی له سه رنیه، و سه روه ها چه لالشی پی ده گوتیت.^۱

مووباح بوون، به هوی چهند شیکه وه ده زانریت، له وانه:

ا- ده قنکی شرع، که چه لال بوونی نه و شته سه لمینیت، وه که نه م ده قه ی قورثانی پیرز، که ده فهرمویت: ﴿أَلَيْسَ أَجَلٌ لَّكُمْ أَطْلَبْتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ﴾^۲ واته: له مپز به دواوه، سه موو شتیکی چاک و پاکتان بۆ په وایه، سه رپراوی ده ست نه وانه ی نامه یان پیدراوه، په وایه بۆتان و ده توان بیخون و، خواردن و سه رپراوی ده ست نیوهش بۆ نه وان چه لاله، و پئی پیدراوه، که له م ده قه دا (چه لال) بوون، ده ر پیدراوه.

ب- ده قنکی شرعی، که گونا ه و تاوان، له نه ستق بوون له سه ر شتیکی لا بیات، نمونه بۆ به که میان وه که نایه تی: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾^۳ هر که سی له بهر ناچاری و بی ثاره زو، هر به نه ندازه ی پتویست بخوات و، زیاده خوری نه کات، نه وایه هیچ تاوان و گونا هتیکی ناگات له خواردنی نه و شته چه پامانه دا، نمونه بۆ دووه میان، وه که نایه تی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾^۴ واته: هیچ گونا هتیکیان له سه ر نییه، له خواستنی ژنه میرد مردوه کاند، (به کینایه و ناماره دان) و ناراسته وخو له ماوه ی عیدده دا، وه که نه وه ی بلتیت، نه گهر خوا بۆم پیک بخت، ده مه ویت ثافره تیکی چاک بخوام، یان به دل چه زیان لی بکه ن، و برپار بده ن، که ماره یان بکه ن، و نه یخه نه پوو.

نمونه بۆ سییه میان، وه که قورثان ده فهرمویت: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

۱ الشوکانی. ل ۶، الشاطبی ب ۱، ل ۴۰.

۲ سورة (المائدة / ۵).

۳ سورة (البقرة) / ۱۷۳.

۴ سورة (البقرة / ۲۳۵).

۱. بَايَكُمْ^۱ واته: له سر کويرو شهلونه خوښو خوښستان، هيچ تاوانيك نيه، که نه ماله کاني خوتانو، کورپه کانتان نان بخون، به بې مؤله ت.

ج- دهسته واژه که فرمانی لي بفامريته وه، به لام نيشانه يک بيته ناراه، که له واجب بوونه وه، بيگوريت بؤ (موباح) بوون، وه که فرمانيشتي په روه ردگار که ده فهرمويت: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾^۲ واته: هر که خوتان حلال کرده وه، واته: ئيحرپامتان شکاندو، حهره متان جيهيشت، پاورو نيچير گرتنتان بؤ په وايه و، ده توانن پاورو بکن.

د- هيشننه وهی موباح بوونه بنه په تيبه که، بؤ ئو شتانه، له سر په وگي ئو وهی که له بنه په تدا حلال بوون، هر وه که دريژهی ئه م باسه له باسی (استصحاب) دا، ديت، ين شاء الله، که په کيکه له به لگه کاني ئه حکام.

له م پوانگه يه وه سرجه م کارو کرده وه کان، له گرتبه ستو هلسو که وته کاني ترو، شته بې گيانه کانو، نازه لو پوهه که کان، سرجه ميان له بنه په تدا حلالن، له بهر ئو وهی که له شه ردا به لگه يه کی راسته و خو نه هاتوه، بيانخات به لايه کدا، بويه هر به حلالی ده ميننه وه، حلال بوون هاوپړی و هاوشان و هاوده ميانه، چونکه له بنه په تدا حلالن.

بويه حوکمی موباح ئو وه يه، که نه پاداشتو، نه سزای له سر نيه، به لام به گويړه ی نیازو مرامی مروف پاداشتي له سر ودرده گيريت، وه ئو وهی که که سيک وهرزشه جزواو جزوره کان پراکتيزه بکات، بؤ ئو وهی لاشه ی به هيژ بکاتو، بتوانيت به رهنگاری دوزمنان ببيته وه، ئه مه له سر ئه م نیازه ی پاداشت ودرده گريت.

۴۰- ئو وهی پتويسته ليره دا تيبيني بکريت، ئو وه يه که ئو موباحی که ئيمه پاقه مان کرد، ئو وه له پوي جزئي اته وه يه، و به لام له پوي گشتی بوونو، کولياته وه، ئو وه يه که يان داوای کردنی کاره که ده کات، يان نه کردنی، و موباح بوون پوو به جزئي اته، نه ک کوللياتو، له پوي کاتيشه وه بؤ هندی کاته، نه ک بؤ ه موو کاتيك.

وه که چؤن خواردن موباحه، واته: که سی موکه لله ف سر پشکه له ويدا که چ جزړیک خواردنی موباح ه لده بژيړی، چی بویت، ده بخواتو، کامی بویت نايخوات، هر وه که چؤن ده توانيت، هندی کات، هر خواردن واز لی بهيتيت، به لام به گشتی خواردن، کاریکه نه جامدانی پتويست کراوه، چونکه په يوه سته به ژيانی مروفه وه و، بيگومان پاراستنی

۱ سورة (النور/ ۶۱).

۲ المائدة (۲).

ژبیانیښ کاریکی داواکراوه، له کهسی مړوڅ، که بیپارژیت.

هرهروها سود وهگرتن له شته پاکهکان، هر له خواردن تا خواردنهوهو، پوښینو بهرگی پاکو چاک، له پووی لاهوکی وجوړتیاتهوه داواکراوه، و له هندی حالتدایه، بویه کهسی موکللهف دهتوانیت، که نهو شته جوړتیانه، له شته پاکهکان جی بهجی بکات، و دهتوانیت نهیانکات، ښتر خواردن بیت، یان خواردنهوه، یان پوښاک چونیکه، تهنانهت نهگهر هندی کات، نهجامیان نه داتو، به کاریان نه مینیت، نهگهر توانی، هیچ گرفتیکی نیه، به لام نهگهر به په هایو به گشتی وازی لی هینان، نهوه له پووی شرعهوه کاریکی پیچهوانه ی سوننه تی نهجامداوه، وهک له فهرمووده دا، هاتووه، که پیغه مبر (ﷺ) فهرموویه تی: (إن الله يحب أن يرى أثر نعمته على عبده) واته: خوی په روهردگار پیی خوښه، که به خششیکی دا به بهنده کی خوی، شوپنه وهاری نهو به خششهی تیادا به دی بکاتو، ههروها له فهرمووده دا هاتووه، که ده فهرمویت: (إذا أوسع الله عليكم، فأوسعوا على أنفسكم) واته: که خدای موزن به خششی رشت، به سرتانا، نهوا نهو به خششه بو خویشتان به کار بهینن، بویه واز هینان له شته باشه کان (الطبیات)، به په هایو به گشتی مهکروه و پابه ند بوون پییانهوه به گشتی مهنویه، و سه رپشک بوونیش له جوړتیاتهکانیادا، له پوی کردن، یان نهکردنیان، یان کردنیان له کاتیکدا، و نهکردنیان له کاتیکی تر دا، نه مه کاریکی موباح و حلاله.

هرهروها گهمه و یاری (دوور له تاوان کاری)، له باخچهکانداو یاری کردنی موباح و گوینگرتن بوشتی موباح، و هند..... نه مانه پش له پووی جوړتیاتهوه حلالن، واته: نهگهر کهسی موکللهف له هندی کاتداو له هندی له حالتدا بیانکات، هیچ گرفتیکی تیادا نیه، به لام نهگهر نهو گهمه و پابواردنه ی کرده نه ریت بو خوی، خوی پیوه گرتو، تهوای کاتهکانی خوی تیادا به کار هیناو، پیوه کوشت، نه مه پیچهوانه ی خوړه وشت و نه ریتی جوانه، و بویه دواچار ده بیتته مهکروه، جا که راهت بوونه که ی لیړه دا به ستراوه به بهرده وامی بوون له سر نهو گالته و گه پو پابواردن و کات کوشتن تیایدا، نه به ستراوه به خودی کاره کهوه، وهک جوړتیات، واته: نهو کاته ی که جارو بار نهجامی بداتو، به بهرده وامی نه بیت، موباحه.

و ههروها که پیاو سه رجیپی له گهل ژنه کهیدا دهکات، کاریکی موباحه، به لام واز هینان لپی به هه میشه یی و بهرده وامی چه پامه، چونکه زیان دهگات به ژنه کهو، نامانجهکانی هاسه رگیری له ناو ده بات، بویه موباحی کاری سیکسکردن به ستراوه به جوړتیاتو

کاته که وه، و چه پام بوونی به ستراوه به وه وه که به ته وای وازی لی به پئیریت^۱.

مه به سستی شه شه م

باسی ((العزیمه والرخصة))

۴۱- ((العزیمه والرخصة))، سهر به به شه کانی حوکی ته کلیفین، چونکه (العزیمه، نیازی قایم و پته)، ناوه بۆ نه و کاره ی که شه رع داوای کردوه، یاخود به شیوه یه کی گشتی حاله لالی کردوه و، (الرخصة، ده رفه تدان)، ناوه بۆ نه و شته ی که شه رع له کاتی پئوستیدا حاله لالی کردوه، وه ک ئاسانکارییه ک له سهر شانی که سانی موکله فو، لابردنی سه ختی له سهر شانیان و، داواکردن و موباح و حاله لال کردنیش سهر به به شه کانی حوکی ته کلیفین.

هندی له زانا وای بۆ چون، که (العزیمه والرخصة) سهر به به شه کانی حوکی وهضعین، به و پئودانگی که عزیمة، بۆ نه وه ده گه پئته وه، که شه رع دانهر، کارو بارو حاله ته ئاساییه کانی سهر شانی که سانی موکله فی کردوه ته هۆکار (سبب)، بۆ نه وه ی که نه و حوکه بمیئته وه، و بهر ده وام بیت، و پوخسه تیش بۆ نه وه ده گه پئته وه که شه رع دانهر، حاله ته کتوپره نا ئاساییه کانی کردوته هۆکار (سبب)، بۆ سوکردنی نه رکه سهر شانی که سانی موکله فو، بیگومان (سبب)یش، سهر به به شه کانی حوکی وهضعی یه.

به لام پای کومه لی یه که م، پسپۆرانه تره و، ئاشکراتره و، ئیمهش له م کتبیبه دا له سهر پای نه وان پۆیشتره وین و، عزیمة و پوخسه ت، سهر به به شه کانی حوکی ته کلیفین.

۴۲- (العزیمه) له زمانی عهره بیدا، به مانای نیازو مه به سته، به شیوه یه کی پئیداگیرو جهخت له سهر که ره وه (التأکید)، ههر بۆیهش پهروه ردگار ده فره رمویت: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْماً﴾^۲ واته: ئاده م (سه لامی خوی له سهر بیت) نیازنکی پئیداگیرو مه به سته دارو جهخت کردنه وانیه نه بوو، له سهر نه نجامدانی سهر پئچی بۆ فره مانه که ی پهروه ردگاری. به لام مانه که ی له پووی زاراوه وه، نه وه یه که که میک پئش ئیستا باسما ن کرد.

هندی له زانا یان وا پئناسه یان کردوه، که ناوه، بۆ نه و شته ی که بنه پهت و بنه مای

۱ الشاطبي ب ۱، ل ۱۳۰.

۲ طه: (۱۱۵).

نه حکامه کانه، په یوه ست نښه، به پېشپاته کانه وه، نه مهش به و مانایه به که عزمیت بڼو
 نه و حوکمه شهرعیانه به کارده هیتریت، که شهرع داینان بڼو که سانی موکله ف به گشتی،
 به بڼو په چاوکردنی نه و پاساوانه ی که له سهریان په یدا ده بیتو، نه مانه حوکمی بڼه مایی و
 بڼه پرتین له سهره تاوه بڼو دناون، تا بڼه یاسا بڼو سهرجه م که سانی موکله ف، له کارو
 بارى ئاسایاندا، وله کاتی دانانیاندا وه که شهرع، بڼو خه لک، سهری زقرینه و پرهایی
 کراوه، په چاوی پیویست و ئاتاجی زقرو، کردن به بیان و هند.... نه کراوه وه که نویترو
 په رسته کانی تر، نه مهش ده بیته پیکه پرتی به شه کانی حوکمی ته کلیفی وه (و جوب)
 و(ندب) و(کراهه) و(إباحه).

پاشان تویترو ره وانی نه م بواره کاتیک (عزمیت) بڼو نه حکامه کان به کار ده هیتن، که
 پوخسه تیک له بهرام به یدا هه بیت.

۴۳- (الرخصة)، له زمانی عه ره بیدا، به مانای ئاسانی و ئاسانکاری کردن هاتووه، له
 زاراووی زانایانی زانستی ئووصلی شدا پېشتر باسماں کرد.

هه ندی له زانایانی ئوصول، وای پیناسه ده که ن که بریتیه له و کاره ی که پڼگای پیدراوه،
 به هوی بوونی بیانوو، ده سته وستانی تیادا، هه رچه نده هۆکاری هه پامیه که شی تیادا هاتو
 وه ته دی^۱، بیان بریتین له و حوکمانه ی که به شهرعی داناون، به هوی بوونی پاساو له
 کردنیاندا، هه رچه نده هه پامیشنو، نه گهر نه و پاساوه نه بوايه، هه پام ده بوونو، به
 هه پامیشن ده میتنه وه^۲ مانای نه مهش، نه وه به که گوتمانو، بڼو پوخسه ت نه و حوکمه
 شهرعیانه ن که شهرع داینان، وه که په چاو کردنی بیانوی که سانی موکله ف، و نه گهر نه و
 پاساوو بیانوانه نه بوونایه، نه و هه ر له سهر حوکمه نه سلپییه که ی خویان ده مانه وه، نه مه
 حوکمیکی (پیزپه پ: إستثناء) ییه، له حوکمیکی گشتی (کلی)، و هۆکاری پیزپه پری و
 جیا کردنه وهش په چاو کردنی پیداو یستی و پاساوه کانه، تا نه رکی قورس و سهخت له سهر
 شانی که سی ته کلیف دار لایبه نو، نه م بابه تهش له زقریه ی کاته کاندای حوکمی بڼه مایی و
 نه سلپی له پله ی پابه ندی په هاوه، ده گزپیت بڼو پله ی موباح بوون، و ته نانه ت ده گوتریت بڼو
 پله ی مه ندوب بوونو، (واجب) بوونیش، هه روه که له مه و دوايش باسی لپوه ده که ین.

۱ المستصفی، ۱، ل ۹۸، الأمدی ۱، ل ۱۸۸.

۲ التلویح ب ۲، ل ۱۲۷، الأمدی ۱، ل ۱۸۸.

۴۴- جۈرەكانى روخسەت:

يەكەم: خەللىرىنى شىتى خەپام، لە كاتى پىيۈستىدا، ۋەك دەرپىنى ۋوشەي كوفىر، ئەگەر كاتىك مەۋقە زۆرى لىكرا بەلام لە بەر ناچارى بوۋە دىلى پىر بوۋە لە باۋەپ، ۋەك پەرۋەردگار دەفەر مەۋىت: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^۱ كە ھەر كەسە بە تۈبىزى كوفىرى پىكراۋ دىلى پىر بوۋ، لە باۋەردارى، ئەۋە لە بازىنى ئىمان ناچىتە دەرۋەۋە، ھەرۋەھا ۋەك، خوارىنى گۈشتى مردارۋە بوۋ، خوارىنى ۋەي ئارەق، چۈنكە پاراستىنى ژيان پىيۈستە، بۇيە شەرىعت خوارىنى مردارۋە بوۋى خەلال كىرۋە، لە كاتى برىستى زۆردا كە مەۋقە ترسا لە برساندا بىرەت، لە ناۋىچىت، ھەرۋەھا خوارىنى ۋەي ئارەق دروستە، لە كاتىكدا كە مەۋقە تىنۋى بوۋ دەترسا لە تىنۋاندا بىخىت، ھەرۋەھا لە ناۋىردىنى مولى سامانى كە سانى تر، كە زۆرت لىكراۋ زۆرلىكىدە كە لە ئاستەدا بوۋ كە بىرسى بىكۈزى، يان ئەندامىكى لەشت لە دەست بەي ئەۋا لە بەر ناچارى ئەۋا لە ناۋىردىنى مولى خەللىكە دروستە.

دوۋەم: دروستى پىشتىگۈيۈستى واجىت، ۋەك شىكاندىنى پۇزۇۋ لە مانىكى پەرۋەزىدا بۇ كەسى گەشتىارۋ نەخۇش، تا سەختى لە سەر شانىان لاجىت، ھەرۋەھا ۋەك فەرمان نەكردن بە چاكە ۋە پىگەنە گرتن لە خراپە، لە كاتىكدا كە دەتزانى دەسەلاتدارى ئەۋا كات سەردەمە دىكتاتۋرە ئەگەر فەرمان بە چاكە بىكەيت ۋە پى لە خراپە بىگىت دەتكۈزىت، ئەۋا دەستەلگرتن لەۋ واجبە لەۋ كاتەدا دروستە.

سىيەم: راستىرىدە ۋە ھەموۋا كىرىدە ۋە ئەۋا گىرىبەستانەي كە خەللىك پىيۈستى پىيان ھەيە، ھەرچەندە ئەۋا ھەموۋا كىرىدە ۋەيە لە سەر ياسا گىشتىەكان نەبىت ۋە نەۋات، ۋەك كىرپىن ۋە فرۇشتىنى دەخلىۋ دان (كە ھىشتا نەگەيشتۋە ۋە چارەنۋوسى نادىارە)، كە شەرىع خەللىك كىرۋە، ھەرچەندە ئەۋا كىرپىن ۋە فرۇشتىنە چارەنۋوسى نادىارە، بىگومان مامەلەي شىتى چارەنۋوس نادىارىش بەتالە، بەلام سەرەپاي ئەمەش شەرىع خەللىك كىرۋە ۋە لە ياسا گىشتىەكانى كىرپىن ۋە فرۇشتىندا ھەلاۋىرى كىرۋە ۋە جىي كىرۋە ۋە، تا كار لە سەر شانى خەللىك ئاسان ۋە سوۋك بىكات، ھەرۋەھا ۋەك ئەۋا گىرىبەستانەي كە لە گەل كەسىكى دەكەيت تا شىتلىك بۇ دروست بىكات (عقد الاستصناع)، كە ئەمەش شەرىع خەللىك كىرۋە، ھەرچەندە مامەلەي شىتىكى نادىارە، بەلام لە بەر ئەۋەي كە خەللىك پىيۈستى پىيەتى شەرىع بە دروستى

داناوه، بېگومان له پېگرتن لټي ناپه‌ه‌تې و سه‌ختې دروست ده‌کات له‌سه‌ر شاني خه‌لک،
بۆيه ناسانکاري تيا دا کردووه و شرع پېگای پېداوه.

۴۵- حوکمی پوخسه‌ت:

له‌ بنه‌په‌تدا پوخسه‌ت کارېکې خه‌لاله‌و، بارودوځي هر کارېک ده‌گورېت، له‌ بنه‌په‌توه که
پابه‌ندی ته‌واوو بووه، بۆ خاله‌تي سه‌رپشککردن، که ده‌توانېت بېکات و ده‌توانېت نه‌یکات،
چونکه پوخسه‌ت له‌سه‌ر بنه‌ماي په‌چاوکردني بيانوو پاساوي که‌سی موکه‌لله‌ف وه‌ستاوه،
تا سه‌ختي له‌سه‌ر مړوځه‌که لاېرېت، ئه‌م ئاماڼه‌پش ناپه‌ته‌دي تا ئه‌و کاره ياساغکراوه
خه‌لال نه‌کړېت، و فرمان کردنيشي وازي لي بهېنرېت، وه‌ک شکاندني پۆڅو له‌ په‌مه‌زاندو بۆ
پېسوارو نه‌خوځ، که هه‌ردووکيان ده‌توانن کار به‌م ده‌رفه‌ته پوخسه‌ته بکه‌ن، پۆڅو
بشکېنن، وه‌ ده‌يشتوانن به‌ پۆڅو بنو کار به‌ نيازه قايمه‌کې خويان (عزيمه) بکه‌ن، ئه‌گه‌ر
ئو پۆڅو شکاندنه زياني پې نه‌ده‌گياندن، ئه‌م جوړه پوخسه‌ته‌پش لاي خه‌نه‌فيه‌کان به
پوخسه‌تي ئاسوده‌به‌خش (رخصة الترفيه) ناوزه‌دکراوه، چونکه حوکمه بنه‌په‌تیه‌کې هه‌ر
ماوه‌ته‌وه و لانه‌چووه، به‌لام ده‌رفه‌ت دراوه به‌ که‌سی موکه‌لله‌ف که ده‌ستي لي هه‌لبگړت،
ئهمه‌ش وه‌ک ئاسوده‌به‌خشېن پېي و سووککردني ئه‌رکي سه‌رشاني.

جاري وا هه‌يه که که‌وته‌شوېن (عه‌زيمه‌ت) باشتره، هه‌رچه‌نده کارکرن به‌ پوخسه‌ته‌که‌پش
به‌ دروست زانراوه، پېگای پېدراوه، نمونه‌پش بۆ ئه‌م جوړه وه‌ک: دروستي ده‌رېرېني
بيژه‌ي کوفرنامېز له‌سه‌ر زمان، له‌ کاتيکدا که دل پې باوه‌پ بېت، ئهمه‌ش له‌ خالېکدا که
مړوځه‌که ترسي کوشتن يان له‌ده‌ستداني نه‌نداميکې هه‌بوو، به‌لام سه‌ره‌پاي ئهمه‌پش ليړه‌دا،
هه‌ر کارکردن به‌ عه‌زيمه‌ته‌که له‌ پېشتره، چونکه کوفرنه‌کردنه‌که نېشانه‌ي سه‌ره‌رزي ئايېن و
نه‌له‌خشواي هه‌ق و تووپه‌کردني بېباوه‌پان و ده‌روونشکانيان و به‌رکردنه‌وه‌ي وره‌ي
باوه‌پداراني تيايه، به‌لکه بۆ ئهمه‌پش ئه‌ويه که ده‌گېرپنه‌وه، هه‌نديک له‌ په‌په‌رواني
(موسه‌يله‌مې درؤزن) دوو موسلمانيان گرتن و برديانن بۆ لاي موسه‌يله‌مو، پرسياي له
يه‌کېکيان کرد ده‌رباره‌ي موحه‌مه‌د ده‌لټي چي؟ ئه‌ويش وتي: موحه‌مه‌د پېغه‌مبه‌ري
خودايه، وتي: ئه‌ي ده‌رباره‌ي من ده‌لټي چي؟ وتي: هه‌روه‌ها توپش پېغه‌مبه‌ري خودايت!
ئهمه‌پش وېلي کردو، ده‌ستي لي نه‌دا، دواتر پرسياي کرد له‌ دووه‌ميان، ده‌رباره‌ي موحه‌مه‌د

(ﷺ) و نه ویش له وه لآمدا وتی: موچه ممه د پیغه مبه ری خوایه، وتی: نه ی من؟ نه ویش وتی: من که پم و نابیستم، تا سئ جار لیی دوباره کرده وه، هر وای وه لآم دایه وه و، دواچار کوشتی، که نه مه گیشته وه به پیغه مبه ر (ﷺ)، فرمووی: یه که م که س کاری به و درهفته و پوخسته کردوه که خوی په روه ردگار پښکای پیداه، دوو میشیان هقی وتو خوشه ختی بۆ نه و!

هر وه ها (عه ماری کوری یاسر) که کوفریان پیکردو دژی پیغه مبه ریش (ﷺ) شتی نه شیایوی پښگوتراو، شنایشی بتی هاو به شدانه رانی کرد، له ژیر نه شک نهجی به هیژو درپدانه یاندا، به لآم که پیغه مبه ر (ﷺ) گه یشته وه و بۆی گڼاپیه وه، پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: نه ی له و کاته دا حالئ دلت چۆن بوو؟ عه ماریش وتی: دلم ناسووده و پر له باوه پ بوو، پیغه مبه ریش (ﷺ) فرمووی: نه گه ر دیسان نه مه ت به سه ردا هاته وه و داوایان لی کردیته وه بیلیتیه وه، بیلیتره وه!

نهم گڼپانه وه یه به لگ یه له سه ر نه وه ی که کوفرکردن له کاتی زځرداری و ناچاریدا دروسته و، گڼپانه وه ی یه که میش به لگ یه له سه ر نه وه ی که خوپاگرتن و کارکردن به عه زیمه ت باشتر و شکومه ندانه ترو له پښتره .

هر وه ها کارکردن به عه زیمه تن له فرمان کردن به چاکه و پښگرتن له خراپه، هرچه نده توشی مه رگیش ببیت، هر نهم باشتره، تا کارکردن به پوخسته، هر وه که له پیغه مبه ر وه (ﷺ) گڼپدراوه ته وه، که فرموویته ی: سهرداری شهیدان حه مزه ی کوری عبدولموته لیبه، له گه ل نه و کابرایه دا که له به رده م ده سه لات داریکی دیکتاتوردا قسه ی هقی کردو نه ویش کوشتی!

که لیږده دا فرمان کردن به چاکه و پښگرتن له خراپه باشتره له بیده نگ بوون لیی سه ره پای دیکتاتوریته ی کاربرای ده سه لاتدار، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) له به رزی و مه زنی پله ی شهیدیدا کردویه تییه هاو پښ و هاو پله ی حه مزه ی کوری عبدولموته لیب.

لیږده دا تبیینی نه وه ده کریت، که فرمانکردن به چاکه و پښگرتن له خراپه له کاتی پښویندا پوخسته وده رفته ی پښیدراوه، که نه نجام نه دریتو، نه گه ر نه و فرمان و پښگرتنه پوه پوی ده سه لاتداریکی سته م کار ده کرایه وه، که نه نجام ده ری چاکه و به رگریکاری خراپه ی ده کوشت، لیږده دا هر وه که گوتمان کارکردن به عه زیمه ته که باشتره، و به لآم نهم حوکه به گشتی وانیه، و له پووی (جوزء) وایه، واته تاییه ته به تاکیک، نه که به سه رجه می

ئوممەت، بۇيە دروست نىيە، كە سەر جەمى ئوممەت لە ترسى دەسە لاتداری سته مكار دەست هەلبىگرن، لە فەرمانكردن بە چاكە و پىگرتن لە خراپە، چونكە فەرمانكردن بە چاكە و پىگەگرتن لە خراپە فەرزى كىفايەيە، و دەبىت لە ناوگەلدا هەر مەبىت، هەر چەندە باجى دەدرىت و گيان بەخت كردنى دەوئوت، نابىت ئەم باجدانە بكرىتە پاسا و بۇنە كردنى.

دەبىت فەرمانكردن بە چاكە و بەرگرى كردن لە خراپە، لە لايەن گەلەو ئەنجام بدرىت، هەرچەندە كوشتن، گيان لە دەستدانى بەدواو بەيت، كەواتە فەرمانكردن بە چاكە لەم كاتەدا بەشىگە لە بەشەكانى جىهاد، و نابىت كە سەر جەمى ئوممەت دەستى لى هەلبىگرتىت، هەرچەندە ئەنجامدانىشى گيان بەختكردنى كۆمەللىك كەسى بەدوادا بەيت. هەندى جارىش كاكردن بەپوخسەت واجبە، وەك خواردنى گۆشتى مردارەو بوو، لە كاتى پىوستىدا، بە جۆرىك كە ئەگەر ئەو كەسە ناچارە ئەو گۆشتە نەخوات لەبرساندا دەمرىت، جا ئەگەر نەبخوارد، ئەو تەوانىبارە، چونكە هۆكارە، بۆ كوشتنى خۆى، چونكە پەرەردگار دەفەرموئىت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾^۱ وەروەها دەفەرموئىت ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾^۲

بەدەست خۆتان، خۆتان تووشى دەردە سەرى و تيا چون مەكەن!

فاكتەر و هۆكارەكان لەم نمونە گەلەدا بەم جۆرەن، كە مردارەو بوو، و جۆرەكانى لە شتە حەرەمەكانى وەك، ئارەق وان، و بۇيە حەرەم كراون، چونكە دەرون و عەقلى مەرؤ دەشپوئىن، تىكەدەدەن، بەلام كە بوونە هۆكار و پىگا چارە بۆ پاراستنى گيان و لابردنى مەينەت لە سەرى، ئەوا بەكارهێنانىان دەبىتە واجب، چونكە مەرؤ مافى ئەوەى نىيە، كە گيانى خۆى لە ناوبەرىت، ياخود لە غەبرى حالەتى شەرىدا تووشى تياچوونى بكات، چونكە گيانى مەرؤ، مولكى حەقىقى ئەو نىيە، بەلكو مولكى پەرەردگارە، كە گيانەكەى داووە، ئەفراندوويەتى، بە سپاردن لای خاوەنەكەيەتى، كە مەرؤ، و مەرؤيش ناتوانىت: بەبى مۆلەتى خاوەن سپاردە، دەستكارى سپاردن بكات، ئەم جۆرە پوخسەتەيش، كە واجبە پىوەى پابەند بەيت، حەنەفىيەكان ناويان ناوەتە پوخسەتى فرىدان و لە سەر لاچوون، (رخصة الأسقاط)، چونكە حوكمە بنەرەتیبەكە لەم حالەتەدا فەردارەو، لە كار خراوەو، تەنهایەك حوكمى تيادا ماوەتەو، كە ئەویش كاركردنە بە پوخسەتەكە.

۱ النساء (۲۹).

۲ البقرة (۱۵۹).

﴿بەشە باسى سىيەم﴾

بەشەكانى حوكمى وەضعى

(مەبەستى يەكەم) - (باسى سەبەب : ھۆكەر -)

۴۶- سەبەب، لە زمانى عەرەبىدا، ئوشتەيە، كەبە مۆيەو دەگەيت بە ھەرشتىك كە يەتەيت.

لە زاراۋەدا، ئوشتەيە كە شەرىعت كىرەتەيە ھۆكەرناستىنەر بۇ حوكمىكى شەرىعى، بەجۆرىك كە ھەركات ئو سەبەبە ھەبوو، ھاتەدى، حوكمەكەيش دىتە دىو، ھەركات سەبەبەكە نەما، حوكمەكەيش دەپچىرتەو^۱. لەم پوانگەيەو، دەكرىت پىئاسەي سەبەب، لە زاراۋەي زانستى ئوۋولدا بەم شىۋازە بكەين، كە برىتتەيە لە ھەركارىك، كە شەرىع كىرەيتتەيە نىشان، لە سەربوونى ئو حوكمە شەرىعيە، و ھەروەھا نەبوونى ئو سەبەبەي كىرەيتتە نىشانە بۇ نەبوونى حوكمەكە، وەك، داۋىن پىسى كىرەن، كە ھۆكەر بۇ واجب بوونى شەلاق لىدانى بكەرەكەي، ھەروەھا شىت ھۆكەر، بۇ ئوۋەي كە واجبە، چاودىرى لەسەر مولكەكەي (حجنى)، بخىرتە سەر و ھەروەھا داگىركىرنى مالى خەلك، ھۆكەر بۇ واجبىتى گىرپانەوۋەي شىتە داگىركراۋەكە، ئەگەر مابوو، يان قىرساندىن، نىرخەكەي چەندە بۇ خاۋەنەكەي بگىرپىرتتەو، ئەگەر شىتەكە خۆي لەلاي نەمابوو، جا ئەگەر داۋىن پىسى و شىتتى، داگىركارى لەم بارودۇخانەدا نەبوون، كەۋاتە سزاي شەلاق لىدان و چاودىرى خىستەنە سەر، گىرپانەوۋە، لە ئەستۇ گىرتن مولكى داگىركراۋىش نامىتى.

۴۷- بەشەكانى سەبەب:

سەبەب، لە پوانگەي ئوۋەو كە خەۋدى سەبەبەكە دەسكىردارى كابراي مولكلەفو ئەنجامدەر بىت، يان دەسكىردارى خۆي نەبىت و خۇ پىسك بىت، دەبىتە دوو بەشەوۋە: بەشى يەكەم: سەبەبەكە كارو دەسكىردارى مولكلەف نەبىت و، تەنانت لە تواناشى دا نەبىت و، سەرە پاى ئەمەش ھەركات ئەم سەبەبە ھەبوو، حوكمەكەيش دەبىت، چۈنكە

۱ المستصفى، للأمام الغزالي، ب، ۱، ل ۹۳-۹۴، الأمدى، ب، ۱، ل ۱۱، و دواى ئو.

شەرىع ھۆكۈمەكەي بەستۈتەو، بەو سەبەبەو، بە بوون يان نەبوون، ھەرئەو سەبەبەش ھاندەرى بوونى ھۆكۈمەكەيەو، نىشانەي بەرپابوونىەتى، ۋەك، لادانى خۆر لە نيۋەي ئاسمان لە نيۋەپۇدا سەبەبە بۆ واجبى نۆيۇزى نيۋەپۇو، ھاتنى مانگى پەمەزان، ھۆكارە بۆ واجبى پۇژوۋوگرتن، ناچارى سەبەبە بۆ ھەللى خواردىنى گۆشتى مردارەو، بوو، و شىتتى و مندالى ھۆكارن بۆ ئەوۋەي كە واجبە چاودىرى بخرىتە سەر مالۆ مولكىدا، تا نەزانان بە ھەدەرى نەدات.

بەشى دووھم: سەبەبەكە دەسكردارى خودى موكلەلەكە بىتتو، لە توانايدا ھەبىت. بىكات. ۋەك، گەشت كردن كە ھۆكارە بۆ دروستى پۇژوۋو نەگرتن، كوشتنى دەست ئەنقەست، ھۆكارە بۆ واجبى تۆلە كردنەو، و كوشتنەو، گرېبەست و مامەلە جۇراو جۆرەكانى تر ھۆكارن، بۆ ئەوۋەي كە سەرچەم پىۆ شويئە شەرىع و ياسايىيەكانيان لە سەر بىيات بىرىت، ۋەك ئەو كرىن و فروشتەنى كە مالى فروشراو دەبىتە مولكى كاپراو، دروستە بۆى سوود ۋەرگرتن لىتى.

ئەم بەشەي سەبەب، كە دەستكردارى خودى موكلەلەفەكەيە، لە دوو پروانگەوۋ تەماشاي دەكەين:

يەكەم: بەو پىۋەدانگەي كە كردارى خودى كەسەكەيە، كەموكلەلەفە و تەكلىفى شەرىع لەسەر، بۆيە سەبەبەكە دەچىتە چوار چىۋەي تەكلىفەكەوۋ سەرچەم ھۆكۈمەكانى بەسەردا جى بەجى دەبنو، كردن و نەكردنى كارەكەو، سەر پىشك بوون لە نىۋان كردن و نەكردنىدا، دەبىتە كارىكى داواكارو و دەبىت بىرىت.

دووھم: بەو پىۋەدانگەي كە شەرىعت، ئەھكامى ترى لە سەر ئەو سەبەبە بىيات نابىتو، لەم پروانگەيۋە دەبىتە بەشىك لە بەشەكانى ھۆكمى ۋەضىي^۱.

بۆيە ئۇن ھىنان لە كاتى ترسان لە كەوتنە ناو تاوانداو، لە كاتى بوونى تواناي دارايى ئەنجامدانىدا، واجبە، و واجب بوونىش ھۆكمىكى تەكلىفىەو، سەبەبە بۆيە سەرچەم پىۆ شويئە شەرىعيەكانى لە سەر بىيات دەنرىت، لە مارەيى و ئەركى ژيان كىشان و مىرات بردن و ھتد.... و دەبىت ئەمانەي بۆ جى بەجى بىرىتو، بىگومان (سەبەب) يەتەش، ھۆكمىكى ۋەضىي يە.

^۱ الشاطبي، ۱، ل ۱۸۸.

ههروهه مامهلهی کرپین و فروشتن، کاریکی حه لاله، ئه مهیش حوکمیکى ته کلیفیه،
سه به به بۆ چه سپاندنی نرخه کى بۆ فروشیارو، چه سپاندنی مولکيه تى شته که، بۆ کرپار، که
ئه مهیش حوکمیکى وه ضعی یه.

٤٨- سه به ب، له روانگه ی ئه و پتودانگه وه که حوکمه شه رعیه کانی له سه ر بنیات
خریت، دیسان ده بیته دوو به شه وه:

یه که م: سه به ب بیت بۆ حوکمیکى، ته کلیفی، وه که گه شت کردن، که سه به به، بۆ دروستی
بژئوو شکاندن، گه یشتنه ئاستی زه کاتدان، سه به به بۆ واجبی زه کات له و ئاسته دا.

دووهم: سه به ب بیت، بۆ حوکمیک، که ئه و حوکمه کاردانه وه ی کارى که سیکى موکه لله ف
بیت، و پئ و شوینی شه رعى له سه ر بگریته بهر، وه که مامه له کردن به ماله فروشراوه که وه
ئه وای گریه سته که وه، و بوونه مولکى مالى فروشراو، بۆ کابرای کرپار، و ههروهه وه که
ئه وه ی که (وه قف) سه به به بۆ لابرندی خاوه نییتی، به سه ر که سی وه قف کاره وه، و ماره
کردن سه به به بۆ حه لاله بوونی ژن و میرد له یه کترى، و ته لاق سه به به بۆ لابرندی ئه و
حه لاله ته له نیوانیاندا.

٤٩- به ستنه وه ی هۆکاره کان (سه به ب و سه به بکان) به یه کتریه وه: سه به ب کاره کان له
سه ر پئ و شوینی سه به به کان داده مه زین، ئه گه سه به به کان (هۆکاره کان) هاتنه دی و
شه رعیه یانه جئ به جئ بوون، ئه مهیش تا ئه حکامه کانیا ن له سه ر بنیات بنریت، بۆ نمونه،
خزما یه تى هۆکاره بۆ میرات بردن، مه رجه کى، مردنى خاوه ن میراته که یه، ده بیته له
پووی حه قیقه ت، یان حوکمه وه میرات بهر له ژياندا بیته، پئگر له میرات بردن بریتیه له
کوشتنى به ده ست ئه نقه ست، یان بئ باوه پبوون، جا که سه به به که هاته دی، مه رجه کان
جئ به جئ بوون و چه سپان، پئگره کان له ئارادا نه بوون، ئه وکاته پئ و شوینی شه رعى له
سه ردا ده مه زریت، بنیات ده نریت، که بریتیه له میرات بردن، هه رکات مه رجه کان (شرط)
نه مان، یان پئگر په یدا بوو، ئه وکاته ئه و سه به به، به سه به بیک نایه ته ئه ژمار، که پئ و شوینی
له سه ر دابه مه زریت، له سه ر بنیات بنریت، ئیتر هه یچ پئگه یه کى نابیت.

دامه زراندن و بنیاتنانی سه به بکاره کان، له سه ر په وتی سه به به شه رعیه کان، به پئی
حوکمی شه رع ده بیته، لیته ردا په یوه ندى نابیت، به پازی بوون، یان پازی نه بوونی
که سه که وه، و شه رع خۆی ته نها پرپار ده ره که سه به به که ی کردووه ته وابه سته ی
سه به بکاره که ئیتر موکه لله ف ئه مه ی ویستبیت، یان نا ... چونیه که، و له سه ری پازی

بووییت، یان پازی نه بووییت، هر چۆنیه که، بۆ نمونه، کوپ میرات له باوکی ده بات، چونکه کوپایه تی به بپیاردانانی شهرع میرات به ره، هر چهنده میرات بهر نه مهی لانه گیشته بی یان نه یو یستبی، یا خود میرات دهر نه یدابیت، یا خود که سیک ژن ماره بکاتو، ماره یی و دابین کردنی ژیانو، میرات بردن له یه کتری لی زهوت بکات، نه مانه مهرجی به تالانو، بی نرخن، چونکه شهرع نه حوکمانه ی داناوه، که له سه ماره یی بنیات ده نرین، و داده مهرین و مهرجی نه ملاو نه ولا له م بواره دا جگه له مهرجی شهرع بی نرخن، بۆیه ماره یی ژنو و دابین کردنی ژیانو و میرات بردن له یه کتری شهرع چه سپاندوونی، ههروه ها سه به به کانی تریش، که سه رجهم نه و پۆ شوینانه ی شهرع له سه ری دیاری کردوون، بۆیان جی به جی ده کریتو، هه رچهنده که سه موکه لله فه که یش نه چیته ژیر باریانه وه و نه یه ویت.

٥٠- باسی سه به ب و عیله ت:

سه به ب (فاکته ر، هۆکارو، عیله ت (بۆنه)، نه وانه که شهرع کردوونی به نیشانه بۆ بوون یان نه بوونی هه ر حوکمیک، و جاری وا هیه، که نه م نیشانه یه دهر ده که ویتو، بوونی په یوه ندی له نیوان سه به ب و حوکمه که دا هه ست پی ده کریت و جاری وا هیه، که په یوه ندی و کۆنتاکتی له گه ل حوکمه که دا شاراو هیه و، عه قل و ژیری په ی پی نابات، جانه گه ر دیارو ناشکرابوو، نه و به (سه به ب) و (عیله ت) یش، ناو زه د ده کریت، و نه گه ر په یوه ندیه که دیار نه بوو، نه و ته نها به (سه به ب) ناو زه د ده کریت، و به عیله ت ناو نابریتو، نه مه ش پای گروپیکه له زانا یانی زانستی ئو صولی فیه.

نمونه بۆ یه که میان وه، که شتکردن که هۆکارو سه به به بۆ پۆژوو نه گرتن، سه رخۆشی هۆکاره بۆ چه پام بوونی ئاره قو، مندالی هۆکاره بۆ نه وه ی که مندال سانسۆرو چاودیری بخریته سه ر، له پایی کردنی کاره کانیدا، که له م نمونه گه له دا عه قل په ی ده بات، په یوه ندی و گونجانی نیوان سه به ب و حوکمه که له گه ل یه کتریدا، که سه فه رو گه شت کردن چاوه پنی سه ختی تیا دا ده کریت، بۆیه پی شل کراوه، بۆ هاوکاری کردن و پۆژوو نه گرتن تیایدا، و ههروه ها سه رخۆش بوون عه قل تیک ده دات و نه مه ش هۆکاریکی گونجاوه و، فاکته ره بۆ چه پام کردنی ئاره ق، تا عه قل بپاریژریت له تیکچوون و شپه زه یی، و ههروه ها مندالی هۆکاره بۆ نه وه ی که مندال نه زانیت چۆن هه لسوکه وت بکاتو، سود وه ربگریت و له

مامەلە كۈندە كانىدا، بۆيە ئەو ھۆكۈمە زۆر گونجاۋە، بۇ ئەۋەي كە سانسۆر چاۋدىرى بخرىتە سەر تا پەچاۋى بەرژەۋەندىيەكانى ئەو مىندالە بىكرىت، زىيانى ئى دور بخرىتەۋە .
لەم دۆز و پىرسانەدا، ھەر يەكە لە سەفەر سەرخۆشى و مىندالى، ھۆكارو عىللەتن، بۇ ئەو ھۆكمانەي كە پەيۋەندىيان پىيانەۋە ھەيە .

ئىنجا سەبارەت بە ھۆكمانەي، كە پەيۋەندى نىۋان سەبەب ھۆكۈمە كە نازانرىت، ۋەك بىنىنى مانگى پەمەزان، كە ھۆكارە بۇ ۋاجىب بوۋنى پۆۋو گرتن، كە لىرەدا عەقل پەي بەۋە نابات، كە پەمەندى گونجان و پەيۋەندى لە نىۋان، سەبەبەكەدا كە بىنىنى مانگەۋ، ھۆكۈمە كەدا، كە ۋاجىب پۆۋو گرتنە چىيە؟! ۋە ھەرۋەھا ئاۋا بوۋنى خۆر، ھۆكارە بۇ ۋاجىبى نوۋىژى مەغرىب، بەلام پوۋى ئەو پەيۋەندىيە نىۋان ھۆكارەكە، (ئاۋا بوۋنى خۆر) ۋ، ھۆكۈمە كە (ۋاجىبى نوۋىژى مەغرىب) نازانرىت !

بۆيە لەم سۆنگەيەۋە، ھەر يەكە لە بىنىنى مانگەۋ ئاۋا بوۋنى خۆر، تەنھا بە (سەبەب) ناۋزەرد دەكرىن، بە (عىللەت) ناۋ نابرىن، ھەموو عىللەتتەك سەبەبەۋ، بەلام ھەموو سەبەبتەك، عىللەت نىيە .

گروپىكى تر لە زانايانى ئۇصول پىيان ۋايە، كە عىللەت تەنھا بۆۋەۋانە بەكار دىت، كە ھۆكارى نىۋان عىللەت ھۆكۈمە كە زانراۋەۋ، سەبەبىش بۇ ئەۋانە بەكار دىت، كە پەيۋەندى نىۋان سەبەب ھۆكۈمە كە نادىارەۋ شارۋەيە، بۆيە بەراي ئەم گروپە (سەبەب) ۋ (عىللەت) جىاۋان، ۋ ھەرگىز سەبەب بۇ عىللەت ۋ بە پىچەۋانەۋە بەكارنايەت. لە پاستىدا، ئەم را جىايىيە ئاسانە، گروپى يەكەم، كە دەلئىن عىللەت جارى بار ماناي سەبەب ۋەردەگرىت، ئەۋە كۆيان دەكەنەۋە پىكەۋە، بەۋ مانايەي كە ھەردووكيان نىشانەن بۇ بەراپاۋونى ھۆكۈمەكە، بەلام لە پوۋى گونجان و پەيۋەندى بە ھۆكۈمەكەۋە جىاي دەكەنەۋە، ۋ ئەۋەي كە گونجان و پەيۋەندى ديارە، ۋ گونجاۋە بە عىللەت ناۋى دەبەن، ۋ ئەۋەيشى كە نادىارۋە گونجاۋە، بە عىللەت ناۋ زەدى ناكەن، ۋ ئەگەر چى ھەردوۋ ناۋەكە ماناي سەبەب تىياندە ھەشار دراۋەۋ، ھەيە .

((مەبەستى دووھم))

باسى شەرت (مەرج)

۵۱- (شەرت) لە زمانى عەرەبىدا، ئەو نىشانەىە كە پابەندى ھەيە بە شتىكى ترەوھە، ھەردەم پتوھەتى.

لە زاراوھى زاناينى ئوصلو فيقھدا، ئەو شتەيە كە بوونى شتىكى ترى پتوھە بەستراوھە، و لە سەر ئەم وەستاوھە، و لە دەرەوھى پىكھات و حەقىقەتى ئەم شتەيشدا، و كەچى ھەر پتوھى بەستراوھە، كاتىك ئەو مەرجە ھەبوو، ھۆكارى تەواو نىيە، بۆ بوونى ھوكمەكە، كە دەبىت بىت، بەلام ھەر كات ئەو مەرجە نەبوو، ئىتر بى دوو دلى ھوكمەكەش نابىت.^۱

مەبەست لە بوونى شتە كە (وجود الشئى) بوونىكە لە چوار چتوھى شەردا، كە پتو شوتنى شەرى لە سەر بگىرتە بەر، وەك دەستنوئز، كە مەرجە بۆ دروست بوونى نوئز، مەرج بوونى دوو شايتە، مەرجە بۆ دروستى گرىبەستى ھاوسەرىتى، جا دەستنوئز مەرجە، بۆ دروستى نوئزىك، كە لە پووى شەرعوھە وەرگىراو بىت، و پتو شوتنى شەرى لە سەر ديار بىت، و دروست بىت، و لە سەر ئەستو سەر شانى مرقف، وەك ئەرك لا بچىت، بەلام دەست نوئز لە دەرەوھى پىكھات و حەقىقەتى نوئزىشدايە، و بەشك نىيە لە حەقىقەتەكەى و ناواخنەكەى، و جارى وا ھەيە، كە دەست نوئز ھەيە، و نوئزىش لە ئارادا نىيە.

ھەروھە ئامادە بوون و دوو شايتە لە گرىبەستى ھاوسەرىدا مەرجە، بۆ دروست بوونى ئەو گرىبەستە، لە پوانگەى شەرعوھە، سەرچەم پتو شوتنى شەرىيەكان، لە سەر ئەو گرىبەستە شەرىيە دەگىرتە بەر، بەلام لە گەل ئەمەشيدا ئامادە بوونى دوو شايتە، بەشك نىن لە حەقىقەت و چىيەتى (ماھىيەت)ى، گرىبەستى ھاوسەرىتى، جارى وائش ھەيە كە دوو شايتە ئامادەن و كەچى گرىبەستى ھاوسەرىتىش لە گۆرپدا نىيە.

۵۲- باسى (الشەرت: مەرج) و (الركن: پاىه):

لە پوانگەيەوھە كە (شەرت) و (پوكن) ھەردووكيان، بوونى شتىكيان، لە پووى شەرعوھە لە سەر دەوھەستىت، لە يەكتر دەچن و لە وەشيدا جىاوازن، كە (شەرت) لە دەرەوھى پىكھات و حەقىقەت و ماھىيەتى ئەو شتەوھە، بەلام (پوكن) بەشكە لە حەقىقەت و چىيەتى

ماهیەتی، ئەو شتە، وەك، چەمانەو (پكوع) لە نوێژدا، كە پوكنێكە لە نوێژدا، و بەشێكە لە حەقیقەتی نوێژەكە، و بە بێ پكوع، نوێژ بوونی شەرعییانەى خۆى وەر ناگرێت، و ھەروەھا دەست نوێژ گرتن ھەرجە (شەرت) بۆ دروستى نوێژ، چونكە بەبێ دەست نوێژ، نوێژ ھێچ بوون و پێگەیەکی نییە، بەلام لە گەڵ ئەو شیدایە دەروەھى حەقیقەت و ماھىەتی نوێژدايەو، جىايە لێى، ھەروەھا پازى بوونی ھەردوولا (الأيجاب والقبول) لە گرتبەستى پێرسەى ھاوسەر گىریدا، كە ھەردووکیان، وەلام و پازى بوون، پوكن لە پێرسەكەداو، ھەروەھا بەشێكىشن لە حەقیقەتی كارەكە، و ھەروەھا ئامادە بوونی دوو شایەت (شەرت)ن، بۆ دروستى گرتبەستەكە، بەلام لە ئەمىا لە دەروەھى حەقیقەت و ماھىەتی پێرسە و كارەكەدايە.

٥٣- باسى (شەرت) و (سەبەب):

شەرت (ھەرج) و سەبەب (ھۆكار)، لە وەدا لە یەكتری دەچن، كە ھەردووکیان بەستراون بەشتێكى ترەو، بە جۆرێك ئەو شتەى تر بەبێ ھاتنەدى یەكێك لەم دووانە نایەتە دىو، بەر پا نابێتو، ھێچ كامیشیان بە شێك نین لە حەقیقەتی ئەو شتە.

لەو شیدایە، لە یەكتری جىاوازن كە بوون و ھاتنەدى (سەبەب: ھۆكار: فاكتنە)، نیشانە و پێویستكارى شتەكەى تر (سەبەب كارەكەيە)، مەگەر پێگرتك پەیدا ببێتو، لە بەر پابوونی بخاتو، (سەبەب) شەریعەت دەيكاتە بیانوو، بۆ ھاتنەدى سەبەبكار، بەلام لە (شەرت)دا، ھەرج نییە كە شەرتەكە، شتەكەى تر كە (ھەرجدار: مشروط فیه) یەكەيە، بێتەدى، واتە، دەكرێت، (شەرت) ھەبێتو، كەچی شتەكەى تر كە پەيوەستە پێیەو نەبێت.

٥٤- بەشەكانى شەرت

شەرت، لەو پووەو كە پەيوەندى بە (سەبەب)ەو، ھەيە، یاخود پەيوەندى بە (سەبەبكار: المسبب) ھەيە، دەبێتە دوو بەشەو، جارێکیان (شەرتە بۆ سەبەبەكە)، و جارێكى تریان، (شەرتە بۆ سەبەبكارەكە: مسبب)ەكە:

یەكەم: شەرتى سەبەب، ئەو یەكە كە تەواو كارى سەبەبەكەيە و مانای سەبەبیەت تىايدا بەھێز دەكاتو، ئیتر پێو شوێنى شەریعەتی تىادا پەچاو دەكاتو، لە سەرى بەرپا دەكات، وەك چۆن كوشتنى بەتایبەتی و ئەنقەست شەرتە بۆ كوشتنەوێ بكوژەكە، كە ئەمەش سەبەب بوو، بۆ واجبى تۆلە سەندنەو و كوشتنەوێ، ھەروەھا بەھەرج گىراو، بۆ

ئەو ھى كارىك بەدزى ناۋزەد بىكرىت، دەبىت ئەو مولك و سامانە لە جىگايەكى قايمو پارىزراۋدا ھەلگىرايىت، ھەر ئەم قايم پاراستنەى سەبەب بۆ واجب بوونى سزادانى شەرىيانەى دزەكە، ياخود تىپەر بوونى سالىك بەسەر مولك و ساماندا، بۆ ئەو ھى بگاتە ئاستى زەكاتدان، ئەمە شەرتە بۆ گەيشتن بەو ئاستەو، گەيشتن بەو ئاستەيش سەبەبى زەكاتدانەكەيەو، ھەر ھە شايەتيدان لە پىرسەى گرىبىستى ھاوسەرتىدا، شەرتە بۆ ئەو گرىبەستە، تا بىيەتە گرىبەستىك كە ھەموو پىو شويىنىكى شەرى لە سەر بگىرىتە بەرو بە مامەلە و گرىبەستىكى شەرى تەماشىا بىكرىت.

ئىنجا دەربارە بە باسى ئەو شەرتەى كە پەيوەندى بە سەبەبكار (مسيب) ھەيە، ھەك مردنى خاۋەن مىرات، ئىتر مردنىكى حەقىقىي بىت، يان ھوكمى، ژيان و زىندويىتى مىراتگر لە كاتى مردنى خاۋەن مىراتدا، ئەمانە دوو شەرتەن بۆ مىرات گرتن، كە ھۆكارى ئەم مىرات بىردنەيش خزمەيتى يان ژن و مېردايەتى، يان خزمەيتىيە بەپشت (العصبه).

۵۵- شەرت، لە پوانگەى سەرچاۋەى بەشەرت گرتىنەو دەبىتە دوو جۆر، شەرتى شەرى، و شەرتى دروستكراو (جعلي):

- شەرتى شەرى: ئەو شەرتەيە، كە شەرى سەرچاۋەى بە شەرت گرتىنەتى، واتە: شەرى دايناۋە، بە مەرج بۆ ھاتنەدى ئەو ھوكمە، يان ئەو شەتە، ھەك گەيشتنى مندال بە پەلى ژىرى و لىزانى، شەرتە بۆ ئەو ھى كە ئىتر مالاكەى بىرئىتەو دەست خۆى و سانسۆرى لەسەر لاپىرىت، ھەر ھە سەرچەم ئەو شەرتانەى كە شەرىعەت بە مەرج و شەرتى گرتوون، لە گرىبەست و مامەلە ھەلسوكەوت و پەرىستش و سزادان و بوارەكانى تردا.

- شەرتى دروستكراو (جعلي): ئەو شەرتەيە كە ويىستى كەسەكە خۆى (إرادة المكلف) دروستى كردۈزەو لەو ھەو سەرچاۋەى گرتوۋە، ھەك ئەو شەرتانەى كە ھەندى خەلك بە مەرجى دەگىن بەسەر يەكتىرەو لە ھەندى گرىبەست و مامەلەى نىۋانىندا، ياخود ئەو شەرتەيە كە كەسى موكلەلەف بە شەرتى دەگىت، لە ھەلسوكەوتىدا، بە تايىبەت ئەو ھەلسوكەوتەى كە بە تاق و تەنيا خۆى پىي ھەلدەستىت، ھەك (وەقف كردن)، و ئەم جۆرە شەرتەش دەبىتە دوو جۆر:

جۆرى يەكەم: ئەو شەرتەيە كە بوونى گرىبەستەكەى لەسەر ۋەستاۋە، واتە كەسى موكلەلەف ھاتنەدى گرىبەستەكە دەبەستىت بە ھاتنەدى ئەو شەرتەو كە بە شەرتى گرتوۋە لە كارەكەدا، لىرەو ھەك شەرتى سەبەبەكە تەماشىا دەكرىت و سەر بەو شەرتەيە،

وهك به ستنه وه وه لپه ساردنی گهره ننتی كه سټك (كفالة) كردنی، بۆیه ئه مه ده كریت، تا نه رزار به هۆی ئه وه كه فیله وه پابه ند بټ، به كاتی قهرز دانه وه كه ی، یاخود وهك هه لپه ساردنی ته لاق به شتیکه وه، وهك ئه وهی كه پیاو به ژنه كه ی خۆی بلټ: ئه گه ر دزیت كرد ته لاقت كه وتبټ، ئه م جوړه شه رته یش به مه رجی هه لپه سیږدراو (الشرط المعلق) ساوزه د كراوه، هه روه ها گرټ به سته كه یش ناو نراوه به گرټ به سستی هه لپه سیږدراو (العقد المعلق).

نینجا ئه وهش بزانه كه مه رج نییه سه رجه م گرټ به ستو مامه له كان هه لپه ساردنیان بۆ كريت، بۆیه هه یانه كه دروست نیه، ببه سترټ به شه رتیکه وه كه ئه ویش ئه وه گرټ به ستانه ده گرټ به وه كه تایبه تن به مولكایه تی، كه كا برای خاوه نی سوود له خودی شته كه وه رده گرټ، یاخود سووده كه ی له به رامبه ر شتیکدا وه رده گرټ، یان جاری وا هه یه بټ به رامبه ره، و هه روه ها گرټ به سستی هاوسه رگری و پرسى (خولع) یش، ده گرټ به وه.^۱

هه روه ها هه ندی گرټ به ستو مامه له هه ن كه هه لپه ساردن تیا یاندا دروسته، به لام ده بټ ئه وه هه لپه ساردنه له سه ر شه رتیکى گونجاو کرایټ، وهك گهره ننتی كردنی نرخ، كه شه رته بۆ جټ به جټ بوونی مامه له كه.

هه روه ها گرټ به سستی تر هه ن، كه دروسته به هه ر شه رتیک بټ، ته نانه ت نه گونجاو نه شیاو یش بټ، هه ر دروسته هه لپه ساردنی بۆ بكرټ، وهك بریكار یتى (الوكالة) و (وه سه په تكدردن).

جوړی دووه م: ئه وه شه رته ی كه به ستراوه به گرټ به سته كه وه وهك: ماره كردنی ئافره تیک به مه رجی ئه وهی كه له شاره كه ی خۆیدا نیشته جټ بكرټ و نه برټ به ده ره وه، یاخود به وه مه رجی كه مافی ئه وهی بدرټی داوای ته لاق بكات، یاخود كړین و فروشتن به مه رجی ئه وهی كه كړیار كه فیلټ له جیاتى نرخه كه دابنټ، یاخود به مه رجی ئه وهی كه فروشیار له خانووه فروش راوه كه دا بۆ ماوه ی سالتك بمټنټ به وه.

^۱ ئه وهی من ده بیبیم (د. عبدالکریم زیدان)، ئه وهیه كه شه رتی ته علیقی هه لپه سیږدراو له گرټ به سته كانی مولكایه تیشدا هه ر دروسته، ئه گه ر پټویست بوو، یاخود به رژه وه ندی تیا دا بوو، برهانه: (إعلام الموقعین) ی ئیبن قه ییمى جه وزی، ب، ۳، ل ۲۸۸، هه روه ها به لگه ی تریش له سه ر ئه م قسه یه ی ئیمه هه یه، برهانه: (نیل الأوطان)، ب، ۶، ل ۱۰۰.

شهر عزانه کان جیواون له ویدای، که تا چهند دروسته، که شهرت بیه سریت به
 گریبه سته کانه وه، گروپنک له و شهرع زانانه، له م حاله تدها تهنگه تاوون، پتگرن لیتی و
 گروپنکیان فراوان بیر ده که نه وه تیایداو، گروپی سیتی میا نه پوهون، له نیتوان هه ردو
 گره په که دا ناوه ندیان گرتووه.

نه و گروپانه ی که بیرته سکانه له پرسه که ده پوانو، ویست و ئیراده ی که سی موکه لله ف
 پرت ده که نه وه و، له بهر چاوی ناگرنو، ته نها ته ماشای نه سلای حه رامی شته که ده که ن، له
 سه رجه م گریبه ست و شهرته کاندای، هه ر له سه ر حه رامی سووون، تا کاتیک ده قیکی شهرعی
 دیته ئاراوه و، له حه رامی لاده داتو، حه لالای ده کاتو، نه مه ش پای ظاهر ییبه کان و
 په پیره وانیانه.

نه و گروپه ی که بیریا ن فراوانه له م بابه تدها، ویست و ئیراده ی که سی موکه لله ف به پرهایی
 ده که نه پتودانگی پرسه که، و هه ر ویست و ئیراده که به یه کلاکه ره وه ی مه زن، داده نین، له
 سه رجه می گریبه ست و شه ته کاندای، چونکه نه سل لای نه م گروپه، حه لالای سه رجه م شهرت و
 گریبه سته کانه، مه گه ر ده قیکی شهرعی په یدا بییت، که حه رامی بکاتو، نه مه ش پای
 حه ننه لیبه کان و، په پیره وانیانه و، له ناو حه ننه لیبه کانیش شیخ الاسلام ئیبن تهیمییه، له
 هه موویان زیاتر له م پرسه دا فراوانتر بیر ده کاته وه.

ئیره جیگای باسکردنی دریزو پافه ی فراوانی به لگه ی نه و گروپانه نییه و، نه وه نده به سه
 که سه رپننیا نه بلنن، که پای دروستر پای نه و گروپه یه هزریان فراوانتره و پان و پۆپتر
 بیرده که نه وه له م پرسه دا، له وانه ی که ته سک بیرن^۱.

۱ بپروانه (فتاوی شیخ الاسلام، ئیبن تهیمییه، ب ۳، ل ۳۳۲، و دواتر و هه روه ها ته ماشای (نظریة العقد)،
 بکه ل ۱۴ و دواتر، که هه ر دانراوی ئیبن تهیمییه و حه نه فیه کان (شرط) ده که نه سی به شه وه، شهرتی
 دروست (الصحيح) ئویش نه وه یه هاوړنکی ناوه خنی گریبه سته که یه و، جهخت که ره وه یه له سه ر نه و
 ناوه خنه، یاخود شهرتی دروست نه وه یه که شهرع پتگای پتداوه و، یاخود عورف له سه ری ده پواتو،
 کارنکی عورف و عاده تیه و، دووه میان شهرتی خراپ (فاسد)، نه وه یش نه وه یه که سوډی تپدايه بۆ یه کیک
 له دوو لایه نی گریبه سته که، یان بۆ لایه نی ده ره وه ی نه و دووانه و، سه ر به جوړی دروست (صحيح) نییه، و
 شهرعی به تال (باطل) نه و شهرته یه که مانای دروست (صحيح) و خراپ (فاسد) سی، تیادا به رجه سته
 نه بوبیت، وه که نه وه ی که که سیک خانووه که ی بفرۆشیت، به و مه رجه ی که که سی تپدا نیشته جی نه بیت،

مەبەستى سىيەم

باسى ((المانع: پىڭر))

۵۶-المانع: ئەۋەيە كە لە كاتى بوون و دەرکە وتنىدا، شەرىع بوونى حوكمەكە ناھىيلىت، حوكمەكە بەرپا ناكات، سەبەبەكەيش ھەر بەھۆى دەرکە وتنى ئە و پىڭرەۋە، بە تال دەرکاتەۋە و كارىگەرى ناھىيلىت، مانعەيش دوو جۆرە، يان پىڭرە لە حوكمەكە و بەر بابوونى يان پىڭر لە سەبەبەكە و كارىگەرىيەكانى^۱.

يەكەم: پىڭر لە بەرپا بوونى حوكمەكە (مانع الحكم) ئەۋەيە كە بە دەرکە وتنى، ئىتەر حوكمەكە نامىنىت، و بەرپا نايىت، ھەرچەندە سەبەبەكەيش ھاتوۋە، و مەرچەكانىش تىايدا ھاتوۋنەتەدى، بەلام ھەر حوكمەكە بەرپا نايىت، ئە و پىڭرە، ھۆكارە بۆ نەبوونى حوكمەكە، و بەرپەستە لە بەردەمىدا چونكە مانايەكى تىادايە، كە لە گەل ھونەرى و حىكمەتى حوكمەكەدا نايەتەۋە و ناگونجىت، واتە: ئامانچ مەبەستەكى حوكمەكە تىايدا نايەتەدى، ۋەك چۆن باۋكايەتى پىڭرە لەۋەى كە ھەر كات باۋك بكوژ بو، ئىتەر ناكورژىتەۋە چونكە باۋكە، بۆيە ھەر كات باۋك كوپەكەى خۆى بەتايىبەت و دەست ئەنقەست كوشت ناكورژىتەۋە، ھەرچەندە دىيە و برىتى ھەر لە سەرە، چونكە ھونەرو حىكمەتى تۆلە سەندنەۋە و كوشتنەۋە، سزاو سەر زەنشتى كردنە، لە باۋكايەتیشدا ئەۋەندە سۆۋو مېھر ھەيە، بۆ كوپەكەى، ئەۋ داخەى بەسە كە چوۋە بەلدلىداۋ، ئىتەر كوشتنەۋەى پىۋىست نىيە، بۆيە پىۋىست كردنى كوشتنەۋەى باۋك لە سەر كوپەكەى ئامانچ مەبەستى كوشتنەۋە (قصاص) ناھىيىتەدى، كە سزادان و زەجر چەشتنە، چونكە باۋك بەتايىبەتى و دەست ئەنقەست دەستى ناچىتە كوشتنى كوپەكەى، مەگەر لە ھالەت گەلىكى پىزىپە (شاند)دا، كە ئەۋىش نايىتە فاكتەر و داكۆكىكار بۆ تۆلە لىكردنەۋە و لە جىياتى كوشتنەۋەى بەلگو دەبىت ئەم ياساى لى ھەلاۋىر (استثناء) بكرىت^۲ ھەر ۋەك لە گەل ئەۋەشىدا كە باۋك ھۆكارى ژيانە بۆ

جا شەرتى (فاسد) گرىپەستەكە تىك دەدات و خرابى دەكات، و شەرتى بەتال گرىپەستەكە سوك دەكات و پۆتىنى پى دەبەخشىت، بەلام ھەر گرىپەستەكە دروستە.

۱ الامدى، ۱، ل ۱۸۵.

^۲ ئەمە پاي جا ھاموۋرى زانايانە، بەلگەشيان ئەم فەرمودەيە كە دەفەر مۆيت (لا يقتل والد بولده)، باۋك لە جىياتى كوشتنى كوپەكەى ناكورژىتەۋە.

کوپه که ی و نه و نامرانی به دیهینانی بووه، بویه ناییت به پیچه وانه وه کوپ بیتنه هۆکاری ژیان لیسندنه وه ی باوک.^۱

دووهم: پنگر له هۆکاره که (مانع السبب)، نه و پنگره به که کاریگری له سهر سه به به که هیه و، له کارکردنی دهخات، و کاریگری ناهیلیت، له سهر سه به بکار (مسبب) له که، چونکه له و پنگره دا مانایه که هیه، که پیچه وانه ی هونه ر و حیکمه تی سه به به که یه، وه که نه وه ی که که سیک به هۆی قهرزاییه وه ماله که ی ناگاته پله و ئاستی زه کاتدان، که هۆی گه یشتنه ئاستی زه کاتدان، سه به به بۆ واجب بوونی زه کات، چونکه گه یشتنی مولک به و پزژه یه ی که زه کاتی تیادا ده که ویت، مانای ده وله مهندی ده دات، به خاوه نه که ی و ده وله مهنیش توانای جی به جی کردنی نه داری هه ژارانی هیه، به لام قهرزاری هیچ مانایه که بۆ ده وله مهندی ناهیلیت وه، له ئاستی زه کاتدا بهر جهسته ده بیت و، مانای ده وله مهندی ده پوختنیت و ده سرپتته وه، چونکه نه وه نده ی قهرزاییه که له و مولکه یدا که نه و کابرایه هیه تی، نه وه به مولکی حه قیقی نه و نایه ته نه ژمارو چیت نه و ئاستی که نه م که سه قهرزاره بریویه تی و نه و بره پاره یه ی که هیه تی، و زه کاتی تیادا واجب بووه، مانا په سه نه که ی خۆی وه ناگریته وه، ناییت سه به به بۆ زه کاتدان و، پی بۆ سه به بکاره که خۆش ناکات، تا جی به جی بکریت، که واجب بوونی زه کاته.

ههروه ها وه که، کوشتنی خاوه ن میرات، له لایه ن میراتگره وه، که پنگره له سه به به که که نزیک و خزمایه تی و نه وانه یه نه م کوشتنه وای کردوه کابرا میرات نه بات و، سه به بکاره که که میرات بردنه پراکتیزه ناگریت: چونکه له م پنگره دا مانایه که هیه، که نه و بنه مایه ده پوختنیت، که میرات بردنی له سهر بنیات نراوه، که نه ویش میرات بردنه به هۆی نه وه وه که میراتگر وه چه ی خاوه ن میراته، و خاوه ن میرات پشتیه تی و له نیتوانه هه ردوو لادا هاوکاری یه کتر و یه کتروستی له ئارادا هیه، بویه نه م مانایه که له گه نه و کرده وه دزیوه دا یه که ناگریته وه، که کوشتنه وه، دواچار سه رجه م نه م مانا جوانه له و نیه ونده دا تیا ده چن، ههروه ها جیاوازی نایین و مالی خاوه ن میرات و میراتگر، له م نیه ونده دا میرات بردن یاساغ

^۱ نه م به لگه یه په خنه ی نه وه ی لێ گیراوه که هۆکاری کوشتنه وه ی باوک، کرده وه که یه تی بویه نه و هۆکاره ی که باسما ن کرد، به دروست ده میتنیه وه و دروسته.

دەكاتو، ئەمانە ھەموو پىڭگرن لە ھاتنەدى سەبەبەكە^۱.

پىڭر (المانع)، ۋەك پىڭكھاتى پىڭر بوون، ناچىتە چوارچىۋەى بىژە (خطاب)سى، تەكلىفەۋە، كە شەرىع ھەرموويەتى: ۋ شەرىع لە بوونى ئەو پىڭرەۋ، نەبوونىدا دەستى بووۋە، مەبەستى نەبووۋە، كە ھەيىت، بەلكو شەرىع مەبەستى ئەمە بووۋە، كە پەلەى ھوكمى ئەو سەبەبە پوون بگاتەۋە، ياخود بەتالى سەبەبكار (مسبب) پافە بكات، ھەركات پىڭر پەيدا بوو، بۆيە داۋا نەكراۋە لە كەسى موكلەلەف كە ئەو قەرزە لە سەر خۆى بھىلەتەۋە، كاتىك كە سامانەكەى گەيشتىبوويە ئاستى زەكاتدان، تا زەكاتى لە سەر واجب بىيىت، ھەروەك چۆن ئەو كەسى كە سامانەكەى گەيشتەۋە ئاستى زەكاتدان، لە سەرى قەدەغە نەكراۋە، كە قەرز ۋەرىگىرت، تا زەكات نەدات، بەلام دروست نىيە، كە كەسى موكلەلەف، كە بچىت بە تايىبەتى پىڭر (مانع) دروست بكات، تا لە ژىر بارى ھوكمە شەرىعيەكان پاكات، ئەمە فىل تەلەكەيەۋ، لە شەرىعتى ئىسلامدا قەدەغەيەۋ، بگەرەكەى تاوانبارە، ۋەك ئەمەى كە كەسك بچىت ھەندىك لە سامانەكەى دەدات، بەژنەكەى خۆى، تا نەگاتە پەلەى زەكاتدان، پىش ھاتنەۋەى سال بەسەرىداۋ، دواتر لە ژنەكەى ۋە دەگىتەۋە، تا زەكات نەدات، لە ژىر بارى ئەم ھەمانە شەرىعيە دەر بچىت.^۲

^۱ كوشتنى خاۋەن مىرات، لەلايەن مىراتگرەۋە، ۋ جىياۋزى ئاينىن و مالىيان كە لە پىڭرەكانى مىرات بىردىن لە نىۋانىياندا، ئەمەپراي ھەندى لە زانايانەۋ، ھەندىكى تر پىيان وايە كە ئەم پىڭرانە، پىڭرن لە بەردەم ھوكمەكەدا، نەك لە بەردەم سەبەبەكەدا، بەلام ئەو پايە جۋانتەرە، كە بەۋەيان دادەنرىت كە پىڭرن لە بەردەم سەبەبەدا، ۋ ئىمەيش لەم كىتەبەدا ئەم پايەمان ھەلباردوۋە.

^۲ الشامھلى، ب، ۱، ل ۲۸۸-۲۸۹.

مه به سستی چواره م

باسی دروستی و پړو پوچی (الصحة والبطلان)

۵۷- مانای (الصحة) و (البطلان) که کارو کرده وی که سانی موکه لاف نه گهر سرجه م پایو و مرجه کانیان تیادا هاته ی، نهوا شرع به دروست (صحیح) ناوړه دیان دهکات، و نه گهر نا... نهوا به پوچ و نادروست (البطلان) دهیا نه پخته نه ژمار.

مانای صحیح بوونیشیان نهویه که پړو شوینی شرعیان له سر ده گریته بهرو، نه گهر له پرستشه کان بوون، نهوا له سر نه ستوی نه خا مده ره که یان لا دهچن، وهک نهوا نوږده ی که سر جه م نه رکانو و شرته کانی نوږزی تیادا نه خا م دراوه، یا خود نمونه ی تر صحیحه کان، وهک نهوا نریت و عاده تانه ی که همن، وهک مامه له و گریته سته کانی کرپن و فروشتو، به کریدان و، پړوسه ی هاوسه رگری، که سرجه میان نهوا پړو شوینانه یان له سر ده گریته بهر، که شرع بوی په چاو کردوون.

مانای به تالو پوچ بوونیش (البطلان) نهویه که پړو شوینی شرعی له سر نا گریته بهر، چونکه پړو شوینی شرعی له سر شتی ده گریته بهر، که سر جه م نهوا بنه ما شرعیانه ی تیادا هاتپته دی، که شرع دیاری کردوون، که نه گهر نه مجاره یان نه م کاره سر به پرستشه کان بوو، نهوا له سر نه ستوی که سی موکه لاف لاناچن، چونکه به تالو، هروها نه گهر سر به مامه له و هلسوکه و ته کان بوو، نهوا پړو شوینه شرعیانه ی که له سر صحیحه که ده گریایه بهر، له سر نه م نا گریته بهر.^۱

۵۸- (الصحة) و (البطلان) له به شه کانی حوکمی وهضعین:

هندی له زانایانی زانستی نوصولی فیه، پییان وایه که ناوبردن هه کاریک به دروست (الصحة) یان پوچ و به تال (البطلان) سر به بابیه تی حوکمی ته کلیفی یه، به به لگی نهویه که

^۱ لیره دا تبیینی نهوه ده گریته، که له فزی (صحة) بۆ نهوا کارو کرده وانه یش به کار دیت، که پاداشتی قیامه تیان له سره و، له فزی (بطلان) بۆ نهوا کرده وانه به کار دیت، که له قیامه تدا سزایان له سره، ثیر چونه که نهوا کرده ویه پرستش بیت، یان مامه له و به ته ما بوونی پاداشت، یان به ته ما نه بوونی پاداشت له سر، به ستراوه به نیازو مه به سستی که سی موکه لاف هوه، جا نه گهر مه به سستی له و کردنی پرستشه یان نه کردنی، جی به جی کردنی فرمانی شرع بوو، نهوه پاداشت ودرده گریته، هروها له پرسى سر پشک کرندا، نه گهر که سی سر پشک کار، وای زانی که به کردن یان نه کردنی پاداشت ودرده گریته، نهوه وایو، وهری ده گریته، الشاطبی ب، ۱، ل ۲۹۱-۲۹۹.

-دروستی (الصحة)، دهگه پټنه وه بڼه وهی شـهـرـعـه لآلی کردوه، که سوود له و شته وهریگریټ، بڼه به صحیح ناوی بردووه، پوچ و به تالی (البطلان)، بڼه وه دهگه پټنه وه، که شـهـرـعـه پامی کردوه، که سوود له و شته وهریگریټ، وه که له مامه لهی دروستدا، که لاله کابرای کریار، سوود له و شته وهریگریټ، که کریویه تی و مامه لهی کردوه، و له مامه لهی به تالدا، که پامه سوود له و شته وهریگریټ، نه م پامه به بهر پرچ دراوه ته وه، که فروشتن به مهرجی په شیمانی، له لای فروشیار، له سهر پای جه ماوه ری زانایان دروسته و، دروست نیی، که کریار له ماوهی دیاری کراوی نه و په شیمان بوونه وه یهیدا سوود له و شمه که وهریگریټ^۱.

ژماره یه کی تر له زانایان پایان وایه که (الصحة) و (البطلان) سهر به نه حکامی وه وضعین، چونکه شـهـرـعـه حوکمی داوه به صحیحی نه و کرده وانهی که پایه و مهرجه کانی صحیح بوونیان پټوه یه و، هره وه ها حوکمی داوه به به تالی نه و کرده وانهی پایه و مهرجه کان (الأركان والشروط) یان تیادا هاتوته دی^۲.

نیـمـه پای دووم پټش ده خین و ه لده بڼـیـرین، چونکه له بابـه تی (الصحة) و (البطلان) دا، کردن و نه کردن و سهر پشک بوون (الفعل والترك التخيير) باسکردنیان له گزیدنا نیی، و به لکو شـهـرـعـه نه و کرده وانهی که پایه کان و مهرجه کانی دروستیان تیادایه و پټ و شوینی دروستیان له شهردا له سهر بنیات نراوه، به دروست (صحیح) ناوزه دی کردوون، و نه و کرده وانهی که نه رکان و شه رته کانیان تیادا نیی و، پټ و شوینیان له شهردا له سهر نه گپراوه ته بهر، به به تال ناوی بردوون، و نه م مانایانه ش سهرجه میان ده چنه چوار چیوهی بابـه تی (وضع)، چونکه مانای سه به بیان تیادا بهر جه سته یه و، سه به بیش به شیکه له به شه کانی حوکمی وه ضعی.

۵۹- باسی (البطلان) و (الفساد):

نه م دوو زارواوه یه، له لای جه ماوه ری زانایان یه که مانایان ه ی، به و پټناسه یه ی که هر پرستش، یان گریبه ست، یان ه لـسـوکـه و تیک، که هندی له پایه (أركان)، یان هندی مهرج (شرطی)، تیادا نه هاتبووه دی، نه وه به تاله، یان گهنه و، هیچ رشی و شوینیکی شـهـرـعی له

۱ الأمدي ب ۱، ل ۱۸۶-۱۸۷.

۲ التلویح، ب ۲، ل ۱۲۳.

سەر بنیات نانریتو، ناگیریتە بەر.

بۆ نموونە، مامەلەى شىت، بەتالە، چونکە لە یەكێك لە پایەکاندا، کە کابرای خواوەن مامەلە _ گریبەستکار _، گەرفتی تەدايە، و شیتە، یاخود مامەلەى شتى ناديار، یان مردارەووە بوو بەتالە، چونکە لە یەكێك لە پوکنەکاندا، کە ئەو شتە یە مامەلەکەى لە سەر کراوە گەرفتی تەدايە.

هەر بۆیەش مامەلەى شیت و مردارەووبوو، بە مامەلەى بەتالۆ ناوژەد کراوون، و هەر وەها بە مامەلەى خراپ (فاسد) ناوبراوە، و هەر وەها مامەلە بە نرخیکى ناديار، یان بە نرخیک کە دیاری نەکرايیت، و لە ئایندهدا بدریت، ئەمەیش دیسان بە مامەلەى بەتالۆ خراپ ناو نراوە، هەر چەندە گەرفتە کە لە هەندى لە مەرجەکانى مامەلەکەدا هەيە، و لە پوختارو شێوازدايە، نەك لە پوکنەکاندا.

حەنەفییەکان دەرژەى ئەم باسەیان بەم جۆرە خستۆتە پوو:

أ- لە پەرستشەکاندا، هەر کات پوکنیک لە ئەرکانەکانى تەبادا نەهاتە دى، وەك نوێژکردن، بەبى پکوع بردن، یاخود هەندى لە شەرتەکانى تەبادا نەبوو، وەك نوێژکردن بە بى دەست نوێژ، ئەوا ئەمە لە هەردوو حالەتەکاندا، بە بەتالۆ، خراپ (فاسد) ناو دەبریتو، هیچ بێنەمايەکیان لە شەرعدا بۆ دانانریت، و پێو شوینی شەرعییان لە سەر ناگیریتە بەر، و (باطل) و (فاسد) لە لایان، و لە پەرستشەکاندا یەك مانای هەيە.

ب- لە مامەلەدا، کە مەبەست گریبەست و هەلسووکەوتەکانە کە پەيوەندى دارن بە مامەلە کردنەو، کە هەرکات پوکنیک لە ئەرکانەکانیان تەبادا نەهاتە دى، ئەو بەتالۆ، هیچ پێو شوینیکی شەرعییان لە سەر ناگیریتە بەر، هەر وەك لە مامەلەى شیت، یان فرۆشتنى مردارەووەبوو، یان مارەکردنى ئافەرەتانى مەحرەم (کە بزانیّت مەحرەمیتى)، هەموویان بەتالۆ، جا ئەگەر سەرچەم ئەرکانەکانیان تەبادا هاتە دى، بەلام هەندى مەرج (شرط) یان، تەبادا نەهاتە دى، واتە: پوختاری دەرەووەیان گەرفتی تەبادابوو، ئەمەیش هەر بەخراپ (فاسد) ناوژەرد دەکریتو، ئەگەر کەسى گریبەستکار، هەستا بە جى بەجى کردنى گریبەستەکە، ئەوا هەندیک لە پێو شوینە شەرعییەکانى بۆ دەگریتە بەر، هەر وەك لە مامەلەکردندا بە نرخیکى ناديار، یان بە نرخیکى دواخراو بۆ کاتیکی ناديار، یاخود مەرجى خراپ (فاسد)ى، خرابیتە سەر، یاخود ئافەرەتى مارە کرايیت، بە بى شایەت، لەم حالەت گەلەداو، لە کرپن و فرۆشتنەکاندا، ئەوا مۆلکە کە دەچەسپیت بۆ کرپارو دەبیّتە خواوەنى، ئەگەر

فروشیار له سهری پازی بوو، له ماره کردنی بڼی شایه تدا، نه گهر کابرا ژنه که ی گواستبوویه،
 نهوا ماره یی هاو شیوه ی خوشک و که سه کانی نه و ژنه که شوویان کردووه، چه نده، ده بیت
 نه ونده بڼی نه میش بکات، (مهر المثل) و، له کاتی جیابونه وه شیدا ژنه که عیدده ی له
 سهره و، ده بیت به ته واکردنی عیدده وه پابه ندبیت و، په چه لکیش تیایدا دیاری ده کریت، و
 نه گهر مندالی بوو، نه و پیاوه به باوکی دیاری ده کریت، تا مافی منداله که په چاو بکریت. له م
 نمونانه وه پوون ده بیت ه وه، که گریه سستی قهلب (فاسد) له خودی خویدا هیچ پڼو
 شوینیکی شهرعی له سهر ناگیرته بهر، و نه و پڼو شوینانه ی که باسکران، بوی بهر پا
 ده کریت، له پووی جی به جی کردنی گریه سته که یه وه، چونکه جی به جی کردنه که، لای
 شهرع په چاو ده کریت، نه و دڅخه ته مومژاوییه ی که به هوی نه و گریه سته نادرسته وه
 نه نجام دراوه، بڼه وینریت ه وه، پاشان پڼو شوینی شهرعی له سهر ده گیرته بهر، و واته:
 دواي لاچوونی شوبه کان له سهری، و (الباطل) لای حنه فییه کان، نه وه یه که گرفته که ی
 بگه پڼته وه بڼی پوکنه کانی گریه سته که، واته، بڼی شیوازی گریه سته که و دوولایه نی
 گریه سته که و جینگای نه و گریه ست کردنه.

- (الفاسد)، نه وه یه که گرفته که بگه پڼته وه بڼی پوکه ش و چوڼیه تی (أوصاف) ی،
 گریه سته که، نه ک بڼی پوکنه کانی لیره دا پوکنه کانی ته واون، به لام گرفت له هندی شیوازو
 چوڼیه تیه که یدايه، وه ک، (نادیاربوونی نرخی شتی فروشراو).

بوی حنه فییه کان ده لښ، (فاسد) نه وه یه که له بڼه پرتدا، و له پوکنه کاندایا شهرعییه، و
 گرفت له چوڼیه تیه که یدايه، و (باطل) نه وه یه که نه له بڼه پرتداو نه له چوڼیه تیدا شهرعی
 نه بووه، و نییه.^۱

۶۰- کانگای راجیایی نیوان جه ماوهری زانایان و حنه فییه کان له م گیره و
 کیشه یه یاندا، له سهر دوو پرس وه ستاوه:

پرسی یه که م: نایا پڼگرتنی شهرع له و گریه سته، مانای نه وه یه که له نه حکامه
 دنیا ییه کاندایا کاری پڼی نه کریت و، هر که سیش هر کاری پڼی بکات، له پوڅی په سلاندا له
 سهری تاوانباره، یان نه وه یه که له هندی له نه حکامه دنیا ییه کاندایا کار پڼکراوه، و کاری

^۱ تیسیر التحریر، ب، ۲، ل ۳۹۱ و دواتر، الأمدي ب، ۱، ل ۱۸۷، و هروه ما پروانه (کشاف القناع)، ب، ۲،
 له و دواتر، (السرچ الکبری)، للردیر ب، ۲، ل ۶۰، بدائع الصنائع، للکسانی، ب، ۵، ل ۲۹۹ و دواتر، حاشیه
 البجیرمی، ب، ۲، ل ۲۲۲ و دواتر، (الکنز للزیلعی، ب، ۴، ل ۶۰-۶۱، و مقدمات ابن رشد، ب، ۲، ل ۲۱۳ و دواتر.

له سەر پایى ده کړیت، و سهره پای نه وهی که بکه ره که ی تاوانباره، له پوڅی دوايدا؟
 پرسى دووهم: نایا نه و پښتگرنه له و گړیبه سته له بهر نه وهی که له نه سلدا گرفتى
 تیا دایه، وهك پښگرتن له هر گړیبه سته له بهر نه وهی که گرفت له چوڼیه تی
 (أوضاع) له کانیدا هیه، نهك له پایه (أركان) له کانیدا، به و مانایه ی که نه و پښگرتنه له هه دوو
 حاله ته که دا چوڼیه که و، هیچ کامیان هیچ پوڅو شوینیکى شه رعییان له سهر ناگیریته بهر؟
 یاخود له نیوانیاندایا وازی هیه؟

به لām جه ماوهری زانایان، دهر باره ی پرسى به که م ده لاین: که پښگری کردنى شروع له هر
 گړیبه سته مانای نه وهی که هر کات هاته بوودان، به شه رعى ناژمیردیت، و هیچ پوڅو
 شوینیکى شه رعى له سهر ناگیریته بهر، و بکه ره که شى له پوڅی دوايدا توشى سزای
 په یوه ردگار ده بیته وه، و دهر باره ی پرسى دووهم ده لاین، نه و پښگرتنه (نهی) کردنه له
 هه دوو حاله ته که دا چوڼیه که، نه و نه هی کردن و پښگرتنه ی که په یوه ندی به گړیبه سته که وه
 هیه، له بهر نه وهی که گرفت له نه سلو نه رکانی گړیبه سته که دا هیه، یان له بهر نه وهی
 که نه هی به که ی گرفت له و ه صفو چوڼیه تیبه که یدا هیه، جیاوازیان نیو، له هه دوو
 حاله ته که دا گړیبه سته که به پوڅو لښکراو نه ژمار ده کړیتو، هیچ پوڅو شوینیکى شه رعى له سهر
 ناگیریته بهر.

به لām حنه فییه کان، دهر باره ی پرسى به که م ده لاین، نه و نه هی کردنه پوڅو شوینى
 شه رعى له سهره و، کردنى تاوانه به لām به هه میشه یی گړیبه سته که ی به به تال نا هینریته
 نه ژمار.

و دهر باره ی پرسى دووهم ده لاین: نه گهر نه و نه هی کردن و پښگرتنه پوڅو گرفتیکى وا
 بکه پښته وه، که په یوه ندی به پوکنه کانی گړیبه سته که وه هه بیته، نه وه مانای نه وهی که
 گړیبه سته که به تاله و، هر کات پراکتیزه کرا، هیچ گرینگییه کی پوڅو نادریتو، ثیعتیبارى
 نییه، وهك، فروشتنى مرداره وه بوو، و مامه لای که سى شیتو، نه گهر نه و نه هی کردنه
 په یوه ندی به گرفتیکه وه بوو، که له چوڼیه تی (أوصافى)، گړیبه سته که دا هه بوو، نه وه نه و
 گړیبه سته گن و په نه (فاسد) ه، و هه لئاوه شیتته وه، و هه ندی پوڅو شوینى شه رعى له سهر
 ده گیریته بهر، به لām گنده لى تیا دا به کار هینراوه.^۱

^۱ بپروانه (المستصفي)، ثیمامى غزالى، ب، ۱، ل ۶۰-۶۱، و ب، ۲، ل ۹ و دواى نه ویش.

﴿به‌شی دووهم﴾

باسی (الحاکم: یاسادانه‌ر)

٦١- له پێناسه‌ی (حوکم) دا، ئه‌وه‌مان درکاند، که بریتی به‌ له‌ و کاروکرده‌وانه‌ی که حیتایی خوای په‌روه‌رگار داوای ده‌کات، په‌یوه‌ندی هه‌یه، به‌کاروکرده‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که هه‌شتوونه‌ته‌ سنوری ته‌کلیدی شه‌ری (مکلف) ئیتر له‌ پووی داواکردن (طلب) بیټ، یان له‌ پووی سه‌رپشکردن (تخییر)، یان له‌ پووی دانان (وضع) هه‌وه، بیټ.

ئه‌م پێناسه‌یه‌ش ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات، که سه‌رچاوه‌ی ئه‌حکامه‌کان له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا، ته‌نها خودی زاتی په‌روه‌رگار خۆیه‌تی، که‌واته‌ له‌ سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه، ته‌نها خوای په‌روه‌رگار، سه‌رچاوه‌ و چاوگی حوکم و یاساکانه، حوکم و شه‌رع ته‌نها ئه‌و حوکم و شه‌ریعه‌که‌ خودا داینا بیټ، و ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی قورئانی له‌ سه‌ره‌ و کۆرایی ئه‌هلی ئیسلامی له‌ سه‌ره، وه‌ک قورئان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾، یاساو پێسا دانان، ته‌نها ه‌ی په‌روه‌رگاره‌ و به‌س، و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾^١، حوکم به‌س بۆ خودایه، و ئه‌و سه‌رچاوه‌ی تاق و ته‌نهای ده‌رکردنیه‌تی، و له‌ سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه، حوکم کردن به‌غه‌یری ئه‌مه‌ی په‌روه‌رگار ناردوویه‌تی، که قورئانه، کوفره، چونکه به‌س په‌روه‌رگار مافی یاسا ده‌رکردنی هه‌یه، و غه‌یری ئه‌و یاسا بۆ دانراوه، و یاسادانه‌ر نییه، وه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾^٢، هه‌ر که‌س حوکم به‌وه‌ نه‌کات، که خودا ناردوویه‌تی که قورئانی پی‌وژه، ئه‌وا کافره‌ و له‌ ئیسلام چووه‌ته‌ ده‌ریژ، ته‌نانته‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی پی‌غه‌مبه‌رانیش، ته‌نها گه‌یاندن و بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامه‌کانی په‌روه‌رگاره‌ و، کار و ئه‌رکی سه‌ر شانی موچه‌هیده‌کانیش ناساندنی ئه‌و ئه‌حکامانه‌یه‌ و، پوونکردنه‌وه‌ و ده‌رخستنیانه، له‌ پێی ئه‌و په‌یپه‌ و پێسا گه‌له‌وه‌ که زانستی نوصولی فیهقه‌ دایناون.

٦٢- که کۆرایی (إجماع) یکی، پیکه‌یتراو و به‌ستراو هه‌یه، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که ته‌نها (یاسا دانه‌ر: حاکم) خوای گه‌وره‌یه، به‌لام لیڤه‌دا زانا یان له‌ پرسیتکا پاجیبایان هه‌یه، که ده‌توانین

١ الأنعام: (٥٧)، یوسف: (٤٠)، (٦٧).

٢ الأنعام: (٦٢).

٣ سورة المائدة: (٤٤).

به دوو په همد دهری بېړین:

یه کهم: ئایا حوکم و یاساګانی په روه ردګار، ته نها له پټی په یامبه رانه وه دهناسرین و دهنانرین؟ یاخود عقل ته نها خوی و به سر به خوی دهنانیت په ی ببات پټیان؟ و نه م پرسه له سر چ بنه مایه که؟

دووه م: نه ګر عقل بوی ده ګریت، که به بی په یامبه ران په ی به حوکم و یاساګانی خوی ګه وره ببات، ئایا نه وه سترګدن و په ی پی بردنه چوار چپوه و شیوازی ته کلیف تیایدا بهر جهسته ده بیت؟ و به ګرډنی له لایه ن بګره که وه، نه و که سه تووشی ستایش یان سر زه نشت ګرډن ده بیت له دنیا دا؟ و پاداشت یان سزا وهرده ګریت، له پوژی قیامه تدا به هوی ګرډن یان نه نجام نه دانیه وه؟ زانایان له م دوو پرسه دا پاجیاییان هیه و، نیمه به م شیوازی لای خواره وه، قسه و پاګانیان ګورت و پوخت ده کهینه وه، و دوی نه وه یش پای پاستر له م باره یه وه ده ینین و ده خینه پرو:

۶۲- گفتی یه کهم: که می م زه بی موخته زیله و ګروپیکه له زانایانی م زه بی

جه عفری:-

پوخته که ی نه وه یه که کارو ګرده وه، له خود زاتی خویدا چاکی و خرابی تیادایه و، عقل دهنانیت به سر به خوی، هست به چاکه و خرابی زور له کارو ګرده وه کان بکات، له پوانګه ی صیفاته ګانی نه و کارو ګرده وانه وه، و له پوانګه ی دهره اویشته سودمده و زیانغه ده ګانی وه په ی پی دهبات، که تا چند به رژه وندی تیادایه و، تا چند خرابی لی ده که ویتنه وه، نه م هست ګرډن و په ی پی بردنه له سر نه م ګه یانندن و بلاو ګرډنه وه په یامبه ران نه وه ستاوه و عقل خوی دهنانیت، چاکه و خرابه زانین دوو شتن که په یوه ندیان به عقل وه هیه نه که به شرعه وه، واته: نه و زانین و هست ګرډن و په ی پی بردنانه له سر شرع نه وه ستاون، و به لکو له سر عقل و ژیری وه ستاون و، حوکمی خوی په روه ردګار یش

^۱ دهرباره ی نه م یاسه بپوانه نه م کتیب ګله، (مرقاة الوصول، و حاشیة الأزهری ب۱، ل۲۶۷ و دواتر (مسلم الثبوت و شرحه فواتح الرحمت) ب۱، ل۲۵ و دواتر (المستصفی) سی، نیمامی غزال ب۱، ل۵۵ و (ارشاد الفحول) سی، نیمامی شهوګانی ل۶ و دواتر (التوضیع و شرحه التلویح) ب۱، ل۱۷۲ و دواتر، و له کتیب ګانی م زه بی جه عفری بپوانن کتیبی (القوانین) سی، نه بو قاسمی ګه یلانی، و (الفصول فی الأصول) سی، الشیخ محمد حسین رجیم و التقریرات التائینی، ب۲، ل۲۴ و دواتر، و (الأرائک) سی، شیخ مهدی ل ۱۲ و دواتر .

موریکو موافقی نه و شتانه یه که عقل پهی بردووه یان پهی دهبات پییان، له پووی چاکی و خرپه وه، و نه وهی عقل به چاکی زانی، نه وه له لای خوای گه ورهیش چاکه و، له سهر مرقو پیوسته نه نجامی بدات و، به کردنیشی ستایش و پاداشت وهر ده گریئت و، که نه نجامیش نه. شایسته ی سهر زه نشست کردن و سزایه و، نه وهی که عقل به زانست و خرابی دانا، نه وه ی خوای په روه ردگاریش خراپه و ناشرینه و، له سهر مرقو پیوسته که وازی لی بهینیت، و بی دور بکه ویته وه، و که نه نجامیشی نه دا، شایسته ی ستایش و پاداشت و که نه نجامیشی نه. شایسته ی سهر زه نشست کردن و سزای خواجه.

بویه نه حکامه کانی شهرع له پوانگه ی خاوهنی نه م بیرو راگه له وه نه وه یه که نه و نه حکامه نه رعییانه کاتیک به رپا ده بن و دین، که هوریک و گرنجاو بن، له گه ل نه ویدا که عقل هستی پیکردووه په ی پی بردووه، له پووی چاکی و خرابیه وه و، نه وهی که نه عقل به چاکی دانا وه، نه و شهرعیش داوای کردووه که نه نجام بدریئت و، داوای نه کردووه که نه نجام بدریئت و، داوای نه نجام دانیشی نه کردووه و، نه وهی که عقل پهی نه بردووه، به چاک سوون، بیان خراپ بوون و، بوی یه کلایی نه بخته وه، وه که له هندی له په رسته شه کاندواو چونیه تی نه نجامدانیاندا هیه، نه و فرمان کردن یان فرمان نه کردنی شهرع تیا یاندا، پووی چاکی یان خرابی نه م کرده وه نادیارانه دهر ده خات، له سهر نه م بنه مایه، نه وه یان به رپا کردووه، که مرقو خاوهن ته کلیف و نه رک له سهر شان، پیش ناردنی په یامبه ران و، یان بینش نه وهی بانگه وازی بگاته لا، نه وه له سهریه تی و له سهری بووه، که نه و شتانه ی عقل نه باشی زانیوه، نه نجامی بدات، ده بیئت نه نجامی دابیئت و، نه وهی له لای عقل خراپ بووه، نه بیئت، وازی لی هینا بیئت، چونکه نه وه خوی حوکی خوای په روه ردگار و، ته کلیفی بهر پرسپاریتی و محاسبه و، پاداشت و سزای له سهر نه و کارانه بق دپته نه ژمار.

۶۴- گفتی دووهم: پای نه شعریه کانی له سهره، واته: په پره وانی نیمام نه بواحه سهری علی کوری نیسماعیلی نه شعری و، نه و شهرع زانانه ی که له پای نه مان بوون و، هره وه نه م گفته بیرو پای جه ماوهری زانایانی ثوصلی فیهیشتی له سهره.

پوخته ی نه م پایه نه وه یه که عقل به ته نه خوی توانای هه ستر کردن به حوکی خوای نییه و، ناتوانیت به سهر خوی په ی پی بیات، به لکو هره ده بیئت به هو ی په یامی په یامبه ران و راگه یان دنی نه وان بیزانیت و هستی پی بکات، چونکه کار و کرده وه کان له خود و زاتی خو یاندا چاکه یه کی سروشتیان تیا دا نییه، تا په روه ردگار فرمان بکات به کردن و دان

بنیت به چاکه‌ی نه و کاره‌دا، هه‌روه‌ک چۆن کارو کرده‌وه‌کان له‌خودی خۆیانداو، له‌زاتیاندا خراپ‌نین، تا په‌روه‌ردگاردا وا بکات، ده‌ستیان لێ هه‌لبگیریت، و ئیراده‌و ویستی خوای گه‌وره‌ په‌هایه (مطلق)ه، و هه‌یج شتی‌ک نییه، مه‌رجدارو سنوردارو کۆت و په‌یوه‌ندداری بکات، بۆیه کارو کرده‌وه‌ی چاکه، نه‌وه‌یه که شه‌رع داوای کردووه، نه‌نجام بدریئتو، کارو کرده‌وه‌ی خراپیش نه‌وه‌یه که شه‌رع داوای کردووه، نه‌کریئتو، لیتی دووره‌ په‌ریز بینو، کارو کردووه‌ پێش فه‌رمان کردنو به‌رگرتن (أمر و نهی) شه‌رع، نه‌چاک بووه‌و، نه‌خراپو، کارو کرده‌وه‌که به‌چاک دانرا، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که شه‌رع به‌چاک داناووه‌و، نه‌ک له‌خودی خۆیدا چاک بێتو، که شه‌رعیش نه‌هی لێک‌کرد، ئیتر نه‌و کاره‌ ده‌بیته‌ خراپ، نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی که له‌خودی خۆیدا خراپ بێتو، کارو کرده‌وه‌کان بالانسی چاک‌و خراپ‌ی خۆیان له‌شه‌رع وه‌رده‌گرن، نه‌ک له‌خودی خۆیان.

له‌پوانگه‌ی ئهم بئه‌ماگه‌له‌ی سه‌روه‌و، ده‌زانریئت، که پێش ناردنی په‌یامبه‌ران خوای گه‌وره‌ هوکمی چاک‌و خراپ‌ی به‌سه‌ر کارو کرده‌وه‌کاندا نه‌داوه، بۆیه که په‌یامبه‌ریک نه‌هاتبیئت، که هوکم و یاسا‌کانی خودا به‌خه‌لک بگه‌یه‌نیئت، بۆیه هه‌یج هوکمی‌ک نه‌به‌چاک، نه‌به‌خراپ، به‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیاندا نادریئتو، هه‌یچیان له‌سه‌ر پێویست (واجب) نابیئتو، هه‌روه‌ها هه‌یج کاریکیان له‌سه‌ر چه‌پام نابیئتو، هوکمیش له‌سه‌ر شته‌کان نه‌دراو، یه‌کلایی نه‌بوویه‌وه، ته‌کلیفیش له‌سه‌ریان دانانریئتو، که ته‌کلیفیش نه‌بوو، لێپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ناکریئت، له‌سه‌ری و هه‌یج ستایش یان پاداشت و سه‌رزه‌نش‌ت و سزایه‌ک وه‌رناگرن.

٦٥- گفتی سبیه‌م: که ئه‌مه‌یشیان پای ئه‌بو مه‌نصور موحه‌ممه‌دی کوپی موحممه‌دی ماتوریدییه‌و، لێکۆله‌رانی مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی‌و، هه‌ندی له‌زانا‌یانی ئو‌صولیش به‌لای ئهم پایه‌دا چوونو، هه‌روه‌ها گروپی‌ک له‌جه‌عه‌فرییه‌کان و خه‌لکی تریش هه‌ر ئهم پایه‌یان هه‌لبژاردووه‌.

پوخته‌ی ئهم پایه‌ش نه‌وه‌یه که کارو کرده‌وه‌کان چاک‌یشیان هه‌یه‌و خراپ‌یشیان هه‌یه‌و، له‌نۆربه‌ی کاره‌کانداو، له‌پوانگه‌ی سیفه‌ت و چو‌نیه‌تی نه‌و کاره‌وه‌و، هه‌روه‌ها له‌پوانگه‌ی لایه‌نه‌چاکه‌و خراپه‌کانی نه‌و کارانه‌وه‌ ده‌توانریئت عه‌قل هه‌ست به‌نۆریان بکاتو، په‌ی بیات پێیان، که چاکن یان خراپن، به‌لام ئه‌مه‌ ناکاته‌ نه‌وه‌ی که عه‌قل شتیکی به‌چاک زانی، ئیتر شه‌رعیش فه‌رمان بکات، به‌چاک‌بوونی نه‌و شته‌و بریاری له‌سه‌ر بدات، و هه‌روه‌ها ناکاته‌ نه‌وه‌ی که فلان کار به‌عه‌قل خراپه‌، ئیتر شه‌رعیش به‌خراپ‌ی بزانیئت، چونکه عه‌قله‌کان هه‌ر چه‌نده‌ تێرو پێگه‌یشتووبن، هه‌ر له‌کورتی ده‌ده‌نو، هه‌رچه‌نده‌ فراوان بن، هه‌ر ناته‌واون، و

نه و کاره‌ی سهره‌وه‌یان پی هه‌لئاسوپئ، و له‌م پروانگه‌یه‌وه شه‌وه له‌م باره‌یه‌وه ده‌توانرئیت بگوترئیت که شه‌وه‌یه که شه‌وه‌ی که له کارئیکا ده‌قل پی پی بکات که چاکه، شه‌وه‌ی پی بردنه‌وه و له و کاره ده‌کات، که گونجاو بیئت، بۆ شه‌وه‌ی که شه‌رع به چاکه بزانئیت، و هه‌روه‌ها شه‌وه‌ی که ده‌قل ناشکرای ده‌کات، له کارئیکا که فلان لایه‌ن خراپه، شه‌م زانین و ناشکرا کردنه‌یش و له و کاره ده‌کات، که ئیتر شه‌رع بریار له سهر خراپه‌ی شه‌وه کاره بدات و ناگوترئیت و نابیئت بگوترئیت، که چاکه و خراپه (الحسن والقبح)، خۆیان پیویستی‌کاری شه‌وه‌ن، که ده‌بیئت بۆ هه‌ر کارئیک له پروانگه‌ی شه‌وه‌وه حوکمی (شه‌م و) (نه‌می) په‌روه‌ردگار له سهریان ده‌ربکرئیت، (شه‌مه وانییه، و حوکمی خودا مه‌رج و په‌یوه‌ندی قبول ناکات، و خودا خۆی حاکمی موته‌له‌قه).

له‌م پروانگه‌یه‌وه بیئت، حوکمی خوای گه‌وره ته‌نها له پئی په‌یامبه‌ران و په‌یامه‌کانیاوه ده‌زانرئیت، و بی شه‌وان هه‌ستی پی ناکرئیت و بۆیه پیش ناردنی پیغه‌مبه‌ران و پیش گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌که‌یان خودا فه‌رمانی داناوه. به‌سهر کار و کرده‌وه‌ی مرۆفه‌کانه‌وه، که حوکمیش نه‌بوو، دیاری نه‌کراوو، ئیتر ته‌کلیفیش له ئارادا نابیئت و، که ته‌کلیفیش بوونی نه‌بوو، بۆیه پاداشت و سزایش له سهر شه‌وه کار و کرده‌وانه داناوئیت.

گفت و رای هه‌لبژێردراو:

گفتی سینه‌م، گفتی هه‌لبژێردراو باشتره (أرجح)، به‌پیی به‌لگه‌ی قورئان و، به‌لگه‌ی ده‌قل، جا سه‌باره‌ت به‌ به‌لگه‌ی قه‌رئان، ئایه‌تی زۆره‌ن، که به‌لگه‌ی له سهر شه‌وه‌ی که خوای گه‌وره فه‌رمان به‌و شتانه ده‌کات، که باش و چاک و، پی ده‌گرئیت، له‌و شتانه‌ی که خراپ و، پیش شه‌مه‌وه‌ی نه‌می کردن له کار و کرده‌وه‌کان، خودی کار و کرده‌وه‌کان چاک و خراپه‌یان تیادا جێگیر بووه، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له قورئانی پیروژدا ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾، واته: خودای په‌روه‌ردگار فه‌رمان ده‌کات، به‌ دادگه‌ری و چاکه کردن و سیله‌ی په‌حم و چاکه له گه‌ل خه‌زم و که‌سو و کار و، پی ده‌گرئیت له هه‌موو کارئیکی خراپه و دژوو سته‌م و له سنوور ده‌رجوون، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾. واته: فه‌رمانیان به‌ چاکه پی

١ النحل (٩٠).

٢ الاعراف (١٥٧).

دهكاتو، له شتى خرابو ناپه سندن پټيان لږ ده گړيت، و هه موو شتېكى پاك و خاوينيان بڼ
حه لال ده كات، و هه موو شتېكى پيس و زيان به خشيان لږ ياساغ ده كات.

بڼه نه وهى كه شرع فرماني كړدوه، به نه نجامداني له بهر دادگه رى، چاك و پاك و
جوان بوونيه تى، و نه وهى كه شرع پټى گرتووه له كړنى، له بهر خرابى و ناپه سندن و له
سنوور دهرچوونيه تى، و نه وهى له شتى پاك بڼى هه لال كړدوون و له شتى خراب كه ه پامى
كړدوه، سهرجه م هم سيفه و خه سله ته جوان و خراپانه، له خودى كړده وه كاندا جيگير
بوون، پيش هاتنى ده قى شهرعې له سهريانو، نه مېش به لگه و دځكې مېننه له سهر نه وهى
كه كارو كړده وه كان له خودى خوياندا (ذاتيا) چاكن، يا خود خرابن.

له م نيوه نده داو به پټى پټويست عه قلىش هه ست ده كات به چاكه ي هه ندى كړده وه و
خراپه ي هه ندى كړده وهى تر وهك زانين و هه ستر كړن به وهى كه دادگه رى و پاستگويى
دووكارى جوانن، و سته م درو كړن دوو كړده وهى خرابن، به لام حوكمى خوداى مهن له
سهر نه مانه ته نها له پټى پټغه مبه رانه وه ده زانريت، بڼه هر كارېك كه پټغه مبه ريك په يامى
خوای له سهر دهر نه برپييت، كه حوكمه كه ي چييه؟ به كارو كړده وه و هه ستنى خه لك
حه لال و حرامى نه و كار ه ناچه سپيت، وهك په روه ردگار له قورشانى پېرژدا ده فرمويت:
﴿وَمَا كَأُْمَعِدِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾^۱ واته: نيمه توله و سزای هيچ خه لكېكمان نه داوه، هه تا
په يامبه ريكمان بڼ نه ناردين، تا پټيان بڼ پوښ بكا ته وه، كه واته پيش ناردينى پټغه مبه ران و،
پيش گه شتنى بانگه وازه كه، سزادان له سهر كړده وه نبيو، كه سزايش نه بوو، ته كليفيش
نبيو، كه ته كليفيش نه بوو، نه و حوكمدانى خوداى مهن به سهر چاكى و خرابى
كړده وه كاندا نابيتو، داواى كړن يان نه كړن يان سهر پشك بوون له نيوان كړن و نه كړندا
ناكات، نه م و ته يه ي نيمامى شه و كانى چهنه جوانه؟ كه له م باره يه وه ده فرمويت: نكولئ
كړدنې نه و پرسه ي كه پاى واى تيا دايه، كه ته نها عه قل ده توانيت چاكه و خراپه ي
كړده وه كان هه ست پټ بكاتو، يه كلایى بكا ته وه، نه وهك دهره نجامى كار ه كان، نه م
قسه يه كى بڼ به لگه و دهماروى و نكوليكار و بڼ بنچينيه يه و هه روه ها ناتوانريت نه وهى
په سندن بكريت، كه گوايه عه قل ده توانيت، هه ست به وه بكاتو، په ي به وه ببات، كه فلان
كړده وهى چاك پاداشت دهره و، فلان كړده وهى خراپه سزاده روه و، دواچار نه وهى كه عه قل
په ي دهبات پټى نه وهى كه فلان كارى چاك بكه ركه ي ستايش ده كريت و، فلان كارى خراب

نه نجامده ره گه ی سر زه نشته ده کړیتو، له نیوان هم پرسه و هم پاداشت و سزاداریبه ی کرده وه کاندای هیچ په یوه ندی و پیکه وه به سترانیک بوونی نیه.

٦٧- بهرهم و دهره نجامی هم راجیاییه:

له دهره نجامی هم راجیاییه له سر به چاک دانان، یان به خراپ دانانی کرده وه، هم دوو بهرهم و دهره نجامی خواره وه مان ده ست ده که ویت:

یه که هم: هر که سې بانگه وازی ئیسلام، یا خود بانگه وازی پیغه مبه رانی نه گه شتیتته لا، به شپوه یه کی گشتی، نه وه له لای گروپی موعته زیله له سر کارو کرده وه کانی لیپرسینه وه و هلویسته ی له سر ده کړیت، چونکه لئی داوا کراوه، که هر شتی عقل به چاکی زانی، ده بیت بیکات، و هر شتی عقل به خراپی زانی ده بیت دهستی لئ هه لېگریته و نه مهش حوکم و یاسای خوی په روه ردگار.

له لای نه شعریه کانه و ماتوړیدی کانه و هاوړا کانیان نه وه یه که هر که سې بانگه وازی نه گه شتیتته لا، نه لیپرسینه وه و نه سزای له سر نییه.

دووه م: له دوی هاتنی شریعتی ئیسلام، هیچ راجیایی نییه له نیوان زانا یاندا، له ویدا که حوکمی خودای مه زن، به هوی نه و یاساو و پساو شت گه له وده زانریتو، ده فامریت، که خودا له کتیبه که پیدا باسی کردو وه، هیناویه تی، یا خود له ناو سوننه و فرموده ی پیغه مبه ردا (ﷺ) هاتو وه، هر دوو کیشیان، واتنه قورشان و سوننه ت، له لایه ن پیغه مبه روه (ﷺ) بللو کراونه ته وه، گه یه ندراون.

به لام نه گهر له پرسیدکا حوکمی شریعت نه هاتبوو، نه و به پای گروپی یه که م (نه وانه ی که ده بیژن عقل چاک و خراپه کانه لیک جوئ ده کاته وه)، نه مانه ده لئین، عقل سرچاوه ی نه حکامه کانه، واتنه پرسه ی که له شریعتا حوکمی له سر دیاری نه کراوه و نه هاتو وه، نه گهر عقل به چاکی زانی نه وه واجبه جی به جی بکړیت، و نه گهر عقل به خراپ زانی، نه وه کردنی حه پامه، چونکه حوکمی خوی په روه ردگار له کارو کرده وه کاندای له سر بنه مای (چاک: حسن) و (خراب: قبح) سی، نه و کرده وانه وده ستاوه، و هر رکات و له هر پرسیدکا حوکمی شریعتی له سر نه هاتبوو، نه وه مانای نه وه یه که شریعت مؤلته تی داوه پیمان، که بگه رینیه وه بولای عقل، تا نه و له سر بنه مای چاکی و خراپی کاره که بریارمان بول بداتو، له سر پای گروپی دووه م و سییه م، عقل سرچاوه ی حوکمه کانه نییه و، به لک و حوکم له سرچاوه جیگیره کانی فیهقه وه وده دگیریت، که بیگومان، عقل له نیو نه و سرچاوانه دا وه که سرچاوه ی هه لپینجانی حوکم دیاری نه کراوه و نه هاتو وه.

به‌شی سییه‌م

(باسی المحکوم فیه: حوکم له سهر دراو)

٦٨- المحکوم فیه: نه‌شته‌یه‌که بریارو خیتابه‌ک‌ی شرع له سهری هاتوووه، پی‌وه‌ی په‌یوه‌سته، و نه‌گه‌ر نه‌و خیتابه‌ی شرع له حوکم‌یک‌ی ته‌کلیفیدا بوو، نه‌وه نه‌و شته حوکمی له سهر دراوه، کرده‌وه‌یه‌کی پراکتیکی (فیع‌ل)ه، به‌لام نه‌گه‌ر حوکمه‌که (وه‌ضعی) بوو، ته‌کلیفی نه‌بوو، نه‌وه‌بۆی هه‌یه، شته حوکم له سهر دراوه‌که (فیع‌ل: کرده‌وه) بیت، له سهر شانی که‌سی موکه‌لله‌ف، وه‌ک له گرتبه‌ستو، تاوانه‌کاندا هه‌یه، و جاری وایش هه‌یه، که کارو فیع‌ل نییه، له سهر شانی موکه‌لله‌فو، به‌لکو بق فیع‌له‌که ده‌گه‌پتته‌وه و به‌س فیع‌ل نییه، وه‌ک بینینی مانگ له په‌مه‌زاند، که شرع کردویه‌تیه هۆکارو سه‌به‌ب بۆ گرتنی پۆژووی په‌مه‌زان، و پۆژو ویش کاری سهر شانی که‌سی موکه‌لله‌فه، و کرده‌وه‌یه‌که که نه‌نجامی ده‌دات، جا (مَحکُوم فیه) هه‌روه‌ها (مَحکُوم به‌)یشی، پی‌ ده‌گوتریت، به‌لام ناوانانی یه‌که‌م بالاترو له پیشتره^١.

له‌م فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگادا که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ نه‌و واجبی بوونی زه‌کاته‌ی که له‌م حوکمه‌وه ده‌ستمان که‌وتوووه، به‌هۆی نه‌م حوکمه‌و فه‌رمانه‌وه زانیومانه که زه‌کاتدان واجبه‌ په‌یوه‌سته به‌ کاری سهر شانی که‌سی موکه‌لله‌فه‌وه، که دانی زه‌کات، و نه‌م په‌یوه‌ست بوونه دانه‌که‌یشی واجب کردوووه.

که خوا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ﴾^٢، نه‌و چه‌پام بوونه‌ی که له‌م حوکمه‌وه ده‌ستمان که‌وتوووه په‌یوه‌سته به‌ کارو فیع‌لی موکه‌لله‌فه‌که‌وه، که کاری داوین پیسی یه‌و، نه‌م په‌یوه‌ستیشه کاره‌که‌ی چه‌پام کردوووه.

هه‌روه‌ها که په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت ﴿إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾^٣، نه‌و مه‌ندوب و باشیبه‌ی که له‌م حوکمه‌وه ده‌ستمان ده‌که‌ویت، په‌یوه‌سته به‌کارو فیع‌لی موکه‌لله‌فه‌وه، که نووسین و یاداشتکردنی قه‌رزه، و نه‌و په‌یوه‌ستیه نه‌م کاره‌ی کردوته

١ تیسیر التحریر، ب، ٢، ل ٣٢٨.

٢ الأسراء (٣٢).

٣ البقرة (٢٨٢).

مەندوب، و ھەروەھا کە قورئان دەفەرمویت: ﴿وَلَا تَيْمَمُوا الْخَيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ﴾^۱، ئەو کەراھەت و خراپییەکی کە لەم ھۆکمەوە وەرمان گرتووە، دەستمان کەوتوو، پەيوەستە بەکاری موکەللەفەو، کە بەخشین شتی پێسو خراپەو، ئەم پەيوەستە کارەکی مەکروھ کردوون، ھەروەھا خوای مەزن دەفەرمویت: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ﴾^۲. ئەو ھەلال بوونەکی کە لەم ھۆکمەوە دەفەو دەستمان کەوتوو، پەيوەستە بەکارو کردەو، و فەعلی کەسی موکەللەفەو، کە بلایبوونەو پەسەر زەویدا، و پۆشتنی ھەموو کەسێکە بەدەم کاری خۆیەو، و ئەم پەيوەست بوونەو، کە کارەکی ھەلال کردووە. زانایانی ئوسولی فەقھ، سەبارەت بەو کردەو و فەعلانەکی کە تەکلیفەکە پەيوەستە پێیانە، لە دوو پەھەندەو قسەیان لە سەر کردووە.

- پەھەندی یەکەم: لە پووی مەرچەکانی ئاستی دروستی ئەو تەکلیف کردەو.
 - پەھەندی دووھەم: لە پووی ئەو لایەنەو کە ئەو فەعل و کردەوانەکی خراوەتەلا.
- و ئێمە لەم کتێبەدا، لە سەر سەرچەم ئەو پەھەندانە و ھەر یەکە لە بەشە باسی خۆیدا لە سەری دەدوین.

﴿بەشە باسی یەکەم﴾

مەرچەکانی ئاستی دروستی ئەو تەکلیفەو، کە کراوە بۆ ئە نجامدانە کارێک، یاخود مەرچەکانی ھۆکم لە سەر دراو.

٦٩- لە کردەو کەدا چەند شتێک بە مەرچ گیراون، تا ئەو تەکلیفە لە جێگای خۆیدا بێت، دروست بێت، کە ئەو مەرچانەیش بریتین لە:

یەکەم: دەبێت ئەو کارو کردەو، لە لایەن کەسی موکەللەفەو زانراو بێت، زانیاری تەواوی لە سەری ھەبێت، ئەو ئاستی زانین و زانیارییە دەبێت، ئەو نەندە زۆر بێت، کە ھانی بدات، لە سەر ئە نجامدان و جێ بە جێ کردنی، بەو شێوازەو کە داوای لێکراوە بیکات، بۆیە تەکلیف خستە سەر شانی موقوف بە کردنی کارێک کە نایزانیت، دروست نییە، بۆیە ئەو

١ البقرة (٢٦٧).

٢ الجمعة (١٠).

ته‌کلیفانه‌ی که قورئان به گشتی (مجمل)‌سی، باسی کردووه، وه‌ک نویتژ کردن و زه‌کاتدان، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به جوریک پوونی کردوونه‌ته‌وه، که نه‌و نادبیری و کورتبیری و گشتی بوون (مجمل)‌بی‌سی، له‌ سهر لابر دوون، چونکه نه‌مه‌ کاری پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) که پافه‌و پونکردنه‌وه‌یه له‌ سهر نه‌حکامه‌ شهرعییه‌کان، هه‌روه‌ک قورئانی پیروژ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^۱. واته: قورئانمانم ناردوته‌ سهرت نه‌ی موحممه‌د، تا بویانی پافه‌و شی بکه‌یته‌وه، مه‌به‌ستیش له‌ زانیاری (علم)، که له‌ سهر‌وه‌ه باسمان کرد، که ده‌بیئت، موکه‌لله‌ف هه‌بیئت، به‌شته‌کان، نه‌وه‌یه که ده‌بیئت له‌ خودی خویدا نه‌و زانیارییه‌ی هه‌بیئت، یاخود بتوانیئت به‌ ده‌ستی به‌یئنیئت، و توانای هه‌بیئت، بۆ خۆی یان به‌ هۆی شت و ئامرازکی تره‌وه، زانیاری په‌یدا بکات، له‌ سهر نه‌و شته‌ که ته‌کلیف کراوه، بیبکات، وه‌ک نه‌وه‌ی که پرسیار له‌ زانایان بکات، له‌ سهر نه‌و شته‌و له‌ سهر نه‌و ته‌کلیفه، تا شاره‌زابیئت له‌ سهری، یاخود نیشانه‌و ئامراز هه‌بن، له‌ سهر نه‌وه‌ی که نه‌و که‌سه‌ توانای نه‌وه‌ی هه‌یه‌ شاره‌زایی له‌ سهر نه‌و شته‌ ته‌کلیف له‌ سهر کراوه په‌یدا بکات، وه‌ک نه‌وه‌ی که کابرا نیشته‌ جینی (دار الاسلام) بیئت، چونکه نه‌و جیگا و ژینگه‌ی (دار الاسلام)‌ه، جیگای زانیینی نه‌حکامه‌کانی شهرعیه‌ته، چونکه نه‌حکامه‌کانی شهرعیه‌ت له‌ (دار الاسلام)‌دا، بللون و زۆرن، و موقوف ده‌توانیئت په‌ی به‌ زانیان ببات، و بلاوی و زۆریش نیشانه‌ی زانیین و زانیاری په‌یدا کردنه‌ به‌هه‌ر شتی‌ک که زۆربیئت، بۆیه‌ شهرعزانه‌کان فه‌رموویانه: زانیاری و زانست بوون، به‌شته‌کان، له‌ سهر که‌سی‌ک که دانیشتیوی (دار الاسلام) بیئت، پیویسته‌و، به‌ پیویست و فه‌رز له‌ سهری داده‌نریئت، (واته: بیانوی نه‌زانیینی نییه).

ئینجا نه‌و قاعیده‌و بنه‌مایه‌ی که ده‌لئیت: (لا یصح الدفع بالجهل بالأحكام في دار الاسلام)، واته بیانوی نه‌زانیینی حوکمی شهرعی له‌ سهر شته‌کان، بۆ که‌سی‌ک له‌ (دار الاسلام)‌دا بژی به‌بیانوو بۆی حساب ناکریئت، نه‌م یاسایه‌ له‌ به‌ر پۆشنایی نه‌و ده‌قانه‌ی سهر‌وه‌دا گوتراوه، نه‌مه‌ش سه‌باره‌ت به‌ غه‌یری (دار الاسلام) و خه‌لکی نیشته‌ جینی (دار الحرب) راجیایی نیوان زانایانی دروست کردووه، چونکه به‌و پییه‌ بیئت، زانیینی حوکمه‌ شهرعییه‌کان بۆ نه‌وان به‌ پیویست له‌ سهریان (به‌ هه‌میشه‌یی و هه‌موو که‌سی‌ک) نه‌زانراوه، بیانوی نه‌زانیان لى^۲ وهرده‌گیریت، به‌ پاساو بۆیان دیته‌ نه‌ژمار بۆیه‌ هه‌ر که‌سه‌ له‌ غه‌یری (دار الاسلام) مسولمان بوو، و نه‌یزانی که نویتژ کردن واجبه، هه‌ر کات نه‌و زانیارییه‌ی دواتر زانی و

^۱ النحل: (۴۴).

دهستی كهوت، ئەوا قەزاكەرنەوێ ئەو نوێژانەى لە سەر نىيە، كه لە كاتى مسولمانيدا، بەلام بە نەزانينى واجيبى نوێژ نەيكردون، ياخود ئارەقى خوارد، بەلام نەيدەزانى حەپامە، كه گەپايەو سەردانى (دار الاسلام)ى، كرد، سزا نادرێت، چونكه زانيارى لە سەر ئەو حوكمە نەبوو.

ياساو قاعيدەى ئەم پرسە، لە ياسا مرقۇ كەردەكانو، شەريعتى ئىسلاميدا چونىەكه، ھەر ياسايەك بە پێگای ياسايى بلأو كرايەو، ئيتەر ئەو يە زانراو و زانياريدار دیتە ئەژمار، لە سەر كەسى موكلەلەف، بۆ نموونە وەك ئەوێ كه لە پۆژنامە يەكی فەرميدا بلأو بكریتەو، مەرج نىيە راستەوخۆ كەسى موكلەلەف بيبیتیت و بيزانیت، بەلام بلأو كەرنەوێ ئيتەر لە سەر شانى موكلەلەف حسابەو بە زانين لە سەر شانى حساب دەكریت.

۷۰- دووهم: دەبیت ئەو كارەى كه تەكليف كراو ئەنجام بدریت، لە توانای كەسە موكلەلەفەكەدا ھەبیت، كه ئەنجامى بدات و جی بەجی بكات، يان نەيكات، چونكه مەبەست لە تەكليف، گوێپايەلى كردنى فەرمانى پەرەردگارە، كه كارەكە لە دەرەوێ سنورى تواناو و دەى موكلەلەفدا بوو، ئەو كاتە بەگوێپايەلى نايەتە ئەژمارو بە لكو بەبى ھودە (عبث) حساب دەكریت، خودای مەزنو شەريعتيش دوون، لە كارى بپەودە و لە پوانگەى ئەم مەرجەى سەرەو، ئەم دوو شتەمان بۆ پوون دەبنەو:

يەكەم: تەكليف خستە سەر شان، لە شەرعدا بۆ كارێكى نەگونجاو دوو نەبەجی (مستحيل) بوونى نىيە، ئيتەر چونىەكه ئەو كارە لە خودى خۆيدا موستەحيل بىت، وەك كۆكردنەوێ دووشتى دژ بەيەك، ياخود بەھۆى شتى ترەو بويیتە موستەحيل، وەك ئەوێ كه لە عادەتى دنيايدا پوودانى نەبیتو، نامسوگەر بىت، ھەر چەندە عەقلیش پێگای پى بدات، وەك فەرين بەبى ئامرازێك وەك فەركە، يان بال، كه سوننەتى كەونى (نەريتى بوون)، بوونى شتىكى لە و جۆرە كارە بەو زانپو، كه بۆى ھەيە، پوو بدات، بەلام دواچار تەكليف كردن بە شتى نامسوگەر (مستحيل)، بە ھەردوو جۆرەكە يەو كه باسماں كرد، تەكليفەكە لە دەرەوێ سنورى توانای مرقۇ وەيەو، بۆيە شەرە داواى نەكردو، شتى موستەحيل ئەنجام بدریتو، خۆى لە تەكليفى نەبەجى بە دوور گرتو.

دووهم: تەكليف لە و شتەندا ناكريت، كه لە دەرەوێ ويستو ئىرادەى مرقۇ وەن، وەك ئەوێ كه تەكليف بخريتە سەر شان، كه كارێكى ديارينەكراو بكات، چونكه كارەكە ديارى نەكرا، لە دەرەوێ ويستو توانای مرقۇ وەيەو، ئەوێ كه مرقۇ دەتوانيت بىكات، ئەو يە

که فرمان بکات، به کاریکی دیاری کراوو ناسراو، یاخود فرمان بکات به کهسانی تر، که کاریکی دیاریکراو نه خجام بدن.

ههروه ها شتی تری له م بابته ش هه ن، وهك تهكلیف كردنه سهر كۆمه لێك شتی په یوه ست به ویزدان و دلوه كه تهوای دهرونی مرۆف كۆنترۆل دهكهن، كردوویانه و مرۆف ناتوانیت زāl بییت، به سه ریاند، و ناخی له سه ریان راهاتوو، و شته كه په یوه ندی به ناخو دهرونیانه وه هه یه، هه ر بۆیه دهرباره ی مانه وه ی شه وانه له لای كه سیك كه زیاد له ژنێکی هه یه، له فهرموده ی پیرۆزدا، له پیغه مبه ره وه (ﷺ) هاتوو، كه فهرموویه تی: (اللهم هذا قسمي فيما أملك، فلا تؤاخذني فيما تملك، ولا أملك) واته: په ره رداگارا شه وه ی له توانای مندایه، له به شی شه وانه ی هه ریه كه له ژنه كانندا، شه وتا به داد په ره رانه جی به جیم كردوو، مافی كه سیك نه داوه، به كه سیکی تر، به لا سه باره ت به و شتانه ی كه په یوه ندییان به دهرون و مه یلی دلوه هه یه، خودایه لیم نه گری، چونكه شه وه ی له توانای مندا نییه، ته نها ده سه لاتی تویه! واته: له و مه یله دلی و حه زه ی كه له دلوه هه یبووه، بۆ هه ندی له ژنه كانی و بۆ هه ندیکی تریان كه متر بووه، به لام هه رگیز شه م مه یله ی له مه یدان ی واقیعا پراكتیزه نه كردوو، له نیوانیاندا داد په ره ر بوو.

ههروه ها كه له فهرموده ی پیرۆزدا هاتوو، كه ده فهرمویت: (لا تغضب: تووپه مه به)، كه مه به ست لئی نه می كردن نییه، له خودی تووپه یی، شه گه ر هاتوو هاته دی و به وه ی شتیکی توپه كه ره وه كه مایه ی توپه یی بوو، پوویدا، كا برا تووپه بوو، به لكو مه به ست شه وه یه كه شه كه سه با دریزدانپری نه كات، له توپه ییدا، و شه ونده زیاد تووپه بییت، كه گوفتارو كردارگه لێکی له ده ست ده ربیچیت، كه نا دروست بن، به لكو پتویسته له سه ر بیده نگ بییت، تا نارام ده بیته وه، شه و پشكۆی توپه ییه له دهرونیدا ده كۆژیته وه، هه ره كه له سه ر مرۆفیش پتویسته له و شتانه دور بكه ویته وه، كه توپه یی شه كه سه ده ورۆژین، و ئیتر ناتوانیت خۆی كۆنترۆل بکات، بۆیه سه رجه می شه م كاره په یوه ندیدارانه ی كه ده توانیت بیانكات، له سه ری پتویسته كه بیانكات، تا نه كه ویته ناو شه و كاره نادرستانه ی كه له شه نجامی توپه بوونه وه پووده دن.

لیره دا تیبینی شه وه ده كه ین، كه مه یلی دل، هه رچه نده ناچیت ناو چوارچیه ی تهكلیفه، وهك شه وه ی كه سیك له ناو ژنه كانیدا به كتیانی زیاتر خوش بویت، یاخود وهك شه وه ی كه كه سیك له ناو مندا له كانی خۆیدا به كتیانی زۆتر خوش بویت، به لام سه ره پای

ئەو ەش ھەر پېۋىستە دادپەرورەرى بىكات لە نىۋانىندا، چ لە نىۋان كۆپەكان و چ لە نىۋان ژنەكانىدا مافى ھەمويان و ھەريەكەيان وەك خۆى بدات، بۆيە دروست نىيە كە باوك بەھۆى ئەو ەى يەككەيان بەشەك لە منداڵەكانى خۆى زياتر خۆش دەۋىت، مافى زياتريان بداتى، بەوانى تىرى نەدات، چونكە ئەم كارە پەپاۋىز خستنى كەسانى تىرى تىيادايە، چاندنى دۆژمنايەتتە لە نىۋان براكاندا، بۆيە نەھى لىكراۋە^۱، ئىنجا سەبارەت بە مەيلەى دل كە پەيوەستە بە بىرو باۋەرەو.

وەك خۆشويستنى خواو پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، ئەمانە واجىن لە سەر كەسى موكلەلەفو، لە سەرى داواكراۋە، كە ئەو خۆشويستنى ھەيىت، لە دلدا، ئەو فاكترەرانەى كە دەبنە ھۆى ئەو خۆشويستىيە ئەنجاميان بدات، تا خۆشى بوين، ئەگەر خۆشى نەوين، پاساۋى نىيە، ياخود لە مەيلى دلدا دژايەتى خواو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەيىت، ئەمەش ھەربى پاساۋە چونكە بە نەبوونى خۆشويستى لە دلدا، يان بە بوونى دۆژمنايەتى لە دلدا، بۆ خودا پىغەمبەر (ﷺ)، ئەمانە بەلگەن لە سەربى باۋەرەى ئەو كەسە، چونكە ئيمان پەيوەستە بە خۆشويستى خواو پىغەمبەرى (ﷺ) خواۋە، لە يەكتى جيانابنەو، كە جياپونەو، ئەمە بەلگە، لە سەربى بوونى ئيمان.

۷۱- سەختى و ناپەھەتى لە ئەنجامدانى كەردەو (عمل):

گوتان: لە كەردەو (فعل و عەمل) دا، بە مەرج گىراۋە، كە دەيىت لە ئاستى تواناى كەسى موكلەلەفدا يىت، بەلام ئايا بە مەرج گىراۋە، كە دەيىت سەخت و ناپەھەتەش نەيىت؟ لە پاستىدا ھىچ كەردەو يەك نىيە، كە بەشەك لە ناپەھەتى تىيادا نەيىت، ناپەھەتى لەو شتانەى كە لە كەردەواندا ھەيە، كە داواكراۋە تەكلىف كراۋە ئەنجام بدرىت، بەلام ئەگەر ئەو ناپەھەتتە كە تىيادايە، ناپەھەتتەكى ئاسايى بوو، و مەۋف دەيتوانى بىكات، ئەمە كىشە نىيە و ئاسايى، ناپەھەتتە بەرەست لە بەر دەم ئەنجام دانىدا، و دەيىت ئەنجام بدرىت، و ناپەھەتتە كە نەكرىتە پاساۋ بۆ ئەنجام نەدانى، بەلام سەبارەت بە ناپەھەتتە نا ئاسايىيەى كە لە تواناى مەۋفدا نىيە، بەلكو دەيىت زۆر لە خۆ بىكات و خۆى بخاتە ناو

۱ لە فرمودەى سەحىحى پىغەمبەردا (ﷺ) ھاتوۋە كە نوعمانى كۆپى بەشەر مافو مولكى دايە، يەككە لە منداڵەكانى خۆى، لەم بارەيەو پرسىارى لە پىغەمبەر (ﷺ) كرد، پىغەمبەرىش (ﷺ) فرمودى: ئايا ئەو مافەت بە سەرجەم منداڵەكانت داۋە؟ وتى: نەخىر، پىغەمبەرىش (ﷺ) فرمودى:

لە خوا بترسو لە نىۋانىندا دادپەرورە بە رياض الصالحين، ل ۲۶۶-۲۶۷.

گرفت و چهره سهریبه کی زرده وه تا نه نجامی دهدات، حوکی نه میان جیابه و بهم شیوازی لای خواره وهیه:

یه کهم: ناپه حه تی ناناسایی، جاری واهیه که توشی کرده وه یه که ده بیئت، به هوی بارود خیکی تایبه تی که سه موکه لله فکه وه، وه که پۆوو گرتن له سه فو رو کاتی نه خوشیدا، یاخود وه که زور کردن له که سیک به کردنی کوفر، یاخود وه که فرمان کردن به چاکه و پیگرتن له خراپه، که نه گهر مرقه بیانکات، توشی مهرگ له ناچوون ده بیئته وه، له م جوره دۆخانه دا شرع نه ناپه حه تیانه ی لبردوه، و کومه لیک دهرفته (رخصه سی)، داناوه، که به هویانه وه که سی موکه لله ف ده توانیئت نه وکرده وه واجبانه نه نجام نه دات، و کاره حه پامکراوه که بکات تا توشی ناپه حه تی نه بیئت، و دژواری له سهر لابیات.

به لام سهره پای نه مهش شرع داوای پشود ریژی و دان به خۆداگرتنی کردوه، له سهر هندی له و ناپه حه تیانه ی ناناساییانه ی که له هندی کرده وه دا هه نو، کردنیانی به مهندوب داناوه، وه که نه که سه ی که به زور داوای لیده کریت کوفر بکات، که دهرفته هیه، له شهرعدا، که نه و کوفره بکات و، گونا هباریش نییه، به لام مهندوب و هه لبرژیدراو نه وه یه که خۆپاگری بکات، له سهر نه و ناپه حه تییه، و کوفره که نه کات، ههر چهنده تیایش بچیت، یاخود وه که نه که سه ی که هه لده ستیئت به فرمان کردن به چاکه و پیگری کردن له خراپه که ده توانیئت نه یکات و لیتی بیده نگ بیئت و، خۆی پو به پووی ده سه لآندارانی سته مکار نه کاته وه، فرمان نه کات به چاکه و پی نه گرتن له خراپه، نه مه دهرفته و پوخسته و شرع پییداوه، به لام له گه ل نه ویشدا مهندوب پای هه لبرژیدراو بۆ نه و که سه نه وه یه که ههر چهنده تیایش بچیت، به لام هه لسیئت به فرمان کردن به چاکه و پی گرتن له خراپه، چونکه خۆپاگری له م هه لوئیسته و هه لوئیسته که ی تریشدا شکومه ندی به نیسلام ده به خشیت و، گه لی نیسلامی پی به هیژ ده بیئت و، سته مکاران و باتل لاواز ده کات.

دووهم: ناپه حه تییه که ناناساییه، به لام ده بیئت ههر خۆپاگر بیئت له سهری، چونکه ههستان به فرهزی کیفایه کاریکی پیویسته و، ههر چهنده سهخی تیدایه، به لام ههر ده بیئت بکریئت، وه که جیهاد کردن، که فرهزی کیفایه یه، ههر چهنده کوشتن و گیان دهرچوون و دژواری جهسته یی و خۆپاگری له سهر به لا و ناپه حه تی تیدایه، و ههروه ها چهنده ها ناپه حه تی ناناسایتر، چونکه جیهاد کردن ده بیئت بکریئت، تا ولات له دوزمنان بپاریزیئت و، له راستیدا نه م به شه ی ته کلیف له فرهزه کیفایه کانداهیه، وه که نمونه مان بۆ هیتایه وه، نه که فرهزی

عیندا، و ههروهه فەرمانکردن به چاکه و پێگرتن له خراپه، به شیکه له به شه کانی جیهاد، و ده بیته له ناو گه لی ئیسلامدا هه بیته، و بهر پابکریت، چونکه فەرزی کیفایه یه، هه رچه نده له دهره نجامدا بکه ره که ی تووشی ناره حه تی زۆر گه وره ببیته وه، ئه و فەرمانکردن به چاکه یه ی که بکه ره که ی تووشی سه ختی و دژواری ده بیته، به نیه سبه ت که سیکی دیاریکراوه، له سه ر ئاستی جوژنیات، کاریکی مه ندوویه، به لام له سه ر ئاستی گشتی واجبه، سه رجه م گه لی ئیسلام ده بیته، به م کاره هه لسیته، هه رچه نده تووشی دژواری ببیته وه، چونکه فەرزی کیفایه یه، ده بیته هه ر گروپیک هه بن له ناو ئه م گه له دا که به م کاره هه لسن.

سییهم: ئه و ناره حه تیه نا ئاساییه ی که به هۆی خودی کاره که و سروشتی کاره که وه دروست نه بووه، به هۆی خودی که سی موکه للهه وه هاتووه ته دی که ئه و که سه کۆمه لیک کاری له سه ر خۆی پێویست کردووه، که شه رع داوای نه کردوون، ئه م جۆره کرده وانه یش دروست نین، وه ک ده گێر نه وه، که پێغه مبه ر (ﷺ) کابرایه کی بینی، له به رخۆر وه ستابوو، جا پرسیا ری کرد، ئه و کابرایه بق له بهر ئه وه تا وه گه رمه وه ستاوه، وه لامیان دایه وه و گوتیان: ئه ی پێغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه و کابرایه نه زری کردووه، په یمانی ئه وه ی له سه ر خۆی پێویست کردووه، که له بهر خۆر پاوه ستیت و دانه نیشیت و نه چیته سییه رو، قسه نه کات، به پۆژوو بیت، جا پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: بپۆن پێی بلێن، با قسه بکات، دانیشیت، پۆژوو که یشی له سه ری به رده وام بیت^۱. هه روه ها کاتیکیش که هه ندی له هاوه لان شه و نوێژیان به درێژیای شه و له سه ر خۆیان پێویست کرد، هه ندیکیشیان بریاراندا به رده وام به پۆژوو بن، پۆژوو نه شکینن، هه ندیکیان بریاراندا دوور له ژن بن وه رگیز پپۆسه ی هاوسه رگیری ئه نجام نه دن، پێغه مبه ر (ﷺ) له م باره یه وه، سه باره ت به م گروپانه فه رمووی: (أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي أَخْشَاكُمْ لَهُ، وَاتَّقَاكُمْ لَهُ، لَكُنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَصْلِي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي، فَلَيْسَ مِنِّي) واته: ده ی سوپند به خوا، من له وانه له خواترستر و پارێزگارترم و به پۆژیش ده بم، و ده یشی شکینم، و شه و نوێژیش ده کم و ده شخه وم، و ژنیش ده هینم، بۆیه هه ر که س له سوننه ت و په وگه ی من لاهدات. له من نییه،^۲ حیکمه ت و هونه ر له گشت ئه م پرسانه دا ئه وه یه که، سزادانی لاشه و تووشی ناره حه تی کردنی به بی

۱ رِوَاهُ الْبُخَارِيِّ بِرِوَاةٍ (رِیاضُ الصَّالِحِينَ) سِ، ئِیمَامِی نَه وَاوِی ل ۹۲.

۲ رِیاضُ الصَّالِحِينَ، ل ۸۶.

ئامانچىكى شەرىى و بەبى بەرژە وەندىيەكى دروست، كارىكى بىى ھودە و سەرشىتەنە يە و شەرى ھىچ بەرژە وەندىيەكى لە وە دانىە، كە جەستەى مرؤف توشى سەختى و ناپەھەتى بكات، بەلگە بەرژە وەندى لە وە دايە كە جەستە بپارىزىت و چا و دىرىت بكات، تا كەسى موكلەلەف بىتوانىت، بەكار و كەردە وەى چاكە ھەلبىسىت و ئەنجامىان بدات و، ھەركاتىش لە و كەردە وەنەيدا كە داواى كەردە وە، بكرىت، ناپەھەتى و دژوارى ھەبوو، داواى كەردىبوو، خۇپراگرى بكرىت لەسەر ئە و ناپەھەتەنە، تا بەرژە وەندىيەك بەدى بىت، يان مەبەست و ئامانچىكى دروست پراكتىزە بكرىت، ئەمە ھەلەلە و، ياخود مەندوبە بۆ كەسى موكلەلەف كە بىكات، ياخود ھەر واجبە لەسەرى كە جى بەجىتى بكات، و خۇپراگرى و دان بەخۇ داكرتنى ھەبىت، لەسەر ئە و سەختى و دژوارىەنى لە كاتى كەردنى كارەكەدا تووشى دەبن.

لەسەر ئەم بىنەمايە پىويستە ئەوە بزانىن و لەوە تىبگەين كە ئەوەى گىرپەدراوہ تەوہ لە پىا و چاكانى پىشومەن، بەوہى كە دەروونى خۇيان لە سەختى و تالەوى ژياندا ھىشتوہ تەوہ و جلوبەرگ و خواردنى سادەيان كەردوہ و خواردوہ، وەك پىشە و عومەرى كوپى خەطاب و پىشە وەلى كوپى ئەبوتالىب و عومەرى كوپى عەبدولعەزىز و ھاوونەكانىان، بۆيە دەروونى خۇيان لەگەل دژوارى و زىرى راھىناوہ، چونكە ئەوانە كارىبەدەستى و لات بوون و لە پىنگەى پەھەرايەتى و پىشەوايەتى گەلى نىسلامدا بوون، بۆيە ئەم جۆرە ھەلسوكەوتەنەيان پىتوہ جوان بووہ و، سوپاسيان كراوہ لەسەرى، چونكە ئامانچىان لە و كارە، ئامانچىكى دروست و چاك بووہ.

وہ ھەروہا و ھەر بەم شىتوہەش خۇنەويست لە دەروندا، ھەرچەندە بکەرەكەى تووشى سەختى و دژوارى ژيان بکاتەوہ، ستايش كراوہ، چونكە لە خۇنەويستىدا، ھاوکارى نەداران و دەروون پاراستنىان دەكەوئتەوہ، ھەروہا كەسىك ئەگەر دوور بکەوئتەوہ لە دەرگەى ستەمكاران و ھاوکارىان نەكات لەسەر ئەم كارەى ستايش دەكرىت، ھەرچەندە تووشى كەم پزقى و زىرى ژيان بىيئەوہ.

ناپەھەتى و سەختى ژيان لەم جۆرە بارودۇخانەدا ستايش كراوہ و، ئەم ستايش كەردنە لەبەر خودى سەختى و ناپەھەتەكە نىيە، بەلگە لەبەر ئەوہىە كە بە ھۆى ئامانچىكى شەرىيەوہ و مەبەستىكى گەورە تووشى كەسى موكلەلەف بوون، بەلام لە غەيرى ئەم دۇخانەدا ھىچ ستايش و سوپاسىك نىە، بۆ ئەو كەسانەى كە دەروون و گىيانى خۇيان تووشى گرفت و سەختى و دژوارى دەكەنەوہ.

﴿به‌شهباسی دووهم﴾

باسی (محکوم فیه : حوکم له‌سەر دراو) له روانگهی نه‌و ناسته‌وه‌ی که

دراوه‌ته پائی :

٧٢- نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌سانی موکه‌لله‌ف، که په‌یوه‌ستن به‌ نه‌حکامه
شه‌رعیه‌کانه‌وه، یان مه‌به‌ست لی‌یان به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی گشتیه، یان به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی
تاییه‌ته، نه‌گەر ئامان و مه‌به‌ست لی‌یان به‌رژه‌وه‌ندی کۆمه‌لگه‌ بوو به‌ گشتی نه‌وه نه‌و
کرده‌وه‌یه مافی خودای په‌روه‌ردگاره‌و، نه‌گەر مه‌به‌ست لی‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تاییه‌ت بوو،
نه‌وه مافی که‌سه‌که‌یه‌و، مافی خه‌لکه، جاری واش هه‌یه که له کرده‌وه‌یه‌کدا مافی خوداو
مافی به‌نده‌ی خودا پیکه‌وه کۆده‌بنه‌وه‌و، جاری وایش هه‌یه، که له کاتی نه‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ی
مافی خوداو به‌نده‌دا پیکه‌وه، مافی خودا تاییدا زالت‌ره له مافی به‌نده‌و هه‌روه‌ها به
پنجه‌وانه‌یشه‌وه، له‌سەر هه‌موو جوړتیک له‌م جوړانه به‌ پیتی پتویست و سنووری خۆی
ده‌دوین و به‌م شیوازه‌ی لای خواره‌وه :

٧٣- مافی خودای مه‌زن :

مافی خودا (حق الله)، بریتیه له مافی کۆمه‌لگه، بۆیه وا پێناسه‌یان کردووه، که بریتیه
له‌و مافه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندی و سوودی گشتی پتووه‌ی په‌یوه‌سته، به‌بێ نه‌وه‌ی تاییه‌ت بیت به
که‌سێکی دیاریکراوه‌وه، بۆیه دراوه‌ته پال خۆای جیهانیان و خه‌لک به‌گشتی، له‌به‌ر گزنگی و
گشتگیری سووده‌که‌ی،^١ نه‌دانی نه‌م مافه نادرسته و که‌س بۆی نیه، لی‌ی خۆش بیت، و
خۆی لای لا بدات و له لای یاساناسان وه‌ک سیسته‌می گشتی وایه.

به‌پیتی نه‌زموون نه‌وه جیگیر بووه که مافی ته‌واوی خودای مه‌زن به‌م جوژه‌ی لای
خواره‌وه‌یه:^٢

یه‌که‌م: نه‌و کرده‌وانه‌ی که ته‌نهاوته‌ن‌ها په‌رستشی خودان، وه‌ک بپرواهێنان و نوێژکردن و
زه‌کاتدان و پۆژووگرتن و هه‌ج و جیهادکردن و هتد.... بۆیه باوه‌رو نه‌وه‌ی له‌سه‌ری بنیات
ده‌نریت، مه‌به‌ست لی‌ی هێنانه‌دی نه‌وه‌یه که پتویسته، که ئایندارییه‌و، ئایینیش شتیکی

١ التلویح علی التوضیح، ب ٢، ل ١٥١.

٢ تیسیر التحریر، ب ٢، ل ٣٦ و دواتر.

پېښو، بڼه به رپا کړدنی کومه لگه و سیسته مه کړی، پرستش کانیښ هه موویان بڼ شهرع دایان، وهک په چاو کړدنی کومه لیک به رڼه وهندی، که سوودی گشتیان هه، بڼ کومه لگه.

دوهم: نه و پرستشانه ی که مانای قوت و داین کړدنی تفاقیان لږ ده فامرته وه، وهک سرفیتره، که پرستش، چونکه مرؤډ به هڅی نه و خیره وه که دهیکات به هژارنیک له خدا نزیک ده بڼته وه، بڼه مانای قوت و تفاق تیا به، چونکه واجب بووه له سر که سی موکه لله، به هڅی غیری خویه وه، هه وهک داین کړدنی قوت بڼ خویشی ته نانت له سر خوی واجب بیکات، به پېچه وانه ی نه و پرستشانه ی که به س بڼ خودا وهند ده کړیت، چونکه نه م پرستش ته نها بڼ خودایه، به هڅی خه لکی تره وه واجب نه کړان.

سییه م: نه و باجه ی که وهک دهیک له سر زه وی و زار دانراوه، و زانایانی نوصول ناویان ناو ته: (نه و تفاقه ی که مانای پرستشیشی تیادایه)، بڼه به قوت و تفاق ناوبراوه، چونکه باجه و له سر زه وی و زار دانراوه، نه م باجه یښ ده بڼته هڅی نه وه ی که نه و زه وی و زاره هر به ده ست خاوه نه که یوه بمینیتته وه، و که س بڼی نییه، زیاده پړه وی بکات به سرید، و بڼه مانای پرستشیشی تیادایه، چونکه نه و دهیکه ی که وهر ده گیریت، نه وه زه کاتی نه و بهر هه مه یه که زه وییه که هه بیووه له بانک و سخته ره کانی زه کاتدا سهر ف ده کړیت، نه مه یښ به رڼه وهندی گشتی تیادایه.

چوارهم: نه و باج و خه راجه ی که له سر نه و زه ویانه وهر ده گیریت که (خه راج) یان، له سر دانراوه، که نه و زه وییانه ده گړته وه که ده درېته وه به خاوه نه ناموسلما نه کانیان، دوا ی فته تح کردن و ده ست به سر داگرتیان له لایه ن مسولما نه وه، نیدی باجیکی دیاریکراویان له سر داده نریت تابیده ن، هه وهک نه م خه راجه له سر زه وی و زاره کانی عیراق و شام دانراوه، که پیشه و عومری کوپی خه طاب دانیه وه به ده ست خه لکه که وه، و دوا ی پاوېژ کردن به هاوه لان و پازی بوونیان خه راج و باجی له سر دانان، نه و باج و بهر هه مه یښ له به رڼه وهندی گشتیه کانی ده ولته ی نسلامیدا به کار ده وینرا.

پینجه م: نه و سزا ته واونی، که ته نها و ته نها مانای سزادانیان تیادایه، که نه ویش به (حدود) ناو نراون، واته: نه و سزا دیاریکراو نه ندازه داری که شهرع له بهر په چاو کړدنی به رڼه وهندی گشتی دایان، و هر له بهر نه و به رڼه وهندی گشتیه یښ به مافی خدا (حق الله) دانراون، وهک، شه لاقدان له سر داوین پیسی و شه لاقدان له بهر ناره ق خواردن، برینی ده ست له بهر دزیکرن، هه لئواسینی پڼگران، سهرجه م نه م سزایانه له بهر به رڼه وهندی

کومه لکه شهر دایناونو، که س بوی نییه، لایان بیاتو له کاریان بخاتو، بویه کاتیک که -مره تیک سر به خیلې به نی مه خنوم دزی کرد، و نوسامه ی کورې زهید (خوا لئی پازی بیت) یستی، داوای لیخوش بوونی بۆ بکات، له لای پیغه مبر (ﷺ) پیغه مبر (ﷺ) توپه بووو، و باره یوه وتاری بۆ خه لکی دا و تیایدا فرمووی: (إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ قَبْلُكُمْ، أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ سَتَتْ مُحَمَّزًا سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا)، واته: خدا بویه که لانی پش نیوهی له ناو برد، له بهر نه وهی که نه گهر که سی ده ست پویش تو، له ناویاندا دزی بگردایه، چاویان لآ ده پویشی نه گهر خه لکانی لاواز و بی ده سلات درزیان بگردایه، نه و سزایان ددان، دهی سویند به خوا نه گهر فاتیمه ی کچم دزی بکات، دهستی ده بپم.^۱

شه شه م: نه و سزایانه ی که مرؤ له هندی ماف بی به ش ده کن، وه نه وهی که بکوژ نه میرات بردن بی به ش ده بیتو، بویه به سزای بی به شکردن (عقوبة قاصرة) ناوزه د کراون، نه بهر نه وهی که نازاری جه سته یی نین، یاخود سنوردار کاری نازادیه کانی تاوانبار که نین، به لکو هکارن بۆ نه وهی که نه وه بچه سپینیت، که نیر نه و که سه نابیته خاوهن مولکی نوی له و پنگایه وه، نه مه ش سزایه کی نیکه تیغه.

حه و ته م: نه و سزایانه ی که مانای پرستشیان تیادایه، که نه ویش که فاره ته کانن وه که فاره تی که وتنی سویندو، که فاره تی پوژوو نه بوون، به دهستی نه نقه ست له پره زانداو، که فاره تی کوشتنی هله، نه م کارانه به سزا داده نرین، له بهر نه وهی که له جیاتی سر پیچی کردن ده درین و دانراونو، بویه مانای پرستشیان تیادایه، چونکه خودی که فاره ته کانیش پرستشه وه که گرته وهی پوژوو، یان خیر کردن، یان نازادکردنی بهنده، که نه مانه هه موو له خویاندا پرستش.

هه شته م: نه و مافه ی که خوړسکه و په یوه ندی نییه، به په یمانیکه وه که له نه ستوی که سی موکه لله فدا بیت، تا نه نجامی بداتو، به هویه وه گویرایه لی خودا بکات، و به لکو نه م مافه خو ی له خویدا واجب بووه، و له سهره تاوه پروه ردار خو ی دایناوه، وه که پیجیه که له سهر ده سکه وتی جهنگ (غنیمه) دا، و هه روه ها دانی نه و پره له کاتی دهره یانی کانزاکانی ژیر زه وی.

۱ تیسیر الوصول إلى جامع الأصول من حديث الرسول، ب ۲، ل ۱۴.

۷۴- مافی به نده (حق العبد):

مافی ته و او تایبه تی به نده نه و به رژه و ونډیبه تایبه ته یه که دانراوه بۆ که سیک به تایبه تی، وه که مافه داراییه کانی هه موو تاکیک، وه که بژاردنی شتیک که خراپی ده که یت، و دانه وهی قهرزو دانی خوینی کوشتن، و هند... نه م جوړه مافانه له چه سپاندنیدا خودی که سه که سر پشکه، له وه یدا که ده توانیت جی به جی بکات، و ده یشتوانیت، نه یکات، چونکه مروژ له مافی پوت و ته و او یه کلایه نه ی خویدا، نازاده چون مامه له ده کات تیایدا.

۷۵- نه و کاره ی که هه ردو مافی خوداو به نده ی تیادایه، به لام مافی خودا تیایدا زالتره، وه که نه و سزایه ی که بۆ بوختانکار دانراوه،^۱ جا بوختانکردن تاوانیکه، که شهره ف له که دار ده کات، و خراپه کاری له ناو کومه لگه دا بلاو ده کاته وه، له دانانی نه م سزایه دا، به رژه و ونډیبه کی گشتی په چاو کراوه، چونکه سه رکوتکردنی تاوانباران و پاراستنی ناموسی خه لک و پاککردنه وه ی کومه لگه یه له خراپه کاری، و به م مانایه یان نه م سزایه مافی خودای په روه ردگاره.

له په هندیکی تره وه، نه م سزایه به رژه و ونډیبه کی تایبه تی تیادایه، بۆ که سی بوختان بۆ کراو، چونکه شهره ف و ناموسی له تۆمه ت پاک ده کاته وه، عه بیه ی له سه ر لاده بات و، بۆیه له م سزایه داو، له م پوانگه یه وه مافی به نده ی تیادایه، به لام مافی خوی گه وره تیایدا زالتره، بۆیه بۆ که سی بوختان کراو نییه، که نه م سزایه لابیات، به سه ر بوختان کاره وه چونکه مافی خودا، به ده ست به نده لاناچیت، هه رچه نده هه رته نها مافی خودای گه وره نیه و هی مروژیشی تیکه له، هه ر وه که له عیدده دا، به ته ها بریاری پیاو لاناچیت، هه رچه نده تیایدا مافی پیاوه که هه یه، چونکه مافی خودایش تیکه له.^۲

نه و کاره ی که هه ردو مافی خوداو به نده ی تیادایه، به لام مافی به نده تیایدا زالتره، وه که کوشتنه وه ی که سیک که به تایبه ت که سیک تری کوشتیت، چونکه له کوشتنه وه دا پاراستنی ئاسایشی گیانی خه لکی تیادایه، و هه روه ها ده بیتته هوی پاراستنی ئاسایش و

۱ القذف: بوختان، تۆمه تبار کردنی پیاو یان ژنیکه، به وه ی که داوین پیسی کردیت، وه که نه وه ی که به ژنیک بلیت، داوین پیس.

۲ هندیکی تر پایان وایه، که له پرسی بوختان کردندا مافی به نده زیاتر زاله و، زۆر تره و نه وه ی له کرۆکی نه م باسه دا باسما ن کرد، نه وه یه که ئیمه یش له سه ری ده پۆین و هه لمان بژاردوه.

بلاوکردنه وهی ئاسودهیی و هیمنایه تی و، نه مانه ییش هه موو به رژه وهندی گشتین و، بۆیه به مزی به رژه وهندی گشتی بوونیانه وه، مافی خوی پهره دگاری.

له لایه کی تره وه کوشتنه وه، به رژه وهندییه کی تاییه تی بۆ تاکه که سی تبادایه، که -دانه وهی که سو کاری کوژاوه که یه و، لابردنی توپه یی و قینیانه له بکوژه که، و له م یوانگه ییشه وه مافی بهنده یه، به لام له بهر نه وهی که نه م تاوانه زیاتر ده سبردنه به تاییه تی بۆ کوژاوه که سوکاره کی تا بۆ کۆمه لگه به گشتی، بۆیه مافی بهنده تیایدا زاتره له تۆله سندنه وه که دا، بۆیه خاوه ن کوژاوه مافی نه وهی هیه، که له بکوژ خوش بییت، یاخود نه یکوژیته وه و، خوینی لی بسینیت و، ته نانه ت نه گهر حوکمیش بدریت، به سه ر بکوژدا، که بکوژیته وه، نه وا خاوه ن (وه لی) کوژاوه که ده توانیت، بیبه خشیت و، جی به جی کردنی سزاکه پابگریت.

جا له بهر نه وهی که له کوشتنه وه دا مافی خوی مه زنیش تیایدا هیه، کاتیک که بکوژ به مزی لیخوش بوونی خاوه ن کوژاوه پزگاری بوو، له تۆله سندنه وه، نه وا ده ولت بۆی هیه، که سزای ته می کردنی له سه ر جی به جی بکات^۱.

په وگهی شه ریعت، له پرسى تاوانی کوشتندا له په وگهی یاسا مرقفکرده کان جودایه، چونکه یاسا مرقفکرده کان کوشتنه وهی بکوژیان، به مافیکی ته وای کۆمه لگه زانیوه و، بۆیه پنیان وایه. که به رزکردنه وهی داوا، له م پرسه دا کاری داواکاری گشتی یه و، باوک یان که سی به که می کوژاوه (وه لی) بۆی نییه، له تاوانباره که خوش بییت، به لکو لیخوشبون دراوه ته ده ست ده سه لاتداری وهخت.

هه روه که په وگهی شه ریعت، له پرسى تاوانی داوین پیسیدا جیا یه له په وگهی یاسا مرقفکرده کان له م پرسه دا، چونکه داوین پیس له لای یاسا مرقفکرده کان (القوانین الوضعیه)، تاوان نییه، مه گهر به زۆر نه نجام بدریت، یاخود داوین پیسی له گه ل کراو ناته وای بیت، یان بکه ره که له که سانی نزیک و پشتی تاوان له گه لکراو بییت، بۆیه داوین پیسی له یاسای وه ضعیدا، و له خودی خۆیدا به تاوان دانه تراوه، ته نها له کاتیکدا نه بییت، که

۱ سزای ته می کردن، وه که مالیکی یه کان وتویانه، نه وه یه که نه گهر خاوه نی و که سی یه که می کوژاوه له بکوژ خوش بوون، نه وا ده سه لاتداری سه رده م سه د شه لاقی لی ده دات و، سالتیکیش زیندانی ده کات، (تبصرة الحکام)، لابن فرحون المالکی، ب ۲، ل ۲۵۹.

به سترابیت به شتی ترهوه، به لام داوین پیسی کردنی ژنی میژددار له م یاسا ده ستردانه دا به تاوان دانراوه، چونکه مافی پیاری تیادا زهوت کراوه، و بۆیه سزادان تیایدا، سه به مافی تاییه ت و تاكه كه سه كه میژده كه یه، بۆیه ته نه له لای میژده كه یه وه ده کریت، كه داوای له سه تۆمار بکریت و، هر کاتیش حوکه كه له سه ژنه كه ده رچوو، هر میژده كه ده توانیت جی به جی کرنی پا بکریت^۱.

به لام له م پرسه دا شه ریعه تی ئیسلام په وگه یه کی تری گرته وه به رو سزای داوین پیسی به مافیکی ته واو پون و یه کلایی خوای په روه رداگار زانیوه، واته مافی کۆمه لگه یه و، مافی تاییه تی تیادا نییه بۆیه مافی زیناو، سزاکه ی به كه س لاناچیت، هه روه كه به لی به رزکردنه وه ی سکا لاو داوا له م پرسه دا، له لایه ن داواکاری گشتی یه وه ده بییت، به لام هه مووتاكه كه سیک ده توانیت، له سه ر ئه م تاوانه داوا له دادگادا تۆمار بکات، چونکه ئه م تاوانه، سه به و پرسه په یوه ندیدارانه یه كه په یوه ندی و کۆنتاکتی به سودی گشتی کۆمه لگه و خه لگه وه هه یه.

۱ سه یری ماده ده کانی (۲۳۲-۲۴۰) له یاسا کانی سزادانی کۆنی به بغداد بکه و، هه روه ها یاسای سزادانی نوینی عیراقی، ژماره (۱۱)، ی سالی (۱۹۶۹) هه مان شتی دوباره کردۆته وه.

﴿به‌شی چوارهم﴾

(حوکم به‌سهردا دراو: المحکوم علیه)

۷۷- المحکوم علیه: ئەو کەسە، کە فرمایشتی شەرع پوو بەپووی کردەوێ ئەو کەسە کراوەتەو، و زانایانی زانستی ئوصولی فقیه- به (المكلف) ناو زەدیان کردوو.^۱

۷۸- مەرجه‌گانی دروستی ئەو تەکلیفە کە دەخریته سەرشان:

چەند شتێک بە مەرج گیراون کە دەبێت لەو مۆفەدا هەبن، کە تەکلیفە کە ی خراوەتە سەرشان، لە لایەن شەرعەو، یە کێک لەو مەرجانە ئەوێ کە دەبێت، (بە خۆی یان بەهۆی نامرازو هۆیە کەو) لە توانایدا هەبێت، کە لەو تەکلیفە تێ بگات، کە ئاواستی کراوەو، ماناکەیی لا وێنا ببێت، بە گوێزەو ئەو ئەندازەیی کە داوای لێکراوە، پێوێ پابەند بێتو، گوێزپاڵێ پەرەردگاری مەزنی تیادا بگات، چونکە مەبەست لە تەکلیف کردن بە کردنی هەر کارێک، گوێزپاڵێ کردن و پابەندبوونە بە فرمانەگانی پەرەردگاری مەزەو، و بۆیە هەرکەس توانای تێگەیشتنی نەبێت، بێگومان توانای گوێزپاڵێشی نابێت.

توانای تێگەیشتن بە هۆی عەقلەو دەبێت، و دەبێت فرمایشتە کە ی شەرعیش بە جۆرێک بێت، کە لێ تێگەیشتنی ئاسان بێت و بزانیشتی مەبەستی چییە؟ و لەبەر ئەوێ کە عەقل شتێکی ناوەکی و نادیارەو، بە مەست پە ی نابریت پێیو، سنورو چوارچێوە ی نییەو، لە ژێر کۆنترۆڵدا نییە و لە مۆفیکەو بۆ مۆفیکێ تر جیاوازه، بۆیە شەرع تەمەن و ئاستی بەلغ بوونی کردۆتە مەرج بۆ تەکلیف کردن، چونکە بەلغ بوون ئاشکرایەو، سنورو چوار چێوە ی هەیهو، تا ئاستێک عەقل کۆنترۆڵ دەکاتو، عەقل داوی بەلغ بوون زیاتر میوانەو، هەیه بۆیە شەرع بەلغ بوونی مۆفی کردۆتە مەرجی تەکلیف، چونکە عەقل دەرکەوتوو، پێش ئەو تەمەنە، لە بەر ئەوێ کە کەم عەقلە، تەکلیفی لەسەر دانەناو، بەلگەیش لەسەر ئەمە ئەم فرمایشتە ی پێغەمبەرە (ﷺ)، کە دەفرمویت: (رفع القلم عن ثلاثة، عن النائم حتى يستيقظ وعن الصبي حتى يحتلم، وعن المجنون حتى يفیق) واتە: خودا تەکلیفی لەسەر سێ حالتو گروپ لا بردوو، لەسەر خەوتوو، تا بەخەبەر دێتو، لەسەر منداڵ تا بەلغ دەبێتو،

۱ تیسر التحریر، ۲، ل ۳۹۵، لێره دا مانای (مكلف) پوون دەبێتەو، کە زۆر جار نەمکردۆتە کوردی، چونکە زیاتر بەمانای عەرەبییە کە دەفرمویتەو، کە مەبەست پێی کەسێک ئەرکی شەرعی کەوتبێتە سەر.

له سهر شیت تا چاک ده بیتته وه، و له گیرانه وه یه کی تردها هاتوه، (حتى یعقل)^۱، واته: ته کلیفی له سهر مندال دانه ناوه، تا عقل پهیدا ده کات، جا که مرؤف گیشته قؤناغی بالغ بوون، گوفتارو کرداری ناسایی بوونه وه، ژیرانه له ناو خه لکدا مامه لای کرد، نه مه به لگه په له سهر ته ندروستی عقلی نه و که سه، بویه حوکم ده دریت به سهریدا که ته کلیفی له سهره، چونکه یه کیک له مهرجه کانی ته کلیف، که بوونی عقله تیایدا هاتوته دی که واته که سی موکه لله، نه و که سه یه که عقلی پهیدا کردوه.^۲ و مندالی عاقل، یان بالغی غه یره عاقل ناگریته وه.

له م پوانگه یه وه شیت و مندال ته کلیفیان له سهر نییه، چونکه که شت بزانون له یه کتری جیا بکه نه وه، یان نا... به لام نه وه ی که پای جه ماوه ری زانایانی له سهره نه وه یه که له سامان و مولکی شیت و مندال زه کات ده که ویت، و نه وه یش که سهرجه می شهرعزانه کانی له سهره، نه وه یه که واجبه له و مولکه ی مندال و شیت که هیه تی، پیداو یستییه کانی ژیانی که سه نزیکه کانیا ن و ژنه کانیا ن، و هروها نه و شتانه ی که به دهستی نه وان خراب ده کړیت و له ناو ده بریت، دابین بکړیت، و نه مه یش ته کلیف نییه له سهر شانی نه و منداله یان نه و شیتته، به لکو ته کلیفه له سهر شانی وه ل و چاود پیره کانیا ن که له سامانه که یان نه و مافانه بده نه وه و سهر ف بکه ن^۳، و نه م مافانه یش بویه له سهر یان واجب کراوه، چونکه شیایوی (أهلیة) له و که سه چاود پیرانه دا هیه تا نه و مافه یان له سهر واجب کراوه، هه روه ک دواتر له م باره یه وه پوونگرده نه و دیت.

۷۹- ره خنه یه ک له مهرجی ته کلیف دانان:

گوتمان، مهرجی ته کلیف دانان له سهر مرؤف نه وه یه که نه و که سه توانای یتگه یشتنی هه بیت، له و فرمایشته شهرعییه، و نه و فرمایشته شایانی یتگه یشتن و لی حالی بوون بیت و، له سهر نه م مهرجه، نه م ره خنه گه له هه ن:

ره خنه ی یه که م: ته کلیف کردن له و که سه ی که له خطابی شهرعی یتنگا گات، له شهریه تی نیسلا میدا هاتوه، وه ک خوی په روه ردگار ده فرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

۱ الأمدي ۱، ل ۲۱۶، و (إرشاد الفحول)ی، شه وکانی، ل ۱۱.

^۲ بالغ بوون به مؤی نیشانه و خه سه ته کانیه وه درده که ویت، بویه نه گه نیشانه کانی تیادا نه بوون، نه و به ته من دیاری ده کړیت، که ژورینه ی شهرعزانون به (۱۵) سالی بؤ کوړو کچ دایان ناوه.

^۳ الأمدي ۱، ل ۲۱۷ و (المستصفی)ی، نیمامی غه زالی، ۱، ل ۵۴.

تَفَرَّبُوا الصَّلَاةَ وَأَنُتِرَ سُكْرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ﴿١﴾. واته: نهی باوه‌پداران به‌سەر خۆشی نوێژ مه‌که‌ن، با بزانی له نوێژه‌که‌دا چی ده‌بیژن! مانای ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ کاتی‌ک سەر خۆش بوون نزیکی نوێژ مه‌که‌نه‌وه‌، واته‌ مه‌یکه‌ن، بۆیه‌ سه‌رخۆش له‌ کاتی سه‌رخۆشیدا موکه‌له‌ فن به‌وه‌ی که‌ ده‌ست له‌ نوێژ هه‌لبه‌گه‌ن، چونکه‌ له‌و کات و حاله‌دا له‌ خیطابه‌که‌ی شهر تیئاگه‌ن، ده‌ی ئیتر چۆن ده‌گوتریت که‌ مه‌رجی ته‌کلیف کردن نه‌وه‌یه‌ که‌ توانای تیئاگه‌یشتن و حالێ بوونی له‌ خیطابی شهر هه‌بیت؟! وه‌لامان له‌سه‌ر نه‌مه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ ئەم خیطابه‌ له‌م ئایه‌ته‌دا پوویه‌پووی سه‌رخۆشه‌کان نه‌کراوه‌، له‌کاتی سه‌رخۆشیدا به‌لکو پوویه‌پووی موسلمانان کراوه‌ته‌وه‌، له‌ کاتی ناسایی خۆیاند، که‌ له‌ کاتی نزیکی کاتی نوێژه‌کاندا ئاره‌ق نه‌خۆنه‌وه‌، تا نوێژه‌که‌یان به‌ سه‌رخۆشی نه‌که‌ن و، تا بتوانن نوێژ وه‌ک خۆی و وه‌ک پتویست نه‌نجام بده‌ن.^۲

شایه‌نی باسه‌ که‌ ئەم ئایه‌ته‌ پێش هه‌رامبوونی ئاره‌ق هاتۆته‌ خواره‌وه‌، واته‌ پێش ئەم ئایه‌ته‌ که‌ به‌ ته‌واوی هه‌رامی کرد، که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾﴾.^۳

په‌خه‌ی دووه‌م: شه‌ریعه‌تی ئیسلام، بۆ سه‌رجه‌می مۆقایه‌تی به‌ به‌لگه‌ی ئایه‌تی: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾^۴، واته‌: تو ئه‌ی موحه‌مه‌د بلی: به‌ خه‌لکی، که‌ من نێردراوی خودام، بۆ هه‌مووتان و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾^۵ واته‌: موحه‌مه‌دمان (ﷺ) به‌ موژده‌ده‌رو ترسینه‌ر ناردوه‌، بۆ سه‌رجه‌می خه‌لکی، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((كان النبي يبعث الى قومه خاصة، وبعثت الى الناس عامة)) واته‌: په‌یامبه‌ری واهه‌بووه‌ که‌ تایبه‌ت بۆ هۆزه‌که‌ی خۆی نێردراوه‌، به‌لام من بۆ سه‌رجه‌می خه‌لکی په‌وانه‌ کراوم و، بیگومان له‌ناو خه‌لکدا که‌سانی غه‌یره‌ عه‌ره‌ب هه‌ن، که‌ له‌ زمانێ عه‌ره‌بی تیئاگه‌ن، که‌ زمانێ قورشان، و به‌مه‌یش بیت، له‌ خیطابی شهر، تیئاگه‌ن، چونکه‌ قورشان فه‌رمایشت و خیطابی شهره‌،

١ النساء (٤٣).

٢ تیسیر الحریر، ٢، ل ٤٠٣-٤٠١، فواید الرحمت بشرح مسلم الثبوت، ب ١، ل ١٤٥-١٤٦، إرشاد الفحول،

ل ١٠.

٣ المائدة (٩٠).

٤ الاعراف (١٥٨).

٥ سبأ (٢٨).

دهی ئیتر که واته چۆن خیطابی شهر به زمانی عه ره بی ئاراسته ی که سانیك ده کرت، که لئی تیناگه نو، موکه له فیشن لئیو، بهر پرسیارن له سه ری؟ و ئایا نه مه دژو پیکدادانه له گه ل مه رجی ته کلیف؟ که توانا بوونه له سه ر تیگه یشتنی خیطابی شهر؟!

وه لامی نه مه یش نه وه یه که بیگومان توانا بوون به تیگه یشتنی فرمایشتی شهر مرچیکی حاشا هه لته گره، بۆ دروستی نه و ته کلیفه ی دانراوه و، کامل کردنی، بۆیه نه وانه ی که عه ره بی نازانن، به پیتی شهر نابیت ته کلیفیان بخړته سه ر، تا کاتیك که توانای تیگه یشتنیان ده بیت له و خیطاب و فرمایشته ی شهره، و نه مه یش یان به فیزیوونی قورشان ده بیت، یان به وه رگێپان و مانا کردنی ده قه شرعیه کان ده بیت، بۆ زمانه که یان، یاخود به فیزکردنی مسولمانانه به زمانه کانی تری غه یره عه ره بیو، دواتر هه لسانیان به بلآو کردنه وه ی زانیاری و یاسا کانی ئیسلام له ناو نه و خه لکه غه یره عه ره بانه داو، به زمانه بیانیه که ی خۆیان.

پنگای کۆتاییو، شیاو تر و باشت له م باره یه وه نه وه یه که واجبی کیفایه یه له سه ر مسولمانان، واته: هه ندیکیان ده بیت پی هه لسن، نه وه یه که گروپیک له مسولمانان خۆیان فیزی زمانی گه لانی غه یری عه ره ب بکه نو، هه ستن به بلآو کردنه وه ی شرعیه ی ئیسلام تیا یاندو، هه ر به و زمانه ی نه وان قسه ی پی ده که ن، نه حکامه کانی شرعیه تیان پی پاگه یه نن، نه گه ر مسولمانان له م واجبه دا خه مساردی بکه ن، نه و هه موویان تاوان بار ده بن، هه ره وک له سه ر جه م فره زه کیفایه کاندایه و، خه مساردی هه موویان، تاوانبار کردنی هه موویانی له دوا یه و، به لگه یش له سه ر واجبی نه م نه رکه له سه ر مسولمانان نه مانه ی لای خواره وه ن:

۱- نایه تی ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (۱۰۴) واته: با گروپیک له مسولمانان، هه لسن به نه رکی بانگ کردنی خه لکی بۆ چاکه کاری و پرۆسه ی فرمانکردن به چاکه و پیگری کردن له خراپه، و هه ر نه وانه یش سه رفرازن، نه م نایه ته هه لگری نه و مانایه یه که فرمانکردن به پاگه یاندنی نه حکامه کانی شرعیه ت له لایه ن گروپ و ده سته یه کی مسولمانانه وه فرمانی پیکراوه و، نه و پاگه یاندنانه یش به هه ند وه ر ناگیریت، تا کاتیك که به جۆریک بیت، که نه و خه لکه لئی تیبگه ن، واته: به و زمانه بیت، که پیی ده وێن و ناخافتن ده که ن.

ب- له فرموده‌دا جیگیر بووه، که پیغمبر (ﷺ) چندها نامی بۆ کیسراو قه‌یسه‌رو، نه‌جاشی و موقه‌وقیسرو هی تریش ناردووه، داوا‌ی مسولمانبوونی لیکردوون، ئه‌م نامه‌ی به‌که‌سانیکدا بۆ ناردوون، که زمانی ئه‌وانه‌یان زانیوه.

ج- پیغمبر (ﷺ) له وتاری حه‌جی مال‌ ئاوا‌ییدا فرمو‌ی: (ألا هل بلغت؟ أَللهم فاشهد، فليبلغ الشاهد منكم الغائب، فَرُبَّ مَبْلَغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ) واته: ئایا ئه‌م په‌یامه‌م نه‌گه‌یاند؟ خودایه‌ تو ئاگادار به‌ که گه‌یاند! و با ئه‌و که‌سه‌ی لیره‌ شایه‌ ته‌ بیگه‌یه‌نیت به‌و که‌سه‌ی که‌ لیره‌ نییه‌، جا هه‌ندئ پئی پاگه‌یه‌نراو هه‌یه‌، له‌ گو‌یگر وریاتره‌ و تیگه‌یشت و تیره‌و، له‌م فرموده‌یه‌دا مه‌به‌ست له‌ (شاهد: شایه‌ت) ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئیسلامی ناسیوه‌و، له‌ یاساو کرۆکی و ئه‌حکامه‌کانی تیگه‌یشتووه‌و، (غائب: نه‌هاتوو)یش، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ زمانی عه‌ره‌بی نازانیت و لئی حالئ نابیت، و هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌یشه‌ که‌ عه‌ره‌بی ده‌زانیت، به‌لام هیشتا په‌یامی ئیسلامی پئی نه‌گه‌یشتووه‌.

له‌م پوانگه‌یه‌وه‌، ئه‌گه‌ر که‌سێک هه‌رمایه‌وه‌، که‌ زمانی عه‌ره‌بی نه‌ده‌زانیو، له‌ قورئان نه‌ده‌گه‌یشتو، ده‌قه‌کانی شه‌ریعت به‌زمانی خۆی بۆ وه‌رنه‌ده‌گێرداو، مسولمانان هه‌ل نه‌ده‌سان به‌وه‌ی که‌ پئی شوینی ته‌کللی شه‌ری به‌ زمانه‌کی خۆی بۆ پوون بکه‌نه‌وه‌و، فیزی بکه‌ن، ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ به‌ پئی شه‌ر ته‌کللی له‌سه‌ر شان نییه‌، چونکه‌ خۆی په‌روه‌ردگار ده‌فرموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ واته: خودا به‌پئی توانا ته‌کللی ده‌خاته‌ سه‌ر شانی مرۆ.

په‌خنه‌ی سییه‌م: له‌ قورئانی پیرۆزدا شت گه‌لێک هه‌ن، که‌ تیگه‌یشتنیان بۆ نییه‌، که‌ ئه‌وه‌یش ئه‌و پیته‌ پچر پچرانه‌ن که‌ له‌ سه‌ره‌تای هه‌ندئ له‌ سوره‌ته‌کانه‌وه‌ هه‌ن، ده‌ی ئیتر چۆن ده‌گو‌تریت؟ له‌ قورئان و سوننه‌تدا شتی وا نییه‌، که‌ لئی تینه‌گه‌ین؟

له‌ وه‌لامی ئه‌مه‌دا ده‌لێین: ئه‌م پیتانه‌ به‌شێک نین له‌و خیطابانه‌ی که‌ ته‌کللی ده‌خه‌نه‌ سه‌ر شانی مرۆ و بۆیه‌ پرسى ته‌کللی له‌ سه‌ر ئه‌م پیتانه‌ نه‌وه‌ستاو، ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌، ئه‌م پیتانه‌ مانایه‌کی پوون و دیارو ناشکرایان هه‌یه‌، وه‌ک پیتێک که‌ خۆی له‌خۆیدا ده‌لاله‌تی لێ ده‌کاتو، بۆیه‌ له‌ سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانه‌وه‌ هه‌تاویه‌تی، تا بیکاته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ نکۆلی کارن، له‌ ئیعجازی ئه‌و قورئانه‌ی که‌ له‌و پیتانه‌ پیکه‌اتوه‌!

﴿به شی پینجه م﴾ (الأهلية وعوارضها)

شیاوی مرؤه، بۆ ئوهی که تاجه ند ده گونجیت، ته کلیفی بخزیته سهر شانو، به ربه سته و له م په ره کانی به رده م ئه و شیا بوونه
۸۰- ریخو شکردن:

پیشتر باسمان کرد، مهرجی دوستی ته کلیف دانان له سهر که سیک ئه وه یه که ئه و که سه شیاو بیته. بۆ ئوهی ئه و ته کلیفه ی بخزیته سهر شانو، شیاو بوونیش به چه ند شتیک ده چه سپیت، له وانه گیشتن به پله ی عاقلی، به لام زانایانی ئوصول باس له شیاوی (أهلیة) و به ربه سته کانی به رده می (عوارضها) به شیوه یه کی گشتی ده که نو، ئیمه ییش لیژدها له سهر ئه و په وته ی ئه وان ده پۆینو، یه که م جار باس له (أهلیة: شیاوی) ده که ینو، دووه م جار ده چینه سهر باسی (عوارض: به ربه سته کانی به رده می) و ئه م باسه یشمان له دوو به شه باسی یه که له دوا ی یه کدا هیناوه، یه که م: باسی ئه هلیهت و شیاوی، دووه م: به ربه سته کانی به رده م ئه هلیهت.

﴿به شه باسی یه که م﴾ (الأسالیة : شیاوی)

۸۱- پیناسه ی (الأسالیة: شیاوی):
له زمانی عه ره بیدا، به مانای (الصلاحیة : گونجان) هاتوه، که ده گوتریت: فلان که س شیاو و گونجاوه، بۆ فلان ئیش، ئه مه کاتی که که ئه و که سه شیاو بیته، بۆ کردنی ئه و ئیش و کاره، و بگونجیت له گه لیدا.

و له زاراه ی زانایانی ئوصولی فیه د، (الأسالیة) ده بیته دوو به شه وه: -

۱- أهلیة الوجوب.

۲- أهلیة الأداء.

۸۲- أهلیة الوجوب: بریتییه له گونجان و شیاوی مرؤه بۆ ئوهی که مافه شه رعه کانی بۆ واجب بیته، هه وه ها مافه شه رعه کانی به سه ردا واجب بکریت، جی به جی بکریت،^۱

۱ شرح المنار، لأبن ملک و حاشیة الراوی، ل ۹۳۶.

واته: گونجان و شیاوی مړوف بۆ ئه وهی که بتوانیت مافه کانی بۆ چه سپنریت، ههروهه
 نهو شتانهی که واجب بیانکات، جی به جی کردنیانی به سهر دا واجب بکریت، نه م
 نه هلیه تیش به (الذمة: په یمانداری) ده بیئت، واته: نهو نه هلیه ته بۆ مړوف ده چه سپنیت، له سهر
 بیه مای چه سپاندنی (الذمة) بۆی.

(الذمة) له زمانی عه ره بیدا، به مانای (العهد: په یمان) هاتووه، وهک په روه ردگار
 ده فهرمویت: ﴿لَا يَرْجُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾^۱ واته: له گه ل هیه مسولمانیکدا په چاوی
 خزمایه تی و هاو په یمانی نا که نو، نهو نامسولمانانهی که له (دار الاسلام) دا، به به رده وای
 نیشه جین، به (أهلی ذیمه) نازده د کران، به هوی نهو په یمانه ی که له نینوان ئیمه و نه واندا
 هیه، و نه هلی (الذمة) یش، واته: هاو په یمان، و (الذمة) له زار او ده، وه صفیکه که شرع
 دایناوه، بۆ تاکه که س، تا به هوی نهو وه صفه وه بیته شیاو و بگونجیت و نه هل بیئت، بۆ نهو
 کافانه ی که هنی و بۆ نهو مافانه ی که له سه ربیه تی،^۲ و به م مانا زار او هیش بیئت، نه م په یامه
 بۆ هه موو مړوفیک چه سپاوه چونکه هه رکه سیک له دایک ده بیئت، په یمانداره و، نه هلیه تی
 نه وهی هیه، تامافه کانی بۆ واجب بکرین، و هه روه ها هه ندی مافیشی له سهر واجب
 بکریت^۳.

له سهر نه م بیه مایه ده کریت بگوتریت، که بیه پته چه سپاندنی نه هلیه تی و شیاوی واجب
 بوونی مافه کان بۆ مړوف بریتیه له (ژیان)، چونکه به هاتنه ژیا نی مړوف (الذمة) و په یمانی بۆ
 ده چه سپنیت، و هه ر له سه ربناغه ی ژیا نی نه هلیه تی و شیاوی تاکه که س بۆ مافه واجب کان
 ده چه سپنیت و، هه ر بۆ یه ش نه هلیه تی بۆ کۆر په لیش چه سپاوه، هه رچه نده که م نه ندامیش
 بیئت، چونکه ژیا نی هیه و، له ژیا ندایه و جا له بهر نه وهی که ژیا نی مړوف بناغه ی جیگیر
 بوون و چه سپاندنی نه هلیه ته، تا مافه کانی بۆ واجب بیئت و، هه روه ها له سه ری واجب بیئت،
 بۆ یه نهو په یمانه ی له گه لیدایه به درێژایی ژیا نی و، مردن لێ جیا نابیتته وه.^۴

۱ التوبة (۱۰).

۲ التوضیح، ب ۲، ل ۱۶۱.

۳ أصول البردوي. ب ۲، ل ۳۵۷، و شرح النار، ل ۹۳۸.

^۴ هه ندی له شه رزنانان پیا نی وایه که (ذمة) و په یمانی مړوف، به جۆرک له جۆره کانی دوا ی مردنیش
 هه ر به رده وامه، هه روه ک دواتر باسی لێوه ده که ی.

جا ئه هليەت و واجب بوونی مافه كان، به و مانايه ی كه باسما ن كرد، له زاراوه ی زانا يانی ئوصولدا، له لای ياساناسان به (الشخصية القانونية: كه سايه تی ياسايی) پێناسه كراوه، واته: ئه و كه سه ياسا مافی كه سايه تی ته واوی تيا دا داناييت، و ئه م كه سايه تی و مافه يش لای ياساناسان بۆ هه موو مرقۆك چه سپاوه، و پێناسه يان كردوه، كه بريتييه له گونجانی مرقۆ بۆ ئه وهی كه ماف گه ليكي هه ينو، واجب گه ليكي شي له سه ر پتيويست ببيت،^١ و ئه م پێناسه يه ی ياساناسانيش هاو شي وه ی پێناسه ی زانا يانی ئوصوله بۆ ئه هليە تی تاكه كه س، له چه سپاندنی مافه كانيدا.

٨٣- أهلية الأداء: بريتين له گونجانی مرقۆ بۆ ئه وهی داوی جيّ به جيّ كردن (أداء) سی، واجباته كانی لّ بکريت، و هه روه ها شياو بيت، بۆ ئه وهی كه گوفتارو کرداره كانی حسابيان بۆ بکريت، هه موو پيۆ شويينيکی شه رعييان له سه ر بگيريتته بهر، به جۆريک كه هه ركات هه لسو كه وتيکی ئه نجامدا، له پويی شه رعه وه به ئه نجامده ر بۆي بيته ئه ژمارو، پيۆ شويینی شه ري بگيريتته بهر له سه ري و هه ركات په رستشيکی جيّ به جيّ كرد، ده بيت ئه و جيّ به جيّ كردنه ده ر دخوار دوو بيت، و اجبه كه ی له سه ر لايبات، هه ركات تاوانی ئه نجامدا دژی خه لکی تر، تۆله ی ته واوی له به رامبه ردا لّ بکريتته وه و ليّ وه ر بگيريتته وه، له پويی جه سته يی و داراييه وه سزابدريت،^٢ و بنه ماو بنه په تی ئه م ئه هليەت و گونجاوی و شياوييه، بريی يه له قوناغی ژيري و جيا کردنه وه ی چاك و خراپ له يه كتر (التمييز)، نه ك ژيان و پوچ له لاشه دا بوون.

٨٤- شياوی ته واو و ناته واو، (الأهلية الكاملة والناقصة): هه ر يه كه له ئه هليە تی (واجب) و، ئه هليە تی (أداء) كه باسما ن كردن ناته واو و، جاري و ايش هه يه كه ته واو، به په چاو كردنی ئه و قوناغی كه مرقۆ له ژيانيدا پتياندا تيپه ر ده بيت، هه ر له دروست بووني وه، تا كاملّ بوونی عه قلی، تامردينشو، ئه م قوناغانه يش بريتين له:

يه كه م: قوناغی كۆرپه له.

دووه م: قوناغی هانت هانتا دنيا، تا كرانه وه ی عه قلی، جيا کردنه وه ی چاك و خراپ له يه كتر.

^١ المدخل للقانون الخاص، للدكتور البدرابي، ل ٥٨.

^٢ شرح مرقاة الوصول، ب ٢، ل ٤٣٤، وأصول الفقه، للشيخ عبد الوهاب خلاف، ل ١٥٠.

سینیه: قۇناغى جياكرىدەنەۋى چاك و خراپ، تا بائغ بوون.

چوارەم: قۇناغى سولای بائغ بوون.

لە مەودا دەربارەى ئەو جۆرە ئەھلىيەتە قەسە دەكەين، كە بۇ مۇۋەدەچەسپىت،

لە ھەر لەو قۇناغانەيدا كە ئەژمارمان كردن.

۸۵- قۇناغى يەكەم، قۇناغى كۆرپەلەيى:

كۆرپەلە لە سكى دايكىدا، ۋەك بەشەك لە دايكى سەيرى دەكەين، كە دايك دانىشت، ئەۋىش دانىشتوۋە، كە دايكى جولاً لە جىگايەكەۋە بۇ جىگايەكى تر، ئەۋىش ھەۋەھا دەجولت، بۆيە حوكم دەدەين، بەۋەى كە ھىشتا (نەمە: پەيمان) ى بۇ نەچەسپاۋە، ھەر بۆيەش ئەھلىيەتى واجب بوونى مافەكانىشى لەسەر نىيە، جارى ۋاھىيە كە لەۋ پوۋەۋە سەيرى كۆرپەلە دەكەين، كە گياندارىكى سەر بەخۇيە، ژيانى جيايە، لە ژيانى دايكى، ھاكا لىتى جودا بوۋيەۋە، ۋە بەدنيا ھات، ۋە بوۋيە مۇۋەتتىكى سەر بەخۇ ۋە لەسەر پىتى خۇي ۋەستا، ۋە ئىتر لىترەدا حوكم دەدەين، بە چەسپاندىنى (نەمە: پەيمان) بۆي ۋە لىترە بەدۋاۋە ئەھلىيەتى واجب بوونى مافە كانىشى بۇ دەچەسپىن.

ئەگەر سەرنجى ئەم دوۋ ئاراستەيە بدريت، تىببىنى ئەۋە دەكرىت كە ھىشتا ھاۋپەيمانى تەۋاۋ (الذمة كاملة) ى بۇ نەچەسپاۋە، ھەۋەك بە مۇتەقى ۋە پەھايىش نىمە ۋە پەيمانى لەسەر لانەچوۋە، بەلگۈ پەيمانى ناتەۋاۋ (ذمة ناقصة) ى، بۇ چەسپاۋە، كە دەتوانىت بە ھۆى ئەۋ پەيمانە ناتەۋاۋە ھەندى لە مافەكانى دەستە بەر بكات و تەۋاۋ! بۆيە كۆرپەلە لە ئەھلىيەتى واجب بوونى مافەكانى ھەيە، بەلام بە ناتەۋاۋى، كە ھەندى مافى ھەن، دەبىت بۆي جى بەجى بكرىت، بەلام مافى بە سەرۋە نىن، بۆيە ئەۋ مافانەى بۇ جىگىر دەكرىن، كە لە چەسپاندىندا پىۋىستى بە پاۋەرگرتىنى ئەۋ، (قبولكردىان) نىيە، ۋەك مىرات بىردن، ۋەسىيەت جى بەجى كردن بۆي، دانى مافەكانى لە پىرسى ۋە قەفدا كە جىگىركردنى ئەۋ مافانە پىۋىستى بە قەبولكردن نىيە، بەلام ئەۋ مافانەى كە پىۋىستى بە (قبول) كوردنى ئەۋ ھەيە، ۋەك دىارى ۋە خەلات كردن، ئەمەيان جارى ناچەسپىت بۆي، ھەرچەندە سودىكى تىرو تەۋاۋىشى ھەبىت بۆي، چۈنكە ئەۋ خاۋەنى پاۋ لىزانىن نىيە لەۋ قۇناغەداۋ، ھەرۋەھا سەر

په رشتیاریو بریکاریشی نییه، که له جیاتی نه (قبول) کردنه که نه نجام بدات^۱ و، هیچ مافیکی له سر نییه، چونکه نه هلیه تی ناته و اووه، وهک گوتمان و، هیشتا ته و او نه بووه و، ده بیت لیره دا تیبینی نه وه بکړیت، که نه هلیه تی و شیاوی واجب بوونی مافه کان بڼ کورپه له، به و مرجه دیته دی، که نه و کورپه له یه به زندوویی بیته دنیاوه.

به لام سه بارهت به نه هلیه تی و شیاوی له جی به جی کردنی (آداء) ی واجب کاند، نه مه بڼ کورپه له نییه، چونکه به هوی نه توانین و دهسته و سانی و بچوکیه وه چاوه پڼ ی نه وه ی لڼ نا کریت، که هیچ جوره هه لس و که وتیک نه نجام بدات، که بیگومان بناغه و بنه پرتی نه هلیه تی له م قوناغه دا، عه قله و، بیگومان هیچ جوره جیا کردنه وه یه کی نیوان چاک و خراب، که نامرازه کی عه قله له لای کورپه له بوونی نییه!

۸۶- قوناغی دووهم: قوناغی جیا بوونه وهی کورپه له له دایکی و، هاتنه دنیای، تا

عه قل کردنه وهی؛

کورپه له هه رکا ت به زیندوویی له دایکی جیا بوو یه وه و به دنیا هات، نه و ا په یمان (ذمه) ی، ته وای بڼ ده چه سپیت، بویه نه هلیه تی و شیاوی ته و اویشی له سر واجب ده بیت و سر جه م مافه کانی دهسته بهر ده بن و، مافیشی له سر و، پیویسته سر جه می مافه کانی به سر ده ا بچه سپینرین، هه روهک چو ن نه و مافانه ی به سر که سیکی بالقدا ده چه سپین، چونکه نه و که سه بالغه خاوه نی په یمانی ته و او (الذمة الكاملة) و چه سپاندنی نه هلیه تی ته و اووه بویه بڼ منداله که یش هه روایه، به لام واجب بوونی مافه کان بڼ هه رکه سیک و، مرققیک، له بهر خودی واجب که نییه، به لگو مه به ست له و واجب بوونه، حوکه که یه تی، که بریتیه له جی به جی کردنه که ی (الآداء)، جا هه مافیکی که بڼ مندال بگونجیت، بیکات، نه و له سر یه تی که

^۱ نه وهی که جه ماوهری شه ر عزانانی له سره، نه وه یه که کورپه له نه سر په رشتیاری هیه و، نه بریکار (وصی) و، ته نها نه وه دروسته که نه مینداریکي بڼ دابنریت، که سامانه کی بپاریزیت و، نه و یاسایه ی که نیستا له ولاتی میسر کاری پیډه کریت، نه وه یه که کورپه له له بریکاری (وصی) هیه و، هه سر په رشتیاریک به سر مندالانه و چه مافیکی هه بیت، نه و وه صیه ی نه میش نه و مافه ی هیه و، له یاسای سر په رشتیاری مالییا ژماره ۱۱۹ ی سالی ۱۹۵۲ هاتووه، که ده لیت: ماده دی ۲۸: دروسته بڼ باوک، که بریکاریک دابنیت بڼ منداله که م نه دنامه که ی یان بڼ ثافره تیکی سکپی لا نواز، ماده دی ۲۹: نه گه ر نه و منداله که م نه دنامه، یان نه و نه سکپه لانه وازه وه صی و بریکاری بڼ دانه نرا، نه و ا دادگا بریکاری بڼ دیاری ده کات.

بيكاتو نه نجامی بدات، به لّام نه وهی که له توانايدا نښه، بيکات، نهوا له سهری واجب نيه، وهک له م دريژه باسهی خواره وهدا شی دهکهينهوه:

يهکه م: مافی بندهکان، نهوانهی که مافی دارايين، وهک بژاردنی شتيک که خراپی دهکيت، ياخود دانی مافی کريکار، يان پرکردنه وهی پيداويستيگانی ژن و کهسه نزیکهکان و هند.... نه مافانه واجب له سهر مندالیش، چونکه مه بهست و نامانج تياياندا مولک و سامانه که يه، دهکريت که سيک وهک بريکاری نهو منداله کاره که و به خشينه که جي به جي بکاتو، به لّام نهو مافانهی بندهکان که په يوهستن به سزاگانه وه، وهک کوشتنه وه، نه مه نه سهر مندال واجب نښه، چونکه ناگوښت و شياو نښه بڼو نهو حوکمه، که سزادانيه تی چونکه کارو کرده وهی مندال، به که م کورتی وه صف نا کريت و نايه ته نه ژمارو، بويه نابيته فاکته رب سزادانی، چونکه مانای تاوان له کرده وهی مندالدا بهر جهسته نابيت، هه روهک نه مافه له لايه ن بريکاره وه نا کريت جي به جي بکريت، بويه دروست نښه، که سهر پرشتيار (ولي) سزا بدریت له جياتی برپارده ری بريکاره که (وه صي) و نه مه به پيچه وانهی خوین دانه که يه، چونکه نه م پاره دانه واجب، چونکه پاراستنی پرپسه که ی تيدايه، و مندال بوون نه گهل پاراستنی گیانی خه لک پيچه وانه و دژنين، و مه بهست له واجبی دانی نهو خوینه، بره پاره که يه، يان مولکيکه و دهکريت مولک و پاره يش بريکار هه لسيّت به دان و جي به جي کردنی.

دووه م: مافی خواي په روه ردگار، هه يانه که بناغهی په رسته کانه، که نه ویش باوهر (ايمان) ه، و هه يانه په رستشی پوخت و ته و او وه، نه مه يش يان په رستشی لاشه یی به، و بهس، وهک، نويز کردن، يان په رستشی دارايی و بهس، وهک زه کاتدان ياخود هاو به شه له نيوان په رستشی جهسته یی و مالی، وهک حه ج کردن، نه مانه هيچ کام له سهر مندال واجب نين، هه ر چنده که هژکاری نه م مافانه يش هاتبيته دی و، هه روه ها کات و جيگای په خساندن هه بيت و، په يمانیکی گونجاو له سهر نهو منداله هه بيت، چونکه حوکمی واجب بوون له م مافانه دا، بریتی به له جي به جي کردنيان پاسته و خو و به پراکتیکی له لايه ن نهو که سه وه که کاره که ی له سهر واجبه و، ده بيت خو ی بيکات، به نازادی و سهر پشکی ته و او نه ک بريکاره که ی به تو بزی بزی بکات، تامانای تاقير کرده ی نهو مروفه له م پرپسه يه دا بفامريته وه و جي به جي بيت و، به خو ی تاقی بکريته وه و له سهر کاره که يشی پاداشت

وهريگريٽو، بئگومان منڊال شيائو نيبه، پڻ ٿم چاليءَ ۾ پاسڪرا^۱، وه مافي خوي مه زن هن، ڪه پهيوه نديدارن، به سزاکانه وه، وه ٿم سزايانه (حدود) ڪه دانراون بڻ تاوانه کان و بئگومان له سر منڊال جي به جي ٺاڪريٽن، هير وه ٿم سزايانه يش نايجريٽه وه، ڪه وه سزا له سر پيشيل ڪردني مافه ڪاني به نده ڪان ڪردويه تي، وه ڪوشتنه وه، چونڪه حوڪمه ڪه نايجريٽه وه، ڪه سزادانيه تي، وه ڪاره يشدا ديسان بريڪار ناتوانيت له جياتي ٿم سزاکه وهريگريٽ^۲، به لام سه بارهت به شياوي ٺه هليه تي ڪه سيڪ بڻ جي به جي ڪردن (آداء) سي. مافه ڪان، ٺه ميان سه بارهت به منڊال هيج جوريٽ له ٺارادا نيبه، چونڪه قوناغه ڪي نه شياو نه گه نجاوه، بڻ ٿم ڪاره و، چاڪ و خراب ليڪ جيا ٺاڪاته وه، بڻيه ناتوانيت خوي مافه ڪان جي به جي (آداء) بڪات، و بئگومان عه قل ڪرانه وه و جودا ڪردنه وه چاڪ و خراب له يه ڪري، وه ڪوتمان بناغه ي ٺه هليهت و گونجاي تاڪه ڪه سه بڻ توانابووني به جي به جي ڪردن (آداء) سي، مافه ڪان، بڻيه داوا له منڊال نه ڪراوه، ڪه خوي به خوي هريشتيڪ جي به جي بڪات و، ٺه وه ڪه له سري واجب بووه، له مافه ڪان به هوي ٺه وه ڪه ٺه هليهت و شياوي واجب بووني له سره، ٺه ميان سهريشتياره ڪي بڻي دهڪات، له هر شتيڪدا ڪه بگونجيت، سر پهريشتيار له جياتي خوي بڻ پڪات، نه ڪ خوي!

له بهر ٺه وه ڪه منڊال ٺه هليه تي (آداء) سي، نيبه، بڻيه هيج پڻ و شويٽيڪي له سر قسه و هه لس و ڪه و ته ڪاني نايجريٽه بهر، بڻيه گريبه ست و هه لس و ڪه و ته زاره ڪيه ڪاني به تالو. ڪاريان پڻ ٺاڪريٽ و، هر ٺه ميه يش ياساي مه دهن عيراقني و ميسري چه سپاندويه تي و، داني

^۱ التلويح على التوضيح، ۲، ل ۱۶۲ و، دهرياره ي واجب زهڪات له سر منڊال، له نيوان شهر زاناند راجيايي هيه و، ٺه وانه يان ڪه به واجبيان زانيوه، به و پتودانگه داينانوا، ڪه مافيڪي پتويستي له سر دهوله منده ڪان ڪه دهيت بيده به هه ژراره ڪان و، ٺم مانايه يش پهيوه ندي به منڊال بوون، يان بالي بوونه نيبه و، ٺه گروپي ڪه داني زهڪاته ڪه يان به واجب نه زانيوه، به و پتودانگه بووه، ڪه وه پرستشي وه نوٽو پڙو ٺه ماريان ڪردوه و، بئگومان له پرستشدا به مارج گيراوه ڪه دهيت بالي بويت، چونڪه پرستش ٺاقيڪردنه وهيه و، بئگومان منڊال يش بڻ ٺاقيڪردنه وه ناشيت، له بهر ڪه عه قلبي ڪي، پروانه بداية المجتهد، ۱، ل ۲۲۰.

^۲ كشف الأسرار، ۴، ل ۱۳۶۲.

۸۷- قۇناغى سېيەم: قۇناغى جېلگىردىنەۋەي چاڭ خىراپ لە يەكترى، تا قۇناغى بالىغ

جولت:

ئەم قۇناغە بەگە يىشتى مىندال بەگە ئەمەننى خەۋەت سىلان دەست پىدەكاتو، بە قۇناغى بالىغ
 جون كۇتايى دىت، لەم قۇناغەدا ئەھلىيەتنى واجب بونى مافەكان بە تەۋاۋى لەسەر مەۋە
 - دەچەسپىت، چونكە بۇ مىندالى جىيانەكە رەۋەي چىڭاق خىراپ لە يەكتر (مەيىن) زۆر باشتىر
 - دەچەسپىت، بۇيە مافەكانى جىگىر دەبن، ئەزۋەھا ماقىشى لەسەر جىيەجى دەكرىت، بەو
 نىۋازەي كە بە دىۋىزى باسماڭ كىرد، سەبارەت بە مىندالى بچوۋكى جىيانەكە رەۋەي چاڭو
 خىراپ، كاتىك كە باسى قۇناغى دۈۋەممان كىرد، ۋاتە قۇناغى لەدايك بوون تا قۇناغى ژىرىو
 جىياڭدەنەۋەي چاڭو خىراپ لە يەكترى. بەلام سەبارەت بە شىۋىو ئەھلىيەتى تاكە كەس، بۇ
 جىيەجى كىردن (أداء) سى، مافەكان، ئەمەيان بۇ مىندالى لەم قۇناغەدا دەچەسپىت، بەلام بە
 - تەۋاۋى، چونكە ئەھلىيەتى ناتەۋاۋە لەم قۇناغى ئەھلىيەتى ناتەۋاۋەدا، ھەركات ھەندى
 شى جىيەجى كىرد، ئەۋا بۇ دىۋىستە لىتى ۋەردەگىرىت، بەلام لەسەرى واجب نىيە، ۋەك
 نىمان ۋە پەرسىشە جەستەيەكانى تر، چونكە لەمانەدا سودى تىرو تەۋاۋى تىدادايە، بۇ خودى
 مىندالەكە.

بەلام سەبارەت بە مامەلە دارايىيەكانى، ئەم دىۋىزەباسەي خوارەۋە ۋاقەي پىرسەكە
 دەكات:

۱- ئەۋ مامەلەنى كە سودى تەۋاۋىيان بۇ مىندالەكە ھەيە، ۋەك ۋەرگىرتى دىيارى ۋە خىرو
 شتى ۋەسىيەتو، ئەم مامەلە ۋە ئەلسۈكەۋتەنە بۇ مىندال دىۋىستەۋ، پىۋىست بە سەپەرىشتىيار
 يان مىندالەكە خۇي ناكات، چونكە دىۋىستى ئەم جۆرە مامەلەنە، ئەگەر مىندال كىردىنى،
 دەگونجىت، چونكە ئەھلىيەتى ناتەۋاۋى لەم قۇناغەدا ھەر ھەيە، لە دىۋىستىشدا
 بەرۋەۋەندىيەكى ئاشكرا ھەيە، ئىمەش فەرمانمان پىكرەۋە كە پەچاۋى بەرۋەۋەندى

^۱ ماددە ۱۶۱ ياساى مەدەنىي غىرقى، ژمارە ۴۰ سالى ۱۹۵۱ دەلىت، ھەلسۈكەۋتو مامەلەنى
 مىندالى ئاۋىرو جىيانەكە رەۋەي چاڭو خىراپ لە يەكتر بەتالە، ھەر چەندە سەپەرىشتىيارەكە يىشى مۇلەتى
 پىدا بىت، و ماددە ۱۱۰ لە ياساى مەدەنىي مىسىرى ژمارە ۱۳۱ سالى ۱۹۴۸ دەلىت: مىندالى بچوۋكى
 جىيانەكە رەۋەي چاڭو خىراپ مافى ئەۋەي نىيە كە مامەلە بە دارايى خۇيەۋە بىكات، ۋە ھەموو
 ھەلسۈكەۋتو مامەلەيەكى بەتالە.

مندالەكە بكهين، هر كات توانيمان، بۆيە ليرەدا كە دەتوانين، كهواتە دوستە پەچاوى بكهين.

۲- ئەو مامەلانى كە زيانى تەواو بە مندالەكە دەگەين، ئەويش وەك ئەو مامەلانى كە بەشيك لە دارايى مندالەكە بى بەرامبەر خەرج بكرىت، وەك ئەو كە بكرىت بە ديارى، يان بكرىك بە وەقف وەتد... ئەم ھەلسوكەت و مامەلانى بۆ مندال دوست نين، بەلكو ھەر ناگيرسين و بەتال، تەنانت سەرپەرشتيارو پاسپىردراو بۆيان نيه، كە بە بيانوى مۆلەت وەرگرتن، بە دوستى دابنين، چونكە ئەوان لە پاستيدا خاوەنى مۆلكەكە نين، بۆيە مافى مۆلەتيشيان لەم بوارەدا نيه، چونكە سەرپەرشتيارى (الولاية) لەسەر پەچاوكردنى بەرزەو ھەندى مندالەكە وەستاو، دەبىت وەك مندال تەماشى بكرىت، ئەو ھەلسوكەتەنى كە زيانى پى دەگەين، ئەمە چاودىرى كردن نيه، ئەگەر مندالەكەيش مۆلەت بدات، ھەر ناكرىت، چونكە زيانى وى تىدايه.

۳- ئەو مامەلە و ھەلسوكەتەنى كە پەھەندى چاك و خراپيشيان ھەيە، بەپى بنەپەتى دانانەكەيان، وەك كپىن و فروشتن و بەكرىدان، ديكەى مالگۆپكىكانى تر،^۱ ئەم ھەلسوكەت و مامەلانى بۆيان ھەيە، قازانچ بكن، ھەر ھەم دەگونجىت زيانىش بكن، بۆيە ئەگەر مندالى ژىر توخنيان كەوت دوستە، لەسەر بنەماى ئەو كە ئەھليەتى جىبەجى كردن (أداء) سى، ھەيە، بەلام لە لايەكى ترەو لەسەر، مۆلەتى سەرپەرشتيار (إجازة الولي) وەستاو، چونكە ئەھليەتەكەى ناتەواو و نوقسانە، بۆيە كە سەرپەرشتيار مۆلەتى پىدا، ئىتر ئەم مۆلەتدانە، ئەو ناتەواويە پى دەكاتەو، مامەلەكەى وەك مامەلەى كەسىكى خاوەن ئەھليەتى كامىل تەماشى دەكرىت.

ئەم حوكمانەنى كە باسمان كردن، سەبارەت بە مامەلە و ھەلسوكەتەكانى مندال، ئاستى

۱ ليرەدا تىبىنى ئەو دەكرىت كە ئەو پەچاوكراو، لەم ھەلسوكەتەيدا كە پەھەندى سودو زيانىشى ھەيە، ئەو ھەيە كە شتوانى ھەلسوكەتەكە و سروشەكەى ديارى دەكات، بەپى پەچاوكردنى ئەو كە ئايا ئەو كەردەو ھەيە كە مندالەكە كەردو ھەيەتى لە پاستيدا بۆى سودمەندە؟ يان نا! بۆيە ئەگەر مندالەكە شتىكى فروشت. بە زياتر لە نرخەكەى خۆى، ئەو ئەو كاتە ئەم مامەلەى لەسەر مۆلەتى سەرپەرشتيارەكەى وەستاو و حساب بۆ قازانجى مندالەكە ناكرىت، لەم مامەلەيدا، چونكە بىگومان ھەر سروشى مامەلە وايە، كە يان زيان دەكاتن يان سودو قازانجى ھەيە.

-روستو نادروستیانن یاسای مەدەنی عێراقیش^۱ دانی پیاذا ناوێ و هەروەها یاسای مەدەنی
میسری سەبارەت بە مەمەلەێ قازانجدار و زیانەند یاسای دەرکردوون، بەلام ئەو مامەلانی
کە دیوێ قازانج و زیان هەردووکیانی تیا داوە، بۆ ئەمەیان وای دانائە، کە دروستە بەتال
کرتنەو، وەک پەچاوکردنێک بۆ بەرژەوێندی مندالەکە و هەرکات سەرپەرشتیار مۆلەتی دا،
یان مندالەکە دواى بال بوون و تەمەنی پێگەیشتن لەسەر مامەلەکە پازى بوو، ئەوا دەتوانیت
مەلى نەوەشینیتەو.^۲

۸۸— مندالی مۆلە تدرائو:

دروستە بۆ سەرپەرشتیار، کە مۆلەت بە مندال بەدات، کە کاری بازرگانی بکات، هەرکات
هەستی کرد توانای هەیه، لەم حالەتەدا هەلسوکەوت و مامەلە بازرگانیهکانی مندال،
هەروەها گشت ئەو مامەلانی کە پەيوەندیان بە بازرگانیهکەیهو، بە هەلسوکەوت و
مامەلەێ دروست و سەرکەوتوو دیتە ئەژمارو کارپێکراون، چونکە ئەو مۆلەتە پێش وەختە،
بۆ مامەلەکردن، هاوشانە لەگەڵ مۆلەتی دواتر دا و وەک یەکنووەر ئەمەیش لە لایەن یاسای
مەدەنی عێراقی و میصریهو چەسپاوه.^۳

۸۹— قونای چوارەم: قونای دواى بالغ بوون:

کە مۆلە عەقلى پێگەیشتن، ئێتر ئەمەلیتی تەواوی جێبەجێ کردن (أداء) ی هەیه، شیاوێ
بۆ ئەوێ کە خیطابی شەری پووبەپوو بکڕیتەو و گشت تەکلێفێکی شەری بخڕیتە سەر
شانى، سەرچەم گریبەست و مامەلەکانی دروستن، بەبێ گەپانەو بۆ پرسکردن بە هیچ
کەس، ئەگەر گێژو کەم عەقل (سَفیه) نەبیت، وەک دواتریش باسی دەکەین.

۱ بپوانە ماددە ۹۷، لە یاسای مەدەنی عێراقی.

۲ بپوانە ماددە ۱۱۱ لە یاسای مەدەنی میصری.

۳ بپوانە ماددەکانی ۹۱—۱۰۱ لە یاسای مەدەنی عێراقی و ماددەکانی ۵۴ و ۵۵ و ۵۶، ۱۱۲ لە
یاسای مەدەنی میصری.

﴿به شه باسی دودم﴾

به ربه سته کانی به ردهم شیاوی مرؤف بؤ ئه نجامدان و جیبه جی کردنی
مافه کان (عوارض الأهلية):

۹۰ — ریخوشکردن:

بیشت زانیمان، که نه هلیه ت و شیاوی مرؤف، بؤ پئویست بوونی مافه کان له قوناغی کۆرپه له ییدا به ناته واوی (ناقصة) یی، بؤی ده چه سپیت و دواتر دواي له دایکبوونی بؤی کامل ده بیئت و، هه تا له ژياندا بیئت هه ر نه هلیه تی ته واری هه یه.

به لام شیاوی و نه هلیه تی جیبه جی کردن (أداء) له لایه ن خودی خۆیه وه ئه مه یان بؤ مرؤف له قوناغی کۆرپه له ییدا ناچه سپیت، هه روه ها بؤ مندالێک که چاک و خراپ لێک جیانا کاته وه، دیسان ناچه سپیت، به لام نه هلیه تی ناته واو (ناقصة) بؤ مندالی ده چه سپیت، که چاک و خراپ له یه کتری جیا بکاته وه، دواتر که عه قلی گرت، ئیتر نه هلیه تی کاملی بؤ دیته جی، جا بنه پره تی نه هلیه تی جیبه جی کردن (الأداء) بریتییه له عه قل، جا که عه قل نه بوو نه هلیه تی نه دایش نابیئت و خاوه ن که موکوپي ده بیئت و هه ر کات عه قلی کامل بوو، ئیتر نه هلیه تی جیبه جی کردنی کامل ده بیئت، عه قل کورت و نا کامل بریتییه له عه قلی مندالی که چاک و خراپ له یه کتر جیا بکاته وه، هه روه ها نه وانه ی له م ئاسته دان، و عه قلی کامل بریتییه له عه قلی که سێکی پێگه یشتوو (بالغ)، که شیت و شیتۆکه (معتوه) نه بیئت،^۱ به لام جاری و هه یه، که مرؤف ته نانه ت دواي نه وه ی که بووه خاوه نی نه هلیه تی کامل، تووشی کۆمه له گرفتێک ده بیئت، که نه و نه هلیه ته لا ده بن، یان که می ده که نه وه، یاخود له پووی لابردن و که مکردنه وه کاریگه ری تیناکه ن، به لام هه ندی حوکمی نه و که سه تووش بووه ده گۆپن، ئه مه ش نه وه یه که ناو نراوه به ربه سته کانی به ردهم نه هلیه ت (عوارض الأهلية).^۲

^۱ التوضیح، ب، ۲، ل ۱۶۴.

^۲ (العوارض: به ربه سته کان) به وه پێناسه کراون که بریتین له و حاله تانه ی که هه میشه له گه ل مرؤف نین، به لام دژی نه هلیه تن و کاری تیده که ن.

۹۱- جۆرهكانى له مپه رهكان (عوارض):

ئەم لەمپه پڕو بەر بەستانە دەبنە دوو بەشەو:

یەكەم: بەر بەستی خودایی: (عوارض سماویة).

دووهم: بەر بەستی مۆفكرد (عوارض مکتسبە).

- لەمپه پڕو خودا كردهكان (العوارض السماویة)، بریتین لەو بەر بەستانەى بەی دەسلاتی مۆف و پازی بوونی تاكه كهس له لایەن خاوەن شرعه وه كه خودای مەزنه جیگیر كراون و چه سپاون، بۆیه به بەر بەستی ئاسمانی (عوارض سماویة) ناوزەد كراون، چونكه له تواناو بژاردەى مۆفدا نییه، له دەر وهى سنوورى دەسلاتی مۆفدايه، وهك شیتى و شیتۆكه یى و نه خوشى و مردن.

- بهلام لەمپه پڕو مۆفكردەكان بریتین لەو بەر بەستانەى كه له سنوورى دەسلات و هەلبژاردەى مۆفدان و خۆى به دەستیان دەهینیت و ئەم لەمپه پڕانهش دوو جۆرن: یەكەم: ئەوانەى كه دەر هاویشتهى دەر وونى خودى مۆف، وهك: نه زانین (جهل) و سه رخ خوشى و گالته جاپى.

دووهم: ئەو بەر بەستانەى كه له لایەن غەیری خودى مۆف وه تووشى دەرگیت، كه ئەمەشیان (زۆلێكردن: الأكره) ه.

لەمەودوا لەسەر هەندى له بەر بەسته خودا كړدو مۆفكردەكان دەدوین:

مەبەستى یەكەم:

بەر بەسته خودا كردهكان (العوارض السماویة)

یەكەم: شیتى:

۹۲- هەندى له زانایانى فیهقه، شیتى یان وا پێناسه كړدوه، كه بریتیه له تێك چوونى عقل، به جۆرێك كه بهر بگړیت، له پهرت وەرگرتنى كړدارو گوفتارى كهسى تووش بوو، لهسەر پهوتێكى عاقلانه و ژیرا، مەگەر ئۆر به دەگمەن^۱.

ئەمەیش دوو جۆره: (زگماكى: أصلي)، و (كتوپر: طارئ).

- زگماكیه كهى ئەوهیه كه مۆف هەر به شیتى له دایك ببیت، و زگماك بیت، و قەت ساغ نه بوو بیت.

^۱ التوضیح ب ۲، ل ۱۶۷.

- کتوپر (طارثی) له که ی، نه و په که عه قلی هه بوبیت و ژیر بوبیت، به لام دواتر به کتوپری شیت بوبیت، هه ردووی که هم دوو حاله تیش، یان هه میشه یین، یان ناهه میشه یی و کاتین، هه ردووی جوره که ی شیتی کارناکه نه سه ر نه صلیه تی واجب بوونی مافه کانی که سی تووش بوو، چونکه هم مافانه به (نمه: په یمان) چه سپاونو، شیتی دژی (نمه) نییه و، شیتیش په یمانداره، چونکه نیمه دار بوون، به بوونی ژیان ده چه سپیت و، بیگومان شیتیش ژیانی هه یو، ژیانداره و، به سه ری ده بات، به لام هم شیتی به کار له نه هلیه تی جی به جی کردن (أداء) ده کات و، هم مافه ی له سه ر ناهیلیت، چونکه جی به جی کردن (أداء) به ستراوه به عه قلو به جیا کردنه و ی چاک و خراب له یه کترو هم دووانه ییش له شیتدا بوونیان نییه، بویه حوکی شیت، وه ک حوکی مندالی جیانه که ره و ی چاک و خراب له یه کترو وایه له مامه له و ه لسو که ت و کرداره کانیدا.

به لام له پرستشه کاند، نه گهر شیتی نه و که سه به رده وام و هه میشه یی بوو،^۱ نه و په پرستشه کانی له سه ر شان لاده چن، واته به ته واهه تی واجب بوونیان له سه ر لاده چیت، چونکه له و کاته دا توانای جی به جی کردن (أداء) ی، له ده ستداوه، به هژی شیتی به و، و هه روه ها له دوی چاک بوونیش سه خته له سه ری که وه ک قه زا کردنه و به یگریته و، جا هه ر کات نه توانرا (أداء: جی به جی) بکریت، له کاتی خویداو، نه ده کرا له به ر سه ختی قه زا بکریته و، بویه (واجب) بوونیش له سه ر شان لاده چیت، چونکه (واجب) بوونی هه رشتیک به بی (أداء) سودی نییه، به لام نه گهر حاله تی شیت بوونه که نا هه میشه یی بوو، نه و (جی به جی کردن: أداء)، هه ر چه نده له حاله تی شیت به که یدا ناکریت، به لام له دوی چاک بوونه و ی، به بی ناره حه تی بتوانیت قه زای بکاته و، نه و له م کاته دا له به ر نه و ی که (أداء) له که ی جیگریه و به گریمانه یی چه سپاوه، بویه (واجب) بوونی هه ر له سه ر ده مینیتته و.^۲

^۱ به رده وامی و هه میشه یی له شیتدا نه و په که سنوری نییه و، هم حاله تیش به پتی جوری پرستشه کان ده گوردریت، بق نوونه له پڅووی په مه زاندا نه گهر که سه که له ته وای مانگه که دا شیت بوو، شیت نه و به شیتی هه میشه یی و به رده وام بق (نه و مانگه) دیته نه ژمارو، نه گهر هه ندیکی شیت بوو، له که میکی تری مانگه که دا چاک بوویه و، نه و به شیتی ناهه میشه یی دیته نه ژمار.

^۲ نه و بق حاله تیکه که شیتی ناهه میشه یی و کتوپری بیت، به لام نه گهر شیتی نه سلی و زگماکی بوو، له لای هه ندی له زانایان، وه ک (أبو یوسف) هه ر هه مان حوکی هه یه، و له لای هه ندیکی تر له زانایان، وه ک

٩٢- سانسۆر دانان له سەر شیت و، ماوهی دەس بە کاربوونی سانسۆرەکه:

شیتی ھۆکارە بۆ سانسۆر (حج) خستنه سەر، و سانسۆر له شەرعدا بریتییه له بەر گرتن
مەمەلە ی زارەکی نە ک کرداری، بە و مانایە که ئەو مەمەلە زارەکیانە ناچەسپین، و دروست
نەبو، له شیتیشدا ھەر دروست نین و ناگیرسین، ھەر چەندە بە تەواوی سود مەندیشین بۆ
کەسە شیتەکه، ھەر وەك ئەم ھۆکمە له مندالی جیانە کەرەوہی چاک و خراپ له یەکتەر (غیر
حەمین) شیدا ھەروایە، چونکە دروستی گوفتارو، کارپێکردنیان، دەبیّت له پەوی عەقل و
نەمیزوہ بنو، بەبێ عەقل و تەمیز دەرد خواردو نین و کاریان پێ ناکریت، تەنانەت ئەگەر
سەرپەریشتاریش مۆلەتی دا بیّت، چونکە کارەکه ھەر لە بنە پەرەتەوہ بە تالەو، مۆلەتی
بە شەوختیش بۆ شتی بە تال سودی نییەو، دروستی پێ نابەخشیت،^١ و ئەو شیتە ی که
محجور لدا تە، واتە ھەر کات شیتی تووشی مرقە کە بوو، ئەوہ راستە و خۆ ھۆکارە بۆ
نەوہی که سانسۆری بخزیتە سەر، بەبێ گەرانەوہ بۆ بریاری دادگا، بۆیە قەسە ی شیت له
کاتی شیتیدا کاری پێ ناکریت، بەلام ئەگەر حالەتی شیتە کە ی پچر پچر بوو، بە جۆرێک که
ھەندێ کات چاک دەبوویوہ، ئەوہ مەمەلە و ھەلس و کەوتەکانی ئەو کەسە شیتە، له کاتی
ساغیدا، وەك مەمەلە ی کەسی عاقل ئەژمار دەکریت، و یاسای مەدەنی عێراقیش ھەر له
جوارچێوہی ئەم ئەحکام گەلە ی فێقہی ئیسلامیدا لەم بارە یوہ بریاری داوہو، بە دەق
نەوہی چەسپاندوہ که ھۆکمی شیت وەك ھۆکمی مندالی جیانە کەرەوہی چاک و خراپ (غیر
لەمەین) وایەو، یە کەسەر له گەل سەر ھەلدانی حالەتە کە تیایدا، بە سانسۆردار دیتە ئەژمار، و
نۆتەر مەمەلە کانی له کاتی ساغیداو، ئەگەر شیتە کە ی پەراندبوو، ئەو وەك مەمەلە ی کەسی
عاقل تەماشای دەکرین.^٢

بەلام یاسای مەدەنی میصری، له ھەندێ بەندیدا چووہ تە دەرەوہی ئەحکامەکانی فێقہی

(پێشەوا موخەمەد) پایان وایە که پەرستشەکانی لە سەر شان لاناچن، بپوانە (التلویح علی التوضیح)،
ب، ٢، ل ١٦٧.

١ شرح مرقاة الوصول. ب، ٢، ل ٤٣٩.

٢ له ماددە ی ٩٤ دا ھاتوہ، که منداڵ و شیت و، شیتۆکە، له خودی خۆیاندا سانسۆریان له سەرەو، له
ماددە ی ١٠٨ دا، ھاھاتوہ، که شیتی پەتەری وەك مندالی جیانە کەرەوہی چاک و خراپ یەك ھۆکیان
ھەبە، بەلام شیتی پەلە دوو، و نا پەتەری مەمەلە و ھەلس و کەوتەکانی له کاتی ساغیدا وەك مەمەلە ی ساغ
عاقل کاریان پێ دەکریت.

ئىسلامى، ئەگەر چى ئىۋەى دركاندوۋە، كە شىت ۋەك مندالى، جيانە كەرەۋەى چاك و خراپ وايە، و ئەھلىەتى تىادا نىيە، بەلام بە سانسۆردار ئەژمارى نە كىردوۋە، گوتوۋىەتى دەبىت دادگا ئەۋ بىرپارە بداتو، ھەرۋەھا ئەۋەى دەر بىرپوۋە كە ھەر بە بىرپارى دادگاپش سانسۆرى لەسەر لادەچىت و سەر جەم مامەلەكانى پىش تۆماركىردنى بىرپارى سانسۆركىردن لەسەر بەدروست دادەنرۆن و بەتال نىن، تەنھا بە ۋە مەرچە نەبىت، كە حالەتى شىتپەكەى زۆر بىت، لە كاتى گىتپەستەكەدا، ياخود لايەنى بەرامبەر بزانىت كە شىتە، بەلام سەر جەم مامەلە ۋە ھەلسو كەۋتەكانى لە دواى تۆماركىردنى بىرپارى سانسۆرەكە بە تەۋاى بەتال، نىتر چۈنپەكە ئەۋ مامەلەنە لە كاتى ساغىدا كرابىن، كە جارچار چاك دەبىتەۋە ۋە شىتپەكەى لادەچىت، ياخود ھەر لە كاتى شىتپەكەيدا ئەنجامى دابىن، ھەر چۈنپەكەۋ، تەننات ئەگەر لە دواى عەقلى گىرتنەۋە چاك بوۋنەۋەش ئەنجامى دابىن، ھەر بەتال، مادام ھىشتا بىرپارى لاجۈنى سانسۆرى لەسەر نەدرابىت^۱!

دوۋەم: شىتۆكە ۋە بىركۆل ۋە گىلى ۋە گەمژەى ۋە كەۋدەنى (العتە):

۹۴- (العتە: گىلى) بىرىيە لە تىكچۈنى عەقلى، بە جۆرىك كە مۆڭ كە حالەتى فامكىردنى شتەكانى كەم بىيىتەۋە ۋە قسە تىكەل بىكات، نەزانىت كارەكانى بەپۆۋە بباتو، ساز بىكات، بۆيە بەم ھۆيە ھەستىكىردن ۋە جىاكىردنەۋەى چاك ۋە خراپ لە دەست دەدات ۋە پەى بەكارە باشەكان نابات، ئەمەيش دوۋ جۆرە:

يەكەم: ئەۋ كەۋدەنىيەى پىژەكەى ھىندە زۆرە، كە ھىچ ھەست ۋە جىاكىردنەۋەى چاكە ۋ

۱ ماددەى ۴۵ى ياساى مىصرى دەلىت، ھەر كەس لەبەر مندالى ۋە كەم تەمەنى يان شىتۆكەى، ۋ شىتۈ جىاكىردنەۋەى چاك ۋە خراپى لە دەست دابىت، ئەۋە ئەھلىەتى ئىۋەى نىيە، كە توخنى مافە مەدەنىەكانى بىكەۋىت.

ھەرۋەھا ماددەى ۱۱۲ىش دەلىت: كەسى شىت ۋە شىتۆكە ۋە بىركۆل ۋە گىزۋ ھۆل دادگا بىرپارى سانسۆر دەدات لەسەريان، ھەر دەبىت دادگاپش بىرپارەكە لە سەريان لايىت.

ھەرۋەھا ماددەى ۱۱۴ دەلىت: يەكەم: ھەلسو كەۋت ۋە مامەلەى شىت ۋە شىتۆكە ئەگەر لە دواى بىرپارى تۆماركىردنى سانسۆر لەسەرى ئەنجامى دابو، بەبەتال دىتە ئەژمار. دوۋەم: بەلام ئەگەر مامەلە ۋە ھەلسو كەۋتەكەى لە پىش تۆماركىردنى بىرپارى سانسۆرەكە ئەنجامى دابو، بەبەتال نايەتە ئەژمار، مە گەر كاتىك كە ئەۋ حالەتى شىتپە تىادا زۆر پەنگى دابىتەۋە، يان لايەنى بەرامبەرى گىتپەستەكە پىنى زانى بىت، كە شىتە، نىتر بەتالە.

خراپه يک له خاوه نه کهيدا ناهيلټته وه، وهک شيتی لي ديتو، وای لي دهکات، که نه هليته جی به جی کردن (أداء) تيايدا نامينټت، به لام نه هليته واجب بونی مافه کان بوی هر برده واهمه له سهری، و له حوکمه شهرعیه کاند، حوکمی شيتی هه يه.

دووه م: نهو گیلو که وده نییه ی ههستی هه يه، توانای جیاکردنه وهی چاکی و خراپی هه يه، به لام له ناستیکی که مدایه و، وهک ههست و توانای که سی عاقل نییه و، مروفی گیل و که مژه ی له م جوړه له حوکمی شهرعیدا نهو مروفه بالغه، وهک مندالټکی جیا که ره وهی چاک و خراپ وایه.

و نه هليته (جی به جی کردن: أداء) ی هه يه، به لام به ناته وای (ناقصة)، به لام نه هليته واجب بوونی مافه کان به ته وای بوی نه نجام دهریت، و به کاملی نه م نه هليته ی هه يه و، له م پوانگه ی وه په رسته کانی له سهر نییه، به لام نه گهر نه نجامیان بدات، بوی دروسته، و هه روه ها سزای له سهر جی به جی ناکریت، و نهو مافه مالایانه ی خه لک که دهستی له خراپکردنیاندا هه يه، پیی ده برژدريت، و دروسته نه م بژاردنه له لایه ن سهر په رشتیاره که ی وه بوی جی به جی بکریت، وهک بژاردنی شتیک که به دهستی نه م خراپ بوو بیتو، هه مامه له وه لسو که وتیک نه نجام بدات، که سوودی ته وای هه بیت بوی، نهو دروسته و، نه گهر زیانی ته وای هه بوو بوی، نهو نادروسته، و نه گهر مامه له وه لسو که وته که ی دوو لایه نه بوو، واته چاوه پي ده کرا، سوودی هه بیت بوی و، چاوه پيش ده کرا، که زیانی لی بکات، له م کاته دا له سهر موله تی سهر په رشتیاره که ی وه ستاوه، نه گهر پیگه ی پیدابوو، نهو مامه له که ی دروسته، و به پیچه وانه وه دروست نییه، بزانه که که سی گیل، له رووی نه وه وه که له خودی خویدا سانسوری له سهره (محجور لذاته) یه، له م حوکمه دا وهک شیت وایه.

۹۵- حوکمی که سی گیل، له یاسای مه ده نیدا:

یاسای مه دهنی عیراقی به مهرجی نه گرتوه، که سانسور خسته سهر که سی گیل ده بیت له دادگاهو بیتو، به لکو هه خوکرده و خوی له خویدا که گیل بووه، به سانسور له سهر نه ژماری کردووه و، له فیهی ئیسلامیشدا هه رویه و، له لایه کی تره وه وهک مندالی جیا که ره وهی چاک و خراپ دایناوه. له حوکمه کاند، به بی جیاوازی کردن له نیوان جوړی

که سه که وده نه کاند،^۱ به لام یاسای مه دهنی کوماری عه ره بی میسر پیتی وایه، که که سی گیل وهك شیت وایه، به بی جیاوازی له نیوان جوړی که سه که وده و گه مژه کاند او له پوی سانسور له سر دانانیوه، یاساکانی شیتی به سر دا جی بی جی کردووه، به پیویستی زانیوه که نه و سانسوردانانه له سهری به پیتی بریاری تایبه تی دادگابیتو، سه رجه م هلسر که وته کانی پیش تو مارکردنی بریاری سانسوره که به به تال دانراوه نه گه نه و حاله تی گیلی و که وده نییه له کاتی گریه سته که دا پتوه ی دیار بوبیتو، یا خود لایه نی به رامبه ر زانیبیتی که داماوو گیل و که چی هر مامه له ی له گه لدا کردبیتو، هه روه ها پیش هه لوه شانده نه و ی بریاری سانسوره که، هه لسوکه وتو مامه له کانی هر به به تال ده میتنه وه.^۲

نه و ی که یاسای مه دهنی میصری دایناوه، به گشتی پیچه وانه ی نه و نه حکامانه یه که شه ریه تی نیسلا می جیگری کردون، به تایبه تی له وهیدا که گیلی وهك شیت دانراوه، له کاتیکدا که که سی گیل له سر جه م حاله ته کاند او وهك شیت نییه!

سینه م: بیرچوونه وه:

۹۶- (النسیان: بیرچوونه وه)، بارودوخیکی تایبه تیه که به سر مرؤفدا دیتو، وای لیده کات، که نه و ی ته کلیف کراوه، که نه جامی بدات، بیری ده چیتنه وه، به لام نه م حاله ته نه هلیه تی واجب بوونی مافه کان بۆی و نه هلیه تی جی به جی کردنی نه رکه کان (أداء) له سهری لا نابات، چونکه به عه قلیکی ته و او توانایه کی ته و او وه ماوه ته وه^۳، و بیرچوونه وه نابیتنه پاساو، له مافی به نده کاند، چونکه نه مه ریزه بۆ پیداو یستی کانیانی خه لک و تا قی کردنه وه نییه، به له بیرچوونه ویش نه و ریزه له ده ست ناچیت، بۆیه نه گه ر که سیک مائی که سیک تری به له بیرچوونه وه له ناو برد، یان خراپی کرد، نه و بژاردنی له سهره^۴، به لام له مافه کانی خوی پهره و ردگاردا، له بیرچوونه وه پاساوه بۆ کردنی تاوانیک، بۆیه که سیک شتی له بیر چووبویه وه، تاوانیکی نه جامدا، نه وه تاوانی له سر نییه، پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت:

۱ له ماده ده کانی ۴۹ و ۱۰۷ له یاسای مه دنی عیراقیدا هاتووه، که که سی گیل حوکی، وهك حوکی مندالی جیا که ره و ی چاک و خراپ وایه.

۲ ماده ده کانی ۵ و ۱۱۳ و ۱۱۴ ی یاسانی مه دهنی میصری و، پیشتریش مه به ست و بیژه کانیانمان باسکرد.

۳ شرح مرقاة الوصول، ب ۲، ل ۴۴۰.

۴ أصول البزدوي، وشرحه، ب ۴، ل ۱۳۹۶.

(إن الله وضع عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه) واته: خوائ پەرورددگار کاری مه له و تاوانی کاتی له بیرچوونه وه، تاوانی کاتی زرداری نه ژمار نه کردووه به تاوان، به لام له حوکه دنیا به کاند، دیسان له بیرچوونه پاساویکی شهرعی وه رگیراوه، و پهرستشه کان به تال ناکاته وه، وه که شهی که سیتی پۆژووه وان به له بیرچوونه وشت بخوات، بیگومان پۆژووه که ی به تال نابیته وه.

چوارهم: خه وو بوورانه وه:

۹۷- خه وو بوورانه وه، نه هلیه تی جی به جی کردن (الأداء) له سهر مرؤف ده سپنه وه، به لام نه هلیه تی واجب بوونی مافه کان هه رده مینی^۱، جا له بهر شهی مرؤف خه وتوو بو، یان بوورابوو به وه، شه و له و کاتانه دا نه هلیه تی جی به جی کردنی نه رکه کانی نییه، چونکه نه هلیه تی جی به جی کردن (أداء) له سهر بنه مای عه قل وه ستاوه، بیگومان مرؤفیش له هه ردوو حالته تی خه وتن و بوورانه وه دا عه قلی له لا میوان نییه، بۆیه هه یح حسابیک بۆ قسه کانی به هه یح جۆریک ناکریت و، له سهر کرده وه کانیشی له و دوو حالته دا، سزای جه سته یی وه رناگریت و، ته نانه ت که نه گهر بکه ویت به سهر مرؤفیکدا و بیکوژیت، شه و به جه سته سزای لی وه رناگریت، واته ناکوژیت وه، چونکه به تایبه ت شه و کارهی نه کردووه، له و حالته دا بی ناگا بووه، چاک و خراپی لیک جیا نه کردۆته وه، شه و کاره بژاردهی ده سته ی خۆی نه بووه، به لام له پووی داراییه وه سزای لی وه رده گیریته وه، خوین دانی به مولک و سامان، له سهر وه، هه ر وه که هه رشتیکی که سیتی تر خراپ بکات، له و دوو حالته دا، شه و له سهریه تی بۆی بیژیریته وه، بژاردن و سزای کوشتن و مالی خه لک خراپ کردنی بۆیه له سهر، چونکه شه و کارانه به هه سته وه ری (جس) کراون، و که س بۆی نییه، ده سته یان بۆ بیات و، شه و پاراستنه شهرعی به رگیز به پاساو و بیانوو ناسپردیته وه.

به لام سه باره ت به پهرستشه کان و جی به جی کردنیان له کاتی خۆیاندا، له سهر که سی خه وتوو، بووراه، لبراه، چونکه خه وتن و بوورانه وه دواخستنی فه رمایشتی شهرع بۆ جی به جی کردنی نه رکه کان دواده خات، بۆ شه و کاته ی که کابرا له خه و هه لده سته ی، یان دیته وه به خۆیدا، دوا ی بوورانه وه که ی، چونکه له و دوو حالته دا هۆشی له سهر خۆی نییه، ناتوانیت نه رکه کان جی به جی بکات، به لام واجبی شه و پهرستشه له سهری لاناچیت، چونکه بۆی هه یه،

که له دواى له خو هه ئسان، يان هاتنه وه به خویدا کاتى ئو په رسته ماییتو، له و کاته دا به حقیقى جی به جی بکات، یاخود بوی هیه که له دواى کاته که وه بیته سه رخویو، قه زایان بکاته وه، چونکه ئو که سه ی که له کاتى دیاریکراوى په رسته که دا ده سته وستانه و ناتوانیت په رسته که نه نجام بدات، له بهر ئو وه ی که ده توانیتو، بی گرفت بوی ده کریت، که قه زای بکاته وه، بوی نه سلی واجب بوونه که ی که له سه شانیته ی له سه ری لا ناچیتو، له بهر ئو وه ی که عاده تن خو کاتى هیه و، درېژ نییه، هیچ گرفت نییه، له وه دا که قه زای ئو په رسته شانه بکریته وه، که به هوی خه وه وه له ده ست ده رچوونو، به لام خو نابیته بیانوو پاساو هوکار بۆ لادانى واجیه که له سه شانی هه رکه سیکو، هه روه ها بورانه وه نه گه ر درېژخایه نه بوو، هه رویه، به لام نه گه ر درېژخایه نه بوو، نیتر ئو وه واجب بوونی ئه رکه کاتى له سه ر لاده چیت، چونکه به هوی بوورانه وه توانای حقیقى جی به جی کردنى ئه رکه کاتى تیا دا نامیتى و، وایش دانراوه و، نه اندازه گیرى کراوه، که به قه زاکردنه وه یان له دواى چاک بوونی له بوورانه وه که ی، نه مه کارى کى دژوارو سه خته و، جا که جی به جی کردن (أداء) ی، له سه ر نه ما، نیتر واجب بوونیشى له سه ر نامینیت، چونکه مانه وه که ی هیچ سودى کى نییه^۱.

پینجه م: نه خوشی

۹۸- مه به ست له نه خوشى لیږده، شیتى و بوورانه وه نییه، بوی نه م جوړه نه خوشیه، نه نه هلیه تی واجب بوونی مافه کان، و نه نه هلیه تی جی به جی کردن (أداء) له سه ر که سه نه خوشه که لانا باتو، که سه ی نه خوش هه ر دوو جوړه نه هلیه ته که ی به ته وایى (الأهلیة کامله) ی، تیا دایه، بوی مافه کانى بۆ پتویستن و له سه ریشى پتویستن، به لام ئو وه هیه که نه خوشى کار ده کاته سه ر هه ندی له حوکمه شه رعیه کان، بۆ که سه ی نه خوش، هه رچه نده نه هلیه تی کاملیشى هیه ! له وانه، هه ندی مامه له وه هه لئس و که وتى ئه ژمار ناکریت و ناگیرسین، درېژده ی نه م پرسه به م شیوازه یه: بردنى مولکى میراتى که سیك له لایه ن میراتبه روه، به مردنى میراتده ر ده بیټ، و نه مه شه رع به تۆبزی بریاری له سه ر داوه، هه روه ک چۆن په یوه ستى که سه ی قه رز ده ر هه ر برده وامه، به و قه رزه وه که داویه تی به که سیكو، ئو که سه قه رزاره یش مردووه و، به لام له بهر ئو وه ی نه خوشى هوکارى مردنه که ی بووه، بوی په یوه ستى میرات به رو قه رزه ر به و مولکه وه، هه ر له کاتى سه ر هه لدانى

^۱ کشف الأسرار، ب، ۴، ۱۳۹۸ و ۱۴۰۰.

نەخۆشچەكەۋە دەيىت، لەۋ كاتەۋە بۇيان ئەژمار دەكرىت، چونكە حوكمەكى دەبەستىتەۋە، بەسەرەتاي ھۆكار (سەبەبى، پووداۋەكەۋە).^۱

ھەرۋەھا بۇ پاراستنى مافى مىراتبەرۋ قەرزەدەر، سانسۇر لەسەر كەسى نەخۆش دادەنرىت، بە ئەندازەى ئەۋەندەى كە ئەۋ مافى تىادا دەپارىزىت و بەس! كە بۇ مىرات بەر ئەندازەكەى دووسى يەكى، واتە: نەخۆش لە دوو سىيەكى مالاكەيدا حىجىزى دەخىرتە سەر، بۇ قەرز دەرىش ئەندازەكە تەۋاى مولكەكەيە، ئەگەر قەرزەكە بەقەدەر تەۋاى مالى كابرأ بوو، واتە: ھەر ئەۋەندەى ھەبوو، كە بىداتەۋە بەقەرز ياخود بە ئەندازەى قەرزەكەيە ئەگەر قەرزەكە كەمتر بوو، لە تەۋاى مولكەكە.^۲

ئەم سانسۇر دانانە، ھەر لەسەرەتاي ئەۋ نەخۆشچەكە نەخۆشى مەرگى بوو، دەچەسىت، چونكە ھۆكارى سانسۇر دانانەكە، ئەۋ نەخۆشچەكە بوو، كە كوشتويەتى و كە لەۋاى نەخۆشچەكە راستەۋ خۆ مەرگى بە شوتىنداھات، ئىتر ئەۋ نەخۆشچە ھەر لە سەرەتاۋە بە نەخۆشى مەرگ پىتناسەۋ ئەژمار دەكرىت، بەلام لە بەر ئەۋەى كە نازانرىت، كام نەخۆشى نەخۆشى مەرگە! تا بەتەۋاى و راستەۋخۆيى و مەرگى بەشوتىندا نەيەت، بۇيە سانسۇر لەسەر دانان بە گومان ناچەسىت، بۇيە پىۋ شوتىن و شوتىنەۋارى سانسۇر (حجر) لە پىش مردنيەۋە ديار نىيە و كارى پىۋ ناكرىت، بۇيە مامەلەى نەخۆشى كاتى مەرگ دروستە.^۳ و مىرات بەرۋ قەرزەدەرىش بۇيان نىيە، كە پەخنى لى بگرن لەسەرى، لە كاتى زىندوۋ بونىداۋ بەلكو مافى ئەمان لە ۋاى مردنى دەچەسىت، ئەگەر ئەۋ مامەلە ۋە ھەلسوكەۋتەى كابرأ زىانمەند بوو، بە مافەكانى ئەۋان، ۋەك بەديارى دانى مولكەكەى يان ئەۋەى كە بەمامەلەى (محاباۋە) ناۋنراۋە.^۴

۹۹- ئن ھىنانى نەخۆش! ژنھىنانى نەخۆش، كە نەخۆشى مەرگى بىت، لە لای جەماۋەرى زانايان دروستە، چونكە كەسىكى خاۋەن ئەھليەت و شىاۋ ئەنجامى داۋەۋ، ئەۋ

^۱ شرح المنار، ل ۶۹۱-۶۹۲.

^۲ شرح المنار، ۶۹۲ و شرح مرقاة الوصول، ب ۲، ل ۴۴۶، لەۋ شتانەيدا كە لە پىۋىستىەكانى نەخۆش، ۋەك كىشانى بۇيى، و كرىۋ پارەدانى دەرمانەكانى سانسۇر نىيە، بۇ ئەم جۆرە شتانە.

^۳ نەخۆشى مەرگ (مرض الموت) ئەۋ نەخۆشچەكە، كە ۋالەمرؤۋ دەكات، نەتوانىت لە دەرۋەى مالاۋە كارو بەرۋەندەكانى پاپەرتىت، بەزۆرى ئەۋ نەخۆشچە توش بوۋەكەى دەرۋىت.

^۴ شرح مرقاة الوصول، ب ۲، ل ۴۴۶ والتلويح على التوضيح، ب ۲، ل ۱۱۷.

ژن و میړدهش میرات له یه کتری ده بنو، له سهر پای هندی له زانایانی وهک پیشه واهمه دو ظاهریه کان، واجبه له سهر کابرا که نه و ماره ییه بدات به ژنه که ی که به لئنی پیداوو، بوی دیاری کردوو، له سهر پای هندی کی تر له زانایانی وهک، نیمامی شافعی و هی تریش... ده بیت مارهی هاوینه ی خزمه کانی (مهر المثل) سی، پی بدات، نه مش وهک په چا کردنی مافی میرات به ران و قهرزده ره کانو، نه مایش بق کاتیک که نه و ماره ییه که براندویانه ته وه و دیاریان کردوو، له سی یه که نه دریتو، نه درایتو، میرات به ران و خاوه قهرزده کان به و پیدانه پازی نه بووین.

له لای پیشه واهمه واهمی، ماره کردنه که دروسته، و به لام نه و ژن و میړده میرات له یه کتری نابن، و له لای پیشه واهمه مالیک ماره کردنه که به تاله و میراتی پی نابیت، و به لکو هندی له هاوه لانی پیشه واهمه مالیک ده لئنی، ته نانه ماره کردنی نه و نافرته ی که په یماندار و نه هلی نیمه یه، به تاله، که میرات نابات، له بهر نه وهی که نه بادا مسولمان ببیت، و میرات بیات و زیان به میرات به رانی تر بگه یه نیت.

له سهر پای نیمام مالیک نه گهر ژن پیش نه وهی پیاو که ی بچیته لای و بیگزیته وه له میړده که ی جیا بوو یه وه، میرات ناباتو، نه گهر گواستبوو یه وه و چووبو یه لای نه و ماره یی هاوینه ی خزمه کانی خوی (مهر المثل) سی، بق هیه، و نه ویش له سی یه کی ماله که ی ده دریتو، به لگه ی پیشه واهمه مالیکیش بق نه م قسه یی نه وهی که نه خوشه که تومه تباره به وهی که به تاییه و یستویه تی زیان به میرات به ره کانی بگه یه نیت، له پئی ماره کردنه که وه. که میرات به ری تری تیکه ل کردوو پتیا،^۱ نه وهی لای نیمه په سنتره، نه وهی که سی نه خوش نه گهر ژنی ماره کرد، دروسته، و میراتیش له یه کتری ده بنو، نه و ماره ییه که بوی دیاری کردوو، پتویسته له سهری بوی بکات، نه گهر که متر بوو، له (مهر المثل)، و نه گهر زیاتر بوو، نه و نه وهی که زیاده که یه، ده به ستریت به مؤلت دانی میرات به ران و. خاوه قهرزده کانه وه نه گهر مؤلتیان دا ده دریتو، به پیچه وانه وه نادریت، نه مایش بز کاتیکه که مافه کانی نه وان بخاته مه ترسیه وه، و به لام نه و قسه یی که ده لیت، ماره کردنه که به په های به تاله، نه مه پو قسه یی کی لوازیه، چونکه ژنه یان له پیداو یستیبه

۱ الأم، للأمام الشافعی، ب، ۳، ل ۳۱-۳۲، المغنی، لأبن قدامة، ب، ۲، ل ۳۲۶، المدونة الكبرى.

للأمام مالك، ب، ۲، ل ۱۳۳، المحلى، ب، ۱، ل ۲۵-۲۶.

ژن و میړدهش میرات له یه کتری ده بنو، له سهر پای هندی له زانایانی وهک پیشه و نه حمه دو ظاهر ییه کان، واجبه له سهر کابرا که نه و ماره ییه بدات به ژنه که ی که به لئنی پیداوو، بوی دیاری کردووه، له سهر پای هندی کی تر له زانایانی وهک، نیمامی شافعی و هی تریش... ده بیت مارهی هاوینه ی خزمه کانی (مهر المثل) سی، پی بدات، نه مهش وهک په چاوکردنی مافی میرات به ران و قهرزده ره کانو، نه مهش بۆ کاتیک که نه و ماره ییه که براندویانه ته وه و دیارییان کردووه، له سی یه ک نه دریتو، نه درابیتو، میرات به ران و خاوه ر قهرزده کان به و پیدانه پازی نه بووین.

له لای پیشه و نه وزاعی، ماره کردنه که دروسته، و به لام نه و ژن و میړده میرات له یه کتری نابهن، و له لای پیشه و مالیک ماره کردنه که به تاله و میراتی پی نابړیت، و به لکو هندی له هاوه لانی پیشه و مالیک ده لئین، ته نانه ت ماره کردنی نه و نافرته ی که په یماندار و نه هلی نیمه یه، به تاله، که میرات نابات، له بهر نه وهی که نه بادا مسولمان ببیت، و میرات بیات و زیان به میرات به رانی تر بگه یه نیت.

له سهر پای نیمام مالیک نه گهر ژن پیش نه وهی پیاو ه کی بچیته لای و بیگوزیته وه له میړده کی جیا بوویه وه، میرات ناباتو، نه گهر گواستبوویه وه و چووبویه لای نه و ماره یی هاوینه ی خزمه کانی خوی (مهر المثل) سی، بۆ هیه، و نه ویش له سی یه کی ماله کی ده دریتو، به لگه ی پیشه و مالیکیش بۆ نه م قسه یی نه وهیه که نه خوشه که تومه تباره به وهی که به تاییه ت ویستویه تی زیان به میرات به ره کانی بگه یه نیت، له پتی ماره کردنه که وه. که میرات به ری تری تیکه ل کردووه پییان،^۱ نه وهی لای نیمه په سنتره، نه وهیه که سی نه خوش نه گهر ژنی ماره کرد، دروسته، و میراتیش له یه کتری ده بنو، نه و ماره ییه که بوی دیاری کردووه، پتویسته له سهری بوی بکات، نه گهر که متر بوو، له (مهر المثل)، و نه گهر زیاتر بوو، نه و نه وهی که زیاده که یه، ده به ستریت به مؤله ت دانی میرات به ران و، خاوه ر قهرزده کانه وه نه گهر مؤله تیان دا ده دریتو، به پیچه وانه وه نادریت، نه مهش بۆ کاتیکه که مافه کانی نه وان بخاته مه ترسیه وه، و به لام نه و قسه یی که ده لیت، ماره کردنه که به په هایه ی به تاله، نه مه پاو قسه یی کی لاوازه یه، چونکه ژنه یانان له پیداو یستیبه

۱ الأم، للأمام الشافعی، ب، ۳، ل ۳۱-۳۲، المغنی، لأبن قدامة، ب، ۲، ل ۳۲۶، المدونة الكبرى،

لأمام مالك، ب، ۲، ل ۱۳۳، المحلى، ب، ۱، ل ۲۵-۲۶.

بڼه پرتیه کانی مړوځه، و هه رگیزیش سانسور له پېداوېستی بڼه پرتی مړوځ ناکړتیت، دابنریت، وهک ماره کړدنی ژن به ماره یی هاو ویننه خزمانی (مهر المثل) به لّام که نه و ه چه سپا، که مه به سستی نه و که سه نه خوځسه له ماره کړدنه که نه و هیه که زیان به میراتبه ره کانی بگه به نیت، لیږده دا ده کړتیت، که بگوتړتیت، که میرات نابن، به هوی نه و مه به سته خراپه وه که کابرای نه خوځش هه بیووه، له نه نجامدانی نه و پرّوسه یه دا.

۱۰۰- ژن ته لاقدانۍ که سی نه خوځش؛

نه گهر نه و که سه نه خوځسه ی که له نه خوځشی مه رگدایه، ژنه که ی خوی ته لاقدا، که گواستېوویه وه، و چووبویه لای، به ته لاقدانۍکی ناشکراو یه کلاکه روه (بائن) به بی پازی بوونی ژنه که، نه و نه و ته لاقه لای شه ریزانان ده که ویت، به لّام سه بارت به بردن و نه بردنی میرات پاچیا بیان هیه، جا جه ماوهری زانایان پایان وایه که له بهر نه و هیه که میږده که نیازی خراپ بووه، بویه ته لاقی داوه که میرات نه بات، له بهر نه و هم هوکاري نیاز خرابییه، هر میرات ده باتو، پېشه و شافعی و زانایانی ظاهیری پتیا وایه که میرات نابات، چونکه ته لاقی جیا که روه و ناشکرا (بائن) میرات بردن ناهیتیت، و حساب بق نیازی ده رونی مړوځ ناکړتیت، چونکه هوکمی شهرعی له سر شتی دیار (ظاهر) بنیات ده نرتیتو، شتی نه پنی ته نها خوی په روه رډگار پتی ناگاداره، له گه ل نه مه شیدا جه ماوهری زانایان له سر نه و هیه که نافره تی ته لاقدا و به ته لاقی (بائن) میرات ده بات، به لّام له سر ماوه ی مافی ژنه که له میرات بردندا پاچیا بیان هیه حه نه فیه کان پتیا وایه، که مادام ماوه ی عیده که ی مابیت و هیشتا به سر نه چوبی بویه میرات ده بات، به لّام حه نه لیه کان له سر نه و پاین، که هر چه نده عیده که ی به سر چوبیت، هر میرات ده بات، به لّام به و مرجه ی که شووی نه کړدیتته وه، به لّام پېشه و مالیک پتی وایه، که عیده ی مابیت و نه مابیت چونیه که، و هر میرات ده بات ئیتر شوی کړدیتته وه، یان نا... و جه غفرییه کانیش پایان وایه که له ماوه ی سالی یه که می ته لاقدانه که، نه گهر شوی نه کړده وه، نه و میرات ده بات به لّام نه گهر ته لاقدانه که (بائن) بوو، پېش گواستنه و هیه و چوونه لای، نه و نه و ژنه میرات ده باتو، ئیمام مالیکیش هر نه و پایه ی هیه، به لّام له سر پای حه نه فی و حه نه لیه کان میرات ناباتو، گروپتک له زانایانی مزه به ی

۱ بق زیاتر حالی بوون له زاراوه ی (بائن) سهیری کتیبه فیه یی به کان بکه و، لیږده دا ماوه ی تویرینه و هیمان نییه، چونکه په یوه نندیدار نییه، به بابا به ته که وه. (وه رگیت).

حهنبه لی له سهر نهو پایهن، که میرات دهباتو، نه م گوته یه یان هه لبراردووه، که نهو دهش پای ناشکرای جه عفریه کانهو، زانای نهو مه زه به (الامام الطوسی)، له کتبی (الخلاف) دا، ئاماژه ی پیداوه.^۱

۱۰۱- ته لاقدانى ژن له لایهن که سى نه خو شه وه، به نه خو شى مهرگ، له یاسای مه دهنی عیراقیدا:
یاسای باری که سیتی عیراقی، ژماره ۱۸۸ ی، سالی ۱۹۵۹ نهو هی دان پیدان اووه، که نهو ژنه ی که له لایهن میژده که یه وه، له نه خو شى سهر مه رگدا ته لاقى داوه، میرات له پیاوه که ی ده بات، به لام حوکمکی سهر نامۆی لیره دا هیناوه، که ده لیت، ته لاقدانى ژن له لایهن که سى نه خو شه وه، به نه خو شى سهر مه رگ ناکه ویت!^۲

نه مهش پاجیاییه کی زۆو ناسراوی تیادا هیه، له فیهی ئیسلامیدا که نهو ته لاقه ده که ویت، چونکه له که سیکه وه ته لاقه که خراوه، که نه هلیه تی هیه و، ژنه که یشی هه رگونجاوه، بۆ نهو هی که ته لاقى له پیاوه که ی بکه ویتو، نه هلیه تی ته لاق، به ساغی و نه خو شى نییه، و نه هلیه تی په یوه ندی به و دوو حاله ته وه نییه، و مۆف له و دوو حاله ته دا نه هلیه تی ته لاقدانى هیه، و نه مزانیوه که یه کیک له شه رعزانان هه بی، که پای وایت، که ته لاقى که سى نه خو ش ناکه ویت، و به لکو شه رعزانان له وه دا پاجیاییان هیه، که ژنی ته لاقداو به ته لاقى (بانن)، نه گه ر میژده که ی له نه خو شى مهرگدا ته لاقیدا، میرات ده بات، یان نا... و باسی پاجیاییه که یشیان کردمانو، پوخته ی پاکانمان ده ربارهی به م پرسه هینا.

به لام یاسای میصری، به دهق هیناویه تی، که نهو ژنه ی به ته لاقى (بانن) ته لاقداوه، و له کاتی نه خو شى مهرگی کابرای میژدیدا، نهو وه که نهو ژنه وایه که به بی پرس پیکردن ته لاق درایتو، نه گه ر میژده که ی میژده که ی مردو نه هیشتا له عیدده دا بوو، نهو میرات له میژده مردووه که ی ده بات، و^۲ نه م پایه شیان له مه زه بی حه نه فی وه رگرتووه.

۱ الخلاف للطوسی، ۲، ل ۴۵۶ و الأم، للامام الشافعی، ۵، ل ۳۲۹-۳۳۲ والهدایة وفتح القدیر، ۳، ل ۱۵۰-۱۵۳، والمغنی، ۳، ل ۳۲۹-۳۳۲ والقواعد، لأبن رجب، ل ۲۳۰، والمدونة الکبری، ۲، ل ۱۳۲.

۲ له ماده ی ۳۵ داهاتووه، که ده لیت: ته لاقى نهو پیاوانه ناکه ویت، که له نه خو شى مهرگان، نه گه ر له و نه خو شیه دا مرد، و ژنه که ی میراتی لی ده بات!

۳ ماده ی ۱۱ له یاسای میراتبردنی میصر، ژماره ۷۷ ی سالی ۱۹۴۳ ده لیت: که حوکمی ژنی ته لاقداو به ته لاقی یه کلاکه روه (بانن)، له نه خو شى مهرگدا، وه که حوکمی ژنی ته لاقداو وایه، که به بی پازی

شہ شہم : مردن

١٠٢- (الموت: مردن)، کۆتا بـهـ رـبـهـ سـتـه، لـهـ و بـهـ ر بـهـ سـت و لـه مـپـه پـانـه ی کـه ئاسـمـانـیـن و، خـودای مـه زـن فاکـتـهـری سـهـر هـکـیـه تـیـا یانـدا و، مـرۆڤ لـه بـهـر دـه مـیا نـدا دـه سـتـه و سـتـانـه، سـهـ و او هـتـی، و ئـتـیر بـهـ م هۆـیـه و هـلـه بـهـر بـوونی ئـم لـه مـپـه پـه مـرۆڤ مـیچ ئـه هـلـیـه تـیـکـی جـی بـه جـی کـردن (أداء)ی، لـه سـهـر ئامـینـت، و سـهـر جـهـمی تـه کـلیـفـه شـهـر عـیـیه کانی لـتـر هـ و پـا لـه سـهـر دـه چـیت، چـونـکـه مـه بـه سـت لـه تـه کـلیـفی شـهـر عـی ئـه و هـی کـه ئـه و مـرۆڤ بـه سـهـر پـشـکی خۆی و حـه زـی خۆی بـیکـات، و بـژاردـه ی دـه سـت و دـه رونی خۆی بـیت، و هـه ر هـه دـه بـیت، جـی بـه جـی کـردنی تـه کـلیـفی شـهـر عـی، لـه تـوانای ئـه و مـرۆڤ جـی بـه جـی کار هـدا هـه بـیت، بـه لـام بـیـگـومان کـه مـرۆڤ مـرد، لـه گـشت تـوانایـه ک دـه کـه وـیت، چـونـکـه بـه تـه واری ئـتـیر دـه سـتـه و سـتا و کۆـلـه واره.

بۆيە ھەندى لە زانايانى ھەنەفى گوتىيانە، كە ھەر كەسى لە ژياندا زەكاتى لەسەر
 بويىت و نەيدايت، ئىتر ئوھ نايىت، لەسەر مىراتكەى بۆى بدرىت، چونكە مەبەست لە
 -انى زەكات، ئوھىە كە ئوھ كەسە خۆى ئوھكارە بگات، ئەمە ئامانجى خودايە، تا كابر
 تاقى بگاتوھو، كە مردووھ، تازە ئوھ مافەى لە دەست داوھو، دەيت سزاي بچىزىت، تازە
 بىە برىكارى بۆى جى بەجى ناكرىت!

له لای مه‌ندۆی له زاناڤانی مه‌زه‌بێ ئیمامی شافعی پاپان وایه، که زه‌کاتدان به‌مردن
له‌سه‌ر موقوفه‌که لا ناچیت، چونکه به‌ پای نه‌مان ماله‌که و سامانه‌که ئامانجه‌که‌یه، نه‌ک
کرده‌وه‌ی خودی زه‌کاتده‌ره‌که‌و، ده‌کریت، نه‌و به‌شه‌ زه‌کاته‌ له‌ میراته‌که جیاکریت و
بدریت و، بۆیه کابرا به‌مردن نه‌و جی به‌جی کردن (أداء)ی، له‌سه‌ر لاناچیت و، ده‌بیت دوا
مه‌رگ بۆی بدریت.

به لّام سه بارهت به نه ملیه تی واجب بوونی مافه کان بۆ مردوو، نه مه پیتشت وتمان، نه مه یان په یوه نندی داره، به (په یمان: ذمه) که وه، و جیاوازیښ نییه، له نیتوان شهرعزناندا که ینگومان ذیممه له دواى مهرگ نیت نامینیت، به لّام سه بارهت به و نه مانی ذیممه په پراسته و خۆ له دواى مهرگ، نه مه راگه لیکي شهرعزنانی له سه ره، که به م شتوازه ی لای خوا ره وه،

بجواب نه لاقدرابښتو، کابرای نه لاقدرای میږدی له و نه خڅشی مه رگیدا مردبیت، و هیشتا ژنه کی له عیدده دا بوو بیت.

١ بېوانه (الحق والذمة)، للشيخ علي الخفيف، ل٨٤-٩٥، أصول البزدي وكشف الأسرار ، ب٤، ١٤٣٣-١٤٣٧، (المغني)، ب٤، ٣٨٥، وب ٦ ٤٤٢ و (القواعد) لأبن رجب، ١٩٣.

پوخت ده‌که‌ینه‌وه:

۱۰۳- گفتی یه‌که‌م: پایان وایه‌و، ده‌لێن که‌ ذیمعه‌ له‌ دواى مردن پاسته‌وخۆ نامیڤیت و لا ده‌چیت، چونکه‌ بنه‌په‌رتى ذیمعه‌ ژيانه‌و، به‌مه‌رگیش مرۆف ژيان له‌ ده‌ست ده‌دات، بۆیه‌ ذیمعه‌یش لا ده‌چیت، هیچ نه‌ه‌لیه‌تیکی واجیبتى نه‌ کاملۆ، نه‌ نات‌ه‌واى بۆ نامیڤیت‌ه‌وه‌، و له‌ ده‌ست ده‌دات، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ قه‌رزه‌کانى سه‌رشانى مردو نه‌گه‌ر نه‌و مردووه‌ میراتى به‌جینه‌هێشتبوو، هیچى نه‌بوو، ئیتر نه‌وه‌ دانه‌وه‌ی له‌سه‌ر نامیڤیت‌و، نه‌گه‌ر میراتى هه‌بوو، له‌ دواى خۆی، نه‌وا هه‌ر له‌سه‌ر شانیه‌تی‌و، ده‌بیټ له‌و میراته‌ بۆی بدریت‌ه‌وه‌، چونکه‌ نه‌و قه‌رز په‌یوه‌ندى و کۆتاکتى به‌ میراته‌وه‌ هه‌یه‌، که‌ له‌ دواى مردووه‌ که‌ به‌ جیماوه‌، نه‌م پایه‌ش هه‌ندى له‌ زانایانى حه‌نبه‌لیش له‌سه‌رى‌و هاوپان له‌سه‌رى.

۱۰۴- گفتی دووه‌م: ده‌لێن: په‌یمان و ذیمعه‌ی مردو لا ناچیت به‌لام لاوازی و وێرانى به‌سه‌ردا دیت، و له‌ کاتى لاوازی‌وونى نه‌م ذیمعه‌یه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کى گشتى نه‌ه‌لیه‌تی واجب بوونى مافه‌کانى بۆ ده‌میڤیت‌ه‌وه‌، به‌لام نه‌م لاوازییه‌ی ذیمعه‌یه‌ی که‌ مه‌رگ هه‌تاویه‌تیه‌ پێى توانای له‌ نه‌ستو گرتنى قه‌رزه‌کانى نییه‌، نه‌گه‌ر فاکته‌ریک نه‌یه‌ته‌ پێش به‌هێزى بکات، بۆ وێنه‌ نه‌و میراته‌ی که‌ جێی هێشتووه‌، له‌و بۆی بداته‌وه‌ یاخود که‌ سێک گه‌ره‌نتى (کفیل)‌بوو بیټ له‌ پێشتردا که‌ نه‌و قه‌رز بداته‌وه‌ به‌ قه‌رزده‌ر، بۆیه‌ نه‌م پێگایه‌ چاره‌یه‌و نه‌وه‌ی پێشتر، نه‌گه‌ر هیچ کامیان له‌ ئارادا نه‌بوون، نه‌وا قه‌رزده‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌وێت‌و، له‌سه‌ر شانى نامیڤیت‌ه‌وه‌، ده‌چیته‌ بازای خودای مه‌زن. له‌ پوانگه‌ی نه‌م قسه‌یه‌وه‌ بیټ، دروست نییه‌، حساب بۆ نه‌و که‌ فاته‌ بکریټ، که‌ که‌ سێک بویت‌ه‌ که‌ فیل و گه‌ره‌نتى قه‌رزازیک، که‌ به‌ موفلیسى و له‌سه‌ر ساجى عه‌لى مردیټ‌و، به‌لگه‌یش له‌سه‌ر لاچوونى قه‌رز له‌سه‌ر شانى قه‌رزاز له‌م حاله‌ته‌دا نه‌وه‌یه‌ که‌ داواى هیچى تری لێ ناکریټ، بۆیه‌ داواى قه‌رزیشى لێ ناکریټ، بۆیه‌ قه‌رز به‌وه‌ پێناسه‌ کراوه‌، که‌ بریتیه‌ له‌و پێودانگو حاله‌ته‌ شه‌رعییه‌ی که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای داواکردنه‌وه‌و داواکاری پێ‌و شوینى له‌سه‌ر گیراوه‌ته‌ به‌ر و بێگومان داواکردن (المطالبة)‌یش، به‌ مردن ده‌سپێت‌ه‌وه‌، و بۆیه‌ قه‌رزیش که‌ له‌م چوارچێوه‌یه‌دايه‌، نه‌وه‌ش له‌ کار ده‌که‌وێت‌و له‌ سه‌رى نامیڤیت.

به‌لام گه‌ره‌نتى (که‌ فاته‌) شتیکی تروه‌، دروست نییه‌، که‌ فاته‌ بۆ که‌ سێکی موفلیس و نه‌بووی ته‌واو وه‌ریگریټ، چونکه‌ که‌ فاته‌ بۆ شه‌رع دایناوه‌، که‌ که‌سى یه‌که‌م داواى نه‌و مافه‌ی لێ بکریټ‌ه‌وه‌، نه‌ک ئامانج تیايدا نه‌سلى زه‌کاته‌که‌ بیټ، به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی که‌ قه‌رز له‌سه‌ر شانى که‌سى یه‌که‌م هه‌ر ده‌میڤیت‌ه‌وه‌، ته‌نانه‌ت دواى که‌ فیل دانیش و هه‌روه‌ها

...کردنه و هېش له كېسې يه كېم، به مردنې شو كه سه له سهرې لا ده چټت، بډيه دروست
 يې. دواى لاچونى شو مافه له سهرې به هوى مردنه وه هر لټى داوا بكرټت، بډيه ماناى
 نه منى (كه فالهت) له م پرسه دا نافامرټه وه، پراكتيزه نابيت، كه خوى كه فالهت برټيه له
 يـكـردنې ذيمعې كه سيك و په يمانه كې بډ سهر شانى كه سيكي تر، و داوا كردنې مافه كانى
 ... بډيه كه مافه كه نه ما، نيتـر گـرهـنتى چى ؟ له بهر نه مه يه كه فالهت له م دوزده دا پټگا
 ... راوه.

خپه كه قهرزى مردو درانه وه و ميراته كې پاك كرا، نيتـر ذيمعـه و په يمانى له سهر
 ... مينيت، لا ده چټت، چونكه گرنگى مانه وهى ذيمعـه بډ دانـه وهى مافه كان و پاـكلهـمـى
 ... ته كيه، و نه م پټويستيبه يـش له دواى شو حالـه تـانـه نامينى، بډيه كه پټويستيه كه نه ما،
 ... ذيمعـه يـش به تـه وـاوى ده پټچرټه وه و نه مه يـش پـاسـتـيـه كه و هر ده بيت وا بيت.

۱۰: - گفـتى سيـيـهـم: نه مانـه يـان رايـان وايـه كه ذيمعـى مردو ده مينيت و لا ناچټت، و
 ... را به سته يه به قهرزه كانى سهر شانيه وه و نه ريتـه كان وا ده خوانن، كه ده بيت شو
 ... نه له ميراتى مردو كه بدرټه وه، به پټى نه م پايه، دروسته كه گرهـنتى و كه فيل له
 ... وى ته نانهت موفليسيش وه ريگرټت، ته نانهت نه گره كه سيش نه بيتـه كه فيلى هر
 ... زه كې له سهر شان لا ناچټت، به لگه شيان بډ نه م پايه يان نه وه يه كه كه سيك خوى
 ... خـش بـكاـت و، بيت قهرزى شو كـابـرا موفليـسه بـداـتـه وه، كه ته نانهت كه س نه بډته كه فيلى
 ... وهى قهرزه كانى، نه مه كاريكى شهرعى و دروسته، كه سى قهرزه در مافى نه وهى هه يه،
 ... نه مافه ي خوى له كه سى خو به خش به تـه وـاوى وه ريگرټه وه، داواى بكاته وه، نه م
 ... يـش له داوا كـردنه وه كه بالـا تـره وه، نه مه يـش به لگـه يه له سهر نه وهى كه قهرزه كې له سهر
 ... نه هر ماوه و لا نه چوه و، هـر وهـما بـوونـه كه فيلى كه سى قهرزى موفليس ته نانهت
 ... زيندويش دروسته، هر چه نده داوا كـردنه وهى به تـه وـاوى هـيـشـتا له سهر كه فيله كه نيبه
 ... چونكه خودى قهرزاه كه زيندوه، بډيه كه واته بوونه كه فيلى مردوى موفليسيش هر
 ... روسته، نه وهى كه پټغه مبهـر (ﷺ) پټگـاى داوه، كه له دواى مردن ده توانرټ كه سيك
 ... نه كه فيلى قهرزى قهرزار، نه مه به لگه يه له سهر نه و قسه يه ي پيشوو، بډيه كه قهرزه كانى
 ... مردو درانه وه، و ميراته كې دابه شكر او پاك كرايه وه، نيتـر ذيمعـى شو كه سه لا ده چټت و
 ... سرټه وه، نيتـر هـيـچ نه هـليه تـيـكى واجب بوونى شته كان له سهرى نامينيت.

مه به ستي دووهم

(به به سته خوكرده كان و به ده سته اتوو ده كان: العوارض المكتسبة)

يه كه م: (الجهل: نه زانين):

۱۰۶- نه زانين دژى نه مليه ت (شياوى) نيبه، و پيچه وانه ي نيبه، له گه لى، به لام له هه ندى كاتدا، وهك بيانوو و پاساو وهرده گيريت، ئيتر نه م حالته ته يان له (دار الاسلام)، پيگه ي ده سه لاتى موسولماناندا پروو ده دات، يان له (دار الحرب)، واته: پيگه ي ده سه لاتى غه يره موسولماناندا هه يه و پروو ده دات.

۱۰۷- نه زانين له (دار الاسلام) دا:

ياساى بنه په تى وايه، كه نه زانين نابيتته پاساو له (دار الاسلام) دا، چونكه نه زانين و هه ولدان بوى له سهر گشت كه سيكي نيشته جيى نه وى پتويسته، بويه كه سى موسولمان پاساوى لى وهر ناگيريت، به بيانوى نه وهى كه نه و نه حكامه گشتيه ئاشكرايه نه زانينه، كه پيگه به هيج موسولمانيك نه دراوه، كه نه يان زانين تو، خو ي لتيان گيل بكاتو، نه م قسه يه ش به به لگه ي قورئان و فهرمووده ي موته واتيرو ئاسراو چه سپاوه، و هه روه ها به كوپا (إجماع) سه رى گرتوو و چه سپاوه، وهك واجبي نويزو، پوژوو، هه رامى داوين پيسى و ئاره ق خوړى و كوشتنى به ناهه ق و هه رام خواردنى مالى خه لگى، هتد.... و له م ياسا گه له دا ته نانه ت كه سى (په يماندار: ذمي) لتي ناچيته ده روه وه، له سهر نه ويش چه سپاونو، نه زانين نابيتته پاساو بوى، بى نه وهى كه حوكمه كانى شه رعى به سه ردا جيى به جيى نه كريت، وهك كوشتنه وه، له جياتى قه تل و، سزادانى له سهر داوين پيسى و دزيكردن و، نه مانه ي له سهر جيى به جيى ده كرين، چونكه نيشته جيى (دار الاسلام) ه، و زانين له (دار الاسلام) فهرزه له سهر هه موو تاكيك، بويه كه په يمانكار موسولمانبوو، دواتر ئاره قى خو ارده وه، نه و سزاي له سه ره، چونكه هه رامى ئاره ق خو اردن شتيكى بلاوو زانراو ئاشكرايه له (دار الاسلام) دا، و كه س نه وهى به پاساو بى ناهينريته نه ژمار، كه گوايا نه يزانيوه! هه روه ها كه سيك كه به پاى تايبه تى خو ي، بجيت كاريك بكات، كه پيچه وانه ي ده قى ئاشكراى قورئان و فهرمووده ي مه شه ور بيت، نه مه ش هه ر وهك پيشوو وايه، له وهيدا كه نه زانين ناكريته پاساو بوى، نمونه بى يه كه م: واته نه وهى كه پيچه وانه ي ده قى قورئانه، وهك نه وهى كه پيى وابت، نه و سه ر براوه ي كه به تايبه تى (بسم الله) سى، له سه ر نه كراوه، هه لاله، نه مه به قياسى نه وهى كه

نگر که سیک به هله (بسم الله-سی، نه کرد، و بیرى چوو، سه رپاوه کى حاله، واته نه مانى قیاسى به کتر کردن، بویه حاله تی به کى حاله کرد، نه مه پیچه وانى نه مه فرماشته ی پوره دگاره که ده فرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾^۱ واته: نه وهی که ناوی خودای له سر نه هینراوه، مه یخونو، له حاله تی دووهدا واته: نه وهی که پیچه وانى سوننه تی مه شهوری پیغه مبه ره (ﷺ)، وهك دركاندنی حاله تی، له دوای نه وهی میترده کى به ته لاقى سی به سی ته لاقى دابیتو، دواتر شووی به که سیکی تر کردبیت، یاخود کردبیتی و نه چوبیتته لای، حاله تی به کى ته وه بۆ پیاوی به که می، نه مه یش پیچه وانى سوننه تی مه شهوری پیغه مبه ره (ﷺ).^۲

به لام نه زانین (جهل) ده بیتته پاساو، له و نیجته یهادو پاگه له دا که پیچه وانى قورشانو سوننه تی ناسراوو کوژای زانایان (إجماع) نین، وهك نه وهی که به کیک له سه ربه رشتیار (ولی) به کانی، که سی کوژاو، له بکوژ خوش بینو، به کیکیان بلی، من نایکوژمه وه^۳، یاخود وهك ماره کردنی ژن به بی شایه ت، ته نها پایسی کردنی به ناشکرا کردنی ماره کردنه که و پاگه یاندنی^۴.

سورة (الأنعام ۱۲۱).

^۱ نه و ژنه ی که به ته لاقى سی به سی ته لاق درابیت، نابیت بیته وه به ژنی به که می، تا شوو به پیاویکی تر نه کاتو، نه ویش سه ر جیبی له گه لدا بکاتو، دواتر لیتی جیا بیته وه، نیت به هوی ته لاق داندنه وه بیت، بیان به هوی مه حاله تیکی تر وهو، دواتر عیده ی ته وای بیت ته و کاته جا بۆ میتردی به که می حاله ده بیتته وهو، دروسته ماره ی بکاته وه، به گریبه ستیکی نو، جا مارجی حاله لایونه وه که ته وه به که پیاوی دووم سه ر جیبی له گه لدا بکاتو سواری بیتو، نه مه ته وه به که سوننه تی مه شهوری پیغه مبه ره (ﷺ) درکاندویه تی، و کو پای شه رزنانانی له سره، بهس ته وه نده هیه که له (سه عیدی کوپی موسه یه ب) گنبدراوه ته وه، که له م پرسه دا پای پیچه وانى نه وه بووه، که نویسمان، بویه بریاردان و ده رپین ته وهی که ته نها به گریبه ستی له گه ل میتردی دووم، نیت له میتردی به که م به بی کارى سیکی حاله ده بیتته وه، نه مه قسه یه کی نادرسته و، بویه له م پوانگه یه وه نه زانین به حوکمی دروست له م باره یه وه نابیتته به لگه و پاساو بۆ هیچ که سی، تا بجیت پیچه وانى که نه نجام بدات.

^۲ نه گره به کیک له سه ر په رشتیاره کان (ولی) به کانی کوژاو له بکوژ خوش بووو، دواتر سه ر په رشتیاریکی تریان پوشت کابرای هر کوشته وه، و وای زانی که هه موو به کیکیان مافی ته وای نه وهی هیه، که بکوژ بکوژیتته وه و تۆله ی بکاته وه، له م حاله ته دا نه م که سه کوشته وهی له سه ر نییه، چونکه جیگا که می نیجته یهاد کردنه. (شرح مرقاه الوصول، ب، ۲، ل ۴۵۲).

^۳ بوونی شایه ت، مه رجه بۆ دروستی ژن ماره کردن، به به لگی فرموده ی (لانکاح. بلا شهود) ماره کردن بی شایه ت، دانا مه ززیت، بویه هه رکه س ژنیکى به بی شایه ت ماره کردو، ته نها پاگه یاندنی پروسه کى به

لیره‌دا نه‌وه تیبینی ده‌کریت، که سه‌ره‌رشتیار (ولي الامر)، که ده‌سه‌لاتی گشتی ده‌گریته‌وه، نه‌گه‌ر به‌کک له‌و پا ئیجتیهادییه‌ی هه‌لێژاردو فره‌مانی کرد به‌وه‌ی که خه‌لکی شوینی بکه‌ون، به‌ پراگه‌یاندنێکی په‌هاو به‌ر بلاو پپو پاگه‌نده‌و پیکلامی بۆ کردو پراگه‌یاندو خه‌لک زانی، نه‌وا له‌م حاله‌ته‌دا نه‌م پا ئیجتیهادییه هه‌لێژێردراوه، وه‌ک نه‌حکام چه‌سپاوه گشتیه‌کانی تری لێ دیتو، که‌س پاساوی نه‌وه‌ی لێ وه‌رناگیریت، که گواپا نه‌یزانیوه و هه‌روه‌ها کار به‌و ئیجتیهاده ناکریت که پێچه‌وانه‌ی نه‌م بیت، و ئینجا نه‌وه‌که‌سه‌ی که ئاگادار نییه به‌ پیشهاتو پووداوه‌کانو، نایانزانی نه‌م زانینه پاساوه‌ بۆی، لیتی وه‌رده‌گیریت، وه‌ک نه‌وه‌ی که که‌سیک ژنێک ماره بکات، که شیریان پێکه‌وه خواردبیت، به‌لام نه‌یزانیبیت که هۆی نه‌و شیر خواردنه‌وه له‌سه‌ری چه‌پام بووه، یاخود وه‌ک نه‌وه‌ی که که‌سیک شه‌ریه‌تی تری بخوات، نه‌یزانیبیت که بۆته ئاره‌ق، نه‌وه له‌م دوو حاله‌ته‌دا تاوانی له‌سه‌ر نییه‌و، سزایش نادریت، له‌سه‌ر نه‌م کرده‌وانه‌ی.

هه‌روه‌ها وه‌ک نه‌وه‌ی که که‌سیک مولکه‌که‌ی خۆی بفروشتو، دراوسێکه‌ی ئاگادار نه‌کات، که ده‌بیت ئاگاداری بکاتو، به‌و دراوسی شیاوتره بیکریت، که نه‌مه له‌ شه‌رعه‌دا به‌ (شفعة) ناوزده‌ کراره‌، یاخود که‌سیک که شه‌ریکی هه‌یه، مولکه شه‌راکه‌ته‌که‌ی بفروشی به‌ بێ خه‌به‌ری شه‌ریکه‌که‌ی، که ده‌بیت ئاگاداری بکاته‌وه، کێ ده‌لێت: نه‌و لیتی ناکریته‌وه‌و، بێگومان به‌ویش شیاوتره، بفروشریت، نه‌م نه‌زانینه بۆ کابرای نه‌نجامده‌ر، له‌م شوفعه‌یه‌دا پاساوه‌ بۆیه که مامه‌له‌که ئاشکراوو، حه‌قی شوفعه‌ی بۆ هه‌یه.

هه‌روه‌ها وه‌ک، نه‌وه‌ی که که‌سیک له‌لایه‌ن که‌سیکی تروه به‌بریکار (وکیل) دابنریت، و دواتر له‌ بریکاری بخات، بۆیه پێش نه‌وه‌ی که به‌ له‌کار خسته‌نه‌که‌ بزانیت، هه‌لسوکه‌وتو مامه‌له‌کانی دروستن^۱، چونکه هیشتا له‌ زانینه‌وه کردوونی.

به‌س زانی به‌ به‌لگه‌ی نه‌م پێکه‌یه ده‌لێت: (أعلنوا النکاح و لو بالدف) نه‌گه‌ر به‌ ده‌ف لێدانیش بویت، پرۆسه‌ی ماره‌ کردن پراگه‌یه‌نن، نه‌وا نه‌م زانینه لیره‌دا قبوله‌و ماره‌کردنه‌که دروسته، به‌لام لیره‌دا نه‌وه تیبینی ده‌کریت، که (طوسی) که به‌کک له‌ شه‌رعزانه‌کانی مه‌زه‌بی جعفری گوتیه‌تی: له‌ لای شیعه‌کان، دروستی نیکاح نه‌به‌ستراوه، به‌شایه‌ته‌وه! بپوانه کتیبی (الخلافی، طوسی، ب، ۲، ۳۶۳.

^۱ شرح مرقاة الوصول، ب، ۲، ل ۴۵۲.

١٠٨- رې وړه سمى نهم ريسا گه له، له ياسا ده سكرده كاندا:

رېسای ياسا مړو فکړده کان، له م پرسه دا وایه، که هرکات نه وزانیاریه به و شتو ازه ی که -او اکراوه و دانراوه، بلاو کرایه وه، وه نه وه ی که له پوژ نامه یه کی فرمیدا بلاو کرایه وه، نه وه زانیی پتویست ده بیت، له سر گشت لایه ک، که س نه زانین نابیت به پاسا و بوی، بویه یاسای جیگړو چه سپاو له م باره یه وه نه مه یه: بیانوی نه زانین له یاسادا، وهرناگیریت.

و نه م رېسایه له یاسا ده سکرده کاندا چه سپاوه، شتر یاسای مه دهنی بن، یان یاسای ناسره کی (جزئی) چونیه که، و نه م یاسایه هلاویر (استثناء) کردنی، زور که سی تیدایه، وه نه مه ی که یاسای سزادانی میصری چه سپاندویه تی، که ده لیت: فرمانبره ی گشتی، نه گهر تووشی کاریکی نایاسایی بوویه وه، سزانداریت و، نه گهر کاره که له چوارچیوه ی فرمانبره یه تیه که دا بوو، و فرمانبره که وایزانیوو، یاسایه، بویه کردبوی!

بویه زانایانی یاسای تاوان، شتو کړایه کیان له سر نه وه هیه که نه زانیی یاسا پاساوه، نه گهر نهیده توانی له نه رزی واقیعه ا فیری بیت و بیزانیت، وه نه وه ی که کاتی که ماروی جهنگدا له سر شاریک له شاره کانی ولات، یاسایه که درېچیت، و به لام نه زانیی حال و بالی پیش هاتی یاساکان، نه میش ده کریت، بکړته بیانوی لبردنی سزا له سر بکهری کاره کان.

- له بهر پوښنایی یاسای گشتیدا: وه نه وه ی که که سیک پاره ی ته زویر به کار بهیتیت، و وا بزانیت که یاسایه!^۱

١٠٩- نه زانین له (دار الحرب) دا:

یاسای بنه پرتی نه وه یه، که فهرز نییه، هه موو که سی زانیاری هیت، به نه حکامه کان، له و جیگایه ایدا که غهیری مسولمان بالاده سته، که به (دار الحرب) ناوړه د کراوه، چونکه ژینگه که ی ژینگه ی نه وه نییه که مړو فیری نه حکامی شهرعی بیت، به لکو ژینگه ی نه زانیی نه حکامی شهره. بویه له م پوانگه یه وه نه گهر که سیک له (دار الحرب) مسولمان بووو، به ته وای پاستیتی واجب بوونی پرستشه کانی له سر نه ده دزانی، وه نو یژو هتد.... و نه نجامی نه ده دان هر کات زانی و فیر بوو، قه زاکردنه وه یانی له سر نییه و،

^۱ ماده دی ۳ له یاسای سزادانی میصری، ژماره ۵۸ ی سالی ۱۹۳۷.

^۲ شرح قانون العقوبات العراق - القسم العام - د. مصطفى کامل، ل ۱۹۵ - ۱۹۶.

ههروه‌ها نه‌گەر ئاره‌قی خواردوو نه‌یزانی بوو، که چه‌رامه، نه‌وه نه‌گوناهی له‌سه‌ره‌و، نه‌سزا ده‌دری، چونکه سزادان و ته‌کلیف کردن به مه‌رجی‌ک ده‌چه‌سپین، که ده‌بی‌ت به ته‌واوی و حه‌قیقی نه‌و په‌یامه گه‌یشتی‌ته لای نه‌وکه‌سه، یاخود به ته‌قدیری و نه‌ندازه گیری بزان‌ی‌ت، که له‌و ژینگه‌یه‌ی نه‌ودا نه‌و زانیارییه بلآوه، و خه‌لک ده‌یزانی‌ت، و نه‌وه‌یش هه‌یه، که (دار الحرب) نه‌و جینگایه نییه، که نه‌حکامی شه‌ر تیایدا بلآوو ناسراوو زانراو بن!^۱

دووه‌م: هه‌له‌ کردن ((الخطأ)):

هه‌له‌ دژی دروستی (الصواب)ه، مه‌به‌ست پیتی نه‌و شته‌یه که له‌به‌رامبه‌ر کاری ده‌ست نه‌نقه‌ست (عمد) به‌کار ده‌هین‌ی‌ت، و نه‌م فه‌رموده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌ مه‌وه‌یه هاتوو، که ده‌فه‌رموی‌ت: (إن الله وضع عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه)، واته: خودای مه‌زن، له‌ سێ شتدا چاو پۆشی له‌ ئوممه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) کردوو، سزایان نادا، نه‌گەر له‌و سێ حاله‌تدا کاری تاوانیان نه‌نجامدا، که نه‌و سێ حاله‌ت‌ه‌ش بریتین له‌ به‌هه‌له‌ نه‌نجامدانی نه‌و کاره، یان به‌ له‌ بیرچوون بیکه‌ن، یان به‌ ژۆر تاوانیان پێ بکه‌ن، له‌ تووژینه‌وه‌ی به‌ر به‌سته‌یه‌کانی نه‌هلیه‌تی تاکه‌ که‌س، بۆ که‌وتنه‌ سه‌رشانی نه‌رکه‌کان، تووژینه‌وه‌و رافه‌ی نه‌م مانایه، ئاماچه‌ تیایداو، ده‌کریت به‌وه پیتاسه‌ بکری‌ت، که بریتییه له‌ پوودانی گوشتار یان کرداری مرۆف به‌ پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه که ده‌یه‌وی‌ت، نه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی هه‌چ کام له‌ دوو شیوازه‌که‌ی نه‌هلیه‌ت نییه، چونکه عه‌قل شیواو له‌ باره‌ بۆ هه‌له‌ کردن، به‌لام له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌کریت، که هه‌له‌کردن ببی‌ته پاساو بۆ نه‌وه‌ی که هه‌ندی مافی خودایی هه‌ن، له‌سه‌ر شانی هه‌له‌کاره‌که لاجن و له‌ سه‌ریان سزا نه‌خوات، وه‌ک، هه‌له‌کردنی موفتی، یاخود نه‌و هه‌له‌یه‌ی که ده‌بی‌ته هۆی لیشی‌توانی پووگه‌ له‌ که‌سی‌ک، به‌ هۆی نیجته‌یه‌ادی تایبه‌تی خۆیه‌وه، و هه‌روه‌ها ده‌کریت که هه‌له‌کردن ببی‌ته ده‌لاقه‌یه‌کی گومان ئامیز (شبهه) بۆ لابرندی سزا له‌ هه‌له‌ کاره‌که، نه‌گەر نه‌و سزایه سه‌ر به‌مافی خودایی بوو، وه‌ک، سزاکانی تاوانه‌کان، وه‌ک سزای داوین پیسی.

هه‌روه‌ها له‌ مافه‌کانی به‌نده‌کانیشدا، نه‌گەر مافه‌که‌ سزادان بوو، وه‌ک کوشتنه‌وه، له‌ جیاتی قه‌تل کردن، ده‌کریت، هه‌له‌ ببی‌ته هۆکار بۆ لادانی سزاکه، بۆیه کوشتن نه‌گەر به

۱ التلویح، ۲، ۱۸۴ل - ۱۸۵.

هه‌له بوو، نیتړ کوشتنه‌وه‌ی له‌سەر واجب نییه، چونکه کوشتنه‌وه (قصاص) سزایه‌کی ته‌واوه، و سزای ته‌واویش له‌سەر که‌سی که به‌هه‌له کاریکي کردبیت، واجب نابیت، چونکه پاساوی هه‌یه‌و، به‌لکو له کوشتنی هه‌له‌دا، خوین دان به‌مال و مولک (دیه) واجب ده‌بیت، چونکه جیگره‌وه‌ی جیگا خراب بووه‌که‌یه‌و، له‌سەر که‌سوکاری بکوژ پتویسته که له ماوه‌ی سی سالدان و پارویه کۆ بکه‌نه‌وه، چونکه کوشتنی به هه‌له شیاوی نه‌وه‌یه که ئاسانکاری تیادا بکړیت، و نه‌وانه‌ی که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و ماف خه‌لات دانیان هه‌یه، به که‌سه که کرده‌وه‌که‌ی نه‌نجام داوه، ده‌بیت هاوکاری بکن و خوینه‌که‌ی بده‌ن و خویندانی‌ش له لایه‌ن که‌سوکاره‌وه، سەر به بابته‌ی خزمایه‌تی و دوستایه‌تی و نه‌وانه‌یه، و ده‌بیت بی به‌رامبه‌ر نه‌و بوشاییه‌ی بۆ پر بکه‌نه‌وه و چونکه نه‌و خویندانه له به‌رامبه‌ر شتی تر دا دانه‌نراوه.

به‌لام سه‌باره‌ت به مافه داراییه‌کانی خه‌لکی، وه‌ک خراب کردن و له ناو بردنی مائی خه‌لک به هه‌له، نه‌وه له‌م حاله‌ته‌دا بژاردنی پتویسته‌و، به هه‌له کردن و خراب بوون و له ناو بردنی نابیته پاساوی بۆ نه‌بژاردنه‌وه‌ی، چونکه نه‌و بژاردنه له جیاتی ماله‌که‌ی کابرایه که خراب بووه، له ناو چوو، نه‌ک له به‌رامبه‌ر کرده‌وه‌که‌داو، نه‌م بژاردنه په‌یوه‌سته به پاراستنی شته‌که‌وه، پرسى نه‌وه‌ی که هه‌له کار به هه‌له نه‌و ماله‌ی له ناو بردنه‌و، بیانوو و پاساوی هه‌یه، نه‌م حاله‌ته‌ دژى پرسى پاراستنی شته‌که‌ نییه.

ئینجا سه‌باره‌ت به مامه‌له‌کان، هه‌له نابیته پاساوی بۆ به‌رگرتن له به‌ستنی گرتبه‌ستو، کار پینه‌کردنی، نه‌مه‌ش رای هه‌ندی له زانایانی حه‌نه‌فییه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به‌هه‌له ژنه‌که‌ی ته‌لاقدا، نه‌وا ته‌لاقه‌کانی ده‌که‌ون، هه‌روه‌ها مامه‌له‌ی که‌سی به‌هه‌له مامه‌له‌که‌ی کردبیت، هه‌ر دروسته‌و، گیرساوه‌و چه‌سپاوه، چونکه له بنه‌په‌تدا به ده‌ستی خۆی کاره‌که‌ی کردووه‌و، (اختیار-سی، بووه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که پازی بوونی تیادا نییه، هه‌لده‌وه‌شیته‌وه^۱، به‌لام له لای جه‌ماوه‌ری زانایانی، وه‌ک شافعییه‌کان و جه‌عفریه‌کان و هی تریش، پتیا وایه که ته‌لاقى که‌سیک که به هه‌له ته‌لاقى خستبیت، ناکه‌ویت، و هیچ کاریک به‌گوفتاره زاره‌کییه‌کانی تریش ناکړیت^۲، به‌لگه‌ی جه‌ماوه‌ری زانایانی‌ش نه‌وه‌یه که قسه

^۱ شرح مرقاة الوصول، ب ۲، ل ۴۶۰.

^۲ منهاج الصالحین، له فیه‌ی جه‌عفریدا، دانانی، محسن الحکیم، ب ۲، ل ۱۸۲، والخلاف، للطوسی، ب ۲، ل ۶۶۶، (سبل السلام)، ب ۲، ل ۲۳۷، تحفة المحتاج، لابن حجر، ب ۲، ل ۳۶۶-۳۶۸، قواعد الأحكام، للعزین عبدالسلام.

حسابی بۆ دهكریت، كه نیازی دروستی له پشته وه بیئتو، بېگومان كه سی هه له كار له نیازیدا دروستی به دی ناکریت، بۆیه حساب بۆ گوفتاره كه یشی ناکریت، هه ر بۆیه ش گوفتاری كه سی خه وتوو، و بووراهه حسابی له سه ر ناکریت، چونكه مه به ستی له پشته وه نییه و، بۆیه هه له کاریش هه رویه و، پایان نه وه ده رده خات، كه نه وشته ی له دهم ده رده چیت به گویره ی نیازو مه به ستی بیژهر حساب بۆ ده لاله كه شی ده كریتو، هه روه ها به گویره ی ئیراده و ویستی نه و بیژهره مانه كه ی بۆ داده نریتو نه وه ی ده ری بریوه، ده چه سپیت، بۆیه هه ركات نه و مه به ست نه ما، ئیتر قسه كه به بی بنه ما و قه شه ریان دیته نه ژمارو هیچ پۆ شوینیکی له سه ر ناگیریت به ر^۱، نه م فه رموده یه ش كه ده فه رمویت: (رفع عن أمتي الخطأ والنسيان، و ما استكروها عليه)، چه سپینه ری نه و گوفتانه یه كه درکێنران.

به لام حه نه فیه كان به م جوژه به ربه رچی پای جه ماوه ری زانایان ده دهنه وه كه بی مه به ست له ته لاقی كه سینكا كه به هه ل ته لاقه كه ی خستیت، له و کارو باره شاروا نه ن، كه ناکریت له سه ریان هه لوه سه بکریتو، بالفی نه و كه سه و ژیرییه كه ی له جیی نه و مه به سته دانراون، له ته لاق خستنه كه دا، چونكه هۆکاری ئاشکرای (ظاهر) له کاتی شارواهیداو، سه ختی په ی بردن به مانا کاند، له جیی نه و شارواهیی (الخفاء) داده نیشیتو، نه گه ر بۆ خۆی ئاشکرا (ظاهر) بوو، ئیتر پێویست ناکات، كه هیچ شتیک له جیگایدا دابنیشیت، بۆیه بالفی وژییری له جیی مه به ست (قصدی، کابرا، له ته لاقه كه یدا دانانیشن، وه ك چۆن پازی بوون، بۆ كه سی خه وتوو، بووراهه هیچ حسابیکی بۆ ناکریت، چونكه مه به ست بوون، پازی بوون له دوو حاله تداو بۆ نه و دوو جوژه كه سه له و كرده وه ئاشکراو زانراوانه ن، كه هیچ شتیک له جیگایان دانانیشیت^۲.

نه وه ی ئیمه لیژه دا به پای باشتر و په سه ندی ده زانین، پای جه ماوه ری زانایانه، و پێویسته کار به سه رجه می گوفتاره کانی كه سی هه له کار نه کریت، نه ته لاق خستنه وه هیچ مامه له و هه لۆیستیکی زاره کی تری، به لام به مه رجیک نه و هه له كرده ی بچه سپیت.

^۱ [إعلام الموقعين، لأبن القيم، ۳، ل ۵۵، و ب ۴، ل ۷۲، و التوضيح، ب ۲، ل ۱۹۵.

۲ التلويح، ب ۲، ل ۱۹۵.

سینه‌م: قه‌شمه‌ری و شوخی (الهزل):

الهزل: مانای به کار هینان و دانانی شتیکه، له غه‌یری ئه‌و جیگایه‌دا، که ویستراوه مه‌بیت^۱، خۆی له پووی عه‌قلیه‌وه قسه‌و گوفت بۆ ئه‌وه دانراوه، تا مانای حه‌قیقی یان مه‌جازی هه‌ر شتی که بدات به‌دهسته‌وه، هه‌لسوکه‌وت و به‌کار هینانی گوفتی شه‌ری، بۆ ئه‌وه دانراوه، تا مانای حوکه‌مه‌کی پێ بگامزێته‌وه، و بۆیه هه‌رکات قسه‌ له غه‌یری جیگا عه‌قلیه‌که‌ی خۆیدا به‌کار هینرا، و مه‌به‌ست له‌و به‌کار هینانه، به‌کاره‌ینانیکی شه‌ریعیه‌یه نه‌بوو، له‌ جیگای خۆیدا و سودی فامانی حوکه‌مه‌که‌ی به‌هیچ جوړیک نه‌دا و پافه‌ی حوکه‌مه‌که‌ی نه‌کرد، ئه‌وه به‌ قه‌شمه‌ریان (الهزل) ناوژه ده‌کریت، که‌سی قه‌شمه‌ر به‌ویستی خۆیه‌تی قسه‌ ده‌کات و ده‌رده‌پریت، مانای قسه‌کانی خۆی ده‌زانیت، به‌بێ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی مه‌بیت بۆ به‌ده‌یه‌ینانی ئه‌و شتانه‌ی که له‌ قسه‌کان به‌دی دین، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه قه‌شمه‌ر گرێبه‌ست و مامه‌له‌کان به‌ ویست و پازی بوونی خۆی ئه‌نجام ده‌دات، به‌لام نایه‌وێت حوکه‌میان له‌سه‌ر به‌رپا ببیت، و پازی نییه‌و نابیت، به‌چه‌سپانی ئه‌و گرێبه‌ست و مامه‌لانه و به‌ بژاردی خۆی نازانیت^۲، و ئه‌م حاڵه‌ته‌ دژو پێچه‌وانه‌ی ئه‌هلیه‌تی واجب بوونی مافه‌کان و ئه‌هلیه‌تی جێ به‌جێ کردن (الأداء) نییه، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ هه‌ندێ له‌ ئه‌حکام، به‌نیسه‌به‌تی که‌سی قه‌شمه‌رکاره‌وه، کاریگه‌ری ده‌بیت.

پوخته‌ی ئه‌م قسه‌یه، ئه‌و مامه‌له‌ زاره‌کیانه‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ قه‌شمه‌ریان (الهزل) ه‌وه، ده‌بنه‌ سی به‌شه‌وه:

- الأخبارات: ئه‌و گفتانه‌ی په‌یوه‌ندیدارن به‌ هه‌والدان به‌ شتی.
- الاعتقادات: ئه‌و گفته‌ زاره‌کیانه‌ی په‌یوه‌ندیدارن به‌ بیرو باوه‌ره‌وه.
- الانشاءات: گفته‌ په‌یوه‌ندیداره‌کان، به‌ دروستکردن و دامه‌زراندنی مامه‌له‌کان، هه‌ر به‌شه‌ له‌ مانه، حوکه‌می تایبه‌تی خۆی هه‌یه.

۱۱۲- الأخبارات: بریتی یه‌ له‌ دانپیانانه‌کان، که به‌ هۆی شوخی و قه‌شمه‌ریاته‌وه به‌تال ده‌بنه‌وه، ئیتر پێگه‌ی ئه‌و هه‌وال و دانپیانانه‌ له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌کدا بیت، هه‌رچی بیت،

۱ کشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۴۷۷.

۲ کشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۴۷۷.

چونیه که، چونکه دروستی دان پیا نان به ستر اوه به دروستی هه وال پیدراوه وه، و قه شمه ریش به لگه یه کی پونه له سهر درویی ئه و شته ی که هه والی له سهر دراوه وه، دانی پیا ناوه، بۆیه کار به و دان پیا نا نه ناکریت، بۆیه هه ر که س به گالته و گه په وه برپاری فرو شتتی شتی، یان ماره کردن، یان ته لاقی دانی ژنیکی دا، ئه وه دانه مه زیت و، هیچ پئ و شوینیکی شهرعی له سهر دان پیا نان و مامه لای ناگیرته بهر، ته نانه ت نه گه ر قه شمه رکاره که ش مۆله تی دابیت، له سهری، چونکه مۆله تان بۆ شتی که که چه سپابیت و جیگیر بوبیت و، بۆی هه یه دروست بیت و بۆشی هه یه، که به تال ده بیت، بۆیه مۆله تدا بۆ شتی که نابیت، که هه ر له به نه رته دا نه چه سپابیت، هه ر وه ک مۆله تان شتی درۆ ناتوانیت بکات، به راست.

۱۱۳- الاعتقادات: بیرو باوه پ، که برییی یه له وو گفت و قسانه ی که په یوه ندیدان به بیرو باوه پی مۆقه وه، له م حاله ته دا قه شمه ریات نا یخوات، و نابیته پاسا و بۆ ئه وه ی ئه و قسانه نه کریت، بۆیه هه ر که س به گالته وه کو فریکی کرد، به هه لگه پاوه له ئیسلام دیته ئه ژمار، و ئه مه حوکه که یه تی، هه رچه نده کابرای قه شمه ر مه به سستی له و قسه یه هه لگه پا نه وه نه بوو بیت و، نه یو یست بیت کافر ببیت، چونکه ته نانه ت به گالته وه قسه کردنیش له سهر ئیسلام کو فر کردن، سوکایه تی و ته وهینه به ئیسلام و سوکایه تی کردنیش کو فره، بۆیه ئه و که سه ی که وشه ی کو فر ده ربیت، به و گالته کردنه ده بیت هه لگه پاوه، هه رچه نده مه به سستی نه بوو بیت، وه ک خوی په روه ردار ده فره رمویت: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ

لَقُولُوا إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَلْنَعْبُدُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا

تَعَذِّرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾^۱. واته: نه گه ر لیان بپرسیت سه باره ت به گالته کردن به خوا و ئایه ته کانی و پیغه مبه ری خوا ئه لێن به راستمان نه بووو، به لکو ته نها گالته و گه پمان ده کرد، جا پیا ن بلی، ئایا گالته تان به خه واو ئایه ته کانی و به پیغه مبه ره که ی کردبوو؟! بلی برو بیانوی بی جی مه هیننه وه، چونکه پاش ئه وه ی که باوه رتان هینا، کافر بوونه وه.

پاشان سه باره ت به هه لگه پا نه وه له ئیسلام (الردة) ئه حکامی دنیا یی زۆر هه ن، که ده گیرینه بهر، له وانه جیا کردنه وه ی ئه و دو ژن و پیا وه له یه کتری و چه نده ها ئه حکامی تریش که له کتێبه کانی فیهقی ئیسلامیدا یه کالاکراوه ته وه و باسکرون.

۱۱۴- الإنشاءات: که مانای به گه پخستنی ئه و فاکته رانه یه، که حوکمه شرعییه برپار دراوه کانیاں له سهر بنیات نراوه، وهك کرین و فروشتن و به کریدان و، دیکه ی گرتیه ست و مامه له کان، که ئه مهیش دوو جۆره:

جۆری یه کهم: ئه مه یان به گالته کردن به تال نایته وه، وهك ماره کردن و ته لاقدان و گتپانه وه ی ژنی ته لاقدراو، به به لگه ی ئه م فرموده یه ی پیغمبر (ﷺ) که ده فرمویت: ((ثلاث جدهن، و هزلهن جد، النکاح والطلاق والرجعة))، واته سی شت هه ن، به جۆش و خرۆش لییان بنه ی، هه ر به جۆش و خرۆش (جدي) سه یرده کرین و، به گالته به کار به یترین، هه ر به جیددی سه یرده کرین، ئه و سی شته ش بریتین له ماره کردنی ژن و، ته لاقدانی ژن و بریاردان به گتپانه وه ی ژنی ته لاقدراو، ئه م سیانه گالته کردنیان تیادا نییه، و ئه مه ئه و جۆره مامه له و هه لسوکه وتانه یه که هه لوه شانه وه هه لئاگرن.

جۆری دووه م: ئه م جۆره یان گالته کردن و قه شمه ریات کاری تیده کات و، به تالی ده کاته وه، یان هه لی ده وه شینیتته وه، وهك، فروشتن و به کریدان و، دیکه ی ئه و مامه لانه ی که هه لوه شانده وه^۱ ده یانگرتیه وه، ئه مه ش له به ر پۆشنایی ئه و درێژه باسه ی که له کتیبه فیهیه جۆراو جۆره کاندایا باسکراوه و، ئامازه ی پتدراوه.

هه ندی له شه ر عزانان (فقهاء) پتیاں وایه که ئه م جۆره مامه لانه سه ره پای ئه وه ی که به گالته و قه شمه ری ئه نجام دراو، هه ر دروستن، ئه مه ش وهك به به ردابیرین (قیاس) کردنی دروستی نیکاح و ته لاقدان و، گتپانه وه ی ژنی ته لاقدراو، چۆن به گالته ییش بیت، هه ر داده مه زیت، ئه مه ییش هه ر وایه و، ئه و زایانانه ی که جیاوازیان له نیاوان ئه م دوو جۆره دا کردوه، ئه وه یان کردوه به به لگه که ئه و فرموده یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که هه ندی له مامه له کان به جیدی کاریان تیادا بکریت و، به گالته بکریت، چونه کن و، هه شیانه که به جیدی بون و گالته جارپان چونه ک نییه، چونکه ئه گه هه مووی له یه ک پله دا بوونایه، ئه و فرموده که به و ده قه ده هات، که سه ر جه م گرتیه سه ته کانی که سی گالته جار و هه لسو که وته کانی به گالته کردنی، یان به جیدی و خرۆشان کردن چونه کن و، له پوی ئه م مانایه وه، ئه وه ده فامریتته وه، که له نیکاح کردنی ئافرهت و هاوینه کانیدا مافی خوی مه زنی تیادایه و، هه ر شتیکیش وابوو، ئه وا بۆکه س دروست نییه، که گالته جارپ و قه شمه ریاتی

۱ الأشباه والنظائر، لابن نجیم، ب، ۱، ل ۳۰.

تیادا بکات و هه رکات هۆکاره که ی هاته دی و حوکمه که یشی ده چه سپیت و دیته جی، هه چه نده مه به سستیسی تیادا نه بیت، وه ک نه وهی که وشه ی کوفر بدرکیتیت، چونکه دروسته نییه، بۆ مرۆف که له گه ل خودای خۆیدا گالته بکاتو، قه شمهری به ئایه ته کانی بکات، نه مهش به پیچه وانهی نه و مامه له داراییانی که ته نها مافی به نده کانیان تیادایه و، نه مانه یان به قه شمهری به تال ده بنه وه و، هه لده وه شینه وه و، حوکمه که ی ناچه سپیت، چونکه خودی که سی گالته جار به حوکمه که پازی نیه و، هه روه ها له بهر نه وهیه که نه ریتی مرۆف وایه، که جارو بار له گه ل خه لکی تر دا گالته و قه شمهریات ده کاتو، بۆیه حوکمی به سه ردا ناچه سپیت، تا خۆی پازی نه بیت.^۱

چوارهم: ((السهفه: ده به نگی و گه مژه یی))

(السهفه)، له زمانی عه ره بیدا به مانای (الخفة: ساده یی) دیتو، له زاراوه ی زانا یانی زانستی ئو صو لێ فیه قه دا، بریتی یه له به کاره ی تانی مو لک و سامان له غه یری نه و شێوازه یدا که شه رعو عه قلی مرۆف داوای ده که ن، هه چه نده کا برایش خاوه ن عه قله!^۲

بۆیه (السهفه: گه مژه یی) له پیزی بهر به سته مرۆف کرده کاندای ژمێردرا، چونکه که سی گه مژه، به پیتی بژارده و چه زو پازی بوونی خۆی کاره که به پیچه وانهی عه قله وه نه نجام ده داتو، نه م حاله ته یش دژی نه هلیه ت نییه، و که سی گه مژه (سفییه) نه هلیه تی ته واوی هه یه و سه ر جه م ته کلیفه شه رعه یه کانی پوو به پوو کراوه ته وه و ده یگریته وه، به لام نه وه نده هه یه، که نه و گه مژه ییه کار له هه ندی له نه حکامه شه رعه یه کانی سه ری ده کاتو، شوینه واری نه م کاریگه ری گه مژه ییه له سه ر مرۆفه که له وه دا ده ر ده که ویت، که مندا ل هه رکات زانرا گه مژه یه و نه زانه ئیدی داراییه که ی ل ده یگریته وه و چاودیری ده خریته سه ر، و هه روه ها له وه دا ده ر ده که ویت، که (سانسۆر: حَجْر) ده خریته سه ر که سی با لفی عاقل، نه گه ر (گه مژه: سفیه) بوو، و پێویسته ده رباره ی نه م دوو پرسه و نه حکامه په یوه ندی داره کان پێیه وه، به کورتی بدو یین، و قسه له سه ر (پرسی گه مژه یی) بکه ین، له یاسای مه دهنی عیراقی و میصریدا.

۱ إعلام الموقعین، ب ۳، ۱۰۹-۱۱۱، المدونة الكبرى، ب ۲، ل ۱۶۱.

۲ شرح المنار، ل ۹۸۸.

۳ شرح مرقاة الوصول، ب ۲، ل ۴۵۸.

- پرسى يه كههم: دهرباره‌ی پېدانی دارایی به كه‌سی كه‌مژه كه‌ ته‌م‌نی كه‌یشتبیته
سه‌رده‌می بالغ بوون:

۱۱۵- جگه له ظاهریه‌كان، شه‌رعزانان ناكوكن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی كه‌ مندان گه‌وره بووو،
كه‌مژه دهرچوو، شه‌و مال‌كه‌ی نادریته‌وه ده‌ستی، تا خوی به‌كاری به‌یښت، له به‌ر شه‌م
تیه‌ته پیروزه كه‌ ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾^۱ واته: مال‌و
سامانی خوتان مه‌دنه ده‌ستی جاحیل‌و نه‌زان خه‌رجه‌كان، شه‌و مه‌تیوانه‌یش كه‌ هیشتا پی‌
كه‌یشتون و نه‌زان خه‌رجن، جا نه‌گه‌ر سامانیکیان مه‌بیت، لای خوتان پایگرن و مه‌یده‌نه
ه‌ستیان، كه‌ خوی مه‌زن کردویه‌تیه هوکاري نه‌شونماو زیان و گوزه‌رانتان.

كه‌ واته: كاتیک شه‌و داراییانه‌یان ده‌دریته‌وه ده‌ست، كه‌ فامیان کردویه‌وه و چاك‌و
خراپیان له به‌كتر جیاده‌كرده‌وه، ده‌زانی شه‌میش به به‌لگه‌ی تیه‌تی: ﴿وَابْتَغُوا الْيَسْرَةَ وَعَلَى
مَوْلَاكُمْ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾^۲ واته: مه‌تیوان بخه‌نه ژیر تاقی کردنه‌وه، ه‌تا ده‌گه‌نه
ته‌م‌نی بالغ بوون و شه‌ خواسترو توانای ژن و می‌ردی، واته به‌ جاری مال‌ه كه‌ مه‌گه‌نه‌وه
مشتیان، به‌لگو جارو بار شتیکیان بده‌نی و چاودیریان بن، بزنان فامیان کردوته‌وه، شه‌و کاته
نیوه‌ش به بی دواکه‌وتن، پاره‌و سامانه‌كانیان بده‌نه‌وه.

كه‌واته به‌ گویره‌ی ده‌قی شه‌م تیه‌ته پیروزه، دانه‌وه‌ی مال‌و دارایی به‌و كه‌سانه. شه‌وه به
ه‌رج گپراوه تیاپاندا كه‌ ده‌بیت، بالغ بووین، فامدار بن.

ظاهریه‌كان ده‌لین: مال‌و دارایی به‌و كه‌سه ده‌دریته‌وه، كه‌ عاقل‌بیت، چونكه
فامکردنه‌وه (رشد) لای شه‌وان شه‌وه به‌ بالغ و عاقل‌بیتو، كه‌مژه‌یی (سفه) لای شه‌وان بریتیه
له بی عه‌قلی، بویه ه‌ه‌ر كه‌سی گه‌یشته قوناغی عاقلی، شه‌وه فامی کردوته‌وه و چاك‌و خراب
جیاکردنه‌وه‌ی تیا‌دا هاتوته دی، پتویسته مال‌و داراییه‌كه‌ی بدریته‌وه ده‌ست^۳، به‌لام
جه‌ماوه‌ری زانایان پایان وایه كه‌ (رشد: فامداری) بریتیه له بوونی عه‌قلی‌کی چاك‌سازو،

۱ سورة النساء (۵).

۲ سورة النساء (۶).

۳ المحلى، لأبن حزم، ب، ۸، ل ۲۸۶-۲۸۷.

توانابوونی ئو که سه بق پاراستنی مال و داراییه که ی خوی^۱ و، مەرج نییه هەموو عاقلی فامدارو زانا بیټ و به پیچه وانه وه هەموو فامدارو ژیری، عاقله!

له لای جه عفریه کان، که سی (په شید: ژیرو خاوه ن پوشد) ئه وه یه که بالځ و عاقل بیټ، و بزانیټ مولکی خوی به چاکی به کار بهیټیت و، له دیندا پاستال بیټ و^۲، په شیدی و فامداری ته نها به توانا بوون به پاراستنی دارایی نایه ته دی، به لکو جگه له م پاراستنی مال ده بیټ ئو که سه له دینه که یشیدا پاستالی هه بیټ و، به لام وادیاره ئه م پرسه جیگای کۆکبونی سه ره جه م زانایان نییه و، هه ندی له زانایانی موجه هیدی دواینی، ئیجتیهادی تاییه ت به خویان له م باره یه وه هه بووه و ده لټین که سی (په شید: بزانی) ئه وه یه که بزانیټ به چاکی مولک و مالی خوی به کار بهیټیت و ئه وه یان تیادا به مەرج نه گرتووه، که له دیندا پاستال بیټ!^۳

۱۱۶- مەبەست له چا و کرانه وه و تیگە یشتن (الرشد):

ئایا مەبەست له (پوشد)، حەقیقه تی تیگە یشتن و پوشده که یه، یان مەبەست ئو قوناغه یه که تیگە یشتن و چا و کرانه وه و پوشد تیادا به ره جه سته یه و بوونی هه یه، دټته دی و، له م باره یه وه شه رعزانه کان دوو پایان هه یه:

گفتی یه که م: ده لټین مەبەست له (پوشد) حەقیقه تی پوشد و پیگە یشتن و، ده بیټ به بی دوو دلای بیټه دی و بزانیټ و بناسریت که هاتووه ته دی و، نابیت شتیکی تر بخریته جیگا که ی، وه که ئه وه ی بچین ته مه نټیکی دیاریکراوی بخه یه جیگا، یان هه ره شتیکی تری له م بابته و، له پوانگی ئه م پایه وه بیټ، مندا له دوی بالځ بوونه وه داراییه که ی پاده ست ناکریته وه، تا ئاستی تیگە یشتن (پوشد-ی)، ده چه سپیت، ئیتر ته مه نی هه ره چه ند بیټ! و ته نانه ت نه گه ره بوو بیته کابرایه کی پیریش و، ئه مه ش پای جه ماوه ری زانایانی شافعی و مالکی و حه نبه ل و جه عفری و ئه بو یوسف و مو حومه دی هاوه لانی ئه بوو حه نیغه یه^۴.

- به لگه ی ئه م گفته ی که پابورد، ئه مانه یه:

یه که م: دانه وه ی دارایی له دوی بالځ بوون، به ستراوه به پوشد و ئاستی تیگە یشتنی

۱ التلویح، ب، ۲، ل ۱۹۱.

۲ الخلاف، للصلوسی، ب، ۲، ل ۱۲۱.

۳ منهاج الصالحین، محسن الحکیم، ب، ۲، ل ۱۱۳.

۴ المغنی، ب، ۲، ل ۴۵۷، الطوسی، ب، ۲، ل ۱۲۱، محسن الحکیم، ب، ۲، ل ۱۱۳.

کسه که، بۆیه نه گهر که سه که پوشدی نه بوو، و نه مه‌یش چه سپا، نه وا دروست نییه، نه و
-راییه بدریته وه به و که سه بالغه، چونکه نه و مرجه‌ی که به ستراره پییه وه پیش بوونی
مرجه که به نه بوو حساب.

دووه‌م: که سی گه مژه (سفه) له وه‌یدا که داراییه که‌ی سانسوری ده‌خړیته‌سهر، له مه‌دا
روک شیتو، ده‌به‌نگ و که وده‌نگ وایه، که نه‌م دوو جوړه نابیت داراییه که‌یان بدریته وه
-هست، ئیتر چونیه که ته‌مه‌نیان گه‌شتیته بیست و پینج سال، یان زیاتر هر وه‌ک یه‌ک وایه،
هر وه‌ک چۆن پیش نه‌و ته‌مه‌نیش هر قه‌ده‌غه بووه، بیاندریته وه‌و، گه‌مژه‌یی (سفه) یش
هر وایه.^۱

گفتی دووه‌م: قسه‌ی نه‌بو حه‌نیفه‌یه که ده‌لایت: مه‌به‌ست له (پوشد) حه‌قیقه‌تی پوشد و
تینگه‌یشتنه که‌یه، (که باسما‌ن کرد)، پیش گه‌یشتنی ته‌مه‌نی بیست و پینج سالان، له
-وای نه‌و ته‌مه‌ن ده‌بیت، به‌قوناغی پوشده که گه‌یشتیته.

بۆیه هر که‌س گه‌یشته قوناغی پوشدو، نه‌م پینگه‌یشتن و پوشده‌ی چه‌سپا ئیتر
-داراییه که‌ی پاده‌ست ده‌کریت وه، هر چنده ته‌مه‌نیشی نه‌گه‌یشتیته بیس و پینج سالان،
نه‌گهر گه‌یشتبووه‌یه نه‌و ته‌مه‌ن به‌لام پوشدی نه‌بوو، یاخود نه‌ده‌زانرا، ئایا پوشدی هه‌یه،
یان نا.... نه‌وا چاوه‌پوان ده‌کریت، تا ده‌گاته بیست و پینج سالی، که گه‌یشته نه‌و ته‌مه‌ن
ئیت پوشده که ده‌چه‌سپیت، په‌شیدو تینه‌گه‌یشتوو، پیشکه‌وته دیت نه‌ژمارو، داراییه که‌ی
راست ده‌کریت وه، ئیت پوشده که‌ی زانرا بیت، یان نه‌زانرا بیت، هر چونیه که، چونکه نه‌و
ته‌مه‌ن، پینگه‌ی پینگه‌یشتنه و چاوه‌پتی نه‌وه ده‌کریت، که له‌و قوناغ و ته‌مه‌ن ده‌ا پینگه‌یشتن و
تینگه‌یشتنی هه‌بیت، چونکه له‌م قوناغه‌دا مه‌گهر به‌که‌می و ده‌گه‌می، ده‌نا ناپینگه‌یشتن تیایدا
پووناداتو، بیگومان، حوکم له‌سهر گشتی و لایه‌نه زاله‌که بنیات ده‌نریت، نه‌ک له‌سهر شتی
که‌م و ده‌گه‌من.^۲

أ- نه‌دانه‌وه‌ی دارایی به‌و که‌سه‌ی که پینگه‌یشتوو، واته: بالغ بووه به‌لام ووریا و ژیر

۱ کشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۴۹۰، لیته‌دا بۆیه باسی ته‌مه‌نی بیست و پینج سالیان کرد، چونکه
نه‌بوو حه‌نیفه رای وایه که له‌و ته‌مه‌ن ده‌بیت داراییه که‌ی پاده‌ست بکریت وه، هر چنده
په‌شید و تینگه‌یشتویش نه‌بیت!

۲ التلویح والتوضیح، ب، ۲، ل ۱۹۱۱، وأحكام القرآن، للجصاص ب، ۱، ل ۴۹۰.

(پەشید) نییە، بۆیە وایە، چونکە گەمژەیی و نا ژیری ھەر لەسەرەتای بالغ بوونەووە لە مەزۆف دوور ناکەوێتەووە، و بۆی ھەبە درێژخایەن بێت، تەنانەت تا بیست و پێنج سالانیش، بۆیە دەبێت ئەو ھالەتی ژیری و پوشەدی بە ئەزموون وەرگرتن بێت و تیایدا تاقی بکێتەووە، چونکە ئەزموون وەرگرتن عەقلاً دەکاتەووە و ھەز تیز دەکات، و مەزۆف بەرچا و پوون دەکات، بەم پوشە دەسکەوتوو، وەرگیراوە، ئەو مەرجە دانەووەی داراییە کە دێتە جی، چونکە پوشدو پێگەیشتن، کە مەرجە بۆ پادەستکردنەووەی دارایی بەکەسی بالغ، لە ئایەتە پێرۆزە کە دا بە ھەناسراوی (نکرة) ھاتوو، و بۆ بە بەسەرلایەنی کەمی پوشددا دەچەسپێت.

ب- پادەست نەکردنی دارایی بۆ کەسی بالغی عاقلی بێ پوشد. یان لەبەر ئەوێە کە تەمێ بکێت و فێر بکێت، یاخود سزایە کە لەسەر کردەووەیەکی یاساغ، کە دەست بلأویەو، یاخود حوکمیکی وایە، کە ماناکە ی نەفامرێتەووە، و بە بەلگە و دەق چەسپاوە و جێگیر بوو.

جا ئەگەر ئەو بەرگرتن و پادەست نەکردنەووەی، بۆ تەمێ کردن و ئەدەب دادان بوو، ئەو ئەو تەمێ کردنە وایە، کە سودمەند بێت و ئومیدی سودگە یاندنی ئی ھەبێت، بەلام ئەگەر ئەو ئومیدی تیا دا نەبوو، وەک ئەوێ کە گەشتە بیست و پێنج سالی و ھەر ژیری پوشدی نەبوو، ئەو تا ئەو کاتە ھیچ مانایە بۆ پادەست نەکردنەووەی ئەو داراییە نامێنێتەووە، چونکە سودی نییە، و دەبێتە کارێکی بێھوودە، و ئەگەر ئەو پادەست نەکردنەووەی سزا بوو، ئەو سزا بە گوماندارێ (شبهة) لا دەچێت، و لێرەشدا گومان بوونی ھەبە، چونکە ھەر وەک گوتمان کە مەزۆف گەشتە ئەم تەمەنە جۆرێک لە ژیری و پوشدی ھەبە و دەبێت، و دەبێت لەم ھالەتەدا داراییە کە پادەست بکێتەووە، چونکە کە بەر بەستکارە کە لاچوو، ئیترا شتە قەدەغە کراوە کە دەگەرێتەووە جێگای ئاسایی خۆی، و ئەگەر ئەو پادەست نەکردنەووەی، بەدەقیک چەسپا بوو، کە نەدەزانرا مەبەست چیبە و چی ئی دەفامرێتەووە؟ لێرەشدا ئەو بەرگرتن و پادەست نەکردنەووەی لا دەچێت، چونکە مەرجی پادەست کردنەووە داراییە کە ئەوێە کە جۆرێک لە پێگەیشتن و پوشد لەو کەسەدا بێتەدی. ھەر وەک لە بێگە ی بەکەمیشدا باسمان کرد بەگەیشتنی بە تەمەنی بیست و پێنج سالی ئەو پوشدە دێتەدی.^۱

۱۱۷- قسهی له پیشتەر (الراج):

ههگه له شهیدا که مل که چی نهوهین، که به لگه کانی نه بوو حنیفه به هین، به لام نهوه
مب، که پووکهشی نایه ته که پشتگیری نهو پایانهی نهو ناکات، چونکه راست کردنه وهی
- بیه که ی به ستراوه به بوونی پوشد، نه که به گه یشتنی به ته مه نیکي دیاریکراو، ته نانه ت
هگر نهو ته مه نه بکریته جیگره وهی پوشده که، هر به وه به پرچ ده دریتته وه که بۆچی
تی سهروو، و لای خوارویی بیست و پینج سالی دانه نرا؟

جا نهوهی که نیمه به لای نهوه دا ده چین، که رای باشترو چاکترو په سه ندرته، رای
حه ماوه ری زانایانه.

پرسی دووهم: سانسۆرخستنه سهر که سی ده به نگ (السفیه):

۱۱۸- شه عزازان راجیایان مهیه، له سه ره نهوهی که نایه دروسته، که مژهیی بکریته
هۆکار، بۆ سانسۆرخستنه سهر مرفه که، یان نا... نیتر چونیه که نهو که مژهیه ههر زکماک
بیتو، مرفه که سکوما له گه لیدا بوو بیت، یاخود له سه رتادا ساغو ژيرو خاوهن پوشد
رو بیتو، دواتر تووشی نهو ده ردی که مژهیی و ده به نگیه بوو بیت.

ده کریت هۆکاری نهو راجیاییه یان بگپینه وه، بۆ دوو قسه:

- گفتی یه که م: که نه مهش قسهی جه ماوه ری زانایانی شافعی و حه نبه لی و مالکی و
جه عفریه کانن، و هه روه ها قسهی نه بوو یوسف و محمدهی هاوه لانی پیشه و نه بوو
حنیفه ن، و له لای نه مانه هه موو سانسۆر ده خریته سهر که سی که مژه، چونکه که مژهیی و
- به نگی هۆکارن، بۆ چاودیری و سانسۆر خستنه سهر مرفو، که نهو حالته به دی کرا، له
هه رکه سدا، پتویسته سانسۆری بخریته سهر^۱.

- گفتی دووهم: ده لێن که مرفو به هۆی که مژهیه وه، سانسۆری ناخریته سهر،
نه مهش رای خودی نه بو حنیفه و ظاهریه کانه^۲.

^۱ المغنی، لأب قدامة الحنبلي، ب، ۴، ۴۵۸، أصول البزدي و شرحه، ب، ۴، ۱۴۹۲، الطلوسي، ب، ۲، ۲۲.

^۲ أحكام القرآن، للجصاص، ب، ۱، ۴۸۹، المحلی، ب، ۸، ۲۷۸ و دواتر، التلویح، ب، ۲، ۱۹۲، و لیتره دا
تیبینی نهوه ده کریت، که نه بو حنیفه وای داناوه، که دارایی و مال بگریته وه له که سی که مژه، تا ده گاته
(۲۵) سالان، به لام نه یگوتوه، ده بیت سانسۆری بخریته سهر، و به م پتودانگه بیت، سه رجه م مامه له و

۱۱۹- به لنگه‌ی جه ماوه‌ری زانان (الجهور):

جه ماوه‌ری زانایان، به لنگه که لنگیان هه‌یه، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ده‌بیت که‌سی که‌مژه سانسۆی بخزیته‌سه‌ر، له‌و به‌لگانه :

ا- خۆای په‌روه‌ردگار ده‌فرمۆیت: ﴿إِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ﴾^۱، واته: نه‌گه‌ر قه‌رزاره‌که هه‌له‌و که‌مژه و نه‌زان بوو، یان له پوانگه‌ی عه‌قله‌وه بئ هیزو لاواز بووو، یان نه‌یده‌توانی نه‌وه‌ی که پتۆیسته بیلی و بنوسری، (که‌و و لال بوو)، یان نه‌خوینده‌وار بوو، باچاودیری و سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌ی به‌دادگه‌رانه گزیته‌که داریژی و نوسه‌ره‌که‌یشی بینوسی، نه‌م نایه‌ته پیرۆزه دانانی چاودیر له‌سه‌ر که‌سی که‌مژه ده‌چه‌سپینیت، و بئگومان چاودیریش بۆ کاتیکه که کابرا سانسۆی له‌سه‌ر بیت.

ب- له گزپانه‌وه‌کاندا هاتوه، که پیشه‌وا عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب داوای له خه‌لیفه عوسمانی کوپی عه‌فان کردوه، (خوا لئیان رازی بیت) که سانسۆر بخاته‌سه‌ر (عه‌بدوللای کوپی جه‌عه‌فان) چونکه که‌سیکی ده‌سبلاو بووه‌و، نه‌گه‌ر سانسۆر خستنه‌سه‌ر که‌سی ده‌به‌نگ دروست نه‌بوایه، نه‌وا پیشه‌وا عه‌لی نه‌م داوایه‌ی نه‌ده‌کرد.

ج- سانسۆر خستنه‌سه‌ر منداڵ چه‌سپاوه و هه‌یه، چونکه چاوه‌پیی نه‌وه‌ی لێ ده‌کریت، که ده‌ست بلاو بیتو، به‌راست و چه‌پدا داراییه‌که‌ی په‌رشو بلاو بکاته‌وه‌و، له ناوی بیاتو، نه‌م حاله‌ت و مانایه‌ش له که‌مژه‌دا هه‌یه و ده‌فامریته‌وه‌و، بۆیه سانسۆر خستنه‌سه‌ر که‌سی که‌مژه پتۆیسته، وه‌ک چۆن پتۆیسته بخزیته‌سه‌ر منداڵیش.

د- که‌سی که‌مژه (سیفه) نازانیت، چۆن مامه‌له له گه‌ل مولک و دارایی خۆیدا بکات، بۆیه پتۆیستی به‌که‌سیک هه‌یه، که چاودیری بکاتو، داراییه‌که‌ی بپارێزیتو، نه‌مه‌ش ته‌نیا به‌سانسۆر خستنه‌سه‌ر ده‌کریت، هه‌ر وه‌ک له‌سه‌ر منداڵیش نه‌م حوکمه دراوه‌و، نابیت بگوتریت، که‌سی که‌مژه که مولک و مالی خۆی به‌ده‌سبلاوی له ناو ده‌بات، که‌سیکی تاوانباره‌و، مافی نه‌وه‌ی نییه، که چاودیری بکریت، چونکه ئیمه له وه‌لامی نه‌مه‌دا ده‌لێین:

هه‌لس و که‌وته‌کانی دروستن، که له‌سامان و مولکی خۆیدا کردوونی، له دوا‌ی نه‌وه ته‌مه‌نه، هه‌رچه‌نده سه‌فاهه‌ته‌که‌ی هه‌ر مابیت!

^۱ سورة البقرة: ۲۸۲.

خه هباری و تاوانباری نابنه هۆکاری نه وهی که که سه تاوانباره که مافی چاو دیری له سه ر عینی نه مینی، و په چاوی به رژه وه ندییه کانی نه کریت، نه ی نابینی که سی بکوژ، که ته نانه ت نه تابه تیش که سیتی کوشته بیت، نه م تاوانه ی نابیت هۆکاری نه وهی که چاودیری نه کریت، به لگه ی نه وهی که دروسته بیه خشریت، بۆیه که مژه له پیشتره، که چاو دیری خوی و به رژه وه ندییه کانی بکریت.

ه- سانسۆر خستنه سه ر که مژه، ده بیته هۆی پاراستنی سه رجه می کۆمه لگه له یاده ندی، چونکه به و سانسۆر داراییه که ی ده پاریزریت، نابیته مشه خۆر به سه ر خه لگی تره وه، که سیش پتیویست ناکات، بژیوی ژیا نی بگریته نه ستۆ، که واته سانسۆر خستنه سه ر که سی گێژ، تا زیانه که ی له کۆمه لگه دوور بخریته وه، کاریکی واجبه و، هر بۆیه ش سانسۆر ده خریته سه ر مو فتی شیتکارو دکتۆری نه زان، و هر به م جۆره ی ش سانسۆر ده خریته سه ر که سی ده به نگو که مژه، تا زیانه که ی له کۆمه لگه لادریت!

١٢- به لگه کانی نه بو حه نیفه:

نه بو حه نیفه، به لگه که لیک ی هینا وه ته وه، له وانه:

١- که سی که مژه (سفییه)، فه رمایشتی شه رعی پویه پوو کرا وه ته وه، و هر که سیش خیطاب و فه رمایشتی شه رعی ئاراسته کرا و خرایه سه رشان، که واته نه هلیه تی هیه و شیاوه بۆ خستنه سه رشان نه رکه کانی شه ر و بالغی و عاقلی تیا دایه، و که مژه یی هۆکار نییه، بۆ که م و کوپی له عه قلداو، له جیا کردنه وه ی چاک و خراپداو، بۆیه هر به نه رکدارو نه رک له سه رشان ده مینیتته وه و مافه شه رعیه کانی له سه رشان وه، مامه له زاره که یه کانی دروستن، وه ک ژن ته لاقدان و ماره کردن، له سه ر قه رزاری خه لگی زیندانی ده کریت و له سه ر تاوانه کان سزا ده دریت، به پیتی دانپیانانی خوی له سه ر هۆکاره کانی تاوان کردن ده گیریت و سزا ده دریت، بۆیه نه گه ر که سی که مژه له دوا ی بالغ بوون، له چاودیری کردندا هر له پیش بووه، و سه ره رشتی ده کرا سانسۆر له سه ری هه بوو، نه وه زۆر له پیشتره که سانسۆری بخریته سه ر، له کاتی دانپیانانی له سه ر هۆکاری تاوانه کانی، چونکه زیانگه یاندا به گیان، زۆر گه وره تره له زیان گه یاندا به مال و دارایی.

٢- مرقف که گه یشته قو ناغی عاقلی، ئیت نه هلیه ت و شیاوی و که سایه تی کامل ده بیت، سانسۆر خستنه سه ری له م حاله ته دا شکاندنی که سایه تی و شکۆمه ندی نه و

موقوفه، و نه مهيش دروست نيبه، و نه گهر بگوتري: نه و سانسوره له بهر بهرزه وه ندى خويه تي، نه مه وه لاهمه كه ي نه وه يه زيانگه ياندين به و كه سه له پويى نه وه وه كه كه سايه تي بشكيني و وه ك ناژه لان پولي تي بكهيت، كه سانسورت خستوتنه سهرشان، نه م زيانه زور زياتره له مال به فيرودان و، قاعيده ي شهرى واپريارى داوه، كه ده بيت زيانه بچوكه كه بكرت، باشتره، تا خومان لابه دين له زيانه گوره كه و، بويه سانسور نه خستنه سهرى، له بهرزه وه ندى كه سه كه دايه .

۳- له فهرموده دا هاتروه، كه كابرايه ك له كاتى مامه له دا به شى ده خورا، و زيانم هند ده بوو، و فرت و فيلى لى ده كرا، جا كه سو كاره كه ي هتايان بولاى پيغه مبه ر (عليه السلام)، و داوايان ليكرد سانسورى بخاته سهر، به لام پيغه مبه ر (عليه السلام) سانسورى نه خسته سهر، به لام فرمانى پيكرد، كه له كاتى مامه له دا مهرجى نه وه دابنيت، كه مافى په شيما بونه وه ي هه بيت، بويه نه گهر سانسور دروست بوايه، نه و سانسورى ده خسته سهر.

۴- به لام سه بارهت به به لگه كردنى ثابته كه كه ده فهرمويت: ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا.....﴾ كه باسما ن كرد، له مه ياندا به لگه نيبه، بؤ نه وان، چونكه مه به ست له چاودير (ولي) ليره دا چاوديري مافه كه، نه ك چاوديري كه سه گه مژه كه .

۵- سه بارهت به وه ي كه پيشه واهى داواى كردوه، كه سانسور بخريته سهر (عبدالله ي كوپى جه عفر) نه مه يش به لگه نيبه، چونكه داواكرنه كه ي بؤ ترساندن نه ك بؤ پيداگيري (الزام)، ياخود ده كريت، له سهر نه وه دابنيت، كه نه و داواكرنه ي نه دانى دارايى به (عبدوللاى كوپى جه عفر) كاتيك بووه، كه ته مهنى پيش بيست و پينچ سالان بووه .

۶- ده ستبلاوى تاوانه و تاوانيش نابيت، ببيت هوكار، بؤ چاوديري كردن و، سانسور خستنه سهر گه مژه سهر به بابيه تي چاوديري كردنيه تي و پتويست ناكات بخريته سهرى و بويه ش نابيت، بگوتريت كه تاوان هوكاره بؤ ده ركردنى تاوانباره كه له چاوديري كردن. به به لگه ي نه وه ي كه دروسته بكورنى ده ست نه نقه ست ببه خشريت، چونكه نه وانه ي كه بروايان به سانسور هه يه، نه و سانسوره بؤ گه مژه به پتويست ده زانن، و به خشيني بكوريش دروسته، به لام پتويست (واجب) نيبه .

۷- سه بارهت به و قسه يه ي كه پتي وايه، كه سانسور خستنه سهر كه سى ده به نگ بؤ لادانى زيانه له كومه لگه، نه مه قسه يه كي بهر په رچدراوه يه، چونكه كه سى گه مژه له مولك و

- زایی خودی خۆیدا مامه له دهکات و بهکاری دههینیت و، کهس بۆی نییه، که بهری پێ بگریت، له بهکارهێنانی مالی خۆیدا، به بیانووی لادانی زیانی له کۆمه لگه به گشتی.

۱۲۱- رای له پێشتر (الراجح):

ئهوهی که ئێمه به لایدا دهچین، ئهوهیه که ده بیته سانسۆر له سه رکه سی که مژه و ده بهنگ مه بیته، چونکه پزوی ناشکرای دهقه کان له گه له ئه مه دان و، ههروه ها له بهر ئه وهی که له سانسۆرداناندا به رژه وهندی که سه که مژه که ی تیا دایه و، مو لگه که ی ده پارێز ریت و، زیانی له کۆمه لگه لاده دریت و، نابێ بگوتریت: ئه و مالی خۆیه تی به کاری دههینیت و، کۆمه لگه هیه مافیکی نییه، تیایدا، چونکه ئێمه ده لێین: به کار هێنانی مال و مو لکی تاییه تی هه رکه سی که له سه ر ئه وه بهنده که نابیت ئه و به کار هێنانه زیان به که سانی تر بگه یه نیت، ئه ی نابینی ئه گه رکه سی که ئاشیک له ماله کهیدا دابنیت، پێگا نادریت پێی، بۆ ئه وهی زیان به دراوسێکانی نه گه یه نیت، و تووشی گرفت و سه ر ئێشه یان نه کات، که سی که مژه و ده به نگیش هه روایه، پێگای لێ ده گیریت، که ماله که ی به کار به یینیت، تا له ناوی نه بات و، په رش و بلاوی نه کات و، دوا جار بیته مشه خۆر به سه ر خه لک و دارایی گشتی (بیت المال) یشه وه، و ئه مه ش زیانه بۆ کۆمه لگه به گشتی، و ده بیت پێگای لێ بگریت، و ئه م پێگا لێ گرته نیش به سانسۆرخسته سه ری ده بیته.

پرسی سییه م: که ی به ته وای سانسۆر ده خریته سه رکه سی که مژه (السفیه)؟! ۱۲۲- هه ندێ له شه رعزانان له وانه (إمام محمد) به لای ئه وه دا چوون، که که سی که مژه، ته نها به و که مژه ییه ی خۆی و ده رکه وتنی تیایدا، ئیتر سانسۆرداره و چاودیری له سه ره و، پێویست به وه ناکات، که دادوهر بریار بدات، سانسۆری بخریته سه رو، به لگه یشیان ئه وه یه که که مژه یی هۆکار و فاکتهره بۆ سانسۆرخسته سه رکه سی که مژه، بۆیه که هۆکاره که هاته دی، ئیتر ئه و شته یش که له بهر ئه و هۆکاره به ریاده بیت، دیته دی و ده بیت جێ به جێ بکریت، که سانسۆرخسته سه ره که یه و، هه رکات هۆکاره که نه ما، سانسۆره که یش نامینیت، هه ره ک ئه م حاله ته له شیت و که وده ن و مندالیشدا هه روایه.

هه ندێ له شه رعزانانی تر، له وانه (إمام أبو یوسف) پایان وایه که که سی که مژه سانسۆری ناخریته سه ر، تا دادوهر ئه و سانسۆره ی نه خاته سه ر، (واته بریاری دادوهری له سه ر بیت) و

بەلگە بۆ ئەم قەشەش ئەو ھەيەكەل سانسۆر لەسەر بىنەماي بەرزەو ھەندى كەسى سانسۆردار دانراو و ئەم بەرزەو ھەندىيەش يەكلايى نەبۆتەو ھە ئە نىوان ئەو ھەيدا كە ئايا سانسۆرى بخەيتەسەر، تا مۆلگەكەي پارىزراو بىت يان سانسۆرى نەخەيتە سەر، تا قەسەكانى بى پەواج نەبنو، لىرەدا بپيارى يەكلاكەرەو ھە لەلای دادوەر (قاضي) يە، لەم جۆرە كارە دوو پەھەندو ديوانەدا، و بەس ئەو بپيار دەدات و ھىچ كەسى تر !

ھەروەھا لىرەدا ئەو ھەيش ھەيەكەل گەمژەي شتەيى بەرجەستە نىيەو، لە نەزانكارى لە ھەلسو كەوتدا دەردەكەو بىت، جارى واھەيەكەل ئەو نەزانى و شپىزەيى، كەسەكە بە فەيل و بەتايەتەي دەيكت و ئەمەيش تەنھا بپيارى دادوەر دەيچەسپەيت و ھەروەھا پەرسى سانسۆردانان لەسەر كەسى گەمژە، پەرسىي پەلە جياوازي و پاجايىيە لە نىوان شەرعزاناندا، و تەنھا بە بپيارى دادوەر دەيچەسپەيت، وەك سانسۆردانان بە ھۆي قەرزاريەو، و ھەروەھا ھەروەك چۆن سانسۆر بە بپيارى دادوەر دەيچەسپەيت، ھەروە تەنھا بە بپيارى دادوەرەش لا دەيچەيت.

بەھەم و دەرنجامى ئەم دوو پايە جياوازە، ئەو ھەيەكەل ھەلسوكەوتى كەسى گەمژە، پەيش دانانى سانسۆر لەلایەن دادوەرەو لەسەري، بەدروستو دامەزراو ديتە ئەژمار، ئەمەش لەسەر پاي ئەبو يوسفو پەيپەوانى، بەلام لەسەر پاي (زانا مەمەدى ھەنەفى بەناو بانگ) و ھاوپاكانى، ئەو مامەلانى دەو ھەستەيتەيتەو، وەك مامەلەي كەسەكە كە دادوەر سانسۆرى خستەيتە سەر تەماشە دەكرەيت.

ئەو ھەي ئيمەي لىرەدا بە پاي تەندروستەري دەزانين و بەلايدا دەچين، ئەو ھەيەكەل سانسۆر تەنھا بە بپيارى دادوەر دەيچەسپەيت، ھەروەھا لاپردنەش ھەر بەبپيارى دادوەرە، بە ھۆي ئەو بەلگانەي كە خاوەنى ئەم پايانە ھەناويانەو، ياساي مەدەنى عىراقەش ھەر بەم شەوازە بپيارى لەسەر داو ھەناويەتەي، وەك دواترەش ئەم باسە ديت.

پەرسى چوارەم: ھۆكمى مامەلەو ھەلسوكەوتى گەمژەي سانسۆر لەسەر دانراو:

١٢٣- ھۆكمى كەسى گەمژە لە دواي دانانى سانسۆر لەسەري، وەك ھۆكمى مندالەك وايە چاك و خراب لىك جيا بكتەو ھەو، (مەين بىت، لەو ھەيدا كە مامەلەو ھەلسوكەوتەكانى دەگونجەيت، ھەلبەشەيندەيتەو، وەك كەرين و فروشتەو بەكرەيدان، كە ئەمانە ھەموويان لەسەر مۆلەتدان وەستان، ئەگەر ھەيشتا لە نىوان سودو زياندا يەكلايى نەبوونەو، جا

حەریان کە بە تەواوی زیانەندن، ئەو بە بەتال دیتە ئەژمار، وەك بە دیاریدان، ئەوانەیان
 حەواوی سودمەندن، بە دروست و چەسپاو دیتە ئەژمارو لە پووی بە چاك دانانەو بە دروست
 سروه، وەسیەتی وەرێگریت بۆ شتی باش و چاکە کاری، هەرچەندە ئەهلی بەخشندهییش
 مەیت، هەرۆهە لە وەقف کردنی شتدا لەسەر خۆی و غەیری خۆی، بۆی دروستە،
 بەلام ئەو مامەلە وەلسوکه و تانەئێ کە هەلۆه شانەو نایانگریتەو، وەك مارەکردن و
 ئەلەقدان، ئەمانە بە دروست و دامەزراو دیتە ئەژمار، ئەمەیان بە پێچەوانەئێ مندالتیکی
 جیاکەرەوێ چاکە و خراپە!

پرسی پێنجەم: حوکمی کەسی گەمژە، لە یاسای مەدەنی عێراقیدا:

١٢٤- یاسای مەدەنی عێراقی پاکی ئەبو یوسف و پەرەوانی وەرگرتوو و
 چەسپاندوویەتی، کەسی گەمژە بە خۆپسک بە سانسۆردار دانەناو، و بەلکو بە مەرجی
 گرتوو، کە دەبێت دادگای تایبەت بپاری ئەو سانسۆر کردنەئێ بەسەردا بدات^١، و هەرۆهە
 نەویشی چەسپاندوو، کە لاگردنی ئەو سانسۆرەیش لەسەری هەر بەبپاری دادگا دەبێت^٢.
 جا بە تەواوی سانسۆر لەسەر گەمژە دانرا، ئەو حوکمی مامەلە داراییەکانی وەك حوکمی
 مامەلە داراییەکانی مندالتیکی جیاکەرەوێ چاک و خراپ (مەین) وایە، بەلام لە پیش دانانی
 سانسۆرەو لەسەری، حوکمەکەئێ وەك حوکمی کەسیکی عاقلی خاوەن پوشدو ژیری تەواو
 وایە، مەگەر ئەو مامەلەئێ لە پیش دانانی سانسۆرەکەو کردبێت، بە فیل تەلەکەو
 پێکەوتن لەگەڵ خەلکانی تر ئەنجامی دابێت^٣، ئەمەش هەلاوێرکردنێکی چاک و جوانە، کە
 لەگەڵ ئامانجی سانسۆردانان و بنەما گشتیەکانی شەریعەتیشدا دەگونجێت، جا کەسی
 گەمژەئێ سانسۆر لەسەر دانراو، هەرچەندە ئەهلی بەخشندهییش نەبێت، بەلام یاسا هەر
 پێگای پێداو، کە سییەکی مالهەکەئێ بەو سیەت بکات، بەخیر^٤، و ئەمەیش لە فیهقدا
 چەسپاوو، هونەریش لەمەدا بەپوونی دیارە، ئەوێهە کە وەسیەتەکە لە حالەتی ژياندا، زیان

^١ ماددەئێ ٩٥ لە یاسای مەدەنی عێراقی.

^٢ ماددەئێ ١٠، لە بڕگەئێ سییەم.

^٣ ماددەئێ ١٠ بڕگەئێ یەکم.

^٤ ماددەئێ ١٠، بڕگەئێ دوو.

به كه سه گه مژه كه ناگه يه نيټ، چونكه مامه له يه كه كه ده كه ويته دواى مه رگى كابراو په يوه سته به ميراته وه.

هه روه ها ماره كردنى ژن له لايه ن كه سى گه مژه وه دروسته و دامه زراوه، ئيتر پيش نه و سانسور له سهر دانانه بيټ، يان له دوايه وه چونيه كه چونكه ياساى بارى كه سىتى عيراقى ژماره ١٨٨ ى سالى ١٩٥٩ له دامه زرانى گرځيه ستي هاوسه ريشدا، عه قل و بالغ بوونى به مه رج گرتوه^١، و بيگومان كه سى گه مژه (سفیه) عاقل و بالغه، و هه ر نه مه يش له فيقه دا جيگير بووه، و هه روه ها ته لاقدانيش هه ر دروست و چه سپاوه، چونكه ماده ده ى ٣٤ ى ياساى بارى كه سىتى عيراقى نه وانه ى ژماردوون، كه ته لاقيان ناكه ويټو، تياياندا كه سى گه مژه (سفیه) ى، نه هيتاوه، و هه ر نه مه يش له فيقه دا هاتوه و دامه زراوه.

پرسى شه شه م: حوكمى كه سى گه مژه، له ياساى مه ده نى ميصريدا:

١٢٥- به بريارى دادگا، سانسور له سهر گه مژه داده نريټو، هه ر به بريارى دادگايش له سهر ى لاده بريټ^٢.

به لام سه باره ت به مامه له و هه لسوكه وتى كه سى گه مژه، نه مه يان حوكمه كه ى به م شيوازه ى لاي خواره وه يه:

نه گه ر كابرايه كى گه مژه مامه له يه كى كرد. له دواى تو مار كردنى بريارى سانسوره كه له سهر ى، نه و نه م مامه له يه وه ك مامه له ى مندا لى كى جيا كه ره وه ى چاك و خراپ سه ير ده كرځيټو، نه حكامه كانى له سهر بنيات ده نريټ، و نه مه يش ماناى نه وه يه كه نه و هه لسوكه وتانه ى كه سى گه مژه كه به ته واوى سودمه ندن، به دروست و دامه زراو ته ماشا ده كرځيټو، نه و مامه لانه ى كه به ته واوى زياندارن، به به تال دينه نه ژمار، به لام نه و مامه له و هه لسوكه وتانه ى كه پوو ى سودو زيانيشيان هه يه، نه مانه شا يه نى به تال كردنه وه و هه لوه شانده وه ن، به پيى بريارى كه ده ريجيټ، كه نه ريتى مو فايه تى خوازيارى بريارى كى له و جو ره بيټ، يا خود كه سه گه مژه كه خو ى له دواى لابردي سانسور له سهر ى داوا ى نه و بريارى هه لوه شانده وه يه بكات.

به لام نه گه ر مامه له كه له لايه ن كه سه گه مژه كه وه نه نجام درا، له پيش دانانى سانسور

١ ماده ى حوته م، برگه ى يه كم.

٢ ماده ى ٦٥ له ياساى چاو ديڙى دارين ژماره ١١٩ ى سالى ١٩٥٢.

سەرى، ئەمەيان بەتال نىيە، ھەروھە شىاوى بەتالكردنه و ھەلۆھ شاندنە و ھەيشى نىيە، نەھا كاتىك نەبىت، كە لايەنى بەرامبەرى مامەلەكە، ھەلەكەى قۇستبىتە و ھە، بۆ بەرژە و ھەندى خۇى، سودى خۇى، ياخود پىكە و تنى لەگەل ئەو كەسە گە مژە يەدا كە وا گومان دەبرىت، سانسورى خرابىتە سەر، جا ئەگەر ھىچ شتى لە مانە نەچەسپا، ئەو مامەلەكەى دروستە^۱، ھەلام ياساى مىصر، لەم پرسەدا و ھەسپە تكردن و ھەقنى ھەلاویر (استثناء) كرددوھ، و جىاى كردۆتە و ھە، وای داناوھ كە ھەركات دادگا بپاریدا، جا ئەو دوانەيش دروستن^۲، ھەروھ نەم ياساى ھەلسا و ھەياساى كاروبارى بەپۆتە بردنىشى جيا كردۆتە و ھە، جا ھەركات سەرپەرشتىارە كە مۆلەتى پىدا، كە داراىى خۇى پادەست بكات، بە ئىدارەكەى، بەپىي ياسا ئەو مۆلەتە بنیات نرابوو^۳، ئەو لەم حالەتەدا ئەو ھوكمانەى كە دانراون، بۆ كەم نەندامىكى پىگا پىدراو، بەسەر ئەمىشدا جى بەجى دەكرىن^۴.

پىنچەم: - ((سەرخۇشى))

۱۲۶- پىخۇشكردن:

سەرخۇشى (السُّكْرُ): برىتييە لە لاچوونى عەقل، بەھۆى خواردنە و ھەى ئارەق و سەرخۇشكەرەكانى ترى و ھە ئارەقە و ھە، بە جۆرىك كابرەى سەرخۇش و ئارەق خۆر لەدواى ھاتنە و ھۆش نازانىت، لەكاتى ئەو سەرخۇشەدا چى كردوھ و چى ئەنجامداوھ^۵، سەر خۇشى عەقل لەكار دەخات و ناھىلىت، ئىدى چاك و خراپ لەيەكترى جيا بكاتە و ھە، ئەم بارودۆخەيش ئەھلىەتى جى بەجى كردن (الأداء) لەكەسەكەدا ناھىلىت و ھەروھە ئەركى سەرشان (تەكلىف) لەسەر شانى سەرخۇش لادەبات و ھەكاتى سەرخۇشەدا ھىچ ھەمايشتىكى شەرى پووبە پوو ناكرىتە و ھە، بەلام شەرەزانان ئەمەيان بۆ سەرچەمى حالەتەكانى سەر خۇشى دانەناوھ و ھەلكو بۆ ئەو سەرخۇشەيان داناوھ، كەبە پىگاپەكى دروست (موباح) سەرخۇش بوو، بەلام ئەگەر سەرخۇشەكەى بەپىگای ھەرام بوو،

^۱ ماددەى ۱۱۵ لە ياساى مەدەنى مىصرى.

^۲ ماددەى پىنچەمى ياساى و ھەسپە تكردن، ماددەى ۱۶، بپگەى يەكەم، لە ياساى مەدەنى مىصرى.

^۳ ماددەى ۱۱۶، بپگەى دووھم: لە ياساى مەدەنى مىصرى.

^۴ ماددەى ۶۸ لە ياساى سەرپەرشتى دانان لەسەر مۆلك و مال.

^۵ سەرخۇشى بوەيش پىنچەم كراوھ، كە ئەو حالەتەبە كە عەقل لادەبات، لەكاتى نزيك كەوتنە و ھە كارھىتانى ئەو شتانەى كە لاھەرى عەقل و زىن. كشف الأسرار، ب، ۴، ۱۴۸۲.

ئەمەيان بە ئەرک لەسەرشان (مکلف) داناو، و هەروەها وایان داناو، کە لەسەر ئەو کردەوانەى کە ئەنجامیان دەدات، لێپرسینەو دەکرێت، لەم بارەىو شەرەزانان بەدرێژى، پاجیایى ئۆدەو قسەیان کردوو، هەروەك دواى ئەوێ کە لێرە بەدواو حوکمى سەرخۆش بەرپگای دروست (موباح) کە پوون دەکەینەو، ئەو پاجیایى و درێژە باسەى شەرەزانانمان بۆ پوون دەبێتەو.

١٢٧- یەكەم: سەرخۆشى بەهۆى رێگایەكى موباحەو:

سەرخۆشى بەرپگای رێگا پێدراو (موباح) وەك ئەوێ کە كەسەك بەناچارى، یان بەزۆر سەرخۆش بکریت، یاخود نەیزانیبى ئەو شتەى دەیخواستەو، سەرخۆشکارە، یاخود دەرمانىكى چارەسەر بخوات، کەچى سەرخۆشى بکات و هتد.....

حوکمى سەرخۆش بەم جۆرە، وەك حوکمى بووراو وایەو، موکەللەف نییە، کە لەم کاتى سەرخۆشییەدا هیچ لە مافەکانى خودا جێ بەجێ بکات، بەلکو لەدواى هاتنەو هۆش، قەزا کردنەوێ لەسەر ئەمیش بەو مەرجەى کە ئەو قەزا کردنەوێە سەخت نەبێت بۆى، وەك ئەوێ کە سەرخۆشییەكەى درێژخایەن بێت، وەك بوورانەو (کە باسمان کرد)، و دەستەواژەو دەبرپنەکانى دروست نەبنو (شت تێکەڵ بکات)، و هیچ پێو شۆینىكى شەرى لەسەر مامەلە زارەکییەکانى ناگیرێتەبەر، بەلام بە مامەلە پراکتیکەکانى (فعلی) ئەمەيان پێو شۆینى شەرعیان لەسەر دەگیرێتەبەر، بۆ ئەوانەيان کە پەيوەندیدان بە مافە داراییەکانى خەلکەو، هەرجى لە ناوبردوو، لە گیان و مال دەبێت، بېرێژیتەو، چەنکە مال و گیان پارێزاون، نابێت بەزایە بدرێن، و نابێت بە هیچ پاساوێك ئەو پارێزراویەيان لابدرێت، بەلام سەبارەت بە کردەو و تاوانەکانى، سزای جەستەى نادریتەو، چونکە سزای جەستەى بۆ کاتێک، کە لەسەر بنەماى عەقل و جیاکردنەوێ چاكو خراپ لە یەكتر، ئەو کردەو و تاوانە ئەنجام درا بێت، بێگومان کەسى سەرخۆش عەقلى نییەو، چاكو خراپیش لە یەكتر جیا ناکاتەو.

١٢٨- دووهم: سەرخۆشى بەرپگایەكى حەرەم:

شەرەزانان لێرەدا پاجیایان هەیه، دەربارەى حوکمى سەرخۆش و ئاستى چەسپاوى و دروستى مامەلە و هەلسو و کەوتەکانى، هۆکارى پاجیایەکیشیان ئەوێە لاچوونى عەقل لێرەدا بەهۆى رێگایەكى حەرەمکارووە بوو، لەسەر ئەم بنەمایە پاجیایى لە قسەکانیاندا

ههيه، سه بارهت به حوكمى مامه له و هه لسو كه وته كانى ئه م جۆره سه رخۆشه و، ده كرىت به م شىوازهى لای خواره وه پوختى بگهينه وه^۱.

۱- سه بارهت به مامه له و هه لسو كه وته زاره كىيه كانى:

۱- هه ندئ له شه رعزانان پىيان وايه كه خودى دهسته واژهى سه رخۆشى (سكران) لابه رى ته كليفه كانه له سه ر شانى و، هه چ حسابىك بق قسه كانى ناكرىت و، هه چ پى و شوينىكى شه رعبيان له سه ر ناگيرى ته به ر و بۆيه ته لاقى ناكه ويئت، و كرىن و فروشتنى دانامه زرىت و، هه چ گرىبه ستىكى ناچه سپىت و، ئه مه ش پاى مه زه بهى ظاهرى و جه غه رى و (عثمان البتي) و (الليث)، و هه روه ها له يه كىك له گىرانه وه كان له پىشه وا ئه حمه دى كورپى حه نبه ليش هه رويه، و له وه شيه وه كه له پىشه وا ئىبن قه ييم گواستراوه ته وه، هه ر له سه ر ئه مه رۆيشتووه و، له حه نه فيه كانىشدا پىشه وا طه حاوى هه ر ئه م پايهى هه لىژاردووه.

۲- حساب بق قسه كانى (ئه م جۆره سه رخۆشه) ده كرىت و، كاربان پى ده كرىت و، هه موو پى و شوينىكى شه رعبيان له سه ر ده گيرى ته به ر و بۆيه ته لاقى ده كه ويئت، و هه روه ها ديكى مامه له و هه لسو كه وته زاره كىيه كانى كاربان پى ده كرىت و، ئه مه يش پاى مه زه بهى حه نه فى و شافعى و مالكى يه كانه، به م شىوه يهى خواره وه، سه بارهت به هه ندئ له هه لسو كه وته كانى، له لاي حه نه فيه كان، قسه كانى دروست و وه رگىراون، جگه له هه لگه رانه وهى له ئىسلام و، ئه و دانپىنانهى كه بۆى ههيه، لىيان په شيمان ببىته وه، و له لاي مالكيه كان، مامه له كانى دروستن، جگه له دانپىنانان (الأقرا) و گرىبه ست به ستن، به لام هه موو لايه ك كۆكن له سه ر ئه وهى كه ته لاقى ده كه ويئت.

ب- سه بارهت به كار و كرده وه كانى:

هه چ پاچاييه ك نيه، له وهيدا كه سه رجه م كار و كرده وه كانى (سه رخۆشى له م جۆره)، كه په يوه ندىدارن به مافى خه لكه وه، له پرووى داراييه وه ده بىت سزا بدرىت و بيان بۆى زرىت بق خاوه نه كانيان، بۆيه ئه گه ر كه سىكى له ناو بىرد، يان مالىكى له ناو بىرد، ئه وه له سه ريه تى

۱ زاد المعاد، ب، ۲، ل ۲۰۲-۲۰۳، إعلام الموقعين، ب، ۴، ل ۴۰-۴۲، المغني، ب، ۷، ل ۱۱۳-۱۲۴، (الأم) للأمام الشافعي، والمذهب، للشيرازي ب، ۲، ل ۸۲، المحلى، ب، ۱ ل ۲۰۹-۲۱۱، الخلاف، للطوسي، ب، ۲، ل ۴۵۴، المختصر النافع، فقه الجعفرية، ل ۲۲۱، مختصر الطحاوي، ل ۲۸۰، دواتریش، (التلويح) ب، ۲، ل ۱۸۵-۱۸۶.

بیبژیریتته وه، به لام سه بارهت به تۆله سهندنه وهی جهستهیی واته سزادانی له سه ر نه و کرده وانهی که تاوان بوون کردوونی، نه وه جه ماوه ری زانایان له سه ر نه وهن که له پوی جهسته یشه وه ده بیت سزا بدریت و، نه گهر که سیک کوشته ده بیت بکوژیتته وه و، نه گهر داوین پیسی کرد، ده بیت سزادریت و، هت..... جا زانایانی مه زه بی (ظاهری) و (عثمان البتی) پایان وایه که له سه ر کرده وه کانی، سزای جهستهیی نادریت، و ته نها له سه ر ئاره ق خواردنیش سزاو شلاق ده دریت و به س!

۱۲۹- به لگه و دوکیو مینته کان:

یه که م: نه وانهی که پایان وایه، حساب بۆ قسه ی سه رخۆش ناکریت و سزای جهستهیی نادریت، نه م به لگانه یان هه یه:

(أ). نه و که سه رخۆشه نازانیت، چی ده لیت: به به لگه ی ئایه تی قورئان که ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾^۱ واته: نه ی باوه پداران، به سه ر خۆشی نوێژ مه کن، تابزان له نوێژه که دا چی ده لین!، چونکه که سی سه رخۆش نازانیت چی ده لیت و، که سیکیش که نه یزانی چی ده لیت، ئیتر پابه ند ناکریت، به چه سپاندنی قسه کانیه وه، هه یج حوکمیکیشی له سه ر دانامه زریت، نه ته لاق و نه هه یجی تر، چونکه نه و که سه که سیکه فره میشتی شه ری پوو به پوو نه کراوه ته وه، چونکه له و کاته دا هه قل له لای میوان نییه و، حوکمی وه ک حوکمی شیت وایه.

(ب). تیگه یشتن و حالی بوون، ویستگه یه بۆ دانانی ئه رک (تکلیف) له سه ر شانی هه ر که سیک و، تیگه یشتن (فهم) نه بوو، ته کلیفیش نییه و، دروست نییه، وه ک موکه لله ف ته ماشا بکریت، و نه م ته ماشا کردنه نابیت وه ک سزا له سه ر سه رخۆش دابنریت و، له سه ری به یلریتته وه چونکه شه ر سزای بۆ داناهه، که شه لاقدانیه تی و، بۆیه و سزادانی به شتی تر دروست نییه، یان سزای زیاده ی له سه ر دابنریت، دیسان هه ر نادرسته.

(ج). نه وهی که مامه له و هه لسوکه وت به ته ندروست داده نیت، به لایه نی که مه وه، که نه و کارو مامه له یه مه به ست و ئامانجی هه بیت، یان له خۆیدا ئامانجه که ی دیار بیت، به لام بیگومان کارو مامه له ی سه رخۆش هه یج له و ئامانج و مه به ستانه ی تیا دا نییه.

(د). جیاوازی له نیوان سه رخۆش بوون، به پێگه ی دروست و سه رخۆش بوون به پێگه ی

^۱ (سورة النساء ۴۳).

حەرامو، هەردووکیان لە هەردوو حالەتەدا بێ عەقڵن، چاک و خراپ لە یەکتری جیا ناکەنەوە، دەبێت لە حوکمیشدا یەكسان بن، بەلام سەبارەت بە یەكەم کە بە پێگەیەکی حەرام سەرخۆش بوو، ئەمە لە و پووەوە کاریگەری هەیە، لەسەر شتوای سزادانە کە لەسەر سەرخۆش بوونە کە ی بە تەنها و هیچی تر، ئە ی نابینی ئەگەر کە سێک هەردوو قاچی شکێندرا بێت، بە دانیشتنە وە نوێژ دەکات، و هەروەها ئەگەر خۆیشی هەردوو قاچی خۆی شکاندن، هەر بە دانیشتنە وە نوێژ دەکات، لە کاتی کدا کە کەسی دوویم بە شکاندنی قاچەکانی تاوانێکی ئەنجامداوە، و یەكەم بێتاوانە (بەلام هەردووک هەر یەك جۆر کاریان ئەنجامدا، کە کردنی نوێژە کە بوو، بە دانیشتنە وە).

دووم: ئەوانە ی کە پایان وایە کە تە لا قیان دەکە و یتو، هەروەها گرێبەست و مامەلە زارەکییەکان دادەمەزێن، لە کاتی کردنی تاواندا، تۆلە ی تەواوی ئی دەکرێتە وە، ئەوانە یان کردووە بە بەلگە کە لێرەدا کەسی سەرخۆش خۆی هۆکار بوو، پاستە و خۆ بە لا بردنی عەقڵی خۆی، کە چوو ئە و خواردنە وە حەرامە ی خواردۆتە وە، یان خواردووە و، مافی ئە وە ی نییە، کە تاوانە کە ی لەسەر سوک بکریتو، لە و حالەتەدا بە عاقل و خواوەن هۆش حسابی بۆ دەکریت، تاوە ک سزاو سەختی چەشتن دەر خواردی بدریتو، سزا بدریتو، ئەمەش کاریکی سەر سوپهینه نیه، چونکە جاری واهیه، کە کە سێک بە حەقیقەت شتیکی سپیوە تە وە و، لا بردووە، لە تەقدیر و گریمانەدا و لە حوکمدا بە زیندوو دادەنریت، ئەگەر ئە و سپینە وە یە لە پێگای تاوانە وە ئەنجام درابوو، ئەمەش وە ک سزاو سەختی چەشتنی بۆ ئەنجامدەرە کە ی، وە ک ئە وە ی کە سێک میرات دەرە کە ی خۆی بکوژیت، کە لەم حالەتەدا ئە و میرات دەرە بە زیندوو دیتە ئەژمار بە هۆی تاوانە کە یە وە، ئەمەش وە ک سزادان و سەختی و ئازار چەشتنی بۆ ئەنجامدەرە کە و بە کورتی و پوختی، تاوان نابیتە هۆکار بۆ سوککردنی سزاهە سەر تاوانبارە کە، و بە لکو کردنی ئە و تاوانە بەلگە یە لەسەر ئە وە ی کە خواوەنە کە ی پازیبە بەسەر جەم ئە و سزایانە ی کە لە ئەنجامی کردنی ئە و تاوانە وە دەچەسپین لەسەری.

سێیه: ئەوانە ی کە پایان وایە دەبێت لە نێوان قسە و تاوانکردنی کەسی سەرخۆشدا جیاوازی بکریتو، دەلێن قسە ی ئی ناگری، بەلام لەسەر تاوانکردنی، سزای تەواو دەدری، ئەمانە بەلگە یان ئە وە یە کە قسە دەر دانی سەرخۆش هیچ نییە و، خۆی لە خۆیدا خراپە ی تبادا نییە، چونکە قسە ی کە سێکی غەیرە عاقلە و پوچە و، بێ دوو کە ل و خراپە یە بە پێچەوانە ی کردە وە وە، کە خراپی کردووە، لە دوا ی پوودانی کردە وە کە ناتوانین ئە و

خراپه به بېرینه وه و لاهېرین، بویه به کاردانی کرده وهی تاوانکاری زیاننکی ته وای هیه و، خراپه یه کی گوره ده نیته وه، و نه مه یس دروست نییه، و هه روه ها نه گه ر تاواننکی کردو له سهری سزا نه درا، نه مه نه بیته بیانوو بۆ نه نجامدانی تاوانی ترو، چاوشکین ده بیته و ئیدی کوشتنی خه لکی بۆ تاوان له لای ده بیته دروست و ئاسایی و، بېگومان له مه یشدا خراپه یه کی ئاشکرا هیه و، هه روه ها نه وه یس لیره دا هیه، که سه رخۆشی تاوانه و، تاوانیش نابیته بیته لاهېری بهرپرسیاری تاوان، بۆ لاهېرینی تاواننکی تر، واته بهرپرسیاریتی تاوان به تاوان لانه دریت.

چوارهم: حه نه فیه کان که ده لێن، که قسه ی سه رخۆش نابیته هۆی هه لگه پانه وهی له ئیسلام، و هه روه ها دانپیانانیش بۆ هه ر شتیکی تر نابیته هۆکار چونکه بۆی هیه په شیمان ببیته وه، بۆ نه مه به لگه مان نه وه یه، که هه لگه پانه وه گۆرانکارییه له بیمه و باوه پداو، بیرو باوه پریش، ته نها به مه به ستراری و تایبه تی نه بیته، لا ناچیت و ناگۆریت و، یاخود ده بیته، بهرپووی ئاشکرا مه به سستی تیادا هه بیته، که ده یه ویت، ئاینه که ی بگۆریت و، نه ویش له حاله تیگدا ده بیته، که مه به ست (قصد) تیادا دیار بیت و، نه وه ی تیا بفامریته وه، که مه به ستراره که، که نه مه یس له حاله تی ئاسایی و ساغیدا ده بیته و، سه رخۆشیش نه م حاله ته ئاسایی و ته ندروسته ی نییه و، بویه قسه کانی نابیته هۆکاری گۆرینی بیرو باوه پو بویه هه لگه پانه وه له ئیسلام له و حاله ته دا نایه ته نه ژمار، به لام سه بهاره ت به حساب نه کردن، به دانپیانانی که سی سه رخۆش بۆ هه ر کارو بارێ، له بهر نه وه یه که بۆی هیه په شیمان ببیته وه و، له بهر نه وه یه که که سی سه رخۆش حه للییه و، له سه ر شتی دانه مزی و بۆی هیه، له و قسه یه ی دیسان په شیمان ببیته وه و، بویه نه گه ر له کاتی سه رخۆشیدا، دانی نا به وهدا که داوین پیسی کردوه، نه وه نه و دانپیانانه ی لێ وهرناگیریت، چونکه بۆی هیه له و داننان به داوین پیسییه په شیمان ببیته وه و، ئینجا به لگه ی حه نه فیه کان له وهدا که قسه کانی تری سه رخۆشه وه وهرده گیرین، و هه مان به لگه کانی نه وانه، که به په ره هایو موته قی قسه ی سه رخۆش وهرده گرن و حسابی له سه ر ده که ن.

پینجه م: مالیکییه کان که ده لێن، گرێبه ست و دانپیانانی سه رخۆش کاری پێ ناکریت، به لگه یان نه وه یه که مه رجی دروستی گرێبه ست نه وه یه که که سی گرێبه ستکار بتوانی چاکو خراپ له یه کتر جیا بکاته وه و، بېگومان سه رخۆش توانای جیاکردنه وه ی چاکو خراپی نییه، به لام سه بهاره ت به دانپیانانه کان (اقرار) ده لێن، نه مه یان یان به داراییه و، له م حاله ته شدا

دانانی په یوه نندیدار به داراییه وه دروست نییه، چونکه به هژۍ سرخوښه که یه وه، به سانسور له سر (محجور علیه) د ټټه نه ژمار، یاخود دان پیاوړتیا که ی له بواړی دارایدا نییه، که لټره یښدا فرموده که ی باسی (ماعن)^۱ به لگه یه له سر نه وه ی که دان پیاوړتیا سرخوښ حسابی بڼ نه کړاوه.

۱۳۰- توپیرینه وه ی به لگه کان و، دیاریکردنی راستو باشتیرین (راجح) ترینۍ، بیروړا جیاوازه کانی شهر عزانان له م باره یه وه:

۱- بېگومان نه وانه ی که ده لټن قسه ی سرخوښ دروست نییه و، نا دامه زواوه، قسه که یان وه رگړاوه و ساغو ته ندرسته، چونکه قسه کاتیک حسابی بڼ ده کړیت، که به نیازو مه به سته و بکړیت و، بېگومان سرخوښ هیچ نیازو مه به سټیکي نییه چونکه عه قل له لای میوان نییه، بویه حساب بڼ قسه ی ناکړیت و، هه روه ها پابه ندرکدنی سرخوښ به و قسانه وه ی، وه ک سزایه که له سهری نه میښ هه ر دروست نییه، چونکه سزا شهرع دیاری ده کات و دای ده نیت، نه ک نیجته یاد کردن، هه روه که ده ق هه یه، که نه وه ده درکینیت، که سرخوښ نازانۍ چی ده لټت و، هه ر که سیش نه زانیت چی ده لټت، نیتر ماناو مه به سټی نه و شته نازانیت که ده ری بریوه و، بویه هیچ پئ و شوینیکي شهرعی له سهر نه و قسانه ی ناگیریت به ر، وه که نه وه ی که که سیکی غه یره عه رب ووشه ی (تلاق) ده رده بریت، له کاتیکدا که مانا که ی نه زانیت، بویه هیچ پئ و شوینیکي شهرعی له سهر نه م قسه یه ی ناگیریت به ر.

۲- نه م که سه سرخوښه قیاسی ده کړیته سهر که سیک که میراتده ری خوښی کوشتبیت، که نیتر له میراتبردن بی به ش ده بیت، چونکه که سه میراتده ره که له م حاله ته دا، که کوژواوه، به زیندو ده هیتریته نه ژمار، به گرمانه یی و میراتبه ره که له میرات بی به ری ده بیت، و نه مه یښ (قیاسی مع الفارق) ه، واته: قیاسی نه گونجاوه، چونکه نه م بکوژه مه به سټی هه بووه، که میراتده ری خوښی کوشتووه، تا زوتر میراته که ی ده ست بکه ویت و،

^۱ فرموده که ی (ماعن) نه ووه بوو، که دانی نا به ویدا که زینای کردووه و له لای پیغه به ریشدا (ﷺ) دانی پیاوړتیا، و پیغه مبه ر (ﷺ) پرسپاری لږ کرد و یاخود ده مودوی تافیکرده وه تا جه ختی پئ بکاته وه، که نایا سرخوښه یان نا.... و نه مه یښ به لگه یه له سر نه وه ی که دان پیاوړتیا که سی سرخوښ حسابی بڼ ناکړیت.

له ده ره نجامدا به بې به شکر دنی له میرات سزادراوه و، به لام که سی سرخوڅش مه بهستی له سر خوڅشکردنی خویدا هه بووه، به لام بڼو نمونه مه بهستی نه بووه که له و کاتی سرخوڅشیدا ته لاقه کانی خوڅی بخت، نیتړ چوڼ ته لاقی ده که ون؟

۲- ته نانه ته که له سر نه و قسانه ی وک سزایه ک دوچاری گرتنو ته مبی کردنی بکهین، جا چوڼ سزایه کی وای ده دهین، که کاریگری بکاته سر که سیتی بی تاوان و بی ناگا، بڼو نمونه وک نه وهی که ژنه که ی له کاتی سرخوڅشیدا ته لاق بدات؟ که بیگومان ژنه که له و کاته دا بی ناگایه و، بی تاوانه له و پرسه دا.

۴- به لام سه باره ت به به لگه ی نه وانه ی که پایان وایه، ده بیست سرخوڅش له سرتاوانه کانی سزا بدریټ، نه مانه به لگه کانیان وهرگیراونو، هیچ شتی که له ئارادا نییه، که هه لوه شینه روه ی به لگه کانیان بیټو، له م حاله ته شیدا ناکریټ، هاوتا بکریټ له گل حاله تی شیتدا، چونکه که سی سرخوڅش له م کاته دا تاوانبار به سرخوڅشکردنی خوڅی و، هه روه ها تاوانبار له وه یشدا که تاوانی به رامبه ر به خه لکی نه نجامداوه، نیتړ چوڼ پالېشتی لیوه ده کریټ؟ لایه نی که سی تاوانبار کراو به رده دریټ؟! و نه که ر چاو پوڅی له مه یش هه مووی بکهین، بیگومان سزادانی سرخوڅش له سر تاوانه کانی، یاساکانی (سد الذرائع إلى المفسد: بیانو نه هیلان، بڼو خراپه کاری) پالېشتی لیوه ده که ن، که ده بیست سرخوڅش له سر تاوانه کانی سزا بدریټ، که نه مه یش یاسایه که بڼه ما کانی شه ریه ت و گه لیک ده قو تیکت هه ن، که شایه تی دروستی نه و بڼه ما شه ریه ی سره وه ده دن، له سر نه بڼه مایه نه وه ی له لای نیمه پای باشر (پاجیح) تره، نه وه یه که کار ناکریټ، به سر جه م قسه کانی که سی سرخوڅش که به پڼگایه کی حرام خوڅی سرخوڅشکردبیټ، و له گه لی نه وه یشدا له سر تاوانه کانی سزای ته واد ده دریټ.

۱۲۱- حوکمی سرخوڅش، له یاسا ده سترکرده کاند:

۱- ده قی یاسای باری که سیتی عیراقی: ده لیټ: که ته لاقی سرخوڅش ناکه ویټ، و نیتړ به مه رجی نه گرتووه، نه و سرخوڅشییه ی به پڼگای حالان نه نجام دابیټ، یان پڼگای حرام و ده که به رپه های بیاسی کردووه، ده بیټ هه ر به رپه های و موټله قی سه یر بکریټو، مه رجدار نه کریټو، بویه ده لیټ: که ته لاقی که سی سرخوڅش به موټله قی ناکه ویټو، هه روه ها هه

به پتي هه مان ياسا ژن ماره كړدني كه سى سرخو شيش هه ر دانامه زړت، چونكه نه وهى به مارج گرتووه، كه ده بڼت، نه كه سى گرڼه ستي هاوسه ريتي نه نجام ددهات، عاقل و بالغ بڼت، و نه مېش به لگه يه له سر نه وهى كه ژن ماره كړدني سرخو ش به تاله، چونكه له و حاله ته دا بڼ عه قله، و هه روه ها سرچم مامه له و هه لسوكه و ته زاړه كييه كاني تريش هه ر به م شتوازه به تالو دانامه زړت، چونكه مارجى دامه زړاندنيان برپيتن له بووني مه به ست له لاي نه و كه سه، به نه نجامداني نه و كارو، هه روه ها ده بڼت به ده ست و بژاردهى خوځو، به بڼ زړد ليكړدن كارو كه بكاتو بڼگومان كه سى سرخو ش نه مه به ست و نه بژارده و ده سچنى خوځو نښه، كه نه و كارو ده كات.

له ميسر ياساى ژماره ۳۵ ى سالى ۱۹۲۹ به ده ق هيناو يه تي، كه ته لاقى كه سى سرخو ش ناكه وڼت^۱ و، نه مېش جياوازي نه كړدووه له نتيوان نه وهى به پڼگاي حرام خوځو سرخو ش كړد بڼت، يان به پڼگاي حلال و، بويه نه م ياسايه دركاندويه تي كه به پره هايو موته قى ته لاقى كه سى سرخو ش ناكه وڼت و، نه مېش له به ر پو شنا يي گشتي بوون و پره هايي ده قه كه دا دهرده كه وڼت، كه نه وهى دهرخستووه ته لاقى سرخو ش به موته قى ناكه وڼت^۲.

- ده قى ياساى سزاداني ميسرى ده لښت، هه ركه س هه ستي له ده ست دابڼت ياخود كار له ده ست بووني خوځو (اختيارى)، نه مابڼت، له كاتي كار كړدنداو، له كاتي كړدن و جڼ به جڼ كړدني نه و كړده وويه، نه وه سزاي له سر نښه، نيت نه م كارو ي به هوى شيت بوون كړد بڼت ياخود به هوى كه م و كړي عه قليبوه، يان به هوى بڼ هوشيبه كه كه به هوى به كار هيناني هه ر جوړي كه له مادده سړكه ره كان به سهريدا هات بڼت، نه گه ر به زړ پتي كرابوو، ياخود به نه زاني نه نجامي دابوو^۳.

ياساى تاواني ميسرى و پاى سرچم شهر عزانان له سر نه وويه كه كه سى سرخو ش له سر كړده ووه كاني سزا ندرت، نه گه ر نه و سرخو ش بوونه ي به پڼگاي حلال نه نجام دابوو، له م ده قه وه نه وه ده فامزيتته وه كه سرخو شه كه به پڼگاي حرام سرخو ش بوويو، وه كه نه وهى كه

^۱ ماده دهى ۳۵، بڼگه ي يه كه م له ياساى بارى كه سيتي عيراقى، ژماره ۸۸ ى سالى ۱۹۵۹.

^۲ ماده دهى ۷، بڼگه ي يه كه م.

^۳ له ماده دهى يه كه مى نه و ياسايه دا وا هاتووه.

^۴ ماده دهى ۶۳ له ياساى سزاداني ميسرى ژماره ۵۸ ى، سالى ۱۹۳۷.

به تاييه تي و به ده ست خۆي ئاره قه كه ي خوار ديبته وه، ياخود زانيببتي كه ئه وه ي ده بخواته وه، ئاره قو سه رخۆشكه ره، ئه مه يان له سزاداني ياساي ناپاريززيت و له كاتي جي به جي كردني ئه م ده قه دا له وه تي ده گه ين كه ده ببت ئه و كه سه ي هه ستي له ده ست داوه، يان ئيختياري له ده ست داوه، به هۆي ماده سه كه ره كه نه وه ده ببت به ماناي وشه له ده ستي دابنو، مه رج گه له كه له ميشدا هاتبه دي، ئه گه ر نا.... ئه و مؤفه به و قوناغه نه گه يشتبوو، ئه وه ده قه كه ي له سه ر جي به جي ناكريت و دواچار به پرسياريتي له سه رشان ده ببت.

هه روه ها ئه مه و ياساي سزاداني به غداديش هه مان ده قى ئه وه ي تيا دايه كه له ياساي سزاداني عيراقى نوئ، ژماره ١١١ى سالى ١٩٦٩دا هه يه، كه له ماده ده ي ٦٠يدا، هاتوه، كه ده لبت: هه ر كه س له كاتي كردني تاوانيكدا، هه ستي نه بوو ببت، ياخود ويستي له ده ست داببت، به هۆي شيتي يان كه م و كوپی عه قليه وه، ياخود له بهر ئه وه ي كه له حاله تي سه رخۆشيدا بووه، ياخود سه پر بوو ببت، له ده ره نجامي ماده ده ي سه رخۆشكه ر، ياخود ماده ده ي سه كه ره كه به زۆر پتي دراببت، ياخود به نه زانين به كاري هينابوو.... هتد، له م كات و حاله ته دا، ئه م كه سه سزاي تاوانه كه ي نادر ببت و، تۆله ي ئي ناسه ندر بته وه!

شه شه م: زۆر ليكردن ((الاكراه)):

١٣٢- پيخۆشكردن:

زۆر ليكردن، له بهر به ره به سه مۆفكر ده كانه، به لām كرده وه ي خودي مۆفكه نيبه، به لكو كرده وه ي كه سيكي تره، كه به تۆبزي به سه ر ئه مدا ئه نجامي ده دات و له مه ودا ده رباره ي پيئاسه كه ي و مه رجه كاني هاتنه دي ئه م زۆر ليكردنه و جۆره كاني و، ئاستي دژايه تي ئه مه له گه ل ئه هليه تي مۆفدا، يان ئاستي گونجاني له گه ل ئه هليه تدا باس ده كه ين و، ده دوين و، هه روه ها باسي كاريگه ري له سه ر هه لسو كه وت و مامه له كاني كه سي زۆر ليكراو ده كه ين، ياخود حوكمي هه لسو كه وته كاني كه سي زۆر ليكراو پوون ده كه ينه وه و پاشان كۆتايي به باسه كه ده هينين، به كورته باسيكي زۆر ليكردن له ياساي عيراقيدا.

١٣٣- پيئاسه ي زۆر ليكردن:

زاناياني ئووصل، زۆر ليكردن (اكراه) يان به پيئاسه گه ليكي نزك له يه كترى له وانه ئه و پيئاسه يه كه دانه ري كتبي (التلويع) ده ري برپوه، كه ده لبت: زۆر ليكردن، بريتيه له زۆر كردن له كه سيكي تر كه كاريك ئه نجام بدات، كه خودي كه سه زۆر ليكراوه كه پتي پازي

نه بېټ و، نه گهر که سه که خږی سهرېشک بکړت، نه وکاره نه نجام نادات، و زانایانی تریش و پېناسه یان کردووه، که بریتیه له زورلیکړدنې که سټکی تر، به کاریک که نایه ویت نه نجامی بدات و به زور پټی ده کړت، نه مهش به ترساندن و چاو لیسورکردنه وه، له کاتیکدا که کابرای زور دار توانای نه نجامدانی نه و توانندنه ی ه بېټ، که کابرای زور لیکراوی پټی ترساندووه، نه م پېناسه یهش، کومه له فرمانیکې له خو گرتووه، که بوونی نه وشت و فرمانگه له بډ هاتنه دی زور لیکردن پټو بسترو، به م پټیه بېټ، نه م پېناسیه، له پېناسه ی یه که م پوونتره.

۱۳۴- مهرجه کانی هاتنه دی زور لیکردن:

۱- ده بېټ کابرای زوردار، توانای نه نجامدانی نه و کاره ی ه بېټ، که کابرای زور لیکراوی پټی ترساندووه و نه گهر توانای نه نجامدانی نه و کاره ترسپنهره ی نه بووکه هره په شه که ی پټکردووه، کابرای زور لیکراو ده یزانی، که توانای نه و قسه زله ی نییه، نه و نه وکاته نه و ترسانندنه ی به هیچ حساب ده کړت، و گوئی پټی نادریت.

۲- ده بېټ کابرای زور لیکراو له و هره په شه یه بترسیت، به جوړیک که له دهرونی خویدا نه و نه لیک بداته وه و ته ته له ی نه و نه بکات، که بلت، به خوا له وانه یه نه م کابرا زورداره، به م په له په له نه م هره په شه یه ی به سهرمدا جی به جی بکات، یاخود زورینه ی گومانی به لای نه و نه دا زال بېټ، که هره په شه که ی نه نجام ده دات و، ئیدی نه و کاره، له ژیر کاریگه ری ترسی نه و هره په شه یه دا نه نجام بدات.

۳- ده بېټ نه و شته ی یان نه و هره په شه یه ی که زوردار کابرای زور لیکراوی پټی ترساندووه، جوړه زیانیکې وابیت، که له ناو به ری گیانی کابرا بېټ، یان له ناو به ری به شیکې نه ندامه کانی له شی بېټ، یان شتیکې که متر له مانه، وه ک زیندانی کردن و، به ستنه وه و، لیدان، به لام سه باره ت به هره په شه کردن به له ناو بردنی مولکو سامانه که ی، به لام به له ناو بردنیکې زور نه ک که م لابه لای، نه مهش هر به هره په شه ی به هه ند وهرگیراو دیته نه ژمارو، له لای شافعی و حنبه لی و جه غفریه کان و هه ندی له شهرعزانه کانی مه زه بی حه نه فی هر به (زور لیکردن) حساب.

هره وه ها هره په شه کردن به زیانگه یانندن به که سټک، که نه م که سه له لای زور لیکراوه که

گرنگو بایه خدار بیټ، ئەمیش هەر بە هەپەشە دیتە ئەژمار، لەلای جەعفەرییەکانو، هەروەها لەلای حەنەفییهکانیش هەر زۆر کردنه، ئەگەر ئەو زیانە بۆ سەر کەسیکی وەك هاوسەر، یان خزمانی نزیک بیټ، یاخود هەپەشە بیټ، بۆسەر منداڵیش، لەلای حەنەبەلییهکان هەر بە زۆر لیکردن دیتە ئەژمار.^۱

۱۳۵- جۆره‌کانی زۆر لیکردن

زانایانی حەنەفی زۆر لیکردنیان کردووەتە دوو بەشەوه:

- زۆر لیکردنی تەواو، و تێر و تەسەلو کامل.^۲

- زۆر لیکردنی ناتەواو، نا کامل.^۳

۱- زۆر لیکردنی تەواو:

ئەو زۆر لیکردنەیه، کە هەپەشەیی تیا دا کراوه، بە کوشتن، یان لە ناوبردنی بەشیکی جەستە، چونکە ئەندامەکانی جەستە، بەشیکن لە مرقو، وەك چۆن کوشتن و لە ناوبردنی گیان و پوچ حەرام کراوه، لە ناوبردنی ئەندامەکانی جەستەیش هەر حەرامە، چونکە بەشیکن لە لاشە و جەستە.

هەروەها هەپەشە کردن بە لەناو بردنی سەرجه‌م موټک و دارایی کەسیک، یاخود

۱ التلویح، ۲، ل ۱۹۶.

۲ البحر الرائق، ب ۸، ل ۲، حاشیة ابن عابدین، ب ۵، ل ۱۱۰، الأقناع له فیقهی حەنەبەلیدا، ب ۴، ل ۴، (منهاج الصالحین) له فیقهی جەعفەریدا، دانانی موحسین ئەلحەکیم، ب ۲، ل ۱۴، المغنی ب ۷، ل ۱۲۰، المذهب ب ۲، ل ۸۲، لێره‌دا تێبینی ئەوه دەکەیت، کە هەندێک لە شەرەزانی مەزەبەیی حەنەبەلی ئەوه‌یان بەمەرج گرتووه، بۆ هاتنەدی زۆر لیکردن، کە دەبیټ ئەو هەپەشەیه بە کردووه لەسەر کەسی زۆر لیکراو هاتبێتەدی، لەلایان تەنها بە هەپەشەیی زارەکی حساب نییه، بەلام پای پاست هەر لە هەمان مەزەبەدا ئەوه‌یه کە تەنها هەپەشەکردنەکە بەسە و بە زۆر لیکردن حسابە، المغنی ب ۷/۱۱، و منی وەرگێڕی ئەم کتێبەیش بۆ کوردی پێم وایه، هێشانی بەشی یەکەمی ئەم پایە لەم پەراویزەدا زۆر زیاده‌یه و نازانم دانەر بۆچی هیناویەتی، چونکە زۆر قسەیه‌کی بێ مانایه، جا کە هەپەشەکە پوویدا، ئیتر چی تیا دا دەمێنێتەوه؟ و کورد گوتەنی، ئەم هات و هاواری شەرع بۆ ئەوه‌یه کە پێستەکە سەگەکە نه‌یبات، جا کە بردی ئیتر چی؟ بەلام بەشی دووه‌می پەراویزەکە کە پای (راجح‌ی)، مەزەبەیی حەنەبەلییه، پێنێ ئەو قسە بێ مانایه‌ی ئەو گروپە دەکات.

ھەرپەشەکردن بە کوشتنی کەسیکی کابرای زۆر لیکراو، کە کوشتنی ئەم کەسە، بۆ کابرای
 زۆر لیکراو بایەخ بێت، لەلای گرنګ بێت، (ئەمەیان لەسەر پای ئەوانەیی کە ئەم جۆرە
 ھەرپەشە لیکردنەیان، بە زۆر لیکردن دەزانن)، بە ھەر حال ئەو دوو جۆرە ھەرپەشەیی
 سەرھەویش، واتە: لە ناو بردنی مال و کوشتنی کەسی نزیکیی زۆر لیکراو، ھەر بە زۆر لیکردن
 دینە ئەژمارو، ئەم جۆرە زۆر لیکردنە بە (مُلجی) ناوژەد کراو، چونکە کابرا پەنا دەباتە
 بەرکردنی ئەو کارە و ناچاری دەکات ئەنجامی بدات، لە ترسی ئەوێ نەبادا کابرای زۆردار
 بیکوژیت، یان بەشیکی جەستەیی لەناو ببات، ئەم جۆرە زۆر لیکردنە بژاردە (إختیار)یی،
 مرقۆفەکە، و مرقۆفەکە پێش لەم حالەتەدا خاوەن پەزا نییە، واتە بەحەزەری خۆی کارەکە
 ناکات، بەلام بەتەواوی ئیختیاری لە دەست نادات، پافەیی ئەم مەبەستەمان لەم قەسە
 ئەوێ کە ھەلبژاردە (إختیار) بریتییە لە مەبەست بوونی کەسیک بە کردنی کارێک، بەلام
 ھیشتا یەکلایی نەبۆتەو، لە نێوان کردن یان نەکردنیشدا بەلام لە سەر و خوارێ ئەو دەبێت
 کە یەکیکیان ھەلبژێریت، بەسەر ئەوێ تریاندا، و یاخود بەدەستەواژەییکی تر، ئەوێ کە
 بریتییە لە مەبەست بوونی کەسیک بەکردن یان نەکردنی کارێک، دواجار ھەر خۆیشی بپیار
 دەدات، بپیار لای خۆیت کە کامیان بکات و کامیان نەکات، جا ئەم مانایە کە پافەمان کرد
 بۆیە دەستەواژەیی (إختیار) بە زۆر لیکردن لا ناچیت، چونکە کابرای زۆر لیکراو، کردەوێ کە
 بە مەبەستی خۆی ئەنجام دەدات، لەو کارەیدا ئامانجدارو مەبەستدار، چونکە ئەو کارەیان
 دواجار ھەڵدەبژێریت، کە سانائەتو ئاسانتر، لەسەری، و ئەگەر ئەو کارە کە زۆری لیکراو
 بیکات، ئەنجامی بدات و جێ بەجێی بکات، ئەم ئەنجامدانە یەکلەکردنەو تەرجیحە کە
 لەلایەن خۆیەو کردوویەتی، تا خۆی بپارێزیت، لەو شتە کە ھەرپەشەیی پێ کراو، لەلایەن
 زۆردارە کەو (واتە: دواجار ئەو شتە ھەلبژاردووە، (إختیار) کردووە، کە ھەرپەشەیان
 لیکردووە، ئەنجامی بدات، تا لە ھەرپەشە کەو سزای ھەرپەشە کە خۆی بپارێزیت)، بەلام لەبەر
 ئەوێ کە کابرای زۆر لیکراو لە خۆی نیت و نیازی خۆیدا خاوەن مەبەست نییە، سەر
 بەخۆ نییە، بەلکو مەبەست و ھەلبژاردنی ئەم کابرا زۆر لیکراو، بووەتە پاشکۆی مەبەست و
 ھەلبژاردنی کابرای زۆردار، بۆیە دواجار ھەلبژاردە (إختیار)ە کە بە خراپ بوو (فاسد)
 دادەنریت، حسابی بۆ ناگیریت.

ھەر ھەم ھۆکاری نەمانی (پازی) بوون، لە کاتی زۆر لیکردندا، ئەمیش لەبەر ئەوێ کە
 (پازی بوون) بریتییە لە ھەزکردن و خواستی ھەر مرقۆفیک بۆ کردنی کارێک، ئاسودە بوونی بە

ئەنجامدانى ئەو كارە، بىگومان ئەم حالەتەيش لە كاتى زۆر لىكردندا بوونى نىيە كەواتە
(پازى بوون)يش، لە كاتى (زۆر لىكران)دا، هىچ پىگەيەكى نىيە، بوونى نىيە.

ب- زۆر لىكردنى ناتەواو:

ئەمىش ئەو جۆرە زۆر لىكردنەيە كە ھەرپەشەكە بەلە ناوېردنى گيانى يان ئەندامەكانى
لەشى نىيە، بەلكو ھەرپەشەكردنە بەلېدان و زىندانى كردن و ھتد..... و ئەمەيان (اختيار)
تېك نادات، بەلام (پازى بوون) لەناو دەبات، بۆيە بژاردە (اختيار) لەناو نابات، چونكە كابرا
ناچار نىيە لەسەر ئەوەى كە ھەر دەبىت، ئەو كارە بكات، چونكە دەتوانىت، خۆپاگرىبىت،
لەسەر ئەو ھەرپەشانە، چونكە لەناو بەرنىن، بە پىچەوانەى ھەرپەشەكانى پىشووھە كە
كوشندە و لەناوبەر بوون.

۱۲۶- دژايەتى و پىچەوانە بوونەوھى نىوان زۆر لىكردن و ئەھليەت:-

زۆر لىكردن بە ھەردوو جۆرەكەيەو، (تەواو ملجى) و (ناتەواو: غير ملجى)، دژو
پىچەوانەى ھىچكام لە دوو جۆرەكەى ئەھليەت (أهلية الأداء) و (أهلية الوجوب) نىن، ھەرۋەھا
زۆر لىكردن نابىتە ھۆكار بۆ ئەوەى كە ئىتر خىطابو داواى شەرع لەسەر كابراى زۆر لىكراو
لابچىت، ھۆكارو پەھەندى پىچەوانە نەبوونى لەگەڵ ھەردوو جۆرەكەى ئەھليەت لەو
پووەوھى كە ئەھليەت بەھۆى پەيمان (ذمة) و عەقل و بالغ بوونەوھە چەسپاوە، جىگىر
بوو، زۆر لىكردن لایەرى ھىچكام لەمانە نىيە، ھۆكارى ئەوەيش كە فرمايشت و
داواكارى و خىطابى شەرع لەسەر زۆر لىكراو لاناچىت، لەبەر ئەوەيە كە جارى واهەيە، كە ئەو
كردەوھەيى زۆر لە كابرا كراو، كە بىكات، ھەرامە كردنى تاوانە، بە گوناھ لەسەرى
دېتە ئەژمار، وەك پياو كوشتن و داوین پىسى، جارى واهەيە، كە كردنى ئەو كارە فەرزو
پىويستە لەسەرى بەجۆرىك كە ئەگەر نەيكات، گوناھبار دەبىت، وەك خواردنى ئارەق و
گۆشتى مردارەوھەبوو، جارى واهەيە، كە دەرھەتى دراوھەى بىكات، (رخصە)سى، ھەيە،
كە كردى، تاوانبار نىيە، ئەگەر خۆپاگرىت، ئەنجامى نەدات، پاداشتى بۆ ھەيە، وەك
كوفر كردن و لە ناوېردنى مالى خەلكى (بەزۆر)، ئەمانە ھەموو، واتە بەھەرام و فەرزو
پوخسەتەو، نىشانەن بۆ جىگىرى و چەسپاوى داواكارى و خىطابى شەرع، لەسەر كەسى زۆر
لىكراو، ھەرۋەھا نىشانەن كە كەسى زۆر لىكراو پەو بەپووى فرمايشتى شەرع كراوھەو

(مخاطب)ه، چونكه ئەم شتانه بەبێ داواکاری جێ بەجێ كردنی ئەرك (خطاب التكلیف) نابێ و ناچەسپێن^۱.

۱۲۷- کاریگەرییەکانی زۆر لێکردن لە ھەڵسوکەوتەکانی کەسی زۆر لێکراو:

بیش ڕافە و پونکردنەوی کاریگەرییەکانی زۆر لێکردن، لە کارو بارو ھەڵسوکەوتەکانی کەسی زۆر لێکراودا، واتە: پونکردنەوی ھۆکمی ھەڵسوکەوت، مامەڵەی زۆر لێکراو، پێویستە باسی ئەو یاسا بنەڕەتیە (قاعدا)یە بکەین، کە ئەحکامەکانی ھەڵسوکەوتە گوشتاری و کردارییەکانی کەسی زۆر لێکراوی لەسەر بنیات نراوە.

بنەمای ئەم پرسە لەلای ھەنەفیەکان ئەوەیە کە زۆر لێکردن کاریگەری نییە، لەسەر بەتاککردنەوی و دانەمەزرانی و ھەلۆشاندنەوی ھەڵسوکەوتە گوشتاری و کردارییەکانی کەسی زۆر لێکراو، بەلکو کاریگەرییەکی لەسەر ئاستی گۆڕانی نەسبەتی ئەو ھەڵسوکەوتانە بۆ کابرای زۆردار دەبێت، ئەگەر دەکرا، ئەو ھەڵسوکەوتانە نەسبەت بەدریتە لای کابرای زۆر دار، بۆیە لەم ھالەتەدا ھۆکمەکە بەسەر کابرای زۆرداردا دەچەسپێت، ئەگەر ئەو نەسبەت دانەی بۆلای کابرای زۆردار نەدەکرا، ئەوا ئەو کاتە ھەڵسوکەوتە کە ھەر دەدریتە پال خودی زۆر لێکراو، ھۆکمەکیشی بەسەر ئەودا دەچەسپێت، جا ئەم نەسبەتدانەیش بۆلای کەسی زۆردار، تەنھا لە کاتی کدا دێتە جێ و دەبێت، کە بتوانرێت کەسی بکەر (زۆر لێکراو) تەنھا وەك ئامرازێکی جێ بەجێ کاری کەسە زۆردارە کە بزانرێت و دابنرێت.

جا بەپێی ئەم قاعدە و بنەمایە، ھەڵسوکەوتەکانی کەسی زۆر لێکراو دەبنە دووبەشەوی، یەكەمیان ئەوەیە کە دەگونجێت، نەسبەت بەدریتە لای کەسی زۆردار، کابرای زۆر لێکراو تەنھا ئامرازی جێ بەجێ کردنی کارەکیەو، دووهمیان ئەوەیە کە ناگونجێت و ناكریت نەسبەتی بەدریتە لای کابرای زۆردار، بۆیە ھەر دەدریتە پال خودی کەسی زۆر لێکراو، ھۆکمەکیشی تەنھا بەسەر ئەودا دەچەسپێت.

بنەمای ئەم پرسە لەلای غەیری ھەنەفیەکان، بۆ نموونە لەلای شافعیەکان لەسەر ئەوەیە کە زۆر لێکردن، ئەگەر لەسەر ھەق بوو بۆ وێنە، زۆر کردن لەکەسی قەرز بەفرۆشتنی

۱ فواتح الرحموت بشرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۱۶۶۶، وأصول البزدوي، وشرحه (كشف

الأسرار)، ب، ۴، ل ۱۵۰۳-۱۵۰۴.

شتهكه، تا گهرهنتی قه رزه كه بېته دی، نه مه لیره دا نه م زۆر لیکردنه هیچ کاریگه ریه کی له سر مامه له كه نییه و، مامه له و هه لسوکه و ته کی دروست و دامه زراوه و، نه گه ر زۆر لیکردنه كه ناهه ق بوو، نه و ته ماشا ده کهین، نه گه ر نه و زۆر لیکردنه نه نجامی نه و کاره کی زۆره که ی له سر کراوه حه لال نه کات، نه وه حوکه که هه ر له سر بکه ره که و زۆر لیکراوه که به چه سپاوی ده میتیته وه، وه ک زۆرکردن له سر کوشتنی که سیلک و، نه گه ر نه و زۆرکردنه له نه نجامدا کاره زۆر له سر کراوه که حه لال بکات و، بگونجیت کاره که بدریته وه لای زۆرداره که، وه ک له ناو بردنی مولک و مالی خه لکی، لیره دا حوکه که له سر زۆر لیکراو لاده چیت و ناوچه کی گهردنی زۆرداره که ده بیت و، نه گه ر نه ده گونجا، نیسبه ت بدریته لای کابرای زۆردار، وه ک قسه و شتی زاره کی، نه مه یان به تال و پوچه و، هیچ حوکه کی له سر ناچه سپیت و دانامه زیت، نه بۆ زۆردار و نه بۆ زۆر لیکراو^۱.

۱۲۸- دواى ئه وهى قاعیده و بنه ماى نه م پرسه مان له لای حه نه فییه کان و غه بری نه وانیش پوون کرده وه، ده لێین: زۆر لیکردن یان گوشتارییه و یان کردارییه و، هه یه که له مانه یش حوکه ی تایبه تی خۆی هه یه، له سر پۆشنایى نه و قاعیده یه ی پێشوو دا، به پێی نه و درێژه باسه ی که له م باره یه وه و، له مه و دوا ده یخه یه پوو.

یه که م: گوشتار:

نه گه ر نه م گوشتارانه، دان پیا نان (إقرار) بوون، نه وه به دانمه زراو دیته نه ژمارو بی جین، چونکه (إقرار) بۆ حاله تی یه کلایى کردنه وه ی لایه نی پاستی و دروستی نه و شته یه، جا که له ئیقراردا زۆر لیکردن ها ته کایه وه، نه وه بۆ به لاداخستنی لایه نی درۆکه یه، نه ک پاستی، بۆیه حساب بۆ ئیقرار له کاتى زۆر لیکردندا نا کریت.

جا نه گه ر له و هه لسوکه و ته و مامه ل گوشتارییه بوو، که ده گونجی هه لبه و شینه وه و، به گالته و گه پ به تال نه بنه وه، وه ک ماره کردن و ته لاقدانى ژنو، گێرانه وه ی ژن، نه مانه حوکه کانیا ن ده چه سپین و، به دامه زراوو چه سپا و دیته نه ژمار، و زۆر لیکردن هیچ کاریگه ریه کی له سر یان نابیت و، نه مه ش پای زانا یانى حه نه فى مه زه به و، به لگه یشیا ن بۆ نه مه نه وه یه که نه م هه لسوکه و ته و مامه لانه، ته نها له به ر نه وه ی که به بژاردە ی مرقفه که خۆی واته: به ئیختیارى خۆی نه نجامی داوه، بۆیه هه موو پێ و شویتنیکى شه رعیه ی له سر

^۱ فواتح الرحموت بشرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۱۶۷-۱۶۸. التلویح، ب، ۲، ل ۱۹۶-۱۹۷.

ده گيرېته بهر، چونکه شهر ته نه اې دهرېپښاني له جياتي ماناو حوكمه كاني داناو و نه و دهرېپښي كړدو ته نه لټر ناتيفي نه م دووانه، به به لگي نه وه ي كه نه گهر كه سيك به گالته و گه پ دهرېانېپرېت، هر چه نده مه به سټدار نه بووه تيا ياندا كه حوكمه كه يان بېته دي و، هروها مه به سټي له كاكلي مانا كه يان نه بووه، به لام هر داده مه زرين، بويه له م حالته دا، كابرې زور ليكراو له پېشته، چونكه نه و مه به سټي پووداني نه و شته ي هه بووه، و حوكمه كه يي هه لېزاردووه، هر چه نده له كاتي زور ليكردني ته واو تير ته سه لا، نه و كه سه هه لېزاردنه كه ي نا ته ندروست (فاسد) بووه.

به لام نه گهر نه و هه لسوكه وټ و مامه له زاره كيانه، له و مامه له گو فتاريه دروستكراو (انشاء) يانه بوون، كه ده گونجيت هه لېوه شينه وه و، له گه ل گالته و گه پ و شوخيدا ناگونجيت، وه كړين و فروشتن، نه مه له م حالته دا پي و شويني و كاريگري زور ليكردن تيا ياندا نا ته ندروست (فاسد) ه، به لام هه لوه شاوه ي ته واوه تي نين، نه مه به پاي حنه فيه كان و، به لگه يشيان نه وه يه كه كه زور ليكردن، (پازي بوون) له كار ده خات، به لام بزارده (اختيار) هر ده هيلېته وه، و پازي بوونيش مه رجي دروستي كاره كه يه، نه ك مه رجده مه زراڼي و، كه واته نه م كارو مامه لانه داده مه زرين، به لام هر نا ته ندروستن و (فاسد) ن، و بيگومان حوكمي نه م مامه له و هه لسوكه وټه زاره كيانه له سه ر نه و شيوازه ي كه پونمان كرده وه، له سه ر شاني بكه ره كه (زور ليكراوه كه) ده چه سپين، نه ك له سه ر شاني هانده ره زورداره كه، چونكه ده رفته ي نيسېته دانيان نبي، بولي كابرې زوردار، چونكه هيچ كه سي ناتوانيت، به نه ندامي زماني كه سيكي تر بدويت و! گفتو گو بكات و، پاسته وخو زماني نه و به كار به يټنيت! و كه واته ناتوانيت كه سي زور ليكراو له م حالته دا به نامپازي ده سټي كه سي زوردار دابنرېت و، قسه كه بدرېته پال كه سه زورداره كه و، دواچار حوكمه كه له سه ر زورداره كه ناچه سپيت و، له سه ر زور ليكراوه كه يه.

شافعي و جه عفري و حنه بلي و هي ترش پټيان وايه كه هيچ پي و شوينيكي شرعي له سه ر قسه ي زور ليكراو ناگيرېته بهر، و به لكو قسه كاني به پوچ ديته نه ژمارو، بويه ته لاقى ناكه وېت و، كړين و فروشتني دانامه زرينت و، هروها هيچ مامه له يه كي زاره كي تري

ناچه سپیت و، به لگه یشیان بۆ ئەم قسه گه له، له چه ند پروه که وهیه^۱:

۱- بێگومان خوای پهروه ردگار، حوکی کافر بوونی، له سه ره که سی زۆر لیکراو به کوفر کردن و، ده ره برینی وشه ی کوفر لابر دوه، وه ک قورشان ده فره مویت: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^۲ واته: که سیک به زۆر کوفری پی کرابیت، و دلی پریت، له نووری بیرو باوه پی نیسلامه تی، نه وه نه کوفره ی له سه ر نایه ته نه ژمارو، بێگومان حوکی کوفر کردن زۆر گه وره تره، له حومکی کرین و فروشتن و، نه و جۆره شتانه، چونکه یه که میان واته: له کوفر کردنه که دا، جیا کردنه وه ی ژن و پیاو له یه کتری و، کوشتن و، ده ست به سه رد اگرتنی ماله که یی، به دوا دادیت، جا که شتی گه وره لابر، بێگومان بچوک له پشتره بۆ نه وه ی که لا بریت.

۲- فره موده ده رباره ی نه وه هاتوه، که که سی زۆر لیکراو حوکی له سه ر نییه و، به بی تاوان ته ماشا کراوه، که ده فره مویت: «إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنِ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنُّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ»، که لیره داو وه که چه نده ها جار پشتریش نه م ده قه مان هتیاوه و په رچه مان کردوه، ده لیت: به هه له کردنی کاریکی خراپ و سه رام و، له بیرچونه وه و زۆر لیکردن تاوانیان له سه ر نییه، هه روه ها له گێرانه وه یه که دا، هاتوه که پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) فره مویه تی: (لا طلاق في إغلاق)، واته: له کاتی زۆر لیکردندا ته لاق ناکه ویت، که لیره دا وشه ی (إغلاق) به (إکراه: زۆر لیکردن) پافه کراوه، لیکدراوه ته وه، هه روه ها له پشهو و عه لی کوپی نه بو تالیبه وه گێردراوه ته وه، که فره مویه تی: (لا طلاق لمكراه) که سی زۆر لیکراو ته لاقی ناکه وی و حسابی له سه ر ناکریت، و گێرانه وه ی زۆری له م جۆره له هاوه لانه وه گێردراوه ته وه.

۳- بوونی ئامانج و مه به ست له هه ره له سوکه وت و کاریکدا، مه رجی دروستی نه و کاره یه و، بۆیه هه له سوکه وتی مندال و شیت دروست نییه، چونکه کاره کانیا ن بی ئامانج و مه به ستن و، نه م مه رجی ئامانج و مه به ستیش له کاتی زۆر لیکردندا تیا ده چیت و نامینیت،

۱ الأم، للأمام الشافعي، ب ۳، ل ۲۰، إلام الموقعين، ب ۳، ل ۱۰۸ و ب ۴، ل ۴۳-۴۴ و الکاساني ب ۷، ل ۱۸۲-۱۸۴، زاد المعاد، ب ۲، ل ۲۰۰، المغني، ب ۷، ل ۱۱۸، والشراري، ب ۲، ل ۸۳، والطوسي، ب ۲، ل ۴۵۳، منهاج الصالحين، محسن الحكيم، ب ۲، ل ۱۲۲-۱۸۲.

۲ سورة النحل: ۱۰۶.

چونکه كهسى زۆر لىكراو ئامانچو مەبەستى لەو ھەلسوكەوتەيدا نىيە، بەلكو تەنھا مەبەستى لادانى زىيانى ئەو شمشىرو شتانەيە لەسەرى خۆى، كه وەك ھەپەشەو كارى فشار لەسەرى بەكار ھىنراون.

۴- كهسى زۆر لىكراو، ئەو گوتەيە بۆيە دەردەبېرى، تا زيانەكه لەسەر گىيانى خۆى لا بىياتو دووربخاتەو، ھىچ مەبەستى لە ماناكەى نىيەو، ويستى لەسەر ھونەر و ھىكمەتەكىشى نىيە، بۆيە نابىت ھىچ پىش و شويىنىك لەسەر ئەم قەسەيەى بگىریتە بەر، و بەلكو دەبىت بە قەسەيەكى پوچ (لغو) سەير بگىریت، وەك قەسەى شىتو، خەوتوو، قەسەى بى مەبەستى ھەركەسىكى لەم بابەتە.

ھەنەفییەكان بەم جۆرە بەرپەرچى ئەم گوتەيە دەدەنەو، كه زۆر لىكردن، كار لەسەر بىروباوەر ناكات، بۆيە كهسى زۆر لىكراو بە كوفر كردن چاوپۆشى لىكراو، سەبارەت بە ھەرموودەى ((عفي عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه))، ئەمە مەبەستى لەو ھەدايە كه زۆر كردنە لەسەر كافىرونەو، كوفر كردن چونكه خەلكى لەو سەردەمەدا تازە ھاتبونە نىو ئىسلامەو، زۆر لىكردن لەسەر كوفرو كافىرىتى لەو سەردەمەدا ھالەدا زۆر بلو بوو، و تەنەت ئەگەر مەبەست لە زۆرلىكردن (لكرا) لىرەدا، زۆر لىكردن بىت، لەسەر غەيرى كوفرىشەو لىرەدا ئىمە ملکہ چى ئەو نابىن، كه ھەلسوكەوتو مامەلەى زارەكى و گوشتارى لە چوار چۆھەى پرسى زۆر لىكردندا جىگای ببیتەو، چونكه زۆر لىكردن كارىگەرى لەسەر قەسەكردن و شتى زارەكى نىيە، ھەروەك چۆن كارىگەرى لەسەر پرسە پەيوەندىدارەكان بەبىروباوەرەو نىيە، چونكه ھىچ مەقۇلىك تواناى ئەو نىيە كه ئەندامى زمانى كەسىكى تر وەك ئامراز بەكار بھىننیت، بۆ قەسەكردن وەك ئەو نىيە ئەم دەيەوئیتو، بۆيە قەسەكەر خۆى سەرپشكە كه چۆن قەسە دەكاتو، لە ھەقىقەتدا زۆر لىكراو نىيەو، ھوكمى ھەرموودەكه ناىگىریتەو.

ھەروەھا دەربارەى ئەو ھەيش كه دەلێن، ھەلسوكەوتى ئامانجدارو مەبەستدار، بوونى ئەو ئامانچو مەبەستە تىايدا، بۆ دروست بوونى بە مەرج گىراو، ئەمەيش بۆ بىژەرانى ئەم قەسە ناچەسپىتو، قەسەيەكى لەم جۆرەيان بۆ ناچىتەسەر، چونكه ئەو ھەتا دەبىنى كه تەلاقى كەسى بەگائە بىخات، ھەردەكەوئیت، ھەرچەندە كەلەو قەسەيەو مامەلەو ھەلسوكەوتەيدا مەبەستى نەبوو، كه بگەوئیت، كەچى ھەركەوتوو ھەروەھا تەنەت ئەگەر ئەم (مەبەستدارى و ئامانجدارى) يە، مەرجى دروستى ھەركارىك بن، خۆ ئەو ھەتا ئەم مەرجە

له حالتی ژور لیکنر دینشدا هر بوونی ههیه، چونکه کابرای ژور لیکنراو مه بهست و ئامانجی نهوهی له دلدا ههیه، که زیان و به لا له گیانی خوی لابتو، ئه م پرۆسه یه ش پتویستی به مه بهست و ئامانج داری ههیه، له ناخی مرۆفه که داو، به هه واته ناکریتو، دواچار که سی ژور لیکنراو به ناچاری ئه مه بهستی له دلدا چه سپاندوه، ئه ئامانجی گرتوته بهر، ئینجا سه بارهت به و پینچه و گپانه وانهی که ده لئین: ته لاقی که سی ژور لیکنراو ناکه ویت، نه مانه پینچه وانه و دژی کومه له گپانه و هیه کی ترن که ده ربیری نه وهن که ته لاقی که سی ژور لیکنراو ده که ویتو، دواچار وه رگرتنی به لگه کانی نه وان له پینشت نین، له به لگه کانی ئیمه، که له م باره یه وه هاتوون.

۱۳۹- قسه ی راسترو یه کلاکه ره وه (الراج) له م پرسه دا:

نهوهی ئیمه له م پرسه دا هه ل ده بژیرین، بریتیه له قسه و پای چه ماوه ری زانایان، واته: هیچ هه ل سوکهت و مامه له یه کی زاره کی که سی ژور لیکنراو نایه ته دامه زراندن، ئیتتر نه و مامه له یه نه گونجیت بۆ هه لوه شانده وه، وه ک ته لاقدان و ماره کردنی ژن، یان بگونجیت، بۆ هه لوه شانده وه، سپینه وه، وه ک کرپین و فروشتن و به کریدان، چونیه که و، بۆیه دواچار سه رجه م هه ل سوکهت و مامه له زاره کیه کانی که سی ژور لیکنراو به تالان.

نه وه ییش که حه نه فیه کان باسیان کردوه، به لگه دار نییه و، نهوهی نه وان بۆی چوون، به لگه و دۆکیۆمیتنی له سه ر دروست ناکریت و بنیات نانریت، و سه رجه م نهوهی که باسیان کردوه، شایانی به ره چه دانه وه و توژیینه وه یه و، لیره دا نه وه نده مان به سه که هه ندی له و شتانه ی که وه ک به ره چه دانه وه ی حه نه فیه کان هاتووه، باسی بکه یین، به لگه ی حه نه فیه کان له سه ر نهوهی که ته لاق و نیکاحی که سی شوخی بازو گالته چی داده مه زریت و، دروسته، نه مه قسه یه کی بی سوده، چونکه جیاوازی ههیه، له نیتوان گالته چی و ژور لیکنراودا، چونکه که سی گالته چی نه و کاره و هۆکاره که بژارده و ئیختیاری ده ست خویه تی و، فامداره به وشته ی که ده یکات و زانایه به و پتو شوپنانه ی که له سه ر شانی ده که ویت، له ده ره نجامی کردنی نه و کاره وه، به لام که سی ژور لیکنراو، نه و کاره ی به ژور پتکاره وه، بۆیه کردوویه تی و ده یکات، تا زانیی نه و هه ره شه یه له سه ر خوی لابیات، که پوو به پووی بۆته وه، نه مکه سه ته نها وه ک گیرۆده یه کی قسه ی که سیکی تر وایه و، جا نه مه یان له کوئو

ئەوى تر لە كوئ؟!

ئىنجا دەقىش ھەيە، لەسەر كەوتنى تەلاقى كەسى بەگاڵتە تەلاقەكەى خستبێت، جا كوا دەق لەسەر ئەو ھەيە كە تەلاقى كەسى زۆر لێكراو دەكەوێت؟ و پاشان (پازى بوون) لە كپىن و فرۆشتندا زۆر گرنگە و بایەخدارە، بێگومان لە كپىن و فرۆشتندا وابێت، لە مەرەكردنى ژندانزۆر پێویست ترو بایەخدارترە، دەبێت پازى بوونى تبادا بێت، چونكە بێگومان نرخى شەرمگا زۆر گرنگترە، لە نرخى مال و سامان، جاكە خواى پەرەردگار بردنى مالى خەلكى حەرام كەربێت، مەگەر بەپازى بوونى خاوەنەكەى نەبێت، ئىنجا حەلالە، بێگومان شەرمگای مەزۇق زۆر لەو بەنرخترە، دەبێت تەنھا بەپازى بوونى شەرعىيانە حەلال بكرێت، بەس! و بۆيە نەھى كراوە، لە سەرپەرشتىارى ئافرەت، كە دەبێت، كچەكەى يان ئەو ئافرەتەى ئەو سەرپەرشتىارى تەنھا بەپازى بوونى خۆى نەبێت نابێت بيدات بە شوو!

سەبارەت بەو قەسەيى كە حەنەفىيەكان دەيلێن: زۆر لێكردن كاريگەرى نابێت، لەسەر قەسە و گوشتار، ئەميش ھەر بەر پەرچە دراوەيە، چونكە دەقى قورئان ھەيە، كە بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە ھىچ پێ و شوئىك ناگيرێتەبەر، لەسەر ووشەى كوفر، ئەگەر كەسێك بەزۆر پێى بگوترێت، و ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە زۆر لێكردن لە قەسە و گوشتاردا كارى گەرى ھەيە، حسابى بۆ دەكرێت.

دووھم: كەردارەكان:

جۆرى دووھمى ئەو شتانە كە زۆريان لەسەر دەكرێت، كارو كەردەوھەكان، باسماں لەبەشى يەكەم كەرد، كە باسى (گوشتار) بوو، و پوختەى قەسە تيايدا ئەوھەيە كە، ئەگەر زۆر لێكردنەكە ناتەواوو، ناتێرە تەسەل بوو، كەبەرى زۆر لێكراو كەركەى ئەنجامدا، ئەو تەنھا كەبەرى خۆى بەرپرسيارى تەواوى كەردەوھەكەى خۆى دەگرێتە ئەستۆ، تەنھا پێ و شوئى تەواو لەسەر خۆى دەگرێتەبەر، بەلام ئەگەر زۆر لێكردنەكە تەواوو تێرە تەسەل بوو، ئەوھە كەردەوھەكانى پەيوەندىدار بە كەبەرى زۆر لێكراو دەبنە سى بەشەوھ.

^۱ نظرية العقد، للأمام ابن تيمية، ل ۱۵۵.

به‌شی یه‌که‌م:

ئو کرده‌وه‌گه‌له‌ی که شهرع له کاتی پئویستیدا حه‌لالی کردوون، وه‌ك خوارنه‌وه‌ی ئاره‌ق و خواردنی گوشتی مرداره‌وه بووو، به‌راز، ئه‌مانه حه‌لالن بۆ که‌سی زۆر لیکراو که بیانخوات و نه‌نجامیان بدات، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ری پئویسته (واجب‌ه)، بیانکات و نه‌گه‌ر نه‌یانکات، گونا‌ه‌بار ده‌بیّت، چونکه خوای په‌روه‌ردگار حه‌لالی کردوون، و به‌کاره‌یتانی شتی حه‌لال، بۆ خۆ پاراستن له‌له‌ناچوون واجب، و دروست نییه‌ وازی ئی به‌ئێتریت.

به‌شی دووهم:

ئو کرده‌وانه‌ن، که له‌کاتی پئویستیدا ده‌رفه‌ت دراوه ئه‌نجام بدرێن، ئه‌گه‌ر که‌سه‌که مه‌ستا به‌کردن‌یان، گونا‌ه‌بار نابێت، و ئه‌گه‌ر نه‌یکردن و تووشی سزاو نا‌په‌هه‌تی و سه‌ختی بوو، ئه‌وه له‌لای خودا خاوه‌ن پادا‌شته‌و، نمونه‌ی ئه‌م به‌شه‌یش وه‌ك، کردنی کوفر به‌زۆر ناچارى له‌کاتیکدا که که‌سه‌که دلی پر له‌ ئیمان بێت، مه‌روه‌ها وه‌ك له‌ناو بردنی مالى خه‌ك به‌زۆر، به‌لام له‌مه‌ياندا بژاردنی ئه‌و مولگه له‌سه‌ر که‌سه زۆرداره‌که‌یه نه‌ك له‌سه‌ر زۆر لیکراوه‌که، چونکه کرده‌وه‌ی له‌ناو بردن و خراپ کردنه‌که ده‌کریت بدریته‌وه پال کابرای زۆردارو، کابرای زۆر لیکراو و نه‌نجامدار ته‌نها ئامرازى کردنی کاره‌که‌یه، بۆیه حوکمه‌که به‌سه‌ر زۆرداره‌که‌ده‌چه‌سپێت، ئه‌وه‌ش پای حه‌نه‌فی و شافعییه‌کان، و په‌وتی تریشه

به‌شی سێیه‌م:

ئه‌مه‌یان ئه‌و کرده‌وه‌گه‌له‌یه، که به‌هیچ جۆرێك بۆ کابرای زۆر لیکراو دروست نییه‌ که نه‌نجامی بدات، وه‌ك کوشتنی که‌سیك، چونکه گیانی خه‌لكی تر، وه‌ك گیانی ئه‌م که‌سه پارێزراوه‌و، دروست نییه، که‌سیك به‌ کوشتنی خه‌لكی و زیان گه‌ياندن پێیان خۆی له‌ زیان بپارێزێت و کرده‌وه‌ی له‌م جۆره گونا‌ه‌باریه، و که ئه‌نجام درا، تۆله‌کردنه‌وه‌و کوشتنه‌وه له‌سه‌ر زۆر کاره‌که‌یه، و ئه‌و ده‌کوژێته‌وه، له‌جیاتى کابرای کوژراو، چونکه کوشتن ده‌کریت نیسه‌ت بدریته‌وه لای کابرای زۆردارو، کابرای نه‌نجامده‌ر، ته‌نها وه‌ك ئامرازى جی به‌جی کردنی کرده‌وه‌که سه‌یر بکریت، کوشتنه‌وه‌یش له‌سه‌ر کوشتنه‌که‌یه، نه‌ك له‌سه‌ر ئامرازى کوشتنه‌که، و ئه‌مه‌یش پای حه‌نه‌فییه‌کانه، له‌به‌ر پۆشنایى ئه‌و یاسا بنه‌په‌تییه‌ی که مه‌يان، له‌ بوازی زۆر لیکردندا، به‌لام شافعییه‌کان و هی تریش پایان وایه که کوشتنه‌وه له‌سه‌ر کابرای نه‌نجامده‌ره زۆر لیکراوه‌که‌یه، چونکه کرده‌وه‌یه‌کی نه‌نجامداوه، که به‌زۆر

لێکردن دروست نییه، ئه‌نجام بدریژتو، نابێت زۆر لێکردن بکریژته بیانوو بۆ کردنی، بۆیه
 حوکمه‌که به‌سه‌ریدا ده‌چه‌سپێتو، هه‌روه‌ها کابرای زۆر که‌ریش هه‌ر ده‌کوژریته‌وه، چونکه
 ئه‌ویش هۆکاری ئه‌نجامدانی کوشتنه‌که‌یه‌و، ده‌بێت سزا بدریژت، به‌کوشتنه‌وه‌و تۆله
 سه‌ندنه‌وه‌ لێی.

کرده‌وه‌ی داوین پیسی هه‌روه‌ک کوشتن وایه، له‌لای سه‌رجه‌می زانایانو، حوکمه‌که‌ی
 به‌سه‌ر بکه‌ره‌که‌یدا ده‌چه‌سپێت، چونکه‌ کاری داوین پیسی ناکرێت نیه‌سه‌ت بدریژه‌ پال،
 کابرای زۆردار، چونکه‌ مرۆف ناتوانیته‌ به‌ ئامیژی شه‌رمگای که‌سیکی تر هه‌لسیته‌، کرده‌وه‌ی
 داوین پیسی ئه‌نجام بدات، به‌لام هه‌نه‌فیه‌کان پاریان وایه، که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م حاڵه‌ته‌داو
 له‌م پرسه‌دا گومان (شبهه) هه‌یه، حوکمه‌که‌ له‌سه‌ر بکه‌ره‌ زۆر لێکراوه‌که‌ لا ده‌چیتو،
 شافعییه‌کان پاریان وایه، که‌ سزای شه‌لاقدان له‌سه‌ر جی به‌جی ده‌کریت، له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و
 یاسا بنه‌په‌تییه‌یان که‌ ده‌لێت: (که‌سی زۆر لێکراو، کرده‌وه‌یه‌کی کردوه، که‌ هه‌لال نییه،
 به‌ هیچ جوړێک بیکات، بۆیه‌ حوکمه‌که‌ به‌سه‌ریدا ده‌چه‌سپێتو، ناکرێت له‌م حاڵه‌ته‌دا به‌سه‌ر
 کابرای زۆردار جی به‌جی بکریته‌).

١٤٠- پرسى ((الاکراه: زۆر لێکردن)) له یاسای عێراقیدا:

١- زۆر لێکردن له یاسای مه‌ده‌نى عێراقیدا:

یاسای مه‌ده‌نى عێراقی، (زۆر لێکردن)سى، به‌م جوړه‌ پێناسه‌ کردوه، بریتییه‌ له‌ زۆر
 کردن له‌ که‌سیک، به‌ناهاق، که‌ کارێک به‌بێ پاری بوونی خۆی ئه‌نجام بدات^١، و زۆر لێکردنی
 کردوته‌ دووبه‌شه‌وه‌: ته‌واو (ملجی) و ناته‌واو (غیر ملجی).

یه‌که‌میان: ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ره‌شه‌که‌ به‌شتیکی مه‌زنی له‌سه‌ر پێ و ئاماده‌ بیته‌، وه‌ک
 کوشتن و له‌ناو بردنیکی ترسناکی مال و موک.

دووه‌میان: ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌وه‌ی سه‌ره‌وه‌ که‌مه‌تر بیته‌، وه‌ک زیندانیکردن و لێدان، ئه‌مه‌ش
 به‌پێی ئه‌حوالی که‌سه‌کان و ئه‌وه‌ که‌ هه‌روه‌ها گه‌یاندنی زیان به‌ هاوسه‌رو، یان به‌هه‌ر
 که‌سیکی نزیکى مه‌حره‌م لێی، هه‌ر به‌ هه‌ره‌شه‌ی زۆر لێکردن حسابه‌، ئیتر ئه‌و زۆر لێکردنه‌

^١ برگی یه‌که‌م، له‌ ماده‌ده‌ی ١١٢.

تەواو یان ناتەواو بێت، هەرچونیکە، بە پێی حال و ئەحوالی ئەو کەسانە دەبێت^۱، هەر وەها هەر پەشەیی پیاو لە ژێنەکی بەوێی کە لێی دەدات، یان پێگەری لێ دەکات، لە پەشەندی بوونی لەگەڵ خەزمەکانی، کە ئەمە هەر پەشەییە لەسەر بەرزە وەندییەکانی ئەو ژنە، دواجار بە زۆر لێکردن حسابە^۲، ئەمەش بە گشتی لەگەڵ پای هەندێ لە شەرعزاناندا کۆکە، کە دەلێن: فەرمانی پیاو بۆ ژنەکی، کە داوای لێ بکات، کارێک ئەنجام بدات، کە حەزی لێی نییە، وەک فەرمانی دەسەڵاتدار وایە، ئەگەر ژنەکی بزانێت، کە نەیکات، پێچەوانەی بێتەوه، توشی سزای سەخت دەبێت، لەم حالەتەدا بە (زۆر لێکردن) دێتە ئەژمار^۳.

دواجار، ئەو شتانەی کە لە پرسى زۆر لێکردندا شەرع بەمەرجی گرتوون، یاسایش دیسان بەمەرج گرتوونی^۴.

سەبارەت بە کاریگەری زۆر لێکردن، دەقی یاسا ئەوێی تێبادا هاتوو، کە دەلێت: گرێبەستەکانی کەسى زۆر لێکراو کار پێکردنیان دەووستێنێت، ئیتر چونیە کە ئەو زۆر لێکردنە تەواو بێت، یان ناتەواو^۵، بەلام سەبارەت بە و کردەوانەى کە بە پرەسیاریتی مەدەنیان لەسەر، وەک لەناو بردنی مال و مولکی خەلک یان کوشتنی کەسێک، دەقە یاساییە کە واهاتوو، کە کردەوێک دەدرێتە پال بەکرەکی، و کاریگەری لەسەر مافی ئەو بەکرە دەبێت، نادرێتە پال کابرای زۆردار، مەگەر لە کاتی کەدا نەبێت، کە کابرای ئەنجامدەر بە زۆر لێکردنی تەواو (ملجی) ئەو کارەى بە زۆر پێکراوێت^۶.

^۱ بڕگەى یەكەم و دوو، لە ماددەى ۱۱۲، یاسای مەدەنى میصرى ئەو هەر پەشەییەى بە زۆر لێکردن داناو، کە لە بەرامبەر مەترسییەکی گەورە لەسەر گیان یان مال یان شەرف و ناموس کراو، لە ماددەى ۱۲۷ بڕگەى دوو.

^۲ ماددەى ۱۶.

^۳ حاشیة ابن عابدین، ۵، ل ۱۲۰.

^۴ ماددەى ۱۱۳.

^۵ ماددەى ۱۱۵، و ئەم ماددەییەش جیاوازی لە نێوان ئەوە دانەکردوو، کە ئەو گرێبەستەى کە دانامە زۆرێت کامیانە؟ ئەوەیانە کە شایەنى هەلۆشانەندەوێ؟ یان ئەوەیانە کە شیاوی هەلۆشانەندەوێ نییە؟! و یاسای مەدەنى میصرى بەدروستی داناو، کە گرێبەستى بە زۆرکراو، بەتال بکێتەوه، بە پێی ماددەى ۱۲۷.

^۶ ماددەى ۲۱۵ لە یاسای مەدەنى عێراقى.

به کورتی و به پوختی، یاسای مه ده نی عێراقی، له چوار چێوهی قسهی شه رengan سه بارهت به نه حکامه کانی باری زۆر لیکردن که چه سپاندویانه نه چووه ته دهره وه، نه وهنده ههیه که خۆی به مه زه به یکی دیاریکراوه وه نه به ستۆته وه.

ب- زۆر لیکردن له یاسای باری که سیستی عێراقیدا:

دهقی یاسای باری که سیستی عێراقی ژماره ۱۱۸ ی سالی ۱۹۵۹ نه وهی درکاندوه، که ته لاقی که سی زۆر لیکراو ناکه ویت^۱، نه مهش له گه ل پای جه ماوه ری زانا یاندا کۆکه، هه روه ک پێشتریش باس مان کرد.

ج- زۆر لیکردن له یاسای سزادانی عێراقیدا:

ئه م یاسایه له مادهی ۶۳ دا، دهقی نه وهی هینا وه که، هه ر که س تاوانیکی نه نجامدا، له بهر پێویستی و ناچار ی، بۆ پاراستنی گیانی خۆی، یان گیانی که سیکی تر، یان مولک و مالی خۆی، یان هه ر که سیکی تر، له مه ترسیه کی گه وره ی له سه ر پی و ناماده، نه مه لیپرسی نه وهی به مه به ستی تۆ له ل نا کریت، به لام به و مه رجه ی تای بهت (عمداً) نه نجامی نه دابیت، و له توانایدا نه بو ویت، به ریگا و نامرازیکی تر، له و به لایه خۆی پیاریزیت^۲.

دهقی ئه م مادهیه، مه به ستی حال ته ی پێویستی و ناچار یه و، نه گه ر مه رجه پێویستی هه کان هاتنه دی، سزای له سه ر لاده چیت و، هه روه ها له بهر نه وهی که پێویستی (ضروره)، ده چیت چوار چێوه ی پر سی (زۆر لیکردنه وه)، چونکه زۆر لیکردن، شیوه یه که له شیوه کانی پێویستی (ضروره)، ئه م مادهیه جی به جی ده بیت، له حال ته ی زۆر لیکردندا، به و مه رجه که ئه و زۆر لیکردنه، به هه ر په شه یه کی مه زن در کێند رابیت و، له بۆ سه ر جه سته ی کابرای زۆر لیکرا و ئاراسته کرابیت، یاخود سه ر که سیکی تر، یان بۆ سه ر مولک و مالی کابرای زۆر لیکرا و، یان مال و مولکی که سیکی تر! نه ک هه ر په شه یه کی ساده ی لابه لای بیت!

^۱ برهگی یه که م: له مادهی ۳۵، و له ولاتی میسریش دهقی یاسای ژماره ۲۵ ی سالی ۱۹۲۹ نه وهی درکاندوه، که ته لاقی که سی زۆر لیکرا و ناکه ویت.

^۲ نمونه له و جۆره ییش له یاسای سزادانی میصریدا مادهی ۶۱ هاتوه.

به ندى دووهم

به لگه‌ی حوکمه‌کان (أدلة الأحكام)

پښخوښکردن:

حوکمه شهرعیه‌کان ته‌نځا له پټی به‌لگه‌کانه‌وه ده‌زانرین، ښو به‌لگانه‌ی که شهرع به‌رپای کردوون و دایناون، تا خه‌لکانی موکه‌لله‌ف پټنویتی بکاتو، شاره‌زایان بکات، بڼ سهر ښو حوکم گه‌لو، ښم به‌لگه‌و دڅوکیومینت گه‌ل‌یش به (أصول الأحكام: بڼه‌مای یاساکان)و، یاخود به (مصادر الشرعية للأحكام: چاوگی شهرعی، یاساکان)و، یاخود (أدلة الأحكام: به‌لگه‌ی یاساکان) ناوړه‌دکارون، واته هه‌رکامیان بڼ به‌کاربیت، هه‌ر دروسته‌و، ښم ناوانه به‌رامبه‌رو مورادیفی په‌کترنو، په‌ک مانایان هه‌یه .

به‌لگه (دلیل) له زمانی عه‌ره‌بیدا، ښو په‌یه که جوړتیک له هوکارو پټنمونوی بڼ هه‌ر کاریک، تیا‌داییت.

له زاراو‌ه‌ی زانایانی ثوصلی فیه‌دا ده‌لیل به‌لگه، ښو شته‌یه که ده‌توانریت، که به چاوکی دروست سهر کرا بته‌یه‌نیت، به هه‌والټیکی داوا کراو^۱، و لټره‌یشدا ښو هه‌واله دیاریکراوه‌بریتیه له حوکمه شهرعیه‌که .

هه‌ندئ له زانایانی زانستی ثوصلی فیه‌ق، له به‌لگه (ده‌لیل)دا، ښه‌یان به‌مه‌رج گرتووه، که ده‌بیت گه‌یه‌نهری په‌کلاکه‌ره‌وه بیت، بڼ حوکمیکي شهرعی، ښه‌ر گه‌یه‌نهری نا په‌کلاکه‌ره‌وه و گوماندار بوو، ښو نه‌نیشانه‌یه^۲و، ده‌لیل نییه، به‌لام ښو‌ه‌ی له‌لای زانایانی ثوصلی باوو ناسراوه، ښو په‌یه که ښه‌یان به مه‌رج نه‌گرتووه، و ده‌لیلان وا پټناسه کردووه، که ښو شته‌یه که حوکمیکي شهرعی کرداری لټ وده‌گیریت، به وده‌گرتنی په‌کلاکه‌ره‌وه بیت، یان به وده‌گرتنی گوماندارو نا په‌کلاکه‌ره‌وه بیت، هه‌ر چونه‌که^۳.

ښنجا ښو‌ه‌ بزانه، که به‌لگه شهرعیه‌کان، پټچه‌وانه‌ی عه‌قل‌نین، و بڼ په‌له شهرعدا

^۱ الأمدی، ب ۱۳، ل ۱۱.

^۲ لټره‌دا ووشه‌ی (إمارة)ی، هټناوه، که مورادیفی (علاقة)یه، و به مانای نیشانه‌و په‌یوه‌ندیدارکردن دیت.

^۳ المسودة، ل ۵۷۳.

دانراون، تا به هۆيانه وه نه حکامه کان بزانرین و، لێیان ه وه حوکم دهر به پینریت، بۆیه نه گهر دژی عه قل بن و، پێچه وان ه ی ببنه وه، نه و ئامانج و مه به سته که مان له ده ست دهر ده چیت، هه روه ک به نه زمون جیگیر بووه، که به لگه کان له سه ر په وتی عه قل پێ ده که ن و عه قلی ته ندروست شیلگیرانه نه و به لگانه قه بول ده کات و، گوێرایه لی نه و شتانه ده بیت، که نه و به لگانه داوی کردون.^۱

۱۴۲- دابه شکردنی به لگه کان:

به لگه کان به پیتی پوالت و پێودانگی جیاوازی خۆیان، دابه شکراون بۆ چه ند به شیکێ جیاوا، واته به پیتی نه و ئاراسته یه ی که له م پێوه دانگه وه ته ماشای نه و به لگانه ده کړیت، و لێره دا دوو دابه شکردن، له و دابه شکردنه باس ده که یه:

دابه شکردنی یه که م:

به لگه ی ئاستی کۆک بوون و، جیاوازی، له به لگه کردنی دا، ده بیت ته نه م جوړه شیواز گه له ی لای خواره وه:

جوړی یه که م: که جیگای کۆپای و کۆکیوونی پێشه وایانی ئیسلام و، نه م جوړه یش (قورئان) و (سوننه ت) ده گړیت ه وه.

جوړی دووه م: که نه مه شیان جیگای کۆکیوون و هاوپای جه ماوهر (جمه وری) زانایانی ئیسلامه، که نه مه یشیان (إجماع) و (قیاس) ده گړیت ه وه، به لام سه باره ت به ئیجماع، زانای مه زنی موغه زیله کان، که ناوی (النظام) ه، له مه دا پای جیاوازی هه یه، و هه روه ها مه ندی له خه واریجه کانیش هه ر جیاوازن له سه ری^۲، و له پرسى قیاسیش دا، جه عفری^۳ و ظاهریه کان^۴ له سه ری کۆک نین و، پاچیا یان هه یه.

جوړی سییه م: که نه مه یان جیگای و مشت و مپی نیوان زانایانه، ته نانه ت له نیوان نه و زانایانه شیدا که بروایان به به لگه بوونی قیاس هه یه، هه رلێره دا پاچیان و، جیاوازن و، نه م جوړه یش نه م به لگانه ی لای خواره وه ده گړیت ه وه.

۱ الموافقات، للأمام الشاطبي، ب ۳، ل ۲۷-۲۸.

۲ مذكرات في أصول الفقه، الشيخ محمد الزفراف، ل ۶۳.

۳ أصول الاستنباط، السيد علي تقي الحيدري، ب ۲، ل ۲۵۸ و دواتریش.

۴ الأحكام في أصول الأحكام، للأمام ابن حزم الظاهري، ب ۷، ل ۵۳ و دواتریش.

(العرف^١، الأستاذ صاحب، الأستاذ حسن، المصالح المرسله، شرع من قبلنا، مذهب الصحابي)،
که هندی له زانا یان هم جوړه یان به سرچاوه ی شرع زانیونو، هندیکی تر به سرچاوه ی
شرعیان دانه ناوون.

دابه شکردنی دوهم:

به لگه کان، له پووی گه پانه وه یان بؤ نه قل، یان ره ی، ده بنه دوو به شه وه: نه قلی و
نه قلی.

جوړی یه که م: به لگه نه قلیه کان، که بریتین له قورثان و فرموده وه، هره ها نیجماع
(کوړای زانا یان) و (مذهب الصحابي) و (شرع من قبلنا) یش، له لای نه وانه ی که به به لگه یان
داده نین و به سرچاوه ی شرعیان ده زانن، به پاشکوی شو دو وانه ی سره وه یان ده زانن و،
سر به قورثان و سوننه تیان داده نین و هم جوړه ییش بویه به به لگه ی نه قلی دینه نه ژمار،
چونکه تهنه له بهر نه وه یه که به تهنه فرمانیک، که له شرعه وه گوستراوه ته وه بومان، هم
فرمانه ده بیته پرستش و ته کلیف و، نیجته یادی که س تیایدا دهستی نییه، به لکو تهنه
فرمانی نه قلکراوی شرعه.

جوړی دوهم: به لگه عه قلیه کان، واته شو به لگانه ی که بؤ سره رنج و پاکیان
ده گه پینه وه و، نه مه یش بریتیه له (قیاس: به به ردا گرتن) و، پاشان (استحسان) و (المصالح
المرسله) و، (استصحاب) یش، پاشکوینی و، سر به ون و، به لگه ی عه قلی بوونی هم جوړه ییش
نه وه یه که بؤ سره رنج و پاکیان ده گه پینه وه نه که فرمانیک نه قلکراو له شرعی پرورده وه.
هم دابه شکردنه ی که باسما ن کرد، له پوانگه ی کردنه به لگه یان بؤ حوکمیکه شرعی،
هر جوړی له دوو جوړه پیوستیان به یه کتری هیه، چونکه به به لگه کردنی شتیکه
نه قلکراو له شرعه وه پیوستی به تیرامان و به کاره یتانی عه قل هیه که نامرازی تیگه یشتنه،
هر وه که چون ره نیش دروست نابیت و، پیگه ی خوی نییه، تا پشت به (نه قل) نه به ستیت،
چونکه عه قلی پووت به تهنه خوی له دانانی نه حکامی شرعه ا جیگه و پیگه ی نییه و پیگه
پینه دراوه^٢.

^١ عرف، موخته به ره و دانپیانراوه، و به سرچاوه ی شرع دانراوه، به لام گرفت و جیاوازی له وه دابه،

که به لگه یه کی سر به خویه؟ یان نا.....

^٢ الموافقات، للشاطبي، ب ٣ ل ٤١.

۱۴۳- قورئان سەرچاوهی سەرجه می جوړی به لگه کانه :

بیشتر گوتمان، که به لگه کان دوو جوړن، نه قلی و عه قلی و، له کاتی تیږامان ده زانین که به لگه شرعیه کان له قورئان و سوننه تدا کورت و حرام کراون، چونکه به لگه جیگیره کان به عه قلی جیگیر نه بوونو، به لکو به قورئان و سوننه ت جیگیر بوون، چونکه هر به هوی قورئان و سوننه ته وه بوونه ته نه و به لگه دروستانه ی که ده کړی پشستیان پی ببه ستریت و، که واته قورئان و سوننه ت چا وگو سەرچاوه ی نه حکام و پشستیان پی ده به ستریت، له دوو پره هه نده وه:

پره هه ندی یه که م: له پوی ده لالت کردنیان له سر حوکه جوړیبه فرعیه کان، وه که نه حکامه کانی زه کات و کړین و فروشتن و سزاکان و هند.....

پره هه ندی دووهم: له پوی ده لالت کردنیان له سر نه و یاساو بڼه مایانه ی که نه حکامه جوړیبه فرعیه کان پشستیان پی به ستون، وه که ده لالت کردنیان له سر نه وه ی که نیجماع به لگه یه و بڼه مای نه حکامه کانه و، هه روه ها (قیاس و) (شرع من قبلنا) و هند.....

هه روه ها به دوو به لگه ده سه لمینن، که سەرچاوه ی سوننه تیش هه ر قورئانه، نه مییش له دوو پره هه نده وه یه:

پره هه ندی یه که م: کارکردن به سوننه ت و پشت پی به ستون و هه لهنجان ی حوکه کان

لیتیه وه، قورئان فرمائی پیداوه و بووه ته به لگه له سهری. وه که ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾^۱ نه ی باوه پداران، گوپرایه لی خوداو پیغه مبه رو کار به ده سه کانتان بکه ن، و هه روه ها په روه ردگار له زور جیگادا دووپاتی کردوته وه که

فرمویه تی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾^۲ و نه م چنده ها جار دوپاره کردنه وه یه، به لگه یه

له سر گوپرایه لی کردنی سوننه ت به گشتی نیتر چونیه که نه و شته ی که سوننه ت درکاندویه تی، له قورئانیشدا هه بیت، یان نه بیت و، ده قی تریش هه ن، که هه ر نه م مانایه

ده به خشن، وه که خودای مه زن ده فرمویت: ﴿وَمَا نَهَكُم عَنْهُ فَأَنْتَهُوا﴾^۳ که گوپرایه لی کردنی

^۱ سورة النساء: ۵۹ .

^۲ سورة (النساء ۵۹).

^۳ سورة (الحشر ۷).

ئەو نەھیانەى كە سوننەت نەھى لىكردون، و ھەروھە پەرورەدگار دەفەرەمۆيت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^۱ نەوانەى كە سەرنېچى فەرمانى رسول الله (ﷺ) دەكەن (كە سوننەتە)، دەبىت لەو ە بترسن، كە تووشى بەلەك بىن، ياخود ئازارى توندو بەئىش بچىن.

پەھەندى دووھەم: سوننەت بۆيە ھاتوھە، تا پەونكەرەوھە و پافىارى قورئان بىت، و ماناكەى شى بكانەوھە، بە بەلگەى ئايەتى: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^۲ واتە: ئىمە قورئانمان دابەزاندۆتە سەرت، تا بىتتە پافىارو پەونكەرەوھەى ئەو شتانەى كە لە قورئاندا ھەيەو، نازل كراوھەتە سەرت ئەو خەلگە.

ھەروھە پەرورەدگار دەفەرەمۆيت: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾^۳ ئەى پىغەمبەر (ﷺ) ئەوھى لەلەى خوداوھە نىردراوھە بۆت، بىگەيەنەو باسو پافەى بگە بۆ خەلگىو، بىگومان (التبليغ: گەياندن) گەياندى قورئان و پافەى ماناكانىشى دەگرتتەوھە. كەواتە: سوننەت پونكرەنەوھەى قورئانەو، پافىارى ماناكانىيەتى، و درىژە باسە بۆ باسە كورەكانى، ھەروھە پونكرەنەوھە شىكرەنەوھەى ئەم پەرسە، لە بابەتى سوننەتدا دواترەو لە جىگەى خۆيدا دىت.

لەسەرت ئەم بنەمايە، قورئان، كە كىتەبى خاى پەرورەدگارە، بنەماى سەرچەم بنەماكانەو، سەرچاوەى سەرچاوەكانەو، چاوكى سەرچەمى بەلگەكانە^۴.

۱۴۴- پەزىبەندى بەلگەكان:

باسى ئەو بەلگەمان كەرد، كە كۆكبونى نىوان زانايانى لەسەرەو، ھەروھە باسى ئەوانەشەيمانكەرد، كە پاجىايى ئەوانى لەسەرەو، و گوتمان كە قورئان سەرچاوەى سەرچەمى بەلگەكانە و چاوكى يەكەمە، و بۆيە ئاسايى و شتىكى بەلگە نەويستە، كە يەكەم بىت، لە پىشتەر بىت، لەوھيدا بۆى بگەپىنەوھە، لە كاتىكدا كە ويستمان حوكمىكى شەرى بناسىن و

۱ سورة (النور ۶۳).

۲ سورة (النحل ۴۴).

۳ سورة (المائدة ۶۷).

۴ الموافقات، للأمام الشاطبي، ۳، ل ۴۲-۴۳.

بزانين، بۆيە ئەگەر حوكمەكەى تىادا دەست نەكەوت، ئەوا پىۋىستە بگە پىينەوہ بۆ لای سوننەت، چونكە سوننەت پافىارى قورئانەو، پوونكەرەوہى ماناكانىەتىو، ئەمىش ھەردىسان بەلگە نەوىستە وئاسايىيە كە بگە پىينەوہ بۆ لای ھەركات حوكمەكە مان لە قورئاندا دەست نەكەوت، و جا ئەگەر حوكمەكە لە سوننەت و ھەرمودەشدا نەبوو، ئەوا پىۋىستە كە بگە پىينەوہ، بۆ كۆپاى زانايان (اجماع)، چونكە پالشتى ئىجماع، يان دەقى قورئانە، يان دەقى سوننەتە، و ئەگەر لەو پەرسەدا ئىجماع نەكرايوو، ئەو كاتە پىۋىستە كە بگە پىينەوہ بۆ (قياس).

بۆيە پىزىبەندى بەلگەكان، لە گەپانەوہدا بۆلایان و لە ھەلپىنجانى حوكم لىيانەوہ دەبىت بەم پىزىبەند و شىۋازە بىت، قورئان، پاشان سوننەت، و دواتر ئىجماع و پاشان قىياسكردن، و جەماوہى شەرەزانەكان لەسەر ئەم پىزىبەندىيە كۆكن، ئەوانەيان كە ئىجماع و قىياس بە بەلگە دەزانن، و بە دوو سەرچاوہى حوكمى شەرعىيان دادەنن، لە پال قورئان و سوننەتدا، و بەلگە و شۆپنەوار گەلىكى نۆر ھەن، كە پالپشتى لەو پىزىبەندىيەى بەلگەكان دەكەن، كە جەماوہى زانايان لە سەرى پىككەوتوون لەوانە:

۱- پىغەمبەر (ﷺ) كاتىك كە موغازى كۆپى جەبەلى (خوالى پازى بىت) نارد بۆ يەمەن، پىتى ھەرموو: ئەگەر پەرسىكت ھاتە بەردەم بەچى و چۆن داداگىيان دەكەيت و بىرپار دەدەيت؟ ئەوئىش گوتى: بەقورئان بىرپار دەدەم، پىغەمبەرىش (ﷺ) ھەرموو، ئەگەر لە قورئاندا نەبوو، موغاز گوتى: بە سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) بىرپار دەدەم، پىغەمبەرىش ھەرموو (ﷺ) ھەرموو: ئەى ئەگەر لە سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) ولە قورئانەكەى پەرورەدگارەشدا نەبوو؟ موغاز گوتى بەپاى خۆى ئىجتىھاد دەكەم و ھىچ خەمساردىيەكى تىادا ناكەم، جا پىغەمبەر (ﷺ) كىشای بەسەر سىنگىداو ھەرموو: سوپاس بۆ ئەو خودايەى كە نۆردراوى پەيامبەرى خۆى خستەسەر ئەو پەوتەى كە پەيامبەرى خودا (ﷺ) پىتى پازىيە.

پەھەندى بەلگە بوونى ئەم ھەرمودەيە: لەم پەرسەدا ئەوہيە كە پىغەمبەر (ﷺ) قەسكەى موغازى سەبارەت بە ئىجتىھاد كردن، لە شتىكدا كە لە قورئان و سوننەتدا نەبىت، پەسەند كرد، و قىياسىش بەشىكە لە بەشەكانى ئىجتىھادكردن بە پەئى.

^۱ تيسير الوصول، لأبن البديع الشيباني، ب، ۴، ل ۵۵.

۲- له مه‌یمونی کوپی میهرانه‌وه، گێڤدراوه‌ته‌وه، که‌ گوتویه‌تی پێشه‌وا ئه‌بویه‌کری صدیق (خوا لیتی پازی بیټ)، ئه‌گه‌ر کێشه‌ی بهاتایه‌ته‌ به‌رده‌ست، ئه‌وا بۆ چاره‌سه‌ره‌که‌ی له‌ قورئان پاده‌ما، ئه‌گه‌ر هه‌بویه‌، به‌پیتی قورئان بریاری ده‌دا، ئه‌گه‌ر له‌ قورئاندا نه‌بویه‌، ته‌ماشای سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) ده‌کرد، ئه‌گه‌ر له‌ سوننه‌تدا هه‌بویه‌، ئه‌وا به‌پیتی سوننه‌ت بریاری له‌سه‌ر ده‌دا، جا ئه‌گه‌ر چاره‌سه‌ری له‌و دووانه‌دا ده‌ست نه‌که‌وتایه‌، ئه‌وا ئه‌هلی حه‌ل و عه‌قد و سه‌رانی خه‌لکی کۆده‌کرده‌وه‌و، پاوێژی پێده‌کردن، و ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر پایه‌ک کۆ ببونایه‌ته‌وه‌ ئه‌وا به‌پیتی ئه‌و پایه‌ بریاری ده‌دا، و هه‌روه‌ها پێشه‌وا عومه‌ری کوپی خه‌طابیش هه‌ر به‌م شێوازه‌ی ده‌کرد^۱.

۳- پێشه‌وا عومه‌ری کوپی خه‌طاب به‌شوڤه‌یحی قازی کوفه‌ی گوت: به‌پیتی قورئان بریار بده‌، ئه‌گه‌ر له‌ قورئاندا نه‌بوو، ئه‌وا به‌ پیتی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بریاریده‌و، ئه‌گه‌ر له‌وێشدا نه‌بوو، ئه‌وا به‌پیتی ئه‌وه‌ی که‌ پێشه‌واکانی هیدایه‌ت بریاریان له‌سه‌رداوه‌، تۆیش به‌و شێوه‌یه‌ بریار بده‌، ئه‌گه‌ر له‌وێشدا نه‌بوو، ئه‌وا به‌ پای خۆت ئیجتیهاد بکه‌، و له‌ گه‌ل زانایان و پیاوچاکان پاوێژیکه‌^۲، هه‌روه‌ها عه‌بدوللای کوپی مه‌سعودیش (خوا لیتی پازی بیټ)، قسه‌یه‌کی له‌م جۆره‌ی فه‌رموه‌^۳.

^۱ إعلام الموقعين، ب، ۱، ل ۵۱.

^۲ إعلام الموقعين، ب، ۱، ل ۱۷۱.

^۳ إعلام الموقعين، ب، ۱، ل ۵۲.

به شی یه که م:

به لگه ی یه که م: قورئانی پیروژ

۱۴۵- پیناسه ی قورئانی پیروژ و، به به لگه بوونی:

قورئانی پیروژ، له وه ناسراوتره، که پیناسه بکریت، له گه ل شه ویشدا زانایانی ئوصولی فیه، هه پیناسه یان کردوو، چنده ها پیناسه یان بۆ داناو، و هه ریه کیک له و زانایانه هه لئی داوه، که پیناسه که ی خۆی کۆکه ره وه و پر به پستی خۆی بیت و شتی زیاده و ناپیوست لئ به رگری کراییت، و لئی دور خرابیتته وه، و پیناسه که پراوپری خۆی بیت.

له و پیناسه یه ییش، شه مه یه که ده لیت: قورئانی پیروژ، شه و په پاوه یه که نیردراوه ته سه ر په یامبه ری خودا موحومه د (ﷺ) که له چوار چپوه ی په پاوه ده فته ره کاندای نووسراوه ته وه، و به گێرانه وه ی موته واتیر و بیگومان له و په یامبه ره وه (ﷺ) به ئیمه گه یشتوو^۱.

پاجیایی له نێوان مسولماناندا نییه و سه رجه میان له سه ر شه و کۆکن، که قورئان به لگه یه بۆ سه رجه می باوه رداران، به تاک و کۆ، سه رچاوه ی یه که م ته نه ی شوع دانانه، و به لکو به لگه و حوجه ته بۆ سه رجه می مرقایه تی، به لگه ییش له سه ر حوجه ت و به به لگه بوونی قورئان شه و یه که له لایه ن زاتی په روهر دگاره وه هاتوو، به لگه ی شه م له لای خوداوه بونه ییش شه و یه که ده سه ته وه ستان کاره و موعجیزه یه، هه روک که میکی تر بوونی ده که ینه وه، و که شه و چه سپا، له لای خوداوه هاتوو، به به لگه ی شه و یه که موعجیزه یه، شه و کاته پێویسته هه موو لایه ک پابه ندی بن.

۱۴۶- تاییه ته نه نییه کانی قورئانی پیروژ:

یه که م: قورئانی پیروژ، که لامی خوداوه نده، که نیردراوه ته سه ر په یامبه ری خۆی، که موحه مه ده (ﷺ) و په پاوه ئاسمانیه کانی تری، وه ک ته ورات و ئینجیل و هتد... به به شیک له قورئان نایه نه شه ژمار، چونکه بۆ سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) نه نیردراون.

دووهم: قورئان کۆکه ره وه ی له فزو مانایه، پیکه وه، واته: شتی که به هه مان له فزو هه مان

^۱ له م کتیب گه له دا سه یری شه و پیناسه جیاوازان به که، حاشیه الازمیری علی مرآة الأصول، ب، ۸۷-۸۶، والامیدی، ب، ۱، ل ۲۲، و شرح مرقاة الوصول، ب، ۱، ل ۹۲-۹۶، والتوضیح والتلویح، ب، ۱، ل ۳۶ و المستصفی، للامام الغزالی، ب، ۱، ل ۶۵.

^۲ أصول البزدوی، ب، ۱، ل ۲۱-۲۳.

ماناوه نئردراوه، له فزه که ی به زمانی عه ره بی هاتووه، وهك په روهدرگار دهفه رموئیت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾^۱ ئیمه قورئانمان به زمانی عه ره بی داناووه، بۆیه له قورئانی پیروژدا له فزئیکی غهیره عه ره بی نییه، ئیمامی شافعی په حمه تی خوی لئیی دهفه رموئیت: سه رجه می په پراوه کانی په روهدرگار به زمانی عه ره بی نئردراونه ته خواره وه، هه روه ها دهفه رموئیت: له په پراوی په روهدرگادا شتیک نییه، که به زمانی غه یری عه ره بی هاتبیت^۲، و بۆیه له سه ر ئهم بنه مایه، فه رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) به قورئان حساب نه کراون، چونکه له فزه کانیان می خوی په روهدرگار نین، هه ر چه نده ماناکه یان له سه روش (وه حی) خودا وه رگیراوه، هه روه ها ته فسیری قورئان سه ریه قورئان حساب نه کراوه، هه ر چه نده عه ره بیش بیت، هه روه ها وه رگیرانی عه ره بی بۆ زمانئیکی تر، هه ر به قورئان نایه ته نه ژمار.

سپییم: قورئانی پیروژ به موته واتیری گه یشته وه به ئیمه، واته: قورئان خه لگانئیک گه یاندویانه ته ده ستمان، که گومان نابریت، ئه و خه لکه زۆرو خاوه ن متمانه یه له سه ر درۆ پئک بکه ون و کۆ ببه وه، چونکه ژماره یان زۆره و، خاوه ن پئگه ی جیاوازنو، ئه وانیش له که سان و خه لکانی تری وهك خۆیان وه ریانگرتووه و تا ده گاته وه سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) هه ر ئاوایه و سه ره تای گپړانه وه که وهك کۆتاییه که ی وایه و، ناوه پاسته که ی و سه ره تا و کۆتاییه که ی و دوولایه که ی یه کئکن و وهك یه ک وان^۳ و له سه ر ئهم بنه مایه، ئه و جۆره خوئنده وانه ی (قراءات) که به موته واتیری به ده ستمان گه یشته ون به قورئان حساب ناکرئیت، وهك نه وه ی که گپړدراوه ته وه، له عبودلای کوی مه سه وده وه (خوا لئیی پازی بیت) که ئهم ئایه ته ی قورئانی به م شیوازه خوئندوته وه، ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَسَيَّامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾^۴، که ووشه ی (ممتابعات) سی، بۆ زیاد کردووه، و ئهم جۆره خوئنده ویه، به وه دانراوه که ته فسیری ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ ده کات، که له سه ر پای ئیبن مه سه وود ده بیت، ئه و سئ پۆژ پۆژووه به سه ر یه که وه بیت و پچرپچر نه بیت.^۵

چوارهم: قورئانی پیروژ له زیاده و که مکردن پارئیزاوه، خوی گه وړه دهفه رموئیت: ﴿إِنَّا

^۱ الزخرف: ۳.

^۲ الرسالة، للامام الشافعي، ل ۴۰-۴۲.

^۳ أصول البزوي، ب ۱، ل ۲۸۲.

^۴ سورة (البقرة ۱۹۶) - (المائدة ۸۹).

^۵ المستصلى، للإمام الغزالي، ب ۱، ل ۵۶.

نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾^۱، نيمه قورئانمان دابه زاندووه و هر نيمه ش ده پاريژين، بويه هيچ كه م و كورتی و زياده يه كي تيا دانيه و هيچ كه سيك ناتوانيت، كه شتيكي له سر زياد بكات يان كه م بكات، چونكه خوي پوره دگار خوي پاراستنه كي له نه ستو گرتووه و هر شتيكيش پاراستني له ده ست پوره دگاردا بيت، ده ستي هيچ خرابه كارو به دكارو هه رزه كاركي پي ناگات.

پينجه م: قورئان موعجيزه يه، ماناي نه مەيش نه وه يه كه سه رجه مي مرفايه تي ده سته وسانه له وهيدا كه نمونه يه كي وه كه نه و قورئانه بهيتيت، نه م نيعجازه ي قورئان به وهش چه سپاوه كه بي منه تي خوي پاگه ياندووه، له به رامبه ر عه ره به نكوليكاره كاندا، كه بچن نمونه يه كي وه كه قورئان بهيتن، كه چي ده سته وستان بوون، نه يانتواني، دواتر به رنكاريان بوويه وه، بيمنه ت بوو، به رامبه ريان، كه ته نها ده ثايه ت بهيتن، هه ر ديسان ده سته وستان بوون و نه يانتواني، دواچار به ته نها سوره تيكي بي منه تي كرد، به رامبه ريان، هه ر نه يانتواني بهيتن، وه كه پوره دگار ده فه رمويت: ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ۙ فَتُكْفَرُوْا عَنْ رِّبِّكُمْ﴾^۲ واته: بلي نه گه ر هه مو مرفو په ريه كان، به په وانبيژ و بيرتيژ و ريا و زيره كه كان كو ببه وه، بو نه وه ي وينه ي نه م قورئانه بهيتن، هه رگيز ناتوانن، نه گه ر چي هه نديكيان پالپشت و هاوكاري هه نديكي تريان بن، بو نه نجامداني نه و كارو هيناني وينه ي قورئان هه ر ناتوانن.

هه روه ها خوي پوره دگار ده فه رمويت: ﴿اَمَّا يَقُولُوْنَ اَفَرَنَّهُ قُلْ فَاَتُوْا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرِيْنَ وَاَدْعُوْا مَنۢ مِّنۡ اَسْتَطَعْتُمْ مِّنۡ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾^۳ واته: ده لئين موحه مه د (عليه السلام) خوي نه م قورئانه ي هه لبه ستووه و داويه تيه پالي خودا؟!

بييان بلي، جا نيوه نه گه ر نه و قورئانه به درو هه لبه ستراو ده زانن ده سا فه رموون، نيوه ش، ده سوره تي هه لبه ستراو، وه كه خوتان ده لئين، وه كه نه و بهيتن، كه له هه مو پويه كه وه كه نه و ابن، هه ر كه سيش ده توانن، جگه له خودا، بانگي بكن بو هاوكاريتان، نه گه ر راست ده كهن، ده لئين نه م قورئانه درو هه لبه ستراوه!

هه روه ها خوي پوره دگار ده فه رمويت: ﴿وَ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَأْتُوْا

^۱ سورة (الحجر): ٩.

^۲ سورة الاسراء: ٨٨.

^۳ سورة الهود: ١٣.

سُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ. وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّعُوا النَّارَ آلَتِي وَفُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ واته: نهگر سه بارهت به و قورئانهی ئیمه نارومانه ته سه بهندهی خۆمان موحه مه د (ﷺ) ئیوه دوودل و به گومان، ئاخو پاسته یان نا...؟! ئادهی ههول بدهن هیچ نهی، بچوکتین سوره تیک وه ئه و بهیئن، بۆ ئه وهیش شایهت و هاویا وه په کانتان، ئه وانهی و له کاتی تهنگانه دا په نایان بۆ ده بن، بیجگه له خوا، بانگ بکهن، نهگر ئیوه پاست ده کهن، که ده لئین: موحه مه د خۆی هه لیه ستوه، خۆ ئیوهیش خۆشخوان و په وانبیژن، ده سا هه رموون وه ک کورتین سوره تی ئه و قورئانه، وینه یه ک بهیئن، خۆ نهگر هیچتان بۆ نه کرا، که هه رگیز هیچتان پی ناکری، ده ساوه رن باوه پ بهیئن، خۆتان بیاریژن له و ئاگره ی که دهسته چیه و هه لگیرسینه ره که ی جهسته ی ئاده می و بهرده، دان به وهیشدا بیئن، که ئه م قورئانه له لایه ن خوداوه هاتوه، ده نا ده بنه سوتهمه نی ئه و ئاگره ی، که ئیستا بۆ کافران و بی باوه پان ئاماده کراوه.

جا سه ره پای ئه م به ره نگاری و بی منه تییه، که هیمه تی موقه کان ده ه ژنیئت و، ده یاخته بهرده م هه ولی به ره نگار بوونه وه، عه ره به کان له به ره نگاری کردنی دهسته وهستان بوون، سه ره پای ئه وهیش که هه ل و مه رجیان له بار بوو، بۆ به ره نگار بوونه وه، و هیچ پێگرییه ک له ئاردا نه بوو، جا سه بارهت به بوونی هه ول و مه رجی له بار و پاسا و ئه وهیه که عه ره به کان به ته وای سوور بوون له سه ره له وه شاندنه وه ی په یام و بانگ وازه که ی پیغه مبه ره موحه مه د (ﷺ)، جا نهگر بیان توانیایه، په نایان ده برده به ره و شته ی که پێچه وانه ی قورئانه و، هه له وشینه ره وه ی بانگ وازه که ی موحه مه د (ﷺ) و سه بارهت به نه بوونی پێگری و له مبه پ له سه ره به ره نگار بوونه وایان ئه وهیه که عه ره به کان خۆشخوان و په وانبیژی بوون و زمان پاراو بوون، زانای ته و او بوون، به زمانی عه ره بی و، خاوه ن ده سه لات و پێگه بوون، بۆیه که دهسته وستانیان چه سپا ئه ویش جیگیر بوو، که ئه و قورئانه ی به عه ره بی هاتۆته خواره وه، په پای خوی په ره ردا گاره و، موحه مه دیش (ﷺ) په یامبه ری هه ق و پاستی ئه و خوداوه نده یه.

۱۴۷- په هنده کانی نیعجازی قورنانی پیروژ:

نیعجازی قورنات زورن، له وانه:

۱- په وانبیځی قورنات، بوویه هوی سهرسامی و ملکه چ بوون و هیستریای عه ره به کان و، به جوریک سهرسامی کردن که نه و په وانبیځیه له پیشترا له هیچ که لامیکی تردا نه بووه، چ شیر، چ په خشان، و سهره پای گشتگیری قورنات به سهر باسو خواسه جیاوازه کان و، حوکه جیاوازه کان و دابه زینیان له کاتی جیاوازاو، دوولیه کتر هر نه م په وانبیځیه له سهر پای به شه کانی قورناتی پیروژدا، و له پله یه کی بالادا بوونی هیه.

۲- هه والدانې به پوودانی پووداو گه لیک له داهاتوودا، که دواتر به کرده وه نه و پووداونه پوویانداوه، له وانه هه رمایشی قورنات که دهه رموی: ﴿الْمَ ۱ غُلِبَتِ الرُّومُ ۲﴾ فِي اَذْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّئَاتُكَ ۳ فِي ۴ يَضَعُ سِنِينَ ۵، واته: سهره تا نه م نه لف، لام، میمه، بیت گه لیکن، که هیماو ناماژن بؤ دهسته وستانی عه ره به کان به رامبه به قورنات و دواتر هه وال دهه ات که پومه کان به دهستی فارسه رکان تیکشکان، له به شیکي زور نریک به ولاتی عه ره به کانه وه، که ده که ویتنه نیوان نوردن و فله ستین، و نه وانه یش (پومه کان) پاش زالبوونی فارسه که ان به سهریاندا زال ده بنه وه، له چند سالیکندا، واته له نیوان (۳-۹) سالدا، پومه کان به سهر فارسه کاندایسان زال ده بنه وه، دوی حهوت سال نه م هه وال و هه خوی هاته دی و واده رچوو، فارسه کان تیکشکان!

۳- هه والدانې قورنات به کومه له پووداویک که له سهرده می گه له پیشووه کاندای پوی داوه، له کاتیکدا که نه م زانیاریانه به هیچ جوریک لای عه ره به کان زانراو نه بوون و نادیار بوون، چونکه هیچ نیشانه یه که نه بوو، که به لکه بیت، له سهر شوینه واری نه و گه له پیشووانه، و زانیاری له سهریان و، قورنانش ناماژهی به هه والگه لیکی له م جوره کردوه، که دهه رمویت: ﴿تِلْكَ مِنْ اٰیَاتِ الْغَيْبِ نُوْحِيَّا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۱﴾، واته: نه م هه وال و دهنگو باسانه، به شیکه له و هه وال نادیارانه، خومان به و هه حی بیت راده گه یه نین نه ی پیغه مبه ر (ﷺ)، نه تو ده ترانی به ر له هاتنی نه م قورنانه، و نه

^۱ سورة (الروم: ۴-۱).

^۲ سورة (هود/ ۴۹).

نه ته وه که یشت ده یزانی !

۴- نامه دانی قورنانی پیروز، به هندی له پاستیه کانی بونه وەر، که زانستی نوی

چه سپاندونی و، پیشتر نه زانراو بوون، وه که پروه دگار ده فره رمویت: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا

أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

﴿٣٠﴾^۱ واته: ئاخو، خوانه ناسان و بئی باوه پان نه یانبینیوه، واته: به چاوی دل سه یریان

نه کرد، تابزانن که بنگومان ئاسمانه کان و زهوی یه کپارچه بوون و هه ردو پیکه وه

نووسابوون، که نه ئه م بارانی ده باراند و نه ئه ویش پوه کی سه وز ده کرد، جا له وه ودوا

ئیمه له یه کمان کردنه وه و له ئاویش هه موو شتیکی زیندوومان دروستکرد، ئاخو هیشتا

بهوانا که نو ناهیتن؟ به ده سه لاتی خوا ی مه زن !!

هه روه ها قورنانه ده فره رمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَّاحٍ﴾^۲ واته: باکانیشمان ناردن، بو

موتور به کردنی هه وره کان، واته: (با) هه وره کان به سه ر یه کتریدا نه کوتی و نه و جا ئاویان لی

پهیدا ده بیت، هه ر وه و شتری می به نیره که ی موتور به ده کری، هه وره کانیش به (با) کان

موتور به ده کرین!

۱۴۸- نه حکامه کانی قورنانی پیروز:

قورنانی پیروز، حوکی نۆرو جوړاو جوړی له خو گرتوون، که ده کریت، بو سی

بهش دابهش بکرین:

بهشی یه کهم: نه حکامه کانی په یوه ست به بیروباوه پ، وه که باوه پ بوون به خوداو

فریشته کان و په پاوه ئاسمانیه کان و پیغه مبه ران و پوژی په سلان و، نه مانه ییش نه حکامی بیرو

باوه پ و ئیعقادیان و، له زانستی یه کتا په رستی (التوحید) دا، توژیینه وه یان له سه ر ده کریت.

بهشی دووهم: نه حکامه کانی په یوه ست به پاکردنه وه و به هیژکردنی دل و ده روون و،

نه مانه ییش نه حکامی نه خلاقین و، له زانستی نه خلاق و ته سه وفدا توژیینه وه یان له سه ر

ده کریت.

بهشی سییه م: نه حکامه پراکتیکیه کان (العملیه) نه وانه ی که په یوه ست، به گوفتارو

^۱ سورة (الانبیاء / ۳۰).

^۲ سورة (المجر / ۲۲).

کرداری ئەو کەسانەى کە تەکلیفی شەرعیان لەسەرە و مەبەست لەمەيش (فقه)ە، و ئەو ئەحکامەنەيش، حوکم گەلێکن کە ئامانجى زانستى فيقه، و زانستى ئوصلو فيقه، ناسىنى ئەمانەى و بە دەستەپێنانیانە، و ئەم ئەحکامەنەيش دوو جۆرن:

جۆرى يەكەم: پەرستشەكانى، وەك نوێژ كردن و پۆژووكرتن، مەبەست و ئامانج لێیان، پێكخستنى پەيوەندىيەكانى بەندەى لەگەڵ زاتى خواى پەرورەدگاردا.

جۆرى دووهم: ئەوشتانەن کە لە غەبرى پەرستشەكان، کە لەزاراوەى شەرعزانەكاندا، بە کرپن و فروشتنەکان (معاملات) ناوزەد کراون، کە ئەویش ئەو حوکمانە دەگرێتەو، کە دەچنە چوار چۆەى ياسا تايبەتى و گشتىيەکانەو، بەپێى زاراوەى ياساى نوێ، مەبەست لەم ياسايانەيش پێكخستنى پەيوەندىيەكانى نێوان تاکەکانەو، مەرەها پێكخستنى پەيوەندى تاک بە کومەلگەو، کۆمەل بە کۆمەل، ئەمانەيش بریتىن لە^١:

١- ئەحکامەكانى تايبەت پەخيزان، کە ئەم ئەحکامەنەيش دەچنە چوار چۆەى ئەو ياسايەى کە بە ياساى خيزان نازەد کراوە، يان بەرپرەسەكانى بارى کەسىتى ناوئراوە، وەك ژن مەرە كردن، ژن تەلاقدان، کورپايەتى و وەچەسازى و پەچەلەك و چاودێرى و هتد.... و مەبەستيش لەمانە بنیاتنانى خيزانە، لەسەر بنەماگەلێكى بەهيز و پونكردنەو، ماف و ئەركەكانى تاکەكان و نزىكەى حەفتا ئايەت، لەم بارەيەو و سەبارەت بە ئەحکامەكانى خيزان لە قورئانى پەرۆزدا هاتوون.

ب- ئەو ئەحکامەكانى کە پەيوەستن، بە مامەلەدارىيەكانى تاکەكان، وەك، کرپن و فروشتن، بە بارمەدان، دىكەى گرێبەستەكان، کە ئەمەيش لەناو چوار چۆەى ياسامەدەنىيەکاندا، ئەمەيش نزىكەى حەفتا ئايەتى دەربارە هاتووە.

ج- ئەحکامەكانى پەيوەندىدار بە دادگا و شايەتيدان و سوپند خواردن، و مەبەستيش لەمانە پێكخستنى پێو شوپنەكانى دادگا و بپاردانەکانە، بە مەبەستى چەسپاندنى دادپەرورەى لە نێوان خەلکيدا، و ئەمەيش دەچیتە چوار چۆەى ئەو ياسايانەى کە بە ياساى دادگەرى و سکاڵا بردنەسەر دادگا ناسراون، و نزىكەى (١٢) ئايەت لەم بارەيەو مەن.

د- ئەحکامەكانى تايبەت بە تاوان و سزاكانى، ئەمەيش کە پێكھێنەرى ياسا و تاوانەکانە لە ئىسلامدا، نزىكەى (٣٠) ئايەت لەم بارەيەو مەن، مەبەست لەم ئەحکامە پاراستنى

^١ الشيخ عبدالوهاب خلاف، سەرچاوەى پيشو، ل ٧ و دواتر.

خه لکی و شه رەف و مال و مولکی خه لکانه و، له گەڵ بڵاوکردنه وهی ئاسودهیی و ئاسایش له ناو کۆمه لگه دا.

هـ- ئه حکامه کانی تایبهت به سیستمی حوکم، ئاستی په یوه ندى نیتوان ده سه لات و کۆمه لگه و پوونکردنه وهی ماف و ئه رکه کانی هه ریه که له ده سه لاتدارو خه لک و ئه مه یش به یاسای ده ستووری ناوزه د کراوه و نزیکه ی (ده) ئایهت له م باره یه وه.

و- ئه حکامه کانی په یوه ندىدار به مامه له ی ده ولته ی ئیسلامی، به ده ولته تانی تهره وه، (دیبلماسیهت)، و ئاستی ئه و په یوه ندىه دیبلماسییانه و، شیوازی ئه و په یوه ندىیانه له هه ردوو کانی ناشتی و جه نگدا، و هه روه ها ئه و ئه حکامانه ی تر که له م باره یه وه به دى دین و، دینه به رده م و، هه روه ها پوونکردنه وهی په یوه ندىه کانی خه لکانی بیگانه ی نیشته جى له ده ولته ی ئیسلامیدا، له گەڵ ئه و ده ولته ی ئیسلامیه داو، هه ندی له م ئه حکامانه ده چنه چوار چێوه ی یاسا گشتیه نێوده ولته ییه کان و، هه ندیکیشیان ده چنه چوار چێوه ی یاسا تایبه تیه نێو ده ولته ییه کان و، نزیکه ی (٢٥) ئایهت له م باره یه یه وه هه.

ز- ئه حکامه ئابورییه کان: ئه م ئه حکامانه یش په یوه ندىدارن، به سه رچاوه داراییه کانی ده ولته و، چۆنیه تی سه رفکردنیان و، هه روه ها په یوه ستن به مافى تاک، له مولکی ده ولته مه نده کان و ئاستی سوودمه ندبوونیان له و سامانه ی سه رمایه داران، و نزیکه ی (ده) ئایهت له م باره یه وه هاتوون.

١٤٩- شیوازی پوونکردنه وهی ئه حکامه کان له قورئانی پیرۆزدا:

خوای په روه ردگار ده فره موئ: ﴿وَزَلَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يَتْلُونَا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾^١ واته: قورئانمان ناردۆته سه رت، که پوونکه ره وهی گشت شتی که، هه روه ها ده فره موئ: ﴿مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾^٢ واته: هه ی شتی کهمان له م قورئانه دا فره امۆش نه کردووه و نه په پاندووه، که واته قورئانی پیرۆز پوونکردنه وه و پافه ی سه رجه م ئه حکامه شه رعییه کانی تیا دایه، به لام ئه م پوونکردنه وه یه له سه ر دوو جوړ پێکهاتووه:

جوړی یه که م: باسکردنی یاسا و بنه ما و ناوه پۆکه گشتیه کانی شه رع و باسکردنی

^١ سورة (النحل / ٨٩).

^٢ سورة (الأنعام / ٣٨).

نه حکامه کان به گشتی و پوختی، نمونه‌ی نه و یاساو پړساو بڼه مایانه‌ی که بڼاغی شه‌رعدنانن، به گشتی و لوقو پوپوه وهک، نه مانه‌ی خواره وه:

ا- پاوږکردن (الشوری) وهک، قورشان ده‌فرمویت: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾^۱ واته: کاری نیمانداران له سر بڼه‌مای پاوږکردن بنیات ده‌نریت، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾^۲ واته: له کاره‌کاندا پاوږزیان پی بکه.

ب- دادپه‌روه‌ری (العدل)، وهک قورشان ده‌فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾^۳ واته: خودای مهن فرمان ده‌کات، به دادپه‌روه‌ری، هه‌روه‌ها ده‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾^۴ واته: خودای مهن فرمانی کردوه، که سپارده بده‌نوه، به خاوه‌نه‌کانیان، وهک خوی، بی خیانت کردن تیایداو، هه‌روه‌ها که فرمانداری خه‌لکتان کرد، نه‌وا به دادپه‌روه‌رانه نه‌و فرمانداری به‌ن به‌پوه.

ج- موقوف به‌پر سپاره له کرده‌وه‌کانی خودی خوی و پر سپاری لی ناکریت، له‌سر تاوانی خه‌لکانی تر، وهک قورشان ده‌فرموی: ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ﴾^۵ واته: که‌س به‌پر سپار نیبه له تاوانی که‌سیکی تر، و تاوانی که‌سیکی تر ناخریته سه‌رشانی و له نه‌ستوی ناگریت.

د- سزادان به‌پیتی تاوانه‌که ده‌بیټ، وهک قورشان ده‌فرمویت: ﴿وَحَرِّزُوا سِتْرَ سِتْنَةٍ مِّثْلُهَا﴾^۶ واته: سزای خراب سزایه‌کی شیاوی وهک نه‌و خراپه و تاوانه‌ی هه‌یه، نهک زیاتر.

ه- حه‌رامی مولکی خه‌لکانی تر، وهک قورشان ده‌فرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَىٰ الْحُكَّامِ﴾^۷ واته: سامان و دارایی یه‌کتر به‌ناپه‌واو نادروست له نیو

۱ سورة (الشوری - ۳۸).

۲ سورة (آل عمران / ۱۵۹).

۳ سورة (النحل / ۹۰).

۴ سورة (النساء / ۵۸).

۵ سورة (الأنعام / ۱۶۴).

۶ سورة (الشوری / ۴۰).

۷ سورة (البقرة / ۱۸۸).

خۆتاندا مه خۆن، مهيشى دهن به حاكم و كاربه دهستان، تا به ناپهوا به شيك له مال و سامانى مهردوم بخۆن، بۆ خۆشيان چاك دهزانن، كه نه و جۆره كارانه نادروست و ناپهوان.

و- هاوكارى كردن له سه ر چاكه و له سه ر نه و شتانهى كه خيرو سودى گه لى تيا دايه، وهك قورئان ده فهرمويت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾^۱ واته: له سه ر چاكه و خواناسى هاوكارى بكه ن، له سه ر خراپه و دوژمنايه تى هاوكارى مه كه ن.

ز- پابه ندبون به ئه ركه كانه وه، په يامه كانه وه، وهك قورئان ده فهرمويت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾^۲ واته: ئه ي كه سانى كه بپرواتان هيتاوه، پابه ندبن به گرته ست و په يمان و مامه له كانتانه وه.

ح- نه بوونى سه ختى و سه ختگيرى له ديندا، وهك په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾^۳ واته: خوداى مه زن، له نايندا ههچ شتيكى سه ختى نه خستوته سه رشانى ئتوه.

ى- كاره سه رور و پتيويسته كان، جارى وا هه يه ده بنه هوى سه لال بوونى شتى ياساغ و سه رامكراو، وهك قورئان ده فهرمويت: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾^۴ واته هه ر كه سى له به ر ناچارى و بى ئاره زوو، هه ر به نه ندازه ي پتيويست بخوات، زياته خورى نه كات، ههچ تاوان و گونا هتيكى ناگات، له خواردنى نه وشته سه رامانه دا، سه باره ت به و نه حكامانه يش كه له قورئانى پيرۆزدا، به كورتى و پوختى (مجملى) هاتوون، به دريژى حوكمه كه يان نه هاتوه، وهك فه رمان كردن به زه كاتدان، كه قورئان ده فهرمويت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾^۵ واته: له سامانه كانيان زه كات و سه ده قه وه ر بگه ر، هه روه ها وهك پرسى

۱ سورة (المائدة/ ۲).

۲ سورة (المائدة/ ۱).

۳ سورة (الحج/ ۷۸).

۴ سورة (البقرة/ ۱۷۳).

۵ سورة (التوبة/ ۱۰۳).

کوشتنه وه (القصاص) که قورئان ده فەرمویت: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَبِ﴾^۱ واتە: ئەو خاوەنانی فام و ژیری، لە تۆلە وەرگرتنە وە کوشتنە وەدا ژیانی خوێش و مەزنتان هەیه، چونکە ئەم یاسایە دەبێتە هۆی مانە وەو ژیانی مەزۆ و بەهۆیە وە مۆرفەکان خۆیان بەدوور دەگن، لە تاوانی خەڵک کوشتن.

جا لەم نایە تانەدا، خوای گەورە لە قورئانی پیرۆزدا مەرجەکانی کوشتنە وەو یاسا نەکردووە، لە سوننەتدا باسکراون، هەروەها دەربارەو کڕین و فرۆشتن و سوخواری (الربا)، که خوای پەرەردگار دە فەرمویت: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾^۲ واتە: خودای مەزن کڕین و فرۆشتنی حەلال کردووە، سووخواردنی یاساغ کردووە، جا سوننەت و فەرمووەی پێغەمبەر (ﷺ) هاتووە، که پوونکردنە وەو لە سەر کڕین و فرۆشتنی حەلال و مەرجەکانی داوە، سووی حەرەم و جۆرەکانی پاقە و شێ کردۆتە وەو، ئەم جۆرە پاقە و پوونکردنە وەو یە ئەحکامەکان، پوونکردنە وەو یەکی کورت و پوختن، بە زۆریش پوونکردنە وەو کانێ قورئانی پیرۆز لەم جۆرە و، کورت و پوختن، هونەر و حیکمەتی هاتنی ئەحکامەکانی قورئان لە سەر شێوازی یاسا و پێسای گشتی، و بنچێنەو ئەوەیە که هاتنیان بەم جۆرە لە بەر ئەوەیە که لە کاتی گۆرانکارییە تازەکاندا، بواری گونجان و فراوانکردنیان هەبێت، تەسکبیری نەدەن بە دەستە وە.

جۆری دووهم: ئەحکامە درێژە پێدراوەکان (الأحكام التفصيلية)، که ئەمانەیش لە قورئانی پیرۆزدا کهمن، لەوانە ئەندازەو میرات بردن، ئەندازەو سزاکانی تاوانەکان، چۆنیەتی و ژمارەو تەلاق، پوونکردنە وەو لە سەر ئەو ژنانەو که مەحرەمن و مەرەکردنیان دروست نییە، هتد....

۱۵۰- پەوش و شێوگی قورئان لە پاقەو ئەحکامەکاندا:

قورئانی پیرۆز، شێوگی و شێوازی جیا جیای هەن، لە پوونکردنە وەو ئەحکامەکاندا، ئەمەیش بە هۆی ئەو پەوانبێژی و ئیجازە مەزنە وەو یە که ئەو پەپاوە پیرۆزە هەیهتی، هەروەها پەپاوی هیدایەت و پێنمونی خەڵک، ئەو جیاوازی دەربڕینانە، بە شێکە لە

۱ سورة البقرة/ ۱۷۹).

۲ سورة البقرة/ ۲۷۵).

په وانبښتی و ئیعبازی قورئان، و بویه به جوړک شو و نه حکامانه پوون ده کاته وه، که مړوږ زیاتره ان بدات و سووری بکات، له سره گوږپایه لی کردنیان و، دوورکه وتنه وه له و شتانه ی که نه می لیکردوون و دژایه تی کردوون و، بویه شو شتانه ی که واجب، ده بینین به ده سته واژه ی فرمانکردن (صیغه الامر) ده ری بریپوون، وه ک قورئان ده فرمانویت: ﴿وَأَقِمْوْا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ﴾^۱ واته: شایه تیدان له بهر خاتری خوا به پرتک و پتکی نه نجامی بدهن، یا خود به جوړی ده ری بریپوه، که شو کرده وه یه له سره شو و نه خه لکه ی ئاراسته یان کراوه، نووسراوه، وه ک قورئان ده فرمانویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا كُنْتُمْ تَقْنُونَ﴾^۲ واته: پښووی په مه زانتان له سره پتویست کراوه، وه ک چون پښتریش له سره که لانی پیش ئیوه پتویست بووه، تابه هوی نه م کرده وه یه وه له خواترس بن، و هره وه قورئان ده فرمانویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾^۳ واته: کوشته وه تان له کاتی کوشتنی ناهه قدا، له سره نووسراوه و، پتویست کراوه.

جاری واهیه، پوونکردنه وه ی ده سته واژه واجب بوونی شو شته فرمان پتکراوه به شپوه ی باسکردنی پاداشتی بکه ره که ی و سزای نه نجامده ره که ی درده بریت، وه ک قورئان ده فرمانویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾^۴ واته: هر که س گوږپایه لی خواو پیغه ممبه ره که ی بکات، ده چیتته به هه شته وه.

جاری واهیه، که شتی حرام، پوونکردنه وه که ی به شپوه ی ده سته واژه ی نه هیکردن ده بیت، وه ک په روه ردگار ده فرمانویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾^۵ واته: هیچ که سی له سره ناهه ق مه کوئن، چونکه خودا نه م کاره ی حرام کردوه و، به رگری لیکردوه، که بکریت.

۱ سورة (الطلاق/ ۲).

۲ سورة (البقرة/ ۱۸۳).

۳ سورة (البقرة/ ۱۷۸).

۴ سورة (النساء/ ۱۳).

۵ سورة (الانعام/ ۱۵۱).

ههروه ها په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾^۱ واته: به ده ستي خوتان، خوتان مه خه نه ناو مه ينه تي و له ناو چوونه وه!

جاري وا هه به، كه پوونكر دهنه وهی قورثان، له سهر شيوازي هه ربه شه ئاميزو به لټندان ديت، له سهر سزاداني بكه ري نه و كار ه، وهك قورثان ده فهرمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ تُلْطَامًا إِنَّهُمْ يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^(۱۰) واته: نه وانه ی كه مولك و مالي بي باوكان به سته مكاري ده خون، نه و نه و مولك ده بيته ئاگرو، خوا ده يخانه سكيانه وه و، ده خريته ناو ئاگري به تيني دوزه خه وه.

ههروه ها په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا﴾^۲ واته: هه ر كه س سهر پيچي خوداو پيغه مبه ر ه كه ی بكات و، سنوره كانيان ببه رينيت نه و ده خريته ناو ئاگري دوزه خه وه.

له م پوانگه به وه پټويسته له سهر هه ر كه سيك كه ده به ويت حوكم له قورثاني پيروزه وه هه لبه ينجيت، ده بيت نه و شيوازان ه بزانيت، كه قورثان هه به تي له ده رپرينيداو، شاره زابيت، له چوڼيه تي پوونكر دهنه وهی نه حكامه كان له قورثانداو، هه روه ها زانابيت، به و شتانه ی كه په يوه نديارن به و ده قانه وه كه مانای واجب بوون، يان موباح بوونی لي ده فامر يته وه، نه مه ی خواره و هيش ژماره به كه له و ياساو ريساو بنه ما به سودانه ی كه له م بواره دا هه ن و دانراون:

۱- هه ركاريك نه گه ر به ده سته واژه ی واجب بوون هاتبوو، نه وه واجب و، نه گه ر به ده سته واژه ی هاتبوو، كه مانای مه ندوب بوونی لي بفامر يته وه، نه وه مه ندوبه، يا خود نه گه ر له قورثاندا به شيوه ی پيا ه لدان، يان هه زيكردن، يان ستايش كردن به كردنی نه و كار ه هاتبوو، يان به لټن درابوو، به پاداشتي باشی له سهر ی و، خه لا تكر دنی بكه ره كه ی، نه مه يش هه ر به سهر واجب و مه ندوبه كانه.

۲- هه ر كاريك نه گه ر به ده سته واژه ی حرام بوون و، مه كروه، بوون ده ر بدران بوو، نه وه

۱ سورة البقرة / ۱۹۵).

۲ سورة النساء / ۱۰).

۳ سورة النساء / ۱۴).

دَیْنٌ^۱ واته: لهو میراته که ژنانتان به جیئی دههیلن نه گهر مندالیان نه بی، کوپ یان کچ، له دوو به شه وه به شیکتان هه یه، نه گهر منالیشیان هه بوو، ئیوه ئه ی میرده کان، چوار یه کتان ده که ویت، له و که له پوره ی نه و ژنانه تان به جییان هیشتوو، نه وه ی تریش بو میراتبه ره کانی تر ده بیت، نه مانه یش له دوا ی نه نجامدانی وه سیه تیک کردوویانه، یان دانه وه ی قه رزو قۆله یه ک که له سه ریانه.

هه روه ها په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾^۲ واته: کچو کوپ ی داوین پیس، له سه ر نه و کرده وه خراپه یان، یه کی سه د شه لاقیان لی بدن. که له م نایه ت گه له دا (نیوه ی میرات) و (چوار یه ک) و (سه د شه لاق) هه موویان به قه طعی ده لاله ت ده که ن له سه ر مانا به خشر او ه کانیان، و سه رجه میان ته نها و ته نها یه ک مانا ده گه یه نن، که له نایه ته که دا باسکراوه.

جاری وا هه یه، که ده لاله تی قورئان له سه ر مانای حوکمیک مانا هه لگری مانای تریشه (ظنی) یه، نه گهر نه و ده ربړینه مانای تری هه لده گرت، وه ک په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِنَّ بِمَا هُنَّ عَلَيَّهِنَّ مِنَ الْمَرْءِ﴾^۳ واته: نه و ژنانه ی پاش چوونه لایان، ته لاقدران، تا سی پاک ی ده بی خویان بگرن و میرد نه که نه وه که لیتره دا له فزی (القروء) ده کریت مه به س پتی پاکبوونه وه له بی نوژی (الطهور) بیت، هه روه ها ده کریت، که مه به ست پتی بی نوژی (الحیض) بیت، بۆیه له گه ل بوونی نه م فه رمانه دا، ده لاله تی نایه ته که (ظنی) ده بیت، نه ک (قطعی).

^۱ سورة (النساء / ۱۲).

^۲ سورة (النور / ۲).

^۳ سورة (البقرة / ۲۲۸).

به‌شی دووهم

به‌لگه‌ی دووهم: سوننه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ)

۱۵۲- پیناسه‌ی سوننه‌ت:

سوننه‌ت، له‌زمانی عهره‌بیدا مانایه‌کی هه‌یه، و له زاراوه‌ی له شه‌رعزناندا مانایه‌کی هه‌یه، له‌لای زانایانی ئو‌صولیش مانایه‌کی تری هه‌یه.

سوننه‌ت له‌زمانی عهره‌بیدا: بریتیه له‌په‌وت و پێبازه‌ی که بوو ته‌ نه‌ریت و پارێزگاری له‌سه‌ر ئه‌و شتێواز و نه‌ریتێی کراوه، و له‌سه‌ر هه‌مان په‌وت و پێباز و نه‌ریت، ئه‌و کاره دووباره ده‌کریته‌وه، هه‌روه‌ک په‌روه‌دگار له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌فرمویت: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَكِنْ جَعَلَ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾^۱ واته: ئه‌م سوننه‌ت و نه‌ریت و باو و بریاره‌ی په‌روه‌دگار، هه‌ر پێشتریش سه‌باره‌ت به‌گه‌لانی پێشوو هه‌ر وابوو و، تق‌ نابینیت، که له‌ سوننه‌ت و نه‌ریت و په‌وشی په‌روه‌دگارا گۆرپانکاری پووبدا، سوننه‌تی مرقفیش، بریتیه له‌ په‌وت و پێگایه‌ی که پابه‌نده‌ پێوه‌ی له‌ کاتی نه‌جامدانی کاره‌کانیدا، پارێزگاری له‌و شتێواز و نه‌ریتێی خۆی ده‌کات، ئیت‌ر چونیه‌که له‌سه‌ر ئه‌و کاره ستایش بکریت، یان ته‌نانه‌ت سه‌رزه‌نش‌ت بکریت.

پاشان سوننه‌ت، له زاراوه‌ی شه‌رعزناندا، (إصطلاح الفقهاء) وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌ندیکیان گوتویه‌، بریتیه له‌و په‌رستشه‌ سوننه‌تانه‌ی که له‌ پیغه‌مبهره‌وه (ﷺ) بۆ ئیمه گوازراده‌ته‌وه، واته: ئه‌وانه‌یان که واجب‌ن، له‌سه‌رمان^۲، به‌لام ئه‌وه‌ی که له‌ کتیبه‌ فیه‌یه‌کان ده‌ستمان ده‌که‌وێت، ئه‌وه‌یه که سوننه‌ت له‌لای شه‌رعزانه‌کان بۆ په‌رستشی مه‌ندوب و ئه‌وانه به‌کارده‌هێنریت، و جاری واهیه که سوننه‌ت، له‌ فرمایشتی هه‌ندی له شه‌رعزناندا بۆ به‌رامبه‌ری پێکردنی ووشه‌ی (بی‌دعه‌ت) به‌کار ده‌هێنریت، وه‌ک ده‌گوتریت، فلانه‌که‌س له‌سه‌ر سوننه‌ته‌ و پابه‌نده‌ پێوه‌ی، ئه‌مه بۆ کاتی‌که که ده‌قا و ده‌ق وه‌ک سوننه‌ت و

^۱ سورة (الأحزاب/ ۶۲).

^۲ الشوکانی، ل ۳۳، الأمیدی، ب ۱، ل ۲۴۱.

کارو کرده و هکائی پیغمبر (ﷺ) مامه له بکات و پهوت بکات، و که ده گوتريت فلانه که س بیدعه چبیه، نه مه بق که سیکه که پیچه وانه ی سوننه تی پیغمبر (ﷺ) کار بکات و بجیت به پیوه، پاشان سوننه ت له زاراهوی زانایانی زانستی ئوصولی فیه قهدا، بریتیه له و شتانه ی، جگه له قورئانی پیروز که له پیغمبره وه (ﷺ) سه رچاوه یان گرتیت، له گوشتارو کردارو دانه پال (تقریر) و بویه سوننه ت به پیتی نه م پیودانگهی باسما ن کرد، به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام، و سه رچاوه یه که له سه رچاوه کانی شه ردانان.

۱۵۳- سوننه ت سه رچاوه ی شه ردانانه :

گوتما ن که سوننه ت سه رچاوه یه که نه حکامی شه رع ی لیوه هه لده هیئنجريت، و نه مه ش به لگهی قورئان و کوڤای زانایان و به لگهی عه قلی له سه ره.

یه که م: به لگهی قورئان :

۱- قورئان به لگهی له سه ر نه وه تیادیه، که نه وه ی پیغمبر (ﷺ) ده ری ده بریت، له سه ر شیوه ی شه ردانان، نه وه له سروشه (وه حی) یه وه، سه رچاوه ی گرتوه و، له لایه ن خوی په روه ردگار وه په وانه کراوه، وه ک قورئان ده فرمویت: ﴿وَمَا يَطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾^۱ واته: نه وه ی که پیغمبر (ﷺ) ده ری ده بریت، له خویه وه نییه، به لکو وه حی و سروشی خوی په روه ردگار وه په وانه ی کردوته سه ری و، جا بویه فرمایشتی پیغمبر (ﷺ) وه ک قورئان وایه، له و پوه وه که هه ردوکیان واته قورئان و فرمووده سه رچاوه که یان وه حی په روه ردگار به لام نه وده هه یه، که سوننه ت ته نها به (مانا) نه ک (له فن) وه حی کراوه ته سه ر پیغمبر (ﷺ) و له به نه وه ی که قورئان واجبه په پیره وی لیوه بکريت، چونکه له لای خوی مه زنه وه هاتوه، هه ر به م شیوازه ش واجبه که په پیره وی له فرمایشته کانی پیغمبره ریش (ﷺ) بکريت، چونکه ماناکه یان له خوداوه یه، که بیگومان مه به ست له هه ر قسه و فرمایشتیک، زیاتر ماناکه یه تی و، سوننه تیش ماناکه ی له وه حییه وه سه رچاوه ی گرتوه و.

^۱ سورة (النجم/ ۳-۴).

^۲ حاشية الأزمیری، ب، ۲، ل ۱۹۶، و الأمدی، ب، ۱، ل ۲۴۱، و لیره دا تیبینی نه وه ده کريت، که جدعفریه کان نه و شتانه ی که له پیشه واه معصومه کانیا نه وه گیر دراوه ته وه بویان، هه ر به سوننه تی ده زانن، که گوشتار و کردار و ته قریره، پروانه په رتوو کی (محاضرات فی أصول الفقه الجعفري)، للشیخ محمد أبو زهرة، ل ۱۲۲.

ب- خَوای پەروەردگار ئەرکی پونکردنەوێ ماناکانی قورئانی خستۆتە سەرشانی پیغەمبەر (ﷺ) و ئەوێ لەسەر داناوێ کە پافە و شیکردنەوێ ئەحکامە کورت بپەکانی قورئان بکات، وەك خَوای مەزن دەفرمویت: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ إِنَّا إِنَّا لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ﴾^۱ واتە: ئێمە قورئانمان بۆ تۆ ناردوو، ئەو موحمەد (ﷺ)، تا بۆ خەلکی پافە بکەیت، مانای ئەو شتانەوێ کە تیادایە، شێ بکەیتەوێ بۆیان، کە واتە پوون کردنەوێ و پافە و شیکردنەوێ قورئان بەشێکی تەواوەکی قورئانەکەوێ، شتیکی پتویست و ھەروێھە بۆ بەدەسھێتانی حوکمی شەری، و زانینی ئەو شتانەوێ کە داواکراون، بۆیە سوننەت بەلگەیکە لە بەلگەکانی ئەحکامی شەری.

ج- دەقی زۆر زۆر لە قورئانی پیرۆزدا ھاتوون، کە بەشیوەیکە یەکلاکەرەو (قاطع) بەلگەن لەسەر پتویستی پابەند بوون بە پەپەرەوێ کردنی سوننەتەوێ، پابەند بوون پتێھەو، ھەرەو ھا دانانی وەك سەرچاوەیکە شەرعدا نان و سوود وەرگرتن لێ، بەمەبەستی ھەلینجانی، ئەحکامەکانی شەری، ئەو دەقەوێ کە بەلگەن لەسەر ئەم قسەیکە کە باسما کرد، بەشیوازی جۆراو جۆر ھاتوون، بەدەستە واژەو جیا جیا دەرکەوتوون، کە فەرمان دەکەن، بە گوێراپەلێ کردنی پیغەمبەر (ﷺ) و گوێراپەلێ پیغەمبەر (ﷺ) بە گوێراپەلێ کردنی خدای مەزن دادەنێن، ئەو ئایەتانە فەرمان دەکەن، کە لە ھەر شتیکدا پاجیایی دروست بوو، بگەڕێنەوێ بۆ لای قورئان و سوننەت بەمەبەستی چارەسەر کردنی، ھەرەو ھا فەرمان دەکەن، بەگرتن و پابەند بوون بەو شتانەوێ کە لە پیغەمبەرەو (ﷺ) پیمان گەیشتووە، دووربکەوێنەوێ لەو شتانەوێ کە فەرمانیداوێ لێ دوور پەریزین، ھەرەو ھا بێ پێچ و پەنا ئەوێ درکاندوو، کە ھەر کەس لەکاتی پاجیاییا حوکمی بەفەرمانی پیغەمبەر (ﷺ) نەکرد، پتێ پازی نەبوو، ئیمانی نییە، ھەرەو ھا دەبێژیت، کە مسولمان ھەر کاتیک لە کاریکدا کە پیغەمبەر (ﷺ) بپاری لەسەردا بژاردەیکە تری لەبەردەمدا نییە، دەبێت ھەر پتێھەو پابەند بێت، ھەرەو ھا ھەرەو ھا لەو سەرپێچیکارانە دەکات، کە سەرپێچی فەرمانی پیغەمبەر (ﷺ) دەکەن، کە تووشی دواپۆژی خراپ و سزای سەخت دەبنەو.^۲

^۱ سورة (النحل: ۴۴).

^۲ ژمارەیک لەو دەقەوێ وەك خَوای پەروەردگار دەفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (النساء/ ۵۹) واتە:

دووم: به لگه‌ی کورایی زانایان (الأجماع):

مسولمانان له‌سەر دەمی پێغه‌مبەر (ﷺ) به‌ئەمپێشەوه له‌سەر ئەوه كۆك بوون، كه واجب، ئەو حوكمانه‌ی كه له سونه‌تی پێغه‌مبەر (ﷺ) ده‌رچوون، ده‌بی‌ت فه‌رمانبه‌رداریان بین و ملکه‌چیان بین، به‌مه‌به‌ستی زانینی حوكمه‌ شه‌رعییه‌كان، ده‌بی‌ت بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لایان، و به‌چی بپاریاندا ته‌سلیمیان بن و کاری پێ بکه‌ن، و له‌ سه‌رده‌می هاوه‌لان و دوا‌ی ئەوانیشدا، جیاوازیان نه‌خستۆته‌ نێوان ئەو بپاریانه‌ی كه له‌ قورئاندا هاتون و ئەوانه‌ی كه له‌ سوننه‌دا هاتوون، و هه‌ك یه‌ك ملکه‌چی هه‌ردووکیان بوون، كه‌ لای هه‌موویان په‌یره‌وی كردنی هه‌ردووکیان واجب بووه، چونكه‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌ردووکیان یه‌ك سه‌رچاوه‌یه، كه‌ ئه‌ویش وه‌حی خودای مه‌زن، ئەو پێشهاد و پووداوانه‌ی كه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئیجماعی زانایان له‌سه‌ر ئەم پرسه‌ نۆد نۆدن و له‌ ژماره‌ نایه‌ن، و هه‌ندێ له‌ نموونه‌مان له‌ كاتی قسه‌كردن له‌سه‌ر به‌لگه‌كان و پێژه‌بندی كردنیان له‌ كاتی به‌لگه‌ كردنیاندا هه‌تاه‌و.

ئە‌ی باوه‌رداران گوێپایه‌لی خودا و پێغه‌مبەر و کار به‌ده‌سته‌ رسولمانه‌كانتان بکه‌ن و له‌ هه‌ر کارێکدا پا‌جیایی دروست بوو له‌ نێوانتاندا ئە‌و با‌ق چاره‌سه‌ره‌که‌ی بگه‌ڕێنه‌وه لای خودا و پێغه‌مبەر که‌ی ئە‌گه‌ر نێوه‌ باوه‌ردارن به‌خودا و پ‌ق‌دی دوا‌ی.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (النساء / ٨٠) هه‌ر که‌س گوێپایه‌لی پێغه‌مبەر که‌ی بکات، ئە‌وه گوێپایه‌لی خودای مه‌زنی کردوه‌.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ الرَّسُولَ فَخْذُوهْ وَمَا نَهَيْكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُوا﴾ (الحشر / ٧) واته: هه‌رچی پێغه‌مبەر (ﷺ) فه‌رمانی پێک‌رد، گوێپایه‌لی بکه‌ن، له‌ هه‌رچی به‌رگری لێک‌رد، نێوه‌ش مه‌یکه‌ن.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء / ٦٥) واته: سو‌یند به‌ په‌روه‌ردگارت، نابنه‌ بپو‌ادار، تا بێ به‌ کلاک‌ردنه‌وه‌ی کێشه‌کانی نێوانیان تۆ ده‌که‌نه‌ دادوه‌ر، و داوێش بۆ ئە‌و بپاریه‌ی تۆ داوته، هه‌چ شتێکی خراپ و غایه‌له‌ی خراپ دروست نابێت، له‌ ده‌رونیاندا، و به‌ ته‌وا‌ی ملکه‌چ و ته‌سلیم ده‌بن.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (الأحزاب / ٣٦) واته: بۆ هه‌چ پیا‌و و ژنێکی بپو‌ادار نییه، کاتێک خوا و پێغه‌مبەر که‌ی بپاری کارێکیاندا، سه‌ر پشک کرانیان بۆ هه‌ی له‌ کاره‌کانیاندا، واته: بۆیان نییه، كه‌ خۆیان با‌رێک هه‌لبێژین، به‌لکو ده‌بی‌ت بێ پا‌یایی فه‌رمانبه‌ردار و ملکه‌چی خودا و پێغه‌مبهری خودابن.

سینه‌م: به لگه‌ی عه‌قلی:

به به لگه‌ی به کلاک‌ره‌وه (الدلیل القاطع) نه و چه‌سپاوه، که پیغه‌مبه‌ر موحه‌مد (ﷺ) په‌یامبه‌ری خودایه‌و، مانای په‌یامبه‌ریش نه‌وه‌یه که گه‌یه‌نهری نه‌و شتانه‌یه که خودا پیایدا په‌وانه‌ی کردوه، که مرقفیش باوه‌پی به په‌یامه‌که‌ی هه‌بوو، ده‌بیّت پابه‌ند بیّت، به گوتپرایه‌لی کردنییه‌وه‌و، ملکه‌چ بیّت، به حوکه‌کانییه‌وه‌و، نه‌و شتانه‌ی له‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، قه‌بولی بیّت و به بیّ نه‌م په‌یره‌وی کردنانه، باوه‌په‌که‌ی هیچ مانایه‌کی نابیّت‌و، گوتپرایه‌لی کردنی خوای گه‌وره و ملکه‌چ بوون به فرمانه‌کانی له‌گه‌ل پیچه‌وانه بوونه‌وه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا (ﷺ) تیک ناگرنه‌وه و کونابنه‌وه.

۱۵۴- پرسپاریک: به‌لام نایا سه‌رجه‌می نه‌و شتانه‌ی که له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) سه‌رچاوه‌یان گرتوه، نه‌و پله‌یه‌ی هه‌یه؟ واته پله‌ی په‌یره‌وی کردن و پابه‌ندبوونی ته‌واو پییه‌وه‌و، به به لگه‌ی کردنی له‌سه‌ر سه‌ر حوکه‌میکی شه‌ری؟ یان نا.....؟ وه هه‌روه‌ها سه‌رجه‌م نه‌و شتانه‌ی که له پیغه‌مبه‌روه (ﷺ) سه‌رچاوه‌ی گرتوه، ده‌گونجیّت، که ببینه سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان؟ یان نا.....؟! بۆ وه‌لامی نه‌م دوو پرسپاره، ده‌بیّت بیگومان قسه له‌سه‌ر جۆره‌کانی سوننه‌ت بکه‌ین، له پووی چیه‌تی و بنچینه‌ی هاتن (ماهیه) هه‌وه، و پاشان قسه له‌سه‌ر جۆره‌کانی بکه‌ین، له پووی گه‌یشتن به نیّمه.

۱۵۵- جۆره‌کانی سوننه‌ت، له پووی چیه‌تی و چۆنیه‌تی و خودی خۆیه‌وه، و په‌چه‌له‌کی هاتنیه‌وه (ماهیه) جا سوننه‌ت له‌م پووه‌وه بۆ سیّ به‌ش دابه‌ش ده‌بیّت:

- سوننه‌تی گوفتاری. (السنة القولية).
- سوننه‌تی کرداری (السنة الفعلية).
- سوننه‌تی "ته‌قریری: دانه پال"، (السنة التقريرية).

یه‌که‌م: سوننه‌تی گوفتاری:

نه‌میش بریتیه له فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که له بۆنه جؤراو جۆره‌کانی فه‌رموینی، و به مه‌به‌ستی جیاجیا ده‌ری بریون و نه‌میش که ناوی فه‌رمووده (حدیث) سی، به‌سه‌ردا بپاوه، و هه‌ر کات نه‌م ناوه به‌کار هینرا، هزری مرقف پاسته‌وخۆ نه‌وه‌ی به بیردا دیت، که مه‌به‌ست پیتی سوننه‌تی گوفتارییه، واته فه‌رمایشته‌کانیه‌تی، به‌م پیوه‌دانگه بیّت،

هاو ماناو مورادیفی له نیوان (سوننه تی گوفتاری) و (فرموده) داهیه و، به لام نه وهنده هیه، که ناوی (فرموده)، له ناو چوار چپوه و مانای گشتیه که ی سوننه تدا، تاییه تمه ندیه کی خویی هیه و، سهره پای نه مهش هندی له زانایان مانای (فرموده) یان والیک داوه ته وه، که بریتیه له شوینه واره کانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، واته: نهو شوینه وارانیه که له قسه و کردارو دانه پال له پیغه مبه ره وه (ﷺ) سهرچاوه یان گرتووه، و به م مانایه بیت، له فزی (حدیث) مورادیف و هاومانای سوننه ته، به مانای گشتیه که ی، هر له سر نه م پتوه دانگه یشه که ئیمامی بوخاری کتیبه ناسراوه که ی ناو ناوه ته (الصحيح من الحديث)، که سهره پای فرموده، شتی تریشی له خق گرتوون، که له گوفتارو کردارو دانه پال له پیغه مبه ره وه (ﷺ) سهرچاوه یان گرتووه.

سوننه تی گوفتاری زقن، له وانه فرموده ی (العمد قود) واته: سزای کوشتنی به نه نقست، کوشتنه وه ی بکوژه که یه، و هره ها وه ک فرموده: (لا ضرر و لا ضرار) واته: که س مافی نه وه ی نییه که زیان به خه لکی بگه یه نیت، یا خود توله ی زیان لیکه وتن، نابیت به زیانگه یانندن بکاته وه، هره ها فرموده یه کی تر، وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرمویت: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ»، واته: هر که س خراپه یه کی بینی، با به ده ست ریگری لی بکات، نه گهر نه یتوانی با به زمان ناگاداری خه لکی بکاته وه له سر نه کردنی، نه گهر نه ویش هر نه کرا، با به دل کردنی نه و کاره خراپه ی لا ناخوش بیت، هره چنده نه مه نزمترین و لاوازترین پله ی ئیمانه.

جا فرمایشته کانی پیغه مبه ر (ﷺ) سهرچاوه ی شهر دانانن، نه گهر مه به ست لییان پوونکرده وه ی نه حکامه کان و شهرعدانان بوو، به لام نه گهر ته نها و ته نها کاروباری دنیایی پووت بوون، و په یوه ندییان به شهر دانانه وه نه بوو، و له سر وه ی بنیات نه نرابوون، نه مانه یان نابنه به لگه له به لگه کانی نه حکامو، نابنه سهرچاوه که نه حکامی شهرعیان لیوه هه لبه ی نجریتو، په یوه ی کردنیشیان واجب نییه و، له مانه یش وه ک نه وه ی که لییه وه گنډراوه ته وه، که پیغه مبه ر گیان (ﷺ) کومه لکی بینن، له شاری مه دینه که دار خورماکانیان مورتویه ده کردن، و نه ویش فرمووی مه یکن، نیتر به ره می نه و ساله ی خورمایان تیا چوو، نه بوو!! ویان بی به ره م بوون، یان به ره میکی خراپ و که میان هه بووو، دواترو سالی ناینده پیغه مبه ر (ﷺ) پی پی فرموون، مورتویه یان بکه ن، ئیوه شاره زاترن به کاروباره دنیاییه کانی خوتان.

دووهم: سوننه تی کرداری:

نه مه‌یش بریتیه له و کرده‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کردوونی وه‌ک به‌ریاکردنی نوێژ به‌ته‌واری شیوازو پایه‌کانییه‌وه‌و، هه‌روه‌ها وه‌ک بریاردان به‌بوونی شایه‌تیک و سۆی‌ندخواردنی کابرای سکالا کار، (که له جیاتی شایه‌تی دووه‌م حسابی کردووه‌و)، چهنده‌ها نمونه‌ی ترو، کرده‌وه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌یانه که ده‌بنه سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان و، هه‌یانه که نابنه سه‌رچاوه‌ی و، لیژده‌ا پالو و پوونکردنه‌وه‌ی زیاتر مه‌یه، به‌م شیوازه‌ی لای خواره‌وه:

۱- کرداره‌ خۆرپسکی و زگماکییه‌کان (جیلبی)، واته نه‌و کرده‌وانه‌ی که وه‌ک سروشتی مرقفانه‌ی خۆی و وه‌ک نه‌وه‌ی که مرقفه و مرقف ناسا نه‌نجامی داو، و لێیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، وه‌ک، خواردن و، خواردنه‌وه‌و، چوون به‌ریگاداو، دانیشتن و، هتد.... نه‌مانه ناچنه ناو بواری شه‌ر دانانه‌وه، ته‌نها له‌و پوانگه‌وه نه‌بیت، که نه‌بنه مایه‌ی حه‌لال بوونی نه‌و جۆره کرده‌وانه، له‌سه‌ر شانی که‌سی موکه‌لله‌فو، له‌سه‌ر نه‌م بنه‌مایه په‌یره‌وی کردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌م بابه‌ته‌دا واجب نییه، هه‌رچهنده هه‌ندێ له‌هاوه‌لانی (خوا لێیان پازی بیت)، له‌سه‌ر نه‌م په‌یره‌و کردنه زۆر سوورو به‌رده‌وام بوون، وه‌ک (عه‌بدوللای کوپی عومه‌ر)، و نه‌م په‌یره‌وکردنه‌یش کاریکی چاکه.

و پاشان نه‌و کرده‌وانه‌ی که له‌ پوانگه‌ی سروشتی مرقفی خۆیه‌وه به‌تایبه‌تی نه‌نجامی داو، له‌ کاروباره‌ دونه‌یاییه‌کانیدا، هه‌رسه‌ر به‌و بواره‌ی سه‌ره‌وه‌ن و، وه‌ک سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان نایه‌نه نه‌ژمار، وه‌ک پێکخستنی سوپا، نه‌نجامدانی ته‌کتیکه‌کانی شه‌پو، کاروباری بازرگانی و، هتد....

نه‌م جۆره کرده‌وانه به‌سه‌ر چاوه‌ی شه‌رعدانانی که‌لی ئیسلام نایه‌ن نه‌ژمار، چونکه له‌ نه‌زموونه‌وه، سه‌رچاوه‌یان گرتووه‌نه‌ک وه‌حیییه‌وه‌و، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) تۆبزی له‌سه‌ر موس‌لمانان نه‌کردووه، که هه‌رده‌بیت پێوه‌ی پابه‌ندبن، و سه‌ر به‌بواری دانانی نه‌حکامه‌کان نه‌یه‌پێناوه‌ته نه‌ژمار، و بۆیه کاتیک که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ویستی موس‌لمانان له‌ جیگایه‌کی دیاریکراو دابه‌رزینیت، له‌ شه‌پی به‌دردا.

هه‌ندێ له‌هاوه‌لان پێیان فه‌رموو، ئایا خودای مه‌زن خستویه‌تیه‌ دلته‌وه نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که له‌م جیگایه‌دا دابه‌رزین؟ یان نه‌وه پای جه‌نابتانه‌و؟ فیل و ته‌کتیکی

چه‌نگه؟ جا پیغه‌مبەر (ﷺ) فرمووی: نه‌وه‌للا، پای خۆمه‌و، فیلو ته‌کتیکی چه‌نگه! جا هاوه‌لی فرمووی: نه‌و جیگایه‌ گونجاو نییه‌و، ئاماژه‌ی به پیغه‌مبەر (ﷺ) دا، که له جیگایه‌کی تردا، که ئه‌م هاوه‌له پشپۆره دیاری کردبوو، سوپاکه دایمه‌زینیت، له‌به‌ر چه‌ند مۆکاری که پوونی کردنه‌وه، بۆ پیغه‌مبەر (ﷺ)، جا پیغه‌مبەر (ﷺ) گوێپایه‌لی له‌و هاوه‌له به‌پێژه کردو‌وای کرد!

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به نه‌بوونه سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان، ئه‌م نموونه‌ی خواره‌وه‌یش ده‌بنه پاشکۆی ئه‌و جۆره‌ی سه‌ره‌وه، که بریتین له‌وه‌ی نه‌گه‌ر پیغه‌مبەر (ﷺ) له سکاڵایه‌کدا پووداو پێشهاته‌کانی ئه‌و سکاڵایه‌ی جیگیر کردبیت و بریاری له‌سه‌ر دابن، ئه‌مه کاریکی سه‌ر به (شه‌رعدانان: تشریم) نییه، چونکه ئه‌مه کاریکی ته‌قدیری و نه‌دازه دانان بووه، به‌پێی پێشهاته‌کان و مه‌به‌ستی شه‌رعدانان نه‌بووه، بۆ ته‌واوی گه‌لی ئیسلام، به‌لام لێره‌دا حوکمدانی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌سه‌ر پێویستی و فره‌زبوونی جیگیر بوونی و چه‌سپاندنی پێشهاته‌کانی ئه‌و پووداوانه‌ی که دابیتی، ئه‌مه‌یان که شه‌رعدانان بۆ گه‌لی ئیسلام، هه‌ر بۆیه پیغه‌مبەر (ﷺ) فرموویه‌تی: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ، وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ الْحَنُّ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ، وَأَقْضِي لَهُ عَلَى نَحْوِ مَا أَسْمَعُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا فَلَا يَأْخُذْ، فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ»، واته: منیش موقوفیکم وه‌ک ئیوه‌و، بێگومان کێشه‌و گرفته‌کانتان ده‌هێننه‌لای من و، جاری واهیه، که یه‌کیکتان زمان پاراوتره، له‌گه‌یاندنی به‌لگه‌کانیدا له‌وی تر، جامن به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی ده‌بیستم بریارده‌ده‌م، بۆیه بریارم بۆ هه‌رکه‌سداو شتی له‌مافی برا مسولمانه‌که‌یم پێدا، و که‌وته‌ لای، که مافی خۆی نه‌بوو، بێگومان بیت که ئه‌وه به‌شیک له‌ ناگری دۆزه‌خی بۆ خۆی پچراندوه.

ب- ئه‌و شتانه‌ی که چه‌سپاون، که له‌تایبه‌تمه‌ندییانی خودی پیغه‌مبەر (ﷺ) بوون و، گه‌لی ئیسلام تیایداو، له‌و خه‌سله‌ته‌ تایبه‌تیانه به‌شدار نه‌بووه، وه‌ک تایبه‌تمه‌ندی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌وه‌یدا، که به‌ به‌رده‌وامی و بێ شکاندنی له‌ پۆژوو گرتن به‌رده‌وام بووه‌و، یاخود له‌ چوار ژن زیاتری هێناوه، و هتد.... که ئه‌م کردارانه له‌ تایبه‌تمه‌ندی ته‌نها و ته‌های ئه‌و زاته بوون و، دروست نییه، تیاياندا په‌یره‌وی لێ بکړیت، بۆ وینه له‌ژنه‌پاندا، به‌لگه‌ هاتوه، که ته‌نها چوار ژن دروسته‌ به‌یتریت، له‌یه‌ک کاتداو، له‌ به‌رده‌وامی دان به‌پۆژوو گرتن و

¹ تیسیر الوصول إلى جامع الأصول من حديث الرسول، ب، ٤، ل ٥٦، و رواه البخاري، (٦٩٦٧).

نه شكاندنیشدا، نه می هاتووه، كه نابیت گه لی نیسلام وا بكات!

ج- نه گهر زانرا فلان کرداری پیغه مبه‌ر (ﷺ) پونکردنه‌وهی ده‌قیکی کورت و پوخت (مجمل-ی)، قورئان بیت، بویه نه و پونکردنه‌وهیه هر حوکمیکی تبادا بوو، ده‌بیت به‌سهرماندا بچه‌سپیت و جی به‌جی بکریت و، نه و کرداری له م حاله‌ته‌دا لی‌وهی سه‌رچاوهی گرتووه، حوکمه‌که‌ی وه ک حوکمیکی نه و ده‌قه وایه، كه به‌کردار پوونی کردوته‌وه له پووی واجب بوون و، مه‌ندوبی و می تره‌وه..... جا نه و کرداری پیغه مبه‌ر (ﷺ) كه پوونكه‌ره‌وهی موجهه‌لی قورئانی پیروژه یان به پاسته‌وخوی خوی فهرموویه‌تی: كه رافه‌ی قورئانه، یان نیشانه‌ی تبادیه، كه نه و حاله‌ته رافه‌ی قورئانه، جا نمونه بۆ یه‌که‌میان، وه ک فهرمووده‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) كه ده‌فهرمویت: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي)، به و جۆره نویژ بگن، كه من ده‌بینن ده‌یکه‌م و، هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ)، واته: شیوه و په‌وشتی حه‌جکردن له منه وه فی‌ربین و هری بگن، بویه نویژکردنی پیغه مبه‌ر (ﷺ) پوونکردنه‌وهی خودی نه و نویژه‌یه كه خوای په‌روه‌ردگار فهرمانی پیکردووه، به و شیوازه بیكات، وه ک په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی (وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ)، كه نویژی پیغه مبه‌ر (ﷺ) هه‌مان نه و نویژه‌یه، كه په‌روه‌ردگار فهرمانی پیکردووه، و به‌رپاکردنی نه و شیوه و په‌وشه‌ی كه له‌حه‌جکردندا پیغه مبه‌ر (ﷺ) نه‌نجامی داوه و کردوویه‌تی، پوونکردنه‌وهی شیوه‌ی هه‌مان نه و حه‌جه‌یه كه خودا فهرزی کردووه، كه له قورئاندا ده‌فهرمویت: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾^۱ واته: هر كه س توانای هه‌یه، بۆ رۆیشتن بۆ مالی خودا، با حه‌جکردن به‌رپا بكات و، نه‌مه‌یش فهرمانی خودایه له‌سه‌ر موسلمانان ئینجا سه‌باره‌ت به و نیشانانه‌ی كه هه‌ن و، له حاله‌ته‌كاندا ئاماژه به‌وه ده‌گن، كه کرداری پوونكه‌ره‌وهی ده‌قه‌کانی قورئان، وه ک برینی ده‌ستی دز، یان فهرمانکردنی به برینی ده‌ستی دز له جومگه‌دا، كه نه م کرداری پوونکردنه‌وهی مه‌به‌ستی نه م ئایه‌ته پیروژه‌یه كه ده‌فهرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْا اَيْدِيَهُمَا﴾^۲ واته: ده‌ستی پیاو و ژنی دز برین و، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر نه و پایه‌ی كه پیتی وایه، نه و ده‌قه‌ی قورئان سه‌باره‌ت به برینی ده‌ستی دز هاتووه، ده‌قیکی موجهه‌له و کورت و

۱ سورة (آل عمران / ۹۷).

۲ سورة (المائدة / ۳۸).

پوخته، به لّام نه وانهی که له فزی (ید: دهست) به له فزیکی په ها موتله ق ده زانن، نه وه نه م کرداره ی پیغه مبر (ﷺ) به سنور دارکارو پیوه نندکاری نه وایه ته ده زانن، که مه تلّه قه، موقه یه دی ده که ن، که نه مه یش جوریکه له جوره کانی پاڅه و پوونکرده وهی قورپانی پیروژ.

د- نه وهی که پیغه مبر (ﷺ) هر له سهره تاوه، و به بی بوونی برپاریکی قورشان نه نجامی داوه و، له پووی واجب بوون، یان مه ندوب بوون، یان موباح بوونه وه، پیناس و خه سلته شی شیری وه رگرتیت، و یه کیک له و حوکمه شریعیانه ی ه بیت، نه مه له م حاله ته دا شریع دانانه بۆگه لی نیسلام و، نه وهی به م شیره یه نه نجامی داوه شریعه و، له سهر که سانی موکه للاف پیویسته پیوه ی پابه ند بن، و هر حوکمیکه تیادا بوو، به سهریاندا ده چه سپینریت، وه ک قورشان ده فرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾^۱ واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) سهر مه شقو نمونه ی چاکه یه بۆ نیوه).

ه- نه و کرده وه یه ی که پیغه مبر (ﷺ) کردوویه تی و، صیفه تی شریعی وهر نه گرتووه، به لّام نه وه ده زانن، که مه به ست له کردنی نه و کاره نزیک بوونه وه بووه له خوا، وه ک کردنی هندی پهرستش، بی نه وهی زور پابه ندو به رده وام بیت، له سهریان، جا نه و جوره کرده وه یه بۆگه لی نیسلام سوننه ته بیکه ن، به لّام نه گهر له کرده وه که دا نه وه دهر نه که وتو نه زانرا، که مه به ستی نزیک بوونه وه بووه له خوی گهره، نه وه له م حاله ته یاندا، نه و کرده وه یه بۆگه لی نیسلام، موباحه بیکه ن، وه ک کشوکال کردن و، کرپن و فروشتنی و هند....

سییه م: سوننه تی ته قیدیری:

نه مه یش بریتیه له بیده نگبوونی پیغه مبری خوا (ﷺ) و نکولی نه کردنی له قسه یه ک یان کاریک که له ناماده بوونی نه ودا که سیک کردبیت یان نه و له وی نه بوو بیت، به لّام زانیبیت یی فلان شت کراوه و، گوتراوه و نکولی ی نه کردبیت، جا نه م بی ده نگی و نکولی نه کردنه به لگه یه له سهر دروست و موباحی نه و شته، چونکه پیغه مبر (ﷺ) له سهر شتی به تال و خراپ بی ده نگ نابیت، نمونه ی نه م جوره سوننه ته یش وه، بیده نگ بوونی پیغه مبر (ﷺ) و نکولی نه کردنی له یاری پمبازی مندان له مزگه و تداو، هره ها بیده نگ بوونی له سرودو گورانی وتنی دووکه نیزه که له پوژی جه ژندا، که به ده نگیکی پر له جوش و خروش و پهروشیه وه ده یانچراند.

^۱ سورة (الأحزاب/ ۲۱).

ههروه‌ها دلخۆش بوونو، پازی بوونو، یان به‌چاک دانانو، ئەوانە‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) له به‌رامبەر هه‌ر شتی‌کدا، وه‌ک بێ‌ده‌نگ بوونی وایه، که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر دروستی ئەو کاره‌و، به‌لکو ئەو پازی بوونو، چاک دانانه زیاترو بالاتره‌و، ئاشکراتره له‌ ته‌نها بێ‌ده‌نگ بوونی، له به‌دروست دانانی ئەو کاره‌داو، لی‌زه‌دا تێبینی ئەوه ده‌کړیت، که ئەو موباحی کارانه‌ی که له بێ‌ده‌نگی پیغه‌مبەر (ﷺ) وه‌رگیراون، مانای ئەوه نییه، که ئەو کاره ته‌نها دروسته‌و به‌س (جائیزه)، به‌لکو جاری واهیه، که ئەو کرده‌وه‌یه به‌ به‌لگه‌یه‌کی تر واجبه‌و، بۆیه ته‌نها بێ‌ده‌نگ بوونی پیغه‌مبەر (ﷺ) ته‌نها به‌لگه‌یه له‌سه‌ر موباح بوونی ئەو شته‌و، جاری واهیه، که ئەو کاره صیغه‌تی (واجب) بوون، یان (مه‌ندوب) بوون، له به‌لگه‌یه‌کی تره‌وه، وه‌رده‌کړیت.

١٥٦- جوړه‌کانی سوننه‌ت، له‌ پرووی گه‌یشتنی به‌ ئی‌مه‌ :

سوننه‌ت له‌ پرووی گێ‌رانه‌وه‌یه‌وه، و گه‌یشتنی به‌ ئی‌مه‌، که به‌ پرشته (سند السنه‌) ئاماژه‌ی پێ‌دراوه‌و، ده‌رپ‌دراوه، ده‌بیته‌ سی‌ به‌شه‌وه‌:

- سوننه‌تی موته‌واتیر (فره‌ گێ‌رانه‌وه‌).

- سوننه‌تی مه‌شه‌ور (بلا‌و به‌ناوبانگ).

- سوننه‌تی ئاحاد (تاک لایه‌نه‌).

ئه‌مه‌یش دابه‌شکردنی حه‌نه‌فیه‌کانه‌:

به‌لام له‌ لای جه‌ماوه‌ری زانایان، سوننه‌ت دوو به‌شه‌:

یه‌که‌م: موته‌واتیر.

دووهم: سوننه‌تی ئاحاد.

به‌لام سوننه‌تی (مه‌شه‌ور)، له‌لای ئەمان به‌شیکه، له به‌شه‌کانی سوننه‌تی (ئاحاد)، وه‌ک حه‌نه‌فیه‌کان به‌ به‌شیک‌ی سه‌ربه‌خویان داناه‌^١، جا ئی‌مه‌ لی‌زه‌دا په‌ی‌په‌وی له‌ دابه‌شکردنه سی‌ په‌هه‌ندییه‌که ده‌که‌ین، و هه‌ریه‌که به‌ پێی خو‌ی باس له‌و سی‌ به‌شه‌ ده‌که‌ین:

^١ الأحكام، ابن حزم، ب، ٢، ل، ٦.

^٢ شرح نخبة الفكر، في مصطلح اهل الأثر، للحافظ ابن حجر العسقلاني ل ٦-٧، المستصفي، ب، ١، ل، ٩١،

الشوكاني، ل، ٤٩.

۱۵۷- یه کهم: سوننه تی موته واتیر:

پیناسه که یشی بریتییه لهو سوننه ته ی که ژماره یه کی زۆر گێڤا بیټیان وه که کۆکبوونی ئه و ژماره زۆره له سه ر درۆ مه حال بیټ، یان یاخود ته نانه ت به پێی کۆکبوون و پێکه وتنی شیان به ده ست ئه نقه ست له سه ر درۆ، هه ر مه حال بیټ، که ئه م ژماره زۆره و به م حال وه، ئه و پیاو یه ته یان کرد بیټ، له ژماره یه کی زۆری تری وه ک خویان، تا ده گاته وه سه ر پێغه مبه ر (ﷺ)، و ئه و شته ی که ئه وان زانیاریان له سه ری هه یه و، له پێغه مبه ره وه گێڤا بیټیان وه، ده بیټ یان به چاو دی بیټیان، یان به گوێ بیستی بیټیان^۱، به پێی ئه م پیناسه یه، بۆمان ده رده که ویت، که مه رجه کانی موته واتیر بوون بریتییه له:

ا- ده بیټ گێڤه وه رانی ئه و سوننه ته، ژماره و کۆمه لێکی زۆرینه و مه حال بیټ، له سه ر درۆ کۆبینه وه، یاخود عاده ته ن به بێ پێکه وتنی شیان له سه ر درۆ ده بیټ، ئه وه نده زۆرین، که مه حال بیټ به بێ مه به ستیش بکه ونه درۆ وه، به لام سه باره ت به موته واتیر، ژماره یه کی دیاریکرا و دان نه را وه، به لکو ئه وه به موته واتیر داده نریت، که به پێی نه ریت دلمان ئاسوده ده کات، له سه ر ئه وه ی که ئه و گێڤه ره وانه راستگۆن، و ئه و ژماره زۆره مه حال له سه ر ناراستی کۆبینه وه، ئه مه یش یان له به ر ئه وه ی که زۆرن، یان له به ر ئه وه یه که خه لکانێکی زۆر پیا و چاک و به دینن، هتد..... هه ره ها بۆ موته واتیر بوون، ئه وه یش به مه رجه نه گیرا وه، که سه رجه می خه لکی ئه و شته به راست دابنن، به لکو یاسا و پێسا ی موته واتیر بوون ئه وه یه که زانیاری به پێی پتویست بدات به ده سه ته وه، هه رکات ئه م زانیاری به پتویسته هاته دی، ئه و ده زانی که ئه م گێڤانه وه یه موته واتیره و، ئه گه ر وانه بوو، ئیتر موته واتیر نییه.

ب- ده بیټ ئه و گێڤه ره وانه له سه ر جه م چینه کانی گێڤانه وه که دا ئه و خه سله تانه یان تیا دا بیټ، که له سه ر مه رجه یه که مدا با سمان کردن.

ج- ده بیټ ئه و زانیارییه ی که گێڤه ره وه کان ده یده ن، له پێی بینین، یان بیستن ده ستیان که وت بیټ، و ئه م مه رجه یش دوو پرس ی به شویندا دیټ:

یه که م: ئه گه ر گێڤه ره وه کان زانیاریان نه بوو، له سه ر ئه و شته ی که هه والیان له سه ر دا وه، بۆ نمونه گومان یان هه بوو، ئه و مه رجه که نایه ته دی، و داچار گێڤانه وه که به موته واتیر نایه ته ئه ژمار.

^۱ العیلائی، ل ۳-۴، الشوکانی، ل ۶، المستصفی، ب ۱، ل ۹۰.

دووه: نه گهر گټوره وه کانا نه زانیاریانه ده یاندا، له پړوی عه قلیه وه واپو، نه ک له پړوی هه ست پټکردنه وه، دیسان موته واتیر بوون، نایه ته دی .

جا که مه رجه کانی موته واتیر هاتنه دی، ټیتر نه وه والته دل دامه زړینه ره (یقین) ییه، و زانیاری پټویست ددهات به ددهسته وه وات: (العلم الضروري)، و نه م عیلمه ضروریه ییش بریتیه له و زانینه ی که له خودی مؤفدا هیه و له گه لیدایه، و ناتوانیت له خوی دربخاته وه، یان خوی لئی بی ناگا بکات^۱، چونکه نه و شته ی به موته واتیر بوون جیگیر ده بیټ، وه نه و شته وایه که به چاری خوت و به بینین بیبینی جیگیر بیټ^۲.

له م پوانگه یه وه، سوننه تی موته واتیر، به ییگومان و به یه کلائی نه وه ی هیه که ته واو پاسته که دراوه ته پال پیغه مبه ر (ﷺ) و بویه به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام، سه رچاوه ی یاسادانان و به شهرع کردنی نه حکامه کانه، نه مه ییش به بی هیچ راجیایه ک له نیوان مسولماناندا^۳.

۱۵۸- جوړه کانی سوننه تی موته واتیر :

سوننه تی موته واتیر، یان گوftar ییه و، یان کرداریه، و گوftar ییه کی که مه، و کرداریه کی زیاترو زوره، و زور به کورتی له سر هر دوکیان قسه ده که یین:

سوننه تی موته واتیری گوftar ی، نه مه ییش دوو جوړه، له فزی و مه عنه وی.

- موته واتیری له فزی: نه وه یه که به له فز و دربرین به موته واتیری گټر دراوه ته وه، وه نه م فرمایشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فهرمویت: (مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)، وات: هر که س به تاییه تی و به دهستی نه نقه ست درؤم به ده مه وه دروست بکات، یا جیگای خوی له ناگردا دیاری بکات.

- موته واتیری مه عنه وی: بریتیه له و موته واتیره ی که له پیگا جیاوازه کانی گټرپانه وه یدا مانایه کی هاو به شی هیه، به لام به له فزو دربرین جیاوازه، وات: له فزی

^۱ قواعد التحديث، للقاسمي، ل ۱۲۸، العسقلاني ل ۴، المسودة، ل ۲۳۳.

^۲ أصول السرخسي، ب ۱، ل ۲۹۱.

^۳ الأحكام في اصول الأحكام، لأبن حزم الأندلسي ب ۱، ل ۱۰۴، القاسمي، ل ۱۲۸.

گنڀه ره وهه کان جياوازن، به لام له سرجه م گنڀانه وهه کاندایه که مه به سستی هاویه شه و مانای هاویه ش ده فامریتته وه، له م جوړه دا به مارج نه گیراوه، که ده بیت شو که سانه ی له سرجه م گنڀانه وهه کاندایه ن و هر چه نده هن، هه ریه که و به پتی خو ی، که یشتبته پله ی مته واتیر بوون، به لام له مانا هاویه شه که ده ده بیت، هه موویان مته واتیر بن، له پوانگی سرجه می گنڀانه وهه کانه وه، نمونه ی نه م جوړه ش وهه که نه وهی که بنه می کاره کانیا ن، نیه ته و کاتیک کار حسابی بڼ ده کړیت، که نیه تی له گه ل دا بیت، جا نه م مانایه به مته واتیری له پیغه مبه ره وه (ﷺ) گنډراوه ته وه، چونکه هه رموده ی زور له م باره ی وه هن، که که یشتونه ته پله ی مته واتیر بوون و، هه مان نه م مانایه ده که یهن، هه رچه نده هه ر گنڀانه وهه یه که به ته نها خو ی و له خودی خویدا نه که یشتووه ته پله ی مته واتیر، به لام سرجه م گنڀانه وهه کان پیکه وه که یشتونه ته نه و پله ی و، نه م ژماره هه رموده یه ی خواره وه، له نمونه ی نه م جوړه هه رموده ن که باسما ن کرد، وهه که نه وهی پیغه مبه ر (ﷺ) ده هه رمویت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى)، واته: هه موو کرده وهه یه که به نیه ته و نیاز وه، بیگومان هه موو مرقفیکیش له کاره کانیدا نیازی له ده روئیدا هه شار دراوه، و به گویره ی نه و نیاز وه، حساب بڼ کاره که ی ده کړیت و، هه روه ها ده هه رمویت: (مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، واته هه رکه س به و نیه ته شه پ بکات تا به رنامه ی خوا بالا بیت، نه مه کاری پوخت و خالس بڼ خودایه و، له پیگای خودایه و، هه روه ها ده هه رمویت: (رُبَّ قَتِيلٍ بَيْنَ الصُّفَيْنِ، اللَّهُ أَعْلَمُ بِنِيَّتِهِ)، واته: که سانی هن که له شه پی کافراند ده کوژرین و، له ریزی مسولمانان دان، و خودا به نیه تیان ناگاداره، که مه به ست له و کاره ی چی بووه؟ بڼ خودا بووه، یان بڼ نازناوی دنیایی و شتی تر! و چه نده ها هه رموده ی فراوان و زوری تر، که ده لالت له سر نه وه ده کن، که کارو کرده وه به ستراوه ته وه به نیه ته وه، نه م مانایه ش به مته واتیری له پیغه مبه ره وه (ﷺ) به چه نده ها گنڀانه وهی جیا جیا بڼ نیمه گنډراوه ته وه، چونکه گنڀانه وهی زور هن، که هه موو نه و مانایه ده که یهن و، هه رچه ندی له فزه کانیا ن جودان و، له بڼه ی جیاوازی شدا گوتراون و، ده ر بډراون^۱.

^۱ التعريف بالقرآن والحديث، للشيخ الزفزاف، ل ٢٤٠-٢٤١، والقاسمي، ل ١٢٨-١٢٩.

۱۵۹- دووهم: سوننه تی مه شهوړ:

سوننه تی بلاو زانراو (المشهور)، نه ویه که که سټک یان دوکه س، له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بیگیر نه وه، واته ژماره یان نه گاته ناستی مته واتیر بوونو، پاشان له سر دهستی تابعیندا بگاته پله ی مته واتیری و، یاخود له سر دهمی تابعی تابعیندا بگات به جوړیک گیره ره وه کانی هینده زوړین، مه حال بیت، که له سر درو کو بینه وه یان پټک بکه ون، که واته سوننه تی مه شهوړ نه ویه که له بڼه مادا سر به سوننه تی ثاحاده، واته ژماره یه ک که س که نه گه یشتونه ته پله ی مته واتیری گیراویانه ته وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) و، دواتر له سده ی دووهم و سټیه می کزچیدا فرموده که بلاو بۆته وه، بوو ته مته واتیر، که نه و دوو سده یه ش، سرده می تابعیه کانو، تابعی تابعیه کان ده گرتنه وه^۱، له پیناسه یه وه به پوونی نه وه مان بۆ درده که ویت که سوننه تی مه شهوړ، له و پوه وه که دروستی دانه پال پیغه مبه ر (ﷺ) به کلا نه بۆته وه، (قاطع) نییه و یه قین نادات به دهسته وه و به لکو له و پوه وه یه کلا یه که درانه پال گیره ره وه که ی دروسته و یه کلا یه و یه قینییه، و بۆیه حه نه فییه کان له باره ی مه شهوړ وه پایان وایه که ظه نن ی به هیز ددات به دهسته وه و نه و ظه نن وه که یه قین وایه، و سوکنایی به دل و دروون دداتو، له و پوه وه که ته و او وه، له پیغه مبه ره وه (ﷺ) هاتو وه نه میش که به (علم الطمانینه) ناوزه د کراوه، نه م سوننه ته و فرموده یه له لای حه نه فییه کان له پووی پابه ند بوون و کار پټکردنییه وه، وه که مته واتیر وایه، به سرچاوه ی شرع دانان یان داناو وه، به به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام حسابیان کردو وه، نه م فرمودانه ی خواره وه، نمونه ی نه م جوړه ی فرموده ی مه شهوړن، که ده فرمویت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى)، و هه روه ها فرموده ی (تحريم نکاح المرأة على عمتها أو على خالتها)، واته: حه رانه ژنی له یه ک کاتدا له گه ل پوری باوکی، یان پوری دایکی خو ی پټکه وه ژنی یه ک که س بن^۲.

^۱ مسلم الثبوت، ب، ۲، ل ۱۱۱، وحاشیه الأزهری، ب، ۲، ل ۱۹۶.

^۲ سرده می تابعین، نه و سرده مه یه که له دوا ی سرده می هاو له لانی پیغه مبه ر (ﷺ) دیتو، سرده می تابعی تابعین نه و سرده مه یه که له دوا ی سرده می تابعین (شوینکه وتوان) دیت، و له دوا ی نه م سی سرده مه، نیت مه شهوړ بوونو، مته واتیر بوون، هیچ بایه خټکی نییه، چونکه له م سی سرده مه به دواو وه، نیت فرموده نوسرابویه وه و بلاو بوویه وه، ته وای خه لکی له خه لکی تر وریان ده گرت.

^۳ أصول السرخسي، ل ۳۹۲.

۱۶۰- سوننه تی ئاحاد:

بریتیه له و فرموده و سوننه گه له ی که ژماره یه ک گیره وه له سه ده می تابعیندا،
یان له سه ده می تابعی تابعیندا، له پیغه مبه وه (علیه السلام) ده گیره وه، که ژماره یان نه گاته
ژماره یه کی مته واتیرو، به پیتی تیروانیی حه نه فیه کان، ئه م جۆره سوننه ته، نه مته واتیره و،
نه مه شهوره و له سه ده رای زانیانی تر، ئاحاد ئه وه یه، که له غه بری مته واتیر بیت، ئیتر
مه مووی ئاحاده^۱ و، له لای جه ماوه ری زانیان، ئاحاد ئه و سوننه ته یه، که له پووی دروستی
دانه پالی بۆلای پیغه مبه ر (علیه السلام) ظه ننکی پاسترو، له پیشت ده گه نه نیت، واته (الظن
الراجح)ی، لی ده فامریتته وه، ناگاته پله ی یه قین و، له لای ظاهریه کان و له هندی له ئه هلی
فرموده پایان وایه، که سودی (علم: زانیاری بوون)ی مه یه، نه ک گومان (ظن)، به لام ئایا
ئهم جۆره سوننه ته، ده بیت به لگه یه ک له به لگه کانی ئه حکام، تا واجب بیت، کاری پی
بکریت، یان نا.....؟ و نه گه ر بلین واجب کاری پی ناکریت! ئایا مه رجه کانی ئه م
کارپیکردنه چین؟ جا له م خواره وه وه لای ئه م پرسانه ده دهینه وه^۲:

۱۶۱- واجبه پهیره و له سوننه تی ئاحاد بکه یین و، سه رچاوه ی شه رعدا نانی شه :

پاجیایی له نیوان موسلماناندا نییه، له وهیدا که بیگومان سوننه تی ئاحاد به لگه یه به سه ر
موسلمانانه وه، له پووی کار پیکردن و، پابه ند بوون به حوکمه کانییه وه، ده بیت وه ک یه کیک
له به لگه کانی ئه حکام ته ماشای بکه یین و، به لگه ی ئه م قسه یه شمان له چه ند پوویه که وه یه، که
ئهم پووانه ی خواره وه ی لی باس ده که یین:

۱- خوی په ره ردار ده فره مویت: ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّسَفَقَتُهُمْ فِي

الَّذِينَ وَلِيْنَدُرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾^۲، واته: با له جیاتی ئه وه ی که
مه موو بچه ده ری، له ناو مه موو ده سته یه ک چه ند که سیکیان بچه ده ری، بۆ ئه وه ی له کار و
باری ئایندا شاره زاو ناگادار بین و که له گۆره پانی جیهادیش گه پانه وه، ناو خیلای خویان،

^۱ مسلم الثبوت، ب، ۲، ل ۱۱۱.

^۲ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۳۲۱، الأحكام، ابن حزم، ب، ۱، ل ۱۰۸، ودواتر، و محاضرات في أصول الفقه
الجعفري، للشيخ محمد ابو زمرة، ل ۱۳۰ و دواتر، الشوكاني، ل ۴۹، والمستصفي، ب، ۱، ل ۹۳، العسقلاني،
ل ۸-۹، مسلم الثبوت، ب، ۲، ل ۱۳۲، الأمدي، ب، ۲، ل ۴۷ و دواتر.

^۳ سورة (التوبة/ ۱۲۲).

بیان ترسینن و هۆشداریان بکه نه وه، به لڳو له ناهه رمانی خودا خۆیان به دوور بگرن.

له م ئایه ته پێۆزهدا، وشه ی (الطائفه) بۆ ته نها که سیکیش به کار ده هیتريت، جا نه گهر قسه و هه والی تاکه که سی، له کار پیکردندا به لگه ی نه بیئت، ئیتر بیدار کردنه وه ی که سیک، خه ریکی به ده سه پتانی زانیاری ئایینییه، سودی ناییت!

۲- به شیوه یه کی موته واتیر نه وه له پێغه مبه ره وه (ﷺ) بۆ ئیمه باسکراوه، که پیشه وا (ﷺ) نه میر و قازی و نێردراو په یامنی رانی خۆی ده نارد هه موو جینگایه کی نه م سه رزه مینه ی ئیسلامو، به ته نه ایش ده یناردن، و ژماره یان له پێزه ی (ئاحاد) تیپه پی نه ده کردو، ناردنیشیان به مه به ستنی وه رگرتنی زه کات و خێرو په یمان و به ستنی گرتیه سته کان و هه موار کردنیان بوو، و له پێناو بانگه وازی ئیسلامی و گه یاندنی نه حکامه کانی شه رع بوو، و پێغه مبه ریش (ﷺ)، خه لکانی نه و ده ورو به رانه ی پابه ند ده کرد، به وه وه که ده بیئت ملکه چی فه رمان و قسه ی نه و نێردراوانه بن و نه گهر خه به ری ئاحاد به لگه یه نه بوایه، فه رمانی له و شیوه یه ی پێ نه ده کردن؟

۳- به پیتی کۆپای زانیان، ته واوی خه لکی فه رمانیان پیکراوه، که ده بیئت پابه ندی بپاره کانی موفتی بنو، بپوای پێ بکه ن، له گه ل نه وه یشدا که جاری واهیه، به گومانی خۆی بپیار ده رده کات، بۆیه که سیک که هه وال له پێغه مبه ره وه (ﷺ) بۆ ئیمه ده گوێزیته وه، که خۆی بیستویه تیو، گومانی تیادا نییه، نه مه یان له پێشتره، له پووی بپوای پیکردن، وه رگرتنیو، کار کردن به پیتی نه و خه به ره، تا نه وه ی سه ره وه.

۴- ئیمه فه رمانمان پیکراوه، که به شایه تیدانی دوو کهس بپیار بده ین، له گه ل نه وه یشدا بۆی هه یه، شایه تی نه و دووانه یش درۆ بیئت، جا نه گهر کار کردن به و دوو شایه تیه دروست نه بوایه، تا گومانی درۆ کردنیان بپه وایه ته وه، به ته واوی (قاطع) نه و کاره مان پێ نه ده کرد، جا که واجب بوو، کار به و شایه تییانه بکه ین، له کاتی کدا که بۆی هه یه درۆیش بیئت، هه ر له بهر نه مه یشه که کار کردن به سوننه تی ئاحاد و گێرانه وه ی له پێغه مبه ر (ﷺ) له پێشتره.

۵- کۆپا (إجماعی)، هاوه لان له سه ر پێشه اته کان له ژماره به ده ره، که خه به ری ئاحادیان وه رگرتوه و، کاریان پیکردوه، بۆ نمونه پیشه وا نه بو بکر (خوا لیتی پازی بیئت) شه ش یه کی له میرات داوه، به داپیره، چونکه فه رموده ی ئاحادی له سه ره و، پیشه وا عومه ری کوپی خه طاب (خوا لیتی پازی بیئت) هه ر له بهر هه مان شت، له خوینی پیاو، وه ک میرات به شی ژنه که ی داوه و، مزه (جزیه ی)، له ناگر په رسته کان وه رگرتوه و، چونکه

فهرمووده‌ی ئاحادی له‌سه‌ره‌و، هه‌روه‌ها هاوه‌لی تۆری تر هه‌ن، که فهرمووده‌ی ئاحادیان گه‌شبیته‌لا، هه‌ر وایان کردوه‌.

١٦٢- مه‌رجه‌کانی کارکردن به‌ فهرمووده‌ی ئاحاد:

سه‌رجه‌می موسلمانان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که سوننه‌تی ئاحاد به‌لگه‌یه‌و، له‌سه‌ر گشت لایه‌ک پێویسته‌ که وه‌ک به‌لگه‌ بیناسن، پێوه‌ی پابه‌ندبن، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر چاوه‌کانی شه‌رعدانانه، به‌لام سه‌باره‌ت به‌مه‌رجه‌کانی پاجیایان هه‌یه، واته‌: له‌ شه‌رته‌کانی کار پێکردنی و ده‌ره‌یتانی حوکه‌مان لێیه‌وه‌و، ده‌کریت له‌دوو گفتدا به‌ر په‌رچی پاجیایه‌کانیان بده‌ینه‌وه‌:

١٦٢- گفتی یه‌که‌م: ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که گێپه‌ره‌وه‌ی راستال (عادل) و متمانه‌دار (ثقة) ده‌یگێپه‌نه‌وه‌، به‌ جۆریک له‌ که‌سه‌ گێپه‌ره‌وه‌که‌دا مه‌رجه‌کانی وه‌رگرتنی فهرمووده‌که‌ هاتبهنه‌دی، ئه‌و مه‌رجانه‌ی که توێژه‌رانی ئه‌م گفته‌ دایانناون و به‌ مه‌رجیان گرتوون، هه‌رچه‌نده‌ له‌ مه‌رجه‌کانیشدا پاجیایان هه‌یه‌و، ده‌بی‌ت رسته (سند)ی، گێپه‌انه‌وه‌که‌ی بێ پچران پۆشتبێته‌وه‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، له‌م حاڵه‌ته‌دا کارکردن به‌م فهرمووده‌و ده‌ره‌یتانی حوکه‌مان لێیه‌وه‌ پێویسته‌و، هه‌روه‌ها به‌سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان ده‌ژمێردریت، ئه‌مه‌ش گفت و پای حه‌نبه‌لی و شافعی و ظاهری و جه‌عفهریه‌کانه‌و، هه‌روه‌ها هه‌ندێ له‌ شه‌رع‌زانی مه‌زه‌به‌کانی تریش ده‌ریان بریوه‌.

به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌نه‌ده‌که‌ پچراو بوو، و له‌ زنجیره‌ی گێپه‌ره‌وه‌ی هاوه‌له‌کاندا (خوا لێیان پازی بی‌ت)، گێپه‌ره‌وه‌ی نادیار هه‌بوو، که فهرمووده‌که‌یان له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) گێپاوه‌ته‌وه‌، که‌س هه‌بوو که پچراوو، که ئه‌مه‌یشه‌ به‌ فهرمووده‌ی (موپسه‌ل) ناوزه‌د کراوه، ئه‌وا له‌م حاڵه‌ته‌دا خاوه‌نانی ئه‌م پایه‌ پاجیایان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ ئاستی واجبی عه‌مه‌لکردن به‌م جۆره‌ فهرمووده‌یه‌ی، که ئه‌م گرفته‌ی هه‌بی‌ت.

جا له‌ لای ظاهرییه‌کان، به‌ به‌لگه‌ نایه‌ته‌ ئه‌ژمارو، واجبیش نییه‌ که کاری پێ بکری‌ت، له‌ مه‌زه‌بی شافعی‌دا، وه‌رده‌گیری‌ت، به‌لام به‌مه‌رج، له‌و مه‌رجانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که ده‌بی‌ت، با موپسه‌لیش بی‌ت، به‌لام ده‌بی‌ت، له‌ موپسه‌لی شوێنکه‌وته‌ مه‌زنه‌کان (کبار التابعین) بی‌ت، وه‌ک، سه‌عیدی کوپی موسه‌یب، (خوا لێی پازی بی‌ت)و، یاخود له‌لایه‌کی تره‌وه‌ سه‌نه‌دی تری هه‌بی‌ت، یاخود هاوپای فره‌مایشتی هاوه‌له‌ی له‌ هاوه‌لان بی‌ت، (خوا لێیان پازی بی‌ت) و

ياخود نذرینه زانایان به پیتی ناوه پۆکه که ی فه توایان دابیت، و مه زه بی حه نبه لی له م باره یه وه وایه، که وه رده گیریت و کار به و مورسه له ده کریت ته گهر له و باره دا فرموده یه کی پرشته په یوه ست (متصل السند) نه بوو^۱.

۱۶۴- گفتی دووهم: بیزه رانی ئه م پایه، ته نها به وه نده پازی نه بوون، که ده بیت گێره وه کان پاستال و متمانه دار بن، و به لکو مه رچی تریان هه ن، که په یوه ندیان نییه، به سه نه دی گێرانه وه که وه، و به لکو په یوه سه به شتی تروه، تا به م هۆیه وه ئاستی دروستی فرموده، ئاستی گه یشتنه وه ی به پیغه مبه ر (ﷺ) یه کلای بیته وه، و مالکیه کان و حه نه فییه کان ئه م پایه یان ده رپروه، له خواره وه به کورتی، گرنترین مه رجه کانیا ن باس ده که بن.

۱۶۵- مه رجه مالکیه کان، بۆ وه رگرتنی سوننه تی ئاحاد:

مالکیه کان سه باره ت به وه رگرتنی سوننه تی ئاحاد، ئه مه یان به مه رج گرتوه، که ده بیت، پیچه وانه نه بیت، له گه ل کرده وه ی خه لکی شاری مه دینه داو، به لکه یشیا ن ئه وه یه که کارو کرده وه ی خه لکی مه دینه وه ک سوننه تی موته واتیر وایه، له پله ی ئه ودا یه چونکه کرده وه یان له خه لکانی پێش خۆیا نه وه و له پیغه مبه ره وه (ﷺ) وه رگرتوه، بۆیه کارو کرده وه یان وه ک پیاویه ت و گێرانه وه وایه، له پله ی سوننه تی موته واتیر دایه، و موته واتیریش له سوننه تی ئاحاد له پێشتره و، له سه ر ئه م بنه مایه ئیمامی مالیک ئه م فرموده یه ی وه رنه گرتوه، که ده فره مویت! (الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا)، واته: کرپارو فروشیار تا له یه کتری جیا نه بنه وه و دوور نه که ونه وه، مافی په شیما ن بوونه وه یان له و مامه له یه هیه.

جا ئیمامی مالیک سه باره ت به م فرموده یه ده فره مویت: (نُيْعَ سَهْ بَارَه ت بَه م فرموده یه، ناسینیکی ئه و توما ن نییه، و هه روه ها نه مانزانیوه، که په وشێ کارکردن پیتی له ئارادا هه بوو بیت).

هه روه ها به مه رجیا ن گرتوه، که ده بیت فرموده ی ئاحاد پیچه وانه ی بنه ما جیگیرو یاسا په چاو کراوه کانی شه ریه ت نه بیت، له سه ر ئه م بنه مایه ئه و فرموده یه ی که ده رباری (المصراة: هیشتنه وه ی شیر له گوانی مه پو مالات) دا، وه ریا ن نه گرتوه. که ده فره مویت: (لَا تُصَرُّوا الْإِبِلَ وَالْفَنَمَ، فَمَنْ ابْتَاَعَهَا بَعْدُ فَإِنَّهُ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْتَلِبَهَا: إِنَّ

^۱ القاسمی، ل ۱۱۵-۱۲۰، المستصفی، ب ۱، ل ۱۴۹-۱۷۱، الأحکام، لأبن حزم، ب ۱، ل ۱۰۸ و دواتر، ب ۲، ل ۲ و دواتر.

شَاءَ أَمْسَكَ، وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَصَاعَ تَمْرٍ، واته: گوتنی حوشترو مهر مه به ستن، نه و کاته که سی کرپار، که شیر که به کار دینن، له نیتوان دوو بیژارده دایه، یان پازی ده بیو، قه بولی ده کاتو، یان په تی ده کاته وه، ده بی ناژه له که بگریته وه له گه ل (صاعیک) له خورما، جا بویه کاریان به م فرموده یه نه کردوه، چونکه نه م فرموده یه، به تیروانینی نه و ان پیچه وانه ی نه م یاسا بنه ماییه که ده لیت: (الخراج بالضمن) واته: نه و سوده ی له فروشیار به دی دیت، مافی کرپاره، چونکه نه گه ر له ناوچوو نه م (ضامن) یه تی، و ده سته به ریه تی، و نه بی بیبژیریو، هه روه ها پیچه وانه ی نه م بنه ماییه که ده لیت: (إن متلف الشيء إنما یغرم مثله إن كان مثلیاً، و قیمته إن كان قیمیاً) واته: نه گه ر که سیک شتیکی له ناو برد، یان خرابی کردو، نه و شته وینه ی خوی هه بوو، نه و ا به و هاو وینه یه قه ره بووی ده کاته وه بز خوا وه نه که ی، نه گه ر هاو وینه ی نه بوو، نرخ ی له سه ر بوو، نه و ا بایی نرخه که ی قه ره بووی ده کاته وه، بویه له کاتی له ناو بردنی شتیکی که هاو وینه ی هه بوو، شتیکی تری وه ک خواردن و کالای له جیاتی قه ره بوو، نادرینه وه هه روه ها مالیکیه کان نه و فرموده یه یان په تکریدونه وه، که تیایدا هاتوه، که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له پیشهاتیکدا فره مان ی کرد، که نه و تیان و که لو په لانه ی که له پیش دابه شکردنی ده سکه وته کانی جه نگه وه گوشتی وشترو مهر ده سکه وته کانیا ن تیادا سور کرد بوویه وه، سه ره و نخونیا ن بکه نه وه، بیانیرنه سه رزه وی، نه مه یش له پوانگه ی نه وه وه په تیان کردونه وه، که پیچه وانه ی نه و یاسا بنه ماییه که ده لیت: ده بیت سه ختی و نا په حه تی وه لا بنریت و، به رزه وه ندی (مه صالحی مورسه له) په چاو بکریت و، جا بویه نه وه ندی به س بوو که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بفه رمویت: نه و کاره ی نیوه کردوتانه دروست نییه و، دواتر موله تیان بدات، که خواردنه که بخون، چونکه له ناو بردنی خورادنی ناماده کراو سور وه کراو پیچه وانه ی به رزه وه ندییه و،

^۱ نه مه پوخته ی فرموده که به که له سه حیجی بوخاریدا هاتوه، که پوخته که ی نه مه یه، که له پافیی کوری خه دیجه وه گپ دراوه ته وه، که فره مویه تی، له (ذی الطلیفه) له خزمه تی پیغه مبه را (ﷺ) بووین، تووشی برسیتی بوو بووین و، دواتر وشترو مه پکی زورمان له جه نگدا ده سکه وت، جا پیغه مبه ر (ﷺ) له دوا ی خه لکه که وه بوو، خه لکه که په له یان کردو، لیان سه ربی و دیزه و تیان یان خسته سه رئاگر، جا پیغه مبه ر (ﷺ) فره مان ی کرد دیزه کان سه ره و نخون کرانه وه و، دواتر ده سکه وته که ی به ش کرد، ده مه ی به رابه ر به وشتری کرد، وشتری یاخی بوو، له ناو له شکره که دا نه سپ سوار که م بوو، به شوپنیدا چوون، ماندوی کردن، نه یانگرت، پایو تیریکی بق هاویش، خوا به و تیره وه ستانی، پیغه مبه ر (ﷺ) فره موی: نه م ناژه لانه سه رکیش و وحشیان تیدایه، وه ک ناژه لی و وحشی هه ر کامیکیا ن لیان یاخی بین، وه های لی بکن! وه رگنیر

ئەمەش بەلگەيە لەسەر نادروستی ئەو ھەوالە^۱.

۱۶۵- مەرجی ھەنەفییەکان، بۆ ھەرگرتنی سوننەتی ئاحاد:

أ- نابیت ئەو سوننەتە پەیوەندیدار بێت، بەو شتانەى كە زۆر پوو دەدەن، چونكە ئەوێ كە لەم شیۆەییەو، زۆر پوودەدات، بێگومان پێویستە كە لە پێى تەواتور و مەشھور بوونەو ە بگوێزێتەو، چونكە پێو شوێنەكانى گواستەو ە گێرێانەو ەى سازن و زۆن، جا ئەگەر بەم شیۆازە نەگێردرایەو، ئەم بەلگەيە لەسەر نادروستی ئەو ەرموودەییەو، نمونەيش ەك: (رفع اليدين في الصلاة: واته: بەرزكردنەو ەى دەستەكان لەدوای پكوعو، لە نوێژدا)، كە ئەم گێرێانەو ەيە لە پێگای (ئاحاد)ەو، ھاتوو ەو بە بەلگەى ئەو ەى كە پۆزانە نوێژ دووبارە دەكرێتەو، كردنى ئەم كارە پەھايە و گشتییە و زۆرەو، زۆر پوودەدات، بۆیە ەرموودەكە ەر ناگیرێت.

ب- نابیت ئەو سوننەتە، پێچەوانەى قیاسى كى دروست (صحیح) یان بنەماو پێسا چەسپاو ەكانى شەریعەت بێتو، ئەم مەرجەيش بۆ كاتیكە كە گێرێو ەكە شەرعزان نەبوو، چونكە لەم ھالەتەدا، ەرموودەكە بەمانا نەك لەفز دەگێرێتەو،- كە ئەم ھالەتەيش زۆر پوودەدات- جا شت گەلیكى لە مانای ەرموودەكە لە بێردەچێتو، لەدەستى دەدات كە بەھز پەى پێ نەبردوو ەو، بۆیە لەم ھالەتەدا ئامادەكارى پێویستى دەبێت ە بێتو، ەر ەرموودەيەك لەم ھالەتەدا پێچەوانەى بنەما گشتییەكان و قیاسى صحیح بوو، نابیت، وەرى بگریتو، لەسەر ئەم بنەمایە، كە مالکیيەكان كاریان بە ەرموودەكەى (المصرأة) كە باسما ن كرد، نەكردوو ەو، چونكە گێرێر ەو ەى ەرموودەكە، كە (ئەبو ھوړەپرە)یە، لەلای مالکیيەكان كە سىكى شەرعزان نییەو، ەرو ەما ئەو ەرموودەيە پێچەوانەى بنەماو یاسا چەسپاو ەكانە، ەك یاساى (الخراج بالضمان) كە لە سوننەتدا ھاتوو ەو، پێشتر مانامان كردو، ئەم پێسايە ەرمان بەو دەكات، كە ئەو شیرەى لە ئازەلە كێدراو ەكەدا ەيە، لە كاتى مامەلەكەدا ھى كپیارە، چونكە لەو كاتەدا ئەگەر ئەو ئازەلە بمریتو، مردار بپیتەو، لەگەردنى كپیارەكەدایە، بۆیە ئەو دەرھاویشتە و سودەيش ەر بۆ ئەو دەبیت، كەواتە لەكاتى مردار ەو ەبووندا لەسەر كى مالا، ئەو بەرھەمەيش لەو كاتەدا ھى ئەو ەيە، ەر ەك

^۱ الموافقات، ب، ۳، ل ۲۱-۲۲، (مالك) للشيخ محمد أبو زهرة، ل ۳۰۱-۱۳۱، دواتر.

زانرا که ئو فەرموودەیی پێچەوانەیی ئو یاسای لە ئەستۆ بوون (ضمان)ە، یە، که دەئێت: ئەگەر مولک و ماله خراب بووە که هاووتنەیی هەبوو، دەبێت بە هەمان شتی هاو ویتنەیی خۆی بیژدردێت^۱!

ج- نابێت گێڕەر وە پێچەوانەیی ئو فەرموودەیی که گێڕاویەتیبە وە کار بکات، چونکه کارکردنە کهی دەبێتە بە لگە لە سەر ئو وە ی که (نەسخ) بۆتە وە، هەلۆه شاولەتە وە، یاخود بە هۆی بوونی بە لگە یەکی ترە وە، کاری بە میان نە کردووە و، یاخود لە بەر ئو وە ی، که ئەم گێڕانە وە یی ئەم ئو مانایە ی نییە، که لە پوختساردا هە یەتی و، مانای تری تیادا هە شار دراوە و، نموونە ییشان بۆ ئەم قسە یە یان، وە ک ئەم فەرموودە یە: (إِذَا وَلَّغَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءٍ أَحَدَكُمْ، فَاغْسِلُوهُ سَبْعًا، إِحْدَاهُنْ بِالتَّرَابِ) واتە: ئەگەر سەگ دەمی خستە ناو قاپ و قاچاغتانە وە، حەوت جار بیشۆن و، جارێ لەو حەوت جارە بابە قورپا و بشوردێت، کار بەم فەرمودە یە نە کراوە، چونکه گێڕەر وە که ی، هەر سەگێ دەمی خستبێتە قاپ و قاچاغە کانییە وە، سی جار شۆردونی!

۱۶۶- رای لە پیشتر (الراجح) لەم پرسەدا:

لە گەل ئە وەیدا که قبولمانە، حەنەفی و مالکیە کان بۆیە ئو مەرجانە یان داناوە، تا دلتایان، لە سەر صەحیحی فەرموودە که و صەحیحی گە یشتنە وە ی بە پێغەمبەر (ﷺ) و، ئەم پرایە یان راستە و خۆ بایی خۆی پیشرە وایەتی هە ی و (مرجوح)ە، بە لام رای گروپە کانێ تر لە پیشترە و، (راجح)ە، چونکه فەرموودە هە رکات گێڕانە وە که ی دروست بوو، و که سانێکی راستال و خاوەن متمانە و، خاوەن بیر (ضابط) گێڕابوو یانە وە، ئیتر پێویستە وە ر بگێرێت و پە یڕە و ی لێ وە بکێت، حوکمی لێ وە هە لبە ینجێرێت و، ئیتر چونیکە کۆک و هاو پای کار و کردە وە ی خە لکی شاری مە دینە بیت، یان نا.... و هە ر وە ها چونیکە لە گەل بێ ما چە سپا وە کاند کۆک بیت، یان نا.... و یاخود لە گەل داواکاری و دەر هاو یشتە کانێ قیاسدا، کۆک بیت، یان پێچە وانە، هەر چونیکە و، یاخود کابرا گێڕەر وە ی کاری پێ کردبێت، که زۆر پوودە دەن یان کەم پوودە دەن دیسان هەر چونیکە، چونکه خە لکی مە دینە بە شێکن لە گەل ئیسلام و، سەر جە می نین و، کار بە و شتە دە کێت که گێڕەر وە که گێڕاویەتە وە، نە ک بە کار پێ کردنی ئو یان بە کار پێتە کردنی، چونکه بۆی هە ی، که بە پێچە وانە ی گێڕانە وە ی خۆی کار بکات، ئیتر یان بە هە لێ ی، یان لە بیر چوونە وە ی، یان مانای تری بۆ کردووە و،

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۳۴۱.

به هر حال كه سټيكي پارټيزاو (معصوم) نيه و، هه روه ها نه و كرده وانه ي كه زۆر پوو ده ده ن و، له فرموده دا هاتن، نه مه كاريگه ري دروست ناكات، له وه رگرتنيدا، يان له بهر په چدانه وه ي فرموده ي (ئاحاد) دا، چونكه پټويستي بوون، به زانين و حوكمي شته كه مه كان، هه ر وه ك پټويستي بوون به زانيني حوكمي شته زۆره كان وايه و، هه ردووكيان ده كرټ، كه به شيوه يه كي گيرانه وه ي (ئاحاد) بگيرد رټه وه و، سه ره پاي نه وه ي كه (زۆري) و (كه مي) له م بواره دا هيچ چوار چټوه و كۆنټرۆلټيكي بۆ دانه نراوه .

بيانوو هيئانه وه به وه ي كه نه و سوننه ته ئاحاده، پټچه وانه ي بنه ماكانه، نه مه يش به روا هيئهر نيه، چونكه سوننه ته كه بنه ماكان (أصول) بنيات ده نټټ و، ده يانكانه بنه ماو، جا كه سوننه ت حوكميكي بهر پاكرد، كه پټچه وانه ي (نه سل) بوو، نه و نه م حوكمه وه ك نه سلټيكي سه ريه خۆو، له نار بازنه گشتيه كه دا داده نرټ و، كار ده كات، وه ك له مامه له ي (سَلَم) دا، كه شته فرۆشراوه كه نادياره، به لام وا جټيگر بووه، كه نه مه به لگيه له سه ر نه وه ي نه و سوننه ته ئاحادانه ي كه سه نه دي سه حيجيان هه يه و، به هۆي پټچه وانه بوونه و يان له گه ل نه سله كاندا په تده كرټنه وه، به لام له پاستيدا كۆك و هاوپاي نه سله كانن، نه ك پټچه وانه وه .

ئينجا نه و فرموده يه ي (المصرأة: كه باسما ن كرد) و، په تيان كردۆته وه، به هۆي پټچه وانه بوونه وه ي له گه ل بنه ما (أصل) كه كاندا، نه مه پټچه وانه ي نه و بنه مايانه نيه، كه گوتريانه و، ياساي (الخراج بالضمان) لټره دا كار ناكات، چونكه نه و شيره ي ماوه ته وه له گوانى ئاژه له كه دا له دواي كرپنه كه نه بووه و، به لكو له پيش كرپنه وه بووه و، بۆيه نه م شيره به و ده سه كه وت و ده رهاويشته يه نيه، له كاتي بووني شته فرۆشراوه كه له لاي كرپار وه ده ست هاتبى و پھوي دابټ، تا كرپار زياتر هه قى خاوه ندارټي هه بټ.

و هه روه ها ياساي (الضمان) لټره دا كار ناكات، چونكه نه ندازه ي نه و شيره ي كه هاتۆته گوانى ئاژه له كه له لاي كرپاره كه نازانرټ، چه نده ؟ چونكه تټكه ل بووه، به و شيره ي كه پيش فرۆشتنى له گوانه كانيدا بووه و، لټره دا قه ره بووى هاو وټنه (الضمان بالمثل) ناكرټ و، مه حاله و، بۆيه فرمانى داوه، كه صاعى خورماي وه ك قه ره بوو بدريته وه، چونكه نزىكترين هاو وټنه له شيره وه، زياتر خورمايه و، نزىكي هاوشټوه بوونيان له وه دايه، كه هه ردووكيان به كيلۆ ده فرۆشرټن و، هه ردووكيان خۆراكن و، خوارده مه نين و، كه واته دواچار نه م پټچه وانه بوونه وه له گه ل بنه ماكان و قياسدا له كوټدايه ؟¹

¹ بپوانه بهر په رچه دانه وه ي نه وانه ي كه بهر په رچى فرموده ي (المصرأة) ده ده نه وه، له كتيبي (اعلام الموقعين) ب، 1، ل 366، و دواتر.

شهرعاندنی نه حکامه کاند، و وهك قورئان وایه، ههروهك ئهم فرموده یه ش به لگه یه له سهر
 ئهم قسه یه که ده لئیت: (أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ، وَمِثْلُهُ مَعَهُ) به دروستی و نه وای قورئان به من
 دراوه و، ههروه ها هاو شیوه ی قورئانی ش، که سوننه ته و له و شتانه یدا که قورئان بیده نگی
 لی کردوه و، نمونه ی له م بابه تیش زۆرن، له وانه، حهرامی خواردنی گوشتی گویدریژی
 خۆمالی و، خواردنی گوشتی درنده (ناژه لئ چرنۆکدار) و بالنده ی چرنۆکدار و، هه وهرها وهك
 بریاردان به شایه تیک و سویند خواردنیک پیکه وه و، دروستی پهن کردن (بارمه)، له حاله تی
 نیشته جیبووندا، واجبی دانی خوینی کوشتن، له سهر که سوکاری بکوژه و، میراتبردنی
 نه نک و هتد.....^۱

۱۶۸- ده لاله ت و به لگه داری سوننه ت، له سهر نه حکامه کان:

بیشتەر گوتمان، که سوننه ت له پووی گه یشتنه وه، به ئیمه، جاری وا هه یه، که یه کلاییه و،
 (قطعی یه)، ههروهك له سوننه تی موته واتیر وایه و، جاری واهه یه، که نا یکلایی یه (ظنی)
 یه، وهك له سوننه ته کانی مه شهوور ئاحاددا وایه و، به لام له پووی ده لاله ت کردنییه وه له سهر
 نه حکامه کان جاری واهه یه، که (ظنی) یه و، جاری وا هه یه که (قطعی یه) و، له م پوه وه وهك
 قورئان وایه و، کاتیک ده لاله ت کردنه که ی (ظنی) ده بیئت، که له فزه که ی له مانایه ک زیاتر
 بیه خشیت، واته: پافه زیاترو مانای زیاتر (تأویل) هه لبرگیت، له نمونه ی فرموده ی قطعی،
 وهك ئهم فرمایشته ی پیغه مبه ر(ﷺ) که ده فره رمویت: (في خمس من الأبل شاة) واته:
 زه کاتی پینج و شتر مه پیکه، که لی ره دا له فزی (خمس: پینج)، به ته وای ده لاله ت له سهر مانا که ی
 خۆی ده کات و، (قطعی یه) و، مانای تر هه لئاگریت، بۆیه حوکه که ده چه سپینریت، به سهر نه و
 حاله ت و مانایه دا که له له فزه که ده فامریتته وه، که نه ویش واجبی ده رکردنی زه کاته له و ماله، که
 بره که ی دانی مه پیکه و، نمونه ی فرموده ی (ظنی) وهك، (لا صلاة إلا بغاتحة الكتاب)، واته: نوێژ
 به بی سورته تی فاتحیه، دانامه زریت، ئهم فرموده یه مانای تر هه لده گریت و، ده کریت
 مه به ست لئی نه وه بیئت، که نوێژ به بی سورته تی فاتحیه، دروست و له کۆله وه بوونی نییه، و
 نابیت، و ههروه ها ده کریت، مه به ست نه وه ییش بیئت، که نوێژی تیرو ته سه ل و ته وای به بی
 سورته تی فاتحیه نابیت و، جه ماوه ری زانایان (الجمهور) پای یه که میان وه رگرتوه و،
 حه نه فیه کان پای دوو میان په سهند کردوه، که ماناهه لگری زیاتره و، (تأویل) سی، تیادا
 کراوه.

^۱ الشوکانی، ۳۴.

﴿بهشی سییه م﴾

به لگهی سییه م: کورای زانایان (الاجماع)

۱۶۹- پیناسه ی نیجماع^۱

نیجماع له زمانی عه ره بیدا، نیازو خولیاو بیرکردنه له سر نه جامدانی شتیک و، نه م
 فهرموده یه ی پیغه مبریش (علیه السلام) هر له مه وه هاتوه، که ده فهرمویت: (لا صیام لمن لم
 یجمع الصیام من اللیل) واته: هر که سی له شه وه وه نیازی نه بووی و، بیری له سر نه وه
 نه بووی، که پۆده که ی به پۆنوو بیت، نه وه پۆنوو که ی دانامه زریته و، هر وه ها ده گه وتریت:
 (أجمع فلان علی الأمر) واته: فلان که س، له سر فلان کار نیازی به رپاکرد و بوویه خولیا ی
 سه ری و بیری له کردنی کرده وه، و هر وه ها مانای (الاتفاق: کۆکبون) ده گه یه نیت هر وه ک
 خوی پهره ردگار ده فهرمویت: ﴿فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ﴾^۲ واته: خۆتان و به رستراوه کانتان
 بریاریکی به کلاکه ره وه بدن، واته: پیکه وه کۆک ببن و پیکه ون و، هر وه ها ده گه وتریت
 (أجمع القوم علی کذا) واته: نه وه هۆزه له سر فلان شت پیکه وتن و بیر و خولیا یان له سر
 نه جامدانی کۆک بوو، به م مانایه ش بیت، پوودانی نیجماع، له کانتیکدا که زیاتر له که سی ک
 له پروسه که دا هه بیت، به پیچه وانه ی مانای یه که مه وه، که ده کریته له ته نها که سی کیشدا
 دروست و به رجه سته ببیت.

پاشان له زاراه ی زانایانی ئوصولی فیه قه دا، نیجماع بریتیه له پیکه وتن و کۆکبون
 موخته هیدانی گه لی نیسلام، له سه رده می له سر ده مه کاند، له سر حوکمیکی شه ری، له
 دوا ی وه فاتی پیغه مبر^۳ (علیه السلام).

^۱ هندی له زانایانی مه زه بی جه عفری، نیجماعیان به وه پیناسه کردوه، که بریتیه له پیکه وتن
 نومه تی موحه م (علیه السلام) له سر کاریک و، یاخود کۆبون وه ی موخته هیده کانی نه م گه له یه له سر
 ده می کدا، له سر شتیک، (کتاب الأرائک) ل ۱۷۶، و بپوانه پیناسه ی تر، له کتیه کانی تردا، وه ک
 (شوکانی ل ۶۳) والمستصفی ب ۱، ل ۱۱۰، والأمدی ب ۱، ل ۱۸۰ وواترو، کتیبی (الاجماع) دانراوی،
 عه لی عبدالرزاق، که له م کتیه یدا پیناسه ی جیا جیا ی چهنده ها زانای جیاوازی ئوصولی هیناوه.

^۲ سورة یونس / ۷۱).

^۳ الأمدی ب ۴، ل ۱۱۵.

۱۷۰- ئەمانەى خوارەو، ئەم پېئاسە زاراۋەيىيە وەردەگىرىن:

يەكەم: كۆكبونەو ۋە كۆكبونى ئەوانەى كە مۇجەئەيد نىن، كارى پى ئاكرىت. مۇجەئەيدىش، ئەو كەسەيە كە تۈنۈك ئامادەگى دەرھىنانى ئەحكامى شەرىئىيە، لە بەلگە تەفصىلىيەكانەو ۋە جارى وائىشە، كە بە (فقېھ: شەرەزان) ئاۋزەد دەرھىت، ھەرەك چۆن مۇجەئەيدەكان بە (ئەھلى خەلو ۋەقد) ئاۋزەد كرەون، ياخۇد بە ئەھلى پەئى ۋە ئىجتىھاد ئاۋ دەرھىت، يان بە زانائانى گەلى ئىسلام ئاۋزەد دەرھىت، بەلام ئەو ۋەى كە مۇجەئەيد نىيە، ئەو كەسەيە كە تۈنۈك ھەلىتەجانى حوكمى نىيە، ۋەك زۆرىنەى خەلگ واپە، ياخۇد ۋەك كەسىۋا يە كە لە كاروبارە شەرىئەكان بى ئاگايە، ھەرچەندە لە بوارەكانى ۋە ھونەرەكانى، ۋەك پزىشكى ۋە ئەندازىيە ئاگادارى ھەبىت.

دوۋەم: پىكەۋتەن ۋە كۆكبونى مۇجەئەيدەكان، مەبەست پىيە پىكەۋتەن سەرەمىانە، بۆيە كۆكبونى تەنھا خەلگى شارى مەدىنە يان شارەكانى مەككە ۋە مەدىنە بەس نىيە، ھەرەما پىكەۋتەن گرۇپكى دىارى كرەوئىش ھەر بەس نىيە، ئەو جۆرە ئىجماعانە، بە ئىجماعى زاراۋەيى ۋە ۋەى كە مەبەست ۋە ئامانچەكەيە نايەنە ئەزمار، پىچەۋانە بوۋەۋەى تەنھا يەك مۇجەئەيدىش ھەر زىيان دەگەيەنەت ۋە دەرھىت ھۆى دانەمەزنى ئىجماعەكە، جەماۋەرى زانائانى ئۈسۈلى فىقھىش لەسەر ئەم رايەن.

ۋە ھەندى لە زانائان رايان واپە، كە پىچەۋانە بوۋەۋەى كەسىك يان دوۋكەس يان سى كەس زىيان ئاگەيەنەت.

ھەندى تىرىش بەلەى ئەۋەدا چوۋن كە پىكەۋتەن زۆرىنە، ھەرچەندە ئىجماعىش نەبىت، بەلام ھەر دەبىتە بەلگە، پەيپەۋى لىۋە كەرنى كارىكى پىۋىستە، چۈنكە كۆكبون ۋە پىكەۋتەن زۆرىنە، نىشانەى ئەۋەيە كە ھەق لەلەى ئەۋانە، بەلگەيەكى يەكلاكرەۋە (قارمىق) ۋە باشتر (راجى) ھەيە، كە لەسەر ئەۋ كۆبون ۋە پىكەۋتەن كۆى كەردونەتەۋە، چۈنكە لە نەرىت ۋە عادەتدا زۆر دەگەنە، كە بەلگە پىچەۋانەكە لە پىشتر (راجى) بىت.^۱

لە پۈانگەى ئەم پىئاسەيەۋە، ئىمە ئەۋە دەبىنەن كە، كۆكبون ۋە پىكەۋتەن دەبىت سەرپاي مۇجەئەيدەكان بىگىتەۋە، بەبى جىابوۋەۋەى يەكەك يان ھەندىكىان، ھەلاۋىر

^۱ المسودة، ل ۳۳۱.

^۲ أصول الفقه، للشيخ الرحوم الخضرى، ل ۳۳۷.

بوونیان، بۆیه ئه‌گه‌ر هه‌ندیکیان پێچه‌وانه‌ بوونه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ تاکه‌ که‌ سیش بێت، ئیتر به‌ ئیجماع نایه‌ ته‌ ئه‌ژمارو که‌ ئیجماعیش نه‌بوو، ئیتر به‌لگه‌یش نییه‌و، په‌یڕه‌وی لیوه‌کردنی واجب نییه‌، چونکه‌ زۆرینه‌ بوون، به‌لگه‌ی په‌کلاکه‌ره‌وه‌ نییه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئیتر له‌سه‌ر پای پاستو هه‌قو، جاری وا هه‌یه‌، که‌ که‌سانیکیان له‌گه‌لدایه‌، که‌ له‌سه‌ر پێگای هه‌له‌نو، ژماره‌که‌مه‌که‌ له‌سه‌ر پاستی و هه‌ق بووه‌، به‌لێ هه‌لبه‌ ته‌ ئه‌گه‌ر به‌لایه‌کدا خستن (رجحان)ی، به‌لگه‌ پێچه‌وانه‌که‌مان بۆ پۆشن نه‌بێته‌وه‌، ئه‌وا پای زۆرینه‌ زیاتر ئاسوده‌که‌ره‌و، ده‌بێت به‌ ئاڕاسته‌که‌ی بڕۆین، به‌و پێوه‌دانگه‌ی که‌پایه‌کی ئیجتیهادی و له‌ پێشتره‌ بۆ وه‌رگرتنی، کارپێکردنی.

- سییه‌م: مه‌رجی موخته‌هیده‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌بێت موسلمان بن، چونکه‌ ئه‌و به‌لگه‌و دۆکیۆمێنتانه‌ی که‌ هه‌ن، له‌سه‌ر به‌لگه‌ بوونی ئیجماع، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن که‌ ده‌بێت ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌و کۆکبوونه‌یان به‌ر پاکردوه‌، سه‌ربه‌گه‌لی ئیسلام بن، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌ پرسى ئیجماع کاروباریکی شه‌رعییه‌و، له‌سه‌ر بیرو باوه‌ڕ (عقیده) بنیات نراوه‌، و په‌یوه‌سته‌ پێیه‌وه‌و، سه‌ر به‌چلۆ و پۆیه‌کانییه‌تی.

- چواره‌م: ده‌بێت ئه‌و پێکه‌وتنه‌ی نێوان موخته‌هیده‌کان به‌ ته‌واوی بێته‌دی، له‌ کاتی کۆبوونه‌وه‌یان له‌سه‌ر حوکمی ئه‌و پرسه‌و، بۆیه‌ به‌سه‌ر چوونی سه‌رده‌مه‌کانیان مه‌رج نییه‌، واته‌: به‌مه‌رج نه‌گیراوه‌، که‌ ئه‌و موخته‌هیدانه‌ی که‌ ئیجماعه‌که‌یان ئه‌نجامداوه‌، به‌مرن، تامردنیش هه‌ر له‌سه‌ر ئیجماعه‌که‌یان سووربووین، له‌م پوانگه‌یه‌وه‌ بێت په‌شیمان بوونه‌وه‌ی هه‌ندیکیان له‌پاکه‌یان گرفتێ تیادا نییه‌و، هه‌روه‌ها ده‌رکه‌وتن په‌یدا بوونی موخته‌هیدیکی تر که‌ له‌سه‌ر ده‌می ئیجماعه‌که‌دا نه‌بوو، دواتر په‌یدابوو، پێچه‌وانه‌ی ئیجماعه‌که‌یان بێته‌وه‌، دیسان زیان نا گه‌یه‌نیت.

هه‌ندێ له‌زاناایانی ئه‌صول ده‌لێن، به‌سه‌ر چوونی سه‌رده‌مه‌که‌ پێویسته‌، بۆ هاتنه‌دی و چه‌سپاندنی ئیجماعه‌که‌، چونکه‌ بۆی هه‌یه‌ که‌ هه‌ندیکیان له‌ پاکه‌یان پاشگه‌ز بینه‌وه‌.

پای له‌ پێشتر (الراجح) لیژده‌دا ئه‌وه‌یه‌ که‌ گروپی یه‌که‌م: ده‌ریان به‌ری، چونکه‌ به‌لگه‌کانی به‌لگه‌ بوون (حجیه)ی ئیجماع پێداگیر نین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بێت سه‌رده‌مه‌که‌یان به‌سه‌ر چوو بێت، به‌لکو ته‌نها پێکه‌وتنێان به‌مه‌رج گیراوه‌و، هه‌رکات پێکه‌وتنی موخته‌هیده‌کانی سه‌رده‌م له‌سه‌ر پووداوێک دروست بوو، ئه‌وه‌ ئیجماع پووداوه‌و، هاتۆته‌ دی، په‌یڕه‌وی لیوه‌کردنی واجبه‌و، به‌ پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ی هه‌ندیکیان له‌ پاکه‌یان، یاخود

به ده ركه و تنى موجته هيدى تر و به پاى جياوازه وه، كار له ئىجماعه كه ناكات، و ناييت به هوكارى مه لوه شانه وهى.

- پينجه م: ده بيت و به مەرج گيراوه، كه پئكه و تنى موجته هيدە كان له سەر حوكمى شەرىعى، وهك (واجب بوون) و (حەرام بوون) و (مەندوب بوون) و هتد.... بيت. بۆيه ئىجماع له سەر پرسه ناشەرىعيه كانى، وهك پرسى وەرزشى و پزىشكى، زمانه وانى و نه وانه.... نه مانه به و ئىجماعه شەرىعيه نايه نه نه ژمار، كه مه به ستمانه.

- شه شه م: ئىجماع كاتيك دروسته، كارى پى ده كريت، كه له دواى وه فاتى پينغه مبه ره وه (ﷺ) كرابييتو، نه مەيش پاى زۆرينه ي زانا يانى ئوصوله كه له پينا سه كانياندا باسيان ليوه كردووه، ئيمەيش هه لمان بژاردووه.

هەندى له زانا يانيش گوتوايه، كه نه مه مەرج نيه، دروسته كه ئىجماع له سەر ده مى پينغه مبه ريشدا (ﷺ) پوویدا، له سەر حوكمى پرسىكو، بۆيه به لگه ي نه و حوكمه برىتى ده بيت، له ئىجماع و پاى بوونى پينغه مبه رى خوا (ﷺ) به لام ئيمه پامان وانيه چونكه له كاتى بوونى پينغه مبه ردا (ﷺ) پئويستمان به ئىجماع نيه و ناييتو، چونكه كار به فرمايشتى پينغه مبه ر (ﷺ) و پاى بوونى نه و ده كريتو، حساب بۆ نه وه ده كريتو، سه رچاوه ي شه رعدانانه، بۆيه نه گەر له سه رده مى پينغه مبه ردا (ﷺ) ئىجماع پوویدا، يان نه وه يه كه پينجه وانه ي فرمايشى نه و زاته يه، يان هاوپايه تى، بۆيه نه گەر پينجه وانه ي بوو، نه و هه يچ كارىكى پى ناكريتو، ئىجماعه كه يان بى ككه، (كه بيگومان شتى واپووناداتو، نه بووه و نيه و ناييت) و، يان نه وه يه كه ئىجماعه كه ي هاوپاى پاى بوونى پينغه مبه ره (ﷺ) و، له م حاله تيشدا هه ر كار به پاى بوونه كه ي پينغه مبه ر (ﷺ) كراوه و ده كريتو، له م پوانگه يه وه، ئيمه به لگه يه كى دهرد خواردوو، په هه نديكى وه رگيراومان نيه، كه سه لميئەرى نه وه بيت، كه ئىجماع له سه رده مى پينغه مبه ردا (ﷺ) پوى داييتو، بۆيه بپوا به م پرسه ناهيئين.

١٧١- به به لگه بوون (حجيه يى، ئىجماع:

هه ركات ئىجماع به ته واپى مەرجه كانيه وه هاته دى، و پوویدا نه و كاته به لگه يه كى ته واپوه، يه كلاكه ره وه (قاطع) ه، له سەر حوكمى هه ر پرسى كه ئىجماعه كه ي له سەر كرابوو، دواجار نه و ئىجماعه، به به لگه يه كى قلعى ديته نه ژمارو، په يره وى ليوه كردنى پئويسته بۆ

سهرجه می موسلمانان و، پیچه وانه بوونه وه له گه لیداو هه لوه شانده وهی دروست نییه و، نه وانه ی که نیجماع به به لگه ده زانن، زۆرینه ی جه ماوه ری زانایان و، به لگه گه لیکی زۆریان له م باره یه وه هینان، که نیجه لیته ده هه ندیکیان ده هینن، له و به لگانه یش:

ا- خوای په روه ردگار ده فره رمویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَىٰ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾^۱ واته: هه ر که سیک له دوا ی نه وه ی ریگای هه ق و راستی بو ده رکه وت و، شاره زای ئایینی خوای په روه ردگار بو و، دژایه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بکات و ریگا و پیبازی بگریته به ر، که ریگای راستی باوه پداران نه بیته، نیجه یش پووی ده که یه نه و به رنامه و ریگایه ی به ئاره زووی خو ی له دنیا دا هه لیبژاردوه، نیتر نیجه وازی لی ده هینن و، هه قمان نییه به سه ریبه وه و، له قیامه تیشدا نه یخه یه نه نا و ناگری تاو داری دۆزه خه وه، ئای که دۆزه خ جی و پییه کی زۆر سامناک و خراپه و بۆیان ئاماده کراوه.

پووی به به لگه کردنی ئه م ئایه ته پیروژه له وه دایه که خوای په روه ردگار هه ره شه ی له وه کردوه، که به پیچه وانه ی پیبازی موسلمانان کار بگریته، چونکه ریگای موسلمانان ریگای هه ق و، په پیره ی لیوه کردنی پیویسته و، ریگای تر به تاله و پیویسته پشتی لی هه لبرکیته و، نه و ریگایه ی که موسلمانان له سه ری کۆده بیه وه و، ریگ ده که ون، نه وه ریگای به کلایی و قطعی نه وانه و، هه ر ریگای نه وانیش به ته واوی و به کلایی ریگای هه ق و راستیه، ده بیته بی دودلی په پیره ی لیوه بگریته و، واجبه پیوه ی پابه ندبین و، ئه مه ش مانا و مه به ست و داواکراوه له نیجماعدا و، و نیجماع ئه مه یه که باسما ن کرد.

ب- له سونته تی پیغه مبه ردا (ﷺ) شوینه واری زۆره ن، که به لگه ن له سه ر پاریزاویی گه لی ئیسلام له هه له، هه رکات له سه ر کاریک کۆبوونه وه، هه ره ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره رمویت: (لا تجتمع أمّتي على خطأ) گه له که م له سه ر هه له کۆنابنه وه و، هه ره ها ده فره رمویت: (لا تجتمع أمّتي على ضلالة) گه له که م له سه ر گو مریای کۆنابنه وه، جا ئه م فره رموده گه له هه رچه نده ئاحادن، به لام مانا کانیان هه ر موته واتیرن و، به لگه ی ته واو و به کلایی له سه ر نه وه ده که یه نن، که نه وه ی گه لی ئیسلام له سه ری کۆده بیه وه، نه وه هه ق و،

^۱ سورة (النساء / ۱۱۵).

راسته و، ئیجماعی گه لی ئیسلامیش به کۆبوونه‌وه‌ی موحته‌هیده‌کانی ئه‌و گه‌له پێک دێت، چونکه ئه‌وان خاوه‌نی پان و، زانیارییان هه‌یه‌و، خه‌لکی تر په‌یره‌وکاری ئه‌وان و، بۆیه ئیجماعه‌که‌یان هه‌ق و راسته و پێکاوایانه‌و هه‌رچیش هه‌ق بوو، ئه‌وا په‌یره‌وی کردنی واجبه‌و، نابێت پێچه‌وانه‌ی ببینه‌وه، و ئه‌مه‌ش مانای به‌هه‌لگه‌ بوونی ئیجماعه‌که‌ باسمان کرد^۱.

ج- هاو‌پا‌بوونی موحته‌هیده‌کان ده‌بێت له‌سه‌ر بنه‌مای به‌هه‌لگه‌ی شه‌رعی بێت، چونکه ئیجتیهادی بێ به‌هه‌لگه‌و له‌سه‌ر حه‌زو خواستن دانامه‌زێت و، به‌هه‌لگه‌ ده‌بێت به‌گۆیره‌ی په‌یره‌و گه‌لێکی نه‌خشه‌دارو پێسای دیاری کراو، په‌وتیکی وابێت، که‌ دوور بێت و، له‌ حه‌زو هه‌واو خوازیاری، هه‌روه‌ک له‌ پێشه‌کیدا باسمان کرد، بۆیه له‌م پوانه‌یه‌وه‌ نه‌گه‌ر موحته‌هیده‌کان پێککه‌وتن له‌سه‌ر پایه‌ک، ئه‌وه‌ به‌ ته‌واوی زانیاری ئاسوده‌کار به‌ ئێمه‌ ده‌دات، که‌ به‌هه‌لگه‌یه‌کی شه‌رعییان به‌ده‌سته‌وه‌یه، که‌ به‌هه‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌و پایه‌ی که‌ له‌سه‌ری پێکه‌وتوون و، دلی ئێمه‌ ئاسوده‌ ده‌کات، چونکه‌ نه‌گه‌ر ئه‌و به‌هه‌لگه‌یه‌، مانای یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ نه‌دات به‌ده‌سته‌وه‌و،

^۱ لێره‌دا تێبینی ئه‌وه‌ ده‌کێت، که‌ جه‌غه‌رییه‌کان رایان وایه‌ که‌ ئیجماع بۆیه به‌هه‌لگه‌یه‌ تا چه‌سپنه‌ری ئه‌وه‌ بێت، که‌ یه‌کێک له‌ ئیمامه‌ مه‌عصومه‌کانی تیا‌دایه‌، له‌ نێو ئیجماعکاره‌کاندا، هه‌روه‌ک (حلی) له‌ کتێبی (ته‌ذیب‌ الأصول إلى علم‌ الأصول) دا، ئاماژه‌ی راسته‌وخۆی پێداوه‌، و هه‌روه‌ها خاوه‌نی کتێبی (الأرائک)یش، هه‌مان مانای پوون کردۆته‌وه‌و گوتویه‌تی به‌ به‌هه‌لگه‌ بوونی ئیجماع له‌سه‌ر بنه‌مای زانیاری بوون، به‌ هه‌بوونی یه‌کێ له‌ ئیمامه‌ مه‌عصومه‌کان له‌ ناو ئه‌و ئیجماع کارانه‌دا ده‌چه‌سپێت و، یاخود به‌ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی که‌ یه‌کێ له‌و پێشه‌وا مه‌عصومه‌یه‌ له‌سه‌ری هاو‌پا‌ بووه‌و، رازی بووه‌و، یاخود زانیاری هه‌بێت، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ یه‌کێ له‌و ئیمامه‌ مه‌عصومه‌یه‌ پهی بردووه‌، به‌و قسانه‌و پایانه‌ی که‌ ئیجماع کاره‌کان له‌سه‌ری پێکه‌وتوون، (الأرائک) ل ۱۷۶-۱۷۷ و هه‌روه‌ها ته‌ماشای (کفایة‌ الأصول) بکه‌، ل ۶۹ و دواتر، (أصول‌ الاستنباط) ی، عه‌ل ته‌قی حه‌یده‌ری ل ۱۴۵ و دواتر، به‌لام (ناثینی) که‌ زانایه‌کی جه‌غه‌رییه‌کانه‌، سه‌باره‌ت به‌ به‌هه‌لگه‌ بوونی ئیجماع ئاراسته‌یه‌کی تری باسکردووه‌، که‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و ئیمامه‌ مه‌عصومه‌ له‌ناو ئیجماع کاره‌کاندا خۆی له‌ خۆیدا به‌هه‌لگه‌یه‌و، ئه‌م ئاراسته‌یه‌شی به‌ له‌پێشت‌ر داناوه‌، چونکه‌ نزیکترین شیوازه‌کانه‌، چونکه‌ چوونه‌ناوی یه‌کێ له‌ پێشه‌وا مه‌عصومه‌کان بۆ ناو گروپی ئیجماع کاره‌کان کارایی ده‌دات به‌ پێوه‌سه‌که‌و، له‌ کاتی ئاماده‌نه‌بوونیدا پێوه‌سه‌که‌ ناکارا ده‌کات، به‌لام خاوه‌نی کتێبی (الأرائک) له‌م باره‌یه‌وه‌ پای وایه‌ که‌ ئه‌م کاره‌ قسه‌ی پێشه‌وا مه‌عصومه‌کان بۆ ئێمه‌ ده‌رناخات و، که‌واته‌ دوا‌جار کاره‌که‌ به‌ ئیجماع نایه‌ته‌ ئه‌ژمار، چونکه‌ له‌و ئیجماعه‌دا پێویستیمان به‌ کۆبوونی تێپوانینی سه‌رجه‌میان نییه‌!! به‌پوانه‌ نووسینه‌کانی (ناثینی) له‌ کتێبی (فوائد‌ الأصول) ب ۱، ل ۸۶-۸۷، و (الأرائک)، ل ۱۷۸.

بەلگەى تەواو نەبىت، لەسەر ئەو حوكمە، ئەوا بىگومان وا بەئاسانى لەسەرى پىك نەدەكەوتن، چونكە عەقلاو ئارەزو سىروشتى مۆفەكان جىاوازن، ئەگەر بەلگەىەكى فرەمانايان لەلابوايە كە پىوى ترو ماناى تىرى ھەبىوايە، وا بەئاسانى لەسەرى پىك نەدەكەوتن و كۆك نەدەبوون.

۱۷۲- جۆرەكانى ئىجماع:

يەكەم:- ئىجماعى راشكاوانە (الأجماع الصريح):

ماناكەى ئەو ھەيە كە مۆجتەھىدەكان پاكانيان بە راشكاوى و بى پىچ و پەنا دەردەبىن، دواتر لەسەر پاىەك كۆدەبنەو، ھەك ئەو ھەي كە پىرسىك بخرىتە بەردەم مۆجتەھىدەكان، ئەوانىش لەيەك جىگادا كۆبىونەو، ھەريەكەيان پاى خۆى لەسەرى دەربىرىت، دواتر كۆبىنەو لەسەر تەنھا يەك پاو، ياخود پاكە بە جىاجىا بخرىتە بەردەستيان، دواتر بەگشتيانەو لەسەر يەك پا كۆبىنەو، ياخود ھەندى لە مۆجتەھىدەكان فەتوا بەدەن، لەسەر پاىەك، ئەو فەتوايە بگات بە مۆجتەھىدەكانى ترو، ئەوانىش بەراشكاوانە پەزامەندىن، لەسەر فتواكەو، ياخود مۆجتەھىدەكان لەسەر پىرسىك، حوكمىكى دىارىكراو بدات، ئەم حوكمەيش بگاتە دەستى مۆجتەھىدەكانى ترو، ئەوانىش بەراشكاوى پاى بىن لەسەرى، ئىتر شىو ھەي پاى بوونەكە چوئەكە، بە گوشتار پاى بىن، پاى ئەوانىش فتوايەكى لەو جۆرە دەربەكەن، پاى پىارىكىكى لەو جۆرە بەدەن، چوئەكەو ئەم ئىجماعە، بەلگەىەكى يەكلاكەرەو ھەيە (قەطعى) ھە، دروست نىيە، نەپىچەوانەى بىيەنەو، نە ھەلى بوەشەننەو.

دووم: ئىجماعى بىدەنگى (سكوتى): بىرىتە لەو ئىجماعەى كە مۆجتەھىدەكان پاى خۆى لە پىرسىكدا دەربىرىت، ئەو پاىە بناسىرىت، بىلاو بىيەنەو، بەخەلكى تر بگات، مۆجتەھىدەكانى تىرىش بىدەنگى لى بەكەن، نكولى راستەوخۆ راشكاوانەى نەكەن، بە راشكاوىش لەسەرى ھاوپا و كۆك نەبن، و لەو سەروپەندەدا پىگىرىك نەبىت، كە بىيەنە ھەي بىدەنگى ئەو مۆجتەھىدانە، واتە ماو ھەيەكى دىارىكراو بەسەر تىپامان لە پىرسەكەدا بگوزەرىت، فاكترەى دەركەى ھەك ترس لە كەسى، پاى ھەيەت و شان و شكۆى كەسى لەدلاو، پاى ھەر پىگىرىكى تر لەو پىگىرانەى كە دواتر باسيان دەكەين، لە ئارادا نەبن، جا زانايان سەبارەت بە حوكمى ئەم جۆرە ئىجماعەو ئاستى كارابوونى، لەسەر سى گەفت

جیاوازییان ههیه:

- گفتی یه کهم: ده لێن ئهم ئیجماعه بێدهنگیه، به ئیجماع نایه ته ئه ژمارو، ته نانه ته به به لگه یه کی ته م و مزدار (حجة ظنیة) یش، حسابی ناکهن، ئه مه یش پای شافعی و مالیکیه کانه.

به لگه ی ئهم گروه یش ئه وه یه، که قسه نادریته پال که سی بێدهنگ، چونکه ناکریت گفتیکی بدریته پال، که نه یگوتوه، و ههروهک بێدهنگیش ناکریت، به ته وای بخریته سه ر ته رازووی پازی بوونی ئه وه که سه، له سه ر ئه و شته، چونکه جاری واهیه، که ئه و بێدهنگیه هۆکاره که ی نه گه یشتنی پرسه که به که سانی تر، یاخود له بهر ئه وه یه که ئیجتیهادیان تیا دانه کردوه، یاخود کاتیکی گونجاو و پێویستی به سه ردا تی نه په پروه، تا پای خۆیان له و باره یه وه ده ربهرین و بهرپاکه ن، یاخود کابرای بێدهنگ و گومان ده بات، که ده نگ هه لبرین و ده ربهرینی پای ئه و کاریکی پێویست نییه، یاخود که سیکی تری پێچه وانه لێیان پاست ده بیته وه، ئه رکی سه رشانی ئهم له و باره یه وه لاده بات، یاخود پای وایه که هه ر موخته هیدی له هه ر شتی که ئیجتیهادی کردی، ئه وه پێبازه هه قه که ی لای خوای گه وده ی گرتوه، پێویست به بهر په رچ دانه وه و نکۆلی کردن ناکات، یاخود جاری واهیه، که له ده سه لاتداریکی سته مکارو، یاخود له بهر شکۆ هه یبه تی موخته هیدیکی تر پای خۆی ده شاریته وه، سه ره پای ئهم گشته گریمانانه و هی تریش ناکریت دانی ته واه و به ودا بنیین، که بێدهنگی بۆ پازی بوونه، که نه بوویه به لگه یش له سه ر پازی بوون، ئه مه نه کۆکبوون و هاو پابوونه نه ئیجماعه، و که ئیجماعیش نه بوو، به لگه نییه!

- گفتی دووهم: پایان وایه، که به لگه ی یه کلاکه ره وه (قطعی یه) و، دروست نییه، سه ره پێچی بکریت، وهک ئیجماعی پاشکاو (صریح) وایه، و هه رچه نده له پووی هیزه وه که مێک له و که مته، و ئه مه یش پای زۆرینه ی حه نه فیه کان، حه نه بیه کانه^۱.

به لگه ی ئهم گروه یش ئه وه یه که ئه گه ر نیشانه له ئارادا هه بوو، ئه و پێگرانه ی که ده بنه هۆی ئه ژمار نه کردنی بێدهنگی له سه ر پازی بوون، له ئارادا نه بوو، ئه و ئهم کاته بێدهنگی به پازی بوون، ده هینریته ئه ژمارو، ئهم نیشانه بوونه و نه مانی پێگره کان کاتی که ده چه سپیت،

^۱ روضة الناظر وجنة المناظر، للشيخ موفق الدين بن قدامة المقدسي، ل ۳۸۱، إرشاد الفحول،

که نهو پایه بلآو بیټه وه و بگات به موجته هیده کانی ترو، کاتیکی گونجاو تیپه ر بیټ، به سر تیپامان و سهره نجدان لهو پرسه و، هیچ له مپړتک له نارادا نه بیټ، که موجته هیده که وا لى بکات، پایه که ی خوی که پی گیشته وه، به پاشکاوانه دربریت، به جوړی و گومان بیات، که غیری نهو پرتی نیجتهاده که ده ده نه وه، و یاخود پای و بیټ که پتویست به بهر په چدانه وه ناکات، و یاخود ترسی ده سه لاتدارانی هه بیټ و، هند... له و فاکته رو پڼگرانه ی که ده بنه هوی نه وه ی که نیجتهاده و پاکه ی خوی به پاسته وخو پاشکاوانه درنه بریت، جا نگه ر هه مو نه مانه ی که باسما ن کرد هاتنه دی و هیچ په هه ندیکي نه مایه وه که بیده نگی به پازی بوون نه په نه ته نه ژمار، نهو کاته نیجماعه که ده چه سپیت و، نیجماعیش به لگه یه کی به کلاکه ره وه یه.

- گفتی سیئیم: به نیجماعی نایه نه نه ژمار، به لام به به لگه ی (ظنی) حساب ده که ن، نه میش پای هه ندی له حه نه فی و هه ندی له شافعییه کانو، به لگه ی نه مانه یش نه وه یه که کرؤک و ناوه پؤکی نیجماع نه وه یه که هه مو لایه ک به حه قیقی نه ک به په ی پی بردن له سر شتی کؤبینه وه، نه م حاله ته یش له نیجماعی (سکوتی) دا، پوی نه داوه، چونکه بیده نگی هه رچه نه ده بگوتی به لگه یه له سر پازی بوون، به لام هه روه ک پاشکاوی و پاسته وخو بوون نییه، له ده لاله تکرندیدا له سر پازی بوون و، بوی به نیجماع نایه ته نه ژمارو، به لام سه باره ت به له پیشتر دانانی، له سر نه وه ی که نه م له پیشتره بق نه وه ی که بیده نگی مانای پازی بوونی هه یه، به م هوی وه وک به لگه یه کی (ظنی) دیته نه ژمار نه میش هه ر به و هه رجه ی که پڼگره کانی بهر ده م پاشکاوی بوونی خاوه ن پایه که له نارادا نه بن.

۱۷۲- پای له پیشتر ((الراجح)):

له راستیدا نه وه ی که پتویسته سه باره ت به نیجماع بیته دی، نه وه یه که هاوړابوون و کؤکبوونی هه مو لایه ک له سر پایه ک بیته دی و، نهو کؤکبوونه یش چؤن به پاشکاوی دیته دی، ده بیټ له پوی ده لاله ت کردن و به به لگه کردنیش وه بیته دی و، نابیت نهو هاوړابوونه ته نها به پاشکاو و پاسته وخوی (صریح) هه که، بیټ و به س! چونکه بیده نگی ده کریت، پڼگایه ک بیټ، بق ده لاله ت کردن له سر پازی بوون و، هاوړابوون، نه گه ر نیشانه له م باره یه وه هه بوو، پڼگر نه بوون! هه روه ک بیژهرانی گفتی دوهم نه مه پایانه، چونکه له م حاله ته دا بیده نگی پوونکرده نه وه یه، و پیداویستییه کی قوناغه که یه، چونکه حه رامه له سر موجته هیده نه گه ر نهو

پایه‌ی دهرپررداوه، به تال بیت، بیده‌نگی لی بکات، له کاتیکیشدا به تاییه‌تی نیمه وا ته‌ماشای
موجته‌هیده‌کانمان ده‌کهن، که نه‌وان له دهربرینی پاستیداو، پای هه‌قدا سل له‌هیچ
ناکه‌نه‌وه، هه‌ق دهرده‌برینو، هه‌رچه‌نده به‌م هویه‌وه توشی چه‌رمه‌سه‌ری و
به‌رته‌سکبونه‌وه‌بینو، نه‌م گومانه‌یش نه‌و پایه‌مان له لابه‌هیز ده‌کات، که بیده‌نگ بوونیان
له‌سه‌ر پازی بوون و هاو‌پابوون و په‌زانه‌ندیان حساب ده‌کریت، نه‌ک له‌سه‌ر نکولی کردنییان و
پیچه‌وانه‌بوونه‌وه‌یان.

به‌لام نه‌گر به‌ته‌واوی نه‌مانتوانی چه‌سپینه‌ری نه‌وه بین که نه‌و بیده‌نگیه بو پازی
بوونه‌و، هه‌روه‌ها نه‌مانتوانی که پئگره‌کانی به‌رده‌م پاشکاوای (صریح) بوون، بسپینه‌وه نه‌وا
نیمه له‌م حاله‌تدا وای ده‌بینن، که له‌م ئیجماعه بیده‌نگیه (سکوت) یه‌دا، ته‌نها نه‌وه‌مان
ده‌ستکه‌وتوه، که به‌لگه‌یه‌کی گومانای (ظنی) یه‌و، نه‌و ئیجماعه نییه، که مه‌به‌ستمانه له
هاتنه‌دی ئیجماعی تیروته‌سل و ته‌واو.

۱۷۴- دابه‌شبوونی راجیایی موجته‌هیده‌کان، له یه‌ک پرسدا، بو‌دوو‌گفتا و ناراسته^۱:

نه‌گر له‌سه‌ر ده‌میک له‌سه‌رده‌مه‌کاندا له‌سه‌ر حوکمی پرسیک موجته‌هیده‌کان
راجیاوازییان تیکه‌وتو، سه‌بارته به‌حوکمی نه‌و پرسه دوو پای جیاوازیان دهربرپی، ئایا
دروسته پای سییه‌م و گفتی سییه‌میش هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه دهر برپریت؟ یان نا.....؟!
زقرینه‌ی زانا یان له‌م باره‌یه‌وه پئگرییان کردوه‌و، هه‌ندیکیان پئگه‌یان داوه‌و، گروپیک نه‌م
پرسه‌یان به‌لای نه‌م دریزه باسه‌دا بردوه‌و، که له‌خواره‌وه پوونی ده‌که‌ینه‌وه:

- گفتی یه‌که‌م: پئگرییان کردوه‌و، که پای سییه‌میش هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه بیتته‌ ناراه،
چونکه کورته‌له‌پتانی نه‌و راجیاوازییه له‌ دوو پاداو، له‌ دووقسه‌دا، خوی له‌خویدا ئیجماعیکی
ناراشکاوانه (ظنی) یه، و یاخود هه‌روه‌ک ناویان ناوه ئیجماعیکی ئاویتته (مرکب) ه، له‌سه‌ر نه‌و
بنه‌مایه‌ی که له‌و پرسه‌دا پای سییه‌م بوونی نییه‌و، کارکردن به‌پای سییه‌م، پیشیلکردنی
ئیجماعه‌که تیروته‌سل و ته‌واوه‌که‌یه‌و، نه‌مه‌یش کاریکی نادروسته له‌ پاستیدا، نه‌م
قسه‌یه‌ش لاوازه، چونکه نه‌وه‌ی لیره‌وه دهرده‌که‌ویت نه‌وه‌یه که کار به‌قسه‌و پای سییه‌م
ناکریتو، دهرنه‌برینی شتی‌و، پازی نه‌بوونی پئی، به‌لگه‌نییه له‌سه‌ر دهرنه‌برینی حه‌قیقی نه‌و
شته، و له‌ نیوان نه‌م دوانه‌شیدا جیاوازییه‌کی پوون هه‌یه، و نه‌وه‌ی نه‌وان گوتویانه نابیتته

^۱ [ارشاد الفحول، ۷۶۰: ۷۷].

به لگه‌ی ئه‌و ئاراسته‌یه‌ی که پیایدا چوون.

- گفتی دووهم: به په‌هایی به‌دروستی ده‌زانو، به‌لگه‌یشیان له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌یان ئه‌وه‌یه که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که پاجیایی له‌نێوان مه‌جته‌هیده‌کاندا له‌سه‌ر پرسێک دروست بووه، ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی په‌کلاکه‌ره‌وه‌یه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر ئه‌و پرسه ئیجماع دروست نه‌بووه، چونکه ئیجماع بریتیه له‌کۆکبوونی سه‌رجه‌م مه‌جته‌هیده‌کان، نه‌وه‌ک هه‌ندیکیان.....و که ئه‌م کۆکبوونه‌یش نه‌هاته‌دی، ئیتر هیچ پێگرتێک له‌ئارادا نییه، بۆ به‌ریابوونی قسه‌و پای سییه‌م و چواره‌م و زیاتریش، چونکه ئه‌وه پێشیتلی ئیجماعیان نه‌کردووه، ئه‌م به‌لگه‌یه‌ش، هه‌رچه‌نده له‌په‌وه‌که‌شدا به‌به‌هێز ده‌رده‌که‌وێت به‌لام له‌حه‌قیقه‌تدا ئه‌مه‌یش لاوازه، چونکه ده‌کریت، که ئیجماع پوویدات، له‌نێوان مه‌جته‌هید گه‌لێکی پاجیاوازا، به‌لام پاجیاییه‌که‌یان له‌هه‌ندێ شویته‌ی ئه‌و پرسه‌دا ده‌بێت، که پاجیاییان له‌سه‌ری هه‌یه‌و، ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که له‌سه‌ری هاو‌پا‌و کۆکن، له‌وه‌دا ئیجماعه‌که‌یان بۆ ئه‌ژمار ده‌کریت، دروست نییه، سه‌رپێچی بکریته‌و، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خاوه‌نانی ئه‌م پایه له‌م حاڵه‌ته بێ ئاگابوون، بۆیه که‌وتوو‌نه‌ته‌ ناو ئه‌و هه‌له‌یه‌وه، که سه‌رجه‌م پێسه‌که‌یان به‌ په‌هایی به‌دروست زانیوه!

- گفتی سییه‌م: ئه‌م پای سییه‌مه، پێویستی به‌درێژه باسی هه‌یه‌و، پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر له‌نێوان ئه‌و خاوه‌ن پاجیاوازاندا ئه‌ندازه‌یه‌کی هاوبه‌ش هه‌بوو که له‌سه‌ری کۆکبوون، ئیتر به‌ریاکردنی پای سییه‌م دروست نییه، که پێچه‌وانه‌ی ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ بێت، که کۆکبوونی له‌سه‌ر کراوه، چونکه ئه‌مه ده‌بێته پێشیتل کردنی ئیجماعێکی ئه‌نجام‌دراو به‌ریاکراو، ئه‌مه‌یش کاریکی نادروسته، به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو، ئه‌و قسه‌و پای سییه‌مه‌ی که دواتر هاتۆته‌ کایه‌وه، هیچ دژایه‌تی و ناکۆکییه‌کی نه‌بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌دا، که کۆکی تیا‌دایه، له‌نێوان که‌سه پاجیاکاندا، ئه‌مه لێره‌دا دروسته که قسه‌و پایه‌کی تر له‌م پرسه‌دا به‌ریا بکریته، چونکه له‌م حاڵه‌ته‌دا ئه‌م پای سییه‌مه، دژایه‌تی له‌گه‌ڵ هیچ جو‌ره ئیجماعێکدا نییه، و بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌م پایه چه‌ند نمونه‌یه‌ک ده‌هێنینه‌وه:

أ- هاوه‌لان سه‌باره‌ت به‌ میرات بردنی باپیر و برائانی دایک و باوکی و یاخود برائانی باوکی پاجیایان هه‌بوو، له‌سه‌ر دوو‌پا‌ بوون، په‌که‌میان ئه‌وه‌یه که باپیر، ئه‌و برائانه بێ به‌ش ده‌کات، و نفرویان ده‌کات له‌میرات بردن، ته‌نها خۆی میراته‌که ده‌بات، ئه‌گه‌ر ته‌نها خۆیان بوون، که‌سی تریان له‌گه‌ڵدا نه‌بوو، دووهمیشیان ئه‌وه‌یه که باپیر له‌گه‌ڵ براکاندا میرات

دهباتو، بئى به شيان ناكات، جا ئو ئو ئاندازه يه ي كه خاوهنى ئو دوو ئاراسته يه تيايدا هاوبه شن، له راجاييه كه ياندا، ئو وه يه كه كارتيكي پتويسته باپير له گه ل براكاندا ميرات بباتو، راجاييه كه يان له وه دايه، كه ئايا باپير، ئو برايانه ي بئى به ش (حجب) دهكات، يان نا..... جا ليره دا به رپاكردى پاى ستيه م، به وه ي كه باپير له گه ل براكاندا ميرات نابات، قسه يه كي نادروسته، چونكه ئيجماعه پيشووه كه پيشيل دهكات، كه داني به وه داناو، كه بردنى ميرات، له لايه ن باپيره وه، له گه ل براكاندا كارتيكي پتويستيه و، ئو مەيش ئو ئو ئاندازه يه يه كه له ناو راجاييه كه دا له سه رى رنكه وتوون.

ب- هه روه ها هاوه لان سه باره ت به ماوه ي دانيشتن (عه ده) سى، رنكيكي سكپر، كه ميژده كه ي مردبىت، راجاييان هه يه، جا گروپتيكيان رايان وايه كه به دانانى سكه كه ي عيده كه ي به سه ر ده چىتو، گروپه كه ي تر رايان وايه، كه هه ركام له و دوو عيده يه ماوه يه كي دريژتري هه بوو، ئو وه يان كارى پيڊه كرئت، واته ئه گه ر تيپه راندى عيده كه، له چوارمانگو ده پوژ زياتر كاتى كيشا، ئو مە عيده كه يه تى و، ئه گه ر به ماوه ي دانانى سكه كه ي كاتيكي زياتري كيشا، ئو دا دانانى سكه كه به عيده بوى ديته ئه ژمار، جا ئو ئو ئاندازه يه ي كه هاوبه شه له نتيواناندا له م راجاييه داو، له سه رى كوژن ئو وه يه كه ته نها مانگ به سه ر بردنه كان، له پيش دانانى سكه كه يدا به س نيه و، بويه به رپاكردى پاى ستيه م: به وه ي كه ئو مانگانه ي پيش دانانى سكه كه ئه ژمار بكات، قسه يه كي نادروسته، چونكه ئو مە پيشيلكردى ئو ئو ئاندازه يه يه كه له سه رى كوژبوونو، دواچار پيشيلكردى ئيجماعيش كارتيكي نادروسته.

ج- ئينجا نمونه ي به رپاكردى قسه و پاى ستيه م، كه دژايه تى نه بىت، له گه ل ئو ئو ئاندازه يه دا كه له سه رى رنكه وتوون وه ك، پرسى كورته له ئينانى ميرات له باوك و دايك و يه كي له دوو هاوسه ره كه دا، كه له م پرسه دا موخته هيد هه كانى چه رخي يه كه م راجاييان هه يه، جا هه نديكيان ده لئين، به شى دايك له سه رجه مى ماله كه دا به ستيه ك دانراوه و، ده بىت بدرىتو، دواتر يه كي له دوو هاوسه ره كه به شى خوى ده بات، كه بوژن چواريه كه و، بئى پياو نيوه ي ماله كه يه و، دواتر ئو وه ي كه ماوه ته وه، ده درىت به باوكه كه و، گروپتيكي تر رايان وايه كه دايك ستيه كي ئو وه ي ده درىتى، كه ماوه ته وه، له دواى ئو وه ي كه يه كي له م دوو هاوسه ره كه به شه پتويسته كه ي خويى برد، و ئو وه ي ده ميڤيڤته وه له ميراته كه، ئو وا باوك به (ميرات به پشت بردن: عصبه) ده بيات.

موحه ممدی کوپی سیرین (خوا لئی پازی بیت)، که زانای سهرده می تابعینه، پای وایه که دایک له تیکپای ماله که سی یه که ده بات، نه گهر ژنه که و دایک و باوکی کابرا له ژياندا بوون، دایکیش سیبه کی پاشماوه که ده بات، له دوی نه وهی که پایوه که به شه پیوسته که ی خویی برد، له حالیکدا که له گول دایک و باوکی کابرای مردوو، نه مان له ژياندا بوون، نه م قسه به دژی نه و به شه کوکه ی نتوان نه و دوو پاچیاوازه نییه و، به پیشیلکردنی ئیجماع و، پیشیلکردنی ئیجماع نایه ته نه ژمار، و بویه ناساییه بگوتریت و دهریپردیت.

د- شهرعزانه کانی چهرخی یه که م، سه باره ته به ناستی مافی پایا له هه لوه شانده نه وهی گرتیه سستی هاوسه ریتیدا پاچیا بیان هیه، که نه گهر پایوه که له ژنه که یدا، به له کی، یان شیتی، یان که وده نی، یان درپوی و، یان بوونی ئیسک له شهرمگای کچه که دا به دی کرد، نه و گروهینکیان پایان وایه، که به بوونی هه ریه کی له م عه بیانه گرتیه سته که هه لده وه شیتته وه، و گروهینکی تر پایان وایه که هه لوه شانده نه وه که دروست نییه، چونکه پایوه که مافی ته لاقی له ده سته دایه، و نه مه برپار دهری دۆخه که یه، جا نه گهر له م سه رو به نده دا هه ندی له موجته هیده کان بلین، دروسته که گرتیه سته که به فلان و فیسار له و عه بیانه هه لده وه شیتته وه، به لام به فلانیا ن هه لئاوه شیتته وه، نه م قسه به یان به پیشیلکردنی ئیجماع نایه ته نه ژمار، چونکه دوو قسه که له سه ر نه ندازه یه کی هاوبه ش کوک نه بوون، که به شیک بن، له و عه بیانه ی که پای سیبه م، له سه ر نه وه یه که شیاوی نه وه ن، گرتیه سته که ی پی هه لده وه شیتته وه.

۱۷۵- پای له پیشتر، له نیو نه م گفتانه دا:

پای له پیشتر (الراجح) له م باره یه وه، بریتییه له پای سیبه م، چونکه له گوشه نیگای حه قیقه ته وه ته ماشای ئیجماع ده کات و، ته نانه ته نه گهر ئیجماع له به کیک له لقه کانی پرسیکی پرله جیاوازیدا به رپا کرابیت، نه و هه ر به دروستی نازانیت، که قسه و پای سیبه م له پیچه وانه یدا بکرت، به لام نه گهر ئیجماع به رپا نه کرابوو، نه وا پیان وایه، که هیچ ریگرتیک نییه، که له به ر ده م به رپا کردنی پای سیبه مدا خوی حه شار دابیت، چونکه قسه ی سیبه می قه ده غه یه، که پیشیلی ئیجماعه پیشووه که بکات و، هه روه ک بیژهرانی پای یه که م ده لئین، که ئیجماعی پیشوو، له سه ر نه و قسه و پاگه له نه وه سته وه، که خاوه نی پاچیاوازه کان بو ی چوون، تا بگوتریت، به رپا کردنی قسه یه کی تر به رپه های و موتله قی دروست نییه، و به لگو له سه ر حوکی پرسه کان بنیات نراوه و، جاری و هیه که له هه ندی بابته ی چل و پوپه یی و،

لقو نه وانه دا، جوړه کړکېوونې دېته ښارواوه، هر چنده به شپوه يه کی گشتی و له سره
 ښاسی په ها جیاوازیښ بن، وهك نمونه مان دا، بڼ وینه له پرسى بردنى میراتى باپیردا،
 له گهل براکان، خاوهن پاچیاوازه کان، وهك نه وه وایه که هندیکیان گوتیتیان: باپیر نه گهر
 براکانی له گهل دابوو، میرات دهباتو، هندیکى تر ده لاین: نه گهر براکان له گهل باپیر
 کړکېوونه و نه تر نه وان میرات نابهن جا نه و بابه ته لاهه کییه ی که له م پرسه دا له سره ی
 کړکېوون نه وه یه که باپیر بیگومان میرات دهبات، بڼه به رپاکردنى قسه یه کی نو، که نه م
 به شه لاهه کییه (جزئی) ییه، که له سره ی کړکېوون ه لېوه شینتته وه، دوست نییه.

۱۷۶- به لکه و پالېشته کانی نیجماع:

نیجماع بى دودلې پېوېستی به به لکه و پالېشتى شهرى هیه، چونکه قسه کړدن له
 ښاینی نیسلامدا، به بى زانیاری، به بى به لکه قسه یه کی پرپوچو، هله یه کی ته واوه، و
 نه میش دوست نییه، نابى پوېدات، چونکه گلى ښلام پاریزواوه له هله، به به لکه ی
 نه و فرمودانه ی که باسما ن کرد، و پالېشت و به لکه ی نیجماعیش جارى واهیه، که
 قورنانه و، جارى واهیه، که سوننه ته، جا نیجماع له سره حرامى ماره کړدن داپیره کان،
 کچانى کوپو، کچانى کچ، له هر پله یه کداین، پالېشت و به لکه ی نه م ښایه ته پیروزه یه که
 ده فرمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ﴾^۱ واته: دایکانتان و کچه کانتان
 لیتان حرام کراون، که نیجماع لیړه دا له سره نه وه یه، که مه به ست له (امهات: دایکانتان)
 له م ښایه ته پیروزه دا، بریتیه له بنه په تی ښه کان، که داپیره کان تا کوئ گه یشتبن،
 ده گړتته وه، مه به ستیش له (بنات: کچه که ان) لکه کانی ښانه، که کچی خوی و کچی کوپو
 کچه کانی خوی، تا کوئ ده گات، ده گړتته وه.

نه و نیجماعیش که پالېشته که ی سوننه ته، وهك نیجماع کړدنیان له سره نه وه ی که ده بیت
 شش یه ک بدریت به داپیره، چونکه پیغمبر (ﷺ) شش یه کی داوه به داپیره.

نیجا زانایانی زانستی ښصولی فیه، سه باره ت به ښاستی دوستی به رپابوونی نیجماع،
 به پالېشتى نیجتیهاد و قیاس، پاچیا بیان هیه و، هندیکیان به دوستیان زانیوه و،
 هندیکیشیان پږگریان لی کردوه، وهك (الامام داود الظاهري) و (ابن جریر الطبري)، و ښمه

^۱ سورة النساء / ۲۳.

به لای نه و پایه دا ده چین، که نۆزینه ی به لایدا چوون، که بیگومان له سه ر ده می هاوه لاند (خوا لێیان پازی بیت) ئیجماع به ریاکراوه، به پالپشت و به لگه ی ئیجتیهاد و قیاس، که ئیجماعیان کردوه، له سه ر کۆکردنه وه ی قورئانی پیروۆزو، پالپشت و به لگه یان، ته نها به رژه وه ندی تیادابوون بووه له و پرسه دا، که ئه مه ش به شیکه له به شه کانی ئیجتیهاد کردن، ههروهک پازی بوون، له سه ر قسه که ی پێشه و عوسمانی کوپی عه فغان که بانگی سێیه می داوه له نوێژی هه ینیدا، و به لگه و پالپشتیشیان نه وه بووه که به رژه وه ندی خه لکی له وه دا بووه، که به و بانگانه ئاگادار بکړینه وه، له کاتی هاتنی کردنی نوێژی هه ینی، به تایبته نه و خه لکانه ی که دووین له مزگه وته وه، ههروه ها ئیجماع کردنیان له سه ر حه رامی پیوی گۆشتی به راز، به قیاس کردنیان له سه ر نه وه ی که گۆشته که ی حه رانه، که واته پیوه که یشی هه ر حه رانه^۱.

۱۷۷- ناستی گونجانی به ریا بوونی ئیجماع و راجیایی له م پرسه دا:

جه ماوه ری زانایان پایان وایه، که له حه قیقه تداو به پراکتیکی ئیجماع پووده داتو، هه ندیکیشیان پێیان وایه، که هه رگیزو له بنه په تدا نه م جوړه کۆکبوونه ی که به ئیجماع ناوژه د کراوه، پووناداتو، له وانه ی که نه م پایه ی هه یه، زانای مه زنی موخته زیله کان (النظام) ه!

نه وانه ی که پایان وایه، ئیجماع پوونادات، نه وه یان کردۆته به لگه که زانیاری و زانیی خودی موخته هیده کان کارێکی سه خت و دژواره و مه حاله چونکه هه یج پێوه رو چوار چێوه به کی پێسای نییه، که موخته هیدو ناموخته هید له یه کتری جیا بکاته وه و ته نانه ت نه گه ر که سێک له شارێکدا ببێته موخته هیدو، به موخته هید بنا سرت، نه و له شاره کانی تره وه نکۆلی له و پله یه ی له توانا که ی ده کړیتو، جاری واهه یه که له ناو شاره که ی خۆشیدا نکۆلی ده کړیتو، دانی پیدانانرتیتو، ته نانه ت نه گه ر نکۆلی ئی نه که ن، له دانپانانیداو، به موخته هیدی بزانی، هه ر نۆر سه خته، کۆکردنه وه و کۆکبوونیان له سه ر پایه ک، یاخود خسته به رچاوی هه ر پرسێک بۆیه ک به یه کیان، چونکه به شارو ناوچه جیا جیاکاندا بلآو بوونه ته وه، نه گه ر بمانه ویت که نه و پرسه بخه یه به رده م موخته هیدی که هه ر له وولاته که ی خۆیدا، دیسان نه مه ش کارێکی سه خت و دژواره، که بمانه ویت پرسه که ی بخه یه به رده م به ک به یه کیان و

^۱ الامدی، ب ۱، ل ۳۲۰.

پای هر یه کیکیان له سهر شه و پرسه بزانين، به جوری که ناسوده که رو دلتیابین له م باره یه وه، به شیوه یه کی متمانه دارو، دواتریش بیگومان بین که تا دواپامان لهو باره یه وه وهرگرتوه، شه له سهر پایه کی خوی ماوه ته وه، سهره پای نه مانه هه مویش نیجماع هه پئیستی به به لگه و پالپشت هه یه، جا نه گهر نیجماعه که یه کلاکه ره وه (قطعی) بوو، شه وه خه لکی ده یزانو، عاده ته ن لئی بی ناگا نابن، چونکه خوی له خویدا (قطعی) بوو، شه وه یه که ناسراوو بلاویتو، پئیستی به نیجماع نه بییتو، نه گهر به لگه که ته مومژاوی (ظنی) بوو، شه وه پیکه وتن له سهری مه حاله، چونکه موجهه هیده کان له هزرو سروشتیاندا له دهره یتنانی نه حکامه کاندا جیاوازن.

به لگه ی جه ماوه ری زانایانیش شه وه یه که ده لئین: شه وانهی بهرپا بوونی نیجماع به مه حالئی ده زانن، ته نها ترسو گومان دروست ده که ن، له سهر کاریک، که ده کریت پوویدات و بهر پابکریتو، بویه گوی بهرپایه که یان نادریت.

به لگه ی گونجانی پوویدانی نیجماع لای نه مان شه وه یه، که شه پرسه به کرداری پوویداوه، بق نمونه له سهر ده می هاوه لاند (خوا لییان پازی بییت) پوویداوه، و بهرپا بووه، و له وانیش هه نیجماعی زور بق نیتمه گواستراوه ته وه، وه نیجماع کردنیان له سهر شه وه ی که نه نک، له میراتدا شه ش یه ک ده بات، و هه روه ها نیجماع کردنیان له سهر شه وه ی که نه گهر ئافره تی موسلمان شوو به کافر بکات، گریبه سته که ی دانامه زریتو، هه روه ها نیجماع کردنیان له سهر شه وه ی که له زن ماره کردندا، نه گهر ماره ییه که یشی دیاری نه کریت، شه و شه گریبه سته هه دروسته و نیجماع کردنیان له سهر شه وه ی که نابیت شه و زه ویبانه ی له لایه ن سوپای نیسلامه وه ده ستیان به سهردا گیراوه، به سهر چه کداره فته ح کاره کاندا دابه ش بکریتو، هه روه ها نیجماع کردنیان له سهر شه وه ی که براو خوشکی ته نها باوکی، له کاتی نه بوونی خوشک و برای دایکی و باوکید، ده گه نه هه مان حوکم، وه دایک و باوکییان پی دیتو، هه روه ها نیجماع کردنیان له سهر شه وه ی که کوپ ده بیته پیکر له میراتبردنی کوپه زاو، چه نده ها نیجماعی زور بی شوماری ترو، بویه بهرپا بوونی شه م نیجماعانه به لگه یه کی یه کلاکه ره وه (قاطع) ه، له سهر شه وه ی که ده کریت نیجماع پوویدات، و نیتر چون ده گوتریت: نیجماع پوی نه داوه، پوونادات !!!

۱۷۸- دريژۀ باسيکي پيويست، له سهر لۀم راجياييۀ :

به پای نيمه له م راجياييۀ دا، پيويستمان به دريژۀ باسيک هيه، به م شيوه يه ي لای خواره وه، نيمه پای جه ماوهری زانايان به پره هايی (مطلق)ی، وهرناگرين و هه روه ها به پره هايی قسه ی نه وانه يش وهرناگرين، که پرودانی نيجماع به مه حال دهرانن، نه و دريژۀ باسيک که نيمه به پيويستی دهرانين، زياتر به و باره دايه، که تاوتويی نه و قسه و به لگانه بکي، که نه و گروه ده يکن، که پاين وايه نيجماع پرونادات، و له م باره يه وه ده بيژين:

يه که م: نه و ی که گروهی بی پروا به بهرپابوونی نيجماع به به لگه ده يه تنه وه، و ده لين، پيويسته به لگه و پالپشتی نيجماع، نه گهر يه کلاکه روه (قطعی)بوو، نيتر نه وه له خه لکی شاراه نيه، و نیدی پيويستی به نيجماع له سهر کردنی نيه و نه گهر به لگه و پالپشته که يان ته مومژاوی (ظني) بوو، نه و هيش پيکوتن و کۆکبوونیان مه حال، بۆيه نيجماعی له سهر بهرپا ناکريت، نه م قسه يه به هه ردو پره هندو به شه که يه وه نابيته به لگه بۆ نه و قسه يه ی نه وان، چونکه نيجماع به بوونی به لگه ی قطعی، زياتر به هيز ده بيت و، نيتر پيويستيمان به گهرپان نابيت، به دوی به لگه کانيداو، نه گهر به لگه و پالپشتی نيجماعه که ظه ننی بوو، وه ک فرموده ی ثاحد، نه وه عاده تن ناست گونجانی نيجماع کردن له سهری به کاریکی مه حال نازانريت، نه گهر نه م به لگه (ظني)يه، و ماناکه ی پۆشن و ده لاله ته که ی له سهر نه و شته پوون و ناشکراوو، له م حاله ته دا، نه و به لگه (ظني)يه، به هوی نيجماعه که وه هيز پهيدا ده کات، ده گاته ناستی ده لیلی قطعی.

دووه م: سه باره ت به و به لگه يه يان، که پتيان وايه ناگونجيت و ناکريت، که خودی موجه ته هیده کان ناگدار بکريته وه له سهر نه و پرسه و زانياريان پی بدریت له سهری، چونکه به شارو ناوچه کاندایه رش و بلاو بوونه ته وه، و هتد.... نه م قسه يه زياتر شايانی تيارپامان و تاوتويی کردنه و، نه و ی هه قه له م باره يه وه بگوتريت، نه و يه که سهرده می سه له ف (خوا ليتيان پازی بيت) دابه ش ده بيت، بۆ دوو به شی پوون و ديارو ناشکرا، يه که میان سهرده می هاوه لانه (خوا ليتيان پازی بيت) و دووه میان سهرده می دوی نه وانه.

جا له سهر ده می هاوه لاندایه (خوا ليتيان پازی بيت) و، به تاييه تی له سهر ده می پيشه وایان نه بوبکرو عومهردا (پره زای خوايان لی بيت) موجه ته هیده کان که م بوون، به ته وای ناسرابوون، و زۆدبه يشيان له شاری مه دينه دا بوون، و ياخود له جیگايه کدا بوون، که

گه‌یشتنه لایان ئاسان بوو، تا رایان بزانریتو، ئیجتهاد نهو کاته شیوانی پاریژکاری (شوری)ی، وه‌رگرتبوو، جا له‌و سهرده‌مه‌داو له‌و حاله‌ته‌دا، به‌ریاکردن و کۆکبونی ئیجماع ئاسان بوو، و له‌ پاستیدا پوویشیداوه، و به‌ریاکراوه، و ئیجماعی زۆریش لێیانه‌وه گواستراوه‌ته‌وه بۆمان، له‌وانه‌ نه‌و ئیجماعانه‌ی که‌ جه‌ماوه‌ری زانا‌یان وه‌ک به‌لگه‌ به‌کاریان هێناون و که‌مێک پێش ئێستا باسمان لێوه‌ کردن و هێنمانن، به‌لێ! له‌وانه‌یه‌ بگوتریت، که‌ نه‌و ئیجماعانه‌ سه‌رجه‌میان ئیجماعی به‌پاشکاوانه‌ (صریح) نه‌بوون، و نه‌مه‌یش پاسته‌ و ملکه‌چی ده‌بین و نکۆلی لێ ناکه‌ین، به‌لام ئایا نه‌مه‌ چی تیا به‌؟! چونکه‌ ئیجماعی بێده‌نگی (سکوتی)، وه‌ک ئیجماعی پاشکاری (صریح) وایه‌، له‌لای چه‌ند گروپیکی زانا‌یان، هه‌روه‌ک گوتمان و، نه‌گه‌ر بیشگوتریت، ئیجماعی (سکوتی) له‌لای هه‌ندێ له‌ زانا‌یان به‌به‌لگه‌ نه‌ژمار ناکریت، که‌واته‌: ئیجماعی (سکوتی) هاوه‌لانی (خوا لێیان پازی بێت) نابێته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر به‌ریابوون و پوودانی ئیجماع و، نابێته‌ به‌لگه‌یش بۆ که‌سانی تر، بۆیه‌ ئێمه‌ ده‌لێین: پێویسته‌ ئیجماعی (سکوتی) هاوه‌لان، له‌پله‌ی ئیجماعی پاشکاوانه‌ (صریح) دا، بێته‌ نه‌ژمار، له‌به‌ر چه‌ند پێودانگ و هۆکارێک، له‌وانه‌، که‌می ژماره‌یان و، ناسینی یه‌که‌به‌یه‌که‌یان وه‌ک گوتمان و، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌و زانیارییه‌ی که‌ هه‌مانه‌ له‌سه‌ر په‌ریژنپاکی ژیا‌نیان و هه‌ل‌دان و په‌له‌کردنیان بۆ قسه‌ی هه‌ق و نه‌و پاستیییه‌ی که‌ دیوانه‌و، بێ ترس له‌هیچ که‌س درکاندوویانه‌و، نه‌مه‌ش وه‌ک جه‌ختکردنه‌وه‌و، سووری نه‌وان له‌سه‌ر نه‌و په‌یمانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ زانا‌یانی وه‌رگرتوه‌و، که‌ ده‌بێت وایه‌، له‌ پابه‌ندبوونیان به‌درکاندن و پوونکردنه‌وه‌ی پاستی و نه‌شارینه‌وه‌ی، و لێره‌دا نه‌وه‌مان به‌سه‌ بۆ به‌لگه‌ هێنانه‌وه‌ له‌سه‌ر نه‌و قسه‌یه‌مان، که‌ باسی نه‌وه‌ بکه‌ین، که‌ نه‌م خه‌سله‌ت و په‌وشانه‌ی باسمان کردن، نه‌وه‌نده‌گشتیییه‌ بۆ نه‌و سهرده‌مه‌ ته‌نانه‌ت تاکه‌ تاکه‌ی مسوولمانه‌کانیشیان ده‌گرێته‌وه‌ نه‌وه‌تا پۆژیکیان ئافه‌رتی له‌ ئیمامی عومه‌ر پابه‌پی و، نکۆلی کرد، لێی، که‌ ویستی پێژه‌ی ماره‌یی ئافه‌رت که‌م بکاته‌وه‌و له‌سه‌ر دوانگه‌ و تازی ده‌خوێنده‌وه‌، بێ نه‌وه‌ی که‌ ژنه‌که‌ ترسی هه‌بێت، پای خۆی ده‌ربێی و، چیرۆکی بیلال (خوا لێی پازی بێت)، که‌ له‌گه‌ڵ پێشه‌وا عومه‌ری کوپی خه‌طابدا که‌وته‌ تاوتوی کردن و موانقه‌شه‌ سه‌باره‌ت به‌ پرسى دابه‌شکردنی زه‌وییه‌ فه‌تح‌کراوه‌کان، که‌ نه‌مه‌ شتیکی زۆر بلأو ناسراوه‌، که‌ لێره‌دا بیلال پێچه‌وانه‌ی پاکی پێشه‌وا عومه‌ری هه‌بووه‌، به‌ ئاشکرا درکاندی و، ته‌نانه‌ت قسه‌ی توندیشی به‌رامبه‌ری کردو، پێشه‌وایه‌تی عومه‌ر نه‌بوویه‌ هۆی پیگری کردن له‌ بیلال، که‌ نه‌توانیت پێچه‌وانه‌ی پاکی بێته‌وه‌و، پێشه‌وا عومه‌ر ته‌نها

ئەوھى تۈانى كە بلىت: ((خودايا! من لە دەستى بىلال ھارپىيانى نەجات بدە!)) و لەمە زياتر ھىچى نەگوتو، ھىچ تۈندى بەرامبەرى نەنۈاند، جا ئەمە پەوشوشان و شىكۆى ئەو پىياو گە لە بوويىت، ئىتر زۆر سەختە، بېوا بەوھ بەيىن، كە بىدەنگ بوونى مۇجەھىدەكانيان، لەبەر نارازى بوون و كۆك نەبوونيان بوو بىت! و بەلكو ئەمە پىداگىرى لە ئىمەدا لەسەر ئەوھ دروست دەكات، كە نىزىكە بلىيىن، بىدەنگى ئەوان، ھى پازى بوون و كۆكبوونيانە، مادام پاھە كە گەيشىتتە لايان، ھەروەك گوتمان لەبەر ئەوھ كەكەم بوون، گەيشىتى پاكەان بۆلايان، ئاسان بوو، چونكە يان دانىشتۈرى شارى مەدەينە بوون، يان دانىشتۈرى جىگا نىزىكەكانى ئەو شارە بوون.

بەلام سەبارەت بە سەردەمى دۈاى ھاوھلان (خوالىيان پازى بىت) ئەوھ بەپاستى زۆر سەختە بېوا بەوھ بەيىن كە ئىجماع پۈۈى داوھ، بەھۆى پەرشو بۆلۆى شەرعزانەكان لە جىگا و دورە دەستەكاندا، زۆرى مۇسلمان و زياتر بوونى ژمارەيان، جىاوازي ھزىرى ئىوانيان، بەرپا نەبوونى ئىجتىھاد بەشىۋەى شورا، وەك سەردەمە پىشۋەكە، ئەمانە ھۆكارن، كە ناتوانرئىت بگوتريئىت ئىجماع پۈۈى داوھ، بەرپا بووھ، دواجار ئەوھى دەتوانرئىت كە بگوتريئىت، ئەوھى كە ھۆكى ئىجتىھادى لە ھەندى پرسدا بەرپا بووھ، بۆلۆ بووتەوھ، دژايەتى و پىچەوانە بوونەوھ بۆ ئەو ئىجتىھادانە پۈۈى نەداوھ، نەزانراوھ، نەدىتراوھ، بەلام نەناسىنى كابرەى نەيارو پىچەوانە – بەپى ئەو بارودۇخەى كە باسكرا – نابىتە بەلگە لەسەر ئەوھى كە ئىتر كەسى نەيارو پىچەوانە بوونى نىيە، لە دەرەنجامدا ناتوانىن ئەمە بە ئىجماع و تەننەت بە ئىجماعى بىدەنگى (سكوت) ىش، ئەژمارى بكەين.

۱۷۹- بايەخى ئىجماع لەم سەردەمەدا، ئاستى گونجانی پوودان و بەرپا بوونى:

ئىجماع سەراۋەھەكى گىرگە لەسەر چاۋەكانى شەرىعەتى ئىسلام، و بەلگەھەكە لەو بەلگانەى ئەھكام، كە شاھەتى لەسەر دروستى و خاۋەن پىگەھەكەى دراوھ، و دەكرىت لە زانىنى ھۆكى شەرى پىشھاتە نوپىەكان، كە لەم سەردەمانەدا زۆرن، سودى لى وەرېگىرئىت، بەلام ئەوھەندە ھەھە، كە ئەو سوود لى وەرگىرنە كاتىك بە تىرو تەسەلى دەيىت، كە سەرچەمى شەرعزانەكان ئامادەبنو، پرسەكەيان بخىرتە بەردەم، پاى ئەوان بزانرئىت، لەسەرى، ئەوھش بەپاى ئىمە كاتىك رىگەى تەواۋو دروستى خۆى وەرەگىرئىت، كە كۆمىتەھەكى فىقھى پىكېيىنرئىت، كە سەرچەمى شەرعزانەكانى جىھانى ئىسلامى لە خۆ

بگریټو، نه و کومیت په جیگا په کی دیاری کراوی هه بیټو، سه رجه م نه و شتانه ی که پیو یستین له مال و دارایی و کتیبو، پیداو یستیه کانی تر، بق بویان ناماده بگریټو، بگریټه به رده ستیان و، له کات و خول دیاریکراودا کوبونه وه ساز بدهن به پیټی سیستمی کی دیاریکراو، ټینجا پرسه کان و پیشهاته نوییه کان ده خرټنه به رده میان، تا تاووتویان بکه ن، و تیپا بمینن بق چه سپاندنی حوکم بویان، له بهر پو شنایی ده قه کانی شه ریه ت و، یاساو پټساو، بنچینه گشتیه کاند او، دواتر نه و نه حکامانه له بلاوکراوه ی خولی، یان له په پاوی تاییه تدا بلاو بگریټه وه، تا خه لک ناگادار بن، له سه ریان و، هه روه ها تیپوانینی زانایان له سه ر نه و پرسانه تیایاندا بلاو بگریټه وه، چونکه بوی هیه که هندی له شه ر عزانه کان، بویان نه کرایټ که له بهر هه ر هؤکاریک بیټ په یوه ندی به و کومیته فیهیه وه بکه ن، و جا داواده کریټ له و که سانه که پاکانیان راسته وخو بنټین بق نه و کومیته فیهیه، یاخود بینټین بق نویسنه گه کانیان له جیگا جیاوازه کاند، و هه روه ها هیچ گرنټی کی تیادانییه، که نه و لایه نه سود له پادیو ته له فزیو ن و، که ناله ناسمانیه کان وه رگریټ، تا په یامه کانیان زیاترو زیاتر بلاو بینه وه و خه لکی بیان بیستی، و دواتر کومیته ی فیهیه ته ماشای نه و پایانه بکات که به ده ستیان گه یشتوه، له سه ر په یامه بلاوکراوه کانیان، جا نه گه ر نه ندامانی کومیته ی فیهیه له سه ر هه ر حوکمی کؤک و هاوراپوون، نه وه نه و حوکمه به نیجماع نه ژمار ده کریټ، و نه م نیجماعه یش نزیکه به و نیجماعه ی که زانایانی زانستی نوصولی فیهیه، له سه ری پیکه وتوون و، کارکردن به و حوکمه نیجماع له سه ر کراوه پیو یست و واجبه .

﴿بهشی چوارهم﴾

به لگه‌ی چوارهم: (به به‌رداگرتن: القياس)

۱۸۰- پیناسه‌ی ((قیاس)):

قیاس، له زمانی عه‌ره‌بیدا، بریتییه له ئەندازه گرتنی شتیک به شتیکێ ترو، بۆ به‌رگرتن به‌یه‌کتیدا به‌کار ده‌هێنریت، وه‌ك ده‌گوتریت، زه‌وییه‌كه‌م به‌ مه‌تر ئەندازه ((قیاس)) كرد واته: به‌ مه‌تره‌كه‌ ئاستو ئەندازه‌و قیاسیم گرت.

هه‌روه‌ها بۆ به‌رابه‌ری پێكردن ((مقارنه))ی، شتیک، به‌ غه‌یری خۆی به‌کار ده‌هێنریت، تا ئەندازه‌ی هه‌ر یه‌كێکیان له‌ چاوی ئه‌وی تریاندا بزانین، بۆمان ده‌ركه‌وێت، دواتر ئه‌م ووشه‌یه‌ بڵاو بوویه‌وه‌، زیاتر بۆ پێكکردن ((تسویه)) به‌كار هات، له‌ نێوان دووشتدا، ئیتر چونكه‌ ئه‌و دووشته به‌رجه‌سته‌و هه‌ست و هه‌ستدار ((حسی)) بن، یان نادیار ((معنوی)) بن، ((حسی))، وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌سێك بلیت: ئه‌م لاپه‌ره‌یه‌م به‌و لاپه‌ره‌یه‌ قیاس كرد، واته‌ پێکی یه‌كتریم كردن و نمونه‌ی مه‌عنه‌وی، وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌سێك بلیت: زانستی فلانه‌كه‌س، به‌زانستی فیساره‌ كه‌س قیاس ناكریت، واته: له‌ زانستدا پێك نین، ئه‌میان له‌ ئاستی ئه‌وی تریاندا نییه‌.

له‌ زاراوه‌ی زانایانی ئه‌صولی فیه‌قه‌دا، قیاس بریتییه‌ له‌ لكاندن و خستنه‌ سه‌ری شتی له‌ پووی حوكمه‌وه‌ كه‌ ده‌ق له‌سه‌ر حوكمه‌كه‌ی نه‌هاتوه‌، به‌ و شته‌وه‌ كه‌ ده‌ق له‌سه‌ر حوكمه‌كه‌ی هاتوه‌، به‌هۆی هاوبه‌ش بوونیان، له‌ هۆكاری حوكمدا.

یاخود پێشهايتێك كه‌ ده‌ق له‌سه‌ر حوكمه‌كه‌ی نه‌هاتوه‌، له‌گه‌ڵ پێشهايتێکی تردا كه‌ ده‌ق له‌سه‌ر حوكمه‌كه‌ی هاتوه‌، یه‌كسانیان بکه‌ینه‌وه‌ به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ كه‌ ئه‌و دوو پێشهايت له‌ هۆكار (علّة)ی، حوكمه‌كه‌دا یه‌كسان^۱.

پوونكرده‌وه‌ی ئه‌م پرسه‌یش ئه‌وه‌یه‌ كه‌ شه‌رع، له‌ پێشهايتی وادا هه‌یه‌، كه‌ به‌ده‌ق له‌سه‌ر حوكمێکی دیاریكراو دواوه‌ و دیاری كردوه‌، و موخته‌هیدیش هۆكار (علّة)ی، ئه‌و حوكمه‌

^۱ بپوانه‌ پیناسه‌كانی تری ((قیاس)) له‌ (شرح الورقات في الأصول، للامام الحرمين، ل ۱۹۷-۱۹۸، و إرشادات الفحول، ل ۱۹۸، والأمدی، ب ۲، ل ۲۶۳، و دواتریش، المستصفي، للامام الفزالي، ب ۲، ل ۵۴).

پسِ ده زانیتو، دواتر پیشهاتیکي تر پووده دات، که دهق نییه، له سر دیاریکردنی
 حوکمه که ی، به لام له پووی هؤکار (علة) ی حوکمه که وه، به کسانه به حوکمی نهو پیشهات ی
 پابردو، جا که سی موجهه یید نه م پیشهاته ده خاته سر نهو پیشهات ی پابردو، له
 حوکمدا به کسانیان ده کاته وه، نه م خستنه سه رو به کسانکردنه بریتیه له (قیاس)، و
 زانایانی فصولی فیه، ده سته واژه ی تریشی بؤ به کار ده هین، وه ک ده سته واژه ی،
 (به کسان کردنی دو پیشهات له حوکمدا) و، یاخود (تیپه پاندنی حوکم له پیشهاتیکه وه بؤ
 پیشهاتیکي تر)، جا نه م ده سته واژه (خستنه سر: إلحاق) و، (به کسان کردن: تسویه) و
 (تیپه پاندن: تعدیه) هه موویان به لگن، له سر یه ک مانا که بریتیه له تیپه پاندنی نهو
 حوکمه ی که سه باره ت به هه پشهادتی ده قی له سره، به و پیشهاتان ی که له عیله تدا
 به کسانن پنی، و نه م کاره ییش (قیاس) کردنه.

(قیاس) حوکم ناچه سپیتیت، به لکو ته نها نهو حوکمه ناشکرا ده کات، که له هه مان کاتدا،
 که له قیاس له سر کراوه که دا بوونی هه بووه، له خودی قیاس پیکراوه که یشدا هه بووه، به
 به لگی بوونی عیله تی حوکمه که له هه ردو کیان (المقیس والمقیس علیه)، و ته نها شتی که
 له م پرسه دا هیه، نه وه یه که ده رکه وتنی حوکمه که له شته قیاس پیکراوه که دا (المقیس)،
 که میک دواکه وتووه، تا له لایه ن موجهه ییده که وه، عیله تی حوکمه که له و شته قیاس
 پیکراوه دا ناشکرا کراوه، که واته: له م حاله ته دا (قیاس) ناشکراکاری حوکمه که یه و،
 چه سپتنه ری نییه و، کاری موجهه یید ته نیا له زانین و ناسین عیله تی حوکمه که دایه و، و
 هه روه ها له پوونکردنه وه ی هاو به شیی قیاس له سر کراو (المقیس علیه) و قیاس پیکراو
 (المقیس)، له حوکمه که دا، و دوا جار نه وه ده رده خات، که حوکم له هه ردو کیاندا یه ک
 حوکمه.

۱۸۱- پایه گانی ((قیاس)):

له پیناسه ی زاراوه یی (اصطلاحی) قیاسدا، نه وه مان بؤ پوون ده بیتته وه، که
 پایه گانی قیاس چوارن، به م شیوه یه:
 یه که م: نه سله که، که به قیاس له سر کراو (المقیس علیه) یش ناوزه د کراوه، که بریتیه
 له و شته ی که دهق له سر حوکمه که ی هاتووه.

دووهم: حوکمی نه سله که، که بریتیه له و حوکمه شه رعیه ی که له نه سلدا ده قی له سر
 هاتووه و، ده مانه ویت نهو حوکمه تیپه پنین له نه سله که وه بؤ لق (فرع) که، و له سر

نه ویشی بچه سپینین.

سییه م: لق (الفرع)، که به قیاس پیکراو (المقیس) یش ناو زهد کراوه، که بریتیه له و شته ی که دهق له سهر حوکمه که نه هاتووه، ده مانه ویت له ینگای قیاسه وه، حوکمی نه سله که ی به سهر دا جیگیر بکه ین.

چوارهم: هۆکارو فاکته ر (العله)، که بریتیه له و خه سلته و وه سفه ی که له نه سله که دا هه یه و، هر له بهر نه وه یشه شهرع نه و حوکمی به سهر دا داوه و، له بهر نه وه ی که نه و هۆماره له فهرعه که شیدا هه یه، بۆیه ده مانه ویت یه کسان ی نه سله که ی بکه ین، له و حوکمه دا. به لام نه و حوکمی که به ینگای قیاسکردن له فهرعه که دا ده یچه سپینین، نه وه به ره م و دهره نجامی پرۆسه ی قیاسکردنه که یه، و له پایه کانی قیاس نییه.

۱۸۲- نموونه گه لیک له سهر قیاس:

یه که م: دهق هاتووه له سهر حهرامی ئارهق، و دهقه که یش نه م فهرمایشته ی پهروه ردگاره که له قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْمِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۱ واته: پیشتەر مانامان کردو تیايد نه وه هاتووه، که ئاره قخواردنه وه حهرامه و، ئاره قیش له لای گوپی له زانا یان، ناویکه، بۆ نه و گیراوه سه رخۆشکه ره ی که له تری دروست ده بیت، نه ک له شتی تر^۲، که نه مه نه سلێکه که دهق له سهر حوکمه که ی هاتووه، که حهرام بوونی ته ی، پاشان ئاوی خورما، یان ئاوی جۆ، فهرعه و، دهق له سهر حوکمه که ی نه هاتووه، به لام هۆکارو عیله ته ی حوکمه که، که سه رخۆشکردنه تیايدا هه یه، بۆیه قیاس ده کرتته سهر ئارهق، چونکه له عیله ته که دا هاویه شنو، بۆیه حوکمی ئاره قی هه یه، که حهرام بوونه.

دووهم: کوشتنی میراتدهر، له لایه ن میرات به ره وه نه سله، و بنه په ت و بنه مایه، که دهق له سهر حوکمه که ی هاتووه، که میرات ناباتو، دهقه که یش نه م فهرمووده یه ی پیغه مبه ریش

^۱ سورة (المائدة/ ۹۰).

^۲ له راستیدا (خمر: ئارهق)، ناوه بۆ گشت سه رخۆشکه ریک، ههروهک له فهرمووده ی پیروژدا هاتووه، که ده فهرمویت: (کل مسکر خمر و کل خمر حرام)، واته: هه موو سه رخۆشکه ری ئارهق و، هه موو ئاره قی حهرامه، به لام بۆیه قسه ی نه م شه رعزانه مان هیتا یه وه، تا پرۆسه ی قیاس باشتەر پوون بکه ینه وه.

(علیه السلام) که ده‌فهرمویّت: (لایرث القاتل) بکوژ میراث نابات و، هۆکاری حوکمه‌که نه‌وه‌یه که کوشتنی به‌ده‌ست نه‌نقه‌ست نامرازه بۆ هینانه پیشه‌وه‌ی کارێک پیش هاتنی کاته‌که‌ی، بۆیه نه‌و نیازه خراپه‌ی به‌سه‌ردا ده‌دریته‌وه‌و، به‌بێ به‌شکردنی له میراث‌بردن سزا ده‌دریته‌و، جا کوشتنی وه‌سیه‌تکار له لایه‌ن وه‌سیه‌ت بۆکراوه‌وه، ده‌ق له‌سه‌ر حوکمه‌که‌ی نه‌هاتوه‌و، به‌لام له‌م پیشه‌هاته‌دا هه‌مان عیله‌تی حوکمه‌که‌، له پیشه‌هاتی یه‌که‌مدا هه‌یه، که نه‌مه‌یش هه‌ر هینانه پیشه‌وه‌ی کارێکه له پیش‌گه‌یشتنی کاتی خۆیدا، به‌ پێگایه‌کی تاوانکاری، بۆیه پیشه‌هاتی کوشتنی وه‌سیه‌تکار له لایه‌ن وه‌سیه‌ت بۆکراوه‌وه ده‌خړیته‌ سه‌ر پیشه‌هاتی کوشتنی میراته‌در، له لایه‌ن میراث به‌ره‌وه‌و، چونکه له عیله‌تی حوکمه‌که‌دا هاویه‌شنو، بۆیه حوکمه‌که له نیوانیاندا یه‌کسان ده‌کریت، بۆیه وه‌سیه‌ت بۆکراو، له سوده‌کانی وه‌سیه‌تکار بێ به‌ش ده‌کریت.

سینیه‌م: مامه‌له‌ی مړۆف، به‌سه‌ر مامه‌له‌ی که‌سیکی تردا، یاخود خوازیبێنی که‌سیک به‌سه‌ر که‌سیکی تردا، دروست نییه، چونکه ده‌ق هه‌یه که پێگری له‌م کاره ده‌کات، که نه‌وه‌یه پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) ده‌فهرمویّت: «الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، فَلَا يَحِلُّ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَبْتَاعَ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبَ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَذَرَ»، واته: باوه‌پدار برای باوه‌پداره، دروست نییه، باوه‌پداری مامه‌له‌ی شتی بکات، که چی بپواداریکی تر بچیت به‌سه‌ر مامه‌له‌که‌ی نه‌ودا، و پیش نه‌وه‌ی نه‌وی تر ده‌ستی لی هه‌لگرته‌ی، نه‌م مامه‌له‌ی بکات، و هه‌روه‌ها دروست نییه، بۆ باوه‌پدار که ئافه‌رتی برا باوه‌پداره‌که‌ی تری داوای کردبیت، و چوینته‌ خوازیبێنی کردنی، و بێ نه‌وه‌ی وه‌لامی کوتایی وه‌رگرتبیت، مسوڵمانیکی تر بچیته‌ خوازیبێنی هه‌مان ئافه‌رت، نه‌م کارانه دروست نین، تا که‌سی یه‌که‌م به‌ته‌واوی له خوازیبێنی یان مامه‌له‌که‌ ده‌پچرێ، ئینجا دروسته‌ که‌سی دووه‌م بیکات.

عیله‌تی نه‌م حوکمه، نه‌وه‌یه که له‌م جۆره هه‌لسوکه‌وتانه‌دا، زیاده‌په‌وی کردنی تیا‌دایه، له مافی که‌سانی تر، و ئازاردانی نه‌وانه‌و، له پوانگه‌ی نه‌مه‌یشه‌وه دوژمنایه‌تی و پوقین دروست ده‌بیتو، جا له‌م باب‌ه‌ته‌دا، به‌کردان و به‌کرێ گرتنی که‌سی به‌سه‌ر که‌سیکی تردا، پیشه‌هاتیکه‌، که ده‌ق له‌سه‌ر حوکمه‌که‌ی نییه، بۆیه قیاس ده‌کریت به‌ پیشه‌هاتی یه‌که‌م، چونکه له عیله‌تی حوکمه‌که‌دا هاویه‌شن و بۆیه له حوکمه‌که‌دا یه‌کسان ده‌کرین، که نه‌هی لی‌کردنه، و که‌نه‌هی له نه‌سله‌که‌دا کراوه‌و، حه‌رامه، که‌واته به‌قیاس کردن، نه‌هی له‌هه‌ره‌که‌شی کراوه‌و، حه‌رامه.

چوارهم: کرین و فروشتن، له کاتی بانگی نویژی هه نییدا پێگري لیکراوه، چونکه دهق له سهر نه م حوکمه هاتوه، که نه م نایه ته به که ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾^۱ واته: نه ی باوه پداران، که له پۆزی جومه عه دا بانگ درا، بۆ نویژی هه ینی، بچن به ده م په رسشته کانتان و یادی خوداوه، و واز له مامه له کردن و کرین و فروشتن به ینین، که عیله تی نه م حوکمه نه وه به که مامه له کردن هۆکاره بۆ سستی و به رته سکرده وه ی هه وله کان بۆ پێراگه یشتنی نویژه که و بۆیشی هه به، که به فوتیت، و نه م عیله ته یش له پرسى به کریدان و به بارمه دان و ژن ماره کردن و، نه وانه داو، له م کاته دا هه به، و له ئارادایه که واته نه م هه لسوکه وتانه ی تریش، نه هییان لیکراوه، به پێی قیاس کردنیان له سهر مامه له کردن، و کرین و فروشتن.

۱۸۲- مهرجه کانی قیاس کردن^۲:

په پۆسه ی قیاس کردن، تا مه رج گه لێکی تاییه ت هه ن، تیایدا نه به نه دی، دروست نابیت، نه وه مرچانه هه یانه که په یوه ستن به (نه سل) له کانه وه، و هه یانه که په یوه ستن به پایه کانی تری قیاسکرده که وه جا نه وه مرچانه ی که له نه سله که دا به مه رج گیراون، نه وه به که نه وه نه سله نه بوو پیته فهرع بۆ نه سلێکی تر، واته حوکمه که ی به ده ق یان به ئیجماع چه سپابیت، به لام مهرجه کانی پایه کانی تر، به تاییه تی مهرجه کانی عیله ت، پێویستی به نه اندازه به ک درێژکردنه وه هه به.

۱۸۴- یه که م: مهرجه کانی حوکمی نه سله که:

۱- ده بیته نه وه حوکمه نه سله، حوکمیکی شهرعی کرداری بیته، به ده قیکی قورئان، یان فهرمووده چه سپابیت، به لام نه گه ر به ئیجماع چه سپابیت، نه و هه نه دی له زانایانی ئوصول رایان وایه که قیاس له م حاله ته دا دروست نییه، چونکه قیاس له سهر بنه مای زانینی هۆکاری حوکمه که (عله الحکم) وه ستاوه، و بنیات نراوه، و له سهر بنه مای بوونی عیله ته که (هۆکاره که) له فهرعه که دا، ئیدی فهرع و نه سل به کسان ده کرێنه وه، نه مه یش له و

^۱ سورة (الجمعة / ۹).

^۲ فواتح الرحموت بشرح مسلم الثبوت، ب ۲، ل ۲۵۰ و دواتر، المستصفی للامام الغزالي، ب ۲، ل ۳۲ و دواتریش، الأمدي، ب ۳، ل ۲۷۷ و دواتر.

حوکمانه‌یدا که به ئیجماع جیگیر کراون، پوونادات، چونکه له ئیجماعدا باسی ناوه‌یتانی به‌لگه‌کانی به‌مەرج نەگیراوه‌و، که درکاندنی پالپشت و به‌لگه‌کانیش نه‌هاته‌دی، ئیدی هۆکاری حوکمه‌که نازانریت، بۆیه قیاس لیره‌دا به‌ نه‌نجام ناگه‌یه‌ندریت، به‌لام زاناگه‌لیکی تر ده‌لین، دروسته‌ حوکمه‌که بگوازیته‌وه بۆ فەرعه‌که‌یش، به‌هۆی قیاسه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و حوکمه به‌هۆی ئیجماعیشه‌وه جیگیر کرابیت، چونکه زانینی عیله‌تی حوکم چه‌ند پێگایه‌کی هه‌یه، له‌وانه‌ بوونی په‌یوه‌ندی (مناسبه‌) له‌ نێوان ئه‌سل و فەرعه‌که‌دا، هه‌روه‌ک دواتر له‌م باره‌یه‌وه پوونکردنه‌وه دیت، بۆیه باسنه‌کردنی پالپشت و به‌لگه‌ی ئیجماع له‌م باره‌یه‌وه زیانمه‌ندی نییه‌و، نابیته‌ پێگر له‌ ناسین و زانینی عیله‌ته‌که‌و، ئه‌م قسه‌یه‌ش له‌ پێشتره‌و (راحه‌) و جا ئه‌گه‌ر حوکمه‌که ته‌نها و ته‌نها به‌ قیاس چه‌سپینرابوو، ئه‌وا ناكریت، وه‌ك ئه‌سل ته‌ماشای بكریت، قیاسی له‌سه‌ر بكریت، به‌لكو ده‌بیت قیاس له‌سه‌ر ئه‌سلێ ته‌نجام بدریت، بكریت، كه‌ به‌ده‌ق پالپشتی لێوه‌كرابیت، به‌ پاسته‌وخۆیی و به‌بێ پێچ و په‌نا.

ب- ده‌بیت ئه‌و حوکمه‌ خاوه‌نی مانایه‌کی وابیت، كه‌ عه‌قل په‌ی پێ بیات، هه‌ستی پێ بکات، حوکمه‌که له‌سه‌ر عیله‌تیکی وا بنیات نرابیت، كه‌ له‌ چوار چێوه‌ی ژیری مرۆفدا جیگای ببیته‌وه، چونکه بنه‌مای قیاس، بریتیه‌ له‌ هه‌ستکردن به‌ عیله‌تی حوکمه‌که‌و، هه‌روه‌ها هه‌ست بكریت، به‌ هاتنه‌دی ئه‌و عیله‌ته‌ له‌ فەرعه‌که‌شیدا تاله‌م پوانگه‌یه‌وه بتوانریت، حوکمی ئه‌سله‌که‌ بگوازیته‌وه بۆ فەرعه‌که‌، به‌هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ عیله‌ته‌که‌دا هاوبه‌شن، چونکه ئه‌گه‌ر عه‌قل په‌ی نه‌برد، به‌هه‌ستکردن به‌و حوکمه‌، ئه‌وا قیاسیش بیانوی نه‌هاتنه‌دی و به‌ریا نه‌بوونی بۆ دروست ده‌بیت، بۆیه زانا‌یان فەرموویانه‌: كه‌ قیاسکردن له‌ ئه‌حکامه‌کانی په‌رستندانییه‌، كه‌ ئه‌حکامی په‌رستن كه‌ ئه‌وانن كه‌ ته‌نها په‌روه‌ردگار عیله‌تی چه‌سپاندنیان ده‌زانیت، كه‌سی قیری په‌وتی زانینی ئه‌و هۆکارانه‌یان نه‌کردوه، وه‌ك ژماره‌ی پکاته‌کانی نوێژه‌کانو، دانانی ژماره‌ی شه‌لاقه‌کانی كه‌سی داوین پیس، كه‌سه‌د شه‌لاقی له‌سه‌ر داناه‌وه، هه‌روه‌ها ژماره‌ی شه‌لاقه‌کانی كه‌سی بوختانکارو، سوپانه‌وه به‌ده‌وری مالی خودا، به‌چه‌ند سوپانه‌وه‌یه‌کی دیاریکراو، هه‌روه‌ها هاتوو چۆی نێوان (صفا) و (مروءه‌) كه‌ دیاری کراوه، و چه‌نده‌ها نمونه‌ی تری له‌م شێوه‌یه‌.

ئینجا ئه‌گه‌ر حوکمی ئه‌سله‌که‌ مانایه‌کی وای هه‌بوو كه‌ عه‌قل په‌ی پێ ده‌برد، واته‌: له‌سه‌ر عیله‌تیك بنیات نرابوو، كه‌ عه‌قل هه‌ستی پێ ده‌کرد، جا له‌م حاله‌ته‌دا قیاس دروسته‌، كه‌ عیله‌ته‌که‌ی زاناو، هه‌روه‌ها چه‌سپاندنی له‌ فەرعه‌که‌دا چه‌سپینرا، ئیتیر قیاس دروسته‌، ئیتیر

حوکمی نه سله که له و نه حکامانه بیت، که به (عزیمه: پیداکیری) ناسراون، واته: هر له سهره تاوه شهر دایان، یاخود له نه حکامه (رخصه: دهره فت پیدراوه کان) بن، که دواتر به هلاویر (استثناء)ی دانراون، هرچونه که، نمونه بق به که م: وه که حرامی خوارنده وی نارهقو، نه دانی میرات، به و میرات به ره ی که میرات دهره که ی خویی کوشتووه و، نمونه ی دوهم وه، که مامه له کردنی داره دؤخه (العرايا) و، خواردنی گوشتی مرداره وه بوو، و هاوینه کانی له و شتانه ی که حرامن، له کاتی پتویستدا نه و حوکمه یان له سهر لابراره ^۲.

^۱ العرايا، داره دؤخه، نه وه به که ده وله مندیک، دارئ دووان ددها، به هژاری، تا به ره که ی بخوا، له دوايیدا داره که هی خویه تی، جا له پاشا بق بارسوکی به ره که ی لئ ده کرتته وه، به خورما نه گهر هردوولا هوه سیان هه بوو، هه روه ها فروشتنی خورما به داره وه، به هه ندئ خورمای گیشته و، به پازی بوونی هردوولا به قپساندنن نرخه که ی هه به (عرايا) دانراوه و، نه م حوکمه یش به م فرموده پیرۆزه جیگیر کراوه، که ده فرمویت: (نهی رسول الله ﷺ) عن بيع الشيء بجنسة متفاضلا ورخص في العرايا، واته: پیغه مبهه (ﷺ) پتگری کردوه له کپرن و فروشتنی دوو شتی وه که یه که، که یه کتکیان پره که ی له وی تر زیاتر بیت، به لام له (العرايا) دا، پتگی پیداره، و هه روه ها له صه حیجی بوخایدا هاتوه، که پیغه مبهه (ﷺ) (نهی عن المزابة، أي: بيع التمر بالتمر، إلا اصحاب العرايا، فأنة أذن لهم) واته: پتگری کردوه، که مامه له ی خورما به خورما که به مامه له ی (موزابه نه) ناو نراوه، به لام پتگی به وانه دراوه، که مامه له ی (العرايا) ده که ن، جا ترئ قیاس ده کرتته سهر نه م خورمایه، بویه دروسته مامه له کردنی ترئ، به داره که یوه، واته به په رسيله ی، که بقپسینرئ به میوژو، مامه له یان پتوه بکرتت.

^۲ خوای په روه ردگار ده فرمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُزْدَرِيَّةُ وَالْطَّيْحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ﴾ (سورة المائدة/ ۳) واته: خواردنی گوشتی مرداره وه بوو، هه ر خوینئ له هه نه ندایکی نازه لئ بیتنه ده رئو بپوا، حرامه بؤتان، نه ی بپواداران و، هه نازه لیکیش که له وه ختی سه ریپندا ناوی غه یری خوای لئ بهینرئ و، مالائی خنکاو، و لیدراوی مرداره وه بوو، و هه لڈیرو له شاخوه به روه وه بوو، هه رچی دپنده په لاماری دابی و مرداره وه بوو بیتنه وه، مه گهر بهر له گیان ده رچوونی قریای چه قزکه که وتبی و، سه رتان بریبی، واته: نه گهر هه ر یه که له وانه بهر له گیان ده رچوونی به رده ست که وت و سه ریپا، خواردنی حلال ده بیت، و هه رچی بق بته کانیش سه ریپدا، خواردنی حرامه، هه روه ها په روه ردگار له هه مان نایه تدا ده فرمویت: ﴿مَنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته: ٲینجا له گه ل حرام کردنی نه و شتانه شیدا، هه ر که سیک له برسانا، ناچار بوو، بق خواردنی هه ر یه که له قه ده غه کراوه کان مه ترسی نه وه ی هه بوو، گهر شتی نه خوا، له برسا به ری. ده توانئ لیان بخوات، به مه رچی نه یه وی خوی

ج- دەبیت عیلة ته که بتوانریت له فەرعه که دا پراکتیزه بکړیت جا ئەگەر ئەو عیلة ته تنها له ئەسله که دا کورت هەلاتوبوو، نەدەکرا، له غەیری ئەو ئەسله دا جی به جی بکړیت، ئەو له م حاله ته دا قیاس پوونادات، چونکه له قیاسدا دەبیت، ئەسله که و فەرعه که له عیلة دا هاوبه ش بن، جا ئەگەر عیلة تی حوکمه که هاتنه دی له فەرعه که دا به دی نەدەکرا، ئەو هاوبه شی نیوان ئەسل و فەرعه له عیلة ته که دا به دی ناکړیت و، دواچار قیاس ئەنجام نادریت و، جی به جی ناکړیت وە کورت کردنه وهی نوێژ له سەفەردا، و شکاندنی پۆزوو هەر له سەفەردا، که عیلة تی ئەم حوکمه له م دووانه دا سەفەرکه یه، و مەبهست لیتی لابرانی ئارەزوو دژوارییه له سەر مړۆف، بەلام ئەم عیلة ته که سەفەرکه یه، تنها له که سی سەفەرکه ر (مسافدا)، دیتە دی، بۆیه ناکړیت که ئەوانه ی کاری سەخت دەکن، یان پیشه ی سەخت و، تاقەت پڕۆکینیان ههیه، قیاس بکړینه سەر کابرای سەفەری.

د- نابیت حوکمی ئەو ئەسله تایبەت بیت، به و تنها ئەسله و چونکه تایبەتمەندبوونی به ئەسله که وه وای ئی دەکات، که نەتوانریت بگوێزێتە وه بۆسەر فەرعه که و، به سەریدا جی به جی بکړیت که ئەمەیش نەکرا، ئیتر به هیچ جۆرێک قیاس ئەنجام نادریت، چونکه قیاسکران له م حاله ته دا پێچهوانه ی ئەو بەلگه یه یه که سەلمینه ری تایبەتمەندی ئەو حوکمه یه، به ئەسله که به وه و قیاسی دژ به لگەیش به تاله، نمونه ی ئەم جۆره ییش وە ک تایبەتمەندی پێغه مبر (ﷺ) به وهی که تنها ئەو پێگا پێدراوه، که له چوار ژن زیاتر به یئیت و، ههروه ها تایبەتمەندی پێغه مبر (ﷺ) له وهیدا، که حەراره له دوا ی خۆی که سیکی تر خیزانه کانی بخوازیت، چونکه دایکانی ئیمانداران، بۆیه له م حەراره بوونو هەلال بوونه دا دروست نییه که که سی تری له سەر قیاس بکړیت، چونکه تایبەتمەنده به ئەسله که وه، ههروه ها نمونه ی تر وە ک، تایبەتمەندی (خوزهیمه ی کوپی ثابت) خوا لیتی رازی بیت له وهیدا که تنها له جیاتی دووشایهت، شایه تییه که ی وەرده گیرا، که ئەمەیش حوکمیکی تایبەت به وه، به م فەرمووده یه ییش چه سپێنراوه، که پێغه مبر (ﷺ) دەفەر مۆیت: (من شهد له خزیمه، قهو

توشی گوناھ بکات و زیاده پهوی بکات، به راستی پهروه رگاریش زۆر لیبورده یه و، زۆریش به میهره بان و دلۆخانه.

جا له م ئایه ته دا وەرده که ویت، که که سی ناچار له کاتی برسیتیدا بۆی ههیه، که ئەو شته حەراره نه بخوات و، بۆیه حاله تی نه خۆشی و هەر پێداویستییه کی تر قیاس دەرکێته، سەر ئەو حاله ته باس کراوانه ی سەر وه و، دەتوانریت ئەو حەراره گە له کاتی پێویست و ناچاریدا به کار به یئرن.

حَسْبُهُ)، واته: هر که س خه زیمه شایه تی بۆ بدات، ئەوا تەنها ئەو شایه تییه ی به س و، که سی تری ناوێت، بۆیه دروست نییه هیچ که سیکی تری ئەم ئۆمه ته ی له سه ر قیاس بکریّت، هه رچه نده له هه ر پله یه کی بالا ی شکۆمه ندی و خوداناسیدا بیّت!

١٨٥- دووهم: مه رجه کانی فه ره که ((لق)):

أ- ده بیّت ئەو فه ره، ده قی شه رع ی له سه ر نه بیّت، که حوکمه که ی دیاری بکات، چونکه کاتیک قیاس ده چێته سه ری، که له و په رسدا ده قێک بوونی نه بیّت، که حوکمه که ی ده ربخات، جا قیاسی بۆ به کار ده هیئریّت و، ئەوه ی له لای زانا یانی ئو صو لّی فیه ق، چه سپاوه، ئەوه یه که له کاتی بوونی ده قی شه رعیدا ئیدی ئیجتیهاد کردن نییه و، نا بیّت و، که ده ق هه بوو، ئیتر مانایه ک بۆ قیاس نامی نیتته وه و، له سه ر ئەم بنه مایه بیّت، ئەوانه ی که ده بیژن، ئازادکردنی به نده یه کی ناموسلّمان، نا بیته که فارهت ده ری سویندی نا هه ق، که قیاسیان کردووه له سه ر که فاره تی کوشتنی به هه له، که له م ئایه ته په رۆزه دا هاتووه، که ده فره مویت: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾^١ واته: هه ر که س موسلّمانی به هه له بکوژی، ئەوه ئازادکردنی به نده یه کی باوه پداری وه که فارهت له سه ر، ئەمه قیاسیکی نادروسته، چونکه پێچهوانه ی ئەو ده قیه که سه بارهت به که فاره تی سویند هاتووه، که په ره رده گار ده فره مویت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ، إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ

تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾^٢ واته: خودا به سویندی زاره کی و بێ مه به ست و بێ نیاز، وه ک بلیت (ناوه الله، به لی والله، نه ری والله، و...) ئەوانه ناتانگری و چه زره به تان نادات، به لام به و سویندانه ده تانگری و سزاتان ده دات، که به دل گرییان ده دن و، له ناخی دلّتانه وه ن و ناشیان به نه سه ر، جا ده بی له که فاره تی ئەم جو ره سویندانه دا خو راک به ده که سی بی ئەوا وه ژار بده ن، له و خو راکه مامناوه ندیه، که ئیوه پۆژانه به مال و مندال و خێزانی خو تانی ده دن، یان ده بیّت ده هه ژار پۆشته بکه ن، یان ده بیّت کو یله یه ک ئازاد بکه ن، که له م ئایه ته په رۆزه دا (رقبه: کو یله) به په هایه هاتووه، و پاشکۆی باوه پداری بوونی پێوه نه به سترا وه ته و تیایدا نه کرا وه به مه رج، بۆیه دروست نییه، که مه رجه ئیماندار بوونی له سه ر دا بنریّت و قیاس بکریّت له سه ر که فاره تی کوشتنی

^١ سورة (النساء / ٩٢).

^٢ سورة (المائدة / ٨٩).

به هله.

ب- ده بیت ئه و عیلله ته ی که له ئه سله که دا هه یه، له فهرعه که شیدا بوونی هه بیت، چونکه مهرجی گواستنه وه ی حوکه که له ئه سله که وه بۆ فهرعه که، ئه وه یه که ده بیت عیلله ته که یش بگوێزێته وه و، ده بیت ئه و عیلله ته ی که له فهرعه که دا هه یه، هه مان ئه و عیلله ته بیت، که له ئه سله که دا بوونی هه یه، که حوکه که ی له سهر بنیات نراوه، چونکه ئه گهر فهرعه که یه کسان نه بیت، له گه له ئه سله که دا له عیلله ته که دا، ئه و له حوکه که شیدا یه کسان نابن، چونکه ئه م پرۆسه ی یه کسان بوونه وه یه، واته: گواستنه وه و تێپه پاندنی حوکه که له ئه سله که وه بۆ سهر فهرعه که، له سهر بنه مای لیکچوون له عیلله ته که داو، له نێوان هه ردووکیاندا بنیات نراوه و، که عیلله ته که یه کسان نه بوو، ئه و له حوکه که شیدا یه کسان نابن و، ئه و قیاسه ی که ئه م مهرجی تیا دا نایه ته دی، پتی ده گوتریت، (قیاس مع الفارق) و، نموونه که یشی وه ک پرسی دابه شکردنی ((عه قار)) (زه وی، یان خانوو)، له نێوان چه ند شه ریکیکدا، که بێگومان له م حاله ته دا شه ریکه کان مافی له پێشتریان هه یه، بۆ کرپنه وه ی ئه و مولکيه ته، که ئه مه یش به (شفعة) ناو زهد کراوه، که ئایا به گوێره ی ژماره ی که شه ریکه کان مافی ئه و به شکردنه یان هه یه و، پێژه ی به شه که یان حسابی بۆ نا کریت، یا خود به سهر نییه و به گوێره ی به شه کانیا نه؟ له م باره یه وه حه نه فیه کان ده لێن: به یه کسان ی دابه ش ده کریت به سه ریاندا، به بی په چاو کردنی پێژه ی به شه کانیا ن و، زانایانی تر هه ن، که پایان وایه که به گوێره ی پێژه ی به شه کانیا ن دابه ش ده کریت به سه ریاندا و، لێره دا قیاسیا ن کردوه، به به لگه، به پێدوانگی ئه وه ی که ئه و سامانه ی که له م پێگای مافی له پێشتر بوونه وه (شفعة) وه رده گیریت، وه ک سودی ئه و مولکه وایه، که له نێوان چه ند که سیکدا به شه ریکی هه یانه و، چۆن له م کاته دا له سودو قازانجه که ی مولکه هاو به شه، قازانجه که دابه ش ده کریت، به سهر شه ریکه کاندان و، هه ر یه که به گوێره ی به شه که ی قازانجی به شی ده دریت، ئه مه ش پا جیاییه کی نێوان شه ر عزانانی له سهر نییه، بۆیه ئه م مافی له پێش بوونه (شفعة) یه ی، له سهر قیاس ده کریت، و که واته له مه یشدا هه ر یه که یان به گوێره ی پێژه ی به شه که ی له مولکه که دا به شه قازانجی هه یه و، هاو به شه، به لām حه نه فیه کان ئه م قسه یه یان وا به ر په رچ دا وه ته وه که ئه مه (قیاس مع الفارق: قیاسی نه شیوا) ه، چونکه ئه و سودو قازانجی که له و مولکه به ده ست دیت، و له ده ره نجامدا هه ر شه ریکه و به گوێره ی قازانجی به شه که ی خۆی که به ده ست هاتوه، قازانج ده بات، به لām ئه و مولکه ی که به ر پێگای (شفعة) به ده ست هاتوه، له مولکی ئه وان به ده ست

نه هاتووه، چونكه ناگونجیت، كه مالى كه سانی تر سودو قازانجه كه ی بۆ كه سانیكى تری
غه یری خاوه نه كه ی بیټ.

١٨٦- مهرجه گانی ((هۆکار: علة)) له كه :

((هۆکار: العلة)): بریتییه له بنه ماو بنه پهت و چه قیاس و له پایه مه زنه کانییه تی و
له سه ر بنه مای ناسینی عیله ت، له دواى دلتیا بوون له هاتنه دی ئه و عیله ته له فهرعه كه دا،
ئیدی قیاس دیته جی و به ره مه كه ی دهرده كه ویت، دواچار بۆ موخته هید دهرده كه ویت، كه
ئو حوكمه ی ده قه كه ی له سه ر هاتووه، ته نها تاییه ت نییه به وه وه، و له سه ر ته نها ئه و كورت
نه كراوه ته وه، و به لكو ئه و حوكمه حوكمی سه رجه م ئه و پیتشاهاتانه یه كه ئه و عیله تی
حوكمه ی تیادا هاتیته دی.

له بهر نه مانه هه موو، له بهر بایه خى عیله ت، پتویستیمان به پتخوشكردنك هیه، كه
مه به ستو ئامانجی عیله ت تیایدا پوون بكریته وه، واته: پونكرنه وه ی مانای زاراوه یی
عیله ت و جیاوازی نیوان عیله ت، حیکمه ت، جا كه ئه م پتخوشكرنه مان سازدا، ئینجا
مه رجه گانی عیله ت كه م ده كه ی نه وه.

١٨٧- ئه وه ی له لای لیکۆله ره وانی نیو جه ماوه ری زانا یان چه سپاوه ئه وه یه كه ئه حكامه
شه رعیه گان به هه وانته یی و به بى ئامانج له لایه ن شه رعوه دانه نراون، و هۆكارى هیه، كه
بووه ته هۆكارى به شه رع كردنیان، ئامانج گه ل له پشتیان وه هه ن، كه هاتنه دییان
مه به ستو، هه روه ها له بهر به رژه وه ندی ئیستا و ئاینده ی مۆفه گان شه رع دایناون، ئه و
به رژه وه ندیه ی كه په چاو كراوه یان بۆ ئه وه یه كه مۆفه گان تووشی سودو قازانج بكات،
یاخود له بهر ئه وه یه كه زیان و گه نده لى و سه ختى له سهریان دوور بخاته وه، به رژه وه ندی
به هه ردو ئه و شیوازو په هه نده یه وه هۆكارى بنه په تییه، له سه ر هه ر شه رعدانانى، ئیتر
فه رمان كردن بیټ، یان به رگری لیکردن بیټ، یان موباح كردن بیټ، هه ر چونییه كه، و جیگیر
بوونی ده ق و ئه حكامی شه رعی زۆر به لگه ن له سه ر ئه و قسه یه مان، ئیتر ئه و ئه حكامه
شه رعیه گانه سه ربه په رسته شه گان بن، یان مامه له گان چونییه كن، زۆرچار قورئانی پیروژ
حیکمه ت و هونه ری به شه رع دانانی حوكمیكى له گه ل خودی حوكمه كه دا هیناوه، كه
سودگه یان دن بووه، یان دوورخسته وه ی زیان بووه، بۆیه شه رعینراوه له و نموونانه یش وه ك

په روه ردگار ده فـرمویت: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ﴾^۱ واته: له كوشتنه وه دا ژيانمان بـق مـرؤفه كان په خساندووه، نهى خاوه ن عه قـله كان، چونكه كه كه سيك كه سيكي كوشتو، كوژاږاږ وه، نـيتر خه لكى تر پياو كوژى ناكه نو، به مـهـيش ژيان بـق نـؤر كه سى تر مسـؤگـر ده كـړيت.

و مـهـروهـا ده فـرمویت: ﴿وَأَعِذُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾^۲ واته: هـيـنـو نه سـېـې جـهـنگى باش ناماده بـكهـن، به گويړهـى توانا بـق به رامـبهـرى بـى باوه پان، تا به م ناماده سازيـبه دوزمنانى خداو موسلمانان بـتـرسـيـنـن.

مـهـروهـا ده فـرمویت: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۳ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصَدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾^۴ واته: نهى باوه پداران نارـهـق و قومار بازي و، نهـو به ردهـى حـهـيوانى بـتهـكانى له سـهـر سـهـر ده بـږديت، بـق بـتهـكانو، فالگرتنه وه، له مانـه گشت دووربـكه ونه وه، نه مانـه له كـارى پيسـنو له كـارى شهـيتانن، لـيـبان دووربـكه ونه وه، سا به لكو خدا سـهـرتان بخاو، پزگار بن، شهـيتان دهـيهـويت به م كارانه تان دوزمنايه تى و قين بخاته ناوتان و له يادى خواو له نوږژكردن غافلتان بكات، ناخو نـيـتر نـيـوه له م كارانه ده سـبـه ردار ده بن؟!

مـهـروهـا ده فـرمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾^۵ واته: نـيـنـجا كه زهـيد زهـينهـى خواست و بوو به هاوسهـرى، پاشان پـيـكه وه نه يانكـراو ته لاقبيـداو جـيا بوونه وه، نـيـمه له تـؤمان مارـه كـرد، خدا نهـو بـريارهـى دا، تا هـيـچ دلـتهـنگى و گـرفـتـيـك بـق بـږوا داران له

۱ سورة (البقرة/ ۱۷۹).

۲ سورة (الأنفال/ ۶۰).

۳ سورة (المائدة/ ۹۰-۹۱).

۴ سورة (الأحزاب/ ۳۷).

ماره کردنی ژنی به کوپ کراو یان دروست نه بیټو، به شتیکی ناشرین وناپه سندی دانه نین، کاتیک ئو کوپانه ته مایر بن لییان و ته لاقیان بدهن، و بپیری خودای مه زینش بپاوه یه و ده بی جی به جی بیټ.

- جا له نایه تی یه که هدا، نه وهی درکاندووه، که مه به ست له کوشتنه وهی کابرای بکوژه، پاراستنی ژیان و گیانی خه لکه.

- له نایه تی دووه هدا: پوونی کردۆته وه، که مه به ست له ئاماده کاری هیزی جه نگی، بۆ ترساندن دۆژمه، تا به م ترساندنه پڼگری ل بکریټ، له دۆژمنکاری کردن و نواندن.

- له نایه تی سییه هدا: نه وهی ده رخستوه، که مه به ست له حه رامکردنی ئاره قو قوماز بازی، له بهر نه وهی که چنده ها خراپه و دۆژمنایه تی و پق و قینی له سه ر دیته جی و، تیایدا حه شار دراوه.

- له نایه تی چواره هدا: نه وهی ده رخستوه، که بۆ ماره کردنی ژنی نه وانه ی که به پڕوپاگنده کراون به کوپی کابرا به شه رعی دانراوه، تا به م هۆیه وه سه ختی و دژواری له سه ر شانی مسولمانان لابدریټ.

نمونه ی تری له م جوړه نایه تانه، له باسی حه جیشدا هاتووه، که قورپان ده فره مویت: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَفِعَ لَهُمْ﴾^۱ واته: ئاماده بوون له حه جدا، زۆر که لکی وهک، ئایینی و دنیایی و بازرگانی و کۆمه لایه تی و ئابوری تیدایه و، هه روه ها سه بارت به فره زکردنی نوێز فره مویه تی: ﴿رَبِّكَ الصَّلَاةَ تَتَعْنَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾^۲ واته: سودی نوێز نه وهی که موقوف له خراپه و خراپه کاری دوورده خاته وه و، هه روه ها وهک به شه رعکردنی شه لاقدانی ژن و پیاوی داوین پیس، له بهر به رژه وهندی پاراستنی ره چه له ک و، بپینی ده ستی دز، له بهر پاراستنی مولکی خه لکی و، هتد.... و سوننه تیش هه ر ئه م په وته ی گرتۆته به رو، له زۆریاندا به پاشکاوای مه به ستی شه رع له بهر شه رعکردنیدا خراوته پوو، وهک ئه و فره مایشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره مویت: (يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ)، واته: ئه ی کۆمه لی که نجان هه ر که س له ئیوه له توانایدا هیه، با پڕۆسه ی هاوسه ر گیری نه نجام بدات، چونکه ئه م پڕۆسه یه پارێزه ری چاوه له نه زه رو

۱ سورة (الحج / ۲۸).

۲ سورة (العنکبوت / ۴۵).

پاریزه‌ری شهرمگایه له گونا مکردن.

هه‌روه‌ها ده‌هه‌رمویتی: (فَمَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الْمَرِيضَ، وَالضَّعِيفَ، وَذَا الْحَاجَةِ)، واته: هه‌ر که‌ستان پیش‌نوژی کرد بۆ خه‌لکی، با درێژی نه‌کاته‌وه، چونکه له ناو نه‌و خه‌لکه‌دا مروژی نه‌خۆش و لاوازو کاردار هه‌یه.

که‌واته مه‌به‌ست و ئامانج له به‌شه‌ر عکردنی نه‌حکامه‌کان، بریتیه له هه‌تانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی مروقه‌کانو، نه‌م به‌رژه‌وه‌ندی به‌هونه‌ری حوکم یان نیشانه‌ی حوکمه‌که ناو زه‌د کراوه، جاحیکمه‌تی حوکم بریتیه له و به‌رژه‌وه‌ندی به‌که به‌دیینه‌ری سود و قازانجه، یان لابه‌ری زیانه، که شه‌ر مه‌به‌ستی بووه، بێته‌دی، بۆیه نه‌و حوکمه‌ی شه‌ر عاندووه.

به‌لام لێره‌دا تیبینی نه‌وه ده‌کریت، که به‌زۆری شه‌ر حوکم و حیکمه‌ته‌که‌ی به‌بوون یان نه‌بوون پێکه‌وه گرێ نادات، به‌لکو به‌شتیکی تره‌وه گرێ دات، که گونجاوه له‌شان و شکویدا هه‌یه، که حوکمه‌که‌ی پێوه به‌ستریته‌و، له‌سه‌ری بنیات بنریت، تا له پێیه‌وه حیکمه‌تی نه‌و حوکمه‌ بێه‌جی، واته به‌رژه‌وه‌ندی به‌که که ئامانجمانه بێته‌دی، وه‌ک دروستی شکاندنی پۆرو له په‌مه‌زاند، که نه‌م حوکمه به‌حیکمه‌ته‌که‌یه‌وه نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه، که لادانی ناپه‌ه‌تییه‌و، به‌لکو به‌شتیکی تره‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه، وه‌ک سه‌فه‌رکردن و نه‌خۆشی هه‌تد... چونکه له تایبه‌ته‌ندی و شان و شکۆی نه‌م پێکه‌وه گرێدانه نه‌وه‌یه که حیکمه‌تی حوکمه‌که ده‌هه‌تینه‌دی.

هۆکاری نه‌م په‌وت و شێوازه‌یش نه‌وه‌یه که جاری واهه‌یه، حیکمه‌ته‌که‌ شاراوه‌یه‌و، لێکۆلینه‌وه له هاتنه‌دی بۆ ئاکامه‌و، ناکریت، حوکمی له‌سه‌ر بنیات بنریت، وه‌ک له موباحی دروستی مامه‌له‌کردن و سه‌ره‌ته‌قی کردنه‌کانی تردا، که حیکمه‌ت له دروست بوونیان، بریتیه له لادانی ناپه‌ه‌تی له‌سه‌ر خه‌لکی، تا پێداویستیه‌ شه‌رعییه‌کانی خۆیان دابین بکه‌ن و، پێداویستیش شتیکی شاراوه‌یه‌و، بۆیه شه‌ر حیکمه‌تی حوکمه‌که‌ی به‌ستۆته‌وه، به‌شتیکی تره‌وه، که نه‌و شته‌ پێکه‌یه‌کی په‌چاو کراوه بۆ هاتنه‌دی پێداویستیه‌کان، که بریتیه، له وه‌لام وه‌رگرتن و پازی بوون له‌سه‌ری، واته (الایجاب والقبول)، واته گۆرپنه‌وه‌ی پرسیارو وه‌لامه سه‌لمینه‌ری حاله‌تی پێداویستیه‌که‌یه‌و بپایه‌وه‌و، جاری واهه‌یه که نه‌و حیکمه‌ته، شتیکی بۆ چوار چێوه و سنور نادیاره، واته: به‌ پیتی گۆپان و نه‌ندازه‌ی خه‌لکه‌که، حیکمه‌ته‌که‌یش ده‌گۆریت و، ناکریت حوکمی له‌سه‌ر به‌رپا بکریت، چونکه ده‌هه‌تینه‌ هۆی شله‌قان و شله‌زان له نه‌حکامه‌کاندا نه‌و فه‌رمانه‌ی که ته‌کلیف کراوه، نه‌نجام بدریت، جی

به جي نايبتو، پڻڪهسترو به ديهاتني نايه ته دي، پاساوي و به لگهي مرقه کان بڻ خودزينه وه
له پراكتيزه كردني نه حكامه کان زور و فراهه م ده ببت.

كه واته: بڻ نمونه دروستي شكاندني پڻو له په م زاندا بڻ نه وه ده گه پڻته وه، كه
ناپه حه تي له سر شاني مرقه کان لاه ريت، كه نه م عيش شتيكي نه اندازه يي ناسنورداره و،
بڻيه شهرع نه م حوكمه ي به ستونه وه و، گرتي داوه، به شتيكي سنوردارو چوار چيوه داري
وهك سه فهر كردن، و نه خوش بوونه وه، چونكه هه ردووكي نه مانه زياتر جيگاي نه وه و
چاوه پڻي نه وه يان لي ده كريت، كه له و دوو حاله ته دا زياتر حيكه تي نه و حوكمدانه ببت
جي و، هه روه ها نمونه ي تر وهك، به شهرع كردني مافي له پيش بوون له مامه له كردندا
(شفعة) له بهر نه وه يه كه زيان لا بدرت، له سر نه و كه سانه و، زيانه كه عيش ناديارو بي سنورو
بي چوار چيوه يه و، بڻيه حوكمه كه به ستراوه ته وه، به مافي شهريكايه تي و دراوسيه تيبه وه،
چونكه شهريك يان دراوسي بڻي هه يه، كه له كابراي كپياري تر زيان ببينن، بڻيه حوكمه كه
به ستراوه ته وه به و دوو شته وه، كه زياتر چاوه پڻي نه وه يان لي ده كريت، كه به رگريكار بن له
زيانه كه و نه و به لايه دور بخه نه وه و، نه م عيش نامانجي شهريعه ته، جا حيكه ت، له بهر
شاراوه يي و بي چوار چيوه يبه كه ي له زږيه ي كانه كاندا به ستراوه ته وه به نه حكامه كانه وه و،
به لكو به ستراوه ته وه به شيكي ناشكراي چوار چيوه داري سنوردار كه زياتر جيگاي نه وه
ببت و، چاوه پڻي نه وه ي لي بكرت، كه حيكه ته كه ي به هڻوه ببت جي و، نه و شته ناشكرا
چوار چيوه داره نه وه يه كه زاناياني نوصولي فيقه، ناويان ناوه به (علة الحكم: هوكار
حوكمه كه) يان (مناط الحكم: شتوازي حوكمه كه) يان (مظنة الحكم: پڻيگه ي زور فراهه م
بووني حوكمه كه).

۱۸۸- له م روونكر د نه وه يه وه بومان ده رده كه وبت، كه جياوازي نيوان عيلله تي حوكم و
حيكه ته كه ي برتتبه له وه ي كه حيكه ت نه و به رزه وه نديبه يه كه شهرع له كاتي به شهرع
كردني نه و حوكمه دا په چاوي كردو وه و، عيلله تيش برتتبه له و وه صفه ناشكراو چوار
چيوه داره ي (ناپه رشه و بلاو) كه حوكمه كه ي له سر بنيات نراوه و، له پوي بوون و
نه بوونه وه پيوه ي به ستراوه ته وه، چونكه نه و جيگا په چاو كراو زياتر گونجاوه يه كه
ميرگيگه بڻ هاتنه دي و جي به جي كردني نه و به رزه وه نديبه يه كه نامانجي شهرع، له كاتي
شهرع اندنيداو هه بڻيه ش زاناياني نوصول ده فهرمون، نه حكامه كان په يوه ستن به
عيلله ته كانيانه وه نه ك به حيكه ته كانيانه وه، به و مانايه ي كه له مهر جيگايه ك عيلله ت هه بوو،

حوكميش ھەيە، ھەرچەندە حىكمەتەكەيشى لە ھەندى كاتدا دوابكە وىتتو، نەيەتەدى،
 ھەركات عىللەت نەبوو، حوكميش نىيە، و ھەرچەندە لە ھەندى كاتدا تەنانەت
 حىكمەتەكەيشى ھاتبىتەدى، چونكە بەستەنەوى حوكم بە عىللەتەو دۇخىكى لەبارە بۆ
 ھاتنەدى حىكمەتەكەو، زىاترىش دىتە دىو بەرجەستە و جى بەجى دەبىت، و ئەگەر
 ھاتنەدىشى دوا بگە وىت، ئەمە حالەتتىكى دەگمەنە، و كار بەلايەنى زال و زىاتر دەكرىت، تا
 لايەنى كەم و دەگمەن، وەك بەدەستەينانى نمرەى سەرگەوتن لە تاقىكرەنەو دەلايەن
 قوتابىيەو زىاتر ھۆشدارىدەرو مۆرگىكى لەبارە بۆ وابىركرەنەو بەوئى كە ئەو قوتابىيە
 زىاتر شىاوە بۆ زانست و دەدەستەينانى و شىاوى كۆتايى پەيئەننى ئەو قۇناغەى خوئىندى
 ھەيە ھەروەھا گرەدان و بەستەنەوى ئەحەكامەكان بە عىللەتەكانەو ھاكتەرىكە بۆ جىگىر
 بوونى و چەسپاندنى بەردەوامى ئەركەكانى سەر شانى مۆرئو، پىك و پىك كردنى
 ئەحكامەكان و پىكخستەن و درىژەپىدانىيان و چەسپاندنى فەرمانە گشتىيەكانى شەرعو
 پوونكرەنەويەيان، و ئەمانەيش سوود گەلتيكى فراوانن، بەپا نەبوونى حىكمەت لە ھەندى
 شت و پىشھاتى لاوەكىداو لە ھەندى كاتدا، كارىگەرى لەسەر ئەو سودە زۆرانە دروست ناكات.
 لەم پوانگەيەو، ھەركات مسولمان كەوتە گەشت و سەفەرى كرد بۆى ھەيە، كە
 پۆژووەكەى بشكىننىت، ھەرچەندە ناپەھەتەش نەبىتتو، ھەر كەس گەشتيار نەبوو، نىشتە
 جى شويىنى خۆى بوو، ناتوانىت پۆژووەكەى بشكىننىت، ھەرچەندە لە كارەكەيدا تووشى
 سەختى و درۆارى دەبوو، ھەركەس ھەركات شەرىك بوو، لەزەوى و خانوئەكدا، دەتوانىت
 بەزۆر مافى شەرىكەكەى ترى لەمامەلەكەدا، بە مافى (شفعة): لەپىش بوونى ئەو كەسە، لە
 كابراى شەرىكى (تر) بسەننىتەو، كە بەكابرايەكى بىگانەى ترى فرۆشتبوو، چونكە ئەم
 شەرىكە لە پىشتەرە، ھەرچەندە كابراى كپيارى تر زىانەندىش نەبوو، چونكە مافى (شفعة)،
 بەستراوئەتەو، بەشەرىكايەتى و دراوسىيەتەو، نەك بەخودى زىانەكەو، ھەركەس
 شەرىك نەبوو، ياخود دراوسى نەبوو، ئەو مافى مۆلكدارىتى ئەو شتەى كابراى نىيە، بە
 بيانووى (شفعة) ھەرچەندە زۆرترىن زىانى لەكابراى كپيارەو پى بگات، شتە فرۆشراوئەكە
 مۆلكايەتەيەكەى دەگوازىتەو بۆ كپيارەكەو، نرخەكەيش دەبىتە مۆلكى كابراى فرۆشيار،
 ئەمەيش كاتىك دىتەدى كە عىللەتى ئەم گواستەنەويەى مامەلەيە، كە (إيجاب و
 قبول) كەيە، بىتەدى، ھەرچەندە تەنانەت ئەو دوو لايەنە ھىچكاميان پىويستيان نە بە
 مامەلە فرۆشراوئەكە ھەبىت، و نە بە پارەكەى!

ئەم قەسەيى ئىمە، بە تېرپوانىنى ھەندى لەشەرەزانان ھەلئانە شىتەو، كە پايان واپە كە تەللى كەسى زۆر لى كراو ناكەوئىت، و ھەرودە ما مەلەيشى دانامە زىرئىت، چونكە عىللەت بەو پېئودەنگەي كە دۆخىكى لەبارە بۆ ھاتنەدى حىكمەتەكە بۆيە ھەرئەوئىش ئەلقەي گرىدراو ھە حوكمەكەو، و شىتوازەكەي دەردەخات، جا ھەركات بەلگەي يەكلاكرەو ھاتە ئاراو ھە سەر نەمانى ئەو دۆخە لەبارەي عىللەتەكە، ئىدى عىللەتەكەيش لادەچىتەو، زۆرلىكرەنىش لە تېرپوانىنى ھەندى لەشەرەزانانەو بەلگەيەكى يەكلاكرەو يە بۆلادان و لابردنى ئەو مانايەي عىللەتەكە و ئىدى بە عىللەت ئەزمار ناكىرتەو، بۆيە حوكمەكەيش بەرپانابىت.

۱۸۹- دواي ئەو ھەي كە ماناي عىللەتەمان پوون كىردەو ھە جىاوازي نىوان عىللەتەو حىكمەتەمان پافەكرەو، ئىدى لە خوارەو ھەرچەكانى عىللەت باس دەكەين:

- يەكەم: دەبىت عىللەتەكە وەصفىكى ئاشكرابىت:

ماناي ئاشكرابوونى، برىتتەي لەو ھەي كە بكرىت، ئەو عىللەتە ھەم لە ئەسلەكەداو، ھەم لە فەرەكەدا جى بەجى بكرىت، چونكە عىللەت نىشانەي حوكمەو ھۆكارى ناسىن و زانىنى حوكمەكەيە، واتە، بەبوونى عىللەت لە فەرەكەدا، ئىتر ئەو فەرەكە، حوكمى ئەسلەكە وەردەگرىت، و حوكمى ئەو ھەيە، جائەگر عىللەتەكە شاراو ھەو، و بە ھەستەكان ھەستى پى نەدەكرا، ناتوانىت بىتتە بەلگە لەسەر حوكمەكە، كە واتە ھەردەبىت عىللەت ئاشكرائى، ناشاراو ھەي، وەك سەرخۆشكرەن لە ئارەقدا، كە عىللەو ھۆكارى ھەرام كىردىتەي، كە خۆي لە خۆيدا وەصفىكە كە لە ئارەقدا دەكرىت بىتتەدى و پووبىدات، ھەو ھەك دەكرىت بىتتەدى و پووبىدات دىسان لە ھەموو گىراو ھەيەكى سەرخۆشكرەدا، بۆيە ئەگر عىللەت وەصفىكى شاراو ھەي، شارە ھەستائەو، لە جىگايەكدا شىتەي ئاشكرائى پوونى بەر پاكىردەو، كە جىگاي پەي پى بردنى پوو ئاشكرائە بىتتەو، دەلالەتى لەسەر بىكات، وەك پارزى بوونى ھەردوولاي مامەلەكار، لە مامەلەي گۆرپىنەو ھەدا، كە ئەمە بنەماي گواستەو ھەي مولىكەكەيە، و عىللەتەكەيش ئەو ھەيە كە شىتەي شاراو ھەي بەدەلەو ھەو بە خەيالائە شاراو ھەكانى دەروونەو ھەستراو ھەو، و ھىچ پىگايەك بۆ ھەست پىكرەنى نىيەو، ناكىرت ئەو شاراو ھەي بە عىللەت دابىرئىن، بۆيە شەرە لە جىگەياندا شىتەي ئاشكرائى دانائەو، كە دەستەواژە و دەقى گرىبەستەكەيە.

ھەرودە كوشتنى دوژمنكارانەي بەتايبەت، كە عىللەتە بۆ كوشتنەو ھەي كابراي بكور، بەلام بىگومان بەتايبەت و دەست ئەنقەست بوون، شىتەي شاراو ھەي و لەدەروونىدايە، تەنھا

ئەو كەسەي ئەنجامى داو، پىي دەزانىت، بۆيە شەرع لە جىگايە كدا شتىكى پوونو ئاشكرائى داناو، كە پىئوھى پەيوەست بىتتو، دەلالەتى لەسەر بىكات، ئەوئىش ئەو ئامرازە كوشندەيەيە كە كابراي بكوژ ھەلى گرتوھ، ھەك شمشىرو دەمانچە و چەك.

ھەروھە جىگىر بوونى سىپىرمى پىاو لە منداڤدانى ئافرەتدا، بە ھۆى كۆبوونەوھ لە گەلدا، ئەمە عىللەتە بۆ جىگىر بوونى پەچەلەكى ئەو منداڤە بۆ باوكى، بەلام ئەم كارە شتىكى شاراوھە، ھىچ پىگايەك نىيە، بۆ زانىنى و جەخت كەردنەوھ لەسەرى، بۆيە شەرع لە جىگاگەيدا شتىكى ئاشكرائى داناو، كە دەلالەت بىكات لەسەرى، كە ئەوئىش گرئبەستىكى دروستو تەواوى ھاسەرئىتيە، ياخود شتە ئاشكرائە ئەم گرئبەستەيە، لەگەل بوونى گونجاوى كۆبوونەوھى شەرعى ئەو ئۆن و پىاوھ پىكەوھ، و ياخود ھەر سەرچىنى كەردنى تەواوى نىوانيان، كە لىزەدا جىاوازي نىوان شەرعزانانى لەسەرە، واتە ئەمانە ئەوشتە ئاشكرائەن كە شەرع لە جىگاي شتە ئاشكرائەن دايناون.

- دووھم: دەبىت وەصفەكە چوارچىوھدارو ديارو سنوردار بىت: مەبەست لە (منضبط) چوار چىوھداربوون، واتە دەبىت وەصفەكە سنوردار بىتتو، ھەقىقەتتىكى ديارو سنوردارى ھەبىتتو، بەگۆيرەي كەسەكان و ھالەتەكان گۆراني بەسەردا نەيەت، ياخود ئەگەر ئەو گۆراني و جىاوازيەي ھەبوو دەبىت كەم بىتتو، ھەك ئەوھى كە كوشتن ھۆكارە بۆ بى بەشبوونى بكوژ لە مىراتبەردن، كە ئەمە ھەقىقەتتىكى ديارو سنوردارو چوار چىوھدارى ھەيە، كە بەگۆيرەي بكوژو كوژراوھ جىاوازەكان ناگۆرپىتتو، دەكرىت كە بكوژى وەسەيتكارىش قىياس بكرىتەسەر بكوژى مىراتدەر، و ھەروھە سەر خۆشبوون عىللەتى ھەرامى ئارەقەو، ئەمەئىش ھەقىقەتتىكى ديارو سنور بۆ دانراوى ھەيە، كە برىتيە لەو لارپى و بى ھۆشپىيەي كە بەسەر عەقلا دىتتو، ئەمەئىش پاستى و ھەقىقەتتىكى جىگىرە بۆ خودى ئارەقو، گرنگ نىيە كە كابرا لەبەر ھەر ھۆكارىك بىتتو، سەرخۆش نەبىت! و دەكرىت كە ئەم صىفەتى سەرخۆشكەردنە لە ھەموو گىراوھەيەكى سەرخۆشكەردا پراكتىزە دەبىتتو، ئەوئىش ھىچ بايەختىكى نىيە كە گىراوھەكان لە پلەي سەرخۆشكەردا، لە بەھىزى و بى ھىزىدا جىاوازييان ھەيە، چونكە ئەو جىاوازيە كەمە، كارناكاتە سەر ھەقىقەتى سەرخۆشكەردن و بوونى ئەو سەرخۆشپىيە بۆيە گۆتى پى نادىت.

ھۆكارى ئەم مەرجەئىش ئەوھەيە كە بنەماي قىياسكەردن، يەكسانى بوونە لە نىوان

فهره که و، نه سلته که دا، له عیله تی نهو حوکه میدا که یه کسانیه که ی له هه مان حوکه میدا له سر بنیات نراوه، بویه نه گهر عیله ته که سنووردار نه بوو، ناتوانریت حوکه که به سر یه کسانى نتيوان نه سل و فهره که دا بدریت، له عیله ته که دا، بویه ده بینین نه گهر وه صفه که ناسنووردارو بى چوار چپوه بوو، شهرع هاتووه، له جیگا که میدا شتیکی چوار چپوه دارى داناو، که جیگای نهو تیادا بووه ته وه، وهك ناپه هه تی که عیله تی دروستی شکاندنی پۆژووه له پهمه زانداو، له بهر نه وه ی که ناپه هه تی بى سنوور و بى چوار چپوه یه، شهرع هاتووه له جیگا که میدا شتیکی چوار چپوه دارى داناو، که جیگای له بارى پوودانى نهو ناپه هه تیبه یه، که نهویش سه فهره کردنو نه خۆشییه، وهك خوائ پهره وردگار ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾^۱ واته: هر که س له نپوه نه خوش بوو، یان له سه فهره دا بوو، با پۆژووه که ی بشکینیت، و دواترو له پۆژانى تردا بیگریته وه.

– سییه م: ده بیته نهو وه صفه، گونجاو بیته، نه گهل حوکه که دا:

واته: ده بیته وه صفه که و حوکه که پیکه وه شیاوو گونجاوین، واته به ستنه وه ی حوکه که به و وه صفه وه، زیاتر بیرى مروف به لای نه وه دا پشت راست بکاته وه، که له و پیکه وه به ستنه دا هاتنه دی حیکمه تی حوکه که له باره وه هیه و جى به جى ده کریت، واته نهو به رژه وه ندیه ی که شهرع په چاوی کردوه، له کاتی به شهرع کردنی نهو حوکه دا، له کاتی به ستنه وه ی به و وه صفه وه به رژه وه ندیه که دپته دی و جى به جى ده بیته، وهك که کوشتنی به ده ست نه نقه ست وه صفیکی شیاوو گونجاوه، بۆ به ستنه وه ی کوشتنه وه ی بکوژه که پییه وه، و یاخود بۆ به ستنه وه ی بى به شبوونی بکوژ له میراتی میراتده ره که ی، نه گهر کوژراوه که میراتده ری نه م بوو، چونکه له شان و شکۆی نه م پیکه وه به ستنه وه یه وه حیکمه تی به شهرع کردنی نهو حوکه دپته دی و به رجه سته ده بیته، که نهو حیکمه ته یش ده سته لگرتنی خه لکه له دوژمنکاری و تاوان و، پاراستنی گیانی خه لک له له ناوچوون و، هه روه ها سه رخۆشبوون وه صفیکی گونجاوه بۆ هه رامکردنی ئارهق، چونکه له بهر پاککردنی نه م حوکه دا، به و وه صفه ی که کراوه، عه قل ده پاریزیت له خراپ بوون و، دزی وه صفیکی گونجاوه، بۆ دانانی یاسای پتویستی برینی ده ستی دزی پیاوو ژن که شهرع دایناوه، چونکه

^۱ سورة (البقرة/ ۱۸۴).

به‌ستنه‌وهی ئه‌و بڕینه به‌دزییه‌وه خۆی له خۆیدا پارێزه‌ری مال و سامانی خه‌لکه‌و، هه‌روه‌ها سه‌فه‌ر کردن له مانگی پێڕۆزی پهمه‌زاند، وه‌صفیکی گونجاوه بۆ حوکمدان له‌سه‌ر دروستی شکاندنی پۆژوه‌که تاییدا، چونکه به‌هۆی ئهم پێکه‌وه به‌ستنه‌وه زیاترو زیاتر لایه‌نی هاتنه‌دی حیکمه‌تی حوکمه‌که به‌رجه‌سته ده‌بێت، که حیکمه‌ته‌که‌یشی لادانی نا‌په‌حه‌تی و سه‌ختی سه‌رشانی م‌رۆڤه‌.

که‌واته هۆکاری راسته‌قینه‌ی به‌شه‌رع کردنی هه‌ر حوکمێک بریتیه له هاتنه‌دی و به‌رجه‌سته بوونی حیکمه‌ته‌که‌ی، و ئه‌گه‌ر ئهم حیکمه‌ته له‌سه‌ر جه‌می ئه‌حکامه‌کاندا دیارو چوار چێوه‌دار ده‌بوو، ئیتر خودی حیکمه‌ته‌که ده‌بووه عیله‌ت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که دیار نییه‌و، چوار چێوه‌دار نییه‌، ئه‌وا له جیگایاندا کۆمه‌له وه‌صفیکی دیارو چوار چێوه‌دار دانراوه، که هه‌م گونجاو و هه‌م جیگای له بارو شیاو هاتنه‌دی ئه‌و وه‌صفانه‌ن.

جا له‌سه‌ر بنه‌مای ئهم مه‌رجه دروست نییه، که عیله‌تێک به‌رپا بک‌رێت، بۆ ئه‌و حوکمه‌که نه‌شیاوو نه‌گونجاوو نه‌ساز بن پێکه‌وه، که ئه‌مه‌یش به (الأوصاف الطردية) یان (الأوصاف الاتفاقية) واته: وه‌صف گه‌لی پێوه پ‌چ‌راو یان وه‌صفی خۆپ‌سکی، ناو‌نراو، وه‌ک پ‌ه‌نگی ئاره‌ق و ئاستی شلی و تاهه‌که‌ی ناگونجێن که بینه وه‌صفی گونجاوی هه‌رامی ئاره‌ق، و هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر دز ده‌وله‌مه‌ند بوو، یان که‌سایه‌تی بوو، یان ده‌شته‌کی بوو، یاخود دزی لێک‌راو هه‌ژار بوو، یان ک‌رێکار بوو، که هه‌چ‌کام له‌م وه‌صفانه ناتوانن بینه‌وه‌صفی گونجاوی حوکمه‌که، که حوکمی ب‌رینی ده‌ستی دزی ژنو پیاوو، هه‌روه‌ها بکوژی ده‌ست ته‌نقه‌ست هه‌ر که‌سی بێ، پیاو بێت یان ژن بێت، یان عی‌راقی بێت، یان پۆشن‌ب‌ر بێت، یان نه‌زان بێت، ئه‌مان هه‌چ‌کام ناگونجێن، که وه‌صفیکی شیاوو گونجاوین، بۆ واجب بوونی کوشته‌وه‌ی بکوژه‌که، یاخود بۆ حوکمدان بۆ بێ به‌شکردنی له میرات بردن، ئه‌گه‌ر کوژراوه‌که میراته‌ده‌ری بوو.

- **چواره‌م: ده‌بیته ئه‌و عیله‌ته وه‌صفیکی تێپه‌ری هه‌بیته**، واته، نابێت ئه‌و وه‌صفه ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌سه‌له‌که کورت هه‌له‌تایی، چونکه بنه‌مای قیاسکردن، بریتیه له به‌شداری کردنی فه‌رعه‌که له عیله‌تی حوکمه‌که‌دا، له‌گه‌ڵ ئه‌سه‌له‌که‌ی خۆی، چونکه به‌م به‌شداری کردن و یه‌کسان‌بوونه‌وه‌یه ده‌ک‌رێت که حوکمی ئه‌سه‌له‌که بگوازیته‌وه و تێپه‌ری پ‌ی بک‌رێت بۆ سه‌ر فه‌رعه‌که، چونکه ئه‌گه‌ر عیله‌ته‌که عیله‌تێکی وابوو، که ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌سه‌له‌که

دەمايەو، لەسەر غەيرى خۆى نەدەبينرا، ئەو قىياس ناكړيت و نيبه، چونكه له و كاته دا عيلله ته كه له فەرعه كه دا بوونى نابيت، بۆيه دواچار قىياس بهرپا نابيت، وەك ئەو هى كه سه فەركرى عيلله تىكه بۆ دروستى شكاندنې پوڅوو له لايه ن كابرې سەفه رى يان نه خو شه وە ئەم عيلله تەيش تەنها له گەشتيارو نه خو شدا بوونى هەيه و، كه واته به س له و اندا كورت كراو ته وە له و اندا هەيه و تپه پ ناكاته سەر غەيرى ئەمان و ناگوازيتە وە بۆ سەريان وەك كړيكا رى كانزا، يان خزمه تكارى ناو كه شتى هەر چه نده له كارە كانيدا تووشى ناپه حەتى زۆر دىن بۆيه هەر له سەر ئەسلە كه كورت كراو ته وە، و نه چو و ته سەر فەرعه كان، ئەمە به پيچه وانهى سەر خو شكر د نه وە، كه عيلله تى حەرامى ئاره قە، كه ئەمەيش وە صفيكه له سەر جەم گيراو هى سەر خو شكاردە هەيه، بۆيه له سەر ئەسلە كه كورت هەلنه ميتر او ه.

- پينجەم: دەبیت عيلله ته كه له و وە صفانه بىت، كه شهرع پيو دانگ (اعتبارى، هەلنه وە شان دونه ته وە:

واته: بەلگە يەكى شهرعى نه هاتبى كه ئەو وە صفه بسپريتە وە له كارى بخات، بۆيه هەر له سەر تادا وا بۆ مو جته هيد دەر د ه كه و يت و، وا گومان دە بات، كه ئەو وە صفه ديارى كراو ه، د ه گونجيت ببیت وە صفيكى گونجاو بۆ حوكميكى ديارى كراو، به لام له پاستيدا له گە ل د ه قدا پيكداده د ه ن و، پيچه وانهى بەلگە يەكى شهرعى دە بىتە وە، ئيتر ئەو وە صفه هيچ پيو دانگ و گونجانيكى له گە ل حوكمه كه دا بۆ نامينيتە وە، چونكه هەر شتى پيچه وانهى بەلگە ببیتە وە، ئەو به يە كلايى و قە طعى به تالە و كارى پى ناكړيت، نمونەيش بۆ ئەمە وەك ئەو هى كه كابرې مو جته هيد هەر له سەر تادا وا گومان به ريت، كه ئەگەر كه سيك به هۆى سەرجيى كردن له مانگى پەمە زاندا پوڅوو هەكى خۆيى به تالكر د ه وە، تواناى ئازاد كردنى كۆيله يەكى هەبوو، ئەوا له سەر تادا له سەرى پيو يسته كه شه ست پوڅ به سەريه كه وە به پوڅو و بىت، (چونكه ئازاد كردنى كۆيله يەك بۆى ئاسانه، بۆيه دە بىت له سەر تادا كارە سه خته كه بكات)، ئەمە گونجاو ه بۆ هاتنه دى حيكمه تى كه فاره ت دانە كه، كه سزادان و سه ختى پى چه شتنه، به لام ئەم پايه به ته و اه تى هەلەيه، و له دەرە نجامدا توانا بوونى كابرې پوڅوو شكين له سەر ئازاد كردنى به نده يەك، وە صفيكى گونجاو نيبه، بۆ ئەو هى له سەر تادا پوڅوو هەكى له سەر فەرز بكرىت، چونكه ئەم قسەيه پيچه وانهى ئەو د ه قە شهرع يەيه كه له م

باره یوه هاتووه، که پزیزه ندی که فاره ته که ی کردووه، له سره تادا نازادکردنی بهنده، و پاشان به پښتو بوونی شهست پوڅ که سی که توانای نازادکردنی بهنده ی نه بووو، دواتر نان دانی شهست هه ژار، بڅ که سی که توانای به پښتو بوونه که یشی نه بووو، هر له بهر نه مه یش بوو، که شهر عزانان نه و فتوایه ی قازی نهنده لوسیان به هه له دانا، که فتوای بڅ به کیک له خه لیفه کان دابوو، که که فاره تی نه و سر جی کردنی له په مه زاندا بریتیه له پښتو وگرتنی شهست پوڅ به به لگه ی نه وه ی که خه لیفه توانای نازادکردنی بهنده ی هه یه، و که که فاره تی ناسانی له م جوړه تووشی سهختی و نازار چڼی ناکات، بڅ به فتوای به سهخته که یان پیدابوو، که نه مه هه له یه، و هه روه ها دانانی هاویه شایه تی کوپو کچ له وه پیدا که هه ردوکیان وه چه ی به ره بابینکن، نه مه بکریت به پتوهر ووه صفیکی گونجاو بڅ حوکمدان له سر نه وه ی که به کسانن له میراتیشدا، نه مه هه له یه کی ته واوه، چونکه شرع گونجاوی نه م وه صفه ی بڅ نه و حوکمه پشینیار کراوه له باربردووه، به به لگه ی نایه تی ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ

لَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَعْمًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ﴾^۱ که به شی کوپی، به دوو هینده ی به شی کچ داناوه.

جا نه گهر هه ندی خه لکیش بلین: هاویه شی زن و پیاو له گرڼه سستی هاوسه ریتیدا وه صفیکی گونجاوه بڅ نه وه ی که بگورتیت واجبه هاویه ش بن، له مافی ته لاقیشدا، نه م قسه یه قسه یه کی به تاله، چونکه به لگه شه رعیه کان، له سر نه وه ن که ته لاق به ده سستی پیاوه وه یه، نه ک نافرته، به لام دروسته که مافی ته لاقی هه بیت، نه گهر له گرڼه سته که دا به هه رچ نه و مافی بڅ خوی ده سته بهر کردبیت، که نه مه یش به لگه یه له سر نه وه ی که شرع نه و وه صفه گونجاوه ی سپړوه ته وه، که واگومان ده بات، پیاو زن له بهر نه وه ی که له گرڼه سستی ماره کردندا هاویه شن، که واته له مافی ته لاقیشدا یه کسانن، نه م حوکمه دووه مینه پشینیار کراوه به تاله، چونکه پیچه وانه ی به لگه شه رعیه کانه.

^۱ سورة (النساء: ۱۱).

١٩٠- ئاستى گونجان و پەيوەندى نىۋان حوكم و عىللەت^١:

پېشتر گوتمان، كە لە مەرجه كانى عىللەت ئەو يە كە وەصفىكى گونجاو بىت بۆ حوكمەكە، واتە جىگا و پىگە يەكى هاتنەدى حوكمەكى تىادا چاۋەرپوان بىكرىت، مەرۋەها ئامانچ و مەبەستى شەرعدانانى ئەو حوكمەكى تىادا بىتە جى، ئەو گونجان و پەيوەندىيەش نەبەستراۋەتەو بە حەزو ئارەزوۋى دەروڭ و نەفسى مەۋقەو، بەلكو ياساۋ پىسا گەلىكى پىكخراۋى بۆ دانراۋە، كاتىك ئەو گونجان و پەيوەندىيە دەچەسپىت كە شەرع بە جۆرىك لە جۆرەكانى ئىعتىبارو حسابى بۆ دانابىت، بۆيە زانايانى ئوصلو فىقە، وەصفى گونجاۋيان، لە پەوى حساب بۆ كردن و نەكردنىيەو لە شەرعدا، دابەشكردوۋە، بۆ ئەم بەشانەى لای خوارەو:

١٩١- يەكەم: ((المناسب المؤثر: گونجانى كاريگەر)):

كە بىرىتيە لە وەصفەى كە شەرع وای دانراۋە، كە خودى ئەو شەتى كردوۋەتە عىللەتى مەمان حوكم، واتە ئەو حوكمەى كە لەسەر ئەو گونجانە بنىات نراۋە، ئەم جۆرە تەۋاتىر جۆرى حساب كىرنە بۆ وەصفو، بۆيە بە (المناسب المؤثر) ناۋنراۋە، چونكە شەرع لەبەر ئەو يە كە بەكامىل و تەۋاتىر جۆرى حساب بۆ كردن تەماشاي كردوۋە، بۆيە وەك ئەو وايە كە دەلالەتى كىرەبىت، لەسەر ئەو يە كە وەك بلىت ئەو حوكمە لەو وە سەرچاۋەى گىرتوۋە، ياخود شوپنەۋارىكە لە كاريگەرى شوپنەۋارى ئەو گونجانەو بەرپاۋوۋە، ئەمەيش بەرزىر جۆرەكانى گونجانەو، لەلای ئەوانەى كە حىسابيان بۆ قىياس كردوۋە، هېچ راجىيايەك نىيە لەو ەيدا كە دروستە قىياسكردنى لەسەر ئەنجام بىرىت، و نموونەكەيشى وەك ئايەتى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعِزُّوا نَفْسًا فِي الْمَحِيضِ﴾^٢ واتە: پرسىارت لى دەكەن، لەسەر سەرچىيى كردن لە گەل ئەكەن، چونكە لەو دەمەدا بەئازارە. دەۋرىكە ونەو، و سەرچىيى لە گەل ئەكەن، چونكە لەو دەمەدا بەئازارە.

كە حوكم لىرەدا دراۋە بە واجبى دورىكە و تەنەو لەژنى بى نوپز، كە بەودەقە جىگىر بوۋە، دەستەۋازەيەكى پاشكاۋانەيە كە ئەو ئازارەى بە ھۆى بى نوپزىيەو دروست دەبىت، عىللەتى حوكمەكەيەو، كە واتە ئازارەكە وەصفىكى كاريگەرە لەسەر پىرسەكە.

^١ الامدى ب ٣، ل ٤٠٥، و دواتر، فواتح الرحموت، ب ٢، ل ٢٥٥ و دواتر.

^٢ سورة البقرة / ٢٢٢).

ههروه‌ها وهك فهرمايشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرمویت: (إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ مِنْ أَجْلِ الدَّافَةِ)،
واته: به‌رگرم لی‌کردوون له‌پاشه‌که‌وتکردنی‌گۆشتی‌قوربانی، له‌به‌ر‌خاتری‌ئو‌و‌عه‌ره‌بان‌ه‌ی
ده‌ره‌وه‌ی‌شاری‌مه‌دینه، که‌سه‌ردانی‌ئهم‌شاره‌ده‌که‌ن، که‌پێ‌ویستی‌ان‌به‌خواردنه‌! که‌ئهم
ده‌قه‌پاشکاوانه‌یه‌له‌سه‌ر‌ئوه‌ی‌که‌عیلله‌تی‌به‌رگرتن‌له‌پاشه‌که‌وت‌کردنی‌گۆشته‌که،
هاتنی‌ئو‌خه‌لکه‌یه، که‌به‌(الدافه)‌ده‌ر‌ب‌دراوه، که‌واته‌ئو‌عیلله‌ته‌وه‌صفی‌کی‌کاری‌گه‌رو
شوینه‌وارداره‌له‌سه‌ر‌حوکه‌که.

ههروه‌ها وهك‌ثابته‌ی: ﴿وَأَسْلَوْا إِلَيْنَی وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾^۱ که‌ئهم‌ده‌قه
قورنانبیه‌ناماژه‌به‌وه‌ده‌کات‌که‌چاو‌دیری‌به‌سه‌ر‌مال‌و‌سامانی‌که‌سێ‌که‌وه‌که‌هیشتا‌بالغ
نه‌بویت، ئهم‌ه‌حوکه‌مێ‌کی‌چه‌سپاوه‌بۆ‌خاوه‌نه‌که‌ی‌و‌چاودیره‌که‌ی‌و‌عیلله‌تی‌ئهم‌حوکه‌میش
مندال‌بوونی‌ه‌تی‌و، ئهم‌ه‌یش‌ئێ‌جماعی‌له‌سه‌ره، واته‌مندالی‌عیلله‌تی‌حوکه‌دانه، به‌سه‌ر
چاودیری‌کردنی‌سامانه‌که‌یدا.

۱۹۲- گونجانی‌سازاو ((المناسب الملائم)):

بریتیه‌له‌وه‌صفه‌ی‌که‌به‌لگه‌یه‌کی‌شه‌رعیی‌نه‌هاتووه، که‌خودی‌ئو‌وه‌صفه‌دابنیت،
به‌عیلله‌تی‌حوکه‌که‌و، به‌لکو‌به‌لگه‌یه‌کی‌شه‌رعی‌له‌قورئان‌یان‌ئێ‌جماع‌هاتووه، که‌خودی
ئو‌وه‌صفه‌ی‌داناوه، به‌عیلله‌ت‌بۆ‌جینسی‌حوکه‌که، یاخود‌دانانی‌جینسی‌ئو‌وه‌صفه‌ی
وه‌ک‌عیلله‌تیک‌بۆ‌خودی‌حوکه‌که‌داناوه، یاخود‌جینسی‌وه‌صفه‌که‌ی‌داناوه‌وه‌ک‌عیلله‌تیک
بۆ‌جینسی‌حوکه‌که، واته: ئهم‌حاله‌ته‌پاسته‌وخۆ‌پاشکاوانه‌نبیه‌و، به‌لکو‌سازانی‌له‌سه‌ر
کراوه.

جا‌ئ‌گه‌ر‌که‌سی‌موخته‌هید‌گونجانی‌له‌م‌جۆره‌ی‌کرده‌عیلله‌تی‌هه‌ر‌حوکه‌مێ‌کی‌شه‌رعیی،
ئوه‌و‌ئو‌عیلله‌ت‌دانانه‌ی‌گونجاوو‌سازه‌له‌گه‌ل‌په‌یره‌وو‌میتۆدی‌شه‌رع، له‌عیلله‌ت‌دانانداو،
له‌به‌ریا‌کردنی‌ئ‌ه‌حکامه‌کاندا، بۆ‌یه‌پێ‌ۆسه‌ی‌به‌عیلله‌ت‌کردنه‌که‌ی‌لێ‌وه‌رده‌گیریت‌و،
قیاس‌کردن‌له‌سه‌ریشی‌دروسته، و‌لی‌ره‌دا‌چه‌ند‌نموونه‌یه‌که‌له‌سه‌ر‌پووه‌جۆراو
جۆره‌کانی‌ئهم‌جۆره‌گونجانه‌ده‌خه‌ینه‌پوو:

^۱ سورة (النساء / ۶).

ا- نمونه بۆ ئەو وەصفەى كە شەرع خودى وەصفەكەى كەردۆتە عىللەت بۆ جىنسى حوكمەكە، وەك چەسپاندنى وىلايەت و سەرپەرشتىارى بۆ باوك لەسەر پېۋسەى مارەكردنى كچە بچووكەكەى، كە عىللەت لەم حوكمەدا لەسەر پاي حەنەفىيەكان برىتتەيە لە بچوكى تەمەنى كچەكە، نەوەك كچايەتى بوونى، بە بەلگەى ئەوەى كە شەرع شايتەتى داو، لەسەر حساب بۆ كردن و ئىعتىبار بۆ دانانى ئەم وەصفە، وەك ئەوەى كە ئەم وەصفەى بە عىللەت داناو، بۆ وىلايەت و چاودىرى كردنى سەر مولك و سامان، لەبەر ئەوەى كە ئەم جۆرە وىلايەتە و وىلايەتى مارەكردنى كچەكە لەيەك جىنسن، واتە وىلايەتى پەها (مطلق)ن، بۆيە شەرع كەم تەمەن بوون و بچوك بوونى بە عىللەت داناو، بۆ ھەرشتى كە لە جىنسى وىلايەت بىت، واتە: كەم تەمەن بوونى، بۆ سەرچەم جۆرەكانى وىلايەت وەك عىللەتى ئەژمار كەردو، كە واتە بچوكى و كەم تەمەنى ئەو وەصفە شياو و گونجاو يە كە پەيوەستە بەو حوكمەو كە دراو، لە سەر ئەوەى كە دەبىت مارەكردنى ئافرەت، كچ بىت، يان بىئو ەژن كە مندال بوو، ھەر دەبىت بە چاودىرى و وىلايەتى سەرپەرشتىارەكەى ئەنجام بدريت.

ب- نمونه بۆ ئەو وەصفەى كە شەرع جىنسى وەصفەكەى وەك عىللەت ك بۆ خودى حوكمەكە ئەژمار كەردو، داناو، وەك كۆكردنەوەى نوپۆزەكان لە پۆزى باراناويدا، لەلەين ئەو شەرعزانانەى كە بپارىيان لەم بارەيەو داو، وەك پيشەوا مالىك، كە سوننەت مۆلەتى داو، بە كۆكردنەوەى نوپۆزەكان لە پۆزى باراناويدا، بەلام بەپاشكاوى عىللەتى ئەم حوكمەى ديارى نەكەردو، بەلام بىنراو كە شەرع وەصفىكى ھاو جنسى ئەم وەصفەى كە (بارانە)، بە عىللەت داناو، بۆ حوكمى كۆكردنەوەكە، كە ھاو جنسىيەكەيش (سەفەر كەردنە) چونكە باران و سەفەر ھەردوو كيان، لەيەك جىنسن، چونكە ھەردوو كيان جىگا و دۆخىكى لەبارن، بۆ ئەوەى كە تىياندا مرقۇ تووشى ناپەھەتى و دژوارى دەبىت، ئەم حالەتەيش شياو بۆ ئەوەى كە ئاسانكارى و ئەرك لەسەر شان كەم كەردنەوەى تىادا بكريت، لەسەر شانى مرقۇە موكلەلەفەكان، ھەرەھا حوكمى دروستى كۆكردنەوەى نوپۆزەكان لە سەفەردا، ھەر ھەمان ئەو حوكمەيە كە لەبارانىشدا ھاتوو، دراو، چا كە شەرع سەفەرى كەردۆتە عىللەت بۆ دروست بونى كۆ كەردنەوەى نوپۆزەكان، ئەمە بۆ كەم كەردنەوەى ئەركى سەرشانى كابرەى سەفەر كارە، و ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوەى كە ھەرشتى لە ھەمان جىنسى ئەم بىت، وەك (باران) دەبىتە ھۆى موباح و دروست كەردنى ئەو حالەتى كەم كەردنەوەى ئەركە و ئاسانكارى كەردنە و دروستى كۆ كەردنەوەى دو نوپۆزەكان، كە واتە باران عىللەتى حوكمى دروستى

کۆکردنە وەکانە بۆیە دروستی کۆکردنە وەئە نوێژەکانی لە کاتی بەفرو تەرزە باریندا لەسەری قیاس دەگریت و، نمونەکانی تریش ھەروان .

ج- نمونە بۆ ئەو وەصفەئە کە شەرع جینسی وەصفەئەئە وەئە عیللەت دانائە، بۆ جینسی ھۆکەمە، وەئە ئەوئە کە بۆ نوێژی ئافرەت کە ھۆکارە بۆ لابردنی نوێژکردن لەسەر شانی ئافرەتە بۆ نوێژە کە چونکە ھۆکمی شەرعیی لەسەر ئەوئە ھەبە، کە ئافرەتی بۆ نوێژ پۆژووی لەسەر نییە و نایگریت و، لە کاتی بۆ نوێژیدا نوێژی لەسەر نییە و نایکات جا کە پاک بوویە، گرتنە وەئە پۆژووەئە لەسەرە، بەلام کردنە وەئە نوێژەکانی لەسەر نییە و، عیللەتی ئەم ھۆکەمەش لەو دایە کە پابەندکردنی ئافرەتی بۆ نوێژ، کە پاک بوویە و، بەکردنە وەئە نوێژە فەوتاوەکانی و، لە کاتی دووبارە بوونە وەئە کاتەکانیدا، ئەمە کارئەکی سەخت و دژواری بۆی، بۆیە شەرع ئەو بۆ نوێژییە لە جیگای ئەو سەختی و دژوارییە دانائە و ئەژمار کردووە، و بۆتە ئەلتەرناتیف بۆی، و کردوویەتی عیللەتی ئەوئە کە ھۆکمی بدات کە گێژانە وەئە نوێژەکانی لەسەر نییە و، لە شەریعەتدا شتی لەو شیوازە ھەبە کە دەلالەت دەکات، لەسەر ئەوئە کە ئەو شتی وەئە بۆ نوێژی وایە و لە جینسی ئەوئە، پێگەئە سەختی و ئازار چەشتە، شەرع ئیعتیباری بۆ دانائە و، کردوویەتی عیللەتێک، بۆ ئەو شتی کە لە جینسی لادانی نوێژە لەسەر ئافرەتی بۆ نوێژ، بۆ نمونە، کە سەفەرکردن پێگە و سەخت و دژواری چەشتە و، ھۆکمی کورتکردنە وەئە کۆکردنە وەئە نوێژەکان و دروستی شکاندنی پۆژووەئە مانگی پەمەزاندان، لەو حالەتدا، لەسەر ئەو سەفەر و سەختییە بنیات نراوە و، ئەندازەئە ھاوبەشی نێوان سەرچەمە ئەم ئەھکامانە، لەگەڵ ھۆکمی لادانی نوێژ لەسەر ئافرەتی بۆ نوێژ، بریتییە لە ئاسانکاری کردن لەسەر شانی کەسی مۆکەللەف، و لادانی دژواری لەسەر شانی، و کەواتە دواجار ھەموویان لەیەک جینسن، ھەوێک چۆن سەفەر کردن کە عیللەتی ئەم ئەھکامانە و، جیگای سەختی و دژواری چەشتە، بۆیە سەفەرکردن و لە بۆ نوێژیدا بوون، ھەردووکیان جیگای سەخت و ئازار چەشتن و کەواتە ھەردووکیان یەک جینسن.

نمونەئەکی تر وەئە ھەرامی خواردنە وەئە کەمێ ئارەق، ھەر چەندە بخۆریش سەر خۆش نەکات، جا کەسی مۆجتەھید وای دەبینی کە عیللەتی ھەرام کردنی ئەم بڕە کەمە بریتییە لە بەر بەست دانان بۆ ئەو پاساو و بیانوو پێگانەئە کە دەبنە ھۆکاری خواردنە وەئە زۆری ئارەق کە مۆؤف سەر خۆش دەکات، و لە نێوان ئەھکامەکانی شەریعەتیشدا بەلگە لەسەر ئەم

قسهیه ههیه، که ئه ویش ئه وهیه که به ته نها بوون له گه ل ئافره تی بیگانه دار، عیلله ته که ویش بریتیه له برینه وهی پاساوو بیانوو زیاترو بهرگرتنه له کرده وه خراپه گه وره که، جا خواردنه وهی ئاره قی که مو، مانه وهی ته نیایی له گه ل ئافره تی بیگانه، دوو وه صفن له یه ک جینس، که ئه ویش پاساو دروست کردنه بۆ حه رامکاری و، حه رامی هه ردوو کیشیان یه ک شته، که حه رامکردنی په ها (مطلقه)، بۆیه که می له گیراوه ی سه رخۆشکار (نبیذ)، وه ک (بیره) قیاس ده کریته سه ر که مه ئاره قه که و ئه ویش حه رامه.

هه روه ها نمونه یه کی تر وه ک و ئه وهی که پاشماوه ی (خواردن و خواردنه وهی) پشلیله پاکه و پیس نییه، و پتفه مبه ریش (ﷺ) عیلله تی ئه م حوکه ی به وه ده ر برپوه، که فرموویه تی: (إِنَّهَا مِنَ الطَّوَافِينَ عَلَيْكُمْ وَالطَّوَافَاتِ)، واته: پاشماوه ی یاخود بهرماوه ی خواردن و خواردنه وهی پشلیله پیس نییه، چونکه پشلیله وه ک خزمه تکارو دانیشتوانی دیکه ی مال، دوورو نزیک به سه رتاندا ده گه رین و دین و ده چن، که ئه م به لگه یه له سه ر ئه وهی که عیلله تی پاکبوونه که ی بریتیه له وهی که له گه ریده کانی هاتوو چۆی ده ورو بهری مالانه، چونکه شتی زۆر هاتوچۆ بکات، چاوه پتی سه ختی و دژواری لێ ده کریت، که بریار له سه ر پیسی بهرماوه که ی بدهین، و وه ک وایه که حوکم دراوه له سه ر پاکی بوونه که ی له بهر ئه وهیه که ئاسانکاری له سه ر شانی که سی موکله ف دروست بکات و، سه ختی له سه ر شانی لا بیات بۆیه ده کریت، ببینی شهرمگای ئافره ت له لایه ن دکتۆره وه قیاس بکریت به پاکی ئه و بهرماوهیه، و به دروست دابنریت، به پتی ئه وهی که له هه ردوو پرسه که دا مه به ست لادانی دژواری و سه ختییه له سه ر شانی که سی موکه للهه ف، و هه ردوو کیشیان له یه ک جینسن، که هه ردووکیان چاوه پتی سه ختی و دژواریان لێ ده کریت، چونکه ئه گه ر بلتین دروست نییه که دکتۆر شهرمگای ئافره ت ببینی، له کاتی پتووستیدا، ئه مه دیسان سه ختی دینیته کایه وه، که واته به قیاس له سه ر ئه وهی سه ره وه بیته، دروسته.

۱۹۲- سییه م: (المناسب المرسل: گونجانی به ره لاکراو):

ئه میش بریتیه له وه صفه ی که به لگه یه کی تایبته نه هاتووه، حساب بۆ کردن یان نه کردنی پابگه یه نیت بۆمان، به لام بهرپاکردنی حوکم له سه ری، به رژه وه ندیه که ده هیئتیه کایه وه که به شیوه یه کی، گشتی، سه را پای شه ریه ت پشت راستی ده کاته وه و ئه م جوژه له و پوه وه که به رژه وه ندیه که له به رژه وه ندیه کانی شه یعه ت ده چه سپینیت، به شتیکی

گونجاو و مونسب دیتہ نہ ژمارو، دواتر لہ و پوانگہ یوہ کہ هیچ بہ لگہ یہ ک سہ بارہ ت بہ دروستی و نا دروستی نو لہ نارادا نییہ، بۆیہ بہ (مرسل: بہ پراکراو)، ناوژدہ کراوہ، و نہمیشہ کہ بہ (المصلحة المرسلۃ) ناو نراوہ، و لہ لای مالکی و حنہ بولی و ھاو پراکانیان بہ بہ لگہ دانراون، و لہ لای غہیری نہ وان، و ہک حنہ فی و شافعیہ کان، بہ بہ لگہ دانہ نراوہ، نمونہ یش و ہک، کۆکردنہ و ہی قورٹانی پیرۆزو، لیدانی دراوو، دانانی زیندانو، دانانی باج لہ سہر زہویہ کشتوکالییہ فتح کراوہ کانو، ہتد.....

۱۹۴- چوارہم: (المناسب الملقى: گونجاوی ہہ لہ شاوہ):

کہ نہمیش بریتیہ لہ و ہ صفہی کہ وادہ ردہ کہ ویت، کہ گونجاوہ، بۆ بنیاتنانی حوکمیکی دیاریکراو لہ سہری، نہمہ بہ پتی خہ یالۆ بیر کردنہ و ہی مرقفہ کان، بہ لام شہر ع ثیعتبارو حساب بۆ کردنی نہمہی ہہ لہ شانڈۆتہ و ہ، و ہک چۆن کہ سی و بیر دہ کاتہ و ہ، کہ کابرایہ ک کہ دہ مرئی و کوپو کچی بہ جی دہ ہیٹی کہ ہہ ردو وکیان لہ یہ کہ بہرہ بابنو، بہ چکہی یہ ک کہ سن کہ واتہ دہ بیٹ لہ میرات بردنیشدا یہ کسانبن، نہمہ تہ نہا خہ یالۆ بیر کردنہ و ہ یو، گونجاو نییہ، چونکہ شہر ع نہ و گونجان و مونسب بوونہی ہہ لہ شانڈۆتہ و ہ، بہ دہ قی قورٹان، کہ ہہ روہک پیشتریش باسماں کرد، کوپ دوو ہیندہی کچ بہ شہ میراتی پی دہ بردی و دہ بیات، و بۆیہ نہمہ بنیاتنانی نہ حکامی لہ سہر دروست نییہ، چونکہ بہ تہ واری و قطعی بیر کردنہ و ہ کہ و بنیات نانی حوکمی لہ و جۆرہ ہہ لہ یہ بہ تالہ.

۱۹۵- رہوش و پنبازہ کانی عیللہ ت: -^۱

مہ بہ ست لہ پہوش و پنبازہ کانی عیللہ ت (مسالك العلة) بریتیہ لہ و پنگایانہی کہ بہ ہویانہ و ہ دہ گہینہ ناسینی بوونی عیللہ ت لہ نہ سلہ کہ داو، عیللہ تیش بہ چہ ند پنگاو پنبازیک دہ ناسریتہ و ہ، کہ ناسراترینیان، بریتیہ لہ، (دہ قی شہرعی و، کوپای زانایان و، تاقیکردنہ و ہ، دابہ شکردن).

^۱ الامدی ب ۳، ل ۳۶۴ و دواتر، فواتح الرحموت، ب ۲، ل ۲۳۹ و دواتر التلویح والتوضیح، ب ۲، ل ۶۸ و دواتر.

۱۹۶- یه که م: ده قی شهرعی:

جاری واهیه، که ده قی شهرعی ده بیته به لگه له سهر شهوهی که وه صفیکی دیاریکراو، عیله ته، بۆ شهو حوکهی که ده قه کهی له سهر هاتووهو، له دهره نجامدا چه سپانی عیله ته که، له گه ل ده قه که دا دیتته دیو، له م حاله ته دا عیله ته که به (ده ق له سهر هاتوو: المنصوص علیه)، ناوره ده کریت.

به لام شهونده هیه، که ده لاله ت کردنی ده قه که له سهر عیله ته که هه موو جاری به پاشکاوانه و پاسته و خۆ نییه، چونکه جاری واهیه که به تیله چاوو نامازه هاتووهو، هه رکاتیش پاسته و خۆ بوو، شهو ده لاله ت کردنه کهی له سهر شهو عیله ته، به دوو جۆر ده بیته، یان (یه کلاکه ره وه: قطعی) یه و، یان (ته مومزاوی: ظنی) یه و، له خواره وه له سهر هه موو جۆره کان به نمونه وه ده دوین:

۱- ده لاله ت کردن، له سهر عیله ت، به ده قی پاشکاوانه ی قه طعی، که له غهیری عیله ت هه یج شتیکی تر له خۆ نه گریت، که له م حاله ته دا ده لاله تی ده قه پاشکاوانه که له سهر عیله ته که قه طعی و به کلاویه، و شه میش به ده سته واژه و دهر بیرین گه لیک ده بیته، که له زمانی عه ره بیداو هه ره له بنه پره تدا بۆ (عیله ت) دانراون، وه ک: (لکیلا: تانه بیته....)، و (لأجل کذا، له بهر فلان هۆکار... گئی لا، تا نه بیته...)، و هتد.... وه ک فه رمایشتی قوپان که ده فه رمویت ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾^۱ که شه ده قه به پاسته و خۆو پاشکاوانه شه وه ی درکاندوو که عیله تی ناردنی پیغه مبه ران (عليهم السلام) بریتیه له: ﴿لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ﴾ خه لکی پاساوو بیانوو نه هینه وه، له بهر ده م په روه ردگاردا که په یامیان پی نه گه یشتوو! هه روه ها فه رمایشتی په روه ردگار که له قورنانی پیروژدا ده فه رمویت: ﴿كَلَّا لَا يَكُونُ دُولًا بَيْنَ الْأَعْيَانِ مِنْكُمْ﴾^۲ واته: گرته بهری شه پی و شوینانه، له بهر شه وه یه که مولک و مال ته نها له لای ده وه مهنده کان مؤنۆپۆل و قۆرخ نه کریت، و ئیوه ده سستان پیی نه گات، جا دوا ی شه وه ی که خوا ی گه وره باسی چۆنیه تی به گه پخستنی ده سکه وته کانی کرد، بۆ هه زارو که م ده سته کان و هتد.... شه م

۱ سورة (النساء / ۱۶۵).

۲ سورة (الحشر / ۷).

دهقه به پاشكاوانه شه وهی دهر خستوهه، كه عیله تیايدا بهر گرتنه له وهی كه مال و سامان تنها له لای دوه له مهنده كان بیتو، غهیری نه وان هیچیان نه بیت.

هه روه ها قورپنان ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ﴾ واته: ئینجا كه زهید زهینه بهی خواستو، پاشان پیکه وه نه یانکراو ته لاقیداو جیا بوونه وه، ئیمه له تۆمان ماره کرد، خودا نه و بریاره ی به وهی شه وه دا، تا هیچ دلته نگي و گرفتیک بۆ بهواداران له ماره کردنی ژنی به کوپ کراویان دروست نه بی و، به شتیکی ناشیرین و ناپه سندی دانه نین.

ئهم دهقه پاشكاوانه یه، له ده لاله تکر دیندا به ده لاله تیکی به کلایی و قه طعی، له سه ر شه وهی كه عیله تی هاوسه رگیری پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل خاتوو زهینه بدا، له دوا ی شه وهی كه زهید (خو لئی پازی بیت) ته لاقیدا، بریتی بوو، له لایردنی دژواری له سه ر شانی موسلمانان، له پرس ی ماره کردنی ژنی به کوپ کراوه کانیاندا.

هه روه ها فهرمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) سه باره ت به مؤله تدانی به پاشه كه وت کردنی گوشتی قوریانی، كه پیشتر پتی لی گرتبوو، كه فهرمو یه تی: (إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ إِدْخَالِ لُحُومِ الْأَضْحَايِ، لِأَجْلِ الدَّافَةِ، فَكُلُوا وَانْخَرُوا)، واته: من تنها له بهر خاتری پیداو یستی هه ژاران، ئیوه م له پاشه كه وت کردنی گوشتی قوریانی بهر پی گرتبوو، لیزه به دوا لئی بخون و، لیشی پاشه كه وت بکه ن، كه عیله تی نه هی کردنه كه به كه مجار بریتی بوو، له پیداو یستی گه شتیارانی شاری مه دینه به و خوراکه، جا كه عیله ته كه نه ما، حوكمه كه یش نامینیت، كه حه رامی پاشه كه وت کردنی یه تی.

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: (إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ)، واته: مؤله ت وه رگرتن له چوونه مالاندا، تنها له بهر خاتری چاو پاریزی دانراوه، تا شت گه لیک كه نهین، و نابیت ببینرین، بهر چاو نه كه ون، كه ئهم دهقه پاسته و خۆر پاشكاوانه قه طعی یه، له وهیدا كه درکاندویه تی كه عیله تی مؤله ت وه رگرتن، بریتی یه له بهر گرتن له ئاگایی مرؤف به سه ر شتیگدا كه دروست نییه، ئاگایی هه بیت به سه ریدا، بۆیه سه یرکردن و ئاگایی مرؤف له په نجه روه بۆ ناو مالی كه سانی تر قیاس له سه ر شه وهی سه روه کراوه و، شه مه یش هه ر

حه رامة.

ب- ده لالهت كردن له سهر عيالله تتيك به ده قتيكي پاشكاوانه، به لام له ده لالهت كردنيدا، له به عياللهت بوونی ئه و عيالله ته دا (ناقه طعي)يه، واته ده قه كه ده لالهت له سهر عيالله ته كه ده كات به لام له لايه كي تریشه وه بۆي ههيه، ده لاله تي له سهر شتي ترو لايه ني تر بكات، كه ئه و ده لالهت كردنه ي تر، نابيتته پيگر له ده ركه وتني ده قه كه له عيالله ته كه دا، بۆيه ده لالهت كردنه كي له سهر عيله ته كه به پاشكاوي ته مومزاوي (الصريح الظني) ديتته ئه ژمار، وهك فهرمايشتي په روه ردگار له قورئاني پيرۆزدا كه ده فهرمويت ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾^١ كه پيتي (لام) له (لتخرج) دا، بۆ هوكار (عياللهت دانانه)، هه رچه نده ئه و يش هه لده گریت بۆ ئاينده (عاقبة) بيت نهك بۆ عياللهت (تعليل).

ج- ده لالهت كردن له سهر عياللهت به ده قتيكي ناپاشكاوانه له عيالله ته كه دا، به لام هه ر ئاماژه ده كات، به عيالله ته كه و ئاگادارمان ده كاته وه له سه ري، به جوړيك كه نيشانه يه كه له ئارادا هه بيت، كه وای ئي بكات، ده لالهت بكات، له سهر عيالله ته كه، و نموونه ي ئاشكراي له م جوړه، وهك، هاتني پرسته ي جهخت كه ره وه (موكدة) به (أَنْ)، له دواي پرسته يه كه هاتبيت، سه راپاي حوكمه كه رهنگ ريژ بكات و بگريته وه، وهك فهرمايشتي پيغه مبه ر (ﷺ)، كه له وه لامي پرسيا ري كه سيك سه بارهت به به رماوه ي خواردن و خواردنه وه ي پشيله فهرموي: «إِنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجْسٍ، إِنَّهَا مِنَ الطَّوَافِينَ عَلَيْكُمْ وَالطَّوَافَاتِ»، ياخود وهك ئه وه ي كه كه لامه كه له جيگاي (وه لام) دا، دابنيشيت، وهك پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمويت: (أَعْتَقَ رَقَبَةً) به نده يه كه ئازاد بكه، كه ئه مه وه لامه بۆ كه سي و تراوه كه له په مه زانداو به زماني پۆزو له گه ل ژنه كهيدا سه رجييي كردبيت.

ياخود وه صهفه كه بيه سريته وه به حوكمه كه وه، كه ئه م پيكه وه به ستن و كوشتاكته و پيكه وه گریدانه ده لالهت ده كات له سهر ئه وه ي كه ئه و وه صهف ي به ستراره ته وه به حوكمه كه وه، كه ئه وه عيالله ته كه يه، ئه مه يش هه مان ئه و شته يه كه زاناياني ئوصول ده ري ده بين و ده لئين، هه لپه ساردني حوكم به و شتهيدا كه حوكمه كه ي ئي هه له تيجراوه، ئه وه ي ئي ده فامريته وه كه عيالله ته كه هه مان ئه و پرسته يه، كه حوكمه كه ي ئي وه رگيراوه، وهك قورئان

^١ سورة إبراهيم (١).

ده‌فهرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾^۱ واته: ده‌ستی دزی پیاو ژن بېړنو، ه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدٍ﴾^۲ واته: کچو کوپی داوین پیس، ه‌ر یه‌که و سه‌د شه‌لاقیان لی بده‌نو، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرمویت: (الْقَاتِلُ لَنَا يَرِثُ)، بکوژ میرات نابات، و ه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (لَا وَصِيَّةَ لِّلْأَرْثِ)، واته: هیچ وه‌سبه‌تیکی مولک و سامانی کاریگه‌ری نییه، بۆ هیچ میرات به‌ری، و ه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لَا يَقْضِي الْقَاضِي وَهُوَ غَضْبَانٌ)، با دادوهر له کاتی تورپیدا بپریار دهر نه‌کات.

۱۹۷- دووهم: کوږای زانایان: (الأجماع):

جاری وا ه‌یه، که به عیلات بوونی وه‌صفیک به‌ړنگای نیجماع ده‌چه‌سپیت، وه‌ک نیجماع کردن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که (برا) له‌به‌ر نه‌وه‌ی که له‌سه‌ری باوک و له‌سه‌ری داکیشه‌وه تیکه‌له‌و، سه‌رچاوه‌ی په‌چه‌له‌کی یه‌ک‌یکه بۆیه پیش ده‌خریت، به‌سه‌ر (برا‌ی)، ته‌ن‌ها باوکیدا، له میرات بردندا، واته، نه‌و تیکه‌لی دوو سه‌ریبه کراوه‌ته عیلات، بۆ پیش‌خستنی به‌سه‌ر تیکه‌لی یه‌ک سه‌ره‌دا، بۆیه له سه‌ره‌رشتیاری کردنی‌شدا، ه‌روایه‌و، قیاس ده‌ک‌ریت له‌سه‌ر میرات بردنه‌که‌ی، ه‌روه‌ها برازا، له‌برای دایکی و باوکی، ناموزا، له مامی دایک و باوکی پیش ده‌خریت به‌سه‌ر برازا، له‌برای باوکی، ناموزا، له مامی باوکی، به‌و شیوه‌یه تا دیت..... له میرات بردندا، قیاس کراوه له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ته‌ی که له‌سه‌ره‌تاوه ه‌ینامان.

۱۹۸- ((تاقیکردنه‌وه و دابه‌شکردن: السبر والتقسیم)):

نه‌گه‌ر عیلات به‌ده‌قی قورئان و فه‌رموده و نیجماع نه‌چه‌سپا، نه‌وا که‌سی موخته‌هید په‌نا ده‌باته سه‌ر ه‌ل‌تینجانی عیلات له پښی تاقی کردنه‌وه و دابه‌شکردنه‌وه، (السبر) به مانای (الاختبار: تاقیکردنه‌وه) دیت، و مانای (تقسیم: دابه‌شکردن) نه‌وه‌یه که که‌سی موخته‌هید نه‌و وه‌صفانه‌ی که به‌گونجاویان ده‌زانیت، که بینه عیلات بۆ حوکمه‌که ریزبه‌ندیان ده‌کات، و دواتر ه‌ر یه‌که‌یان یه‌ک له‌دوای یه‌ک تاقی ده‌کاته‌وه و سه‌رنجیان ده‌دات، ه‌ر کامیان به‌شیوای مانه‌وه نه‌زانیت، به‌تالی ده‌کاته‌وه، لای ده‌بات، ه‌ر کامیان به‌گونجاو بزانیټ که ببیته عیلات، ده‌به‌یلتیه‌وه تا دوی نه‌م لا‌بردن و هیشتنه‌وه‌یه، که بزانیټ کام له‌و وه‌صفانه

^۱ سورة المائدة (۳۸).

^۲ سورة النور (۲).

خودی عیله ته که یه و، جیای بکاته وه، جا که سی موجهه یید له م پړۆسه یه دا سود له مەرجه کانی عیله ت وەر ده گرتت که پښتر باس مان کردو، ته نها وه صفیک ده هیلتته وه که ناشکراو چوار چیوه دارو گونجاو شیایو گواستنه وه یه، بۆ نمونه دهق هاتووه، له سەر حه رامی ئاره قو، ته نانه ت هه ندی له موجهه ییده کانیش ئه و فهرما یشته ی پیغه مبه ریان (ﷺ) لا نه گه یشتووه، که ده فهرمویت: (کل مسکر خمر: گشت سهرخۆشکری ئاره قه) یاخود گه یشتو ته لای، به لام به صه حیجی نه زانیوه بۆیه ده گه پښت به شوین عیله تی حه رامی ئاره قدا، له پتی تاقیکردنه وه، دابه شکردنه وه، جا ئه و وه صفانه ی که ده کرت عیله ت بن بۆ حه رامی ئاره ق، پزیزه ندیان ده کاتو، کۆیان ده کاته وه، وه ئه وه ی که ئاره ق له تری دروست ده کرتو، یان ئاره ق گیراوه و شله مه نییه و، یان ئاره ق سهرخۆشکهره و، دواتر بهر له چا وگرتنی مەرجه کانی عیله ت، ده بیئت توژی نه وه له سەر ئه م وه صفانه بکرتو، وه صفی یه که م، که لیتره دا کورتی هیئاوه و، ناچیتته سهر غه یری خۆی و ته نها له سەر خۆی ده مینیتته وه، بۆیه لای ده باتو، مەر جی عیله تیش ئه وه یه که وه صفه که له ئه صله وه بچیتته سهر فهرعه که، واته موته عه ددی بیئت، و دواتر وه صفی دووه میش لا ده بات، ئه ویش ئه وه یه که ئاره ق شله مه نییه، چونکه وه صفه و خۆپسکه و وا پیکه وتووه و هیچ په یوه ندییه کی به حوکه مه که وه نییه، و کاریگه ریشی له سهر دروست ناکات، و دواتر وه صفی سییه م ده مینیتته وه، که سهرخۆشکردنه که یه چونکه وه صفیکی ناشکرای گونجاوه له گه ل حوکه که دا، هه روه ها نمونه یه کی تر، وه ئه وه ی که دهق هاتووه، له سهر ئه وه ی که باوک مافی سهر په رشتی کردنی که چه بچوکه که ی هه یه، له پړۆسه ی ماره کردنیداو، عیله تی ئه م حوکه میش به دهق، یاخود به ئیجماع نه چه سپاوه، بۆیه که سی موجهه یید ته ماشای دهق ده کاتو، عیله ته که ی له دووشتدا کورت ده کاته وه، یان له بهر ئه وه یه که که چه و، یاخود له بهر ئه وه یه که منداله، و له هه ردووکیان پاده مینیتو، له دوا ی سهره نجدان، وه صفی که چه بوونه که دور ده خاته وه، چونکه به هیچ جۆری له جۆره کانی ئیعتیار دانان، ئه ژماری نه کردووه، و دوا جار ئه و وه صفی (مندال بوونه) سی، ده مینیتته وه، چونکه شهرع، له سهر په رشتی مولکدا حسابی بۆ ئه و عیله ته ی مندالیه تییه کردووه، و ئه میش به لگه یه له سهر ئه وه ی که شهرع وه صفیکی دیاریکراوی که (مندال بوونه)، به عیله ت داناوه، بۆ جینسی حوکه که که ئه ویش بوونی ویلایه تی په ها (مطلقه)، چونکه بوونی ویلایه ت و سهر په رشتیاری له سهر مال و سامان و هه روه ها بوونی سهر په رشتیاری له سهر ماره کردن، له یه ک جینسن، بۆیه موجهه ییده که وا بریار ده دات، که ئه و عیله ته ی ئه و به دوایدا ده گه پښت،

مندالیه تیبه، نهك كچایه تی، بۆیه دواچار بیوه ژنی كه تمه ن قیاس دهكریت لهسر كچی كه تمه نو، ئهوه بهسر ئهوشدا دهچه سپیت كه هر چهنده بیوه ژنیشه هر ده بییت، لهسر په رشتیاره كهی لهكه سیکي ماره بگاتو بهخو سه ریتی شوونه كات.

بیگومان له پړۆسه ی تاقیکردنه وه و بهشكردندا، پوانگه ی موجه هیده كان جیاوازه، موجه هیده هیه، كه وه صفیک به گونجاو ده زانیوتو، كه چی موجه هیدی تر به گونجاوی دانانیت، بۆ نمونه حه نه فیه كان وای ده بینن، كه عیله تی سه په رشتیار بوونی باوك له ماره كردنی كچه بچوكه كهیدا بچووكیه تی، نه وهك كچایه تی، به لام شافعییه كان كچایه تی به عیله تی بریاره كه ده زانن، نهك بچووكی و مندالی.

ههروه ها نمونه ی تر له را جیایی نیوان شه رزانه كان، سه باره ت به هه ئینجانی و ده ست نیشانكرنی عیله ت، وهك ئه وه ی كه فهرمووده هاتووه، كه گۆرینه وه ی هه ندی شتو كه لو په لی وهك یهك، به لام به نرخ ی جیاوازو زیاتر حه رام كردووه، وهك ئالتون و زیوو جۆو، گهنم خورماو، كشمیشو، له گێرانه وه یه كدا (خوی)یشی، تیادایه، و هیچ به لگه یه كی شه ری له دهق و ئیجماع لهسر عیله تی ئه م حوكمه نه هاتووه، بۆیه كه سی موجه هیده لهسر عیله تی ئه م حوكمه ده كۆلیته وه، بۆی هیه، به ئیجتیه ادرنی خۆی، له پێی تاقیکردنه وه و دابه شكردنه وه، به وه بگات كه عیله تی ئه و حوكمه بریتییه له وه ی كه جینسی ئه و كالا یانه هه موویان یهك شته، و ئه و كه لو په لانه هه موویان كێشانه ده كریتن، و ئه مه یش پای حه نه فییه كان و هاو پێكانیانه، یاخود عیله تی حوكمه كه ئه وه یه كه جینسی ئه م شتانه یه كێكه، و هاوشانی ئه مه یش ئه وه یه كه ئه م كه لو په لانه خوارد هه نین، ههروه ها به مه زهنده مامه له یان لهسر كراوه، و ئه مه یش پای شافعییه كان و هاو پاكانیانه، یاخود عیله تی حوكمه كه ئه وه یه كه ئه و كالا یانه خوارد هه نین، شیایو پاشه كه وت كردن، نرخ و مه زهنده دارن، و ئه مه یش پای مالکی و هاو پاكانیانه، و قیاس لهسر به نه مای جۆری ئه و عیله تی كه شه رزنانان ده ریان هیناوه، بهر پاده كریت، بۆیه لهسر پای حه نه فییه كان، سه رجه م ئه و شتانه ی كه ده كریت، كێشانه بكریت هر چهنده خوارد هه منی نه بن، یاخود خوارد هه منی پاشه كه وت كراو نه بن، ئه و هر قیاس ده كریتن، لهسر ئه و ده قه و، بۆیه لهسر پای شافعییه كان، ته نها ئه و شتانه قیاس ده كریتن، كه خوارد هه نین، یان نرخ دارو مه زهنده كراون، و لهسر پای مالکییه كان واجبه كه ئه و شته ی لهسر خۆراك و شته خوارد هه نییه كان قیاس ده كریت، ده بییت بگونجیت پاشه كه وت بكریت، یاخود نرخ ی لهسر دابنریت و مه زهنده بكریت.

۱۹۹- (چوارهم: باسی تنقیح المناط):

ئەم بابەتیش لە سەر پای هەندیک لە زانایانی زانستی ئوصولی فیهما سەر بە پەرەوگە ی ئەم باسی عیللەتە بە کە باسمان کرد، و بەلام لە لای هەندیک تر لە زانایانی ئەم زانستە بە پەرەوپی سەر ئەم پەرەوگە یە هەژماریان نەکردوو.

(التنقیح): لە زمانی عەرەبیدا بە مانای پاکلەمە و پالشتەکردن و جیاکردنەوەی چاک و خراپ و پاک و پیس هاتوو، و (المناط)یش، هەر لە زمانی عەرەبیدا بە مانای خودی عیللەتە کە هاتوو، و لە زاراوەی زانایانی زانستی ئوصولی فیهما مەبەست لە (تنقیح المناط)، پاکلەمەکردنی عیللەتە لەو خەسلەت و خەوش و خۆلانی کە لکان پێیەو و کەچی پەیوەندیار نین پێیەو، و ناچە چوارچۆی عیللەتە کەو، واتە بە جۆریک بێت کە دەقە کە عیللەتە کە لە خۆ بگری و بیگریتەو، و بەلام هەندێ خەسلەت و خەوش و خۆل هەبن کە لکان پێیەو، و کەچی پەیوەندیاریش نەبن پێیەو، و هەرەها نەچە ناو چوارچۆی ئەو پرسی عیللەتەو کە هەیتە و هەلگریەتی، بە بێ ئەوێ کە دەقە کە بە زەقی گوزارشت بکات لە سەر خودی عیللەتە کە.

و نموونەیشی وەک ئەوێ کە کابرایەکی عەرەبی دەشتەکی بەتایبەتی و دەشت ئەنقەست لە مانگی پەمەزاند سەرچیایی لە گەل ژنە کە ی خۆی کرد، دواتر هاتە خزمەتی پێغەمبەر (ﷺ) و هەوایی لە سەر ئەم کردەوێ ی پێداو، ئەویش فەرمانی پێ کرد، بە کە فارەت دان^۱.

^۱ ئەمە دەقی فەرموودە کە یە، کە دەفەرمویت، ئەبوو هورەیرە (خوالی پازی بێت) گێڕاویەتیەو، گوتیەتی: کابرایە کە هات بۆ لای پێغەمبەر (ﷺ) و گوتی: ئە ی پێغەمبەر ی خوا، تیاچووم! پێغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: چی تیایدا بردوی؟ گوتی: سەرچییم لە گەل ژنە کە م بە زمانی بە پۆتو ئەنجامداو و پێغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: دەتوانی بەندە یە ک پزگاری بکە لە کۆیلا یەتی؟ ئەویش وتی: نەخیر لە توانامدا نییە و پاشان فەرمووی: دەتوانی دوومانگ لە سەر یە ک بە پۆتو بێت؟ گوتی: ئەویش ناتوانم، جا پێغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: دە ی دانیشە، جا ئەبوو هورەیرە دەلیت لەم کە ی ن بەینەدا کە ئێمە لە خزمەت پێغەمبەردا (ﷺ) دانیشتبووین پێغەمبەر (ﷺ) چنگلە ی خورمای مینا، و فەرمووی: کابرای پرسیار کار کوا؟ کابرا وتی: مەن بووم! پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: دە ی ئەمە بگرەو، بیکە بەخیر، کابرا گوتی: نایا ئەو خورمایانە بە کاسانیک بەدەم، کە لە خۆم هەژارو کەم دەست ترن؟! و دە ی سویت بەخوا لەم سەرزەوییە ی (شاری مەدینە) دا، لە ئێمە هەژارتی تیادا نییە، جا پێغەمبەر (ﷺ) پێگەنی و فەرمووی: دە ی بیدە بە خێزانە کەت! رواه البخاري، و مسلم، و أبوداود، و الترمذي، و ابن ماجه، بپروانه تیسیر الوصول، ب ۲، ل ۲۴۰.

جا ئىم فەرمۇدەيە دەلالت دەكات لەسەر ھۆكارو عىللەتى ھۆكمەكە بەلام دەلالت ناكات، لەسەر ۋەصفىكى دىيىكرا، بەلگە بىت، لەسەر خودى عىللەتەكە، واتە: دەقەكە لە خۆگرى عىللەتەكەيە، بەلام لە خۆگرى ۋەصفىكى دىيىكراو نىيە، كە دەلالت لەسەر خودى عىللەتەكە بكات، جا دەقەكە عىللەتەكەيە لە خۆگرتوۋە، بەلام پوخت كراو پالڧتەكراو نىيە، لەو شەخەل ۋە خەسلەتەنى كە پەيۋەندىيان نىيە، بە پرسى عىللەت بوۋنەكەيەۋە، بۆيە كەسى مۇجتەھىد دىت، عىللەتە راستەقىنەكە پالڧتە دەكات، لەو شەخەل ۋە شتەنى پىۋەي لىكاۋن، يان خۆيان پىۋەي ھەلۋاسىۋە، ۋەك ئەۋەي كە ئەنجامدەرى كىردارە سىكسىيەكە كابرايەكى عەرەبى دەشتەكى بوۋە، ۋە پوۋداۋەش كە لەشارى مەدىنەدا پوۋداۋە و كىردەۋە سىكسىيەكەش لە مانگى پەمەزانى ھەمان سالد پوۋداۋە، جا كابرايە مۇجتەھىد سەرجمەنى ئەۋەسلەتەنە لادەبات و دوۋر دەخاتەۋە، دواجار بە و بىرپارە دەكات كە پىشەتاتى بەدەست ئەنقەستى لەو جۆرە لە مانگى پەمەزاندە ئەۋە خودى عىللەتى ھۆكمەكەيە، ۋە واجب كارى كە فارەتەكەيە، ئىم پايە شافەئىيەكان و ھاپراكانيان لەسەرى دەپۇن بەلام خەنەفى و ھاپراكانيان پوانگەيەكى دوۋىرتىيان پەچاۋ كىردۋە، لە پرسى پالڧتە كىردىنى عىللەتەدا، ۋە عىللەتەكە لەلەي ئەۋان تەنھا كىردەۋە سىكسىيەكە نىيە، بەلكو عىللەتەكە (لە دۋاي پالڧتە كىردىنى تەۋاۋەتى) بىرىتىيە لە شكاندى دەست ئەنقەستى شان و شكۆى مانگى پەمەزان، بەۋەي كە كابرا كىردەۋەيەكى ئەنجامداۋە، كە شكىنەرى پۇژۋەكەيە، كە سەرچىيى كىردە، يان خوارىدەن و خوارىدەۋەيە، لەم كاتەدا سەر جىيى كىردەن ۋەك شكىنەرىكى پۇژۋە، بە (دەستەۋاژەي دەق: عبارة النص) كە، چەسپاۋە، بەلام خوارىدەن و خوارىدەۋە، ۋەك شكىنەرى پۇژۋە بە (گوزارشتى دەق: دلالة النص) جىگىر بوۋە، ۋە چەسپاۋە^۱.

^۱ مەبەست لە (عبارة النص) دەلالت كىردىنى دەستە ۋاژەي دەقەكەيە لەسەر ئەۋە مانايەكى كە لە دەقەكە دەفامىرتەۋە، ئىتەر ئەۋە مانايە بەشپۋەي ئەصلى يان شۈبكىۋەتەي (تبعي) لە دەقەكە بفامىرتەۋە، ھەر چۈنەكە، ۋەك پەروەردگار دەفەرمۇيت: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّيْءَ﴾ (سورة البقرة / ۲۷۵) كە لەم دەقەدا ماناي ئەۋەي تىادا دەفامىرتەۋە، كە مامەلە (بىيە) ۋە (زىيە) (سۈۋ) يەكسان نىن، ۋە ئەمەش ماناي ئەصلى دەقەكەيە، ھەرۋە ھەككى دەرىپىدراۋ (منطوق) كە، چەسپاندۋە، بەسەر دەرەبىدراۋ (مسكوت غنە)دا، بە بەلگەي ئەۋەي كە ھەردوۋكىيان لەيەك عىللەتەدا ھاۋەشەن، ۋە ماناي دوۋەمى ئىم دەقە ئەۋەيە كە ھۆكمى مامەلە (بىيە) خەل ۋە بوۋەيەتەي، ھۆكمى سوخواردەن (زىيە) حەرام بوۋەتەي، بەلام (دلالة النص) بە ماناي دەلالتەنى لەفزەكەيە لەسەر ھۆكمەكە، ۋە إن شاء الله ئىم باسە لە بەشى چۈرەمدا دىت.

پاشان له م پرسى (تنقيح المناط) هدا، پوانگى زانايانى موجههيد له به كترى جياوازه، جا هه نديكيان وه صفيك داده نين به عيلله، له كاتيكدا كه گروپيكى تروه صفيكى تر، وهك عيلله ده مپتنه نه ژمار، هه روهك له چيروكى كابرلى عه ره به ده شته كيدا بينيمانو، تيپوانينى جياوازي شافى و حه نه فييه كانمان له م پ نه و برسه به رچاو كه وت!

٢٠٠- (تخريج المناط) يا خود (تحقيق المناط) هه لهينجان و

تويژينه وهى عيلله ته كان:

له و زارواه ئو صوليانه ي كه جارو بار له گه ل زارواهى ئو صولنى تردا تيكه لاوى پهيدا ده كهن، نه م زارواهى (تخريج المناط) و زارواهى (تحقيق المناط) هه.

- (تخريج المناط): به ماناى هه لهينجان و ده رهيتانى عيلله تى حوكمه كه ديت، كه دهق و ئيجماع ده لاله تى له سهر نه كردوه، به سوود وه رگرتن له هه ر كام له ئامپازه كانى، وهك تاقي كردنه وه و دابه شكردن، كه سهر به په وشو و پنگاكانى عيلله تن، كه واته (تخريج المناط) به ماناى ده رهيتانى عيلله تى نه و حوكمه ديت، كه نه دهقى له سهر هاتوه، و نه ئيجماعى له سهر كراوه، به و پنگاكانه ي كه ده مانگه يه تنه زانينى نه و عيلله تانه ي كه دهقى له سهر نيبه و، ئيجماعى له سهر نه كراوه، وهك گه يشتن به وهى كه عيلله تى حه رامى ئارهق خواردنه وه، سهر خو ش كردنه كه يه تى و، عيلله تى سه ره رشتياري باوك، له به شوودانى كچه كه پيدا، بچوكى كچه كه يه تى و، عيلله تى واجب بوونى كوشتنه وهى بكوژى به ده ست نه نقه ست، نه وه يه كه بكوژ كابرلى كوژراوى به ئامپاز و چه كى كوشتوه، كه زياتر چاوه پوانى نه وهى لى ده كرئت، كه كوشتنده يه، بويه حوكمى كوشتنه وه له سهر جه م نه و كوشتنه ده ده چه سپيت، كه به ئامپازى نه نجامدراين، كه زياتر چاوه پوى له ناو بردنى گيانى كابراكه يان لى چاوه پوى بكرئت، و ئامپازى كوشتنده بن، نيت نه و ئامپازه له ئامپازه كوشتنده كونه كان بيت، وهك شمشير، يا خود له ئامپازه نه فريندراوه كانى نه م چه رخه بن، وهك كلاشينكوف و هند.... به لام سه باره ت به (تحقيق المناط) بريتييه له تيپوانين و تويژينه وه له جينگر كردن و هاتنه دى نه و عيلله ته ي كه به دهق يان ئيجماع يان هه لهينجان چه سپاوه، له و پيشهاتانهيدا، كه دهقى له سهر نيبه، وهك نه وهى كه عيلله تى دووركه وتنه وه له ژنو، سه رجيبى نه كردن له گه ليدا، له كاتى بى نوژيدا بريتييه، له وهى تووشى ئازار ده بيت، بويه كسى موجههيد ته ماشاى نه وه ده كات، بزانيت نه و عيلله ته له خوښى مندا ل بوونيشدا (نفاس) ديتنه دى؟! كه بينى له ويشدا هه مان عيلله ت له ئارادا هه يه، نه و قياسى به سهردا جى

به جيّ دهکات، و حوکمی ئەسلەکه دەگوێزێتەوه، بۆ سەر فەرعهکه، که ئەو حوکمەيش واجبى سەر جیئى نەکردنە لە گەل ئافرەتدا، و لە کاتى بوونى خوێنى منداڵ بووندا.

- هەروەها وەك، ئەوێ که عیللەتى حەرامى ئارەق، که سەرخۆش کردنەکەیتى، جا کابرای موحتههید لەوه پادەمینیۆ، تەماشای ئاستى هاتنەدى ئەو عیللەتە لەهەر گپراوہیەکی تردا دەکات، که بینى لە گپراوہیەکی تریشدا هاتەدى، ئەوا حوکمە ئەسلە که بەسەر ئەو فەرعهيشدا جيّ به جيّ دەکات، و، خواردنەوێ ئەویش حەرام دەکات.

بەکورتى و پوختى، (تنقیح المناط)، بریتىیه لە پاکژ کردنەوه و پالڤتە کردنى عیللەت لەو شەخەل و پەل و پۆیانەى که پێوہى لکاون و خۆیان پێوہى هەلواسیوہ، لە هەمان کاتیشدا هیچ کاریگەرییەکیان لەسەر ئەو پرسى عیللەت بوونەى نییە.

ئینجا (تخریج المناط) بریتىیه لە دەرھێنانى عیللەتێک، که نەدەقى لەسەرەو، نە ئیجماعى لەسەرکراوہ، بەهەر پێگایەك بێت، لەو پێگایانەى که دەمانگەيەنیت، بەو دەرھێنانە. و پاشان (تحقیق المناط)، بریتىیه لە پامان و تووێژینەوه لە بوونى عیللەتى ئەسلەکه ((لەدواى چەسپانى و زانینى))، لە فەرعهکهدا.

٢٠١- بەشەکان، یاخود جوړهکانى قیاس:

هەروەك گوتمان، قیاس لەسەر هاوێش بوونى فەرعهکه وەستاوہ لە عیللەتەکهداو، لەگەل ئەسلەکهداو، ئەمیش بە (قیاس الاولی)، واتە قیاسى لە پێشتر ناوژەد کراوہ، و جارى وا هەيە، که ئاستى ئەو عیللەتە لە فەرعهکهداو ئاستەکەى لە ئەسلەکهدا یەکسانو، ئەمیش بە (القياس المساوي) واتە، قیاسى یەکسان ناوئراوہو، جارى وا هەيە، که عیللەتەکه لە فەرعهکهدا لاواز ترە، وەك لە ئەسلەکهداو، ئەمیش بە (قياس الأدنى) واتە قیاسى نزمتر ناوژەد کراوہ.

- يەكەم:- ((قياس الاولی)):

بریتىیه لەو جوړه قیاسەى که عیللەتەکه لە فەرعهکهدا، بەهێزترە وەك لە ئەسلەکهداو، بۆیە چەسپاندنى حوکمى ئەو ئەسلە، بەسەر فەرعهکهدا لەپێشترە، لە چەسپاندنى بەسەر ئەسلەکهداو، بە پێگەى لە پێشتر و شیاو تر ئەم کارە دەکړیت، نمونەيش وەك ئەم فەرمايشتەى پەرورەدگار که سەبارەت بە پاسپاردەى چاکەکارى بەرامبەر بە دایک و باوک

دەفەر مۆیت: ﴿فَلَا تَقُلْ هُمَا أَفِي﴾^۱ واتە: هێندە لە گەڵ دایک و باوکتاندا، چاک بن که تەنانت ووشەى ئازارای (ئۆف)یش، لە بەرامبەر یاندا بە کار مەهینن، که ئەم دەقە تەنانت (ئۆف) کردنیش لە بەرامبەر دایک و باوکدا حەرام دەکات، و عیللە تیش تیایدا، ئەو یە که ئەو لە فزە ئازاردانی ئی دەفامریتە وە، ئەم عیللە تەیش لە لێدانی دایک و باوکدا بوونی هەیه، بە شێوە یەکی بە هێز تر و توند لە وەى که لە ئەسلە کەدا هەیه، واتە: لە لێدانه کەدا ئازار زۆر زۆر زیاترە، و وەک لە ئۆف کردنه کەدا، که واتە دوا جار لێدانی دایک و باوکیش هەر حەرامە، بە قیاس کردنی لە سەر پەوشى دەقە قورئانییە که، بە لام بە پێگای (القیاس الأولی)^۲ ئەم کارە مان کرد، واتە که ئۆف کردن حەرام بوو، که واتە لێدان زۆر لە پێشترە بۆ ئەو یە که چەند قات لەو زیاتر حەرام بێت.

دووهم: القیاس المساوی: قیاسی یەگسان:

ئەمیش بریتییه لەو قیاسەى که ئەو عیللە تەى حوکمە کەى بنیات لە سەر نراوه، لە ئەسلە کەدا چەند یەکه و ئاستە کەى چۆنە و چەندى ئی هاتۆتە دى، لە فەرعه کە شیدا هەر ئەو هەندە لە عیللە تە که هاتووه تە دى و هەیه و یەگسانن، هەر وەک لە حەرام کردنی خواردنی مالى هەتیواندا، بە ستمە کارى بەم ئایە تە چەسپاوه که دەفەر مۆیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ يَكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^۱ واتە: ئەوانەى که بە ستمە کارى مالى هەتیوان دەخۆن، ئەوانە ئاگر دەکەنە سکی خۆیانە وە، لە دوا پۆزیشدا دەخړینه ئاگرى بە تینی دۆزەخە وە، که عیللە تى ئەم حوکمە بریتییه لە دەست

^۱ سورة (الاسراء: ۲۳).

^۲ هەندى لە زانا یانی ئۆصول بە لای ئەو هەدا چوون، که حەرامى لێدانی دایک و باوک بە دەق حەرام کراوه، ئەو وەک بە قیاس کردن، چونکە عیللە تى دەقى حەرام کردنی ئۆف کردن، بەرگرتنە لە ئازاردانیان، ئەم مانایەش پوونە و مانای خۆبى ئی دەفامریتە وە، پتووستى بە هەلێنجان نییه، هەر کەس عەرەبى بزانیئت ئەو مانایە دەزانیت و تى دەگات، ئەم مانایەش پوونە، و ئەم مانا پوونە لە بابە تاکانى تری لەم جۆرە دا بە پونتریش هاتووه، پتووستى بە هەول و دەرهێنان نییه، بۆیه ئۆف کردن بە (عبارة النص) حەرام کراوه، و لێدان بە (دلالة النص) حەرامە.

^۲ سورة (النساء / ۱۰).

دریځی کړنده سړ مائی هتپو به سته مکاری په کسانه له گټل پړوشی شو ده قه داو، له عیله ته که دا بویه حوکمی سوتاندنه که و حوکمی خواردنه سته مکارانه که هریه کیکن و هردوکیان حه رامن.

سپیه م: ((القیاس الأدنی)):

بریتیه له و جوړه قیاسی که هاتنه دی عیله ته که له فهره که دا لاوازتر و که متر دیاره و ده رکه وتووه، وهک نه وهی له نه سله که دا هیه، هرچه نده هردوکیان په کسان، له هاتنه دی نه سلې ماناکه دا، نه و مانایه ی به هیوه وه صفه که بووه ته عیله تی پړوسه که، وهک نه وهی که سرخو شکر د عیله تی حه رامبوونی ثاره قه، به لام نه م سرخو شکر د نه به شیوه یه که و نه اندازه یه کی که متر له گیراوه یه کی تری، وهک بیرده دا هیه، هرچه نده له هردوکیاندا صیفه تی سر خو شکر د نه که بوونی هیه، به لام له دووه مدا که متره، به لام هر هه مان حوکمی به سردها جی به جی ده کریت.

۲۰۲- ناستی به به لگه بوونی قیاس:

پیشتر گوتمان که قیاس به به لگه یه کی شرعی و به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام دپته نه ژمار، له سهر پای جه ماوهری شهر عزانان، به لام له م پایده، ظاهری و، هندی له موخته زیله و جه عفریه کان^۱ پیچه وانه یان، و نیستا نیمه حقیقه تی قیاس و پایه کانی و هرجه کانی و یاسا و پړساکانیمان پوونکرده وه، جا نیستا نه و به لگانه ی نه و گروپانه پوون ده که پنه وه که قیاس به به لگه ده زان، له گټل پوونکرده وهی به لگه ی نه وانه یش که قیاس به به لگه نازان و پړه تی ده که نه وه.

^۱ لیره دا نه و نده هیه که زانایانی جه عفری نه و قیاسه به قیاس ده زان که عیله ته که ی ده قی له سهر و، به به لگه ی ده زان و، له م جوړه داو له م حالته دا، چه سپاندنی حوکمه که بق فهره که به ده ق جیگیری ده کن، نه وه که به قیاس، هر وهک نه مانه (قیاس الأولى) قبول ده کن، به لام به (قیاس) ناوی نازوه دی ناکن و، هندی له مانه هه به به (منصوص العلة ی)، ده زان، وهک حه رامی لیدانی دایک و باوک، که له نایه تی (فلا تقل لهما أف) ده فامرته وه، بویه زانایانی جه عفری جگه له م جوړه، جوړه کانی تر قبول ناکن و، نه م پایه له زورینه ی زانا مه زنه کانی نه و ان و هرگیراوه، جگه له (ابن الجنید)، بیوانه (أصول الاستنباط)، دانراوی علی تقي الحیدری، ل ۲۵۸-۲۵۹.

۲۰۲- به لگه‌ی نه‌وانه‌ی که قیاسیان وهك به لگه‌ی شهرعی چه سپاندووه:

نه‌وانه‌ی که قیاسیان وهك به لگه‌ی شهرعی زانیوه، جیگیر کردووه بریک له به لگه‌ی قورئان و فرموده و کارو کرده‌وی هاوه لان و به لگه‌ی عه‌قلیان هیناوه، نیمه گرنگترین نه‌و به لگانه لیره‌دا کورت ده‌که‌ینه‌وه، ته‌نها پوخته‌یه‌کیان لی باس ده‌که‌ین:

-یه‌که‌م: له قورئانی پیروژدا هاتووه که ده‌فرمودیت: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾^۱ واته: په‌ند وه‌ریگرن نه‌ی خاوه‌ن فامه‌کان که خوی گه‌وره نه‌م برکه‌یه‌ی له دوی نه‌و پی‌شها‌تانه باس کردووه، که له‌سه‌ر هۆزی (بنی‌نضیر) پوویاندا، که به‌هۆی کافر بوونیانه‌وه و فی‌ل‌کردنیان له پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) و موس‌ل‌مانان تووشی پسوایی دنیا‌بوون، مانای نه‌م نایه‌ته‌یش نه‌وه‌یه که، تی پام‌ین و سه‌ره‌نج بده‌ن، نه‌ی خاوه‌ن عه‌قله‌ ساغه‌کان، و حق دور بگرن له‌وه، نه‌بادا، به‌هۆی نه‌وه‌ی نه‌وان کردیان، نی‌وه‌ش بچن کاری له‌و شی‌وه‌یه نه‌نجام بده‌ن، تا تووشی نه‌و ناینده په‌شه‌بین، که نه‌وان تووشی بوون، چونکه بی‌گومان نه‌ریت و سوننه‌تی په‌روه‌ردگار یه‌ک په‌ه‌ندی هه‌یه و به‌سه‌ر گشت لایه‌کدا به‌یه‌ک شی‌وه ده‌چه‌سپیت، هه‌رشتی هات به‌سه‌ر شتی‌کذا، نه‌وا به‌سه‌ر هاوشی‌وه‌ی نه‌و شته‌یشدا هه‌ردیت، و نه‌مه‌یش مانای پراوپری قیاسه، و نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که (الأعتبار: په‌ند وه‌رگرتن)، واته: گواسته‌وه له‌سه‌ر شتی‌که‌وه بق سه‌ر شتی‌کی تر، چونکه (الأعتبار) له (عبور: گواسته‌وه و تی‌په‌پ بوون) وه‌رگیراوه وه‌ک ده‌گوت‌ریت، (عبرت النهر) واته تی‌په‌پم کرد، له پویه‌ره‌که و لیتی دورکه‌وتمه‌وه، و ناراسته‌که‌یم پوه و ناراسته‌یه‌کی تر به‌جیه‌یش‌ت و، قیاس‌یش بریتی‌یه له گواسته‌وه‌ی حوکه‌که له شته قیاس له‌سه‌ر کراوه‌که‌وه، بق شته قیاس پیکراوه‌که، واته دووه‌مینه‌که و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که (الأعتبار) به ده‌قی نه‌و نایه‌ته پی‌روژه‌ی سه‌روه‌ه فرمانی پی‌ کراوه، قیاس‌یش تاکیکه له تاکه‌که‌نی (إعتبار)، بۆیه قیاس‌یش هه‌روه‌ک نه‌و فرمانی پیکراوه، و بی‌گومان فرمان پیکراویش واجبه، و شتی واجب‌یش شه‌رعی‌یه و حه‌رام نییه که‌واته دوا‌جار قیاس به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی‌یه و، پراوپیکراوه، و کارکردن به‌ده‌رهاویشته‌کانی و داوا‌کانی پی‌ویسته، و نابیت بگوت‌ریت، که نه‌م پرۆسه‌ی به به‌لگه‌کردنه‌ی که باس‌مان کرد وانییه، و نه‌پیکراوه و وه‌رنه‌گیراوه، چونکه (إعتبار) به مانای په‌ند وه‌رگرتن هاتووه، نابیت نه‌مه بگوت‌ریت، چونکه مانا‌کردنی (إعتبار) به (په‌ند وه‌رگرتن) نه‌و به به‌لگه‌کردنه‌ی

^۱ سورة (الحشر/ ۲).

سەرھەوی ئایەتە کە مان لە دەست نادات، چونکە (پەند وەرگرتن) کاتێک دەبێت کە ئەر شتە ی کە ھاوشێوەی شتە کە ی ترە، ھوکی ھەمان شتە ھاوشێوە کە ی وەرگرتبێت، وە ک ئەرھە ی کە چۆن بگوتریت، کە فلانە کە س لە کارە کە ی دەرکراوە، چونکە ناپاکی کردووە، دە ی پەند وەر یگرن ئەر فەرمانبەرەن، یاخود فلان قوتابی، لەبەر تەمبەلی دەرئەرچوو، دە ی کە واتە ئەر قوتابی یە کەن پەند وەر یگرن، ئەر قسانە مانایان نییە ئەر گەر ئەر مانایە نەخێتە سەر ئەر پەرھەندە یەر، کە ھەر فەرمانبەرێک ناپاکی بکات وە ک ئەر فەرمانبەرە دەر دەرکرت لە کارە کە ی، ھەرھە ھەر قوتابی یە کە تەمبەلی بکات لە وانە کانیدا دە کە ویت.

دووەم: لە فەرموودە ناسراوە کە ی (موغان دا، ھاتوو کە پێغەمبەر (ﷺ) کاتێک وە ک دادوەر ناردی بۆ ولاتی یە مەن و، پرس یاری لێ کرد، بە چ ی قەزاوہ تی خە لکی دە کە ی ت و بر یاریان بۆ دەر دە کە ی ت؟ موغان (خوا لێ ی پازی بێت) لە وە لادام گوتی: بە قورئان و، پاشان بە سونە ت و، پاشان بە ئیجتیھاد، جا پێغەمبەر (ﷺ) لە سەر ئەر پزیزە ندییە ی پازی بوو، پەسە ندی کرد و، قیاس ی ھەر جۆرێک لە جۆرە کانی ئیجتیھاد بە پەر ئی، کە واتە شەرعی یە و، بە لگە یە کە لە بە لگە کانی ئەر حکام.

- سینیەم: لە سونە تی پێغەمبەر دا (ﷺ) شوێنە واری زۆر ھەن کە بە لگەن لە سەر ئەرھە ی کە پێغەمبەر (ﷺ) بیداری داوہ لە سەر قیاس و، دە لالە تی ھەن، لە سەر ئەرھە ی کە دروستە و دە کرت قیاس بۆ ھە لێنجانی ئەر حکام بە کار بە یتریت، نمونە ی لە م جۆرە ی یش وە ک ئەرھە ی کە گێر دەر اوہ تەر کە پێشە وەر عومە ری کوپی خە طاب (خوا لێ ی پازی بێت) ھات بۆ لای پێغەمبەر (ﷺ) و، گوتی ئەر پێغەمبەر ی خوا (ﷺ) ئەر مو قار یکی زۆر گەرھە ی ناپەسە ندم ئەر نجام داوہ و، بە زمانی بە پۆژووہەر ماچی ژنە کە م کردوہ جا پێغەمبەر ی یش (ﷺ) لە وە لامیدا فەر مووی: ئایا ئەر گەر بە زمانی پۆژوو ئاو لە دە مت پابە دیت، پۆژوو ت دە شکیت؟ ئەر یش گوتی: نە خێر جا پێغەمبەر ی یش (ﷺ) فەر مووی: جا ئیتر چی؟! کە واتە ئەر کارە ی یش ھەر وایە و، پۆژوو کە ت بە تال ناکاتە وەر^۱، و لێرە دا پێغەمبەر ی یش (ﷺ) قیاس ی ماچی کرد، لە سەر ئاو لە دە م دان و ھوکی نە شکانی پۆژوو ی لە یە کە مد، چە سپاند بە سەر دووہ میندا.

ھەرھە ھەر (ئەبباس وە)، (خوا لێ ی پازی بێت)، گێر دەر اوہ تەر کە ئافرە تیکی ھۆزی

^۱ تیسیر الوصول، ب، ۲، ل ۳۲۷.

(خشم)، هات بۆ خزمهتی پیغمبەر (ﷺ) تا برپاریکی بۆ بداتو، به پیغمبەری (ﷺ) گوت: ئەی پیغمبەری خوا (ﷺ) باوکم پێرو ئوفتادەییەو، ناتوانیت لەسەر وڵاخ خۆی بگریت، لەم حالەتەدا، فەززی پەرەردگار لەسەر بەندەکانی خۆی، واتە حەج، لەسەری فەرز بوو، ئایا من دەتوانم لە جیاتی ئەو حەج بکەم؟ پیغمبەری (ﷺ) لە وەلامدا، فەرمووی: بەلێ.

پاشان لە گێڕانەوهیەکی تردا هاتوو، کە کابرایەك هاتە خزمەت پیغمبەر (ﷺ) گوتی: دایکم نەزری کرد، کە حەج بکاتو، دواتر فریا نەکووت و کۆچی دوایی کرد، ئایا من لە جیاتی ئەودا حەج بکەم؟ جا پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەڕێ! نەگەر قەرزێکی لەسەر بیت، نابێت تۆ بیدەیتووە؟! گوتی: بەلێ، دەی قەززی خۆی گەورە لەپیشتر، کە بۆی بدەیتووە^۱.

هەرۆهە لە فەرموودە صەحیحا هاتوو، کە کابرایەکی دەشتەکی هاتە خزمەت پیغمبەر (ﷺ) و گوتی: ژنەکم مندلیکی پەشی بوو، و بەهی خۆمی نازانم! جا پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: چوشتت هەیه؟ گوتی: بەلێ، گوتی: چ پەنگێکن؟ گوتی سوره حوشتن، گوتی: ئەی پەنگی خاکییان تیا دایە؟ گوتی بەلێ، جا پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: جا بەپای تۆ ئەم و شترە پەنگ خاکییانە لەکوێو هاتوون؟ کابرا گوتی: ئەی پیغمبەری خوا (ﷺ) جا کێ دەلێ لە پەچەلەکووە نەیاننێناوێتووە، واتە لە پەچەلەکدا ئەو پەنگەیان هەبوو بیتو، دواتر لەوچەدا پەنگی دا بێتووە^۲، جا پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: دەی ئەمیش کێ دەلێ لە پەچەلەکووە نەیاننێناوێتووە، تەواو، چ لە دایکەو بیت، یان لە باوکەو، دواجار ئەم مندالە پەشە لە چینهکانی پەچەلە کارێگەری وەرگرتبیت، و پەش دەرچوبیت.

- چوارەم: بێگومان هاوێلان (خوا لێیان پازی بیت) لە پێشەت و بووداوەکاندا نێجتهادیان کردوو، هەندێ ئەحکامیان قیاس کردوو، لەسەر هەندیکێ تر، و دوو هاوشتیووە هەبوون، حوکمی یەکیانێان گواستۆتووە بۆ سەر ئەوێ تریانو، یەکەمیان کردۆتە پوانگە، تا دووهم پەندی لێ وەرگیریت، لەوانە، ئەو فەرماشتە ی ئیبن عەبباس (خوا لێی پازی بیت) کە بیستی پیغمبەر (ﷺ) نەهی کردوو، لە فروشتنی خۆراک، پێش وەرگرتنی و گەیشته دەستی فروشیار، جا فەرمووی: هەموو شتی وەك خۆراک ئەژمار

^۱ تیسر الوصول، ب، ۱، ل ۳۳.

^۲ إعلام الموقعین، ب، ۱، ل ۱۲۷.

ده كه م، مامه له كردنى له پيش گه‌يشتنه ده‌ستى كالاكه به دروست نازانم.

پرسى (عول) واته: زيادكردنى ژماره‌ى به‌شى به‌شه ميراته‌كان و كه م بوونه‌ودى نه‌ندازه‌ى به‌شى ميراث به‌ره‌كان، به مانايه‌كى تر زياد كردنى نه‌سللى مه‌سته‌له، كه نه‌م زياد كردنه له نه‌نجامى زۆرى ژماره‌ى به‌شى خاوه‌ن به‌شه‌كانه‌وه په‌يدا ده‌بيت، و ده‌بيت به هۆى كه‌مبوونه‌ودى به‌شى خاوه‌ن به‌شه‌كان، كه نه‌م پرۆسه‌يه به قياس كردن كراوه، له‌سه‌ر نه‌و پرسه‌ى قهرز، كه نه‌گه‌ر خاوه‌ن قهرزه‌كان قهرزه‌كه‌يان له‌سه‌ر كابراى قهرزار له‌و پرژه‌يه زياتر بوو، كه كابراى قهرزار له دواى به‌جيماره‌وه هيه‌تى، نه‌وا له‌به‌شى سه‌رجه‌م خاوه‌ن قهرزه‌كان كه م ده‌كرێته‌وه تا به‌شى هه‌مويان بكات، كه نه‌م دوو پرۆسه‌ى (عول) و (قهرز)ه، له‌سه‌ر يه‌كترى قياس كراون، و هه‌روه‌ها ئه‌ين عه‌بباس، (خوا لێى پازى بيټ)، باپيرى له مه‌سه‌له‌ى حه‌جب كردنى براكاندا قياس كردووه له‌سه‌ر كوچه‌زاو، گوتيه‌تى: ئايا زه‌يدى كوپى ثابت له خوا ناترسيت؟! كه كوپه‌زاى به كوپ نه‌ژمار كردووه، كه چى باپيرى به باوك نه‌ژمار نه‌كردووه؟!!

و له نامه‌كه‌ى پيشه‌وا عومهرى كوپى خه‌طابدا، نه‌بوو موساى نه‌شعهرى (خوا لێيان پازى بيټ) هاتووه، كه نووسيوه‌تى ((..... له‌و پرسانه‌يدا كه ده‌هينرێته لات، تېگه‌يشتنى خۆت به‌كار به‌ينه، له‌و شتانه‌يدا كه قورئان و فهرمووده له‌سه‌رى هه‌يچ حوكميكيان نه‌دركاندووه، دواى نه‌م حاله‌ ته‌ شته‌كان له‌سه‌ر يه‌كترى قياس بكه‌و، هاو وینه‌كانيان بناسه‌ و بزانه‌و، دواتر نه‌وه‌ى كه له‌لاى خدا خۆشه‌ويستره و له هه‌قه‌وه نزیکتره، نه‌وه‌يان جی به‌جی بکه^٢. نه‌م هه‌وال گه‌له و هاو وینه‌كانيان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر كارکردن به قياس به بى نه‌وه‌ى كه‌س نكۆلى لێوه بكات، و نه‌مه‌يش ماناى موته‌واتير بوونى مه‌عنه‌وى لى ده‌فامرێته‌وه، كه به‌لگه‌يه له‌سه‌ر كارکردن به قياس.

پينجه‌م: ئامانجى له دانانى نه‌حكامه شه‌رعيه‌كان و به‌شعر كردنياندا بریتيه له به‌جيه‌ينانى به‌رژه‌وه‌ندى مرقه‌كان، و هه‌ر نه‌مه‌يشه كه نه‌و حيكمه‌ته كه مه‌به‌ست بووه، له شه‌رعدانداو، له نمونه‌ى نه‌و شتانه‌ى كه له‌گه‌ل نه‌م ئامانجه‌دا كۆكن، هه‌موويان سه‌لمينه‌رى دروستى كارکردن به قياس، چونكه قياس ته‌نيا بریتيه له گواستنه‌وه‌ى هه‌ر

^١ إعلام الموقعين، ب، ١، ل ١٨٢، دواتر.

^٢ سه‌يرى ته‌واوى نامه‌كه بکه، له كتیبي (إعلام الموقعين)، ب، ١، ل ٧٧ و دواتریش.

حوکمیټ که له پېښهاتیکې دیاریکړودا هاتووه، بڼ پېښهات گهلیکی هاو به شو وهك نه و کله عیله تدا وهك یهكو هاو به شېښو، نه م پرؤسه یه ش دادو حکمته تی پوره ردگار خوازیاریه تی و له گه لیدا کوکړو، میتودی شریعه تیش، له به شرع کردنی نه حکامه کاند ا هاوپایه له سهری، چونکه پوهشی شرع وانیه، که شتی حرام بکاتو، که چی هاو وینه که ی به حلال بزانت، یاخود شتی حلال بکاتو، هاو وینه که ی به حرام بزانت.

شه شه م: دهقه کانی قورشان و سوننه ت به پرهایی سنوردارو کوتایی دارن، به لام پېښهاته کانی خه لکی بی کوتاین و بی سنورن و، بویه ناکریت، که شتی بی کوتایی، به شتیکی کوتایی دارو سنوردار دوره بدریت، و ده بیت پره چاری عیله ته کان و نه مانایانه بکریټ، که دهقه کان له خویان گرتوون، یان ناماژهیان پی کردوون یاخود دهگونجیت که نه مانایه له و دهقانه وه ده ریپنرین، و دواتر نه و حوکم ی له سهر هاتووه، جی به جی بکریټ و، که نه میتوده پراکتیزه کرا، نیر شریعت سه باره ت به هیچ پېښهات و پوداویکی نوی که پیشتر پوی نه دابیت، و دهقی له سهر نه هاتبیت، بی وه لام و هگبه خالی نابیت و، تهنگی پی ه لئاچنریت، و چاره سهری سهرجه م گرفت و قهیرانه کان له هر سهرده میتکا بیت، دهکات.

۲۰۴- به لگهی نه و گروپانه ی کار به قیاس ناکهن:

نه وانه ی پیچه وانه ی کارکردن، به قیاس، کو م لیک به لگهیان هه ن که به پوختی گرنگترین به لگه کانیان ده خینه پرو:

- یه که م: خوی پوره ردگار ده فهرمویت: ﴿تَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾^۱ واته: نه ی باوه پداران، ده ستپیشخه ری به سهر فهرمایشتی خودا و پیغه مبه ردا (ﷺ) مه که ن، نه وانه ی کار به قیاس ده که ن و، بانگه شه ی بڼ ده که ن، پیچه وانه ی مانا و ده لاله تی نه م ثایه تن، چونکه قیاس ده ست پیشخه ریبه به سهر خودا و پیغه مبه ری خودا (ﷺ)، که قسه کردن و حوکمدانه له سهر پېښهاتیک که دهقی قورشان و سوننه تی له سهر نه هاتووه هه روه ها پوره ردگار ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾^۲ مه که ونه

۱ سورة (الحجرات/ ۱).

۲ سورة (الاسراء/ ۳۶).

شوئین کاری که زانستت پی نییه و، په پره وی لیوه مه که نو، قیاسیش شتیکی پر له گومانه، (ظنی)یه و، ته مومژاوییه، بویه کارکردن پنی کارکردنیکي بی زانسته و، سر به و گومانیه، که هیچ له پاشخانی هق و پاستی زیاد ناکات، که نه و پاشخانی ه قیقه ته یش نه وه په که له قورنانی پیروژدا هاتوه.

مه روه ها په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ واته: قورناتمان ناردوته سهرت که پوونکردنه وه و پافیاری هه موو شتیکه، بویه له قورنانی پیروژدا پوونکردنه وه له سر هه موو حوکمیک هیه، نیت پتویست به قیاسکردن ناکات، چونکه نه گهر قیاسیک له سر کاریک کرابیت که له قورناتدا هه بیت، نیت قورناتن به سه، و په کلاکه روه په، و نه گهر قیاس له سر شتیکی پیچه وانه ی قورناتن کرابیت، نه وه به ربه رچدراوه په و ورنه گبراهه.

- دووهم: شوینه واری زقر له هاوه لانه وه (خوا لیان پازی بیت) گتپردراوه ته وه، که سه رزه نشتی (رهئی) یان کردوه، و نکولیان له کار پیکردنی کردوه، له وانه یش فهرمایشتی پیشه و عومه ر، که فهرموویه تی: (ده خیلان بم، له که سانی رهئی! واته، لیان دور بکه ونه وه، چونکه نه و خاوه ن پایانه دوژمنی سوننه تن، چونکه توانای له بهر کردنی فهرمووده یان نییه بویه پای خویان دهر ده بن، نه وانه گومران و خه لکیش گومرا ده که ن)، و هه روه ها فهرموویه تی: (ده خیلان بم، دوورین له (المکایله)، گوترا (المکایله)، یانی چی، نه ی پیشه واه؟! فهرمووی (المکایله) واته: (مقایسه: قیاس کردن)، و پیشه واه له کوری نه بو طالب (خوا لیتی پازی بیت) ده فهرمویت: نه گهر نایین له رهئی و عه قل و ره بگریه ت، نه وه ناوه وه ی گویره وی و خوفه کان له مه سحرکردن له پوی دهره وه ی له پیشتر بوو، نه م شوینه وارانیش به لگن له سر سه رزه نشتکردنی قیاسکردن و به به لگه نه ژمار ناکریت و بویه دواچار کاری پی ناکریت.

- سییه م: قیاس ده بیت هه وی پاجیایی و گرفت له نیوان گه لدا، چونکه له سر فهرمانگه لیکي گومانای بنیات نراوه، که عیلله تی نه سه لکان دهرده هینیت و، به سر فهرعه کاند جیبه جیان ده کات، و پوانگه کانیشی بو نه م کارانه جیاوازن، بویه نه حکامه کانیش که دهره اویشته ی نه و پوانگانن، نه و انیش جیاواز دهرده چن و، دواچار

له سەر ته نها پيشهاتيك چه نده ها نه حكامي جوراو جور به رپا ده كريتو، به مهيش گه ئى
 راجيایی تى ده كه ويت، و جياوازی و راجيایش كاريكى سه رزه نشت كراوو سوپاس نه كراوه و،
 قياسيش كه هوكاريكه بۆ راپيچكردن به ره و جياوازی و راجيایی، بۆيه نه ويش هر
 سه رزه نشتكراوه .

- چواره م: نه حكامه كانی شهرع له سەر بنه ماي يه كسانی له نيوان دووشتی هاو وینه دا
 ياخود جياواز بوون، له نيوان دووشتی دژ به يه كدا، بنيات نه نراون، هر بۆيه له شهرعا
 حوكم گه ليكي جياواز ده بينين، بۆ فرمانگه ليكي هاو شتیه و، ياخود نه حكامي هاوشیه
 به دی ده كه ين، بۆ فرمانگه ليكي جياواز له يه كتری، نمونه بۆيه كه میان وهك، لادانی نوێژو
 پۆژوو له سەر ئافره تی بى نوێژ، له كاتی بى نوێژيه كه يداو دواتر له سهرى دانراوه، كه
 پۆژوه كه بگريته وه، به لام قهزاكرده وهى نوێژه كانی له سهر نيه، له دواى پاكبوونه وهى و
 ههروه ها پتويستی برینی دهستی دژ، به لام بریار دراوه به نه برینی دهستی كه سيك، كه به
 ئاشكرا شتی له كه سيك به زۆر ده ستینیت و ده بیاتو، هیچ جياوازی له نيوان نه م دوانه دا
 نيه و، ههروه ها نوونه ی تر وهك، دانانی شهلاقدان له سهر كه سی بوختان بكات، بۆيه
 كه سيكي تر كه گوايا داوین پیسی كردوه، به لام بوختانكار به وهى كه كوفری كردوه،
 شهلاقدانى له سهر نيه، هر چه نده كوفر زۆر ناشرینترو خراپتره له داوین پیسی.

نمونه بۆ دووه میشیان، وهك، خۆل وهك ئاو به پاك كه ره وه دانراوه و، كه چی دوو شتی له
 يه كتری جياوازیشن.

جا كه شهربعت ره چاوی هاو شتیه ی نه كرد، له نيوان شته كانداو، له كاتی به شهرع
 كردنی نه حكامه كاندا ئیتر قیاس نابیته به لگه، چونكه قیاس پشت به يه كسانی و هاوشیه
 بوون ده به ستیتو، ههروهك باسیش كرا، شهربعت حساب بۆ نه م دووانه ناكات.

٢٠٥- قسه ی له پيشتر (الراجح) له م باره یه وه:

له راستیدا، مه بهستی نه وانه ی كه قیاس به فهرمی نانا سینو، به به لگه ی ناهیننه نه ژمار،
 نه وه به كه ده یانه ويت وابهستی ده قه كان بنو، شهربعت بپاریزن له شله قان و تیکچون، و
 به پێکردنی كارو بار به پتی داواکردنی ئاره زووه كان، و كۆمه له به لگه یه كیشیان
 ده سته وتروه، كه پالپشتی له و پایه ده كن، كه به لايدا چوونو، ههروه ها نه وانه يش كه
 قیاس به به لگه ده زانن، مه به ستیان له م كارهیان نه وه نيه، كه پێچه وانه ی ده قه كان

بینه‌وه، یان له بهرام‌بهریان و به‌سەر ئه‌واندا بریارى تریده‌نو، یاخود دووریکه‌ونه‌وه لییانو، به‌شپړزه‌یی پوو له ئه‌حکامه‌کانی شه‌ریعت بکه‌نو، بى ئامانج سه‌یریان بکه‌نو، لایه‌نی ئاره‌زووی خو‌یان زالا بکه‌ن، به‌سەر لایه‌نی ئه‌حکامه شه‌ریعه‌یکانداو، بینیمان که مه‌رج گه‌لیکیان دانان، بۆ دروستی قیاس، تا نه‌که‌ونه ناو شتی نادروسته‌وه، جا به‌پاستی ه‌ردوو گروپه‌که له هه‌وله‌کانی خو‌یداو، له نیازپاکیدا پینکاویه‌تی به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌مه‌یش، ده‌بیئت نه‌وه‌ی که له پینشته‌وه (راجح)ه له پای ئه‌م دووگروپه، بیخه‌ینه‌پوو.

له کاتی تیزپامان له به‌لگه‌کانی ه‌ردوو گروپه‌که‌و، له‌کاتی سه‌رنجدان له بنه‌مای ئه‌حکامه شه‌ریعه‌یکان و ئامانجی شه‌رعدانان، له پوانگه‌ی سه‌ره‌پای هه‌موو ئه‌مانه‌وه، سه‌رمان له‌وه‌وه درده‌چیت که قیاس به‌لگه‌یه و پای ئه‌و گروپه له پینشته‌وه، (راجح)ه، که وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی شه‌رمی ته‌ماشای ده‌که‌ن.

دریژه‌باسی ئه‌م پرسه‌یش نه‌وه‌یه که، سه‌رجه‌م ئه‌حکامه‌کانی شه‌ریعت خاوه‌نی عیله‌تی تاییه‌تی خو‌یان، واته ئه‌و ئه‌حکامانه له‌سەر عیله‌ت و وه‌صف گه‌لیک بنیات نراون، که ئه‌و ئه‌حکامانه ئه‌و عیله‌ت و وه‌صفانه ده‌خوازن، ئیتر ئه‌حکامی په‌رستن بن، یان مامه‌له‌کردن، چونییه‌که، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئه‌حکامه‌کانی په‌رستن، بۆ ئیمه داپۆشراون، پینگامان نییه، که به‌ دریژی په‌ی بیه‌ین پینان، هه‌ر چه‌نده که دلمان په‌کلاویه، له‌سەر نه‌وه‌ی که ئه‌و عیله‌تانه له‌و ئه‌حکامانه‌ی په‌رستندا هه‌ن، ئه‌حکامه دیاریکراوه‌کانیش خو‌یان خوازیاری ئه‌و عیله‌تانه‌ن له ئه‌حکامه‌کانی په‌رستندا، واته: هه‌ر ده‌بیئت هه‌بن و بوونیان هه‌بیئت.

به‌لام له ئه‌حکامه‌کانی مامه‌له‌کردندا ده‌کریت هه‌ست بکه‌ین و په‌ی بیه‌ین به عیله‌ته‌کانو، که توانرا هه‌ست بکه‌ین، به عیله‌ته‌کان به پینگاه‌کی دروستی وه‌رگیراو، ئیتر ده‌کریت، ئه‌حکامه‌کانی ئه‌و عیله‌تانه به‌سەر سه‌رجه‌م ئه‌و پینشاهاتانه‌دا گشتاندنی بۆ بکریت، که ئه‌و عیله‌ته‌یان هه‌یه، ئه‌مه‌یش به‌پینى ئه‌و په‌وشه ده‌کریت، ئه‌نجام ده‌دریت، که له‌پشت میتۆدی شه‌ریعه‌ته‌وه‌یه، بۆ به شه‌رعکردنی ئه‌حکامه‌کانو، هه‌روه‌ها کارکردن به‌پینى ئه‌و لیکچوون و وه‌ک یه‌ک بوونه‌ی که قورپانی پیروژ له زۆر له ده‌قه‌کانیدا ده‌لاله‌تی له‌سەر ده‌کات، چونکه قیاسکردن له‌سەر بنه‌مای ئه‌وه به‌پاکراوه، که ئه‌حکامه‌کانی شه‌ریعت خاوه‌نی عیله‌تی خو‌یان و بى عیله‌ت نین، دواچار په‌کسان کردنی دووشتی وه‌ک یه‌کو لیکچوو، جیاکردنه‌وه‌ی دووشتی له یه‌کتری جیاواز، کاریکى دروسته‌و، هیچ نه‌نگیه‌کی تیا‌دانیه، و ئیعتیباری خو‌یی هه‌یه، و سروشتی مروفیش خودا له‌سەر ئه‌و جیاکردنه‌وه‌یه

دروستی کردووه، ده قنکی زږی قورئان هن، که ناماژه به مه ده کن، له و به لگانه یش که نه و گروپه ی قیاس به به لگه ی ده زانن، هیناویانه ته وه، وه که نه وه ی که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿فَاعْتَبِرُوا يٰٓأُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾^۱ که پیشت مانامان کردو، نمونه ی نه مه یش زږه، وه که نه و فهرمايشته ی په روه ردگار که ده فهرمویت: ﴿اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكَ اَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِى الزُّبُرِ﴾^۲ واته: ثایا بى باوه په کانی نيوه، نه ی عه ره به کان! باشتن له بى باوه په کانی گه لی نوح و عادو سه مود؟! تاهویای پزگار یونیان ببی؟! یاخود به رائه تتان بى هیه، له سزا، له کتیبه ناسمانیه کاند، واته، پسولئ پزگاریوننتان بى هاتووه؟ که تووشتی نه و به لایانه نه بن؟!

هه روه ها په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِيْنَ اَمْثَلُهَا﴾^۳ واته: ثایا نه و بى باوه پانه به پوی زه ویدا نه چوون؟ تاسه یر بکن، چوون بووه، پاشه پوڅی نه وانه ی پیشتیان؟! هه رچیبه کیان هه بوو، خدا له ناری بردو ناوچه و ولاتی ویران کردن و تا قی مال و مندالی نه هیشتنو، بى هه موو بى باوه په کانیش وینه و نه مثالی نه و دوا پوڅه هه یه.

هه روه ها په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَكَذٰلِكَ نَجْزِ الْمُجْرِمِيْنَ﴾^۴ هه رئا به و شتوازه یش سزای تاوانباران ده دهن، جا دواى نه وه ی که خوی په روه ردگار باسی نه و به لا سه ختانه و نه و سزا نازار اویانه ی بى گتیراپنه وه، که یه خه ی گه لی عادیان گرتو به سه ر یاندا هات، نه م ثایه تانه و هاو وینه کانیان ده لاله ت له سه ر نه وه ده کن، که حوکمی هه رشتی به سه ر هاو وینه که یشیدا هه مان حوکم ده چه سپیت، و نه مه یش سوننه ت و په وشى خوی په روه ردگاره له بوونه وهداو، نه گه ر به م شتوازه نه بووایه ت، نه و له ده سته واژه ی ثایه ته کاند هیه مانیه که به دی نه ده کراو، هیه ده لاله ت و په ندیکیان له خق نه ده گرت، و نه ده کرانه به لگه یش، و هه روه ها نه و ده قه قورئانییانه نه و هیان پوون کردو ته وه، که حوکمی

۱ سورة (الحشر/ ۲).

۲ سورة (القمر/ ۴۳).

۳ سورة (محمد/ ۱۰).

۴ سورة (الأعراف/ ۴۰).

خودا به کسانى له نټوان دووشتى جياوازدا ناچه سپښتیتو، هر کس به دروستى بزانيټ، و زانبيټى که خودا له نټوان دووشتى جياوازدا، به ک جوړ حوکمى چه سپاندووه، نه وه نه و که سه شتيکى داووته پال خوى پوره دگار که شايسته ى خودا نيه، نيت زانبيټى به م نالايه قيه و تايبه تى کردبيټى، يان نه يزانيبيټو، له خووه کردبيټى، هر چونه که، جا پوره دگار ده فـرموټ: ﴿أَفَجْعَلُ السُّلَیْمَیْنَ کَالْجُرَیْمِ ۚ﴾ ۳۵ ﴿مَا لَکُمْ کَیْفَ تَحْکُمُونَ﴾ ۳۶ واته: ۱ نایا موسلمانان وه ک تاوانباران لى ده که ين؟ چیتانه حوکم و برپارى وا ده دن؟ چونکه هيچ کاتيک نابيت، چاکه کارو خراپه کار چونه ک مامه له يان له گـلدا بکړت، هـروهـا قورنـان ده فـرموټ: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ کَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ۳۷ واته: ۲ ناخو نه وانه ى برويان نيه و گوناخ و تاوانيش ده که ن، پټيان وايه، که وه نه وانه يان داده نټين برويان هټناوه و کاره چاکه کانين نه نجامداوه؟ هرگيز شتى وا نابيت، نينجا پټيان وايه، که ژيان و مردنيان به کسانه؟ واته پټيان وايه وه که ده ژين و دهرن؟! به راستى خراپه نه و دادوه رييه ى ده يکه ين! نه گـر پټيان وابت که هـردوولا به کسان ده بن.

و هـروهـا پـوره دگار ده فـرموټ: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ کَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ کَالْفُجَّارِ ۚ﴾ ۳۸ واته: ۳ نایا ده کړت نه وانه ى که باوه پسان هټناوه و کاره چاکه کانين کردوه، وه کو به دکاران و ناژاوه گټران له زه ويدا دابنټين و وه که به ک حسابيان بق بکه ين؟! ياخود ده بټ خه لکانى پاريزکار، له گوناخ و تاوان، وه کو خه لکانى خراپه کار دابنټين؟!

که واته: قورپاننى پيروز شايه ته له سر دروستى ياساى به کسان کردنى نټوان دووشتى ليکچوو، جيا کردنه وه ى نټوان دووشتى له يه کترى جياواز، و قياسيش هر نه مه يه و پراکتيزه کردنيه تى به سر نه و پيشهاتانه يدا، که ده ق نه هاتوه، له سر چو نټيه تى حوکمه که يان، به لکاندن يان به و حوکمانه وه که ده قيان له سر هاتوه، به هو ى نه وه وه که نه و دوو پيشهاته

۱ سورة (القلم / ۳۵-۳۶).

۲ سورة (الجاثية/ ۲۱).

۳ سورة (ص/ ۲۸).

هاو وینه نو، یه کسانن له و عیله تهیدا، که حوکمه که داوای ده کات، بۆیه دواجار یه ک حوکمیشیان ده بیّت.

به لّام ئه وهی که نکۆلی کارانی قیاس به به لگه ی ده کهن، ئه وه هیچ بنه مایه کی به لگه ئامیزی نییه و، ده لاله ت ناکات، له سه ر بانگه شه کانیان، چونکه قیاس بۆ شتیکه که ده ق له سه ری نه بیّت، له و پر سه داو، ئه مه یش پیچه وانه ی ئه م ئایه ته نییه، که ده فه رمو یّت: ﴿وَلَا تَقُفْ مَا يَلَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾^۱ و هه روه ها دژی ئه م ئایه ته یش نییه، که ده فه رمو یّت: ﴿وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾^۲ که سه رجه می ئه م ئایه ته په رزانه مان مانا کردن، هه روه ها له به ر ئه وه یه که قورئان پوونکه ره وه ی هه موو شتیکه، واته له پووی له فزو مانا یشه وه حوکمه کان پوون ده کاته وه و، مانای ئه وه نییه، که سه رجه می حوکمه کان، ده قی پاشکاو یان له سه ر بیّت و قیاسیش په یوه ندی به ده لاله تی قورئانه وه هیه، له سه ر مانای ئه حکامه کان، بۆیه ناتوانین ده سه به رداری قیاس بین.

ئینجا سه به رت به و شوینه وارانیه که له هاوه لانه وه (خوا لییان پای بیّت) پیمان گه یشتووه، که سه رزه نشتی پا و قیاس کردن ده کهن، ئه مه مه به ست پپی پای خراپ، و قیاسی خراپه، و ئیمه ملکه چی ئه وه ی که له قیاسیشدا، هیه چاکه و هیه خراپه، و قیاسی خراپ ئه وه یه که ئه و پایه و مه رجانیه که باسما ن کردن، تیایدا نه ها تونه ته دی.

ئینجا قیاسی خراپ ئه وه یه که پیچه وانه ی ئه مه بیّت، وه ک قیاسی ئه و به تالکارو هه رزه گۆیانیه که ده لّین: ﴿قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾^۳ له کاتی که ده قیه ته ی مامه له کردن جیاوازه و دژه له گه ل حه قیه ته ی سوو خوریداو، هه روه ها وه ک ئه وه ی که خودای په روه ردگار له سه ر زمانی براکانی (سیدنا یوسف) سلای خودای له سه ر بیّت، بۆمان ده گپێته وه، که ده فه رمو یّت: ﴿إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾^۴ واته: ئه گه ر بنیامینی برای یوسف دزی بکات جی سهر سورمان نییه، چونکه یوسفی برایشی پیشتر دزی کردووه و، هه روه ها

۱ سورة (الاسراء / ۳۶).

۲ سورة (النجم / ۲۸).

۳ سورة (البقرة / ۲۷۵).

۴ سورة (يوسف / ۷۷).

وهك قياسي به تالّی شەیتان، كه له سه ره ئه و بنه مایه قیاسی کردوه كه ئاگر به پێزتره له قوپو، له بهر ئه وهی كه له ئاگر دروست کراوه، ئه وه به بانگه شهی شەیتان خۆی، به پێزتره له ئادهم كه له قوپو گل دروست کراوه، بۆیه ئه و شیای کړنوش بۆ بردنه، نه وهك ئادهم! جا ئه مه قیاسی به تالّ، یاخود به به لگه کردنی قیاسی به تالّ و بۆشه و پاشان بوونی قیاسی خراپ، ئه مه له به به لگه بوونی قیاسی دروست كه م ناکاته وه، چونكه ئیّمه ده بینین ته نانه ت شت گه لیکی ته واو نادروست ده درێته پالّ سوننه تی پتفه مبه ر (ﷺ) و ئه م دانه پالّ خراپه یش له واجبی په پره وی کردنی سوننه ت و ئه ژمار کردنی وهك به لگه یه کی شه رعی كه م ناکاته وه، جا له قیاسیشدا هه ر به م شیوازه یه، نه گه ر قیاسی خراپ بینرا، ئه مه مانای ئه وه نییه، كه ئیتر ده بیّت به ته واوه تی ده ست له قیاس کردن هه لّبگرین و به به لگه یه کی شه رعی نه هیّینه ئه ژمار.

ئینجا سه باره ت به وهی كه گوتویانه قیاس، جیگای قوت بوونه وهی پاچایی و گزێیه، ئه وه به پاستی پاچایی له هه لّینجانی ئه حکام ته نانه ت له سوننه ت و قورئانیشدا هه یه و، هه روه ها پاچایی له مه رجه کانی دروستی سوننه ت و ده لاله ت کردنیان له سه ره ئه حکامه کان هه یه، و هه روه ها پاچایی له شیوازی تیگه یشتنی هه ندیّ له ده قه کانی قورئانیشدا هه یه و، كه سیش به م هۆیه وه و به هۆی پاچایی بوونه وه بانگه شهی ئه وهی نه کردوه، كه ئیتر ده بیّت واز له سوننه ت به یّنین و ئه حکامی لێوه ده رنه هیّنین! کړۆکی ئه م پرسه، ئه وه یه كه پاچایی له هه لّینجانی ئه حکامی شه رعی کرداریدا شتیکی وه رگه راو و دروسته، مادام ئه و پاچاییانه له تیروانیینه جیاوازه کانی کاروباره ئیجتیهادییه کاندای دروست بووه و، هه یه ده قیکی پاشکاو یه کلای (صریح قطعی)، نییه، سه باره ت به حوکمی پرسنیکی وادا، كه پاچایی تیا دا هه بیّت، و شه رعزانان هه ر له سه رده می هاوه لانه وه (خوا لێیان پازی بیّت) تا ئیستا هه ر پاچاییان هه بووه، و ته نانه ت بگه ر نه کۆلی کارانی قیاس، خۆیشیان پاچایی له ئیوانیاندا هه یه، له زۆر له و ئه حکامانه یدا كه ته نانه ت نه گه ر سه ره یه ک مه زه به ی دیاریکراویش بن، جا ئه مه به لگه یه له سه ره ئه وهی كه پاچایی بوون، شتیکی ئاسایی و به لگه نه ویسته و، وه رگه راوه له سه ره جهم پرسه ئیجتیهادییه کاندای، پاچایی هۆکار نییه، بۆ کارکردن یان کار نه کردن به قیاس!

دواجار، پاچایی سه رزه نشت کراو، ئه وه یه كه له پرسه کانی په یوه ندیدار به بیرو باوه رو بنه ماکانی ئاییندا بیّت، نهك له پرسه لاوه کی و فره ییبه کاندای، و هه روه ها پاچایی خراپ ئه وه یه كه له ئه حکامه قه طعی و ئیجماع له سه ره کراوه کاندای بیّت، نهك له ئه حکامه

ته مومژاوبیه کاندای (الأحكام الظنية) ئینجا سه بارهت به وهی که هندی له زانیان ده لئین: شریعت هاتوه، شته لیکچوهه کانی جیا کردۆته وه و شته جیاوازه کانی به کسان کردوه، و نه مهیش به نه تهی قیاس ده پوختنیت و ئیدی به به لگه ئه ژمار ناکریت، به پاستی نه مه قسهیه ک نییه، به په هایی پیکابیتی و له شاره زاییه کی ئه وتۆوه به سه ر چاوه گه کانی شریعت ته وه سه ر چاوه ی نه گرتوه و نه هاتوه، و ههروه ها له سه ر به نه مای ئه و زانینه وه نه گوتراوه، که حکمه ته دره و شاوه کان و نه ئینه فراوانه کان و به رژه وه ندیه حقیقه ته کانی له سه ر به ر پاکراوه، ههروه ها ئه و گوته یی سه ره وه په چاوی ئه وه ی تیا دا نه کراوه، که نه حکامی شریعت له سه ر به نه مای ماناداری و عیله تداری به ر پاکراون، بنیات نراون، که هر ئه و مانا و عیله تانه خوازیار و هۆکاری به رپا بوونی نه حکامه کانی، و ههروه ها شریعت هه رگیز شتیکی نه درکاندوه، که پیچه وانه ی ئه وه بیت، که له سروشتی زگماکی و دروستی مرۆفدا ههیه، له جیا کردنه وه ی نیوان شته جیاکان و به کسان کردنی شته ها و وینه کاندای، نه حکامی شه رعیی زۆریش هه ن، که ده لاله ت له سه ر ئه م هه قیقه ته ده که ن.

به لام ئه گه ر شریعت، هندی له جوړه کانی حوکی تایبته کرد، و جیایی کرده وه له هاوشنیه کانی، هه ر ده بیت ئه و جوړه جیاکراوهیه وه صفیکی وای بق تایبته کردبیت و دانابیت، که پیویستی ئه و تایبته کردنه ی حوکه که ی تیا دا ده ربخات، ههروه ها هۆکاری نایه کسان کردنی له گه ل هاوشنیه کانی دا ئاشکرا بکات، جاری و ههیه، که هندی له خه لکی ئه و وه صفه تایبته کراوه پی ده زانن، و ده کریت هه ندیکی تر پیی نه زانن، مه رجی قیاسی دروست ئه وه نییه، که هه مو که سی ئه و صحیح بوونه ی پی بزانت، جا هه ر که س شتیکی له شریعت دا بینی که پیچه وانه ی قیاسی صحیح بوو، واته ئه و قیاسه ی که شته لیکچوهه کان به کسان ده کاته وه و شته جیاوازه کان جودا ده کاته وه، ئه وه ئه و قیاسه، پیچه وانه ی ئه و پیناسه ی قیاسه یه که ئه و کابرایه له ده روونی خۆیدا نه خشان دوویه تی و پیچه وانه ی ئه و قیاسه دروست نییه که له و جیگایه دا بوونی ههیه^۱.

جا له شریعت دا، حوکم که لی له و جوړه بوونی نییه، که پیچه وانه ی یاسا کانی لیکچوون بیت، بۆیه جیاکاری ئافره تی بی نوێز له دوا ی پاکبوونه وه ی له حوکی گرتنه وه ی پۆژوهه فو تاوه کانی دا و نه کردنه وه ی نوێزه کانی دا له سه ر به نه مای ئه و پێسایه دامه زراوه، که پیشتر

^۱ بېوانه (رسالة القیاس، لشیخ الاسلام ابن تیمیة) فی مجموعه رسائله الکبری ل ۲۷۱-۲۸۱.

پوونمان کرده‌وه، چونکه کاته‌کانی زۆر زۆرتن و شه‌رعیش سه‌ختی له‌سه‌رشان لاداو.

هه‌روه‌ها وه‌ك واجبى شه‌لاقدانى كه‌سى بوختان كار، به‌داوین پیسی، نه‌وه‌ك بوختانكار به‌كوفر كردن، چونكه كه‌سى بوختانكار به‌ داوین پیسی، هیچ پێگایه‌ك له به‌رده‌م خه‌لكیدا نییه، تا پووی کابرای بوختانكار ئاشکرا بکات و پێی بزائن، كه درۆی کردووه له‌و بوختانه‌یدا، بۆیه شه‌لاقدانه‌كه، به‌ درۆخستنه‌وه‌یه‌تی و هه‌تانه‌وه‌ی شه‌ره‌فو ناموسی بوختان بۆکراوه‌که‌یه‌و، لادانی عه‌یبه‌یه‌له‌سه‌ری، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر ئافره‌ت بیت، به‌لام کوفرده‌نه پال كه‌سێكه‌و، بوختان بۆ کردنی، ئه‌مه‌یان به‌ بینینی کابرا له‌لایه‌ن موسلمانانه‌وه‌و، له‌ ناو گروپی موسلماناندا، به‌ ئاگاداری موسلمانان له‌سه‌ری، ئه‌مانه به‌سن بۆ به‌درۆ خستنه‌وه‌ی بوختانه‌که‌ی و کابرای بوختان بۆ کراویش ده‌توانیت كه‌ ووشه‌کانی باوه‌ر بدرکێنیت، ئیتر درۆی کابرای بوختانکار ئاشکرا بکات، به‌لام بوختانکردن به‌ داوین پیسی، ده‌بیت کابرای بوختان بۆکراو چی بکات؟ تا درۆی بوختانکاری پێ ئاشکرا بکات؟!

هه‌روه‌ها پێویستی برینی ده‌ستی دز، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌م دزه هه‌تکی شوینی پارێزه‌رانی موله‌که‌که‌ی کردووه، و له‌ناو ماله‌کاندا تونیلی لێداوه، بۆ پاپه‌پاندنی کاره‌که‌ی، و کابرای خاوه‌ن مال ناتوانیت له‌و پێ و شوینه ئاسایشیانه زیاتر بگرێته‌به‌ر بۆ پاراستنی موله‌که‌که‌ی، که‌واته پێویسته ئه‌م به‌لایه له‌ناو خه‌لكیدا پیشه‌کیش بکړیت، سزای ده‌ست برینی به‌ سه‌ردا جی به‌جی بکړیت، ئه‌مه به‌ پێچه‌وانه‌ی كه‌سى (المنتهب)، واته: ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ شتی به‌ ئاشکرا به‌زۆر ده‌بات، چونكه له‌ کاتی ئه‌و بردنه‌دا به‌ ئاشکرا ده‌توانیت شوینی بکه‌وێت، و ماله‌که‌ی ئی بسێنرێته‌وه، و هه‌روه‌ها ده‌کړیت له‌لای دادوهر شایه‌تی له‌سه‌ر بدریت و مافه‌که‌ی ئی به‌سه‌نرێته‌وه، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌یش كه‌سى (المنتهب) به‌ ته‌مێ کردن سزا ده‌دریت و حه‌قیقه‌تی دزی کردن و حه‌قیقه‌تی (المنتهب) له‌یه‌کتری جیاوازن، بۆیه له‌ حوکمیشدا هه‌ر جیاوازن و هه‌روه‌ها وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌ خۆل پاک و پاکه‌وه‌که‌ره‌و لابه‌ری پیسیه، له‌ کاتی نه‌بوونی ئاودا، و ئه‌مه‌یش حوکمه شه‌رعی له‌سه‌ره‌و، ئه‌مه حوکمێکی په‌رستشییه، هه‌ر وه‌ك گوتمان درێژه‌ی عیله‌ته‌که‌ی پێ نازانین.

به‌کورتی و پوختی، بێگومان كه‌ قیاسی دروست به‌لگه‌یه‌که له به‌لگه‌کانی ئه‌حکام، و جه‌ماوه‌ری زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن كه‌ به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعییه، و ئه‌مه‌یش پای له‌پێشتر (الراجح)ی، نێوان ئه‌و دوو پایه‌ی پابردووه، و کار به‌ قیاس ده‌کړیت، و له‌ دوا‌ی قوپشان و سوننه‌ت و ئیجماع په‌نا ده‌بدریت به‌ری.

﴿به‌شی پینجه‌م﴾

((به‌لگه‌ی پینجه‌م: ئیستیحسان))

الاستحسان، له زمانى عه‌ره‌بیدا، به‌مانای به‌چاک و جوان زانینى شتى دیتو، هه‌روه‌ها به‌کار ده‌مینریت، بۆ ئه‌و شتى که حه‌زى مرۆف بۆی ده‌چیتو، پتی خۆشه‌ بیکات، هه‌رچه‌نده له‌لای خه‌لکی تریش ناشرین بیت، له‌لای زاراوه‌ی زانایانى ئوصول فیه، پیناسه‌ی زۆری لێوه‌کراوه^١، له‌و پیناسانه وه‌ک ئه‌وه‌ی که پێشه‌وا به‌زده‌وى ده‌فرمویت، ئیستیحسان، بریتیه له‌ لادان و پوو وه‌رگێژان له‌ قیاسکی پتویست بۆلای قیاسکی له‌و به‌هێزتر، یاخود بریتیه له‌ تاییه‌تمه‌ند کردنی قیاس به‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزتر.

شه‌رعزانی مه‌زن (الطواني الحنفی) ده‌لێت: ئیستیحسان بریتیه له‌ وازه‌نیان له‌ کار کردن به‌قیاس، به‌هۆی به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزتر که له‌ قورئان، یان سوننه‌ت، یان ئیجماعدا هه‌بیت، و هه‌روه‌ها پێشه‌وا که‌رخى حه‌نه‌فی له‌ پیناسه‌یدا فرمویه‌تی: ئیستیحسان بریتیه له‌وه‌ی که مرۆف به‌ شیوازیک که له‌ هاو وینه‌کانی پرسیکدا بریارو حوکمی داوه، که‌چی بۆ خودی پرسه‌که حوکمه‌که نه‌دات، به‌لگو به‌ پێچه‌وانه‌ی حوکمی ئه‌و هاوشیوانه، بۆ پرسه‌که حوکم جیگه‌ر بکات، ئه‌مه‌یش به‌شت به‌ستن به‌ به‌لگه‌یه‌ک، که ده‌بیته هۆی لادان و خوازیاری لادانه له‌ جیگه‌ر کردنی ئه‌و حوکمه له‌سه‌ر یه‌که‌مینه‌که. پاشان (ئیه‌ن عه‌ره‌بی مالکی) وای پیناسه کردوه، که ئیستیحسان، به‌مانای له‌ پێشتر دانانی وازه‌نیانه له‌ ده‌رهاویشه‌ی به‌لگه‌یه‌ک، له‌ پێگای هه‌لاویژکردن و ده‌رفه‌تدان، به‌هۆی بوونی به‌لگه‌یه‌که‌وه که له‌ گه‌ل هه‌ندێ له‌ ده‌رهاویشه‌کانی به‌لگه‌ی یه‌که‌مدا دژایه‌تی هه‌یه.

پاشان هه‌ندێ له‌ حه‌نبه‌لییه‌کان وایان پیناسه کردوه، که ئیستیحسان بریتیه له‌ خسته‌نه‌وه‌لای حوکمی پرسیکه، له‌ناو هاوشیوه‌کانیدا به‌هۆی بوونی به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی تاییه‌ته‌وه.

٢٠٧- له‌سه‌راپای ئه‌م پیناسانه‌وه ئه‌وه‌مان ده‌ست ده‌که‌وێت که مه‌به‌ست له‌ ئیستیحسان بریتیه له‌ کارکردن به‌ قیاسکی وردو شاراوه، له‌ به‌رامبه‌ر قیاسکی دیارو ئاشکرا، یاخود

^١ روضة الناظر و جنة المناظر، ب، ١، ل ٤٠٧، و دواتریش، الأمدي ب، ٤، ل ٢٠٩ و دواتر، کشف

الاسرار ب، ٤، ل ١١٣٢، و المسودة، ل ٤٥٥.

جياکردنه وى پرسىكى لاهه كيه له ناو ياسايه كى گشتيدا.

به هوى بوونى به لگه يه ك كه دل و دهر وونى كابراى موجه هيد به هوى وه ئوقره ي گرتووه و، سه ره پاي شه و هيش هوكارى هيتانه دى شه وه لاويز كردن ياخود لادانه يه .

جا نه گهر پرسىك خرايه به رده م موجه هديك و، دوو قياس له سه ر شه و پرسه له كيشمه كيشمدا بوون، قياسى يه كه ميان ئاشكرا بووو، داواكارى حوكمىكى ديارىكراو بوو، به لام قياسى دووه م، ووردو شارواه بووو، داواكارى جوړه حوكمىكى تر بووو، و له دل و دهر وونى كابراى موجه هيدا به لگه يه ك پيدا بوو، كه داواكارى به له پيشتر دانانى قياسى دووه م بوو، به سه ر قياسى يه كه مدا، ياخود داواكارى لادان بوو، له دهره اويشته ي قياسه ئاشكراكه وه، بولاي دهره اويشته ي قياسه نا ئاشكراكه، شه و له م حاله ته دا، شه م لادانه، ياخود شه و به له پيشتر دانانه (الترجيج)، به پرؤسه ي ئيستىحسان شه ژماره كراوه¹.

جا شه و به لگه يه ي كه خوازيارو پالېشتى شه م لادانه يه، به پرؤو په هندو پالېشتى ئيستىحسان ناوزه د كراوه، و شه و حوكمى كه به هوى ئيستىحسان وه ده چه سپنت، به حوكمى به چاك دانراو (مُسْتَحْسَن)، ياخود حوكمى چه سپاو به پيچه وانه ي قياسى ئاشكراوه ناونراوه .

هه روه ها نه گهر پرسىك خرايه به رده م كه سى موجه هيد، كه شه و پرسه له ژيتر بنه ماو ريسايه كى گشتيدا جيگر بوو بوو، و ياخود شه سلتيكى گشتى زال بوو، به سه ريداو، كابراى موجه هيد به لگه يه كى تاييه تى هه بوو، كه شه و به لگه تاييه ته داواكارى هه لاويز كردنى شه و پرسه لاهه كيه بوو، له ناو شه سله گشتييه كه دا ياخود داواكارى به ر كه نار كردنى شه و پرسه بوو، له حوكمه چه سپاوه كه دا بۆ هاو شيوه كانى، به حوكمىكى تر به هوى بوونى شه و به لگه تاييه ته وه، كه له هزرى موجه هيده كه دا هه يه، جا شه م لادانه هه لاويز ئاميژه (العدول الاستثنائي) يه، به (ئيستىحسان) ناوزه د كراوه، و شه و به لگه يه ي كه خوازيارى شه م پرؤسه يه يه، شه و به ر په هندو پالېشتى ئيستىحسان ناونراوه و، شه و حوكمى كه به م هوى وه چه سپننراوه، به حوكمى چاك كراو (مُسْتَحْسَن) ناونراوه، واته حوكمه چه سپاوه كه پيچه وانه ي قياسه، و قياس ليره دا بريتييه له شه سله گشتييه كه، ياخود ياساو بنه ما گشتييه كه.

¹ حه نه فييه كان، دانانى قياسى ئاشكرا له به رامبه ر قياسى نا ئاشكرا دا به ئيستىحسان ناو ده بن، و هوكارى شه م هيش بۆ شه وه ده گپيته وه كه شه م جوړه قياسه له قياسى ئاشكرا به ميژتره، بۆيه كار كردن پتي جوان و چاكه بپوانه (التوضيح) ب، ٢، ل ٨٢، كشف الأسرار، ب، ٤، ل ١١٢٣.

٢٠٨- نمونه گه ليک له م باره يه وه:

يه کيک له حوکمه چه سپاوه کاني مه زه به ي حه نه في، برتييه له مافه سازش له سر کراوه کاني، وه ک مافي ناوي خوار دنه وه و مافي ناوه پړو مافي هاتوچو، بو زه وييه کشتوکالييه کان، ثم مافانه نه گه له ده قي گريبه ستي مامه له که دا ناويان نه هينريت، نه و ناچنه چوار چيوه ي مامه له که وه به به شيک له مامه له که نه ژمار ناکرين، جا نه گه نه و زه وييه وه قف بکريت، به ي نه وه ي له گريبه سته که دا نه م مافه ناوي هينراييت، ثابا له م کاته دا نه م حوکمه ديسان بووني هه يه؟! يان بووني نييه؟! حه نه فييه کان ده لين: له سر بنه ماي قياس کردن، نه م مافانه ناچنه ناو چوار چيوه ي گريبه ستي مامه له که وه، به لام له سر بنه ماي نيسيحسان ده چنه ناو گريبه سته که وه نه ژمار ده کرين.

بوونکردنه وه ي نه م پرسه يش به م جوړه يه که وه قف کردني زه وييه کشتوکالييه کان له ژير په حمه تي دوو جوړ قياسدا جيگايان بوته وه، به که ميان قياس کردنiane له سر مامه له کردن، و دووه ميان، قياس کردنiane له سر (به کريدان)، که پوانگه ي به که م ناشکراترو نزیکتره له هنري مرقفه وه، چونکه نه اندازه ي هاوبه شي مامه له وه قف نه وه يه که له هه ردوکیاندا مولکه که له خاوه ندراريتي خاوه نه که ي ده چيته دهره وه و، داواکاري و خوازياري بووني نه م قياسه ناشکرايه نه وه يه که نه گه نه و مافه سازش له سر کراوانه له گريبه سته که دا باس نه کرين، نه و نه م مافانه هه روک نه و حالته ي له گريبه ستي مامه له دا هه يه، و ده بيت و، هه روا له وه قف شدا وه ک پاشکزي زه وييه که ناچنه چوار چيوه ي مولکه وه قف کراوه که وه.

قياسي دووه م، واته قياس کردني له سر (به کريدان) له سر بنه ماي نه وه به رپاکراوه وه قف و به کريدانيش هه ردوکیان ده بنه هوي نه وه ي که بتوانريت خاوه ن مولک سود له خودي ماله که وه رېگريت، به لام هه ر نابنه خاوه ني نه سلی نه و مولکه، جا نه م قياسي نااشکرايه، (خفي) يه، و نايه به هنري مرقفا، و به لکو پيوستي به بړک تيرامان هه يه و، دهرهاويشته و داواکاري نه وه يه که نه م يش هه روک گريبه ستي به کريدان مافه سازش له سر کراوه کان، به شيوه ي پاشکويي ده چنه چوار چيوه ي پرؤسه ي وه قفه وه، به پي نه وه ي که پيوستمان به وه هه بيت، که به ده ق له ناو گريبه سته که دا نه م خاله بنوسين.

ليړه دا، نه گه ر موجه يه قياسي نااشکرا پيش بخت به سر قياسي ناشکرا دا، نه م نيسيحسانه و، په هه ندي پالېشته که ي نه وه يه که قياسي نااشکرا (خفي) کاريگه ري به هينرتري هه يه له قياسي ناشکرا (جلي)، چونکه هه روک گوترا مه به ست له وه قف، سوود وه رگرتنه له ماله وه قف کراوه که، نه ک بوونه خاوه ن مالي ته واري مولکه که، و له به ر نه وه ي که

سوود وەرگرتن به بئی مافه سازش له سەر کراوه کان هیچ مانابه کی نییه، ئه واپیوسته که ئه مافانه ییش، ههروهک به کێژدان، به شیوه ی پاشکۆ، بچنه ناو بازنه ی وه قه که وه.

۳- له نمونه گه لی هه لۆیژکردنی پرسیکی تایبته (جزئی) له ئه سلێکی گشتی، بریتییه له دروستی وه سیه تکردن له کاره باشه کاندای، له لایه ن که سیکه وه سانسۆری له سەر بیته، به هۆی که وده نی بوونییه وه، که ئه م وه سیه تکردنه له پووی ئیستیجسان وه دروسته، له کاتێکدا که قیاس ده لاله ت ده کات، له سەر نادروستی ئه و پرسه ی سه ره وه و، ههروه ها وه قف کردنی ئه م جۆره که سه له سەر خۆی دیسان له پووی ئیستیجسان وه دروسته، به لام قیاس به دروستی نازانیته، جا پوونکردنه ی ئیستیجسان له م دوو پرسه دا به م جۆره یه که یاسای گشتی، واته پاراستنی مولکی که سی سانسۆر له سەر دانراو، وا خوازیاره و حوکم ده دات، که به خششه کانی ئه م که سه دروستن، به لام وه سیته کردنی ئه م که سه له کاروباره چاکه کاندای له م یاسا گشتیه ی سه ره وه هه لۆیژ ده کێژت، چونکه وه سیته بۆ دوائی مردنی کابرای وه سیه تکاره و، مانای خواهندارییه تی تیا دا به رجه سته یه، و وه قفیش ههروهک وه سیته وایه، و مولکی کابرای که وده ن بۆ خۆی ده پارێزێت، بۆیه ئه م هه لۆیژکردنه کاریگه ری له سەر ئامانجی ئه م یاسا گشتیه نابێت!

۲۰۹- جۆره کانی ئیستیجسان:

ههروهک له نمونه کانی پێشه وه دا ده رده که ویت، جاری واهیه که ئیستیجسان هه لۆیژکردنی بابته کی تایبته له یاسایه کی گشتی، یاخود به له پێشتهر دانانی قیاسیکی نا ئاشکرا و ورده به سەر قیاسیکی ئاشکرا داو، ئه م دابه شکردنه ی ئیستیجسان، به په چاوکردن و له بهر چاوگرتنی ئه و شته بووه که ئیستیجسان لیتی لایداوه، یان لادراوه بۆ لای و جاری وایش هیه، که له پووی پال پشته و به لگه وه ته ماشای ئیستیجسان ده کێژت، یاخود له پووی ئه وه وه سه یر ده کێژت، که له په راوه کانی شه رعه دا به پووی ئیستیجسان ناوژه د کراوه، و دوا جار ئیستیجسان ده بیته به م چه ند جۆره ی لای خوا ره وه:

۲۱۰- یه که م: ئیستیجسان به پێی دهق، واته ئه وه ی که به دهق پالپشته ئیوه کراوه:

ئه مه ییش بریتییه له وه ی که له لایه ن شه رعه وه ده قیکی تایبته له سەر پرسیکی تایبته (جزئی) بیته کایه وه، که داواکاری حوکمیکی وایته، بۆ ئه و پرسه جوژنیه، که ئه و حوکمه پێچه وانه ی ئه و حوکمه بیته، که به پێی ده رها ویشه ی یاسا گشتیه کان، بۆ ها و وینه کانی ئه و پرسه چه سپێنراوه، که له م حاله ته دا ده قه که ئه م پرسه جوژنیه، هه لۆیژ ده کات، له و حوکمه ی که به پێی ده رها ویشه ی یاسا گشتیه که، بۆ ها و وینه کانی ئه و پرسه چه سپێنراوه،

بۆ نمونه، یاسای گشتی و ئهسل و بنه‌مای گشتی له مامه‌له کردندا له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که مامه‌له‌ی شتی نادیار دروست نییه، به‌لام لێره‌دا مامه‌له‌ی (سه‌له‌م) جیاکراوه‌ته‌وه، که مامه‌له‌ی سه‌له‌م واته پێش فرۆشی ده‌غل و دان، به‌پاره‌یه‌کی نه‌قد، واته له‌وکاتی مامه‌له‌یه‌دا، کالای حازر نییه، به‌لام کاتێک پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چووه مه‌دینه و بینی ئه‌م مامه‌له‌یه له ناویاندا باوه و هیچ زیان و خراپه‌یه‌کی ئی ناکه‌وێته‌وه، به‌ده‌قیکی تایبته‌و روون و ئاشکرا مۆله‌تی پێداو به‌په‌وای داناو، فه‌رمووی: «مَنْ أَسْلَفَ فَلْيُسْلِفْ فِي كَيْلٍ مَّعْلُومٍ وَزَيْنِ مَّعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَّعْلُومٍ»، واته: هه‌ر که‌س له‌ئێوه له‌م جۆره مامه‌له‌یه‌ی ئه‌نجامدا، باوا ئه‌نجامی بدات، که پێوانه و کێشانه و کاته‌که‌ی دیاریکراو بێت، هه‌روه‌ها په‌شیمان بوونه‌وه به‌مه‌رج، که له‌په‌روی ئیستیحسانه‌وه دروسته‌و به‌هه‌لگه‌ی هاتنی ده‌ق له‌سوخته‌دا، له‌سه‌ر دروستی په‌شیمان بوونه‌وه، تا ماوه‌ی سی پۆژ، ئه‌م په‌شیمان بوونه‌وه‌یه هه‌لاوێر کرا، له‌و یاسا گشتیه‌ی که له‌گریبه‌سته‌کاندا هه‌یه، که مامه‌له‌کار پابه‌ند ده‌کهن به‌مامه‌له‌که‌وه، به‌پابه‌ند بوونیکی په‌ها.

٢١١- دووه‌م: ئیستیحسان به‌پێی ئیجماع؛

بۆ نمونه گریبه‌ست له‌گه‌ڵ دارناشو و ئاسنگه‌رو، هه‌موو ئه‌و پێشه‌گه‌رانیه‌ی که پێشتر مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌کرێت، له‌سه‌ر دروستکردنی شتیکی دیاریکراو، له‌کاتی گریبه‌سته‌که‌دا بوونی نییه، که ئه‌م کاره به‌ئیستیحسان به‌دروست زانراوه‌و، به‌پێی قیاسکردن دروست نییه چونکه گریبه‌سته له‌سه‌ر شتیکی نادیارو، ئه‌مه‌یش بۆیه دروست بووه، چونکه له‌یاسایه‌کی گشتی هه‌لاوێر کراوه، و په‌هه‌ندو په‌روی ئیستیحسانه‌ که لێره‌دا ئه‌وه‌یه که ئه‌م جۆره مامه‌له‌یه له‌ناو خه‌لکیدا، و له‌نهریتی خه‌لکیدا، باوه، و که‌س نکۆلی ئی نه‌کردوه، و بۆیه ئه‌مه ئیجماعه.

هه‌روه‌ها وه‌ک چوونه ناو گه‌رماوی گشتی به‌نرخێکی دیاریکراو، که یاسای گشتی دژی ئه‌م کاره‌یه و به‌دروستی نازانێت، چونکه ماوه‌ی مانه‌وه‌ی کابرا له‌گه‌رماوه‌که‌داو، ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ئاوه‌ی که له‌گه‌رماوه‌که‌دا به‌کاری ده‌هێنێت نادیاره، به‌لام چونکه له‌نهریتدا باوه، که‌س نکۆلی ئی نه‌کردوه، ئه‌وه له‌په‌روی ئیستیحسانه‌وه دروسته‌و، له‌یاسا گشتیه‌کان هه‌لاوێر ده‌کرێت، هه‌روه‌ها تا سه‌ختی له‌سه‌ر شانی خه‌لکی لا به‌ریت، و دواچار وه‌ک ئیجماعی ئی هاتوووه بۆته ئیجماع.

۲۱۲- سییه م: نیستیحسان به پیی عورف:

وهك دروست بوونی ئه و مولكانه ی كه دهكریت بگوازینه وه وهك كتیپ و قاپ و قاچاغ و نهوانه... كه له عورفدا وهقف دهكرین، لهسهر پای گروپك له شهرعزانان و به پیی ههلاویرکردنی ئه م بابه ته له و یاساگشتیهی كه سهبارهت به پرسى وهقف ههیه، كه دهبیژیت، دهبیئت وهقف شتیکی ههتا ههتایی بیئتو، بویه وهقف تهنها له مولكه جیگیرو نهگواستراوهكاندا دروسته، نهك وهك له مولكه گواستراوهكاندا، بهلگه ی دروست بوونی وهقف کردنی ئه و شته گواستراوه نهی باسمان کردن، تهنها بوونی ئه و شتهیه له نه ریتو عورفی خهلكیدا.

۲۱۳- نیستیحسان به پیی پیویست بوون:

وهك چاو پۆشی کردن له پرژه ی میز بهسهر پۆشاكداو، ههوه ها چاو پۆشی کردن له زیانمندهی كه م له مامه له دا، چونكه ئه و جۆره شتانه نهسته مه مرقۆ بتوانیت خویی لییان بپاریژیتو، ههروه ها بپاریدان به پاکی ئاوی بیرهكان، ههچه ندپیسایشیان تی كه وتبیئت، به ده رهینانی نه اندازه یه کی دیاریکراو له ئاوی ناو بیرهكه، پاك ده بیته وه، نه مه یش له بهر پیویستی و زه رورده ت وایه .

۲۱۴- نیستیحسان به پیی بهرژه وهندی:

بۆ نمونه، وهك ئه و كه سه ی به كرئ كارێكت بۆ دهكات، وهك (به رگدوور)، كه سه بارهت به و كالا یه ی كه له لایه تی بۆ دوورین، له لای ئه و خراپ ده بن، یان تیا ده چن، ئه وه بژاردنی له گه ردنیدایه، مه گه ر ئه و له ناو چوونه به هۆی ده سه لاتێکی بالای واوه بوو بیئت، كه خۆی په نادان و خۆی پاراستنی مه حال بوو، هه ر چه نده كه یاسای گشتی بپیری له سه ر ئه وه داوه كه ئه و كه سه كرئ وه رگه ر، ته نها له كاتی زیاده په وی یان خه مساردیدا بژاردنی له سه ره، چونكه ئه و كه سه یكی نه مینه، و به لام زۆرێك له شه رعزانان وا فه توایان داوه، كه له پووی نیستیحسانه وه، بژاردنی له سه ر واجبه، و ههروه ها وهك په چاوکردنی بهرژه وهندی خه لگی بۆ پاراستنی مولكو سامانیان به هۆی لاواز بوونی پابه ند بوون به په یمانه كان و بلاو بوونه وه ی ناپاکی و لاوازی ههستی بهرگری ئایینی له م سه رده مه دا.

۲۱۵- شه شه م :- ئىستىحسان به پىي قىاسى شاراوه:

وهك نمونهكهى پيشوو سه بارهت به وهفكردى زهوييه كشتوكااليهكان به بى هينانى دهق له گرپهستهكهدا لهسهر مافه سازش لهسهر كراوهكان و ههروهها وهك برياردان به پاكي بهرماوهى ناو و خواردنى بالنده پاوكهركان، جا ليرهدا قىاسى ئاشكرا لهسهر ئهويه كه قىاسى كردوو، لهسهر پاشخوانى ئاژهلى دپنده و بهپيسى داناوه، بهلام دواتر به قىاسكردى لهسهر پاشخوانى مرؤف به پاك دانراوه، چونكه ئهم بالنده به ده نوكى خويان ناو دهخون، كه ئىسكىكى پاكه و، قىاسىكى شاراويه و، بويه ئهم جوره حوكمه به ئىستىحسان دانراوه.^۱

- به بهلگه بوونى ئىستىحسان :

زۆرىك له زانايان ئىستىحسانيان به بهلگه زانيوه و، داناوه و كاريان پيكردوو و، به بهلگهيك له بهلگهكانى نه حكاميان داناوه و، هه ندىكى تر وهك شافعييهكان پيچهوانه ئهمه بوون و، ته نانهت له پيشه و شافعييه وه ئه وه گيردراوه ته وه، كه فهرمويه تى: (ئىستىحسان چيژ وه رگرتنه و قسه كردن به پىي هه واو ئاره زوو) و، ههروهها فهرمويه تى: (ههركهس ئىستىحسان بكات، ئه وه شه رعى داناوه!)^۲.

به لام وادياره، كه به كار هينانى زاراوه ئىستىحسان له لاي هه ندى له زانايان ئه و مانايه بۆ ده رخستون، كه واتاي شه رعدانانه به پىي ئاره زوو، بويه نكۆلييان ليكردوو و، حه قيه تى ئىستىحسان له لاي ئه وانهى كه بپوايان پىي هه بووه، بۆ ئه و چينه نكۆلى كاره ده رنه كه وتوو و، نه يان زانيوه مه به ستيان پىي چيه ؟! بويه وا گومانيان بردوو، كه ئىستىحسان شه رعدانانى بى بهلگه يه، بويه داويانه به سه ريدا، و ئه وهى گوتراوه له و باره يه وه گوتويانه، بويه ئىستىحسان به پىي ئاره زوو، به بى بهلگه، به بى پاچيائى نىوان زانايان به بهلگه ئه ژمار نه كراوه و، ئه و دژايه تيهى زانايان بۆ، بۆ ئهم جوره ئىستىحسانه يه - كه ئه گه ر دروست بىت، به ئىستىحسان ناو زه د بكرىت - نهك بۆ جوره دروسته كهى،

^۱ هه ندىك له زانايان ئهم نمونه يه بۆ ئىستىحسان به پىي زه رورهت ده هيننه وه و، ئهم قسه يه ش

په هه ندىكى به هينى هه يه.

^۲ الامدي ب، ۴، ل ۲۰۹.

چونكه ئىستىحسان لە لای ئەوانەى كه كارى پى دەكەن، هەر وهك حەقیقەتەكە یمان زانى،
 تەنها پىش خستى و تەرجیحدانى بەلگەیهك نیه، بەسەر بەلگەیهكى تردا، شتى لەم
 جۆرەیش شیاوى ئەوه نیه، كه ببێتە هۆى راجیایى نێوان زانایان، (لە ئىستىحساندا
 شتىكى وا بوونی نیه، كه مافى ئەوهى مەبێت، كه ببێتە هۆكارى راجیایى).^۱
 سەرەپای ئەمانەیش، ئیمە پێمان وایه، كه ئەو حوكمەى كه بە پى ئىستىحسان، لەسەر
 بنه‌ماى دەق جیگیر بووه، بە حوكمىكى بەدەق چەسپا و ناوژەدى بكەین، ئەوهك بە
 ئىستىحسان، بەلام حەنفییهكان، ئەمە لەپه‌وى زاراوه‌وه بە ئىستىحسان ناوژەدى دەكەن، و
 گرفت لە زاراوه‌یشدا نیه!

^۱ التلویح على التوضیح، ب ۲، ل ۸۱.

﴿به‌شی شه‌شهم﴾

((به‌لگه‌ی شه‌شهم: المصلحة المرسله))

۲۱۷- پیناسه‌ی (المصلحة المرسله: به‌رژه‌وه‌ندی په‌ها):

- به‌رژه‌وه‌ندی (المصلحة): بریتیه له به‌ده‌سته‌یتانی سودو لادانی زیان و خراپه‌کاری^۱، که په‌هه‌ندیکی پۆزه‌تیفی هه‌یه، که به‌ده‌یتانی سودو قازانجه، و په‌هه‌ندیکی ننگه تیفیشی هه‌یه، که لادانی زیان و خراپه‌یه، و جاری واهیه که ((به‌رژه‌وه‌ندی)) ته‌ها بۆ په‌هه‌ندو لایه‌نه پۆزه‌تیفه‌که‌ی (ایجایی) یه‌که‌ی، به‌کار ده‌هینریت، به‌لام لادانی زیان و خراپه‌یشی پێوه ده‌لکینریت، هه‌روه‌ک له فه‌رمایشی شه‌رع‌زانا‌ندا هاتوه، که ده‌فه‌رمویت: (لادانی زیان و خراپه له پێشتره به‌سه‌ر هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندیدا)^۲.

۲۱۸- به‌رژه‌وه‌ندی هه‌یه، که شه‌رع دانی پیا‌ناوه، هه‌یانه که شه‌رع په‌تی کردۆته‌وه، هه‌یانه که شه‌رع بێده‌نگ بووه، له‌سه‌ری، که یه‌که‌میان به (المصالح المعتره: به‌رژه‌وه‌ندییه دان پیا‌ناوه‌کان) دووه‌میان: به (المصالح الملقاة: به‌رژه‌وه‌ندییه په‌تکراوه‌کان) و سێیه‌میان به (المصالح المرسله: به‌رژه‌وه‌ندی په‌ها) ناوه‌د کراون.

۲۱۹- (المصالح المعتره: به‌رژه‌وه‌ندییه دانپیا‌ناوه‌کان)

ئه‌مانه‌یش بریتین له‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی که شه‌رع دانی پیا‌ناون، کۆمه‌له ئه‌حکامێکی شه‌رعیه‌یه‌ی بۆ ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ دان‌اوه که هۆکارن بۆ گه‌یشتمان به‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه، وه‌ک پاراستنی ئایین، پاراستنی گیان و پاراستنی ژیری و شه‌ره‌فو مال و مولکی خه‌لکی، که شه‌رع هاتوه، جیه‌ادکردنی وه‌ک حوکمێکی شه‌رعی دان‌اوه، تا به‌هۆیه‌وه ئایینی ئیسلام بپارێزیت، و کوشتنه‌وه‌ی بکوژی دان‌اوه، تا به‌هۆیه‌وه گیانی خه‌لکی بپارێزیت له‌ تیاچوون، و شه‌لاقدانی دان‌اوه له‌سه‌ر که‌سیک ئاره‌ق بخواته‌وه، تا عه‌قل بپارێزیت، و شه‌لاقدانی له‌سه‌ر داوین پیسی و بوختان کردن دان‌اوه، تا ناموس و شه‌ره‌فی خه‌لک بپارێزیت و سزای ده‌ست برینی دزی دان‌اوه، تا مال و مولکی خه‌لکی بپارێزیت، له‌ تیاچوون.

جا له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه دانپیا‌ناوه‌دا، پاشان به‌ستنه‌وه‌یان به

^۱ المستصفی، ب، ۲، ل ۱۳۹.

^۲ المصلحة في التشريع الاسلامي، للأستاذ مصطفى زيد، ل ۲۰.

عیله ته کانیا نه وه، به بوون، یان نه بوون لیره وه قیاس وه که به لگه یه که سه رچاوه ی گرتووه، بویه هر پیشهاتیک که شرع ده قی نه میتابیت، له سر حوکمه که ی و سه رپای نه وه یش یه کسان بیت و، هاو وینه ی پیشهاتیک تر بیت، که شرع به ده ق حوکمه که ی درکاند بیت و، عیله تی حوکمه که یی ناشکرا کرد بیت، نه وا له م حالته دا پیشهاته حوکم له سر نه دراوه که پراو پر وه که حوکمی پیشهاته ده ق له سر ها تووه که وایه.

۲۲۰- ((المصالح المفاة: به رژه وه ندییه په تکراره کان)):

له پال به رژه وه ندییه دانپیا تراوه کاند، به رژه وه ندی وه می و نا حه قیقی، به له پاشتر دانراو، که شرع ویتل کردون و، له و حوکمانه یدا که شرع ده ری کردون، دانپیا نه نانی نه و به رژه وه ندییه په تکرارونه ی درکاندوه، و هیچ حسابیک بؤ نه کردون و، وینه ی نه مه وه که به رژه وه ندی نافرته له وه یدا، که یه کسان وه که براکه ی به شه میرات بیات، به لام شرع نه م به رژه وه ندییه ی په تکر دوتنه وه، به به لگه ی نایه تی ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ واته: خودای گه وره له میرات بردندا موسلمانانی پاسپاردوه، که نترینه دوو نه وه ندی میتنه به شه میرات بیات، هه روه ها وه که به رژه وه ندی سووخور، له وه یدا که سامانه که ی زیاده کات، له پښگای سووخوریه وه، که نه م به رژه وه ندییه، به ده ق له سر حه رامی سووواردن په تی کردوتنه وه، وه قورشان ده فه رمویت: (وأحل الله البيع وحرم الربوا)، که مامه له ی حه لال کردوه و، سووواردنی حه رام کردوه، بویه سوو وه که پښگایه که بؤ وه به رهیتانی سامان و زیاده کردنی ناشیت.

هه روه ها نمونه یه کی تر، وه که به رژه وه ندی نه وانه ی که ترسنوکن وجیهاد ناکه ن، له وه یدا که گیانی خو یان ده پاریزن له هه رگو، تیاچوون که شرع نه م به رژه وه ندییه ی په ت کردوتنه وه و، نه حکامی جیهادی هه موار کردون، که جیهاده که له پیشتره به سه ر خو پاراستنه که ی ترسنوکه کاند، و نه م خو پاراستنه به له پاشتر دانراوه، هه روه ها چه ند ه ها نمونه ی تریش هه ن.

پاشان پاچبایش له نیواناندا نییه، که به رژه وه ندییه په تکراره کان، نابیت حوکمیان له سر بنیات بنویت.

۲۲۱- (المصالح المرسله: بهرژه وندییه په هاگان):

له پال بهرژه وندییه دانپانراوه کسانو بهرژه وندییه په تکراره کانداه بهرژه وندی سټیه میښ هیه، که شرع بهدق په تکرارنه ویدیانی نه درکاندووه، هه روه ها دانیښی پیدا نه ناوون، نه مانه یش بریتین له بهرژه وندییه په هاگان، له لای زانایانی زانستی ثوصولی فیه، بویه بهرژه وندی، چونکه سوودو قازانچ به دهست دهینن، زیان لاده دن، بویه (په ها کراون)، چونکه شرع له روانگه دانپاننانو په تکرارنه ووه په های کردون، که واته نه م جوړه له پیشهاته قسه له سر نه کراوه کاندایه، و هه روه ها له وانه دایه که حوکمیکي هاو شتویه دق له سر هاتووی نییه، تا قیاسی له سر بکهین، به لام وه صف گه لیکي گونجاوی وای تیدایه، که شرع حوکمیکي دیاری کراوی له سر بهرپا بکاتو، نه م حوکمه ده توانیت، که قازانچیک به دی بهیتیتو، یاخود زیانیک لابتو دور بخاته وه هک نه و بهرژه وندییه که هکاره بقی بقی کردنی پرؤسه کؤکردنه ووی قورئان، کؤکردنه ووی دیوانه کان، گهره ننی کردنی پیشه کاران، کوشتنه ووی کومه لیک کهس له بهرامبر کوشتنی تنها که سینکدا.

۲۲۲- به به لگه بوونی بهرژه وندییه کان:

له وده پاجیایی نییه، له نیوان زانایاندا، که له په رسته شه کانداه، کارکردن به (المصالح المرسله) کاری پی ناکریت، چونکه کاروباری په رستش، کؤنکریتین و شرع چوار چتویه بقی داناون، بواری نیجتیهادو په نی تیدانییه و، زیاد له سر کردنیښیان، به بیدعه له نایندا دیته نه ژمارو، بیدعیش کاریکی سهرزه نشت کراوه، و هه موو بیدعیه کیش پوه و گومراییمان ده بات، و سهره نجامی گورایش و کابرای گومرا ناگری دوزه خه، به لام له پرسى مامه له و کرینو فروشتندا، زانایان پاجیاییان هیه، له سر ناستی به به لگه بوونی (المصالح المرسله) و، نه ژمار کردنی وه که به لگه یه که له به لگه کانی نه حکامو، نه م پاجیاییه ش له په پراوه کانی زانستی ثوصولی فیه هدا. به شتویه کی فراوان هاتووه و باسکراوه، به لام له په پراوه کانی شهرعدا، به و بهر فراوانییه نابینن، باس کرابیت! به لام نه ووی دراوه ته پال شهرعزانه کان که گویا کار به (المصالح المرسله) ناکن، هر نه زانایانه نیجتیهادیان هیه، که له سر بنه های (المصالح المرسله) بنیات نراوه، هه روه که فیهی نیامی شافعی و حنه فیدا ده بینن، به هه رحال نه ووی که گومانی تیدانییه، نه ویه که گروپیک له زانایان نکؤلییان کردووه، له به به لگه

بوونی (المصالح المرسله)، له وانه یش ظاهر ییبه کان، که نکۆلی له قیاس ده که نو، ههروه ها قسه یش له شافعی و حه نه فیه کان گێردراوه ته وه، که نکۆلییان له (المصالح المرسله) کردووه، به لام سه ره پای نه وه یش له په راوه شه رعیه کاندایه رچاومان ده که ویت که ئیجتیهادیان هه ن، که له سه ر بنه مای (المصالح المرسله) بنیات نراون، وه ک دواتریش باسیان ده که یه ن.

گروپیکی تر له زانایان، کار به (المصالح المرسله) ده که نو، به لگه یه کی شه رع ی داد ه نین و، به سه ر چاوه یه ک له سه ر چاوه کانی شه رعدانانی نه ژمار ده که نو، به ناویانگ ترین نه وه که سانه ی که به م ئاراسته یه ناسراوه، پێشه و مالیکه و دواتر ئیمام نه حمه دی کوپی حه نبه له و، له نێوان ئه م دوو گروپه یشدا هه ن، که دان به (المصلحه المرسله) دا، ده نین، به لام به مه رج، واته مه رچی نه وه ی که نه وه به رژه وه ندیه په هایه، له گروپی بابه ته ضه روری و پێویسته کان بێت، که لێره دا زانایان راجیاییان نییه، که ده بێت له کاتی زه روره تدا، کاری پێ بکړیت، وه ک ئیمامی غه زالی، که کاری به به رژه وه ندی کردووه، به مه رچی نه وه ی که (ضه روری: پێویست) و (یه کلایی: قطعی) و (کلیه: گشتی) بێت.

له مه ودا به لگه ی نکۆلی کارانی (المصالح المرسله) ده ه نین و، هه روه ها به لگه ی کار که ران پێی ده خه یه نه پوو، دواتریش پای له پێشتر (الراجح) له نێوان ئه م دوو پایه دا، دیاری ده که یه ن، پاشان هه ندی له و پرسانه باس ده که یه ن، که زانایان له سه ر بنه مای به رژه وه ندی به رپایان کردوون.

٢٢٢- به لگه ی نکۆلی کارانی (المصلحه المرسله)، و توێژینه وه ی نه و به لگانه:

١- خودای کار به جی له دانانی شه رعه کهیدا، نه و شتانه ی کردوون به شه رع بۆ به نده کانی، که به رژه وه ندی نه وانی تیا دایه، بۆیه هه رگیز به رژه وه ندی نه وانه ی له بیر نه کردووه و، هه رچی به رژه وه ندی هه یه، له سنوری شه رعا په چاوی کردوون و جیگای کردوونه ته وه بۆیه داننان به (المصلحه المرسله) دا، دوا جار به مانای نه وه دیت، که شه رع هه ندی له به رژه وه ندیه کانی به نده کانی خودای له بیر کردووه و، حوکم گه لێکی وای دانه ناون، که بینه هۆکاری هاتنه دی نه و به رژه وه ندی بیانه! و نه مه یش پێچه وانه ی ئه م فره مایشته ی په روه رده گاره که ده فره رمویت:

﴿أَلَيْسَ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾^۱ واته ئایا ئادهمی وادهزانی، که وازی لی دههینری، به

پشت گوی خراوی و بیهودهیی؟ و خو به خوږه هاو به ږه لاکراو بیت؟!

له راستیدا، ئه م به لگه یه له پووکه شی خویدا به هیزه، به لام له کاتی تیرامان له سهری و سهرنج لیدانی به لاواز دینه پېش چاو، له راستیدا شهرع په چاوی به رژه وهندی به ننده کانی خودای کردووه، نه وه ننده حوکمی بهر پاکردوون، که هۆکاری گه یشتن بن، به و به رژه وهندیانه، به لام له سهر سهرجه می به رژه وهندی به کانی، تایبه ته ندیه تی و جوزئییه تی نه و به رژه وهندی به بۆ هه می شه یی و تا پوژی دوا یی ده قی نه هیتاوه له سهریانو، به لکو ده قی شهرعی له سهر هندیکیان هیتاوه، به لام له سهر پای نه حکامه کان و میتوده کانیاندا ئاماژه ی به وه داوه، که به رژه وهندی، ئامانچ و مه به سستی په چاو کراوی شهرع ته، له بهر پاکردنی نه حکامه کاندو، ئه م په وشه ی شهرع ته - که نه هیتانی ده قه له سهر سهرجه می به رژه وهندی به کانی - له جوانی به کانی شهرع ته، نه وه که له لای نه تیگه تیغه کانی، ههر نه می ش به لگه یه له سهر گونجانی و شیاوی شهرع ته بۆ مانه وه ی به رده وام و گشتگیری هه می شه یی، چونکه به رژه وهندی به تایبه ته کان (جزئیات) ده گوړپښ، و ئالوگوړپان به سهردا دیت، هه رچه نده که په چاو کردنی نه م جوزئیاتانه له بنه مادا چه سپاوه و گوړپانی به سهردا نایه ت، بۆیه له توانادانی به و پتویستیش ناکات، که ههر له سهر تادا سهرجه م به رژه وهندی به جوزئی به کان نه ژمار بکړن، و بۆ ههر یه که یان حوکمی کی تایبه ت و سهر به خو ده ریکړت، له م پوانگه یه وه هه رکات به رژه وهندی به ک قوت بویه وه، که له شهرعا حوکمی کی تایبه تی له سهر نه هاتبوو، و شیاو گونجاو بوو، له گه له هه لسوکه وه شهرع ی به کاندو، و هه روه ها شیاو بوو، له گه له ئاړاسته ی شهرعا، له په چاو کردنی به رژه وهندی به کاندو، پېچه وانه ی نه حکامه کانی شهرع نه بوو، نه وه ئاساییه و دروسته که حوکمی ک بهرپا بکړت بۆی، که هۆکاری هیتانه دی نه و به رژه وهندی به بیتو، نه می ش ده ست وهردان نییه، له مافی په روه ردگاردا له دانانی شهرعا، که ته نها نه و دانهری راسته قینه ی شهرع و ته نها نه و نه و مافه ی هه یه، و هه روه ها به لگه ی ش نییه له سهر نه وه ی که خودا به ننده کانی خو یی لاشه خر کردبیت، چونکه ههر زاتی په روه ردگار ه که پښموونیمان ده کات بۆ په چاو کردنی به رژه وهندی به کان و ده ست گرتن پېیانه وه.

ب- به رژه وهندی به هاکان، له نیو به ندی به رژه وهندی دانیانراوه کان و به رژه وهندی به

^۱ سورة القيامة / (۳۶).

په تکراره کاندان، بویه لکاندنیاں به بهرژه وهندییه دانپیانراوه کان پاسترو له پیشتړ نییه به سر بهرژه وهندییه په تکراره کاندان، ناکریت بکرینه به لگه، به بی بوونی به لگه یه ک له سر نه وهی که له دانپیانراوه کانه، و سر به بهرژه وهندییه په تکراره کان نییه^۱.

ثم به لگه یه ش دیسان لاوازه، چونکه نه و بنه مایه ی که شریعتی له سر بنیات نراوه، بریتیه له په چاوکردنی بهرژه وهندی، جا بهر په رچدانه وه و په تکرده وهی بهرژه وهندی، حاله تیکی هه لاویر (استثناء) کردنه، بویه لکاندنې نه و بهرژه وهندیانه ی که شرع قسه ی له سر نه کردون، و له پوکه شدا چاکن و باشن، لکاندنیاں به بهرژه وهندییه دانپیانراوه کان، له پیشتړه، له لکاندنیاں به و بهرژه وهندیانه وهی که په تکراره ون.

ج- ده ست گرتن به بهرژه وهندییه کانه وه، خه لکانی نه زان چا و قایم ده کات، که بتوانن نه حکام گه لی تر دابنن، بویه تیکه لی و پیکه لی له نه حکامه کانی شریعتدا دروست ده بیت و، ده رگا بؤ خه لکانی ثاره زوو په رست ده کرته وه، له که سانی ده سه لاتدارو قازی و ده سه لاتداری له م جوړه ی تر که نه وهی ده یانه ویت به م بیانوه وه بیکن، بویه حوکم له سر بنه مای ثاره زووی خویان بنیات دهنن، دوی نه وهی که بهرگی بهرژه وهندیان له بهر کردو، بویاخی ثاینیشی ده که ون، نه مه یش تانه دانه له ثابین و، تومه تبارکردنییه تی به پالپشتی کردنی سته مکاران و خراپه کاران ده کریت، بهر په رچی نه م په خنیه به وه بدهینه وه، که ده ست گرتن به بهرژه وهندییه په ها کانه وه، پیویستی به هه لویسته کردن هه یه له سر به لگه شریعیه کان و دلنیا بوون له کاریتکردنیاں و پرت نه کردنه وه یان و، نه مه یش بؤ که سانی که شاره زانه بن، له زانسته نیسلا مییه کان و موخته هید نه بن، کاریکی نه ستم و سه خته، جا که نه زانه کان هر چاو قایم بوون، و نه مه یان کرد، نه و که سانی خاوه ن زانسته نه زانییه نه که یان ناشکرا ده که ون به م هویه وه خه لکی له خراپه یان ده پاریزریت، به لام ده سه لاتداره خراپه کان به به ستنی ده رگای بهرژه وهندییه کان به سه ریاند ته مبی ناکرین، و ناگه پیندرینه وه بؤ سر خه تی شرع، به لکو گه پاندنه وهی نه وان بؤ سر پیی راست به هه لسانی گه لی نیسلام ده بیت به نه رکی سه رسانی به رامبر نه و ده سه لاتدارانه، که یان ده بیت بیا هیتنه وه سه ر پیی راست، یان له کاریان بخن و له سر ته ختی ده سه لات لایان ببه ن.

^۱ الأمدی، ثم به لگه یه ی له په راوی (الأحكام) دا، هیناوه، ب، ۴، ۲۱۶.

۲۲۴- به لگه‌ی نه‌وانه‌ی که کار به (المصالح المرسله) ده‌کهن، و دانی پیدادا ده‌نین:

۱- شهریه‌ت ته‌نھا بۆ هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی مرقۆ دانراوه‌و، ده‌قه‌کانی شهریه‌ت و نه‌حکامه جۆراو جۆره‌کانی سه‌لمینه‌ری ئه‌م پاستیه‌ن، بۆیه کارکردن به (المصلحة المرسله) کۆکو ته‌بابه، له‌گه‌ل سروشتی مرقۆ، و ئه‌و بنه‌مایه‌ی شهریه‌تی له‌سه‌ر بنیات نراوه، و هه‌روه‌ها کۆکه له‌گه‌ل ئه‌و مه‌به‌سته‌یشدا که شهریه‌ت له پیناویدا هاتووه، و به‌رپا کراوه.

ئه‌مه‌یش قسه‌یه‌کی پاسته‌و، ژماره‌یه‌کی به‌رچا و له‌زانا‌یان ده‌ریان ب‌ریوه، بۆ نموونه ئیمامی شاطبی ده‌فه‌رمو‌یت: شهریه‌ت ته‌نھا بۆ هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان هاتووه، له‌ئیستاو ئاینده‌داو، هه‌روه‌ها بۆ لادانی خراپه له‌سه‌ریان^۱.

هه‌روه‌ها شه‌رع‌زانا‌نی بو‌یر (عیززی کو‌پی عبدالسلام) ده‌فه‌رمو‌یت: سه‌رجه‌می شهریه‌ت به‌رژه‌وه‌ندییه، ئیتر ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه یان بۆ لادانی خراپه‌یه یان بۆ به‌ده‌سته‌یه‌تانی به‌رژه‌وه‌ندی و چاکه‌یه^۲.

هه‌روه‌ها پێشه‌وا ئیبن قه‌ییمی جه‌وزی ده‌فه‌رمو‌یت: بنه‌ما و بنه‌په‌تی شهریه‌ت له‌سه‌ر حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان له دنیا و دوا‌پۆژدا بنیات نراوه، و شهریه‌ت سه‌راپای دادگه‌رانه‌یه و سه‌راپای به‌رژه‌وه‌ندییه و سه‌راپای حیکمه‌ته‌و، هه‌ر پرسێک له دادپه‌روه‌رییه‌وه پووه و سته‌م ملی نا، یاخود له په‌حمه‌ته‌وه بوو به پێچه‌وانه‌که‌ی، یان له‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه بوو به‌خراپه‌ کاری، و یان له حیکمه‌ته‌وه بوو به پوچی و بێ مانایی و شپه‌زه‌یی، ئه‌وه ئیتر شهریه‌ت نییه، هه‌رچه‌نده به پافه‌ی جۆراو جۆرو دروستکراویش ئاخێنرایتته ناو شهریه‌ته‌وه، چونکه شهریه‌ت دادگه‌ری و په‌حمه‌تی خودایه، له ئێ‌و به‌نده‌کانیدا، و دروستکراوه‌کانیدا.

ئینجا جینگیر بوون و چه‌سه‌پانی ده‌قه‌کانی شهریه‌ت، و پۆشنایی ئه‌و ده‌قانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پاستی و دروستی ئه‌وه‌ی که ئه‌و زانا‌یانه درکاندو‌یانه و ده‌ریان‌ب‌ریوه.

۲- بینگومان به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خه‌لکی و ئامرازی گه‌یشته‌نیان به‌و به‌رژه‌وه‌ندییانه به‌پێی بارو‌دق‌خ و کات ده‌گۆریت، نا‌کریت پێش پووداوه‌کان بکه‌وین، پێش کاتی خۆی دۆزه‌کان

^۱ الموافقات، للأمام الشاطبي، ب، ۲، ل، ۶، ۳۷.

^۲ قواعد الأحكام، للأمام عز بن عبدالسلام، ب، ۱، ل، ۹.

یه کلایی بگینه وه، ئه و تهنگ پنه لچنین و یه کلایی کردنه وه یه پیشو دخت کاریکی پیویست نییه، چونکه شریعت به لگه ی داوه به دهسته وه له سهر په چا و کردنی به رژه وه ندییه کان، بویه نه گهر له م نیوه ندده ته نها ئه و شتانه به دروست بزاین، که به لگه یه کی تاییه له سهر دروستییه که ی هات بیت، ئه وه به راستی دۆزکی به رفراواشان ته نگ و سخت کردۆته وه، به رژه وه ندی زۆری خه لگیان تیا دا بردو وه، و ئه مه یش له گه ل گشت گیری و هه میسه یی بوونی شریعتا ناگرنجیت، و دهره نجامه که ی نادروسته .

۳- موحته هیده کانی هاوه لآن (خوا لئیان پازی بیت)، و دوا ی ئه وانیش، له ئیجتیهاده کانیاندا له سهر بنه مای په چا و کردنی به رژه وه ندی و بنیات نانی له سهر ئه و بنه مایه کاریان کردو وه، هیچ کامیشیان نکۆلییان له مه نه کردو وه، که ئه مه یش به لگه یه له سهر دروستی ئه و یاسا بنه مایه ی، و پیکانی ئه و ئا راسته دروسته و، که دوا جار ئه مه بۆته ئیجماع، جا له و پرسانه ی که موحته هیده کانیان له چینی پیا و چا کانی پابردو و (السلف الصالح) که هه ستاون ئیجتیهاده کانیان له سهر بنه مای به رژه وه ندی بنیات ناوه و به رپا کردو وه، وه ک کۆکردنه وه ی به شه په را گهنده کانی قورئان له په راویکی سه ره بخۆ داو، دوا جار کۆکردنه وه ی سه رجه می موسلمانان له سهر ئه و په راوه و، هه رو هها وه ک برپاردان به میرات بردنی ئه و ژنه ی که میژده که ی بویه ته لاقی داوه، تا میراتی نه داتی، به لام هه ر میرات ده بات، وه ک په چا و کردنی بۆ به رژه وه ندی ئافره ته که، و هه رو هها وه ک ئه وه ی که پیشه کاران ئه وه ی له ده ستیاندا خراپ ده بیت، له مولک و مالی خه لکی له سه ریانه که ببیژین، مه گهر ئه و خراپ بوون و له ناو چوونه به هۆی شتی که وه بوو بیت، که له ده سه لاتی کابرای پیشه کار زیاتر بوو بیت، هه رچه ند ده ستی پیشه کاران، ده ستیکی ئه مینه، به لام له بهر به رژه وه ندی ئه م حوکه مه چه سپینراوه، تا خه مسارد نه بن، سه باره ت به پاراستنی مولک و مالی خه لکی و، له م باره یه وه یش پیشه واهه لی کوپی ئه بو طالیب ده فه رمویت: (ته نها برپاریکی له م جۆره هۆکاری چاکسازییه له نیو خه لکیدا)^۱، که پارێزهری به رژه وه ندی ئه وانه و، هه رو هها وه ک برپاری کوشتنه وه ی کۆمه لیک که س له جیاتی یه ک که سو، هه ر له م باره یه وه یش پیشه واهه عومه ری کوپی خه طاب چه ند هها برپاری هه ن، که له سهر بنه مای به رژه وه ندی مۆفه کان بنیاتی ناو و ده ری کردوون، وه ک برپاردان به سوتاندنی مالی

^۱ کتاب المالک، للشیخ ابو زهره، ل ۴۰۰.

سه‌دی کوپی نه‌بی وه قاص، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که له ماله‌که‌یدا که‌نارگیری کردبوو له‌خه‌لکی، و هه‌روه‌ها تاشینی سه‌ری (نه‌صری کوپی حه‌ججاج)، و دوورخسته‌نه‌وه‌ی له‌شاری مه‌دینه، به‌هۆی نه‌وه‌وه که به‌ریگریته، له‌شه‌یدا‌بوونی ژنان پیی، چونکه گه‌نجیکی زۆر جوان بوو، و ئافره‌تان حه‌یرانی ده‌بوون، بۆیه پیشه‌وا عومه‌ر له‌ترسی ئه‌م فیتنه‌یه دوری خسته‌وه، و هه‌روه‌ها وه‌ک ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی نیوه‌ی ئه‌و سامانه‌ی کرێکاره‌کانی خۆی، که به‌هۆی قۆزینه‌وه‌ی پیگه‌و ده‌سه‌لاته‌که‌یانه‌وه، به‌ده‌ستیان هی‌نابوو، و هه‌روه‌ها چه‌نده‌ها جیگای تر هه‌ن، که زۆر زۆرن، ئه‌ژمار کردن و باسکردنیان درێژه ده‌کیشی، که هه‌موویان تابه‌تن به‌م بواره، که په‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندی مروّقه‌کانه.

٢٢٥- قسه‌ی له‌پیشتر ((الراج)) له‌م باره‌یه‌وه:

له‌پیشاندانی به‌لگه‌ی هه‌ردوو گروپه‌که‌وه، قسه‌ی ئه‌و گروپه به‌له‌پیشتر ده‌زانین، که دان به (المصالح المرسله) دا، ده‌نین، و کاری پێده‌که‌ن، و حوکمی له‌سه‌ر بنیات ده‌نین، و به‌یه‌کێک له‌به‌لگه‌کانی ئه‌حکامی ئه‌ژمار ده‌که‌ن، و به‌پای ئیعه‌ ئه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ی شه‌رع‌دانان، سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و به‌پیته، و ئه‌حکامی پێویستمان فریا ده‌خات، بۆ پووبه‌پووبونه‌وه‌ی بارودۆخه‌ گۆراوه‌کانی ژیان، به‌بێ ده‌رچوون له‌ سنوورو میتۆده‌کانی شه‌ریعه‌ت و زیاده‌په‌وی کردن به‌سه‌ر ئه‌حکامه‌ قه‌طعی یه‌کانیدا، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌مه‌یش، ئه‌م ته‌رجیح دانه‌ی ئیعه به‌شیوازیکه که هه‌رکات کۆرا‌بوونی موخته‌هیده‌کان هاته‌دی، ئه‌وا گه‌رانه‌وه‌و په‌نابردنه به‌ر ئه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه ده‌بیته، به‌شیوه‌یه‌کی ده‌سته‌ جه‌معی بیته، نه‌ک به‌تاک لایه‌نانه.

٢٢٦- مه‌رجه‌کانی کار کردن به (المصلحة المرسله):

زۆرینه‌ی ئه‌و شه‌رع‌زانانه‌ی که کار به (المصلحة المرسله) ده‌که‌ن، مالکییه‌کان، که هه‌ر ئه‌مانیش کۆمه‌لێک مه‌رجیان بۆ داناوه، که ده‌بیته له (المصلحة المرسله) دا، بێنه‌دی، تا بکریته و بگونجیته‌ پشته‌ی پێی بیه‌ستریته و تمعانه‌ی بخریته‌سه‌ر و ئه‌و مه‌رجانه‌یش بریتین له:

یه‌که‌م: گونجاوی و شیاوی، واته ده‌بیته ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه گونجاو و شیاو بیته، له‌گه‌ڵ ئاماژه‌کانی شه‌ریعه‌تداو، پێچه‌وانه‌ی هیچ بئه‌مایه‌ک له‌ بئه‌ماکانی شه‌ریعه‌ت نه‌بیته و درۆی به‌لگه‌یه‌ک له‌ به‌لگه‌کانی ئه‌حکام نه‌بیته، به‌لکو ده‌بیته له‌ جینسی خودی ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه بیته، که شه‌رع مه‌به‌ستی بووه‌ بێته‌دیو، یاخود نزیک بیته له‌و مه‌به‌سته‌وه‌و، نامۆ نه‌بیته‌ پیی.

دووم: ده بیټ له خودی خویدا له گال ژیریدا بگونجیت، به جوریک که خرایه به رده م
عه قله ساغه کان، وهری بگرن.

سییه م: ده بیټ کارکردن به (المصلحة المرسله)، له بهر پاراستنیکي زور پیویست بیټ،
یاخود بولادانی نارپه حه تییه ک بیټ، چونکه خوی پوره دگار ده فرمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾^۱ واته: خوی پوره دگار له ثابنی ئیسلامدا هیچ سهختی و
دژوارییه کی له سر شانتان دانه ناوه^۲.

له پاستیدا ئه م مه رجان ه کومه له یاسا و پي و شویننیکن بول (المصلحة المرسله) که
ده یارین، له هه تخلصکانی هه زه کان و داواکارییه نادرسته کان دهریون، به لام پیویسته
که دوو مه رجی تری بول زیاد بکړن، له وهی که ئه و به رژه وهندییه کی که به شه رعکردنی
حوکه که ی له سر بنیات دهنریت ده بیټ

به رژه وهندییه کی پاسته قینه بی، و خه یالی نه بی، و ده بیټ به رژه وهندییه که گشتی بیټ،
نه وه ک تاییه ت، واته حوکه که له به رژه وهندی گشتی به رپا بکړت، نه وه ک له به رژه وهندی
تاکه که سیکی دیاریکراو یان گروپیکي دیاریکراو.

۲۲۷- هه ندی له و ئیجتههادانه کی که له سر بنه مای به رژه وهندی به رپاکراون:

له مه زه به جوراو جوره کانئ ئیسلامدا، ئیجتههادی زور هه ن، که له سر بنه مای
به رژه وهندی په ها بنیات نراون، له وانه:

زانایانی مه زه به بی مالکی واته توایان داوه، که دروسته، نه گهر موجهه مید بوونی نه بوو،
باشترین که سی ناو غه یره موجهه هیده کان وه ک پیشه و دیاری بکړت و هه روه ها سه ره پای
بوونی که سی خاوه ن شکو، به دروستیان زانیوه، که به یعت بدریت، به که سیکی ئاسایی و،
بی شان و شکو، هه روه ها دروستی دانانی باج له سر ده وله مهنده کان، نه گهر که نجینه ی
گشتی (بیت المال) خالی بوو، و نه وهی تیایدا بوو به شی خه رجیه پیویستیه کان دهلته تی
نده دکرد، وه ک به پیکردنی پیداویستی سه ربازه کان، ئه م باجه تاکاتیکه که سامان و دارایی له

^۱ سورة (الحج/۷۸).

^۲ الاعتصام، للأمام الشاطبي، ب ۲، ل ۳۰۷-۳۱۲.

(بیت المال) دا، زیاد ده کاته وه، یاخود به شی خه رجییه کانی تی دتته وه^۱، و هه روه ها به دروستیان زانیوه، که مندالان ببه شایهت به سهر یه کترییه وه، له بریندارکردنی یه کتریدا، له بهر به رژه وه ندی، چونکه عاده تن یاری مندالان خویان زیاتر ناگادارن پیی، و که متر خه لکی تر ده یانبینیت، هه رچه نده مه رجی بالغ بوون تیایاندا نه ها توتته دی، که له مه رجه کانی بوونی عه داله ته، له که سی شایه تدا^۲، و شافعییه کان ده فهرموون: دروسته نه و ناژه لانه له ناو برین، که بی باوه پان به سواری نه و ناژه لانه وه له گه ل مسولمانان ده جه نگین، و هه روه ها دروسته دارو دره ختیان له ناو بریت، نه گهر پیدایستی جه نگو زه فهر بردن به دوژمنان و سه رکه وتن به سه ریاندا نه مه ی ده خواست^۳.

پاشان له لای حه نه فییه کان، دروسته که نه وه ی موسلمانان له جه نگدا ده یگرنو، ناتوانن، له گه ل خویان بییه ن، بیسوتینن، له که ل و په ل و پانه مه ی، جا مه رجه کان سه رده برین و گوشته که یان ده سوتینن، هه روه ها که ل و په له کان ده سوتینن، تا دوژمنان سودی لی وه رنه گرن^۴.

پاشانیش یه کیک له جوړه کانی (نیستیحسان)، له لای حه نه فییه کان، بریتییه له نیستیحسانی به رژه وه ندی، واته له بهر به رژه وه ندیییه که به چاک و باش دانراوه، که پیشتر قسه ی له سه ر کرا. هه روه ها پیشه و نه حمه دی کوپی حه نبه ل، فه توای داوه، به ده رکردن و دوورخستنه وه ی خه لکانی گنده لو خراپه کار بق جیگایه ک، تاخه لکی له خراپه کارییان پاریزدایی و، هه روه ها فه توای داوه، به دروستی تاییه تکردنی دیاری به هه ندی له مندالانییه وه، له لایه ن باوکیانه وه، له بهر به رژه وه ندیییه کی دیاریکراو، وه که نه وه ی که خه لاتکراوه که نه خو شبیت یان هه ژار بیت، یان خیزان و کلفه تدار بیت، یاخود قوتابی زانستی شه ری بیت^۵.

شه ر عزانانی مه زه بی حه نبه لی ده لین، ده سه لاتداری سه رده م بوی هه یه، که به توبزی که سانی قورخکار ناچار بکات، که نه و شته ی قورخیان کردووه، (احتکار) یان کردووه، به نرخی بازار بیفروشنه وه، له کاتی پیدایستی خه لکدا به و شته قورخ کراوه، هه روه ها

^۱ مالک، للشيخ أبو زهرة، ل ۴۰۲.

^۲ بداية المجتهد، ب ۲، ل ۳۸۴.

^۳ الأشباه والنظائر، للإمام السيوطي، ل ۶۰-۶۱.

^۴ الرد على سیر الأوزاعي، للإمام أبي يوسف، ل ۳.

^۵ المغني، ب ۶، ل ۱۰۷.

له سه‌ریه‌تی که کهسانی پیشه‌کارو خاوه‌ن پیشه‌سازی که خه‌لکی پتویستی به پیشه‌و کاروباره‌کانیان هه‌یه، ناچار بکات، که له کاتی مانگرتن و کارنه‌کردنیاندا، به نرخ‌ی بازپده‌ست بکه‌نه‌وه به‌کار کردن و به‌زۆر ئه‌م کاره‌یان پئ بکات دروسته^۱، و هه‌روه‌ها هه‌رک‌س پتویستی به‌وه هه‌بوو، که ئاوی زه‌وییه‌که‌ی، له‌زه‌وی که‌سیکی تره‌وه ببات، به‌بی ئه‌وه‌ی زییان بکه‌یه‌نیت، به‌زه‌وی که‌سی دووه‌م، ئه‌وه ده‌بیئت بیبات، هه‌رچه‌نده به‌زۆریش بیئتو، کابرای دووه‌م ناچار بکرت پنگا بدات، که ئاوه‌که بپریتو، ئه‌مه‌یش له پیشه‌وا عومه‌ری کوپ‌ی خه‌طابه‌وه گت‌پ‌دراوه‌ته‌وه‌و، پیشه‌وا ئه‌حمه‌دی کوپ‌ی حه‌نبه‌ل له یه‌کێک له دوو گت‌پ‌انه‌وانه‌ی له‌وه‌وه به‌ده‌ستمان گه‌یشتون، کاری پت‌کردوه‌و، و گروپ‌یک له حه‌نبه‌لییه‌کانیش کاریان پئ کردوه‌و، هه‌ر ئه‌مه‌یش ئه‌و ده‌ره‌نجامه دروسته‌یه، که ده‌بیئت ئیعه به‌ره‌و پووی بپۆین و کاری پئ بکه‌ین، و کار پت‌کردنیشی پتویسته، چونکه تاک‌پ‌ه‌وی و یه‌کلایه‌نه‌یی له‌به‌کار هینانی هه‌قدا، له شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا قه‌ده‌غه‌یه‌و، ئه‌م پرسه‌ی باسمان کرد، یه‌کێکه له پاهینانه‌کان له‌سه‌ر ئه‌و یاسا بنه‌پ‌ه‌تییه و فه‌توای تری حه‌نبه‌لییه‌کان وه‌ک، ئه‌وه‌ی که گوتویانه، هه‌رک‌س به‌ناچاری پۆیشه‌ مال و خانووی که‌سیکه‌وه نیشته‌جئ بوو، که که‌سی تری تیا‌دا نه‌بوو، و خانووه‌که‌یش فراوان بوو، جیگای لێقه‌وماوه‌که‌و خاوه‌ن خانووی به‌ئاسانی و فراوانی تیا‌دا ده‌بوویه‌وه، ئه‌وه له‌سه‌ر کابرای خاوه‌ن مال پتویسته که به‌نرخ‌ی کرئ خانووی هاو وینه‌ی ئه‌و کاته بی‌دات به‌وکه‌سه ناچارو لێقه‌وماوه، ئه‌مه له‌سه‌ر پای گروپ‌یک له شه‌رع‌زانانی مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لی، و له‌سه‌ر پای هه‌ندیکی تریان ده‌بیئت، هه‌ر بی به‌رامبه‌ر خانووه‌که بدات به‌کابرای لێقه‌وماو^۲.

^۱ الطرق الحکیمه، ل ۲۲۲، ۲۲۶.

^۲ الطرق الحکیمه، ل ۲۳۹-۲۴۰.

﴿بهشی حەوتەم﴾

بەلگەی حەوتەم - (سد الذرائع: ڕیگرتن لە حەرام)

(الذرائع)، بەمانای ئامرازەکان دیت، و (الذريعة)، بریتییە لە و ئامراز و پێبازەیی که دەتگەیهنیت بە شتێک، ئیتر ئەو شتە گەندەلی هینەر و خراپ بێت، یان باش و بەرزە وەندیدار بێت، چونبە، و دیسان زارەکی بێت، یان کرداری هەر چووبە، بەلام زیاتر ناوی (الذرائع) بەکار دەهێنریت، بۆئە و ئامرازەیی که دەمانگەیهنن بە شتە خراپەکان، جا که گوترا، (فلانەشت سەر بە سد الذرائع)، مانای ئەوێه که سەر بە و دەروازەیهی که ڕیگری دەکات، بەگەیشتن بە شتە خراپەکان.

۲۲۹- هەروەها ئەو کردارەیی که هۆکارن بەگەیشتن بە شتە خراپەکان (المفاسد)، یان ئەوێه که هەر لەخودی خۆیاندا خراپ و حەرامن، یاخود ئەوێه که هەر لەخودی خۆیاندا موباح و دروست و ڕیگە پێدراون، جا ئەوانەیی یەکم هەر سڕوشتیان وایه، که دەبنه هۆکاری شەپۆ زیان و خراپه وهك ئەوێه که خواردنەوێ ئارەق، هۆکاره بۆ خراپ بوونی عەقل و بوختان کردن شەره و ناموسی خەلکی لەکەدار دەکات، داوین پیسی هۆکاره بۆ تیکەلبوونی سپێرمی مرقەکان و دواجار تیکەل بوونی وهچەکان.

ئینجا ڕاجیایی له نێوان زانایاندا نییه، که سەرپایان ڕیگرتن لەم جۆره کارانهو، له پاستیدا ئەمانه ناچنه نێو بازنهیی ئەو (سد الذرائع)ی، که نێمه قسهی له سەر دهکەین، چونکه هەر له خودی خۆیاندا حەرامن، بەلام کردەوه موباحه ڕیگه پێدراوهکان که هۆکارن بۆ خراپه کاری، دەبنه چەند جۆریکەوه :

- جۆری یەکمەم :

ئەوێه که هۆکار بوونی بۆ خراپه، دهگههه و کهمه بۆیه رهچاو کردنی له لایهنی بهرزە وەندییه کهی له پێشتره و گرتنه بهری لایههه خراپه کهی خراوه ته دواتره وه، وهك سهیرکردنی ئافرهتێك که ده ته ویت، بیخوازیت، ههروهها سهیرکردنی ئەو ئافرهتهی که شایهتی له سەر ده دیت و، ناشتنی رهز و میو، بۆیه ئەم جۆره کرده وانه قه دهغه نه کران، به بەلگه و بیانویی ئەو شتە خراپانهی که دهگونجیت له کردنیاندا بهرپابن چونکه خراپهیی

ئەمانە، لەناو بەرزەووەندی و چاکە بەلەپیشتر دانراوە کە یاندا شاردراووە تەووە، ئاراستەیی دانانی ئەحکامە شەرعییەکان، بەلگەن لەسەر ئەم پاستیە و پاجیاییش لەم بارەییەو لە نێوان زانایاندا نییە، جا بۆیە شەرع هەوالدانی ئافرەتی لەسەر تەواو بوونی ماوەی بێ نوێژی یان تەواو نەبوونی وەرگرتوو، سەرەپای ئەوێ کە بۆی هەیە، پاست نەکات، هەرەو هە شەرع دانی ناو، بە پرێاردان لە سەر وەرگرتنی قسەیی شایەت، سەرەپای ئەوێ کە بۆی هەیە، درۆ بکات، و هەرەو هەوال و قسەیی تەنھا کە سێکی دادگری وەرگرتوو، کە بۆی هەیە، پلەیی لەبەر کردنیشی باش نەبێت، بەلام لەبەر ئەوێ کە ئەم ئەگەرە بە لەپیشتر دانەنراون، بۆیە شەرع گۆیی پێ نەداون و کاری پێ نەکردون.

- جۆری دووهم:

ئەو شتانە کە ئەگەر یان زیاتر، ببەنە هۆکاری خراپە، لایەنی خراپەیان زۆتر، بەسەر لایەنی بەرزەووەندی و چاکە کە یاندا وەک فرۆشتنی چەك لەکاتی ئازاوەداو، بەکرێدانی خانووبەرە بە کەسێک کە بۆ خراپە و حەرام بەکاری دەهێنێ، وەک ئەوێ کە بیکات بەجینگای قوماڵکردن، جێنێدان بەخودای هاوێ پرێار دەرەکان، لەکاتی ئامادە بوونی کەسێک لەو هاوێ پرێار دەرە کە بەو ناسراوێ، کە ئەو جێنێوی بیست، ئەویش جێنێو بەخودای مەزن (عزوجل) بدات، و هەرەو هە وەک فرۆشتنی تری بەکەسێک کە وا ناسراوێ ئارەقی ئی دروست دەکات، و ئەو پێشەییەتی!

- جۆری سێهەم:

ئەوێ کە دەبێتە هۆکاری خراپە، بەهۆی ئەووە کە ئەو کەسە مۆکەللەفە ئەو جۆرە شتە بەکار دەهێنێت، لەغەیری جینگای خۆیدا، و دەرەنجام خراپە بەم هۆیەو بەرپا دەبێت، وەک ئەو کەسە کە ئافەرەتێک مەرە دەکات، و ئەم مەرەکردنە دەکاتە هۆکار، بۆ حەلال بوونەوێ ئەو ژنە لەمێردە پێشوو، کە بە هۆی تەلاقدانی سێ بەسێ تەلاقێ داو، یاخود وەک ئەوێ کە کەسێک مامەلەکردن دەکاتە هۆکار و ئامراز بۆ گەیشتن بە سووخرادن، وەک ئەوێ کە کەسێک پالتاوی بە هەزار (دەهەم بێت، یان دینار، دۆلار) بفروشت، بەپارەیی قەرز کە دواتر بیدات، و پاشان لە کابرای کپاری بکێتەو، بە نۆ سەدی حازر، کە لەم حالەتدا لایەنە خراپە کە کارە کە بە لەپیشتر دانراو.

٢٣٠- پاجیایی نێوان زانایان لەسەر دەستگرتن و کارکردن بە (سد الذرائع):

لەسەر کردەوێ دووجۆرە کە دووهم و سێهەم پاجیایی تێکەوتوو، کە ئایا لەبەر ئەوێ

که دهنه هۆکاری خراپه، ئیتر قهدهغه دهبن، یان نا.....؟!
 حهنبه لیبیه کان و مالکییه کان ده لئین: قهدهغه ده کرین و غهیری ئه مانه وهك شافعی و
 ظاهریه کان، ده لئین: قهدهغه نا کرین.^۱
 به لگه ئی ئه م گروپه ئه وهیه که ئه م کرده وه که له حه لائو، قهدهغه نا کرین، به هۆی ئه گه ری
 بوونه هۆکاریان بۆ خراپه کاری.

ئینجا به لگه ئی گروپی یه که م: ئه وهیه که (سد الذرائع) بنه مایه که له بنه ماکانی
 شه رعدانان و، خۆپسکه، و له سه ر پیتی خۆی وه ستاوه و، به لگه یه کی باوه ر پیکراوه، له
 به لگه کانێ ئه حکام، که بنیاتی ئه حکامی له سه ر ده نریت، جا مادام کرده وه که زیاتر ده بیته
 پاساو بۆ خراپه کاری و شه ریه تیش بۆ ئه وه هاتووه، که پێگه ری له خراپه بکات و، ده رگا و
 ده روازه کانێ خراپه کاری داخات، بۆیه هه ر ده بیته ئه و کرده وهیه قهدهغه بکریت، بۆیه ئه م
 گروپه ته ماشای ئامانج و مه به ست و ده ره نجامی ئه م کرده وانه یان کردووه، بۆیه گوته یانه که
 قهدهغه ن و، به موباح ئه ژماریان نه کردوون، به لام گروپی دووم ته ماشای لایه نی موباح
 بوونی کرده وه کانیا ن کردووه، و گوته یان به ده ره نجامه که ی نه داوه، و هه ر به هۆی ئه م
 به لگه یه شه وه به قهدهغه یان نه زانیوه، و ئه و مۆله ته گشتیه ی شه رعیان وه رگرتووه، که له م
 باره یه وه هاتووه، و وه رگرتنه که یان به راستر داناوه به سه ر ئه و زیانه دا که بۆی هه یه، به
 هۆیه وه پووبدات و به رپا بیته.

پای گروپی یه که م، که قهدهغه کاره کانن، به هێزتره چونکه ئامرازه کان کاتیک حساب
 بۆکراوان، که هاوشان و گونجاو بن، له گه ل ئامانجه کاندان (ئیه ن قهیمیه جه وزی)، له م
 باره یه وه ده لیت: له به ر ئه وه ی که ته نها له پێگای هۆکاره کان و پێبازه کانه وه ده توانین
 بگه ین به ئامانجه کان، بۆیه که واته ئامراز و پێبازه کانێ ئامانجه کانه ی پاشکۆی ئامانجه کان و،
 له وه وه پله ی حساب بۆ کردن وه رده گرن، و له م پوانگه یه وه ئامرازه کانێ حه رامیه ی و
 سه رپێچی کردن، له که راهه ت بوونیاندا، په ی ره یی له ئامانجه کان ده که ن و، بۆیه
 قهدهغه کردنی شیان هه ر له سه ر بنه مای لێ بوونه وه یانه بۆلای ئامانجه کان و ئاستی
 په یوه ندییان به و ئامانجه کانه وه ده بیته و، هه روه ها ئامرازه کانێ گوته یایه لێ خودای گه و ره و،
 نزیک که و تنه وه لێ و، خۆشوسیتنی و دروست بوونی ئه مه به پیتی ئاستی ده گه ل که و تنی ئه م

^۱ الأم، للإمام الشافعي، ۳، ۶۹، بداية المجتهد، ۲، ل ۱۱۷-۱۱۹ المغني ب ۴، ل ۱۷۴ و دواتر،

المدينة الكبرى، ۲، ل ۱۷۱، وب ۳، ل ۳۹۹، مختصر الطحاوي، ل ۲۸۰.

ئامپازانە بە بۆلای ئامانجەکانیان، وەك چۆن كە ئامپازی گەشتن بە ھەر مەبەستێك، پاشكۆی ئەو مەبەستەییەو، ھەردووکیشیان ھەر مەبەستن، بەلام ئەو شتەیی كە مەبەستەكەمان بوو، ھاوشان و ھاو ئاستی ھەیە، لەگەڵ ئامانجەكاندا، و پاشان ئامپازی كارە مەبەستەكەمان، ھاوشانە لەگەڵ ئامانجی ئامپازەكاندا^۱.

۲۳۱- قسەى لە پێشتر ((الراح)) لەم بارەى ھە:

ئەوانەى كە (سد الذرائع)، یان وەك بەلگەى كى سەر بەخۆ لەناو بەلگەكانى ئەحكامدا ئەژمار نەكردوو و دانەناو، و بەلگە بەو دەھێننەو كە كردووە مادام موباح بوو، ئیتەر قەدەغەكردنى دروست نییە، بە بیانوى ئەگەر دانان بۆ ئەوێ كە گوايا سەرى لەخراپەو دەردەچێت، چونكە ئەم گەپانە بۆى ھەيە بێنەدى و بۆیشی ھەيە، كە نەینەدى، سەر بەپێترى گومانەكان، و گومانیش كاریگەرى لەسەر راستى و حەقیقەت دروست ناكات، و لەپاستیدا ئەم بەلگەيە لاوازە، بێگومان ئیمە گوتمان، كە ئەگەرى پوودانى خراپە، ئەگەر دەگەن و كەم بوو، یاخود بۆى ھەبوو پوودات، لایەنى پوودانى خراپەكە زاتر بوو، بەسەر لایەنى پوونەدانیدا، ئەمانە نابنە پاساوى قەدەغەكردنى كردووەكەو، ئیمە قسەمان لەسەر ئەوێ كە ئەگەرى پاپێچ بوونى پووەو، خراپە، ئەگەرى كى نۆرو بەھیز بێت، كە لایەنى نۆرى گومانى مۆف بەو لایەدا بپوات، كە كەوتنە ناو خراپەكەو زاتر، و گومانى لە پێشتر (الراح)، واتە، گومان زیاتر بە لای ئەو دا بوو كە ئەو كردووەيە سەرى لە خراپەو دەردەچێت، ئەمە لە ئەحكامە شەریعیە كردارییەكاندا بپاڤێكراو، و بۆ چەسپاندنیان لایەنى یەقین بوون، بە ھەرج نەگیراوە، ھەروەك پێشتریش لەو ئەحكامانەیدا كە شەرع لەسەر بنەمای گومانى زیاد (الظن الغالب) بنیاتى ناوێنمۆنە گەلێك باسكرا، وەك لەوەرگرتنى ھەوال و فەرموودەى تاكە كەسو، شاھەتیدان، و ھەوالدانى ئافرەت خۆى، لەسەر تەوابوونى كاتى بى نۆیى و عیددەكەى، ئەم ئەحكامانەیش بۆیە، بەپاڤكراون، بۆ ھێنانەدى ئەو بەرزەو ھەندییەى مۆفەكان، (كە بە لایەنى لەپێشتر بە بەرزەو ھەندی دانراون، كە بۆى ھەيە، وانەبێت، بەلام لایەنى بەرزەو ھەندی بوونەكەى زاتر)، جا سەر پای ئەوێ كە لەم بەرزەو ھەندیانەدا بۆى ھەيە، خراپە ھەبێت، بەلام ئەگەرەكەى لاوازە، واتە بوونى بەرزەو ھەندیەكە (راح)ە، و بوونى خراپەكە (مرجوح)ە، چونكە بۆى ھەيە، كە كایەرای ھەوالدەر، لە فەرموودەى ئاحاددا، درۆى كردبێت، ئەگەرى ھەيە كە شاھەتە كە درۆى

^۱ إعلام الموقعين، ب، ۳، ل ۱۱-۱۲.

کردبیت، یان ئافره ته که له هه والدانى به ته وایوونى عید ده که ی درق بکات، و دواتر باسى ئه و بپیارانه ده که ی که شهره دهرى کردوونو، کردوونى به یاسا، بۆ لادانى ئه و خراپه یه ی که نه گهرى پوودانى هه یه، نه مه یش له کاتى باسکردنى به لگه ی گروپه که ی تردا باس ده که ی.

پاشان به راستى په وایه، که شهره شتیک حه رام بکاتو، دواتر هۆکارو ئامپازه کانی پنگا پى بدات، و دواچار کرده وه که حه لال ببیت، یاخود ئه و ئامپازانه له سه ر موباح بوونى ئه سللى خویان به یلته وه، که واته له م حاله ته دا مه رجى موباح بوونى هه ر شتیک ئه وه یه که پوه و خراپه یه ک مل نه نیت، که گومانى پوودانى ئه و خراپه یه له کردنیدا زیاتر بیت، به سه ر لایه نى پوه نه دانیدا، جا که به په چاوکردنى مه رج گه ل و بارو دۆخیکى تایبه ت، بوویه هۆکار بۆ پوودانى خراپه یه کى له م شتوازه، ئه و له م حاله ته دا قه دهغه ده کریت، و حه رام ده بیت، بۆ نمونه مامه له کردن موباح، به لام له کاتى بانگدان بۆ نوێژى جومعه حه رامه و، هه روه ها جنىودان به خودای هاوه ل بپیارده ره کان موباح، به لام قه دهغه ده بیت، نه گه ر هاتوو، بوویه هۆى جنىودان به خودای مه زن (جل وعلا)، هه روه ک پشتریش گوتمانو، هه روه ها برینى ده ستى دز پتوېسته، به لام ده بیت له کاتى شه پو جیهاددا دوا بخریت، پتفه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: (لاتقطع الأیدی فی الغزو: ده ستى دز له کاتى جه نگو جیهاددا نابردیت) تا نه بیته بیانوو، بۆ کابرای دزه و پابکات بۆ ناو پیزه کانی دوژمنو، هه روه ها خه لات و دیارى موباحه و، ته نانه ت سوننه تیشه، که له فه رموده دا هاتوو ده فه رمویت: (تهادوا تحابوا) خه لات و دیارى یه کترى بکه ن، نه مه ده بیت هۆکارى خۆشه وېستى له نیتوانندا، به لام خه لاتى قه رزار بۆ خاوه ن قه رز قه دهغه یه، نه گه ر پشتر نه ریتى ئه و خه لاتکردنه له نیتوانندا نه بوو بیت، تاوه ک و نه مه نه بیت هۆى پاساو بۆ خراپه یه ک، که سووخوریه، و هه روه ها به رگرتن له خراپه ئه رکه، به لام نه گه ر بوویه هۆکارى خراپه ی گه ورت، نه وه ده ست لیته لگرتنى دروسته.

۲۳۲- له سه راپای ئه م درۆژه باسه وه، ده رکه وت که ئه سل و بنه په تى (سد الذرائع)، و ئه ژمار بوونى وه که به لگه یه ک له به لگه کانی ئه حکام پاستیه کى وه رگیراو و دانپیانراوه، چونکه بنه مایه که که قورئان و سوننه ت، له سه ر بپروا پیکراویه که ی کوکن، له و به لگانه^۱:

^۱ بپوهانه إعلام الموقعین، ب ۳، ل ۱۲۱-۱۴۰.

۱- خَوای په روه ردگار ده فـرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا اُنْظُرْنَا﴾^۱ واته: ئهـی ئهـوانهـی باوهـرېتان هـيـناوه، له کاتې قسه کړدن له گـڼل پيـغه مـبهـردا (ﷺ) مهـلـين، (رَاعِنَا)، بهـو مانايه که گوايا باش گوښيـستمان به، تا نـيـمه مهـبهـستی خـوامـان پـي راده گه يه نين و، توپش وهـري بگريـت، چـونـکه ووشهـی (راعنا) هـر لهـو ووشهـيه دهـچيت، که جوله که بـۆمانای بهـدکارو لای خـۆيان بهـکاری دهـمين، چـونـکه بهـ زمانـی عيـبري جوله که (راعنو) واته: ئهـی بهـدکارو ساويلکه و، له جياتي ئهـوه بلـين، (اُنْظُرْنَا، ته ماشامان بکه)، يان (اسمعوا: هـؤشت پيـمانه وه بيت)!

که له م نايه ته پـيرـوزه دا، خـوای په روه ردگار پـتـگري کـردووه، له باوهـرېداران، که بلـين، (رَاعِنَا)، هـرچـه نـده نيازيشيان باش و پاک بيت، ئهـمه وهـک بهـرگرتنـيک بـۆ ئهـو بيانـو پاساوهـی که هاو ليـکچوون دروست دهـکات، له گـڼل جوله که کان، که مهـبهـستيان بهـدهـرپړني ئهـم ووشهـيه، جنيـودان بوو، به پيـغه مـبهـري نازيز (ﷺ).

۲- هـرامـکـردنـی دلوپيک له نارهـق، بـۆ ئهـوهـی نهـبيـته بيانـوو پاساو بـۆ خـواردنه وهـی قومـيک و، خـواردنه وهـی قومـيکـش پاساوه بـۆ خـواردنه وهـی ئهـوه نـده نارهـق که بخـوره کهـی سهـرخـوش بکات و، دواچار بکه وپـته ناو هـرامه وه، هـريـويهـش له فـهـرموده دا هـاتـوه، که دهـفـهـرمویت: «مَا اُسْكِرْ كَثِيرُهُ، فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ»، ئهـوهـی خـواردنه وهـی نـوره کهـی مـرؤفـ سهـرخـوش بکات، که واته که مه که يـشي هـر هـرامه و، هـؤکاره که يـشي ئهـوه يه که گوتمان.

۳- هـرامـی مانـه وه له گـڼل نـافـرهـتی نامـهـرهـمـدا و له چـۆلـه وانيدا، بـۆ ئهـوهـی سهـري له هـرامه وه دهـرنه چيت.

۴- هـرامـی گرـيـبهـستی هاوسهـرگري، له کاتيکدا که ژنه که له عيـدده دا بيت، هـرچـه نـده پړـوسه که يـش دوا بکه وپـت، ئهـمه يـش وهـک بهـرگرتنـيک بـۆ پاساوی گواستنه وهـی و چـوونه لای پيش ته و او بوونی عيـدده کهـی.

۵- پيـغه مـبهـر (ﷺ) پـتـگري کـردووه له کـۆکـردنه وهـی نيوان قهـريزې پايردوي بـي سوو، له گـڼل مامه له دا، تا کـۆکـردنه ويان نهـبيـته هـؤکاری پاساو پهـيدا بوون بـۆ سووخورى.

۶- شهـرع قـده غهـی کـردووه، که کاربه دهـستان و قازي و دانـوره کان خه لات و ديارى وهـريگن، له و که سانهـی که نهـريتـيان وا نهـبووه، که پيشتر خه لات و دياريان دايـت، تا ئهـو خه لات و ديارiane نهـبنه پاساو بـۆ لايه نـگري نادروستی کابراي خه لاتکارو خـوشه ويست بوونی

^۱ سورة البقرة / (۱۰۴).

لای قازی و کاربه دهسته کان.

۷- ئەو ئافەرەتە تەلاقدراوەى کە کابرا بۆیە تەلاقى داوہ تا لە میرات پێدانی خۆى دەریاز بکات، میرات ھەر دەبات، بۆ ئەوەى کە تەلاقدان نەبێت بیانووو پاساوێک بۆ بێش بوونی لە میرات بردن و ئەمەش پای جەماوہرى شەرعزانانەو، بنەماکەى لەسەر ئەو فەتوایە ھاتووہ، کە ھەندێک لە موحتەمیدەکانى ھاوہلان (پەزای خوايان لى بېت) فەتوايان پێ داوہو، ئەوەى کە ئەم گروپە لەسەرى چوون، لەسەر بنەماى (سد الذرائع) دامەزراوہ، کە بە دەقى قورئان و فەرموودە راستى و دروستیەکەى چەسپێنراوہ.

۸- پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانى کردوہ کە کەسێک شتێکى دۆزیوہ ھەرچەندە ئەو کەسە برپاوەنراویشە بەلام با ھەر شایەت بگرت لەسەر شتە دۆزراوہکە، نەبادا پاساوى شارندنەوہى بە ھۆى تەماعەوہ لە دواتردا لە لا دروست بێت.

۹- شەرع پێگى کردوہ، کە کەسێک بچیت ئافەرەتیک بخوازیت، کە کەسێکى تر خواستووێتى، و ھیشتا وەلام نەدراوہتەوہ، یاخود سەوداوامەلە بەسەر ھى برا مسوڵمانەکەیدا بکات، یاخود شتێک بفروشتیت کە کەسێکى تر خەریکە ھاکا دەیفروشتیت بە کابرای کپیار، و ئەم مامەلەکەى خۆى پیش بخات بەسەردا، ئەمانەیش ھەموو بۆ پرینی ئەو پاساو و بیانوانەن کە دەبنە ھۆکارى پق و قین و لیکنترازان لە نێوان شیرازەى کۆمەلگا و مسوڵماناندا.

۱۰- شەرع پێگى کردوہ لە قۆرخکردنى شتومەک و شارندنەوہى، تا بە گرانتر بفروشتیت، واتا (احتکار) کردن، و دەربارەى مەرووفى خرابى لەم جۆرە وتراوہ: «لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئٌ»، واتە: تەنھا مەرووفى ھەلەکار و تاوانکار، دەچیت قۆرخکردن (احتکار) نەنجام دەدات، چونکە کردنى ئەم کارە پاساو و ھۆکار و بیانوو بۆ خرابە و بەرتەسککردنەوہى نان و خواردنى خەلکى و سەختکردنى ژيان لەسەریان.

۱۱- ئەگەر کەسێک شتێک وەک زەکات بدات بە خەلکى، شەرع قەدەغەى کردوہ لەو کەسە کە بیکریتەوہ، تەنانەت ئەگەر ئەو شتە لە بازارپیشدا دانرا بیتەوہ بۆ فروشتن، چونکە نەبادا ئەم کارە بپیتە ھۆکارى ئەوہى کە ئەو کابرا زەکاتدەرە ئەو شتومەکە بە نرخێکى ھەرزان لە کابرای ھەژار بسەنیتەوہ.

۱۲- شەرع پێگى کردوہ لە خواوہن قەرز، کە خەلات لە خواوہن قەرزەکە وەرگیریت، مەگەر کاتێک دروستە کە ئەو خەلاتە لەسەر قەرزەکە دابشکینیت.

۱۳- ئەم بەلگانەو ھى تریش بەلگەبەکى ئەوتق پێک دەھێنن و بەرپا دەکەن، کە (سد

(الذرائع)، وهك به لگه يهك له به لگه كانى نه حكام، ده چه سپينتنو به بړواپيكر اوى نه ژمار ده كهن، جا نه وانه ي كه وهك بنه مايه ك له بنه ماكانى شهرع دانانى نه ژمار ناكهن، ته نانه ت له هه ندى له نيجه تهاده كانياندا به پتي ناواخنو هه ژموني (سد الذرائع) كاريان كړدووه، و له ناو بازنه ي بنه مايه كي تردا، ياخود ياسايه كي تردا، جيگيان كړدو ته وه.

وهك نه وه ي كه (ظاهرييه كان) پاښان وايه فروشتنى چهك به كه سيك كه دلتيان بؤ دژايه تي و تيكدانى ناساييشي به كار ده هينيت، مامه له يه كي به تاله و هه روه ها فروشتنى تري به كه سيك كه دلتيان ناره قى لي دروست ده كات، ديسان مامه له يه كي به تاله، چونكه كړدو وه ي له م جوړه هاوكارى كړدنه له سر خراپه كاري و تاوان و نه مېش به پتي نايه تي قورثاني پيروز دروست نيه، كه ده فرمويت: ﴿وَتَعَاوُؤْاْ عَلَی الْاِیْمِ وَالنَّفْوِیِّ وَلَا تَعَاوُؤْاْ عَلَی الْاِیْمِ وَالْمُدْوَنَ﴾^۱، واته: له سر چاكو له خواترسان هاوكارى يه كتری بكن، نه وهك له سر خراپه و دوژمنكاري.^۲

حنه فنيه كان پاښان وايه كه نافرته تيك بوي ته لاق درايت، تا ميرات نه بات، ده بيت هر ميرات ببات، و ده لئين نه مه مه زه بي هاوه لانه، كه نيمه كاري پي ده كين و كه س نه بينراوه كه پيچه وانه ي بوييت و..... هتد.

له م پوانگه ي وه هه روهك گوتراوه: ته نها ماليكيه كان نين كه كار به م بنه مايه ده كهن، به لكو ته نها ماليكيه كان زياتر له خه لكي تر كاريان به م بنه مايه كړدووه و زاناو شهرعزاني ماليكيه كان (القرافي) له م باره ي وه ده ليت: سه باره ت به (ذرائع) زانايان كوپان، له سر نه وه ي كه ده بيته سي به شه وه: يه كه ميان، به كوپا بړواپيكر اوه وهك هه لکه ندني بيري ناو له سر پيگاي مسولمانان، و ژه راوي كړدني خواردنيان، و جنيودان به بته كانيان، له لاي كه سيكي هاوه ل بپارده ردا كه چاوه پتي نه وه ي لي بكريت، كه به بيستني جنيوه كه، نه ویش "په نا به خوا" جنيو به خوي (جل و علا) بدات، دووه ميان، به كوپاي زانايان كاريپنه كراوه، وهك ناشتني ره زو تري كه به هوي ترسي نه وه ي كه بكريت به ناره ق، نه و چاندنه ي قه ده غه ناكريت، سييه ميان، پاچايي له سره، وهك مامه له ي ناينده، واته له سر شتيك كه نيسا له بهر ده ستدا نه بيت و دواتر ناماده ببيت، كه نيمه (بيانو: ذريعه) له مانده دا به بړواپيكر او ده زانين، به لام خه لكانى تر له م باسه دا، له گه ل نيمه پاچيان، و له م پوانگه ي وه ده ره نجامي

^۱ المائدة (۲).

^۲ المحلي، ب، ۹، ل ۳۴۸.

ئەم پەرسە ئەو ھەيەكەل ئىتەمە زىياتر لەو خەلگانە ملەكەچى (سەد الذرائع)ىن، و ئەم ملەكەچىبۇون و بېوا پى بۇونە تايىبەت نىيە بە ئىتەمە ھە.^۱

بەلام لەگەل ئەمەيشدا، تەنھا مالكى و ھەنبەلىيەكان (سەد الذرائع)، ھەك بىنەمايەكى سەربەخۆ لەناو بىنەماكانى ئەھكامدا تەماشە دەكەن، و ھەر بەم ھۆيە ھەيش، زىياتر لە خەلگانى تر كاريان پىكردووە، ھەروەھا زىياتر لە گرۇپەكانى تر ئەھكامەكانى خۇيان لەسەر ئەم (سەد الذرائع)ە، بىنايە ناوھە بەرپاكردووە.

۲۳۴- ((سەد الذرائع)) و ((المصالح المرسله))

بىنەمايە (سەد الذرائع) جەخت كەرە ھەيەكەل لەسەر بىنەمايە (المصالح المرسله) و توندكەرە ھەو تۆكمەكەرە ھەيەتى، چۈنكە ئەو ئامرازو فاكترانە قەدەغە دەكات، كە ھۆكارىن بۆ مل نان پووە و خراپە، ئەمەيش پەھەندىكى جەخت لەسەر كراوھى بەرژە ھەندىيەكانە، كەواتە دواجار تەواوكرە كاملكارى بىنەمايە بەرژە ھەندىيەكانە و تەنانت ھەندىك شىوازى (سەد الذرائع)، ھەك شىوازو بەشى (المصالح المرسله) دانراون و ئەزمار كراون، و ھەر بەم ھۆيە شەو دەبينىن كە ئەوانەى كار بە بىنەمايە (المصالح المرسله) دەكەن، ھەك بەلگە ھەريان گرتووە، ئالەھلگى ئەم گرۇپە، واتە مالكى و پەپرەوانىيان بېوايان بە (سەد الذرائع) یش ھەيە، و ھەروەھا پايشيان وايە كە ئەگەر ئەو پاساوي بىيانووە بوويە ھۆكار بۆ مل نان پووە و خراپە، ئىتر قەدەغەى دەكەن، و ھەركات زىياتر بوويە ھۆكارى بەرژە وندى، ئىتر كارى پىدەكەن، ھەر چەندە خودى ئامرازەكانىش ھەپام بن، بۆيە پىنگايان داوھ بە دەولەتى ئىسلامىي، كە مولك و سامان بدات بە دەولەتى دوژمن تا بەم ھۆيە ھەخۆى لە شەپيان بپارىزىت، ئەگەر دەولەتە ئىسلامىيەكە لاواز بوو، و ھەروەھا بە دروستيان زانىوھ، كە ھەندى مال و سامان، ھەك بەرتىل بدرىت، ئەگەر بەرتىلدا تەنھا پىنگايەك بوو كە لە بەردەم ئەو كەسەدا مابوويە ھە، تا خۆى لەستەم و تاوانىك بپارىزىت، كە زىيانى تاوانەكە زىياتر بوو، لە زىيانى دانى ئەو بپەسامانە، ھەروەھا بە دروستيان زانىوھ، كە مولك و سامان بدرىت، بە دەولەتى شەپكەر، ھەك بپىتتەك بۆ ئازاد كردنى گىراوانى مسولمانان، سەرەپاى ئەوھى كە دانى سامان بە دەولەتى شەپكەر دروست نىيە، كە بەلام لىرەدا دروستە بۆ لادانى زىيانىكى گەرەتر، يان بۆ ھەدەست ھەتئەنى بەرژە ھەندىيەكى مەزىتەر.^۲

^۱ تنقيح الفصول، للقراقي، ل ۲۰۰، لە پەراوێزى ل ۴۱۶ لە كىتەبى (مالكى)، شىخ أبوزەھرە ھەرگىراوھ.

^۲ الفروق، للقراقي، ب، ۲، ل ۳۲-۳۳.

﴿بهشی هه شته م﴾

((به لگهی هه شته م : نه ریت : العرف))

عورف ((نه ریت)) بریتییه له و شته ی که کۆمه لگه خوی پێوه گرتووه و، کردوویه تبه نه ریت بۆ خۆی و، له ژبانی پۆژانهیدا، له سه ری ده پوات، چ گوشتاری بیته، یان کرداری چونییه که.

عورف و عاده ت ((نه ریت)) له لای شه رعزانه کان یه ک مانایان هه یه، جا که ده لێن، فلانه شت، به عورف چه سپاوه، مانای ئه وه نییه، که عاده ت شتیکی تریته، و له عورف جیاواز بیته، به لگو هه مان شته و هاومانانو، له سه ر بنه مای جه خت کردنه وه له سه ر مانای عورف به و شتوازه هینراوه، نه ک وه ک وشه یه کی سه ربه خۆ.

جا عورف، هه ر وه ک له پێناسه که یه وه پوون ده بیته وه، جاری وا هه یه، که گوشتارییه و، جاری وا هه یه، که کردارییه و، جاری وا هه یه، که تاییه ت و، جارو باریش گشتیییه و، له سه ر جه م ئه م شتوازه یه وه، یان دروسته یان نادروسته.

۲۳۶- نه ریتی کرداری: بریتییه له و کرده وانه ی که بوونه ته نه ریت له لای خه لکی، وه ک مامه له ی ده ستاو ده ست، واته بی بونی گرتیه ست و، دابه شکردنی ماره یی ئافه رته، بۆ ماره یی حازرو ماره یی قه رز، و چوونه گه رمای گشتی به بی دیاری کردنی ماوه ی مانه وه تیایدا، و ئه ندازه ی ئه و ئاوه ی که به کاری ده هینیت و، هه روه ها دروست کردنی قاپو قاچاگی ناو مال و دروست کردنی پێلاو.

- نه ریتی گوشتاری: بریتییه له و ده ربپه نه زمانه وانپیا نه ی که خه لکی له هه ندی له گوشتارییاندا له سه ری پاها توون و، بووه ته نه ریت بۆیان، به وه ی که مه به ستیان پێی مانایه کی دیاریکراوه، له غه یری ئه و مانایه ی که له بنه مادا دانراوه بۆی، وه ک ئه وه ی که له فزی (ولد: منال) به کار ده هینن، بۆ کوپو پیاو نه وه ک بۆ میننه، وه ک له هه ندی ولاتی کورده واریشدا، وشه ی (زه لام) ته نها بۆ پیاو به کار ده هینریت، و هه روه ها وشه ی (گۆشت)، بۆ غه یری (ماسی) به کار ده هینریت، له کاتی کدا (ماسی) یش گۆشتی هه یه و، هه روه ها ناوی (دابه) ئاژه ل ته نها بۆ ئاژه لانی چوار پێ به کار ده هینن، له کاتی کدا ئه م وشه یه له بنه مادا دانراوه،

بۆ ھەر گیانہ وەرئى کہ بہ سەر زەویدا پئى بکات.

جا عورف بہ ھەردوو جۆرە گوشتارى و کردار ییہ کہ یەوہ، جارى وا ھەيہ، کہ گشتییہ، ئەگەر ھاتوو بہ سەر جەم ولاتى ئیسلامدا بلأو بووبویہ و، تەواوى خەلکى لەم ولاتانەدا کردبوویانہ نەریت بۆ خۆیان و لەسەرى دەپۆشتن، و عورفى تاییبەت ئەوہ یە کہ ھەندئى ولات بەکارى بہێنن، ھەندیکى تر بەکارى نەھێنن، و لە لای ھەندئى خاوەن پیشەى تاییبەت بەکار بێت، و لە لای ھەندیکى تر یان بەکار نەیت.

نموونەى عورفى کردارى تاییبەت لە عێراقدا، وەك دابەشکردنى مارەیی بۆ حازرو قەرزو، ھەروەھا لە ھەندئى ناوچەى پارێزگای (دیالە) کاتیك کہ سێك پرتەقال دەکڕیت، کابرای فرۆشیار چەند پرتەقالێكى زیادە دەکاتە ناو عەلاگى کابرای کپیارەوہ.

ئینجا نموونەى عورفى زارەکی گشتى، وەك بەکار ھێنانى لەفزی (دابە: ئازەل) بۆ ئازەلانى چوار پئى، و بۆ مۆف بە کارى ناھێنن، و ھەروەھا وەك بەنەریت کردنى بەکار ھێنانى لەفزی (طلاق) بۆ لابردنى پەيوەندییەکانى ھاوسەرایەتى پاشان نموونەى عورفى زارەکی تاییبەت، وەك ئەو زاراوانەى کہ خەلکانى زانستى و ئەکادیمی و پیشەوەر و پیشە سازەکان لەسەرى پا ھاتوون، و لە کاتى بەکار ھێنانیاندا مەبەستیان پێیان، زاراوەى تاییبەتى خۆیانە، کہ لە لای ئەوان باوہ نەوہک مانا زمانەوانییەکانى خۆیان.

٢٢٧- عورفى دروست ئەوہ یە کہ پێچەوانەى دەقیكى شەرى نەبێت، بەرژەوہندییەكى تەندروست و حساب بۆ کراو لەناو نەبات، و نەبێتە ھۆکارى ھێنانەدى خراپەيەك، کہ بەلایەنى زۆرى بەو ھۆیەوہ ھاتنەدییەكەى پشت پاست بکریتەوہ، وەك بەنەریت بوونى ئەو حالەتە لە لای خەلکى، کہ دەچن ئەوہى داواکار دەیکات بۆ ژنە داواکراوہکە، لە جل و بەرگ و ئەو شتانە بەخەلات و دیارى ئەژماری دەکەن، و ناچیتە ناو بازنەى مارەییەوہ، ھەروەھا وەك نەریتی ئەوہى کہ لەکاتى گرێبەستى ژن مارەکردندا خەلکى کۆ دەکەنەوہ و شیرینیان دەدەنئو، ھەروەھا وەك ئەوہى کہ خەلکى شارى بەغدا پێش پەنجا سال نەریتیان وابووہ، کہ خاوەن مال کاتیك خانووى دروست دەکرد، نان و خوانى دەدا بەکرێکارەکان، و ھەروەھا خاوەن چاپخانەکان نانیان دەدا بەکرێکارەکانیان لە نیوہپۆ ئیوارەدا، ھەروەھا وەك ئەوہ کہ لە عێراقدا وا نەریتە، کہ مارەیی قەرز بۆژنەکە ناکریت، مەگەر لە کاتى تەلاقدانیدا یان مردنى مێردەکەیدا.

عورفى خراپ، ئەوہ یە کہ پێچەوانەى دەقى شەرى بێت، یاخود بەدیھێنەرى زیانیك بێت،

ياخود له ناويه ري به رژه وه ندى بىٔ، وهك نه ريتى خه لكى له وهيدا كه ده چن گرښه ستى به تال
نه نجام ده دن، به هيتانى قه رزى سوودار له بانكه كان، ياخود له خه لكى تر، هه روه ها
خوگرتن به قوماړ كردن، به يانسېو پيشېركيى ته سپو وه ره قين، و تاو له وه مند.....

٢٣٨- به به لگه بوونى عورف:

زانايان عورفيان به بنه مايهك زانيوه له بنه ماكانى هه لپينجاني شه حكام، كه حوكمه كانى
له سر بنيات ده نريت، له و قسانه ي زانسته ندان كه به لگه يه له سر به به لگه بوونى عورف،
نه وان هه كه ده لئين: (العادة محكمة، له پووى شه رعه وه كار به عورف ده كريت، ياخود
عورف و عاده ت له شه رعا پينگه داره)، هه روه ها ده لئين: (المعروف عرفاً، كالمشروط شرطاً،
نه و شته ي كه له عورفدا ناسرابئ، وهك نه وه وايه كه له گرښه ستدا وهك مه رج دانرابئ،
ياخود مه رجى عورفى بوون، وهك مه رجى له فزى وايه!).

هه ندى له زانايان،^١ ثابته ي: ﴿خُذِ الْعَمَلْ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾^٢ واته: لىبوره به وه فرمان به
چاكه بكه، به به لگه ي (به به لگه بوون) ي، عورفى داده نئين، به وه يشيان زانيوه كه عورف
به لگه يه كه له به لگه بپروا پيكر اوه كانى شه ريعه ت، به لام به راستى نه م به لگه يه لاوازه، چونكه
نه و عورفه ي له ثابته كه دا هاتووه، مه به ست پيى (معروف، چاكه) يه، مه عورف يش نه وه يه كه
كردنى به باش دانراوه و كردنى پيويستكراوه له سر شان، نه مه ش هه مان نه و شته يه كه
شه ر فرمانى پيكر دووه و هه نديكيش نه م فه رموده يه يان كردووه به به لگه:^٣ (ما راه
المسلمون حسناً، فهو عند الله حسن، نه وه ي كه مسولمانان به چاكي ده زانن، نه وه له لاي
خودايش چاكه)، كه نه م فه رموده يه يان به به لگه داناو له سر (به به لگه) بوونى عورف،
ديسان نه م به لگه يه ش هه ر لاوازه، چونكه ژماره يه كى زور له زانايان وتوويانه كه نه و
فه رموده يه له سر ثيبين مه سعود وه ستينراوه، له سر به به لگه بوونى نيجماع ده لاله ت
ده كات، نه وهك له سر عورف،^٤ مه گه ر له كاتيكا نه بىٔ كه عورفىكى دروست پالپشتى له

^١ الفروق، للقرافي، ب٣، ل١٤٩.

^٢ الاعراف (١٩٩).

^٣ الكاساني في (بدائع الصنائع)، ب٥، ل٢٢٣، والمبسوط، للسرخسي، ب١٢، ل١٣٨.

^٤ الامدي ب٣، ل١١٢.

ئىجماعەكە بىكات، كەواتە دواجار ئەم فەرمودەيە بەلگەيە لەسەر جۆرىك لە جۆرەكانى عورف، ئەوەك عورف بە پەهاىي.

لە پاستيدا، عورف لە شەرعدا بېواپىكراوە و خاوەنى پىگەي خۆيەتى و دروستە ئەحكامى لەسەر بنیات بنرێت، لە پاستيدا بەلگەيەكى سەر بەخۆ نىيە، بەلام دەگەرێتەو سەر ئەمەي كە ئىمە دەيلێن لە چەند پەرويه كەوہيە لەواتە:

يەكەم: دەبين خوداي كار بەجئ، پەچاوى عورفە تەندروستەكانى عەرەبى كردووە، لەواتە داننانى شەرع بە بازىرگانىيە جۆراوجۆرەكان و هاو بەشيبە دروستەكان لە نۆوانيانداو لەناو عەرەبەكاندا، وەك شەرىكى دوو كەس لە كاسپىيە كدا، و كپىن و فرۆشتن، و بە كرێدانە دوور لە خراپەكان،^۱ لێرەدا تىبينى ئەو دەكەين كە شەرع، مامەلەي (سەلەم)سى، لە بەر هۆكارى بە عورف بوونى لەناو خەلكى مەدينەدا هەلاوێر كردووە لەناو ئەو نەهيبە گشتيەدا كە هاتوو سەبارەت بە نادروستى مامەلەي شتى ناديار، هەروەها مامەلەي فرۆشتنى خورما بە خورما پىگى كردووە، بەلام سەبارەت بە (عرايا) مۆلەت و دەر فەتى داو، كە (عرايا: برىتيە لەو خورمايانەي كە بە درەختەكەون، كە بە شىوہى گۆترە دەفرۆشێن و ئەندازەيان هەر بە درەختەكەوہ بۆ دادەنرێت)، چونكە ئەم جۆرە مامەلەيە لەناو خەلكيدا عورف بوو و پىويستيان هەبوو بە كردنى مامەلەي لەم جۆرە، جا ئەم هەلسوكەوتەي خوداي كار بەجئ لە داننانى شەرعدا، بەلگەيە لەسەر پەچاوكردنى عورفى دروست، كە خەلكى مامەلەكانيانيان لەسەر بنیات ناو، بەلام سەبارەت بە عورفى خراپ دەبين كە شەرع پەچاوى ئەمەيانى نەكردووە و بە تال و هەلوەشاوہ ئەژمارى كردووە، هەروەك لە عورفى بە كۆپدانانى مندالى خەلكيدا ئەم كارەي كردووە، كە يەكێك بوو لە عورف و عادەتەكانى سەردەمى نەفامى، هەروەها سەبارەت بە عورفى ميرات نەدان بە ئافرەتان، كە شەرع هات ئەمەيشى هەلوەشاندەو و بەشيك ميراتى بۆ ئافرەتان ديارى كرد.

دووەم: لە پاستيدا عورف دەگەرێتەو بۆ لاي بەلگەيەك لە بەلگەبېواپىكراوەكانى شەرىعت، وەكو ئىجماع و (المصلحة المرسله) و (الذرائع)، نموونەي ئەو عورفەي كە دەگەرێتەو بۆ لاي ئىجماع، وەك دروستكردنى كەلوپەل و پىداويستىەكان و چوونە گەرماوى

^۱ بېوانە (شرح الكون للزلمي، كە لە بەرگى ۵، ل ۵۲ دا دەلێت: خەلكى لە سەردەمى پىغەمبەردا (ﷺ) لێكدانى مامەلە (مضاربة: قازانچ بەهاو بەشى)يان، دەكرد، و پىغەمبەريش (ﷺ) نكۆلى ئى نەدەكردن.

گشتی، که عورف به بی نکۆلی کردن له سەر ئەمانه چوو، بۆیه لیڤه دا سەر به ئیجماعه و بیگومان ئیجماعیش برپا پیکراوه و نموونه ی عورفیش هیه، که دهگه پێتوه بۆ لای (المصلحة المرسله)، چونکه عورف دهسه لاتی به سەر دڵ و دهروونی مرۆفه کاندایهیه، بۆیه په چا و کردنی وهك ئاسانکاری وایه له سهریان و لادانی ناپهحه تی و درواییه له سهر شانیان، ئەمه له کاتی کدایه که عورفه که دروست بیت، نه که نادرست و خراپ.

ههروهها وهه چه ر خاندنی ئه و خه لکه له و عورفه سه ختی و ناپهحه تی به دوا دا دیت، و ناپهحه تیش لابراره، چونکه خۆی له خۆیدا خراپه و نادرستی تیا دایه، پێشه و (سه ره خسی) له کتیبی (المبسوط) دا، ئاماژه ی به مه داوه، که ده فه رموویت: (....) چونکه ئه و شته ی که له عورفا چه سپاوه له واقیعی شدا به به لگه ی شه رع ی جیگیر بووه و چه سپاوه، ههروهها به به لگه ی ئه وه ی که وهه چه ر خاندنی خه لکی له عورفیکی ئاشکرا، بیگومان سه ختی و درواییه کی ئاشکرا به دوا ی خۆیدا ده هیئت).^۱

سێیه م: شهه رزانان که عورفیان وهك به لگه داناوه، له سه رده مه جیاوازه کاندایه له ئیجتیهاده کانیاندا وهك پالپشتیکی برپا پیکراوه ته ماشایان کردووه، ئەمه به لگه یه له سەر ئه وه ی که عورف برپا پیکراوه، چونکه ئەم کاره ی ئه و شهه رزانانه وهك ئیجماعی بێده نگ وایه، سه ره پای ئه وه ی که ته نانه ت هه ندیکیان هه ر به پاشکاو ی ئاماژه یان به م راستیه داوه و هه ندیکیش قه و قه بیان لی کړدووه، که واته دوا جار برپا پیکراوی عورف، به به لگه ی ئیجماع چه سپاوه.

۲۳۹- مه رجه گانی برپا پیکراوی عورف، بۆ بنیاتنانی ئە حکامه کان له سه ری:

بۆ برپا پیکراوی عورف و بنیاتنانی ئە حکامه کان له سه ری، چه ند مه رجیک هه ن، که ده بیئت بێنه دی، له واته:

یه که م: نابیت ئه و عورفه پێچه وانه ی ده قی شه رع ی بیت و ده بیئت عورفیکی دروست بیت، وهك له و نموونانه دا هیتاماننه وه سه باره ت به عورفی دروست، و ههروهها وهك پاهاتن و خوگرتنی خه لکی به وه وه که که سیک ئەمانه ت و بارمه تی له لای بیت، دروسته بۆی بیداته وه به و که سانه ی که عاده ته ن دروسته لیتی وه ری بگرن، وهك ژن و مندال و خزمه تکاری کابرای

^۱ المبسوط، ب، ۱۳، ل، ۱۴.

خاوهن ئەمانەت، ھەروەھا ھەك وەقف كردنى شتى گواستراو ھەروەھا ئەو ھەرجانەى كە پەيوەستى بەو گرێبەستانەو ھە عورفى دروست لەسەريان دەپۆن، جا ئەگەر ئەو عورفە پێچەوانەى دەقى شەرىى بوو، ئەو ھەروە پەيوەستى كراو، ھەك مامەلەى سووخرى و دابەشكردنى خواردنەو كەولەكان لە زەماوەندەكانداو، دەرخستنى جیگا ياساغەكانى چەستە، ئەمانەو ھاوینەكانیان بەبێ پاجیایی نۆوان زانایان ھەموویان پەيوەستى كراو بەتالان،^۱ مەبەستیش لە عورفى پێچەوانەى دەقى شەرىى ئەو ھەى كە لە سەرچەم پەھەندەكانەو پێچەوانە بێت، بە جۆرێك ئەنجامدانى ئەو عورفە كاركردن بە دەقەكە بە گشتى بەتالان بكاتەو، ھەك لەو نمونانەدا كە ھێناومانەو ھەركەوت، بەلام ئەگەر بەم شێوازە نەبوو، ئەو بە دژى دەقى شەرىى ئەزمار ناكردتو، لە چوارچێوەى خۆیدا كارى پێدەكردتو، كاریش بە دەقەكە دەكردت، بەلام لە غەبرى ئەو جیگایەدا كە عورفەكە خوازیارى بوو، ھەك لە گرێبەستى دروستكردنى كەلوپەلەكاندا كە لە راستیدا ئەو مامەلەى شتى نادیارەو لە شەرىعەتیشدا مامەلەى شتى نادیار دروست نییە، بەلام دروستكردنى كەلوپەل دروستە لەبەر ئەو ھەى كە خەلكى بەبێ نەكۆلى كردن کاریان پێكردووەو بۆیە دواجار لەبەر خاترى عوف كارى پێدەكردت، بەلام غەبرى ئەم جۆرە لە دروستكردنى كەلوپەل و پێداویستى، لە مامەلەكردن بە شتى نادیار بە ھەرام دانراو، واتە تەنھا ئەم جۆرە مامەلەى لە گرێبەستى دروستكردن (الاستیصناع)دا، دروستە، ئەمەیش بە پێى یاساى: (بيع المعلوم لا یجوز) كپین و فروشتن بە شتى نادیارەو ھەك ماسى لە دەریادا دروست نیە.

دووەم: دەبێت عورفەكە (مطرّد) گشتى یان زال (غالب) بێت، مانای (إطراد)یش، واتە: عادیەتیكى گشتى بێت و پاشكەوتە نەبێت، جارى وا ھەى كە بە (عموم) گشتاندن دەردەبەردیت، واتە ئەو عورفە بۆلۆ بێت لەناو خەلكەكەیداو ناسراو بێت لە لایان و پێش ئەوانیش لەناوایندا كارى پێكراو، مەبەست لە زالبوون (الغلبة) ئەو ھەى كە زۆرینە كارى پێكردبێت، واتە مەگەر تەنھا كەمێك لەو خەلكە گوتى نەدابێت پێى، ئینجا ئەم زالبوون و گشتى بوونە (الغلبة) و (إطراد) كاتێك لە لای ئەو ھەى ئەو عورفە بێنران، پەيوەستى كراو، نەك لە پەراوەكانى شەرىدا، چونكە بۆى ھەى ئەو عورفانە لەو پەراوانەدا بگۆردرێن.

^۱ لە كۆتییى (المبسوط)دا، ب ۱۲، ل ۱۹۶، ھاتووە كە دەلیت: ھەموو عورفێك كە دەقى شەرىى بە پێچەوانەى ھەى ھاتبێت، ئەو پەيوەستى كراو.

سییه: ئو عورفهی که خه لکی کاری پئیده کات، ده بیئت هر له سه ره تای ئو هه لئسوکه و کار پیکردنه وه هه بوبیئت، واته به رپابوون و پوودانی عورفه که له پیشتر بیئت، به سه ر کاتی هه لئسوکه وته که داو، دواتر به رده وام بوویئت، تائه کاتی پوودانه و، ئیدی له گه ل به رابه ری (مقارنه) بکریئت، و له م پوانگه یه وه به لگه هیناوه ی پرسهی وه قفه کان و پاسپارده کان و مامه له کان و گریته سه ته کانی هاوسه رایه تی و، مه رج و زاراوه په یوه سه ته کان پئیانه وه، هه موویان ده بیئت، له سه ر بنه مای عورفی که سانیك پاقه بکریئن، که پوویمان له نه نجامدانی ئو کارانه کردووه، و ئو عورفه له سه رده می ئو واندای بوونی هه بووه، نه وه که له سه ر بنه مای ئو عورفهی که له دوا ی ئو وان سه ره له ده دات، بۆ نمونه نه گه ر که سیك سود و قازانجی مولك و مالی خزی وه قف بکات، له سه ر زانایان، یا خود له سه ر فه قی و قوتابیانی زانست و ئو عورفهی له کاتی نه نجامدانی ئو وه قفه دا، و ابو، که مانای زانایانی والیک ده دایه وه، که بریتییه له وه که سه ی که شاره زایی له کاروباری ئاینیدا هیه، به بی مه رجی تر، و مه به سستی له قوتابیانی زانست، ئو قوتابیانه بوو، که قوتابی زانستی شهرعین، ئو سود و قازانجی ئو مولك و ماله به و جوړه زانایانه ده دریئت، به بی مه رج له سه ر دانانی بوونی پروانامه ی تاییه ت له م بواره دا، جائه گه ر له دوا ی ئو وه قفه، عورفیک داهات، که داوا ی پروانامه ی له و بواره دا ده رکرد، له و زانا و قوتابیانه، نه وه بوونی ئو مه رجه بۆ ئو زانایانه له وه قفه دا کار پیکرا و نییه، و هر ته نها بۆ قوتابیانی شهریه ت خه رج ده کریئت، و به هیچ که سیکی تر نادریئت، که خه ریکی ده ستخستنی زانستی جوړی تره، هه رچه نده ئو عورفهی که دواتر داهاتووه و، له دوا ی وه قفه که خه لک خووی پئوه گرتووه، وا ده رپه دراوه که جگه له قوتابیانی زانستی شهرعی، قوتابیانی تریش هر ده گریته وه، به لام ئیمه هر کار به پیشینه که ده که ی.

- چواره م: نابیئت گوفتار یان کرداریکی وا له ئارادا بیئت، که دژی ناوا خنی عورفه که بیئت، وه که بۆ نمونه له بازاردا عورف وابیئت، که به به ش به ش نرخه که پاده ست بکریئت، به لام کریار و فروشیار له سه ر نه وه پئک بکه ون، که به پاشکاو ی و پاسته وخوویی نرخه که به بی به شکردن بده ن، یا خود عورف له سه ر نه وه بیئت، که بری تیچونی ناردن له سه ر کریار بیئت، به لام پئک بکه ون، که له سه ر فروشیار بیئت، یا خود عورف له سه ر نه وه بیئت، که تیچوونی تو مارکردنی خانوویه ره له به پئوه رایه تی تا بۆ له سه ر کریار بیئت، به لام هه ردوولا له سه ر نه وه پئک بکه ون، که بیخه نه گه ردنی فروشیار، و یاسا لییره دا له سه ر نه وه یه که:

(ما یثبت بالعرف، بدون ذکر، لا یتب، إذا نص علی خلافه: نه و شتهی که به عورف و به بی ناوبردنی له گریبه سستی مامه له دا ده چه سپیت، له کاتیکدا که هه ردو لای مامه له که، له سه ر شتیکی پیچه وانه ی نه و گریبه سته پڼک بکه ون، نه وه نه مه یان جیکیر نابیت و ناچه سپیت))^۱.

۲۴۰- عورف، ویستگه ی پراکتیزه کردنی نه حکامه کانه:

هه روه ها عورفیش وه ک دوا ویستگه (مرجع) یتک، داده نریت، بۆ پراکتیزه کردنی نه حکامه کان، به سه ر پووداوو پیشهاته تایبه ته کاند، وه ک نه وه ی که دادگه ری ((العدالة)) مه رجیکه، بۆ وه رگرتنی شایه تی دانی دروست، به به لگه ی ئایه تی قورئانی پیروژ که ده فه رمویت: ﴿وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾^۲ واته: دوو پیاو ی دادگه ر به سه ر یانه وه بکه ن، به شایه تو، ده دگه ری (العدالة) یش، له لای شه رعزانان، نه و خولیا یه یه، که وا له خاوه نه که ی ده کات به رده وام له خواترس بی و، پابه ند بیت به پی و شوینه کانی مه ردا یه تیبه وه، هه رچی کاریگه ری له سه ر پیاو هه تی مروه هه بیت، نه و کاریگه ریشی له سه ر دادگه ریبه که ی ده بیت و، نه و فاکته رانه یش که کاریگه ری ننگه تیغیان له سه ر دادگه ری هه یه، به پیی کات و شوین گۆرانیان به سه ر دادیت، وه ک نه وه ی که پیشه و شاطبی باسی کردوه، و ده فه رمویت: سه ر پووتی بۆ پیوان، (واته: نه پیچانه وه ی جامانه، و مشکو و مه ندیل و میزه رو نه و جوژه شتانه)، که نه م کرده وه یه له واقیعدا، به گویره ی جیگا جیاوازه کان، نه میش جیاوازی بۆ دروست ده بیت، که بیگومان نه م کاره له پۆژه لات ی خۆماندا، بۆ پیوانی خاوه ن مه قام و پایه، کاریکی ناشیرینه، و جوانتر وایه، سه ر یان پووت نه بیت، به لام بۆ پۆژئاوا شتیکی ئاساییه و ناشیرین نییه، که واته حوکمی شه رعیی، به پیی ناوچه یش گۆرانکاری به سه ردا دیت، و له ده ره نجامدا، له لای خه لکی پۆژه لات، کاریگه ری خراپی له سه ر دادگه ری کابرا ده بیت، به لام له لای پۆژئاوا یه کان وانییه!

هه ر به م شیوازه یش، له کاتی پراکتیزه کردنی نه م حوکمه ی ناو نه م ده فه قورئانییه دا که ده فه رمویت: ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ يَرْزُقُهُنَّ وَيَكْسُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾^۳ واته: له سه ر خاوه ن مندا ل ((باوک))

^۱ القواعد، الأمام عز بن عبد السلام، ب، ۲، ل ۱۷۸.

^۲ سورة (الطلاق / ۲).

^۳ سورة (البقرة / ۲۳۳).

پټويسته که قوت و جل و برگی دایکیان، به شتوه یه کی شایسته بویان فرهام بکات، که
 هم حوکمه ده گپټه وه بڼ عورف، بڼ چه سپاندنی نه اندازه ی شو نه فقه یه ی که برپاری
 له سره دراوه، چونکه هم ده قه، نه اندازه که یی دیاری نه کردوه.

پیشه وا (جه صاص)، له کتیبه که یدا، (أحكام القرآن) ده فره مویت: نه گهر ژن پیداکیری و
 زیاده پړه ی کرد، و داوای نه فقه ی زیاتری کرد، که عورفو عاده ت و نه بوو، نه وه
 نایدیټی و، هه روه ها نه گهر پیاوه که یشی که م و کوپی کرد، له دانی نه فقه که داو، که متر له
 عورفو عاده تی دابین کرد، همیش دیسان بوی دوست نییه، و له سره ی پټويست ده کرټ،
 که بری نه فقه که له عورفی شو جیگا و سرده مه دا چه نده، ده بیت نه ونده ی بڼ فرهام
 بکات^۱.

هه روه ها هر شتی که شرع پټويستی کردبوو، نه اندازه یه کی دیاری نه کردبوو، شو و
 ده چین به پټی عورف دیاری ده کین.

۲۴۱- گورانی حوکمه کان، به پیی گورانی سرده مه کان:

شو و حوکمانه ی که له سر بنه مای عورفو عاده ت بنیات نراون، به پټی گورانی عاده ته کان،
 نه وانیش ده گوزین، نه میش هه مان شو و مه به سته یه که شرع زانان له فره میشته کانیاندا
 درکاندویانه، که فره مویانه: نکولی ناکری، له گورانی حوکمه کان، به پټی گورانی کات و
 سرده مه کان و، له م باره یه وه ((پیشه وا شهاب الدین القرافي)) ده فره مویت: شو و حوکمانه ی
 که له سر بنه مای عورفو عاده ته کان بنیات نراون، تا عورفه که هه بیت حوکمه که یش هه ی و،
 هر که عورفه که یش نه ماو هه لوه شایه وه، شو و حوکمه که یش هه لوه و شیت وه، وه ک پاره
 له مامه له کاند، و بوونی که م و کوپی له و شتانه یدا که نال و گورپان له مامه له دا پټوه
 ده کرټ، و نمونه ی تری وه که نه مانه، جا که عاده ت، له و پاره یه دا گورپرا، بڼ جورټکی تری
 پاره، شو و نرخه که به و پاره نوییه ده بیت، که عاده تی پټوه گیراوه و، کار نیت به پاره کون و
 نیکسپایه ر بووه که ناکرټ، و هه روه ها نه گهر بوونی شتیک، له جل و به رگنیکا به که م و کوپی
 نه ژمار کراو، به م بیانوه وه برپمانه وه به سر کابرای فروشیاردا، به لام نه گهر دواتر هم
 عورفه گورپراو، شو و که م و کوپی، به شتیک ناسای جوان ته ماشاکراو، بوویه هؤکاری
 زیادی نرخه که یشی، نیت به هؤی بوونی شو و شته وه (که پیشتر به که م و کوپی سهیر ده کرا)

^۱ الجصاص، ۱، ل ۴۷۸.

ناتوانین جلو بهرگه که بدهینه وه به سهر کابرای فروشیارد، جا سهرجه می نه و حوکه مانه ی که له سهر بنه مای عورفو عاده ت بنیات نراون به پیتی ئهم یاسایه به پتوه ده چن، و ئهم یاسایه یش بووه ته حقیقه تیک، که ئیجماعی شهرعزانانی له سهره، و به درئیایی میژوو فهتوای زانایان له سهر ئهم یاسایه ده رچوون، و بهرپا کراون، جا هر کات عورف گۆرانی به سهر دا هات و نوئی بوویه وه، ده بیئت که سی موجه هید نه و عورفه نوئییه به برپا پیکراو بزانیئت، و هر کاتیش عورفه که له کار کهوت، نه و ده بیئت موجه هیدیش ئاستی برپا پیکراوی و کارپیکردنی عورفه که ئیدی له کار بخت^۱.

هر له سهر ئهم بنه مایه ش حوکه کان جیاوازییان ههیه، بۆ نمونه پیشه و نه بو حه نیفه، دادگهری پوکه شی به هیتند وه رگرتوووه، له پهرسی سزادان له سهر تاوانه کان و کوشتنه وه دا نه بیئت، ئیتر نه ستوپاکی شایه ته کانی به مهرج نه گرتوووه چونکه له سهر ده می جه نابیاندا، خه لکی زیاتر چاک و خواناس بوونو، له گه ل یه کتریدا راستگویانه مامه له یان ده کرد، به لام له سهر ده می (نه بو یوسف) و (موحومه دی کوپی حه سن) دا، درۆ زیادی کردو پهره ی سه ند، بۆیه کارکردن به دادگهری پوکه شی ده بوویه هۆی گه نده لی و تیاچوونی مافی خه لکی، بۆیه له بر ئهم هۆکاره، ئهم دووانه ناچار بوون برپار بدهن، به بوونی نه ستوپاکی شایه ته کان و، دواچار شهرعزانه کان سه باره ت به م را جیاییه ی نیوان پیشه و نه بو حه نیفه و قوتابییه کانی ده لئین: ((ئهمه راجیایی سهر ده م و کاته، نه ک راجیایی له سهر به لگه کان)) و هه روه ها وه ک نه وه ی که حه نه فییه کان فهتوایان داوه، که کپیار که پوکه شی خانوو که وه هه ندی له به رده کانی خانوو که ی بینی، به مه بستی کپینی، ئیتر دواتر مافی په شیمان بوونه وه ی نییه، که بلئیت خانوو که م نه دیوه و، نه و پوکه ش دیتنه ی له سهر نه ژمار ده کرئت، چونکه به رده کان هه موویان له سهر یه ک شیواز له دیواره که دا داده نرئین، به لام که دواتر عاده تی خه لکی سه باره ت به کردنه وه ی خانوو گۆردرا، ئیتر زانایانی دواپینه ی حه نه فی فهتوایان به و جۆره دا، که ده بیئت کپیری خانوو، سهرجه می خانوو که ته ماشا بکاتو، ببینیئت، ده نا هیشتا مافی په شیمان بوونه وه ی ده بیئت، نه گه ر پوکه شه که ی وه هه ندیکی ببینیئت، و هه روه ها وه ک وه رگرتنی پاره له سهر فیکردنی وانه ی قورئان به قوتابیان، که شهرعزانانی دواپینه به دروستیان زانیوه، چونکه عاده ته کان گۆردرا بوون، که نه گه ر له پابردودا بریک مووچه بۆ

^۱ القرافي، ب، ۱، ل ۱۷۶، إعلام الموقعين، ب، ۳، ل ۹.

ئەو مامۇستايانە لە دارایی دەولەت (بیت المال) دیاری کرابوو، کە دواتر پچراو نان بپراو کران، ئیتر زانایانی دواییە فەتوایان دا، کە دروستە کرئ وەرگیرن، نەبادا خەلکی پشت لە قورئان خویندن بکن، و فیزیوونی فەرامۆش بکن، و هەر وەها وەك، ئەوێ کە پێغەمبەر (ﷺ) بۆ سەرفیتەرە ساعیک^۱ خورما یان جۆ، یان کشمیش، یان کەشکی داناو، کە بدرئیت، چونکە ئەمە خواردنی زۆرینە خەلکی شاری مەدینە بوو، بۆیە ئەم خواردنە بەخواردنی تر بگۆردرئیت، ئەوا ئەم زەکاتی سەرفیتەرەش بەپێی خواردنە نوێیەکانی تر دەگۆردرئیت، دەکرئیت بدرئیت.

۲۴- ئەم گۆرپانە، لە حوکمەکاندا، بێگومان تەنھا ئەو ژمارە ئەحکامانە دەگرئیتەر کە لەسەر بنەمای عورف بنیات نراون، هەر وەك گۆتمان، ئەحکامە یەکلایی (قطعی)ییەکانی، شەرع ناگرئیتەر، هەر وەك ئەم گۆرپانە، بە نەسخ و سەرەرەوێ ئەحکامی شەرعی نایەتەر ئەژمار، چونکە حوکمە کە هەر ماوەتەر، بەلام مەرجهکانی پراکتیزە بوونی تیا دا بەرجەستە نەبوو، و ناچار شتێکی تر پراکتیزە کراو، لێرە دا دەرە کەوئیت، کە عادەت هەركات گۆردرا، ئەمە بەو مانایە کە ئەوە حالەتێکی نوێ تر هاتۆتەر ئاراو کە هۆکارە بۆ پراکتیزە کردنی حوکمێکی تر، یاخود ئەوێ کە حوکمە ئەسلییە کە هەر ماوەتەر، بەلام گۆرپانی عورفە کە بوو تەر هۆکاری ئەوێ کە وا پێویست بکات، کە مەرجه دیاریکراوی تر بە دواي خۆیدا بهێتئیت، بۆ پراکتیزە کردنی وەك ئەوێ کە بۆ نمونە مەرجه لەشایەتەکاندا، دادپەرەری بوونیانە، دەبێت دادگیرن، پێشتر دادگیرییەکی پووکی بۆیان بەس بوو، بەلام دواتر لەبەر ئەوێ کە درۆکردن لەناو خەلکیدا زیاد کرد، ئەم مەرجه بووێ هۆکاری ئەوێ کە وا پێویست بکات، کە شاهیدەکان ئەستو پاکبن، لەناو خندا دادگیرن.

((پێشەوا شاطبی)) لەم بارە یەر دەفرمویت: مانای پاجیایی ئەوێ کە عورفەکان جیاواز بوون، ئەوا هەر عورفێک دەگەرئندرئیتەر بۆسەر ئەسلیکی شەرعی، و بە پێی ئەو ئەسلە بۆ ئەو عورفە، حوکم بەرپا دەکرئیت^۲.

^۱ صاع: لە لای حەنەفیەکان کێشە کە ی سئەزارو شەشەدو سی گرامە، واتە سئەکیلۆو شەشەدو سی گرام.

^۲ الموافقات، ب، ۲، ل ۲۸۶.

﴿به‌شی نویم﴾

به‌لگه‌ی نویم: ((قول الصحابی: فرمایشتی هاوه‌لان))

۲۴۳- ریخ‌وشکردن:

هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌لای جه‌ماوه‌ری زانایانی زانستی ئوصولی فیه‌ق، ئه‌و که‌سه‌یه که‌ چاوی به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وتییت‌و، برپای پی‌ هینابیت‌و، ئه‌وه‌نده‌یش له‌ گه‌لیدا بووییت و مابیت‌وه، که‌ له‌ پوی عورفه‌وه ووشی هارپیته‌تی بۆ به‌کار بهیتریت، وه‌ک خه‌لیفه‌کانی راشیدین‌و عه‌بدوللای کوپی عه‌بباس، و عه‌بدوللای کوپی مه‌سعود، و هی تریش، که‌ برپایان پی‌ هیناوه و پالپشتییان لێ کردوه، و گوپیان بۆ گرتوه، و شوین پی‌بازی هیدایه‌تی ئه‌و زاته که‌وتون.

له‌ دوا‌ی کۆچی دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی، ئه‌وانه‌یان که‌ به‌ خاوه‌ن زانست و شه‌رعزانی ناسرابوون، هه‌ستان به‌ فه‌توادیان، و دادگری کردن له‌ نێوان خه‌لکید، و فه‌توا و قه‌زوه‌ته‌کانیان گێرداوه‌ته‌وه‌ بۆ ئیمه‌ جا ئایا دروسته‌ که‌ ئه‌و فه‌توا و برپارانه‌یان وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌ک له‌ سه‌ر چاوه‌کانی شه‌رع سه‌یر بکه‌ین، و ده‌بیت موحته‌هید پی‌بانه‌وه‌ پابه‌ند بیت؟ ئه‌گه‌ر له‌ قورئان و فه‌رموده و ئیجماعدا حوکمیکی ده‌ست نه‌که‌وت، کار به‌گوتی هاوه‌لان ده‌کات؟ زانایان له‌ سه‌ر وه‌لامی پرسیاریکی له‌م جۆره‌ پاجیایان هه‌یه‌.

۲۴۴- جینگای راجیاییه‌کان:

راجیایی له‌ سه‌ر گوتی هاوه‌لان ((خوا لێیان پازی بیت)) به‌ شیوه‌یه‌کی په‌ها نییه‌، به‌ لکو له‌م باره‌یه‌وه‌ درێژه‌ باسیک به‌م شیوازه‌ی لای خواره‌وه‌ هه‌یه‌:

- یه‌که‌م: زانایان پایان وایه‌ که‌ فرمایشتی هاوه‌لان له‌ و شتانه‌یدا که‌ به‌پاوی ئیجتیهادکردن نازانریت، ده‌بیت به‌لگه‌، چونکه‌ وه‌ک حوکمیکی بیستراو له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) ته‌ماشای ده‌کریت، دوا‌جار وه‌ک فه‌رموده‌ وایه‌، و بیگومان سوننه‌ت و فه‌رموده‌یش سه‌رچاوه‌ی شه‌رعه‌نانه‌، خه‌نه‌فیه‌کان نمونه‌یان بۆ ئه‌مه‌ به‌و گێرانه‌وه‌یه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ عه‌بدوللای کوپی مه‌سعوده‌وه‌ (خوا لێی پازی بیت) گێرداوه‌ته‌وه‌، که‌ فه‌رمویه‌تی: لای که‌می کاتی بی‌ نویژی ئافه‌رت سی‌ پۆژه‌و، هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تری بایه‌خدار له‌و گێرانه‌وانه‌ی که‌ هه‌ن، ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ فرمایشتی هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌، که‌ وایان داناوه‌، لای که‌می ماره‌یی ئافه‌رت ده‌ دره‌مه‌.

- دووه‌م: ئه‌و فرمایشته‌ی هاوه‌لان، که‌ کۆکبوونی گشتی له‌ سه‌ر دروست بووه‌، به‌

به لگه يه كي شهرعی داده نریت، چونكه له م حاله ته دا ئیجماعه، ههروه ها فرمایشتی ئه و هاوه له ی كه پای پێچه وانه ی له سهر نه هاتوه، ئه مێش وهك ئیجماعی بێدهنگ (الأجماع السكوتي) داده نریت، و ئه مێش دیسان به لگه يه كي شهرعی به له لای ئه وانه ی كه پروایان به ئیجماعی بێدهنگی ههیه.

- سییه م: فرمایشتی هاوه لێك به سهر هاوه لێکی تری وهك خۆیه وه، وهك به لگه يه كي پابه ند (ملزم) ته ماشا ناکریت، چونكه ده بینین كه هاوه لāن له نتوان خۆیاندا پاجیاییان هه بووه، به لām هه چكامیان ئه وی تری ناچار نه کردوه، كه پابه ند بیت به پای ئه مه وه.

- چواره م: ئه گهر فرمایشتی هه ر هاوه لێك ((خوا لێیان پای بیت)) له پا و ئیجتیهادی خۆیه وه سه رچاوه ی گرتبیت، ئه مه ئه وه یانه كه پاجیایی له سهره، ئایا ئه م جوړه یان ده بیت به لگه به سهر ئه وانه ی له دوا ی ئه مانه وه هاتون، یان نابیت به لگه^۱!

- ۲۴۵- هه ندی له زانایان پایان وایه، كه به به لگه ی شهرعی داده نریت، و له سهر كه سی موخته هید پێویسته كه كار به فرمایشتی هاوه لāن بكات، ئه گهر ئه و حوكمه له قورئان و سوننه ت و ئیجماعدا ده ست نه كه ت، و، ئه گهر هاوه لāنیش له سهر ئه و حوكمه پاجیاییان هه بوو، ئه و ده كریت، كه له نا و پا جیاوازه كانیاندا، پابه ك هه لێژریت. ئینجا گروپیکی تر له زانایان پایان وایه كه به به لگه ی شهرعی دانانریت، و موخته هید له سهر ی پێویست نییه، كه كار به فرمایشتی هاوه لāن بكات، به لكو له سهر ی پێویسته كه به داخوازی به لگه شهرعیه كان كار بكات.

گروپی یه كه م: به لگه یان ئه وه یه كه لایه نی پێكان له ئیجتیهاد كردنی هاوه لāندا زۆر زیاتره و، لایه نی هه له كردن زۆر كه مته ر، چونكه هاوه لāن شایه تحالی هاتنه خواره وه ی قورئانی پیرۆز بوون، و، له سهر حه كمه تی ته شریع، و هۆكاری هاتنه خواره وه ی ئایه ته كانی قورئان هه لوه سته ی ههیه، و ماوه یه كي زۆر له خزمه ت پێغه مبه ردا (ﷺ) بوون، و به و هۆیه زانیاریان له سهر شریعه ت ده ست كه وتوه، و له سهر ماناكانی توانای تیگه یشتنیان بۆ دروست بووه، بۆیه له به ر هه موو ئه مانه پای هاوه لāن پله یه كي بالائری ههیه، له پای كه سانی ترو، ئیجتیهادی ئه وانیش زۆر نزیکتره له پاستی و پێكانه وه، له ئیجتیهادی كه سانی تر!

گروپه كه ی تر به لگه یان ئه وه یه كه ئیمه پابه ند كراوین، به گوێپایه لی قورئان و سوننه ت، و

^۱ شرح مسلم الثبوت، ب ۲، ل ۱۸۵ و دواتریش.

ئەو بەلگانە ۋە كە دەقى قورئان و سوننەت ئىمە پىنموني دەكەن بۆ لايان و، فرمايشتى ھاۋەلانىش سەر بەھىچ كام لەم بابەتەنە نىيە، و ئىجتىھاد كىردن بە بىرۋاپا، شاينى پىكان و ھەلە كىردىشە و، لەم پرسەدا جىياۋازى لە نىۋان ھاۋەلان و كەسانى تردا نىيە، ھەرچەندە ئەگەرى ھەلە كىردى ھاۋەلان كە مەترە.

ئەۋەى ئىمە بە پاي لە پىشتى دەزانىن و (ترجىح) سى، دەكەين، ئەۋەى كە فرمايشتى ھاۋەلان (خوالىيان پاي بىت) بەلگەيەكى وانىيە، كە ئىمە ناچار بىكات، پابەندىن پىيەۋە، بەلام زىياتر بەلای ئەۋەدا دەپۆين، كە كارى پىيكەين، لە پرسىكا كە دەقى قورئان و سوننەت و ئىجماعى لەسەر نەبوو، ياخود ھەر لە پرسەدا بەلگەيەكى بايە خدارى تر بوونى نەبوو، ئەۋە لەم ھالەتەدا دەبىنن كە كار كىردن بە فرمايشتى ھاۋەلان لە پىشتىرە.

﴿بەشى دەيەم﴾

بەلگەى دەيەم:

شەرىعەتە كانى گەلانى پىش ئىمە ((شرع من قبلنا))

مەبەست لە شەرىعەتە كانى پىشنىن، ئەۋە ھىكمانەيە كە خودا كىردوونى بە شەرىعەت بۆ گەلانى پىش ئىمە و ناردو پەتەيە سەر پىغەمبەرانى خۆى، تا ئەۋەلانىش ئەۋە ھىكمانە ۋەك پەيام، بەدەن بە گۆيى ئەۋە گەلەندا.

زانايان لەسەر ئاستى پەيۋەندى ئەۋە ھىكمانەى ئەۋە گەلەنە بە شەرىعەتى ئىمەۋە و ئاستى بەلگە بوونيان سەبارەت بە ئىمە، پاجىايان ھەيە، جا پىش باسكىردىن پاقەسەكانيان، پىۋىستە پىگەى پاجىايە كە باس بىكەين، چونكە ئەم پرسى ((شرع من قبلنا)) يە، چەندەھا جۆرى ھەيە، جۆرى ھەيە، كە كۆكى لە نىۋان زاناياندا ھەيە، لەسەر بە بەلگە بوونى سەبارەت بە ئىمە، ھەيەنە كە كۆكى ھەيە، لەسەر ئەۋەى كە لە ھىكمانەدا ھەيە، كە سەبارەت بە ئىمە نەسخ كراۋەتەۋە، ھەيشانە كە ھىشتا پاجىايى لەسەرە.

جۆرەكانى شەرىعەتە كانى پىشنىن:

۲۴۷- جۆرى يەكەم: ئەۋە ھىكمانەن كە لە قورئان يان لە سوننەتدا ھاتوون و لە شەرىعەتى ئىمەدا بەلگەيان لەسەر ھاتوۋە، كە فەرزەن لەسەر ئىمەيش، ھەر ۋەك چۆن لەسەر گەلانى پىش ئىمەيش فەرزىيەن، جا ئەم جۆرەى ھىكمانەكان پاجىايى لەسەر نىيە،

که شهره بق ئیمه‌یشو، سرچاوه‌ی شهره بوونی، و به به‌لگه بوونی سه‌بارته به ئیمه، هر هه‌مان ئه‌و ده‌قانه‌یه که به و جوړه له شهره‌ته‌ی ئیمه‌یشدا هاتوون، وه که فه‌رزیوونی پښوو خوی په‌روه‌دگار ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لِمَلَّكُمْ تَنَفُّونَ﴾^۱ واته: ئه‌ی باوه‌پداران، پښوو له‌سه‌رتان پټویست کراوه، هر وه که له‌سه‌ر گه‌لانی پټیش ئیوه‌یش پټویست کرابوو، به‌هوی ئه‌م په‌رسته‌شه‌وه، له‌خودا بترسن.

۲۴۸- جوړی دووهم: ئه‌و نه‌حکامانه که خودای په‌روه‌دگار له‌قورئانی پیروژدا باسی کردوون، گټراوڼیه‌تیبه‌وه، یاخود پټغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سوننه‌تی خویدا پوونی کردوونه‌ته‌وه، له‌شهره‌ته‌ی خویشاندا به‌لگه هه‌یه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر ئیمه‌ نییه، پټوه‌یانه‌وه پابه‌ند بین، واته: ئه‌و نه‌حکامانه تاییه‌تین، به‌و گه‌لانه‌ی پټشووه‌وه، ئه‌م جوړه هیچ راجیاییه‌کی له‌سه‌ر نییه، که شهره‌نن بق ئیمه، له‌وانه‌یش وه که ئه‌وه‌ی که له‌قورئانی پیروژدا هاتووه، که ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ، فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾^۲ وعلی‌الذین هادوا حرمنا کُلَّ ذی ظُفَرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ الْحَوَايِکَ أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِقَبِيحٍ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ﴾^۳ واته: به‌وانه که له‌خویانه‌وه ئه‌و ئاژه‌لو مه‌ر و مالاته یاساغ ده‌کن، بلئ، له‌و شتانه‌دا خوی گه‌وره به‌وه‌هی بوی ناردووم، شتیک نابینمه‌وه خواردنی له‌که‌سیک حه‌رام بیت، باشه! ئیوه ئه‌و هه‌موو شتانه‌تان چۆن حه‌رامکرد؟! بیجگه له‌مرداره‌وه بوو، یان خوینیکی پښندراو، یان گوشتی به‌راز، که بیگومانه ئه‌و به‌رازه هه‌موو گیانی پیس و قیزه‌ونه، یان مه‌گه‌ر ئاژه‌لئ که به‌ناوی غه‌یری خوداوه سه‌رپا بیت، دیاره ئه‌و جوړه سه‌رپینه‌یش فیسقو له‌سنور ده‌رچوونه، و خواردنی یاساغه، ده‌سا چاک بزنان که هر ئه‌و جوړه شتانه حه‌رامن، نه‌ک ئه‌وانه‌ی وا ئیوه به‌ئاره‌زووی خوتان حه‌رامیان ده‌کن، ئینجا هر که‌سیک به‌ناچاری و به‌بی‌ئاره‌زوو ئه‌و حه‌رامانه بخوات، و له‌ئندازه‌ی پټویست نه‌چټه‌ده‌ر، هیچ گوناومیکی ناگات، چونکه به‌پاستی په‌روه‌دگار لټیورده و میهره‌بانه، ئینجا گوشتی هه‌موو ئاژه‌لئکی

^۱ البقرة (۱۸۳).

^۲ سورة (الانعام / ۱۴۵-۱۴۶).

چېرپووکدار، بالدار بىي يان ئازەل، لەسەر جوولەكەكان حەرمانان کرد، ولە گزشتى پەشەولاخ و مەپ و بزنىش پيوو چەورى سەرپشت و پىخۆلەكانيان نەبىت، يان ئەو پيوو تىكەلى ئىسك بوو، واتە: چەورى قەبرغە و دووگ، لىمان حەرمانان کردن، جا ئەم تۆلەيەمان لەبەر سەرکەشى و ياخى بوونيان بوو، بىگومان راستگۆو دادپەرورەيش بوو، لە برپارەكانماندا.

هەرودەها پىغەمبەر (ﷺ) دەفەمويت: (وَأَحِلْتُ لِي الْمَغَانِمُ وَلَمْ تَحِلْ لِحَظَرِ قَبْلِي)، واتە: دەست كەوتى جەنگ بۆمن حەلەكراوە، بۆ هىچ پەيامبەرێكى پيش من حەلال نەبوو، كە لەم بەلگەدا ئايەتەكە دركاندننى حەرمانبوونى شتگەلىكى تيادابوو، كە لەسەر ئىمە حەرمان نىيە، تەنانەت حەلەلەيش كراوە بۆمان، فەرمودەكەيش بەلگەيە لەسەر حەلالى دەسكەوتى جەنگ بۆ مسولمانان، كە چى لەسەرگەلانى پيشوو حەلال نەبوو!

٢٤٩- جۆرى سىيەم: ئەو ئەحكامانەن، كە لە قورئان و سوننەتى پىغەمبەرەكەماندا (ﷺ) باسيان لىو نەكراوە، ئەم جۆرەيش بەبى بوونى هىچ جۆرە پاچايىيەك لە نىوان زانايماندا، نابنەشەرىيەت بۆ ئىمە.

٢٥٠- جۆرى چوارەم: ئەو ئەحكامانەن، كە دەقى قورئان و سوننەت يان لەسەر هاتوون، بەلام لە دووتوبى ئەو دەقەدا بەلگەيەك بەرپا نەبوو كە دەلالەت بكات لەسەر مانەوە ياخود نەمانەوەى ئەو حوكمە سەبارەت بە ئىمە، وەك خواى پەرورەدگار دەفەرمويت: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾ واتە: ئىمە لە تەرراتدا لەسەر بەنى ئىسپرائىلمان نووسى و برپارماندا، كە تۆلەى كوشتنى گيانىك گيانىكە، واتە ئەگەر كە سىك كوژرا، تەنها بكۆژەكەى دەكوژىتەو، نابى دەست بۆ كە سىكى تر بېرىت، چاوەلەباتى چاوەلووت لەجياتى لووت، گوئى لەجياتى گوئى، ددان لەجياتى ددان، هەموو زام و برىنىكەش بە گوژىرەى خۆى قىياس و تۆلەى هەيە.

جا ئەم جۆرە هەمان ئەو جۆرەيە كە پاچايى نىوان زانايمان لەسەرەو، سەبارەت بەئاستى بەلگە بوونى بۆ ئىمە ديسان پاچايى هەيە، هەندى لە زانايمان وەك حەنەفيەكان بەبەلگەى دەزانن، بە بەشەك لە شەرىيەتى خۆمانى دادەنن، گروپىكى تر لە زانايمان پايان وایە، كە بۆئىمە نابنە شەرىيەت، هەر گروپەو بۆ پالەشتى پاكەى خۆى ژمارەيەك بەلگەى

^١ سورة (المائدة / ٤٥).

۲۵۱- له پراستیدا ئه م پاجیاییه گرنگ نییه، چونکه پاجیاییه که له حالته تی پراکتیکیدا پرهنگ ناداته وه، ته نها تیورییه و، هر حوکمیک له نه حکامه کانی شهریه ته کانی پیشوو، خودا بق ئیمه ی باسکردوه، یاخود که پیغمبر (ﷺ) بق ئیمه ی پوون کردوته وه، به دلنیا ییه وه له شهریه تی خۆماندا به لگه هیه، له سهر هه لوه شانده وه ی نه و حوکمه، یاخود له سهر مانه وه ی نه و حوکمه له سهر ئیمه ییش، نیت چونی که به لگه ی مانه وه ی حوکمه که یاخود هه لوه شانده وه که ی له دوو توئی نه و دهقه که دا هاتییت، که حوکمه شهرعییه که ی گه لانی پیشوومان بق باس دهکات، یاخود به لگه که له جیگایه کی تری دهقه کانی قورئان و سوننه تندا ده رکه وتبییت، هر چونی که.

لیره دا بق پالپشتی قسه که ی خۆمان باسی چه سپاندنی نه و نه حکامانه ده که ی که له ئایه ته پیشوو که دا هاتبوون، به سهر ئیمه ییشدا، که ئایه ته که فهرمووی: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالْغَيْبِ﴾، که به به لگه گه لیک له شهریه تی خۆماندا ده یسه لمینین، که نه م حوکم گه له له بق ئیمه ییش، چونکه هه ندی خه لک بانگه شه ی نه وه ده که ن، که تۆله سه ندنه وه له سهر نه دنامه کانی له شو بریندار کردن، نه مه نه کراوه ته شهرع بق ئیمه، و به لکو نه وه شهریه تی گه لانی پیش ئیمه یه و له سهر ئیمه نییه، که پتوه ی پابه ند بین، و نه مه ییش غایه له یه کی پووت و قوته، و له سهر بنه مای به لگه دانه مه زراوه، و پاجیایی له نیوان زانایاندا نییه که حوکم گه لی نه م ئایه ته پیروژه له سهر ئیمه ییش پیویست کراون و، به شیکن له شهریه تی ئیمه و، هر که س ئاگاداری په رتوکی شهرع زانانی سه رجه م پره وته فیه ییه جیاوازه کان بییت، نه وه ده زانییت، که به شیکنی تاییه تیان تیا دا هیه، که سه باره ت به تۆله سه ندنه وه یه له سهر گیان و نه دنامه کان و، نه م حوکمه ییش به بی پاجیایی چه سپینراوه له سهر ئیمه ییش و ده بییت پتوه ی پابه ند بین.

ئیمامی شافعی (په حمه تی خوی لی بییت)، سه باره ت به م ئایه ته پیروژه ده فهرمویت: خوی په روه ردگار باسی نه و شتانه ی کردوه له ته وراتدا که له له سهر به نی ئیسرا ئیل پیویست کراون و، فهرمویه تی: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالْغَيْبِ وَالْعَيْنَ بِالْمَعِينِ﴾

^۱ بپوانه ((المستصفی)) ل ۱۳۲ و دواتر، والأمدی ب ۴، ل ۱۸۶ و دواتر، و شرح مسلم الثبوت، ب ۲، ل ۱۸۴- ۱۸۵، المسودة، ل ۱۹۳، الأحكام، لأبن حزم، ب ۵، ل ۷۲۴، التلویح والتوضیح، ب ۲، ل ۱۶.

..... ﴿١﴾ جا من له م بارهيه وه پاجيابهك پي نازانم، كه توله سهندنه وه له ناو شه م گه له دا، به هه مان شه جوړه يه كه خودا سه بارهت به نه هلي ته ورات (جوله كه كان) باسي كردوه، و هه روه ها هيچ پاجيابه كيشم له سر شه وه نه ديوه، كه توله سهندنه وه له نيوان دوو كه سي نازادي مسولماندا، له سر كوشتن به ته واوه تي، و كه متر له وه، واته بريندار كردن بووني هه يه، به لام بريندار كردنيك كه ده توانرئيت توله ي لي بكرئته وه، به بي شه وه ي كه شه و جئگايه ي توله ي بريندار كردني ليده كرئته وه، ده بيئت وهك خوي بيئت، و تياچووني ته واوه تي به دوا ده يه ت.^٢

هه روه ها له په پتووكي (المغني) نيين قودامه ي مه قديسيد هاتوه، كه ده فهرموئيت: مسولمانان كوړان له سر شه وه ي كه توله سهندنه وه له سر غه يري گيان، واته بريندار كردن و توله ي نه ندامه كان دروسته، نه گه ر ده گونجا و ده كرا.^٣

هه روه ها پيشه وا نيين كه سير له ته فسيره كه يدا، ئيجماعيكي باسكردوه، كه هه يه، له سر پتويستي كار كردن به مه غزاي شه و نايه ته پيړزه.^٤

جا نه حكامه كاني شه نايه ته بو ئيمه كار پيكراون له سر پا ي هه ردو شه و گروه ي كه (شرع من قبلنا) به به لگه داده نئين و هه روه ها شه و گروه ي كه پيچه وانن، گروه ي يه كه م به به لگه ي ده زانن، به پئي مه زه به كه ي خويان، و گروه ي دوه ميش هه ر ده يكه نه به لگه چونكه به لگه هه ن له شريعته ي خو ماندا، كه ده لالت له سر بوون به شه رعيان ده كه ن بو ئيمه يش، له و به لگانه يش، وهك :

- يه كه م: خوي په روه ردگار ده فهرموئيت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ فِي الْقَتْلِ﴾ واته: له كوشتندا توله سهندنه وه له سه رتان پتويست كراوه، و هه روه ها له فهرمووده دا هاتوه، كه ده فهرموئيت: (وَالْعَمْدُ قَوْدٌ، إِلَّا أَنْ يَغْفُوَ وَلِيُّ الْقَتِيلِ)، واته له كوشتني ده ست نه نقه سندا كوشتنه وه پتويسته، مه گه ر كه سي يه كه مي خاوه ن كوژداوه كه ليتي ببورئيت، و هه روه ها له فهرمووده يه كي تر دا ده فهرموئيت: (وَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ: إِمَّا أَنْ يُغْدَى، وَإِمَّا أَنْ يُقْتَلَ)، واته: نه گه ر كه سيك به ده ستي نه نقه ست كوژدا، شه وه كه سي يه كه م و خاوه نه كه ي

^١ سورة (المائدة/ ٤٥).

^٢ أحكام القرآن، للأمام الشافعي، ب، ل، ٢٨٠-٢٨١.

^٣ المغني، ب، ل، ٧٠٢-٧٠٣.

^٤ تفسير ابن كثير، ب، ل، ٦٢.

^٥ سورة (البقرة/ ١٧٨).

ده توانیت یه کیک له م دوکاره نه نجام بدات، یان پاره له بکوژ وهریگریټ و لئی بیوریټ، یاخود بیکوژیټه وه.

نهم به لگانه پاشکاوانه ده لاله ده کهن، له سره پیویستی توله سندنه وه له کوشتنی به نه نقه سدا، و کوشتنه ویش یه کیکه له و حوکه مانی که له نایه ته که ی پیشوودا هاتبوو، که نیمه قسه مان دهر باره ی ده کرد.

دووه م: پیغه مبه ر (ﷺ) بریاری داوون، له سره توله سندنه وه له سره بریندار کردن^۱ و، ههروه ها له سره توله کردنه وه له ددان شکان، به لام کابرای سته ملیکراو لییورده بووه، توله ی نه کردوټه وه^۲.

سییه م: ههروه ها له پیغه مبه ر (ﷺ) گیردراوه ته وه، که فهرموویه تی: ((من أصيب بدم، أو خبل، أو جراح، فهو بالخيار، بين إحدَى ثَلَاثٍ، ما أن يقتصر، أو يأخذ العقل، أي: الدية، أو يعفو))^۳، واته: نه گهر که سیك دوچار ی کوشتن، یان بریندار کردن بوویه وه، سه رپشکه له نیتوان نهم سی حوکه مدا، یان توله به کوشتنه وه نه نجام ددهات، یاخود خوین وهرده گریټ و، واته پاره و سامان، یاخود کابرای تاوانبار ده بوریټ.

- چواره م: خوی مه زن ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ أَعْدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاَعْدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾^۴ واته هه ره که س ده ستریزی کرده سه رتان نه و نیه ویش له توله دا هه هینده ی نه و توله به که نه وه و زیاده په وی مه کهن زانایان ده فهرموون: له ژیر پوشتنایی نهم نایه ته پیروژه دا، توله سندنه وه به کوشتنه وه و توله سندنه وه ی نه ندامه کان و بریندار کردن بوونی هیه، نه و توله سندنه وه بریندار کردن و بریندار کردن و نه و نه ندامه مانی که له م نایه ته دا هاتبوون، که ده فهرمویت: ﴿وَكُنْزًا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾^۵ واته: له سه رجه م نه مانه وه بومان پوون ده بیته وه، که نه حکامه مانی نایه ته مانی توله سندنه وه که بۆ گه لانی پیشوو هه بووه و، شهرع بووه بۆ نه وان بۆ نیمه ویش هه ر چه سپاون، به و به لگانه ی که له شه ریه تی نیمه دا هه ن، و ده بینه به لگه له سر نهم راستیه.

^۱ أقضية الرسول (ﷺ) للشيخ عبدالله بن محمد بن فرج، ل ۹.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل ۱۳.

^۳ نيل الأوطار، للأمام الشوكاني، ب ۷، ل ۷.

^۴ سورة (البقرة/ ۱۹۴).

^۵ الأمدي، ب ۴، ل ۱۱۹، المستصفي، للأمام الفزالي، ب ۱، ل ۱۳۴-۱۳۵.

^۶ سورة (المائدة/ ۴۵).

﴿بهشی یانزدههههه﴾

((به لگه‌ی یانزدههههه: - ئیستیصحاب))

- پیناسه‌که‌ی:

۲۵۲- ئیستیصحاب، له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌مانای ویستی هاوپییه‌تی و به‌رده‌وامی پیدانی هاتوو، و له زاراوه‌ی زانایانی زانستی ئوصولی فیه‌دا بریتییه له به‌رده‌وامی پیدانی جیگیر بوون و چه‌سپاندنی ئه‌و شتانه‌ی که پیشتر جیگیر بوون، هه‌روه‌ها به‌رده‌وامی پیدان و نه‌چه‌سپانی ئه‌و شتانه‌ی که پیشتر نه‌چه‌سپاو بوون^۱، یاخود بریتییه له هیشته‌وه‌ی شتی^۲، له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه‌ی که هه‌بووه، ئه‌گه‌ر فاکته‌ری نه‌بیته، له ئارادا که بیگورپیت^۳، جا بۆیه هه‌ر شتی زانرا، که له پابردودا هه‌بووه، به‌لام دواتر دله پاوکی دروست بوو، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌وانه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه نه‌ماپیته، ئه‌وا حوکم ده‌ده‌ین له‌سه‌ر مانه‌وه‌ی ئه‌مه وه‌ک هاوپابوونی^۴ له‌گه‌ل بوونی ئه‌و شته‌دا له پابردودا، به‌لام شتی که زانرا له پابردودا، نه‌بووه به‌لام دواتر له دلا خورپه‌یه‌ک په‌یدا بوو، له‌سه‌ر بوونی ئه‌وا هه‌ر حوکم ده‌ده‌ین، له‌سه‌ر نه‌بوونه‌که‌ی، وه‌ک هاوپئی و هاوپابوونی له‌سه‌ر نه‌بوونی ئه‌و شته، له پابردودا.

له‌م پوانگه‌یه‌وه، هه‌ر که‌س له‌کاتیکی دیاریکراودا زانرا، که له ژياندا بووه، ئه‌وه هه‌ر حوکم به به‌رده‌وامی ژيانی ئه‌و که‌سه ده‌که‌ین، تا به‌لگه‌یه‌ک په‌یدا ده‌بیته، له‌سه‌ر مردنی، هه‌ر که‌س ئافره‌تیکی ماره‌کرد، به‌نرخه‌ی کچایه‌تی، دواتر له دوا‌ی خه‌وتن له‌گه‌لیدا، بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی کرد، که ژن بووه! ئه‌وه قسه‌که‌ی به‌بی بوونی به‌لگه وه‌رناگیرپیت، ئه‌مه‌یش وه‌ک هاوپئی و هاوپابوونی له‌گه‌ل بوونی کچایه‌تیدا له‌و ئافره‌ته‌دا، چونکه ئه‌و حاله‌ته حاله‌ته ئه‌سله‌یه‌که‌یه، که هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه گه‌شه‌ی کردوو، وه هه‌ر که‌س سه‌گتیکی کړی، به نرخی ئه‌وه‌ی که ((سه‌گی پۆلیسیه)) که به چاکی شوین پی وهرده‌گرن و شوینه‌وار ناسن، و هاوکاری ده‌که‌ن له به‌رامبه‌ر ئاشکرا کردنی تاوانه‌کاندا، یاخود به نرخی سه‌گی پاو یان تانجی پاو کړی، به‌لام دواتر کړیار بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی کرد، که سه‌گه‌که توانای ئه‌و کارانه‌ی نییه، و ئه‌و خه‌سله‌تانه‌ی تبادانییه، قسه لێره‌دا، قسه‌ی کابرایه، و قسه‌که‌ی لی وهرده‌گیرپیت، مه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌ک بیته ئاراوه، که قسه‌که‌ی په‌ت بکاته‌وه، ئه‌مه‌یش وه‌ک

^۱ إعلام الموقعین، ب، ۱، ل ۲۹۴.

^۲ الشوکانی، ل ۲۰.

هاوپی و هاو پابوونی له گه ل حالته نه بوونی که ی پابردودا، چونکه له ئه سلدا نه بوونی شه و ه صف و خه سلته له ئارادا هه یه، و دواتر شه حالته له و سه گدا به پاهیتان تیایدا دروست ده کریت، و فیر ده کریت.

۲۵۲- جوړه کانی ئیستیصحاب:

- یه کهم: ئیستیصحاب، حوکمی موباح بوونی ئه سللی شته کانی هه یه:^۱
شته سوودمه نده کانی، وهك خواردن و خواردنه وه و ئازه ل و پوهك و بی گیانه کان، که به لگه نییه، له سه ره رام بوونیان، نه مانه موباحن، چونکه موباح و حه لال بوون حوکمی بنه مایی و ئه سللی شته کانی ناو ئه م بوونه وه ره یه، و ئه و شتانه ی که حه رامن له بوونه وه ردا، به به لگه ی شه رعی حه رام ده بن، له به ره هۆکاری زیانمه ند بوونیان.
به لگه له سه ره شه و ی که حوکمی ئه سللی شته به سووده کان، بریتیه له موباح بوونیان شه و فه رمایشته ی په ره ردا گاره، که وهك پیزانینی به سه ره بنده کانیدا ده فه رمویت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾^۲ واته: هه ره چی له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه یه هه ره هه موو خودا به میهره بانی خوی بو ئیوه ی پامکر دووه، جا پیزانین (إِمتِنان) و پامکرن (التسخیر) به ته وای کامل نابن، و پر به پیست نابن، تا کاتیک که سوود وه رگرتن له و دروستکراوه موباح نه بیته، به لام شته زیانمه نده کان، ئه سل تیایاندا حه رام بوونه، له به ره ئه م فه رمایشته ی پیغه مبه ره (ﷺ) که ده فه رمویت: (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ)، واته: کهس مافی زیان له خه لکدانی نییه، و توله ی زیانگه یانندنیش، به زیان گه یانندن نابیت.

- دووه م: ئیستیصحابی به پائه تی ئه سللی، یان عه ده می ئه سللی:
په یامی ته کلیف له سه ره شان بوونی مرؤف، ئه کتیف نا کریت تا به لگه یهك له سه ره بوونی ته کلیف له سه ری په یدا نه بیته، که واته نه گه ره که سیك بانگه شه ی ئه وه ی کرد، که مافی له سه ره که سیکی دیاریکراو هه یه، ئه وه سه له ماندنی ئه م داوایه ی له سه ره، چونکه داوای شتیتیک پیچه وانه ی ئه سل ده کاتو، پیویسته به لگه یهکی پی بیته، که ئه و داوایه ی خوی

^۱ لطائف الأشارات، ل ۵۵-۵۶.

^۲ سورة (الجنات/ ۱۲).

پسې بچه سپینت، و هه روه ها تۆمه تبار له نه سلدا دووره له و تۆمه ته ی بۆی کراوه، و نمونه یه کی تر وه ک نه وه ی که نه گه ر دوو کس شه ریک بوون له کاسپییه کدا یه کتیا ن گوتی: خیرمان نه کردووه، نه وه قسه که ی ئی وهرده گیریت، چونکه نه سل تیا ییدا، قازانج نه کردنه که یه، بۆیه نه و قازانج نه کردنه ده کریت هه وپئی و هه وپای نه سل که، که نه بوونه که یه، تا وه ک و به به لگه خیره که ی له سه ر ده چه سپینریت.

- سییه م: نیستی صحاب و مانه وه ی نه و ده صفه ی که چه سپینه ری حوکمه شه رعییه که یه، تا کاتیک که به لگه ی پیچه وانه په یدا ده بیئت:

بۆیه هه ر که سیک چه سپا، که فلانه خانوو، یان سامانی گواستراوه، هی نه وه، نه وه هه ر نه و مولکیه ته ی بۆ ده مینیتته وه و، ئیمه یش هه ر بریار به وه ده ده یین، مه گه ر به لگه یه ک بیته ئاراوه و په یدا بیئت، که ده لاله ت بکات له سه ر نه وه ی که نه و که سه فپی نه ماوه به خاوه نیتی نه و مولکه وه، وه ک نه وه ی که فروشتیبتی، یان کردیبتیه وه قف، یان به خه لات داییتی به خه لک، و هه روه ها وه ک له نه ستۆدا بوونی قه رز، له کاتی بوون و مانه وه ی هۆکاره کانیدا، وه ک پابه ند بوون وایه به مولکیکه وه، یان به له ناو بردنی مولکی که سیکه وه، هه روه ک چۆن له سه ر له ناو به ره بیبژیریت، نه میش هه روایه و له نه ستۆدایه مه گه ر به لگه یه ک په یدا بیئت، پڕۆسه که ی بگۆریت، واته، یاخود مه گه ر به لگه یه ک په یدا بیئت، نه و له نه ستۆدا بوونه ی قه رزه لا به ریت، به وه ی که به لگه که بیسه لمینیت، کابرای قه رزار قه رزه که ی داوه ته وه، به خاوه نه که ی یاخود کابرای داواکار له قه رزه که ی خۆش بیئت و، هه روه ها وه ک جیگیر بوونی خه لالیتی ئن و پیاو له یه کتری به هۆی گریبه سستی ماره کردنه وه، نه م گریبه سته هه ر به رده وامه، تا به لگه یه ک به ر پاییت، که ده لاله ت بکات، له سه ر جیا بوونه وه ی نه و دوو که سه له یه کتری و هتد.....

۲۵۴- به به لگه بوونی نیستی صحاب:

نیستی صحاب، له لای خه نه فییه کان و هه وراکانیا ن به لگه یه، بۆ هیشتنه وه ی شته کان له سه ر نه و شتوازه ی که هه یانه و، لادانی پیچه وانه کانیا ن و، نه میش مانای نه و قسه یه یانه که ده لئین: نیستی صحاب به لگه یه، بۆ په تکردنه وه ی گۆرانی حوکم نه وه ک بۆ چه سپاندنی حوکمی نوی، به لام له لای خه نه لی و شافعییه کان به لگه یه بۆ هه ردووکیان، چ بۆ هیشتنه وه ی حوکم و مافیکی جیگیر و چ بۆ سه لماندنی مافیکی تازه، واته: بۆ ده فعیشو بۆ نیسباتیش،

یاخود به مانایه کی تر، واته: بۆ چه سپاندنی حوکه پیشینه که، و خسته قابلی نه وهی که به به لگه کی نوئی ناماده دیسان چه سپینراوه ته وه، چونکه نیستیصاحب لایه نی مانه وهی گومانی مروف زياتر به لای نه وه دا ده بات، که نه و شته له سه ره نه و شتوازه ماوه ته وه، که هه بیوه، و (گومانی پشتراستکراوه: الظن الراجح) یش، له نه حکامه شه رعبیه پراکتیکیه کاندایه خداره، جا له م راجیاییه وه پرسی راجیایی له سه ره که سی وون بوو، قوت بووه ته وه، پهنگی داوه ته وه، که نه م که سه وون بووه، له لای حه نه فییه کان به زیندوو نه ژمار کراوه، به پئی یاسای نیستیصاحب، بۆیه حوکه ی زیندوو ی به سه ردا ده دریت، سه باره ت به مال و سامانی و مافه کانی، له کاتی ونبوونیدا، بۆیه مال و مولکی به سه ره میراتگره کانی دا به ش ناکریت و، هاوسه ره که ی ل جیانا که ی نه وه، به لام نه م ژیا نه گریمانه بییه نابیته هۆکار بۆ ده ست که وتنی مافی نوئی، واته بۆ چه سپاندنی مافی که ناکریت بۆ که سی وون بوو، له کاتی ونبوونیدا چه سپینریت، بۆیه میرات، له میرات ده ره که ی نابات، نه گه میرات ده ره که پیش ونبووه که مرد، واته مافی نه وهی نییه که نه و به شیه که هه یه تی، بۆی دابنریت و، به لکو نه و به شیه نه و تا به دیار که وتنی چاره نووسه که ی هه به وه ستاوی ده هیلریت ته وه، جا یان ده ره ده که ویت، که زیندوو وه، جا به شه وه ستینراوه که ی پی ده دریت، و یاخود به فه توای قازی مردنی نه و که سه ده چه سپینریت، و به شه که ی به سه ره نه و میراتبه رانه ی دا به ش ده کریت، که له و کاته دا له ژیا ندان.

به لام نه وانه ی که نیستیصاحب له هه موو حاله تیکدا، چ بۆ هیشتنه وهی حوکه و مافیکی جیگیر و چ بۆ سه لماندن مافیکی تازه، واته بۆ ده فعیش و، بۆ نیسباتیش له لای نه مانه که سی ونبوو، به زیندوو داده نریت و به ته وای حوکه ی که سی زیندوو ی هه یه، له لای نه م گروپه و مافی مولکایه تی له سه ره لانا بریت و، هاوسه ره که یی ل جیا ناکریت ته وه، و نه گه میرات ده ره که ی له پیشه وه مرد، نه و میراتی ل ده بات و، هه روه ها به شه وه سیه تی پی ده دریت و، نمونه ی نه م راجیاییه یان، وه که نه و راجیاییه وایه، که له سه ره سولج کردن ناشته وایی هه یانه، له سه ره پرستیک که تۆمه تبار نکۆلی ده کات، که نه و تاوانه ی کردبیت، که له م پرسه دا حه نه فییه کان رایان وایه که ده ره نجامی نه م پرۆسه ی ناشته واییه ی نیوان سکالا کارو تۆمه تباری نکۆلیکار دروسته، به لام غه ییری حه نه فییه کان، وه که شافعییه کان به دروستی نازانن، و به لگه یشیان نه وه یه که نیستیصاحب له هه موو حاله تیکدا به لگه یه، چ بۆ ده فع و چ بۆ نیسباتیش!

۲۵۵- تېيىنىيەكان لە سەر ئىستىصحاب:

- يەكەم: لە پاستىدا، ئىستىصحاب، حوكمىكى نوئى جىگىر ناكات، بەلكو بەردەوامى دەدات، بەو حوكمە پابردووەى كە جىگىر بوو، بەهۆى بەلگەيەكى بايەخدارەو، كەواتە: ئىستىصحاب لەخودى خۆيدا بەلگەيەكى فىقىي نىيە، هەرەها سەرچاوەيەكيش نىيە، كە حوكمى لىو هەلبەتتەجىت، بەلكو تەنها نىشانەيەكە لەسەر مانەوەى حوكمە پيشووەكە، ئەو حوكمەى كە بە بەلگە چەسپىنراو.

- دووهم: تا بەلگەى تايبەت لەسەر هەر پرسىك هەبىت، ناچىن بەلاى ئىستىصحابدا، ئەو كە بەلگە نەبوو، جا دەچىنە لاى بەجۆرىك كە كەسى شەرعزان لىكۆلنەو دەكات، و تەواوى هەولەى خۆى لە گەپان بە دواى بەلگەدا دەخاتە گەپ، كە دەستى نەكەوت، ئىتر دەگەپتەو بۆلاى ئىستىصحاب، هەر بۆيەش هەرەك هەندىكيان دەلێن: كە ئىستىصحاب دوا پىگەى خولانەو، لە فەتوادا، چونكە موفتى ئەگەر سەبارەت بە پرسىك پرسىارى لىكرا، ئەوا بۆ دەسكەوتنى حوكمەكەى لە قورئان و سوننەتدا دەگەپت، و تا سەرچاوەكانى تىرش..... جا كە حوكمەكەى نەدۆزىيەو، ئەوا لە ئىستىصحابدا بەهەردوو بەشى دەفعە ئىسباتەكەيەو حوكمەكەى دەست دەخات، ئەگەر دلە خورپەى هەبوو، لەسەر نەمانى حوكمەكە، ئەو ئەسل تايادا مانەوەيتى، ئەگەر دلە پراوكىيە هەبوو، لەسەر جىگىر بوونى، ئەو ئەسل تايادا جىگىر نەبوونەتى!

۲۵۶- ئەو ياسا و ريسا و ميتۆدانەى، كە ئە سەر بنەماى ئىستىصحاب

بنيات نراون، و ياخود ئە هەناوى ئەو هاتونەتە دەرەو، ئەوانە:

يەكەم: (الأصل في الأشياء الأباحة)، ئەسلى شتەكان هەمويان ئەو، يەكە حوكمدا موباحن و حەلالن، لە هەناوى ئەم ياسا ئەسلىيەو ئەو حوكمە تايبەتە هاتووەتە دەرەو، كە سەرچەم گرێبەست و هەلس و كەوت و مامەلە جۆراو جۆرەكانى نىوان خەلكى، موباحن، مەگەر دەقيك بىتە ئاراو كە حەراميان بكات، ئەمەيش پاي گروپىكە لە شەرعزانەكان.

- دووهم: ئەسل ئەستۆ پاكييە، لەسەر مەزۇف، و لە سەرچەم پرسە مەدەنى و سزادانەكاندا وەك يەك كار بەم ئەسلە كراو، بۆ نمونە ئەگەر كەسێك بانگەشەى ئەو

^۱ الشوكاني، ل ۵۰۸.

بکات، که مافیکی (وهك قهرزی)، له سهر که سیکی تر ههیه، نه وه له نه سلدا حوکه که نه وهیه که نه و مافه له سهر که سی دووهم نییه تا کاتی که سکا لا کار به به لگه نه و داوایی خوی بسه لمینیت و، ههروه ها وه نه وهی که تۆمه تباریی تاوانه تا تاوانه که ی به به لگه ده چه سپینریت و، نه م قسه یه ش هه له مه وه هاتوو، که ده لیت: بوونی گومانی و پارایی ده بیت له به رژه وهندی تۆمه تباردا به کار بهینریت، و هه له کردن له چاو پۆشینی تۆمه تباردا باشته له هه له کردن له تاوانبارکردنی که سی بی تاواندا.

- سییه م: دنیایی به گومان و پارایی لاناچیت، بۆیه هه رکس ده ستنویژی گرت و دواایی گومانی بۆ پهیدا بوو، که له وانه یه ده ستنویژه که ی شکایت، نه وه هه به ده ستنویژدار نه ژمار ده کریت و، هه رکس چه سپا که گری به ستی هاوسه رگری نه نجامداوه، نه وه نه و برپاره ی له سهر لاناچیت مه گه به به لگه یه کی دلیاکه ره وه، و هه رکس به پنگا یه کی شه رعی بوویه خاوه نی مولکیت، ته نها له کاتی بوونی هه لسوکه وتیکی وادا، نه و مافه ی له سهر لا ده چیت، که نه و هه لسوکه وته هۆکاری هه لوه شان وه ی مولکيه ته که بیت، و عیله تی نه م یاسایه ش نه وه یه که دنیایی (یقین) شتیکی به دی هاتو بووه، و گومانی تیادا نه بووه، بۆیه نه و یه قینه ده کریت هه وپۆ و هاوپای برپاره که، مه گه به لگه یه ک پهیدا ببیت له سهر پیچه وانه که ی، به لام گومان به ته نها خوی ناتوانیت، کار له سهر دنیایی (یه قین) بکات، بۆیه کار به گومان نا کریت.

والحمد لله أولاً، و آخراً

و صَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، وَ عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَ عَلَى أَصْحَابِهِ
المُجَاهِدِينَ، وَ مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

❖ دوا وتار، بۆيادگار ❖

بەندەي ناتەوان، لە تەواوي ئەو خزمەتە گچکانەي لە بواړي پەرچقە و توښښنه‌وهي زانسته‌کاني شەريعه‌دا – ئەگەر خوا گيان وەري گرتبن – پښکەشيان دەکەم، ئەگەر چي مەبەستم سوودمەند بووني هەموو تامەزړۆيه‌کي زانستي شەريعيه، بەلام نايشارمەوه، کە زۆرينەي ئاراستەي دلم لە کارەکاندا خزمەت بە حوجره، و فەقياني ناو حوجره، چونکە بە هەقيقەت ئەوهي فيري بووم، و دەيزانم، هەم هەوينه‌کەي لە حوجره، و زەمانی فەقييه‌تي‌دا وەر‌مگرتووه، و هەم بەشي زۆري ئەو کەمە زانستهي، خواي گەوره لە فەزلي خۆيه‌وه پښي بەخشويين، هەر زادهي کونجی حوجره‌کان، و سەر‌ده‌می زېږيني فەقييه‌تيه، ئەمەيش راستيه‌کە زۆر لا دەيزانم، کە لە ناو چوار ديواړي شېر و دوکە‌لاوي حوجره‌گەلي مزگەوتە‌کاني کوردستاندا، بە ژيانکي زۆر ساده، و کوله‌مەرگي، فەقييان بەخڼو و پەروەردە دەر‌کران، و زانايان و ئەديبان و شاعيري زۆر گەوره‌گەوريان لى دەر‌چوو، و ئەگەر جيهاني کورده‌واړي تا سەده‌ي بيسته‌ميش لە ناسماني خوښنده‌واړيدا، لە جيهانه‌کاني تره‌وه ديار بيټ، ئەوا ئەستيره‌ي گەشي ئەو ناسمانه، تەنها ئەم تيره‌ي فەقي و مەلايه‌ بوون، کە لە حوجره‌وه بەر‌هەم هاتوون^(١)، لەم نيوه‌نده‌دا و سەبارەت بە دە‌وراني فەقييه‌تي، و ژياني حوجره، جەنابي (مامۆستا مەلا سەيید مستەفا مەحموديان – زمزيراني)، زانای پايه‌به‌رزي ناوچه‌ي سەر‌ده‌شت، لە پوڙه‌ه‌لاتي کوردستان، جوان‌ترين و دؤکيو‌مينتار‌ترين پەرتووکي، لەم باره‌يه‌وه نووسيوه، بە ناوي (فەقي، و فەقييه‌تي لە کوردستان)، کە چاپي يەکەمی لە ميژروي (١٣٨٢)ی، کۆچي – هەتاوي، بەرامبەر بە سالی (٢٠٠٤)ی، زاینی، لە لایەن ناوه‌ندی بلا‌وکردنه‌وه‌ي ئیحسان، لە شاری تاران، دراوه‌ته‌ دەر‌ه‌وه، جەنابي مامۆستا سەيید مستەفای زمزيراني، مامۆستای شەيدای حوجره، و فەقيياه‌تي، لە لاپەرە، (٢٢٦)دا، کە‌فو کولنکي زۆر سۆزدارانه‌ي ناو دلو دەر‌وني خويی بەرامبەر بە حوجره، و دە‌وراني فەقيياه‌تي، لە ديري هەلبەستدا دەر‌بريوه، هەم لە بەر‌گرنگي هۆنراوه‌کە، و هەم وەک وه‌فای خویشم بۆ پۆلي حوجره، و دە‌وراني فەقيياه‌تي، ئەم هۆنراوه‌ شيرينه‌ي (مامۆستا سەيید مستەفای زمزيراني)، دەکەمە، دوا وينستگەي ئەم پەرچقەي (الوجيز في اصول الفقه)ه، بە کوردی، خواي گەوره‌ پشتيواني هەموو لایەک بيټ.

^(١) لە (ميژروي ئەده‌بي کوردی)، مامۆستا علائەددین سەجادی، بە دەس‌کاريه‌وه وەر‌گيراه.

﴿حوجره كەم﴾

ئەي گلېنەي ھەردوو چاوم حوجره كەم
ھىزى ئەژنۆم، و ھەناوم حوجره كەم
ئەي ھەوينى سەرۋەرىم و غىرەتم
ھەر لە تۆيە پىز و ناوم حوجره كەم
تۆ مەكۆى زانست و دىنى و فىرگەمى
تۆ لە جىنى زانستگەمى، مېژوو دەلى:
تۆ نەجاتت دام، لە داوم حوجره كەم
تۆ دژى ھەر ناخەزىكى ئەم گەلەي
بوويتە سەنگەر، جىگە پاوم حوجره كەم
لەو ھەماسانەي پروداوم حوجره كەم
رېبەرەن و پىشەوايانى گەلم
كارى تۆ بوون، ۋەك بزاوم حوجره كەم
زۆر دەمىكە ھاوبەشىن، و بى بەشىن
ۋەرگى مافى خوراوم حوجره كەم
پەرۋەرەندت مېشكى خاوم حوجره كەم
نەيبەزاندىن تال و تفتى پۇژگار
تا ئەبەد مەمنوونى تۆم، و چاۋەدىر
گەر بە ئامىزت گىپراوم، حوجره كەم
ھەردوو لامان، بى بژىو، پامان بۋارد
ۋەك ھەتئوى بەر ھەتاوم حوجره كەم

تۆ له فهرش و مافوران بى بهش كراى
 من له تيشوو، و نان و ناوم حوجره كه م
 تۆ، كه نيته خشتى سوور، و بانى قيل
 من به بى بهرگ و پىلاوم حوجره كه م
 تۆ، كه نيته په نجهره، و دهركى له بار
 من وه بهر دهركان خراوم، حوجره كه م
 نيته نه نديازيار، برىژى نه خشه كه ت
 من له "تاقى" داپراوم، حوجره كه م
 تۆ، بى دهرك، و بهر بىلايى، و حوشى چاك
 من بى مالى هور و ساوم حوجره كه م
 هيندهى نهو سينگهى له ديوارت دران
 وا به تىرى خه م پىكاوم حوجره كه م
 بارته قاي رىژنهى دلۆپهى مچكه كه ت
 ناوى نه سرين دى، له چاوم حوجره كه م
 هروه كو قه لشى ديوار و بانى تۆ
 له ت له ته، جهرگ و هه ناوم، حوجره كه م
 خو، له سايهى هول و تىكو شانى تۆ
 وا گزىنگى دا، هه تاوم، حوجره كه م
 وا دى ساره، ورده ورده لىك ده بين
 بۆيه خه مگين، داگراوم، حوجره كه م
 من به لىنت پى ددهم، نهى ماكى بير
 هر له بيرمى، تاكوو ماوم، حوجره كه م
 گهر شياوى ماموستايىشم نه بى
 پىت ده به خشم، نان و ناوم، حوجره كه م
 تا، نه فهوتى، باره دان و كو ششت
 بۆت ده نىرم، تازا لاوم حوجره كه م

وا به هیوام، هەر دهگه‌ل، تۆ تاکوو سه‌ر

تیپه‌پێتم، عومری مام، حوچره‌که‌م^(۱)

وصلی الله علی سیدنا و نبینا محمد و علی آله و صحبه
وسلم و الحمد لله رب العالمین

^(۱) (فه‌قی و فه‌قییه‌تی له‌ کوردستان)، نووسینی، (مامۆستا مه‌لا سه‌یید مسته‌فا مه‌حممودیان - زمزیرانی)، چاپی یه‌که‌م، سالی (۱۳۸۲)ی، کۆچی - مه‌تاوی، به‌رامبه‌ر به‌ سالی (۲۰۰۴)ی، زاینی، ناوه‌ندی بڵاوکردنه‌وه‌ی (ئێحسان)، له‌ شاری (تاران)، ل (۲۲۶)، (۲۲۷)، (۲۲۸).

﴿به ره مه کانی تری وه رگیڤ﴾

۱. کورداندنی ﴿ذَلالاتُ النُّصُوصِ، وَ طُرُقُ اسْتِنْبَاطِ الْأَحْكَامِ﴾، د. مستهفا زهلمی.
۲. کورداندنی ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ، فِیْهِ تَفَاسِیرُ الْقُرْآنِ﴾، د. مستهفا زهلمی.
۳. کورداندنی ﴿خُطُواتُ الطَّلَاقِ، فِیْهِ الْقُرْآنُ الْکَرِیمُ﴾، د. مستهفا زهلمی.
۴. کورداندنی ﴿الطَّلَاقُ الْمُعْلَقُ، فِیْهِ الشَّرِیعَةُ الْإِسْلَامِیَّةُ﴾، د. مستهفا زهلمی.
۵. کورداندنی ﴿الطَّلَاقُ الْمُقْتَرَنُ بِالْعَدَّةِ، لَا یَقَعُ بِهِ إِلَّا طَلَقٌ وَاحِدٌ﴾، د. مستهفا زهلمی.
۶. کورداندنی ﴿الطَّلَاقُ فِیْهِ الْقُرْآنُ الْکَرِیمُ﴾، د. مستهفا زهلمی.
۷. کورداندنی ﴿الطَّلَاقُ فِیْهِ الْإِسْلَامُ قَبْلَ الْمَذَاهِبِ﴾، د. مستهفا زهلمی.
۸. (جهود الدكتور مصطفى الزلمي، وَ مَنهجُه فی الدِّراساتِ الْقُرْآنِیَّةِ) ماستهرفنامه.
۹. ژیان و بیروپراکانی دکتۆر مستهفا زهلمی.
۱۰. کورداندنی کتیبی (الْوَجِیزُ فِیْهِ أَصُولُ الْفِقْهِ)، د. عبدالکریم زهیدان.
۱۱. کورداندنی کتیبی (تیسیر مُصْطَلَحِ الْحَدِیْثِ)، دکتۆر مَحْمُودُ الطَّحَّان.
۱۲. کورداندنی (صَحِیحُ مُسْنَدِ أَسْبَابِ النُّزُولِ)، "الشیخ مقبل بن هادی الوادعی".
۱۳. کورداندنی (هِدَايَةُ الْمُسْتَفِيدِ)، ده رباردی زانستی تهجۆید.
۱۴. کورداندنی موناچاتی نیمامی شافیع.
۱۵. کورداندنی، (مَنْظُومَةُ آئِنِ فَرَحِ الْأَشْبِيلِيِّ)، له زاراوه کانی فهرموده دا.
۱۶. شهرحی (أَصُولُ الْحَدِیْثِ)، شیخ (مُحَمَّدُ أَفْنَدِي الْبُرْكَوِي)، له زانسته کانی فهرموده دا.
۱۷. شهرحی (نُجَّةُ الْفِکْرِ)، نیبنو ههجهری عهسقه لانی، له زاراوه کانی فهرموده دا.
۱۸. شهرحی (نُزْهَةُ النَّظَرِ)، نیبنو ههجهری عهسقه لانی، له زانسته کانی فهرموده دا.
۱۹. شهرحی (الْمَنْظُومَةُ الْبَيْقُونِيَّةُ)، له زانسته کانی فهرموده دا.
۲۰. شهرحی عهوامیلی جورجانی. (کورتیه شهرح + شهرحی درێژ).
۲۱. شهرحی عهوامیلی بوپکهوی.
۲۲. شهرحی عهوامیلی مهلا موحسین.
۲۳. شهرحی (المُقَدِّمَةُ الْآجْرُومِيَّةُ). (کورتیه شهرح + شهرحی درێژ).
۲۴. شهرحی (الهِدَايَةُ فِي النَّحْوِ).
۲۵. شهرحی (مِفْتَاحُ الْأَدَابِ)، (مامۆستا مهلا عهبدولکهه ریمی مدرّس)، به کوردی.

۲۶. شهرحی (الفوائد الصمدية)، له زانستی نه‌هودا.
۲۷. کورداندنی ﴿آرمغان جوانان﴾، ماموستا مه‌لا باقری بالك. (نه‌حی)
۲۸. کورداندنی ﴿شهرحی نبین عقیل - به‌رگی به‌کم﴾.
۲۹. کورداندنی (مَثْنُ الْأَمْثَلَة)، له زانستی صرفدا.
۳۰. کورداندنی (صیغ المشکله)، له زانستی صرفدا.
۳۱. پوخته‌یه‌ک ده‌ریاره‌ی زانستی ﴿صرف﴾، (که له فارسییه‌وه وهرم‌گپراوه).
۳۲. کورداندنی په‌راوی (الاسلام، حقیقتیه و موجباته) - سی، د. محم‌مهد عه‌قله - نه‌رده‌نی.
۳۳. شهرحی (عمدة الطالب) - سی، شیخ عباس‌المدنی الشافعی، له زانستی نوصولی فیه‌هدا.
۳۴. شهرحی (الورقات) - سی، نیامی عه‌ره‌مه‌ین، له زانستی نوصولی فیه‌هدا.
۳۵. کورداندن و پاشه‌ی (الأسئلة و الأجوبة في أصول الفقه) - سی، ماموستا مه‌لا عوسمان عه‌بدوله‌زیز.
۳۶. پوخته‌یه‌ک ده‌ریاره‌ی زانسته‌کانی قورنانی پیروژ، (علوم القرآن).
۳۷. پزیره‌ندی قورنانی پیروژ، به‌ گویره‌ی باس و بابته‌ جیاوازه‌کان.
۳۸. گول‌چنی له گول‌زاری فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری نیسلام ﷺ.
۳۹. (حه‌فتا و سی فیرقه‌ی جیاواز). ده‌ریاره‌ی ده‌سته، و تاقه‌ نیسلامیه‌کان، (الفِرَق الإسلامية).
۴۰. الملاً أبوبکر المصنّف، حیاتیه و مؤلفاته و آراؤه. (به‌ عه‌ره‌بی)
۴۱. مه‌لا نه‌به‌یه‌کری موصه‌نیف، (ژیان، و کتیب، و بیروپاکانی).
۴۲. چمکیتک له ژبان و که‌سایه‌تی موته‌صه‌ویفی مدزن، شیخ عه‌بدوللای ده‌مه‌یه‌وی.
۴۳. ته‌حقیقی ﴿حه‌ج نامه‌ی کوردی﴾، ماموستا شیخ جه‌لال، شیخ عه‌بدوللای ده‌مه‌یه‌وی.
۴۴. ناماده‌کردنی، ﴿دیوانی جه‌لال﴾، شیعه‌کانی: ماموستا شیخ جه‌لال، شیخ عه‌بدوللای ده‌مه‌یه‌وی.
۴۵. (نه‌قشبه‌ند و نه‌قشبه‌ندییه‌کان)، پوخته‌یه‌که له میژووی شیخانی نه‌قشبه‌ندیی هه‌ورامان و زانا و بیواچاکان و مه‌لا و شاعیرانی موخلیس و هه‌واداریان.
۴۶. شیخ عه‌لانه‌ددینی نه‌قشبه‌ندی، و دوو په‌یامی عیرفانیی له لووتکه‌دا.
۴۷. خوشکم حیجاب خوش به‌ختیه.
۴۸. کورداندنی په‌راوژچه‌کی (ته‌صه‌ووف له ناسیای ناوه‌راست)، (که له فارسییه‌وه

وهرمگيپراوه).

۴۹. ليکۆلینهوهی په پرتووکي (ريگهي په ههري، (مامۆستا مهلا عهبدولکهريمي مدرّس، له زانسته کاني فهرموده دا.

۵۰. ليکۆلینهوهی په پراوی (نيکاح و تهلاق - الهدية المحمودية) هي، مامۆستا مهلا باقری بالك.

**وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ**

عه‌لامه ماموستا (نوری فارس حه‌مه‌خان) ده‌باره به وه‌رگیرانی نهم په‌رتووه‌که
قه‌رموویه‌تی:

سوپاس بۆ خودا، له کوردستانی لانه‌ی نایین و ژیان و مسولمانه‌تی و کوردایه‌تی و
مه‌ردایه‌تی و زانستی په‌روهردا، کۆمه‌لی لاوی خوینگهرم، و زیره‌ک و رۆشنبیرو بیر
رووناک و زاناو دانا، به پینی پینووست، چاکی مه‌ردییان لی هه‌لک‌دوووه، و له هه‌موو بواره
باشه‌کاندا به قه‌له‌مه‌ نوورانییه‌کانیان شاکاری جوان ده‌رازینه‌وه، و پینشکه‌شی ده‌که‌ن
به جه‌ماوه‌ری سه‌ربه‌رزی خوا په‌رست و نیسلا‌مدوستی کوردستان.

جا نهم خاله‌وه، لاوی خامه‌ ره‌نگین: (ماموستا عه‌بدوڵلا مه‌لا نه‌حه‌مه‌د،
نه‌حه‌مه‌دناوایی)، هه‌لساوه به ته‌رجه‌مه‌ی نهم شاکاره‌ جوانه، شاکاری (الوجیز فی
أصول الفقه)، و سوپاس بۆ خودا له زۆر رووه‌وه، گه‌لی سه‌رکه‌وتوووه، و ته‌وه‌فیتی خودای
له‌گه‌له، له راستیدا بۆ ئه‌وه‌ل‌خوینی کورد، نهم وه‌جیزه‌ کوردیییه، ده‌بی به هۆکاریکی
کاریگه‌ر بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو، نهم زانسته‌ پیروژه، که زانینی و فیربوونی و به‌خششی
گه‌وره‌ترین عیباده‌ت و په‌رستشه، خوا به ره‌حه‌مه‌تی خۆی به‌شی باشمانی تی به‌غات،
نامین.

و به‌نده‌ی خادیمی زانیان و مه‌شایخ و هه‌ژاران، زۆر نهم وه‌رگیرانه‌م به‌ دله، و
ده‌ستخۆشی له (م. عه‌بدوڵلا) ده‌که‌م، و له خودای گه‌وره‌ و مه‌زن داوا ده‌که‌م، که نمونه‌ی
(ماموستای زه‌یدان) و (ماموستا عه‌بدوڵلا) زۆر بی له وولاتا، و ده‌نگی زۆرنا‌ی
زۆرنا‌ژه‌نه‌کانی شه‌یتان له هه‌موو لایێ کپ بی.

کورت و پوخت به‌ کوردی په‌تی، له په‌سنی نهم په‌راوه‌دا نهم شیعره‌ به‌سیه‌تی:

لَخَيْرِ مَا يُهْدَى إِلَى عَبْدٍ وَفِي لِرَبِّهِ، نَغْيِرُ ذَا الْمُصَنَّفِ

له‌بلاو‌کراوه‌کانی کتێبخانه‌ی یه‌خمود- سه‌ید‌صادق

07501246818

نرخ‌ی هه‌شت هه‌زار دینار